

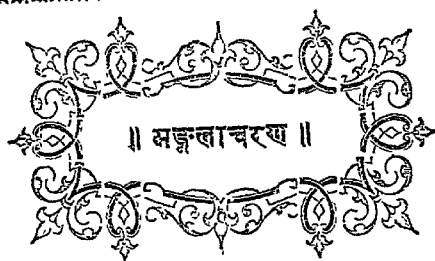
॥ॐ॥ प्रशस्तिः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ श्रीमद्वीरजिनेन्द्र तीर्थतिलकः सद्भूत
संपन्निधिः । संजज्ञे सुगुरुः सुधर्मगण वृत्त
स्यान्वये सर्वतः । पुण्येचांद्रकुलेऽभवत्सु
विहिते पक्षे सदाचारवान् । सेव्यः शोभन
धीमतां सुमति साधुद्व्योतनः सूरिराट् ॥

१ ॥ आसीत्तत्पदपंकजैक सधुक्तात् श्रीवर्द्ध
मानाभिधः । सूरिस्तस्य जिनेश्वराख्यगणभ्य
ज्जातो विनेयोत्तमः । यः प्रापत् शिवसिद्धि
पंक्तिशरदि (११ द०) श्रीपत्तनेवादिनो ।
जित्वासहस्रदंष्ट्रतो खरतरित्याख्यं नृपादे
सुखात् ॥ २ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ गच्छेचाखतरे वृहत्खरतरे श्रीचंद्र
सूरीश्वराः । राजंते सलुजेंद्र सेवितपदाः ।
शास्त्रार्थवागीश्वराः । स्तत्यादाब्जपराग
पानसधुपालक्ष्मीप्रधानावराः । सन्नोलादि
गुणैर्युता सुगुरुवः संतोह सद्बीधराः ॥१॥

॥ॐ॥ तेषां विनयेन सुमोहनेन । सव्यक्त
पूजादिविचारगम्भी । संक्रौर्त्तितेयं खलु
बालशिखा । सिद्धांतसारार्थविदां सुदेवै ॥२॥

॥ भक्तलाचरण ॥

॥०॥ तीन तत्वकों नमन कर । सेजं सद्गुरु पाय ।
 देवी भगवती सानिधै । वचन अद्वैत रस प्राय ॥ १ ॥
 चौरासी लक्ष जोनिसे । जे रक्षा जीव अनन्त । लोह मि
 ध्यात वसै यथा । पायो दुःख नहीं अन्त ॥ २ ॥ परम देव
 परमात्म । चिदानन्द गुणचंग । भव्य जीवको हित अणी ।
 भेद कछा सज्ज अङ्ग ॥ ३ ॥ गणधर गैतम आदि सज्ज ।
 रचिया अङ्ग अनूप । लिखरण ऊं प्रणखुं सदा । ज्ञान आ
 तमगुण भूप ॥ ४ ॥ आचारज उवजाय सुनि । भगवन वच
 न उपेत । भाष्य टोका निर्युक्ति कर । प्रगट कौया संकोत
 ॥ ५ ॥ भगवती सुख सांहे कछा । आगमना पंच अंग ।
 सरधै जे भवि प्राणिया । पारसे नित उठरङ्ग ॥ ६ ॥ जैवता
 वरतो सदा । सज्ज जगपंथन ज्ञान । पिण उपगारी भव्य
 कों । ए न्युतज्ञान प्रधान ॥ ७ ॥ दुष्ट कर्म संयोग से ।
 चित वैठै नहीं ज्ञान । पिण जाणुं सुरतर सलो । ए ही
 क धर्म प्रधान ॥ ८ ॥ प्रबल भाव्य संयोग से । पारस दर
 सण पाय । पारस फरखां लोह सज्ज । गुणकञ्चण सस
 पाय ॥ ९ ॥ जिन दरसण सुज्ज बनवख्यो । जे प्रगटे चित
 आव । कर्मखलु दल जीपको । सिवरसणी वरं जाय ॥ १० ॥
 सिव पुर जोवा कारखे । ससकित हृदको हेत । बाल अञ्ज
 तोहन भणी । रत्नसानर गुण देत ॥ ११ ॥ ॥०॥

॥ॐ॥ (सुभचिंतक) सब जैनधर्मी सज्जन पुरुषोंको पढ़ने का वास्तै । बड़त पुस्तक से । बड़त रत्नवस्तु के । संग्रह करके । (यह) रत्नसागर (वा) मोहनगुण माला (प्रथम भाग) प्रसिद्ध किया है (इसमें) बारै मासके अवसर कर्त्तव्य । (पूर्वाचार्योंके रचित) पोसा पट्टिकमणादिकके सुव । (तथा) पोसा पट्टिकमणा करणोंकी विधि । भक्तामर । कल्याण मंदर । साते स्मरण (इत्यादि) बने बने स्तोत्र । सेतुंजरास । सिखरजीको रास । गौतम रास । (इत्यादि) कोईतरै के बने बने स्तवन । देवपूजा करणोंकी विधि । उली करणोंकी संपूर्ण विधि । और कोईतरै की तपस्या करणोंकी विधि । चैवमाससे फाल्गुन मास तक । अनुक्रम से सब पर्वोंके अधिकार तथा सेवन करणोंकी विधि । (और) स्नात । अष्ट प्रकारी (इत्यादिक) कोईतरैकी पूजायां । के ईतरै की सिंज्यायां (केई लावण्यां) । केई तरैके होलीके स्तवन । के ईतरैके रागरागणी के स्तवन । केई तरैके श्रीदादाजी के स्तवन । (इत्यादिक) बड़त रत्नवस्तु का संग्रह किया है । (साख्यात) यह पुस्तक रत्नवस्तु का समुद्र है । इसीसे (रत्नसागर) नाम रक्खा है ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ और जो इस पुस्तकमें रत्नवस्तु है । (सो) आत्माके मोहनगुण । ज्ञान । दर्शन । चारित्र । प्रगट करणोंकी श्रेणी है । (जिससे) मोहनगुणमाला (नाम रक्खा है)

॥ॐ॥ और सब पाठकगणकों प्रथम अपण नित्यनेम सीखना चाहिये । (इसीसे) प्रथम पाठकगणके उपगारा र्थ । (भाषासंयुक्त) सब नित्यनेमका संग्रह किया है (इससे)

(प्रथम भाग) नाम रक्खा है ॥०॥ ॥०॥

॥०॥ (इसके) द्वितीय भागमें । कोई तरैके । देवचंदजी । समेसुन्दर जी । क्षमाकल्याणजी । महाराजके प्रश्नोत्तर के ईतरैके बोल विचार (इत्यादिक) कोई रत्न वस्तु के संग्रह करणेंका उमेद है (सो) श्रीसंघके सहाय से होसकै गा ॥

॥०॥ और सब भव्य जीवोंसे (यह प्रार्थना है) । इस पुस्तककों वज्रत विवेकसे यत्न करके रखणा (जिसमें) ज्ञानकी आसतिना नहो ॥०॥ ॥०॥

॥०॥ और कषाय प्रमादादिक के वस (जो) हमारा कसूर मालुम हो (तो) श्रीसंघ माफ करो । अणक राजाके तुल्य । गुणग्राही प्रणा धारण करके । इस पुस्तकके गुण ग्रहण करो । इस पुस्तकसे कितने जीवोंके सब्बर्म प्राप्त होगा । यह पुस्तक धर्मरूपी कल्पद्रुमका बीज है । सेवन करणसे । मनचिंतित फल प्राप्ति होगा ॥०॥ ॥०॥

॥०॥ और दिनप्रमाण साठघन्टी है ता है । (जिसमें) दो चार घन्टी ते । इस पुस्तकको जहर वाचणो पढणो रखणा । इस पुस्तककों पढते कुठ भूल मालुम हो (तो) विद्वान्जनों पढ़कै निश्चै करणा । प्रथम हमने यह पुस्तक ठपाया है (इसमें) कोई ठिकाणें । युक्त हरफ कम होणेंसे । ईकार । ऊकार । एकार । जूदा भिलाके लगा है । (इसी से) कोई ठिकाणें ढापैके दोष से । काना । मात । ठीक से न जठा हो । कुठ भूल मालुम हो (अथवा) कोई पुस्तक से संग्रह करणें में । चरमचक्षुसे (वा) मतिके स्वमसे । कोई ठिकाणें हरफका कम वेसपणा रचा हो (अथवा)

कोई तरैको भाषा मिलणैसें । कुठ भाषाके दूषण मालुम हो
(अथवा) सिद्धांतसें विरुद्ध । उठो अधको कुठ बी लिखणें मे
आयो हो (तो) विकरण सुद्धै मिश्रामिदुक्कन देताज्ज ॥०॥

॥०॥ (शुद्धिपत्र) ॥०॥

॥०॥ सब पाठकगणकों मालुम रहै ॥०॥

॥०॥ पृष्ठ ५८ । पंक्ति शेषकी में । साते खरण सह
होते । अजित शान्ति स्तोत्र के एक पदमें । दो तीन हरफ
ठापैकौ दोषसें । उलटा होगया है । (उहां ऐसा पद चहि
यै) अजियं निचियं च गुणेहि महासुणि सिद्धि गयं । अजि
यस्य संति महासुणि० ॥०॥ ॥०॥

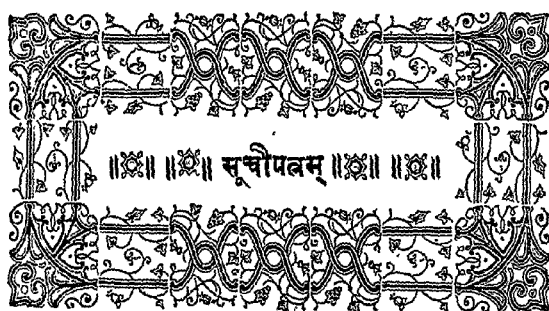
॥०॥ पृष्ठ ४१७ । पंक्ति १२ । पञ्चसण पर्वधिकारै
(नाससें) अमुद्ध ॥ (नामसें) सुद्ध ॥०॥

॥०॥ पृष्ठ ४७१ में । पंचकल्याणक जीकी टीप चलते
(जहां) मार्गशिर्ष छापपक्ष है (उहां) शुक्लपक्ष चहियै
(जहां) शुक्लपक्ष है (उहां) छापपक्ष चहियै ॥०॥

॥०॥ और कोई ठिकाणें कुठ भूल मालुम हो (तो)
उपगार बुद्धिसें गुरुके पास सुद्ध कराकौ पढ़णा । ठग्नस्यकौ
अल्प बुद्धिसें यथावस्थित उपियोग रह सत्ता नहीं ॥०॥

॥०॥ (ठिकाना) ॥०॥

(यह पुस्तक) कोई भयजीवकौ लैणैकी (वा) देशान्तरसें स
ज्ञाणें कौ इह्या हो (तो) कलकत्ता । बन्नावजार तुजापट्टीसें
निज कोठी 'लंबर १४५' सेठिया गोत्र । श्रीगुह्य ससेरचन्द
की रूपचन्दजीकौ नामको पत्र दैणैसें । निठरावल प्रथम
मेजणैसें । जलदी पड़चैगार ॥०॥ ॥०॥ ॥०॥

॥॥॥ प्रकरण नामः ॥॥॥

॥॥॥ पत्राङ्कः ॥॥॥

खर व्यंजन युक्तादि वर्णमाला	...	१
शिखावाक्य	...	४
वाक्यमंजरी	...	५
संघिसुख	...	७
हितोपदेश	...	७
ठिन्नुं भगवंतके नाम	...	१०
प्रतिक्रमण सुख सह	...	१२
साधुप्रतिक्रमण । चत्तारि मङ्गलं	...	१३
आवक प्रतिक्रमण । बंदिनु सुख	...	१८
१० पञ्चक्खाण । नवकारस्यादि	...	५२
१० पञ्चक्खाणोंके आगारों के अर्थ	...	५७
१० पञ्चक्खाण आगार संख्या गाथा	...	४०
सुहृत्पत्नी पण्डितेहण । सुख अर्थ साचो	...	४१
वापनाचार्यकी को १२ पण्डितेहण	...	६२

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पत्राङ्क ॥ॐ॥

लघु अतीचार । आजूणा चौपहर० . . .	४२
वृद्ध अतीचार । नाणंमि दंसणं०	४३
जय तिज्जअण वर कप्प रुक्ख०	५५
सति स्मरण सख्ख	५८
लघुशांति । शांतिं शांति०	७२
बन्तो शांति । भो भो भव्या०	७४
बन्तो नवकार । किंकप्पत्तर०	७८
तिजय पङ्कत्त (१७०) जिन स्तोत्रः	८१
दोसावहार । ६ ग्रह शांति स्तोत्रः	८२
जगद्गुरु० । ग्रहशांति स्तोत्रः	८३
जिनपंजर । आत्मरक्षा स्तोत्रः	८४
लघु जिनसहस्र नाम स्तोत्रः	८५
श्रीशीतल जिन स्तोत्रः	८८
श्रीशंखेश्वर पार्श्वजिन स्तोत्रः (१)	९०
श्रीपार्श्वजिन स्तोत्रः (२)	९१
२४ जिन नामगर्भित स्तोत्रः	९३
मङ्गलाष्टक स्तोत्रः	९५
परमात्मा गुण स्तोत्रः ०	९८
चतुसरण मंगलीक स्तोत्रः	९५
ऋषि मंजुल स्तोत्रः	९६
भक्तामर स्तोत्रः	१००
कल्याणमंदर स्तोत्रः	१०५
श्रीसेव ज रास	११०

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पत्राङ्क ॥ॐ॥

श्रीसिखरजी को रास	११८
श्रीगौतम स्वामीको रास	१३०
श्रीगौतम स्वामी के श्लोक	१३३
॥ॐ॥ अथ पनरै तिथीकी धुयां सङ्ग ॥ॐ॥	
महीमंजरी पुन सोवन्नदेहं०	१३३
पंच विदेह विषै विहरंता०	१३७
समदमोत्तम वस्तु०	१३७
वरसुत्तियहार सुतारगणं०	१३८
पंचानंतक सुप्रपंच०	१३८
वीरं । देवं । नित्यं । वंदे०	१३८
यदंति नमना देव०	१३८
विश्वनायक लायक०	१३८
चौबीसे जिनवर०	१४०
मूरति मनमोहन०	१४०
अखसेन नरेश्वर०	१४१
अख प्रवज्या नमि०	१४१
सुख समकित दायक०	१४२
मिल चौबिह सुरवर०	१४२
ट्रे ट्रेकि धप मप धु धु०	१४३
सेवुंज गिर नमियै०	१४३
निरुपम सुख० नवपद धुई	१४४
बलि २ ऊं ध्याउं० पञ्चपण धुई	१४५
गिरनार मंजरी श्रीनेमिजिन धुई ..	१४५

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पन्नाङ्क ॥ॐ॥

श्रीसीतल जिन युई	१४३
श्रीसर्वज्ञ ज्योतीरूपं०	१४३
पापायां पुर० दीवाली युई	१४७
सिद्धारथ ताता० दीवाली युई ...	१४८

॥ॐ॥ अथ प्रनरै तिथीके वने छोटे स्तवन ॥ॐ॥

सुगुणसनेही साजन०	१४८
श्रीसंखेसर पास०	१५०
सफल संसार अवतार० ...	१५०
मनमोहन माहाराज०	१५२
जय जय श्रीजिनराज०	१५३
प्रणखुं श्रीगुरुपाय० पंचमी० ...	१५४
प्रांचमि तप तुमे करो रे० ...	१५६
भविष्या श्रीजिनविंव जुहारो० ..	१५७
अंतरनामी सुण अलवेसर० ...	१५८
जयकारी जिनराज पुरसादाणी० ..	१५८
अमल कमल जिम धवल० ...	१५९
सुण सुण सेलुंज गिर खामी० ...	१६०
वरअंगण सुरतर फल्यो जी० ..	१६०
पासजिनेसर जगति लोए०... ..	१६१
समवसरण बैठा भगवंत० ..	१६३
तुं सेरै मनसे प्रभु तुंमे० ..	१६४
मोरा साहव हो श्रीसीतल० ...	१६५
चौरासी आसातना स्त० ...	१६६

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पत्राङ्क ॥ॐ॥

चौबीस जिन देहमान स्त०	...	१६८
२४ जिन आयुप्रमाण स्त०	...	१६९
तेसठसिलाका पुरुष स्त०	...	१७०
सुहृपत्ती पद्मिलेहण स्तवन	...	१७२
श्रीविमलाचल सिरतिलो०	..	१७४
ऋषभजिनेसर दिनकरसाहब०	१७५
बीर सुणो मोरी बीनती०	...	१७६
चौबीस दंढक स्तवन	१७८
इरियावही मित्रामिदुक्कद संख्या०	१८२
पंच समवाय स्तवन०	१८४
१४ गुणठाणा स्तवन	१८८
नवतत्व भाषागर्भित स्तवन	१८९
२४ दंढक भाषागर्भित स्तवन	१९८
जीवविचार भाषागर्भित स्तवन	२०२
समवसरण विचारगर्भित स्त०...	२०६

॥ॐ॥ अथ सिञ्जायमाला ॥ॐ॥

ढंढण रिपजीने बंदणा०	२०८
धन्नाऋषि सिञ्जाय	२१०
कर्मसिञ्जाय देवदाणव०	२११
शौता जी सि०	२१३
अनाथी ऋष सि०	२१४
प्रतिक्रमण सि०	२१५
सात विसन सि०	२१५

। ॐ॥ प्रकरण ॥ ॐ॥

॥ ॐ॥ पत्राङ्क ॥ ॐ॥

उपदेस सि०	२१६
श्रीवाङ्मवलजी सि०	२१७
चेलणा महासती सि०	२१८
भूलो मनभमरा० वैराग्य सि०	२१८
बीरा म्हांरा गज धकी जतरो०	२२०
श्रीअरणक सुनी सि०	२२१
उतपत जोय जीव आपणी०	२२२
विजय सेठ विजया सेठाणी०	२२७
इखुकार राजा कमलावती राणी चौ०	२३०
उपदेशमाला पोसह सिब्जाय	२३४
राई संधारा राबो पोसह सि०	२३६

॥ ॐ॥ अथ आठ दिन कृत्य विधिः ॥ ॐ॥

प्रभात सामायक विधिः	२३८
राई प्रतिक्रमण विधिः	२४०
प्रभात सामायक पारण विधिः	२४३
सिंजगकाल सामायक विधिः	२४७
देवसी प्रतिक्रमण विधिः	२४८
अठ पहरी पोसहविधिः	२५२
पांचे शक्रस्तवे देववन्दन विधिः	२५५
पञ्चक्लाण पारण विधिः	२५६
राई संधारा विधिः	२५८
पोसहपारणविधिः	२६१
दिनकों चौपहरी पोसाविधिः	२६१

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पत्राङ्क ॥ॐ॥

रात्रीको चौपहरी पोसा विधि:	२६५
२४ थंनला पदिलेहणपाठ	२६५
२४ थंनला कहां करणा०	२६५
पत्नी । चौमासी । संवत्तरी । प्रति०...	२६५
ठम्मासी तपचिंतन विधि:	२७०
प्रतिक्रमण करनेका कारण०	२७२

॥ॐ॥ अथ पूजावली ॥ॐ॥

देवचंदलीकृत स्नातपूजा	२७५
देवचंदलीकृत अष्टप्रकारपूजा	२८४
सतरमेदी पूजा	२८२
आरतीकरणविधि:	३०८
जै जै आरती शान्तिमारी०	३०८
नवपद जीकी बत्ती पूजा	३०८
नवपदजीकी सामग्री०	३२५
नवपद पूजा करनेकी विधि:	३२५
नवपद बासछेप पूजा	३२३
ऋषिमंजल (२४) प्रकारी पूजा	३२८
नवपद आरती०	३४५
ऋषिमंजल आरती०	३४५
ऋषिमंजल सुगर्नेकी पूजनकी विधि:	३४६
नव अंग पूजन दूहा	३४७
शिखाकारक दूहा	३४८
भगवंतकी मंदर जाणेकी पूजा करनेकी विधि:	३४८

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पत्राङ्क ॥ॐ॥

॥ॐ॥ भावस्तवननाधिकारे ॥ॐ॥

नव चैत्यवन्दन नव स्तवन नव युद्ध	३५८
(२४) जिन जूदा २ चैत्यवन्दन २४	३६८
अष्टापद नंदीखरादि ठूठकर चैत्य०	३७३
नवपद चै० । जो धुरि श्रीअरिहंत०	३७४
पुनः नवपद चै० । श्री अरिहंत उदार०	३७५
नवपद वृद्धस्तवन । सुरमणी सङ्ग०	३७५
नवपद स्तवन । तीर्थनायक जिनवरू जी०	३७६
नवपद ध्यान धरो रे भविका०	३७७
नवपद युद्ध	३७७
जैती संयुक्त नवपद डली करणविधि:	३७८
गुरुकी पास तप ग्रहणकी विधि:	३८८
संक्षेप मंजल जजमणाविधि:	३८८

॥ॐ॥ हादस मास पर्वनाधिकार सङ्ग॥ॐ॥

॥ॐ॥ प्रथम चैत्रमास मध्ये चतुर्पर्वनाधिकारः॥ॐ॥

१ नवपद डलीखरूप	४००
२ अष्टापद डली करणविधि:	४०१
३ चैत्रसुद १३ श्रीवौरजन्मा०	४०२
४ चैत्र सुद १५ सेवन विधि:	४०२
चैत्री पूनम स्तवन	४०४
नंदीसर द्वीपस्तवन	४०७
नंदीसर तपस्याग्रहणविधि:	४०८
बैसाख मास अक्षय्य तृतीयाधिकार:	४०८

॥ॐ॥ प्रकरण नामः ॥ॐ॥ पत्राङ्कः ॥ॐ॥

ज्यैष्ठ मास पर्वधिकारः	८१०
आषाढ मास पर्वधिकारः	८१०
श्रावणमास तपस्याधिकारः	८११
३७ ठुठकर तपस्याकरण विधिः	८१२
भाद्रमास पर्यषण पर्वधिकारः	८१७
आश्विन मास पर्वधिकारः	८२०

॥ॐ॥ कार्तिक मध्ये चतुर्पर्वधिकारः ॥ॐ॥

(१) दीपमाला पर्वधिकार गुणनो	८२१
निर्वाणकी आरती	८२२
निर्वाण स्त० । मारगदेशक मोक्षनो०	८२४
(२) ग्यानपंचमी पर्वधिकारः	८२४
ग्यानपंचमी देवबंदन विधिः	८२५
इग्यारै अंगकी सिबजायां ११ (सह)	८२८
(ज्ञान को स्तवन) मेरै मनमानी ज्ञान०	८२८
(आगम स्तवन) । श्रुत अतिहमलो०	८३२
(३) कार्तिक चौमासा पर्वधिकारः	८३२
(४) कार्तिक पूर्णमासी पर्वधिकारः	८४०
(सिद्धगिरी स्तवन) । ते दिन क्यारे आव०	८४१
आज आपे चालो सहियो सिद्धाचल०	८४२
नमो रे नमो सेवुंज गिरी रे०	८४३
अंगजमाहो म्हाने अति वणो०	८४४
यावा निनाणुं करिये विमल शिर०	८४५
मार्गशिर्ष (मोल ११) पर्वधिकारः	८४६

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पत्राङ्क ॥ॐ॥

सोन एकादशी गुणनो करण विधिः	४४७
पोष सास (पोष १०) पर्व्याधिकारः	४५२
श्रीपार्श्व प्रभु जन्मकल्याणक स्तवन	४५३
वाणी ज्ञाना वादनी०	४५४
माषमास (मेरु द्वेरास) पर्व्याधिकारः	४५६
आलगुन मास (चौमास होली) पर्व्याधिकारः	४६०

॥ॐ॥ होरी खेलनविचार स्तवन माला ॥ॐ॥

होरी खेलियै नर बहुरन ऐसो दाव	४६४
(अय बोखो पास०) । मधुवनमें जाचुमची०	४६५
यादव मनमेरे० । (हूऊ सुणलै०) । सांवरो सुख०	४६६
नेना हरखा० । (मनमोहनगज०) । रंगलम्यो गुंरु०	४६७
(चिदानंद खेलै फाग०) । होरी आई मेरो मनभयो०	४६८
(होरो खेलो नेमसे०) । मेरे घटकी गगरिया०	४६९
मेने देखी अनोखी होरी रे०	४६९
संभलराजै गिरनार० । मङ्गल कलसः	४७०

॥ॐ॥ प्रसिद्ध सब तपस्याके स्तवन (श्री) विधिः ॥ॐ॥

पंचकल्याणक जौकी टीप गुणनो	४७१
पंचकल्याणक तपस्या विधिः	४७४
(पखवासै को स्तवन) । जंबुद्वीप सोहस्र०	४७५
पखवासै तपकी विधिः गुणनो	४७७
दस पञ्चक्वाण फलगर्भित दृढ़ स्तवन	४७८
१० पञ्चक्वाण तपकरण विधिः	४८०
वीरस्थानक दृढ़ स्तवन	४८१

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पत्राङ्क ॥ॐ॥

वीशस्थानकडली तपकरण विधिः	४८३
वीशस्थानक गुणनो कांडसंग्रह प्रमाण०	४८५
(रोहणी तप स्तवन) । सासन देवत०	४८७
रोहणी तपस्था करण विधिः	४८९
(ठम्भासी तप स्तवन) । गोर्लम स्वामी०	४९१
ठम्भासी तपकरण विधिः	४९२
(वारैमासी तप स्तवन) । विभुवन नायक०	४९३
वारैमासी तपस्था विधिः	४९४
अष्टाईसलब्धि स्तवन	४९५
अष्टाईस लब्धि तपकरण विधिः	४९८
(चवदै पूर्व स्तवन) । जिनवर श्रीब्रधमान०	४९८
१४ पूर्वे तपकरण विधिः	५०१
तिलक तपस्था स्तवन	५०१
तिलक तपस्था करण विधिः	५०३
१६ कपायगंजन तपको स्तवन	५०४
सोलिया तपकरण विधिः	५०५
४५ आगम तपकरण विधिः	५०५
४५ आगमका नाम गुणनौ	५०६
११ गणधरं तपगुणनौ विधिः	५०८
नवकार तपगुणनौ करण विधिः	५०८
सव तप प्रथमं गुरुकी पास ग्रहण विधिः	५१०
सव तप पारण विधिः	५१२
सूतक विचारः	५१३

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पत्राङ्क ॥ॐ॥

आवककै (१४) नियम चितारण विधि: ...	५१४
गुलकै पास बारै प्रत ग्रहण विधि:	५१६
(सुनिमालका) । कृष्णम प्रमुखजिन पाय०	५२३
जिनू जिन नामगर्भित दृष्ट स्तवन	५२८
उपधान तप वर्णन स्तवन	५३०

॥ॐ॥ अथ राग रागणी के स्तवन माला ॥ॐ॥

॥ॐ॥ राग कल्याणसे लेके सब रागके मिलैगा ॥ॐ॥

टुकजिजर० । (लोक चवदके०) । सविसखि वन०	५३३
हो जिन तेने० । (रहारा कृष्णभा०) । मनलीनो०	५३४
(अजित३ जिन ध्यान०) । यह अरजी मोरी०	५३५
सुजरो मानी लीजै होगोप्रीराय०	५३५
तुं भेना प्रभु० । (हम जाणत है०) । पंघीना प०	५३६
तेवीसमा जिनराज जोनै थांहरै०	५३७
(कैसे काज सरै०) । राजरी वधाई वां०	५३७
मोतिनकी माला जिनगल सोहै०	५३७
(रहे तुम आज क्यु०) । हेमाय बांकली करम०	५३८
रहानुप्यारो लागै० । (मेरो प्रियापर०) । वरधि तव०	५३९
यावली मे रं० । (चिह्नं डरवदरि०) । मोरवापपदया०	५४०
समऊ नरजी० । (मत कर मान०) । निस दिनजोउ०	५४१
आजतो हमारै० । (वावरो रे आज०) । कृष्णमविहा०	५४३
सुणमनहोणहा० । (सहियोरी मिल०) । मनवाजिनंद०	५४३
चालो देखोरी० । (मेरो मनवस०) । जिनराज नाम०	५४४
सुणी सुजाणनेम० । (तेरै दरसको०) । थारै सुखदा०	५४५

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पत्राङ्क ॥ॐ॥

(असौविध तैने पाई०) । मोहि अपनो करजाणो०	५४६
नेमजिणंदजीसें आंख० । (आजप्रभु तोरै चरण०)	५४७
रातगई अब प्रातहोन० । (तुमविन दीनानाथ०)	५४७
भोरभयो अब जाग० । (जागरे सब रैनवि०)	५४८
सांवरो सलूणो० । (आज ऋषभधर०) अंगणकलप०	५४९
ऊठोनें मोरे० । (भजंमन नाभिनंदन०)	५५०
आवो नेम रहजावो सदन०	५५०
अधम जग कामभये आगीवानं	५५१
आयोसही अब जाउं कहां० । (घटो२ पल२ ठि०)	५५२
तुमतो भले विराजो जी	५५२
सिखरगिरेंद्र० । (सांवरियामें दीठो दरस०)	५५३
चरम प्रभु अरज हमारी धारो०	५५४
(लावणी) । खबर नहीं है जुगमें पलकी०	५५५
(लावणी) । अरज हमारी सुणो दीनपति०	५५६
सुक्ति जाणेंकी दिगरी	५५६
अनुभवपद पाणेंकी दिगरी	५५८
आज हर्षभयो विभुवन नायक कुंथ०	५५९
असौतल जिणचंद अनंत गुणाकर०	५६०
हठरथ नन्दानन्द पुराण अतिसय धर०	५६१
वीरप्रभु तेरी० । (सदा सहाई सांति जिनेसर०)	५६२
प्रभुजोकी सहमा अजबवनी०	५६३
(कातो महोच्छव बघाई) । आज नगरमें०	५६३
हमारै आज आनन्द बघाई । प्रभुवीर०	५६४

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पत्राङ्क ॥ॐ॥

(आवककी करणी) । आवकतुं जठे ५६५

सुण अरदासा सुगुण निवासा ५६७

चौपद खेलन विचार सिञ्जायः ५६७

सेबुंज खेलन विचार सि ५६८

श्रीमहावीर खामीको पारणो ५६९

(सब पापादिक आलोचण) । बेकरजोनी वी ५७३

सब पापादिक आलोचणको पञ्चावती सि ५७५

॥ॐ॥ श्रीदादाजी स्तवनमाला ॥ॐ॥

श्रीदादाजी अष्टप्रकारी पूजा ५७६

श्रीदादाजी लघु अष्टप्रकारी पूजा ५८१

श्रीदादाजीकी आरती ५८३

बिलसै षड्वि सप्तद्विमिली ५८३

श्रीजिनदत्तसूरिजी उत्पत्ति स्तोत्र ५८५

श्रीजिन कुशलसूरिजी उत्पत्ति स्तोत्र ५८५

श्रीजिन कुशलसूरिजीको ठन्द ५८७

सहाई मेरै श्रीजिन० । (दादा चिरंजीवो) ५९०

गानै जिनकुशल गंगालै ५९१

आयोर् जी समरंतां दादोजी ५९२

भायामक्तिसुं० । (कुशलसुरिंद गुरु०) ५९३

(आज करोरे उवाह०) । में निरख्या गुरुमा ५९४

चरणकीरे । (कुशलगुरु अत्र मोहि०) २९५

कुशल गुरु कुशल करो भरपूर० ५९५

सद्गुरु पूजण जावस्यां० ५९६

॥ॐ॥ प्रकरण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पत्राङ्क ॥ॐ॥

(आयो सङ्ग श्री०) । सदासहाई कुसल०	५८७
जिन कुसलसूरिंद । (ठवपती थारै०)	५८८
सदगुरुजी सुणो० । (सदगुरुके चरणचित्त०).....		५८९
गुरुपूज रचोरै । (कैसे अवसर०)	६००
श्रीजिन कुशलसूरी सर० । (श्रीजगधर गुरु०)...		६०१
कुशल गुरु देखके दरसन०	६०१
कुशलगुरु दरसन० । (पूजो भजोरै भाई०)	६०२
ऊंतो अरजकक करजोमनें जी	६०३
(लावणो) । सदगुरुजी म्हांरा सरणें आयां०	६०३
(वधाई) । आजकी धनी म्हांरै हरष वधाई०...		६०४
श्रीखरतर गठ समचारी तिथिप्रमाण०	...	६०५
खकुलप्रकासन मङ्गलकलशः	६०८

॥ॐ॥ परमसंगल श्रीदादाजीके काव्यसवइया ॥ॐ॥

॥ॐ॥ दासानुदासा इव सर्वदेवाः । यदीय पादाब्जतले
लुठति । मरुस्यलौ कल्पतरुः स जीया । ज्जुमप्रधानो जिनद
त्तसूरिः ॥ १ ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ चिंतामणिः कल्पतरुर्वराकौ । कुर्वन्ति भव्याः
किमुकामगव्याः । प्रसीदतः श्रीजिनदत्त सूरैः । सर्वपदाह
स्ति प्रदे प्रविष्टाः ॥ १ ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ नोयोगो न च योगिनी न च नराधीशस्व नो
शाकिनी । नोवेत्ताल पिशाच राक्षसगणाः नो रोगशोगौ
भयं । नो मारौ न च विग्रहः प्रभृतयः प्रीत्या अणल्युचकैः ।
सस्ते श्रीजिनदत्तसूरि गुरवो नामाक्षरं ध्यायति ॥१॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ सबईयालि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ बावन्न वीर कियै अमणै वस चौसठ जोगण
प्राय लगाई । फाड़ण साइण व्यन्तर खेचर भूतक प्रेत पि
साच पुलाई । बीज तनक कनक भटक अटक रहैनु खट
क न काई । कहै धर्मसौह खंवे कुणलीह दीये जिनदस्त की
एक दुहाई ॥ १ ॥ इति ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ राजै धुंभ ठौर ठौर ऐसौ देवनही ओर दादौ
दादौ नाम ते जगल जस गायो है । आपणैही भाय
आथ पूजै लकल्लोक प्राय प्यासनकुं रांन मांजि पांणी आं
न पायो है । वाठ घाठ शबु घाठ हाठ पुरपाठणमें देह
मेह नेहसुं कुशल वरतायो है । धर्मसौह ध्यानधरै सेवकां
कुशल करै साचौ श्रीजिनकुशल गुरु नामधुं कहायो है ॥ १ ॥

॥ ॐ ॥ कुशल अंग उतरंग कुशलविणजै व्यापारै ।
कुशल देव देहरै । कुशल धन राजदुवारै । पुत्य पसायै
कुशल कुशल श्रीसंध भणी जै । ब्राह्मण आवै कुशल । कु
शल घर घर गाई जै । श्रीजिनचंद्र सूरि पुहपहुधर । ना
म मंत्र आरति टलै । श्रीजिनकुशल सूरि प्राय पूजतां ।
नवनिधान लक्ष्मी मिलै ॥ १ ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ कुशल वनो संसार । कुशल सज्जन घर चाहै ।
कुशलै मद्गलवार । लखिपर कुशलै आवै । कुशलै धनवर
संत । कुशल धन धनरुवनौ । कुशलै श्रोता थड । कुशल
पहिरीय सुवनौ । ए रसौ नाम सदगुरु तणौ । कुशलै
जगरलीया मणौ । भट्टारक श्रीजिनकुशल सूरि नाम ग्रहणै
करौ । घर घर होत वधावणौ ॥ २ ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

रत्नसागर

॥ॐ॥ (वा) ॥ॐ॥

। मोहनगुणमाला ।

॥ॐ॥ उकारं बिंदुसंयुक्तं । नित्यं ध्यायन्ति योगिनः ॥
कामदं मोक्षदं चैव । उकाराय नमो नमः ॥ १ ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ सर्वारिष्टप्रणाशाय । सर्वाभीष्टार्थदायिने ॥
सर्वलब्धिनिधानाय । गौतमस्वामिने नमः ॥ॐ॥ १ ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ अज्ञानतिमिरान्धानां । ज्ञानाञ्जनशलाकया ।
नेत्रमुन्मीलितं येन । तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥१॥ॐ॥

॥ॐ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्रीसारदायै नमः ॥ॐ॥
॥ॐ॥ सरस्वती महाभागे । वरदे कामरूपिणी ॥ विश्वरूपी
विशालाक्षी । देविद्या परमेश्वरी ॥१॥ॐ॥ सरस्वती मया
दृष्टा । वीणापुस्तकधारिणी । हंसवाहनसंयुक्ता । विद्या
दानवरप्रदा ॥२॥ॐ॥

॥ॐ॥ (स्वरवर्णः) ॥ॐ॥

अ आ इ ई उ ऊ

॥❀॥ (व्यञ्जनवर्णः) ॥❀॥

क ख ग घ ङ च छ ठ ज झ ञ
ट ठ ड ढ ण त थ द ध न
प फ ब भ म य र ल व श ष
स ह ङ

॥ॐ॥क्व का कि कौ कु कू के कै को कौ कं कः ॥ॐ॥

॥❀॥ क गृ ह ह ए नृ ह ष्ट स ह ॥❀॥

॥ ❀ ॥ अ ए अ इ इ च ऋ ज्य वृ ङ राय त्र द

अ. न्य ष्य भ्य स्य व्य त्य व्य श्य ष्य ल्य ह्य ज्य ॥३॥

॥ॐ॥ क ण प्र ज्ञ त द्प्र ष ण व ष्ट स त् ॥ॐ॥

॥ॐ॥ क ल स न स ह ॥ॐ॥

॥❀॥ कृ ण्व राव त्व द्द ष्य न्य स्व स्तु श्र ष्व स्व ह ॥❀॥

॥ॐ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ॐ॥

॥ॐ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् । तस्यैव हि भद्रं । तस्यैव हि मृत्युर्नमः ।

॥ॐ॥ कं खं गं घं ॥ॐ॥

॥ॐ॥ कृ ङ्क कृ ङ्क गृह गृह गृह गृह स न्त न्य न्द

नमो नमो नमो नमो नमो ॥ ॐ ॥ नमो नमो नमो नमो नमो ॥

स्तस्यस्य षस्त्वा ॥ ॐ ॥ क कल गग च छ छ ज्ञ ज्ञा ज्ञा ज्ञा

हृत्तत्य ह्र इ प्य ॥ॐ॥ स्त्र लय लम स्त्र ङ ङ ग्द गध ब्र

व्य इगम क्त स क्त त्व त्व ।

॥ ॐ ॥ न्य न्य न्य न्य द्य द्य न्य ल्य न्य द्य द्य द्य न्य
न्य न्य त्व न्य न्य त्व त्व त्व ।

क्त क्त न्त न्त द् द् ब्र ल त्प्र । ज्व द् त्व त्व त्व ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ (१० १०० १००० १००००)

॥ ॐ ॥ (शिखा वाक्य) ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ गुरुशुभ्रपयाविद्या । पुष्कलेन धनेन वा । अथवा
विद्याया विद्या । चतुर्थं नैव कारणं ॥ १ ॥ ॐ ॥ विद्वत्त्वं नृपत्वं
च । नैव तुल्य कदाचन । स्वदेशे पूज्यते राजा । विद्वान्
सर्वत्र पूज्यते ॥ २ ॥ ॐ ॥ परिहृते च गुणाः सर्वे । मूर्खे दोषा
हि केवलं । तस्मान्मूर्खे सहस्रेषु । प्राज्ञ एको विशिष्यते ॥ ३ ॥
ॐ ॥ नक्षत्रभूषणं चन्द्रो । नारीणां भूषणं पतिः । पृथिव्या
भूषणं राजा । विद्या सर्वस्य भूषणं ॥ ४ ॥ ॐ ॥ माताशत्रुः पिता
वैरो । वालो येन न पाठितः । न शोभते समां मध्ये । हंस
मध्ये वको यथा ॥ ५ ॥ ॐ ॥ लालयेत्पञ्च वर्षाणि । दशवर्षा
णि ताम्रयेत् । प्राप्तौ तु षोडशे वर्षे । पुत्रं मिव वदाचरेत् ॥
६ ॥ ॐ ॥ वरमेको गुणीपुत्रो । न च मूर्ख शतान्यपि । एकचन्द्र
स्तमो हन्ति । न च तारागणादपि ॥ ७ ॥ ॐ ॥ अविद्यं जीवनं
मृत्युं । दिशः शून्यास्त्व वांधवा । पुत्रहीनं गृहं शून्यं । सर्व
शून्याः दरिद्रता ॥ ८ ॥ ॐ ॥ न च विद्या समो बंधु । न च व्याधि
समो रिपुः । न चापत्य समः स्नेहो । न च दैवात्परं बलं ॥ ९ ॥
ॐ ॥ किं तया क्रियते धेन्या । या न सूते न दुग्धदा । कोऽ
र्थः पुत्रेण जातेन । यो न विद्वान् न भक्तिमान् ॥ १० ॥ ॐ ॥

उपदेशो हि मूर्खाणां । प्रकोपाय न शान्तये । पयः पानं
भुजङ्गनां । केवलं विपवर्द्धनं ॥११॥ ॐ ॥ मातृवत्परदारंश्च ।
परद्रव्याणि लोष्टवत् । आत्मवत् सर्वभूतानि । वीक्षन्ते
धर्मबुद्धयः ॥ १२ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (अथ वाक्यसंजरी) ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ श्रीसद्गुरुस्थो नमः ॥ श्रीवाग्वादिन्यै नमः ॥ ॐ ॥
प्रातस्त्याय श्रीपरमेश्वरं चिन्तयेत् । तदनन्तरं हस्तौ पादौ
सम्यक् प्रक्षाल्य स्नात्वा आगन्तव्यं । परमेश्वरस्य पूजा वि-
धेया (देवः पूज्यः) ॥ ॐ ॥ धर्मशास्त्र मध्ये किं किसुक्तं नास्ति
धर्मशास्त्रे सर्वं वर्त्तते । धर्मशास्त्र मत्वं तं समीचीनं ॥ ॐ ॥
सरस्वती स्तोत्रं स वीर्यं भवति । सद्यः प्रीतिजनकं भवति ।
इदं सरस्वती स्तोत्रं सद्यः प्रत्यय कारकं भवति ॥ ॐ ॥ कवि-
ता समीचीना । कवित्वं कथमायाति । गुरुसमीपे गत्वा
सम्यक् पठनीयं । ततो ज्ञानं भवति । तदा कवित्वमायाति ।
तस्मादादौर्ध्वं ज्ञानं सम्पादनीयं ॥ ॐ ॥ सदा प्रियं ब्रूयात् ।
प्रियवादी सर्वस्य प्रियो भवति ॥ ॐ ॥ विद्याहि परमं धनं ।
यस्य विद्याधनमस्ति । स सदा सुखेन कालं नयति । अमेण
यत्नेन च विद्या भवति । तस्मात् विद्यालाभाय अमो यत्नश्च
विधेयः । विद्यां विना दृष्टा जीवनं ॥ ॐ ॥ आलस्यं सर्वे प्रा-
दोषाणामाकरः । अलसा विद्यासुपार्जयितुं न शक्नुवन्ति ।
धनं न लभन्ते । अलसानां चिरमेव दुःखं । तस्मादालस्यं
परित्यजेत् ॥ ॐ ॥ वोऽस्मानध्यापयति । सोऽस्माकं परम गुरुः ।
सहि पितृवत् पूजनीयः । विद्यादाता जन्मदाता च वा

वेव समानौ । समं माननौयौ च ॥ॐ॥ क्रोधं यत्नेन वर्जये
त् । क्रोधवशेन परुषं भाषते । ततः प्रहरेत् क्रोधोहि महा
न् शत्रुः ॥ॐ॥ सर्वं परवशं दुःखम् । सर्वमात्मवशं सुखम् ।
एतदेव सुखदुःखयोर्लक्षणम् ॥ॐ॥ परहिंसायां परापकारेच
बुद्धिर्नकार्या । तयोः समं पापं नास्ति ॥ॐ॥ यथाशक्ति परेषा
मुपकारं कुर्यात् । परोपकारो हि परमो धर्मः ॥ॐ॥ अहं
कारं परिहरेत् । नाहंकारात् परोरिपुः ॥ॐ॥ संतुष्टस्य सदा
सुखम् । आत्मनः सुखमन्विहेत् । सन्तोषमूलं हि सुखम् ॥

॥ॐ॥ (अथ सन्धिसुतः) ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ सिद्धो वर्णः । समाध्यायः । तत्र चतुर्दशदौ
खराः । दशसमाना । तेषां द्वौ द्वावन्यो । अन्यस्य सवर्णौ ।
पूर्वो ह्रस्वः । परो दीर्घः । खरो वर्णः । वर्ज्जनामी । एका
रादीनि संध्यक्षराणि । कादीनि व्यंजनानि । ते वर्गाः पञ्च
पञ्च । वर्गीणां प्रथम द्वितीयौ । शषसाश्च घोषाः । घोषवंतो
ऽन्ये । अनुनासिकाः ङञणनमाः । अन्तस्थाः यरलवाः ।
उष्माणः शषसहाः । अः इति विसर्जनीयः । कः इति जिह्वा
मूलीयः । पः इत्युपध्मानीयः । अं इत्यनुस्वारः । पूर्वपरयो
रर्थोपलब्धौ पदम् । अस्वरं व्यंजनं । परं वर्णनयेत् । अन
तिक्रमयन् विस्रोषयेत् । लोकोपचारात् ग्रहणं सिद्धिः ॥ॐ॥
इति संधौसूततः प्रथमश्चरणः समाप्तः ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (हितोपदेसः) ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ अर्हन्तो भगवन्त इन्द्रमहिताः सिद्धाश्च सिद्धि

स्थिता । आचार्या जिनसासनोन्नतिकराः पूज्या उपा
ध्यायकाः । असिद्धांत सुपाठका सुनिवरा रत्नवयारा
धकाः । पंच ते परमेष्ठिनः प्रतिदिनं कुर्वन्तवोमङ्गलं ॥१॥

॥ॐ॥ (अर्थः) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अर्हन्त भगवंत । असरणसरण । भवभय हरण ।
सिधसुख करण । तरण तारण । प्रवहण समान । (ऐसे)
श्रीवीतराग देव । जिणुंके वचनानुसारे । भव्यजीवां को ।
परम मङ्गलकारी हितोपदेस देते हैं ॥ॐ॥ (एते पंच पर
मेष्ठिनः प्रतिदिनं वः युष्माकं मङ्गलं कुर्वन्तु) । यह पंच
परमेष्ठि निरन्तर श्रीसंघप्रते मङ्गलकारी । (कैसे हैं पंचपर
मेष्ठि) (अर्हन्तो भगवंत इन्द्रमहिता) । प्रथम परमेष्ठि ।
श्रीअरिहंत देवः । अष्टकर्म शलुकुं हणें (सो) अरिहंत
कहिये । फेर अरिहंत कैसे है । (भगवंत) ज्ञानवंत है ।
केवल ज्ञान केवल दर्शन संयुक्त है । (तथा) भगशब्दका
१४ अर्थ है ॥ भगोऽर्क (सूर्य) १ । ज्ञान २ । महात्मा ३ ।
यश ४ । वैराग्य ५ । मुक्ति ६ । रूप ७ । वीर्य ८ । प्रयत्न
९ । इच्छा १० । श्रीलक्ष्मी ११ । धर्म १२ । ऐश्वर्य १३ । योनि
१४ । यह चवद्वै अर्थोंमें से । सूर्य १ । योनि २ । दो अर्थ
वर्जकर । १२ अर्थ भग शब्दका मिलै (जिससे) भगवंत कहि
ये (पुनः किं विशिष्ट) फेर अरिहंत कैसे है (इन्द्रमहिता)
चौसठ इन्द्रोंके पूजनीक । द्वादसगुणें करी विराजमान हैं
(सो द्वादश गुण कैसे) प्रथमतो अरिहंतकी अद्भुतरूप । रो
गादि रहित । प्रखेद मलादि रहित । सुगंध शरीर हो ॥१
सासोखासकी कमलजैसी सुगन्ध हो ॥२॥ लोही मांस गा

यके दूध जैसा सपेद हो ॥३॥ आहारनीहारकी विधि अ
द्वसहो । प्राणी देख सक्ता नहिं ॥४॥ ए चार अतिसय गु
णतो जन्मकथासे हो । शेषआठगुण) केवल ज्ञान उत्पन्न
होएँसे प्रगट हो । (अशोकवृक्षः) भगवन्तके सरीरसे ।
बारै गुणो जं चो अशोकवृक्ष हो । जिसकी ठायावैसणें से
रोगसोगादिक दूर हो ॥ १ ॥ ॥ (सुरपुष्पवृष्टिः) देवगण
पंचवर्ण फलोंकी जानु पर्यन्त वर्षा करै । आकाससे पद्मता
सीधापद्मै । विंढनीचै रहै । अंघनी ऊपर रहै ॥२॥ (दिव्य
अग्नि) योजन पर्यंत । देवता । मनुष्य । तिर्यंच । सब जीव ।
अपणी २ भाषामें । यथावस्थित समझै (जाणै) भगवंत
हमरी भाषामें उपदेश देते है ॥ ॥ (कहावी है) ॥ ॥
एगइं गिराणेंगे । संदेह देहियं समंठित्त । तिऊअण
मणुंसा संता । अरिहंता ऊंति मे सरणं ॥ १ ॥ ३ ॥ (आ
मर ४) भगवंतके दोनुं पासे इंद्र चामर ढालता रहै ॥४॥
(आसनज्ज ५) भगवन्तके बैठएँकों । इंद्रादिक रचित ।
फिटक रत्नमई सिंहासण रहै ॥ ५ ॥ (भामंजलं ६) भग
वन्तके पिठांजी भामंजल रहै (जिससे) भगवन्तके चार
मुख । चारुंदिश तरफ मालुम हो । भगवंत तो पूर्व
दिशा मुख कर बैठै । और तीन दिशमें । भगवन्तके
प्रतिविंब इंद्रादिक स्थापन करै । पर भगवन्त के अति
सय से । चारुंदिश । बारैई परषदाकों । अपणेंसन्मुख
उपदेश देता मालुम हो ॥ ६ ॥ (इंद्रुभी ७) आकाश
में देव इंद्रुभी वाजिब वाजै ॥ ७ ॥ (रातपलं) भगवन्त
के विहार कालै (वा) स्थिति कालै । हमेसां मस्तकपर ।

तीन ठव रहै ॥ ८ ॥ (यह आठ गुण देवगणके किये हो)। ऐसे अरिहंत। देवाधिदेव। चौतीस अतिशय विरालमान। पैंतीस वचनगुण शोभित। एक हजार आठ लक्षणांलंकित। अद्वारै दूषण रहत। शांत दांत। कृपासागर। त्रैलोक्यनाथ। जगत्पथके गुरु (वर्त्तमान का लैं) महा विदेहक्षेत्रे। केवलज्ञान। केवलदर्शनसें। लोका लोकका भाव देखते थके। पृथ्वीमंडलपर भव्य जीवुंके मनोरथ पूरण करते थके। विचरते है (एसे) अग्रंतगुणें सुसोभित। अरिहंत देव थीसंध में सदा मङ्गल करो ॥१॥ (तथा सिद्धाश्च सिद्धि स्थिता) (दूसरै पदै) सिद्ध महाराज कों नमस्कार ऊवो। (सिद्ध महाराज कैसे है) अष्ट कर्म काष्टकों। शुद्धध्यान रूप अग्निसें भस्मकर। सिद्ध गतिकों प्राप्तभये (एसे) अनंत ज्ञान। अनंतदर्शन। अनंत चारित्र्य। अनंत तप। अनंत वीर्यसंयुक्त। जन्म जरा मरण रोग सोक भयादिकसें विप्रमुक्त। चवदै राजलोकमें सब जीवोंके मनोगत भाव। एक समयमें जाणते थके। देखते थके प्रिय। आत्मगुणां में मग्न रहै है (एसे) सिद्ध महाराज। थीसंध में सदा मङ्गल करो ॥ २ ॥ (आचार्या जिनशासनोन्नति करा) (तीसरा परमेष्ठि) श्रीआचार्य महाराज कों नमस्कार ऊवो। (कैसे है) (ठत्तीस गुण करी विराजमान। सुक्तिमार्गके साधक। वर्म शलूके विराधक। अबुध जीव प्रतिबोधक। क्षमागुण भंडार। समदृष्टी। तरण तारण। धर्मके धोरौ। जिन सासनकी उन्नतिके कारण हार (एसे) पर उपगारी आचार्य महाराज थीसंध में

सदा मङ्गलकरो ॥ ३ ॥ (पुज्या उपाध्यायका । श्रीसिद्धान्त
सुपाठका) (चोथा परमेष्ठि) श्रीउपाध्याय महाराजकों
नमस्कार ऊवो (कैसे हैं) द्वादशांगी सुवार्थके जाणकार ।
नय निक्षेपा गमांपर्याय संयुक्त । सिद्धान्तकों पढाएँवाले ।
ज्ञानचक्षु देणेंवाले । (ऐसे) २५ गुण करी बिराजमान ।
श्रीउपाध्याय महाराज श्रीसंघमें सदा मङ्गल करो ॥ ४ ॥
(सुनिवराः रत्नवयाराधकाः) (पंचम परमेष्ठि) सब
साधु सुनिराज (सो कैसे हैं) ज्ञान १ दर्शन २ चारित्र ३
यह तीन रत्नके आराधक हैं । पांचे सुमते सुमता । तीने
गुप्तेगुप्ता । ठक्कायके पीहर । कुक्खी संबल । चारित्रपाव ।
सोक्षमार्गके साधक । (ऐसे) सब साधु सुनिराज । सत्ता
ईस गुण करी सोभित । श्रीसंघमें सदा मंगल करो ॥ ५ ॥
इति हितोपदेशः उभय अर्थार्थ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ठिनुंजिन नामः ॥ ॥

॥ ॥ (अतीत चौबीसी) ॥ ॥

१ ॥ श्रीकेवलज्ञानोजी ।	२ ॥ श्रीनिर्वाणीजी ।
३ ॥ श्रीसागरजी ।	४ ॥ श्रीमहायशजी ।
५ ॥ श्रीविमलदेवजी ।	६ ॥ श्रीसर्वानुभूतिजी ।
७ ॥ श्रीश्रीधरजी ।	८ ॥ श्रीदत्तखामीजी ।
९ ॥ श्रीदामोदरजी ।	१० ॥ श्रीसुतेजनाथजी ।
११ ॥ श्रीखामीजी ।	१२ ॥ श्रीमुनिसुव्रतजी ।
१३ ॥ श्रीसुमतिनाथजी ।	१४ ॥ श्रीशिवगतिजी ।
१५ ॥ श्रीअस्तागजी ।	१६ ॥ श्रीनीश्वरजी ।

- १७ ॥ श्रीअनिलनाथजी । १८ ॥ श्रीयशोधरजी ।
 १९ ॥ श्रीकृतार्धजी । २० ॥ श्रीजिनेश्वरजी ।
 २१ ॥ श्रीशुद्धमतीजी । २२ ॥ श्रीशिवकरजी ।
 २३ ॥ श्रीस्यन्दनजी । २४ ॥ श्रीसम्प्रतिस्वामीजी ।
 इति अतीत चतुर्विंशति तिर्थंकरेभ्यो नमः ॥॥

॥॥ (वर्त्तमान चौबीसी) ॥॥

- १ ॥ श्रीवृषभदेवजी । २ ॥ श्रीअजितनाथजी ।
 ३ ॥ श्रीसंभवनाथजी । ४ ॥ श्रीअभिनन्दनजी ।
 ५ ॥ श्रीसुमतिनाथजी । ६ ॥ श्रीपद्मप्रभुजी ।
 ७ ॥ श्रीसुपार्श्वनाथजी । ८ ॥ श्रीचन्द्राप्रभुजी ।
 ९ ॥ श्रीसुविधिनाथजी । १० ॥ श्रीशीतलनाथजी ।
 ११ ॥ श्रीश्रेयांसजी । १२ ॥ श्रीवासुपुज्यजी ।
 १३ ॥ श्रीविमलनाथजी । १४ ॥ श्रीअनन्तनाथजी ।
 १५ ॥ श्रीधर्मनाथजी । १६ ॥ श्रीशान्तिनाथजी ।
 १७ ॥ श्रीकुण्डुनाथजी । १८ ॥ श्रीअरुनाथजी ।
 १९ ॥ श्रीमल्लिनाथजी । २० ॥ श्रीसुनिसुव्रतजी ।
 २१ ॥ श्रीनमिनाथजी । २२ ॥ श्रीनेमनाथजी ।
 २३ ॥ श्रीपार्श्वनाथजी । २४ ॥ श्रीमहावीरस्वामीजी ।
 इति वर्त्तमान चतुर्विंशति तिर्थंकरेभ्यो नमः ॥॥

॥॥ (अनागत चौबीसी) ॥॥

- १ ॥ श्रीपद्मनाभजी । २ ॥ श्रीसूरदेवजी ।
 ३ ॥ श्रीसुपार्श्वजी । ४ ॥ श्रीखद्यंभुजी ।

५ ॥ श्रीसर्वानुभूतिजी ।	६ ॥ श्रीदेवचुतजी ।
७ ॥ श्रीउदयप्रभुजी ।	८ ॥ श्रीपेष्टालप्रभुजी ।
९ ॥ श्रीपोष्टिलप्रभुजी ।	१० ॥ श्रीशतकौत्तिदेवजी ।
११ ॥ श्रीसुव्रतनाथजी ।	१२ ॥ श्रीअममनाथजी ।
१३ ॥ श्रीनिष्कपायदेवजी ।	१४ ॥ श्रीनिष्पुलाकदेवजी ।
१५ ॥ श्रीनिर्ममनाथजी ।	१६ ॥ श्रीचित्तगुप्तिनाथजी ।
१७ ॥ श्रीसमाधिनाथजी ।	१८ ॥ श्रीसंवरनाथजी ।
१९ ॥ श्रीयशोधरजी ।	२० ॥ श्रीविजयनाथजी ।
२१ ॥ श्रीमल्लिप्रभुजी ।	२२ ॥ श्रीदेवप्रभुजी ।
२३ ॥ श्रीअनन्तप्रभुजी ।	२४ ॥ श्रीभद्रहरजी ।
- इति भविष्यच्चतुर्विंशति तिर्थकरेश्वरो नमः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (वीसविहरमानं नामानि) ॥ॐ॥

१ ॥ श्रीसीमन्वरजी ।	२ ॥ श्रीयुगमन्वरजी ।
३ ॥ श्रीबाह्वीजी ।	४ ॥ श्रीमुवाह्वीजी ।
५ ॥ श्रीसुजातजी ।	६ ॥ श्रीसुग्रंभुजी ।
७ ॥ श्रीकृष्णभाननजी ।	८ ॥ श्रीअनन्तवीर्यजी ।
९ ॥ श्रीसुरप्रभुजी ।	१० ॥ श्रीविमलजी ।
११ ॥ श्रीवज्रधरजी ।	१२ ॥ श्रीचंद्राननजी ।
१३ ॥ श्रीचंद्रवाह्वीजी ।	१४ ॥ श्रीभुजङ्गजी ।
१५ ॥ श्रीनिमप्रभुजी ।	१६ ॥ श्रीईश्वरजी ।
१७ ॥ श्रीप्रियरामेनजी ।	१८ ॥ श्रीमहाभद्रजी ।
१९ ॥ श्रीदेवप्रभुजी ।	२० ॥ श्रीअजितवीर्यजी ।

॥ॐ॥ इति विंशति विहरमानं तिर्थकरेश्वरो नमः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (चार साखतानामः) ॥ॐ॥

- १ ॥ श्रीकृष्णमाननजी । २ ॥ श्रीचंद्राननजी ।
 ३ ॥ श्रीवारिषेणजी । ४ ॥ श्रीवर्द्धमानजी ।
 इति चत्वार नाम साखता भवति ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ श्रीपंचपरमेष्ठिने नमः॥ॐ॥ शमो अरिहंताणं ॥
 शमो सिद्धाणं ॥ शमो आयरियाणं ॥ शमो उवज्जायाणं ॥
 शमो लोए सब्बसाह्मणं ॥ एसो पंच शमुक्कारो ॥ सब्बपाव
 प्पणासणो ॥ मंगलायं च सब्बेसिं ॥ पढमं हवइ मंगलं ॥१॥
 पढ ६ ॥ संपदा ८ ॥ अक्षर ६८ ॥ गुरु ७ ॥ लघु ६१ ॥

॥ॐ॥ अथ सकल तिर्यंकर नमस्कार लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ श्रीदृष्टदेवाय नमः ॥ॐ॥ जयउसामिहि ॥ २ ॥
 रिसह सेतुंजि उज्जितं पल्लनेमिजिण । जयउवीरसच्च
 उरमंद्गण । भववृद्धि सुणि सुव्वय । मज्जरिपास दुह
 दुरिअ खंद्गण । अवर विदेहजि तिल्ययर । चिज्जंदि

सिद्धिदिभिर्जंकेवि । तोआणागवरंप्रयं । वंदुं जिणसव्येवि ॥२॥
 कम्मभूमिहि २ ॥ पट्टसंप्रयण उक्कोसल सत्तरिसल । जिणव
 राणाधिहरंतलम्भइ । नदकोडोकीवलिण । कोडिसहरनवसाऊ
 संप्रय संप्रजिणवरवीसखुण । दुइकोडोवरणाणि । ससणाको
 डोसहसदुइ । धुणिजइ निच्चविहाण ॥१॥ सत्ताणवइसहसा
 लम्हा ठमन्धअट्टकोडोओ चउसट्ठायासौआ । तिस्सुक्केचेइ
 एवंदे ॥२॥ वंदेनवकोडिसयं । पणवौसंकोडिलक्खतेवन्हा ।
 अट्टावोससहसा । चउसयअट्टासिआपडिमा ॥३॥ जंकिंचि
 नामतित्थं सग्गेपायालेमाणुसेलोए जाइं जिणविंवाइं । ताइं
 सव्वाइं वदामि ॥४॥ ॥ गमोत्थुणं अरिहंतणं भगवंताणं
 ॥१॥ आइगराणं तित्थगराणं सयंसंवुद्धाणं ॥ २॥ पुरिसोत्त
 माणं पुरिससोहाणं पुरिसवरमुंडरीआणं पुरिसवर गंवहं
 त्योणं ॥ ३॥ लोशुत्तमाणं लोचनाहाणं लोगहिआणं लोगप्र
 देवाणं लोगप्रज्जोअगराणं ॥४॥ अभयदयाणं चक्खुदयाणं
 मग्गदयाणं सरणदयाणं बोहिदयाणं ॥५॥ धमादयाणं धम्मदे
 सिआणं धम्ममायगाणं । धम्मसारहोणं धम्मवरचाउरंतच
 क्खट्ठोणं ॥६॥ अण्डिहयवरणाणं ढंसणुधनाणं धिचट्ठुउ
 माणं ॥७॥ जिगाणं जावयाणं तिणाणं तादयाणं । बुद्धाणं
 बोहिआणं लुत्ताणंलोअगाणं ॥८॥ सक्खन्तुं सक्खट्टिसीणं
 भिक्खमयलसगमसंतं सक्खयमक्खावाह मपुणरावत्ति
 पिदिगइनामधेयं द्वाणंसंपत्ताणं समोजिगाणं जिअभयाणं
 ॥९॥ जेअअइआसिहा जेअभयिसंति । अणागएकाले संप्र
 प्रवट्टमाणा मज्जेतिविहेणवंदामि ॥१॥ ॥ पट् ॥३॥ संपदा
 ॥८॥ अज्ज ॥२॥ ७॥ गम ॥३॥ लट्ठ ॥२॥ ४॥ ॥ जावंतिचेइ

आइं । उद्धे अअहेअतिरिअलोएय । सव्वाइं ताइं वंदे । इह
 संतो तत्थसंताइं ॥ १ ॥ इत्थाभिखमासम० । इत्थाका०
 भगवन् । जावंतकेविसाह् । भरहेरवएमहाविदेहेअ । सव्वे
 सितेसिपणओ । तिविहेण तिदंढविरआणं ॥ २ ॥ अत्तर
 ॥ ७२ ॥ ॥ नमोहत्तसिद्धाचार्योपाध्यायसर्वसाधुभ्यः । ॥
 ॥ उवसग्गहरंपासं । पासंवंदामिकम्मवणसुक्कं । विसहर
 विसनिन्नासं । मंगलकल्लाणआवासं । १ । विसहरफुलिंग
 मंतं । कंठेधारेइजोसयामणुओ । तस्सगहरोगमारो ।
 दुद्धजराजन्तिउवसामं । २ । चिट्ठउदूरेमंतो । तुग्गपणामो
 विवड्ढफलोहोइ । नरतिरिएसुविजोवा । पावंति नदुक्ख
 दोहग्गं ॥ ३ ॥ तुहसम्मत्तेल्ले । चिंतामणिकप्पपाय वम्महाए ।
 पावंतिअविग्घेणं । जीवाअयरामरंठाणं ॥ ४ ॥ इअसंयुओ
 महायस । भत्तिभरनिभरेणहिअएण । तादेव दिज्जवोहिं
 भवेभवेपासजिणचंदं ॥ ५ ॥ इति श्रीपार्श्वजिन स्तुति ॥

॥ जयवोयराय जगगुरु होउमसं तुहपभावओ । भयवं
 भवनिब्बेओ । मग्गाणुसारिआ इट्ठफलसिद्धी ॥ १ ॥ लोगविरुद्ध
 चाओ । गुरुजणपूआपरत्थकरणंच । सुहगुरुजोगोतब्बयण
 सेवणा आभवमखंडा ॥ २ ॥ ॥ अरिहंतचेइयाणं । वंद
 णवत्तियाए । अनत्थूकही । एक नवकारनोकावसग्गकरी
 एकथूईनीगाथा कहै इतिचैत्यवंदनकं ॥ ॥

अथ इरियावही ।

इत्थाभिखमासमणो वंदितं जावणिज्जाए निसोहि
 आए मत्थएणवंदामि ॥ इतिक्षमायमणदंडकः ॥ गुरु ३

नष्ट २५॥ (इह्वाकारेण संदिसत् भगवन्) इरिआवह्निअंपडिक्क
 मामि इह्वा इह्वा मिपडिक्क मिउं । इरिआवह्निआए विराहणा
 एगमणागमणे पागक्कमणे वोअक्कमणे ढरिअक्कमणे उसा
 उत्तिंग पणगटगमट्टेमक्कडा संताणासंकमणे जेमेजीवा
 विराहिया । एगिदिया वेदंदिआ तेदंदिआ चउरिंदिया
 पंधिंदिया । अभिहया वत्तिआ लेसिया संघाइआ संघ
 हिया । परिआविया किनामिया उह्विया ठाणा उह्वाग
 संकामिया जोदियाओववरोदिया तम्मसिह्वा मिदुक्कडं ॥
 ३ ॥ ७ ॥ ३॥ तमउत्तरोकरणेणं पायत्तिक्ककरणेणं विसो
 जोकरणेणं विसल्लोकरणेणं पायाणं कप्पाणं गिरघावणवृण
 ठामिकाउसणं ॥ ३॥ पट ३२ संपदा ट भुक् २४ लघु १७५
 एवं ॥ १६६ ॥ ३॥ अन्नत्थउसनिणं नोत्तसिणं खानिणं
 ओणं जंभाइणं उदुणं वायनिसुणेणं भमल्लिणपित्तसुह्वा
 ए ॥ १॥ सुहमेविह्वागनचालेहिं सुहमेहिं पेलमंचालेहिं सुह
 मेहिं दिदिमंचालेहिं । २॥ एवसाइणदिं आगारेहिं अभग्गो
 अवरानिधो इज्जसेका उमग्गो ॥ ३॥ जावअरिअंताणं भगवं
 ताणं जसोपारेण नपारेमि तावकावं ठाणेणं मोणेणं ऊाणे
 णं कप्पाणं धोराणि ॥ ३॥ १॥ ॥ १॥ लोरागउज्जोअरने । अस्स
 तिउउरे विग्गे । अरिअंतिविक्कइस्सं । चउवोसंपिकवली ॥ १॥
 उभमसिणं व उंटे । संभव मभिनंदणं व सुमइज्ज । पउम
 अणं वसासं । जितं वचं वसं उंटे । २॥ सुविअं वसुपुण्डंतं ।
 सोएव पिक्कां व वाहपुणं व । विसदमसंतं वजितं । धग्गं
 मतिं व उंटाभि । ३॥ कुं व अरं व मल्लि । उंटे सुगिनुसयं न
 मिज्जिअं व । उंटा मिरिउंटेभिं । जसं तवउमसं ॥ १॥ एवं

मएअभियुआ । विज्जअरयमला पच्चौणजरनरणा । चउवी
 संपिज्जिणवरा । तित्थयरासेपसोयंतु ॥ ५ ॥ कित्तिअ वंदिअ
 सहिआ । जेतेलोगस्सउत्तमासिद्धा । आरोग्गवोहिलाभं ।
 समाहिवरसुत्तमंदितु ॥ ६ ॥ चंदेसुनिस्सलयरा । आइच्चेस
 अहिअंपयासयरा । सगरवरगभोरा । सिद्धासिद्धिमस
 दिसंतु ॥ ७ ॥ पद २८ संपदा २८ गुरु २८ लेख २२८
 [एवंसर्वअक्षर ॥ २५६ ॥] सच्चलोअरिहंतचेइआणं करे
 मिकाउसगं ॥ १ ॥ प्रफवरवरदोवड्डे । धायइसंडेअ
 जंवुदोवेअ । अरहेरवयविदेहे । धम्माइगरेनमंसाणि ॥ १ ॥
 तमतिमिरपडल विडंसणस्स । सुरगणनरिंदमहिअस्स ।
 सौमाधरस्सवंदे । पुप्फाडिअ मोहजालस्स ॥ २ ॥ जाई जरा
 मरणसोगप्रणासणस्स । कल्लाणपुक्खलविसाल सुहोवहस्स
 कोदेवदाणवनरिंदगणच्चिअस्स । धम्मस्ससारसुअलम्भकरेप
 मायं ॥ ३ ॥ सिद्धेभोपयत्तं णमोजिणमए नंदोसयासंजमे ।
 देवन्नाग सुवर्णकिंनरगण स्सम्भूअभावच्चिए । लोगोत्थप
 यच्चिओ जगमयंतेलोक्कनच्चासुरं धम्मोवड्डउमारओ विज
 यत्तं धम्मोत्तरंवड्डओ ॥ ४ ॥ सुअस्सभगवत्तं करेमिका
 उसगं ॥ पद १६ संपदा १६ गुरुअ ३३ लघुअ १८२ एवं
 २१६ । ॥ वंदणवत्ति आए पच्चणवत्तिआए सक्कारवत्तिआए
 सक्खावत्तिआए बाहिलाभवत्तिआए निस्सवसगं वत्ति
 आए सिद्धाए सेहाए धिईए धारणाए अणुप्पेहाए वड्डमा
 णाए ठामिकाउसगं ॥ १ ॥ अन्नयज्जसिएणं नोसिएणं
 इत्यादि ॥ १ ॥ सिद्धाणं बुद्धाणं पारगयाणं परंपरगयाणं । लो
 गमासुवगयाणं णमोसयासव्यसिद्धाणं ॥ १ ॥ जोदीवाणविदेवो

जंदेवापंजलौनमंसंति । तंदेवदेवमहिम्नं । सिरसावंदेलहा
 वोरं ॥ २ ॥ इकोविणमुकारो । जिणवरवसहस्रवदसाणस्य ।
 संसारसागराओ । तारेइनरंवनारिंवा ॥ ३ ॥ उज्जितसेल
 सिहरे । दिक्खानाणंनिसीहिआणस्य । तं धम्मचक्रवडिं ।
 अरिहनेमिंनमंसाभि ॥ ४ ॥ चत्तारिअड्ढसदोअ वंदिआ ।
 जिणवराचउवीसं । परमट्ठनिट्ठिअड्ढा । सिद्धासिद्धिंममदि
 संतु ॥ ५ ॥ वेयावच्चगराणं संतिगराणं । सम्महिद्धि
 समाहिगराणं । करेमिकाउसग्गं ॥ १ ॥ अस्सत्थजससिएणं
 इत्यादि संपदा २० पद २० गुरु अक्षर ३१ लघु १६७ एवं
 १६८ ॥ संसारदावानलदाहनीरं । समोहधूलौहरणे
 समीरं । मायारसादारणसारसीरं । नमामिवीरं गिरि
 सारधीरं ॥ १ ॥ भावावनामसुरदानवमानवेन ॥ चूला
 विलोलकमलावलिममलितानि । संपूरिताभिनत लोकसमी
 हितानि । कामंनसामिजिनराजपदानि तानि ॥ २ ॥ बोधा
 गाधंसुपदपदवीनौरपूराभिरामं । जीवाहिंसाविरललहरै
 संगमागाहदेहं । चूलावेलं गुरुगममणौ संकुलं दूरपारं ।
 सारंवौरागमजलनिधिं सादरं साधुसेवे ॥ ३ ॥ आमूलालो
 लधूलौ वज्रलपरिमला लौढलोलालिमाला । ऊंकाराराव
 सारा मलदलकमला गारभूमौनिवासे । ठायासंधारसारि
 वरकमलकरे तारहाराभिरामे । वांणीसंदोहदेहे भवविर
 हवरं देहिसेदेविसारं ॥ ४ ॥ इति वीरस्तुतिः ॥

। वांदणां ।

॥ ॥ इच्छामिखलासम्यो वंदितुं जावणिल्लाणं निरी

हिआए । अणुजाणह मेमिउगहं निसीही । अहो कायं
 काय । संभासं खमणिज्जो भेकिलामो अप्पकिलंताणं वड्डसु
 भेणभे दिवसोवइक्कंतो । जत्ताभे जवणि जं चभे । खासेमिखमास
 मणो देवसिअंवइक्कभं आवसिआए पडिक्कमामिखमासम
 णाणं देवसिआए आसायणाए तिच्चीसन्नवराए जंकिंचि
 मिह्णाए । मणदुक्कडाए वयदुक्कडाए कायदुक्कडाए । कोहाए
 माणाए मायाए लोभाए । सब्बकालिआए सब्बमिच्छोवया
 राए सब्बधम्मादुक्कमणाए आसायणाए । जोमेअईयारोकओ
 तस्सखमासमणो पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं
 वोसरामि ॥ ॐ ॥ अत्तर ॥ १६८ ॥

। साध्वालोयणा ।

॥ ॐ ॥ इत्थाकारेण संदिसह भगवन् । देवसिअं आलो
 एमि । इत्थंआलोएमि । जोमेदेवसिओ अईआरोकओ ।
 काईओ वाईओ माणसिओ । उस्सुत्तो उम्मगो अक्कप्पो
 अकरणिज्जो दुक्कजाओ दुब्बिचिंतिओ । अणायारो अणुत्ति
 यवो । असमणपावगो । नाणेत्तहदंसणे चरित्ते । सुएसामाइए
 तिण्हंगुत्तीणं । चउण्हंकसायणं । पंचण्हं महवयाणं । छण्हं
 जीविकायाणं । सत्तण्हंपिण्डेसणाणं । अट्ठण्हं पवयणमाईणं ।
 नवण्हंवभचेरगुत्तीणं । दसविहेसमणधम्मो । समणाणं जोगाणं
 जंखं डिअं जंविरा हिअं । तस्समिह्णामिदुक्कडं ॥ ॐ ॥

। आवकआलोयणा ।

॥ ॐ ॥ इत्थाकारेण संदिसह भगवन् । देवसियं आलोएमि

इहं आलोएमि । जोमे देवसिओ अइयारोकओ । काईओ
वाईओ माणसिओ । उस्सुत्तो उम्मागो अकप्पो । अकरणिज्जो
दुव्भाओ दव्विचिंतिओ । अणायारो अणल्लियओ असा
वगपावग्गो । नारेतेह दंसणे चरित्ता चरित्ते । सुए सामाइए
तिएहंगुत्तोणं । चउएहंकसायाणं । पंचगहंमणुव्वयाणं । तिएहं
गुणव्वयाणं । चउएहं सिक्खावयाणं । वारसविहस्स सावग
धम्मस्स । जंखंडिअं जंविराहिअं । तस्स मिच्छा मिदुक्कडं ॥३॥

॥३॥ ठाणेकमणे चंकमणे आउत्ते अणउत्ते । हरिअकाय
संघट्टे वीयकायसंघट्टे थावरकायसंघट्टे ठप्पइयासंघट्टे । सब्बस्स
विदेवसिअ । दच्चिंतिय दुब्भासिय दुच्चिट्ठिअ । इच्छाकारे
णसंदिसह । इहंतस्समिच्छामिदुक्कडं ॥ १ ॥३॥ संथाराउव
दणकी । आउदणकी । परिअदणकी । पसारणकी । ठप्पइयासं
घट्टणकी । अच्चक्खु विसयकायकी । सब्बस्सविराइअ ।
दुच्चिंतिय दुआसिय दुच्चिट्ठिअ । इच्छाकारेणसंदिसह ।
इच्छंतस्समिच्छामिदुक्कडं ॥ १ ॥३॥ इच्छाकारेणसंदिसह
भगवन् । अभूट्ठिओमि अभिंतरे । देवसिअंखालेउं । इहं
खामेमि देवसिअं । जंकिंचि अपत्तिअं परपत्तिअं । अत्ते प्राणे
विणए वेयावच्चे । आलावे संलावे । उज्जासणे सयासणे ।
अंतरभासाए उवरिभासाए । जंकिंचि मज्झविलुंय परिही
णं सुद्धमंवा वायरंवा । तुम्भेजाणह अहंनजाणामि । तस्स
मिच्छामिदुक्कडं ॥३॥ इति गुरुवंदणा ॥३॥

॥३॥ करेमि भंते सामाइयं । सावज्जं जोगं पक्खस्स
मि । जावनियमं पज्जुवासामि । दुविहं तिविहेणं । अण्णसं
वायाए काण्णं । न करेमि न कारवेमि । तच्च भंते ।

प्रतिक्कमामि । निंदामि । गरहामि । अप्पाणं वोसिरामि
 ॥३॥ करेमि भंते पोसहं । आहार पोसहं । देसउ । स
 व्वउ वा । सरौरसक्कार पोसहं । सव्वउ वंभचेर पोसहं ।
 सव्वउ अक्कावार पोसहं । सव्वउ चउव्विहे पोसहे । राव
 ज्जं जोगं पच्चक्खामि । जावदिवसं अहोरत्तिं वा पच्चु
 वासामि । दुविहं तिबिहेणं । मणेणं वायाए काएणं ।
 न करेमि न क्कारवेमि । तस्स भंते । प्रतिक्कमामि निंदामि ।
 गरहामि अप्पाणं वोसिरामि ॥३॥ आयरियउवज्जाए ।
 सौसेसाहज्जिए कुलगणेवा । जेमे कयाकसाया । सव्वे तिवि
 हेण खाभेमि ॥ १ ॥ सव्वस्स समणसंधस्स । भगवउ अंजलिं
 करियसीसे । सव्वं खमावइत्ता । खमामि सव्वस्स अहियंमि
 ॥२॥ सव्वस्स जौवरासिस्स । भावउ धम्मनिहियनियचित्तो ।
 सव्वं खमावइत्ता । खमामि सव्वस्स अहियंमि ॥ ३ ॥॥॥
 ॥ सुवर्णशालिनी देयाद् । द्वादसांगी जिनोद्धवा । श्रुतदेवी
 सदामह्य । मसेषश्रुतसंपदं ॥ १ ॥ चतुवर्णीयसंघाय । देवो
 भवनवासिनी । निहत्य दुरितान्वेषा । करोतु सुखमक्षतं ॥२॥
 यासां क्षेपगतास्सन्ति । साधवः श्रावकादयः । जिनाज्ञां
 साधयन्तस्ता । रक्षन्तु क्षेपदेवताः ॥ ३ ॥॥॥ इति क्षेपदेव
 तास्तुतिः ॥॥॥

॥॥॥ जय महायश १ । जय महाभाग जय चिंति य
 सुहृत्फल य । जय ससत्य परमत्यजाण य । जय १ गुरु गरिम
 गुरु । जय दुहत्तसत्ताणताण य । थंभणयद्विय पासजिण ।
 भविष्यहभोमभवुत्थु । भय अवणिंताणंतगुण । तुज्झतिसंऊ
 नमोत्थु ॥१॥

अथ सामायक पोसहपारवागाथा ।

॥ॐ॥ भयवं दसम्भहो । सुदंसणो धूलभह्वयरोय ।
सफलौक्यगिहचाया । साह्र एवंविहा ऊंति ॥ १ ॥ सा
ह्रण वंदणेणं । नासइ प्रावं असंकियाभावा । फासुअदाणे
निज्जर । अभिग्गहो नाणमाईणं ॥ २ ॥ ठउमत्थो मढ
मणो । कित्तियमित्तं पि संभरइजीवो । जंचन संभरामि
अहं । मित्रामेदुक्कं तस्स ॥ ३ ॥ जंजंमणेण चिंतिय । मसुहं
वायाइभासियं किंचि । असुहं काएणकयं । मित्रामे दुक्कं
तस्स ॥ ४ ॥ सामाइय पोसहसंठियस्स । जीवस्स ज्जाइजो
कालो । सोसफलो बोधव्वो । सेसो संसारफलहेउ ॥ ५ ॥ॐ॥
सामायकविधै लौघो विधै कौघी विधिकरतां अवधि आ
सातना लागो होय दसमनका दस वचनका वारै काया
का वत्तोस दूषणां मांह जो कोई दूषण लागो होय सो
सह्र मनकर वचनकर कायादे करी मित्रामिदुक्कं ॥ॐ॥
इति सामायिक पोसहपारवागाथा ॥ॐ॥

॥ॐ॥ सिरियंभणयद्वियपाससांमिणो । सेसतित्थसामीणं ।
तित्थसमुन्नयकारणं । सुरासुराणंच सब्बेसिं ॥ १ ॥ एस
महं सरणत्थं । काउसग्गं करेमि । सत्तोए भत्तीएगुणसु
द्विय । संवस्स समुन्नयनिमित्तं ॥ २ ॥ॐ॥ नमोस्तुवर्द्धमाना
य । सुवर्द्धमानाय कम्मणा । तज्जयाव्याप्पमोक्षाय । परो
क्षाय कुतीर्थिनां ॥ १ ॥ येषां विकचारविंदराज्या । ज्या
यः क्रमकमलावलिं दधत्या । सदृशैरिति संगतं प्रशस्यं ।
कथितं संतु शिवाय ते जिनेन्द्राः ॥ २ ॥ कखायतापाह्दित
जंतुनिर्दृतिं । करोति यो जैनसुखावुदोद्धतः । सशुक्रमा

सोऽङ्गवदृष्टिसखिभो । ददातु वृष्टिं मयि विस्तरो गिरां ॥

३ ॥ श्वसितसुरभिगंधा लौढमृङ्गौकुरङ्गं । मुखशशिनम
जस्तं विभक्तौ याविभर्त्ति । विकचकमलमुच्चैः सास्त्व
चिंत्यप्रभावा । सकलमुखविधातौ प्राणभाजां श्रुताङ्गौ ॥

४ ॥ इति वीरस्तुतिः ॥

॥ ॥ परसमयतिमिरतरणिं । भवसागरवारितरणवरतर
णिं । रागपरागसमौरं । वंदे देवं महावीरं ॥ १ ॥ निरु
द्धसंसारविहारकारि । दुरन्तभावारिगणानिकामं । निर
न्तरं केवलिसत्तमा वो । भवावहं मोहभरं हरंतु ॥ २ ॥

संदेहकारिकुनयागम रूढगूढ । संमोहपंकहरणामलवारि
पूरं । संसारसागरसमुत्तरणोरुनावं । वीरागमं परमसि
द्धिकरं नमामि ॥ ३ ॥ परिमलभरलोभा लौढलोलालि
माला । वरकमलनिवासे हारनीहारहासे । अविरलभवका
रा गारविभ्रित्तिकारं । कुरुकमलकरेमे मङ्गलं देविसारं ॥

४ ॥ इति वीरस्तुतिः ॥

॥ ॥ कमलदलविपुलनयना । कमलमुखी कमलगर्भ
समगौरी । कमलेस्थिता भगवती । ददातु श्रुतदेवतासौख्यं
॥ १ ॥ ज्ञानादिगुणयुतानां । स्वाध्यायध्यान संयमरतानां ।
विदधातुभुवनदेवी । शिवसदासर्व साधूनां ॥ २ ॥ यस्यां चैवं
समाश्रित्य । साधभिः साध्यते क्रिया । साक्षेव देवतानित्यं ।
भूयान्नः सुखदायिनी ॥ ३ ॥ इति चैव देवता स्तुतिः ॥

॥ ॥ श्रीसेटीतटनीतटे पुरवरे श्रीस्थंभनेखर्गिरौ । श्री
पूज्याभयदेवसूरिविबुधा धीशैः समारोपितः । संसक्तः स्तुति
भिर्जलैः शिवफलस्फूर्त्यत्फणापल्लवः । पाश्र्वः कल्पतरुः समे

प्रथयतां नित्यमनोवांछितं ॥१॥ आधिव्याधिहरो देवो । जीरा
वल्लिसिरोमणिः पार्श्वनाथोजगन्नाथो । ननुनाथो नृणां
श्रिये ॥ २ ॥ ॐ ॥ इति पार्श्वस्तुतिः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ कल्पाणकमलागेहं । नीलदेहं महासहं । नवधन्वा
विधं पार्श्वं । सदाध्यायामिमानसं ॥१॥ इति ॥ ॐ ॥ चउक्त्वा य
पद्मिस्तु लूरणदूज्जयमयणमाणमसमूरण । सरसप्रियंगुवस्त्र
गयगामिय । जयउपासभुवणत्तयसामिय ॥ १ ॥ जसतणुं
तिकडपसिणिइउ सोहइफणमणिकिरणालिइउ । ननवजल
हरतडिलयलंठिय । सोजिणपासपयइउ वंठिय ॥ १ ॥ ॐ ॥
इति श्री पार्श्वनाथस्तुतिः ॥ ॐ ॥

। ॐ । सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं । सर्वकल्याणकारणं । प्रधानं सर्व
धर्माणां । जैनं जयतु शासनं ॥ १ ॥ मङ्गलं भगवान् वीरो
मङ्गलं गौतमः प्रभुः । मङ्गलं स्थूलभद्राद्या । जैनो धर्मोऽस्तु
मङ्गलं ॥ २ ॥ ॐ ॥ शिवमस्तु सर्वजगतः । परिहितनिरता
भवन्तु भूतगणाः । दोषाः प्रयान्तु नाशं । सर्वत्र सुखो भवतु
लोकः ॥ ३ ॥ ॐ ॥ दासानुदासा इव सर्वदेवा । यदौय पादा
व्रजतले लुठन्ति । मरुस्थली कल्पतरुः सजौयात् । युग
प्रधानो जिनदत्त सूरिः ॥ ॐ ॥ सिद्धांतसिद्धिर्जगदेकबंधु ।
युगप्रधानः प्रभुतां दधानां । कल्याणकोटो प्रकटो करोतु ।
सूरोऽखरो श्रीजिनभद्रसूरिः ॥ ५ ॥ ॐ ।

॥ अथ साधुप्रतिक्रमणसूत्र ॥

। ॐ । चत्तारि मङ्गलं । अरिहंता मङ्गलं । सिद्धा मङ्गलं ।
साहमङ्गलं । केवलिपण्णत्तो धम्मो मङ्गलं ॥ १ ॥ चत्तारि

लोगुत्तमा । अरिहंतालोगुत्तमा । सिद्धा लोगुत्तमा । साह
 लोगुत्तमा । केवलिपञ्चतो धम्मो लोगुत्तमो ॥ २ ॥ चत्ता
 रिसरणं पवज्जामि । अरिहंते सरणं पवज्जामि । सिद्धे
 सरणं पवज्जामि । साहसरणं पवज्जामि । केवलि पञ्चतं
 धम्मं सरणं पवज्जामि ॥ ३ ॥ इत्थामि पडिक्कमिउं । * पगा
 मसिज्जाए । निगामसिज्जाए । संथारा उवट्ठणाए । परिय
 ट्ठणाए । आउं टणाए । पसारणाए । ठप्पइया संघट्ठणाए ।
 कुइए कंकराइए । ठोएजंभाइए । आमोसेसरक्खामोसोआउ
 लमाउलाए । सोअणवत्तिआए । इत्थो विप्परियासिआए ।
 दिट्ठो विप्परियासिआए । मण विप्परियासिआए । पाणभो
 यण विप्परियासिआए । जोमे देवसियो अइआरोकउ ।
 तस्समित्थामि दुक्कंडं । पट्ठिक्कमामिगोअरचरिआए । मिक्ख
 यरिआए । उग्घाडकवाड उग्घाडणाए । साणावत्थादारा
 संघट्ठणाए । मंजीपाऊडिआए । बलिपाऊडिआए । ठवणा
 पाऊडिआए । संकिएसहस्सागारे । आणेसणाए । पाणेसणाए
 आणभोयणाए । पाणभोयणाए । वोअभोयणाए । हरिअ
 भोयणाए । पत्थाकम्मिआए । पुराकम्मिआए । अदिट्ठहडाए ।
 दगसंसट्ठहडाए । रयसंसट्ठहडाए पारिसाडणि आए पारिट्ठा
 वणिआए । उहासणभिकवाए । जंउग्गमेणं उप्पायणेसणाए
 अपरिसुद्धं पडिग्गहिअं । परिभत्तंवा जंनपरिट्ठवणिअं । तस्स
 मित्थामिदुक्कंडं ॥ ३ ॥ पडिक्कमामि चाउक्कालं । सिज्जायस्स
 अकरणयाए । उभउं कालं भंजोवगरणस्स । अप्पडिलेहणा
 एदुप्पडिलेहणाए । अप्पमज्जणाए दुप्पमज्जणाए । अइक्कमे
 त्रइक्कमे । अइयारे अणायारे । जोमेदेवसिउं अइआरोकउ ।

तस्मिन्नामि दुक्कडं ॥ ॐ ॥ पडिक्कमामि एगविहेअसंजमे ।
 पडिक्कमामि दोहिंवंधणेहिं । रागबंधणेणं दोसबंधणेणं ।
 पडिक्कमामि तिहिंदंणेहिं । मणदंणेणं वयदंणेणं काय
 दंणेणं । पडिक्कमामि तिहिंगुत्तीहिं । मणगुत्तीए वयगु
 त्तोए कायगुत्तीए । पडिक्कमामितिहिंसल्लेहिं । मायासल्लेणं
 नीयाणासल्लेणं मित्रादंसणसल्लेणं । पडिक्कमामि तिहिंगा
 रवेहिं । इट्ठीगारवेणं रसगारवेणं सायागारवेणं । पडिक्क
 मामि तिहिं विराहणाहिं । नाणविराहणाए दंसणविरा
 हणाए चरित्तविराहणाए । पडिक्कमामिचउहिंकसा
 एहिं । कोहकसाएणं भाणकसाएणं मायाकसाएणं लोह
 कसाएणं । पडिक्कमामि चउहिंसखाहिं । आहारसखाए
 भयसखाए मेज्जणसखाए परिग्गहसखाए । पडिक्कमामिच
 उहिंविगहाहिं । इत्थिकहाए भत्तकहाए देसकहाए राय
 कहाए । पडिक्कमामिचउहिंजाणेहिं । अट्ठेणंजाणेणं रुद्दे
 णंजाणेणं धम्मेणंजाणेणं सुक्खेणंजाणेणं । पडिक्कमामि पंच
 हिंकिरिआहिं । काइयाए । अहिगरणियाए । पाउसिआ
 ए । पारितावणीआए । पाणायवायकिरिआए । पडिक्कमा
 मिपंचहिं कामगुणेहिं । सद्देणं रूवेणं रसेणं गंधेणं फासेणं
 पडिक्कमामिपंचहिं महव्वएहिं । पाणायवायाउवेरमणं सुसा
 वायाउवेरमणं अटिन्नादाणाउवेरमणं मेज्जणाउवेरमणं
 परिग्गहाउवेरमणं । पडिक्कमामि पंचहिंसमिईएहिं । इरि
 आसमिईए भासासमिईए एसणासमिईए आयाणभंजमत्त
 निकखेवणासमिईए उच्चारपासवण खेलजल्लसंवाण पारिट्ठा
 वणिआसमिईए । पडिक्कमामि ठहिं जीवनिक्काएहिं । पुटवि

सुहेसु । पन्नरस कम्मभूमौसु । जावंति केविसाह । रयह
 रणशुद्धपट्तिगहधारा । पंचमहव्यधारा । अट्टारसहस्र
 सीलंगधारा । अक्खयायारचरित्ता । तेसव्वे । सिरसा
 मणसा । मत्थएणवंदामि ॥ खामेमि सव्व जीवे । सव्वे जीवा
 खमंतुमे । मित्तीमे सव्वभूएसु । वेरंमज्जन केणई ॥ १ ॥
 एवमहं आलोइअनदिअ । गरहिअ दुगुंठिअंसम्म । तिवि
 हेण पट्ठिकंतो । वंदामि जिणे चउव्वीसं ॥ २ ॥ ॥
 इति श्रीसाधुप्रतिक्रमणसूत्रं समाप्तं ॥ ॥

॥ ॥ सच्चित्त १ । दव्व २ । विगई ३ ॥ वाहण ४ । तंवो
 ल ५ । वत्थ ६ । कुसुमेसु ७ ॥ पाणहि ८ । सयण ९ । विले
 वण १० ॥ वंभ ११ । दिसि १२ । गहाण १३ । भत्तेसु १४ ॥
 इति चउद नियम गाथा ॥ ॥

। अथ वंदित्तुसूत्र ।

॥ ॥ वंदित्तु सव्वसिद्धे । धम्मायरिएअ सव्वसाहअ ।
 इह्यामि पट्ठिकमिउ । सर्वगधम्माइआरस ॥ १ ॥ जोमेव
 याइआरो । नाणेतहदंसणे चरित्तेअ । सुहमोअ वाय
 रोवा । तंनिंदे तंच गरिहामि ॥ २ ॥ दुविहेपरिगहस्यो ।
 सावज्जे बह्वविहेअ आरंभे । कारावणे अकरणे । पट्ठिकमे
 देस्सिअंसव्वं ॥ ३ ॥ जंबद्धमिंदिएहिं । चउहिंकसाएहिं अप्प
 सत्येहिं । रागेणव दोसेणव । तं निंदे तंच गरिहामि ॥ ४ ॥
 आगमणे निग्गमणे । ठाणेचंकमणे अणामोगे । अभिउगे
 अनिउगे । पट्ठिकमे ॥ ५ ॥ संकाकंखविगिंठा । पसंसतहसं
 थवो कुलिंगीसु । सम्मत्तसइआरे । पट्ठिकमे ॥ ६ ॥ उक्काय

समारंभे । प्रयणेअ प्रयावणेअ जे दोसा । अत्तद्वाय परद्धा ।
 उभयद्वाचेव तंनिंदे ॥ ७ ॥ पंचसहस्रगुणव्याणं । गुणव्या
 णं च तिग्गहमइआरे । सिक्खाणं च चउण्हं । पडिक्कमे० ॥ ८ ॥
 पढमे अणुव्यम्मी । थूलगपाणाइवायविरइउ । आयरिअ
 मप्पसत्थे । इत्थपमायप्पसंगेणं ॥ ९ ॥ वहवंधठविष्ठेए । अइभा
 रेभत्तपाणवुष्ठेए । पढम वयस्स इआरे । पडिक्कमे० ॥ १० ॥
 बीएअणुव्यम्मी । परिथूलग अलिअवयण विरइओ । आय
 रिअमप्पसत्थे । इत्थपमायप्पसंगेणं ॥ ११ ॥ सहस्सारहस्स
 दारे । मोसुवएसेअकूडलेहेअ । बीअवयस्सइआरे । पडिक्कमे०
 ॥ १२ ॥ तइएअणुव्यम्मी । थूलगपरदब्ब हरणविरइउ । आ
 यरिअमप्पसत्थे । इत्थपमायप्पसंगेणं ॥ १३ ॥ तेनाहडप्पउगे ।
 तप्पडिक्खे विरइगमणेअ । कूडतुल्लकूडमाणे । पडि० ॥ १४ ॥
 चउत्थेअणुव्यम्मी । निच्चं परदारगमण विरइउ । आय
 रिअमप्पसत्थे इत्थपमा० ॥ १५ ॥ अपरिग्गहोया इत्तर ।
 अणंग वीवात्त तिव्वअणुरागे । चउत्थवयस्सइआरे । पडिक्क०
 ॥ १६ ॥ इत्तोअणुव्यए पंचमम्मी । आयरिअमप्पसत्थंमि ।
 परिमाणपरिष्ठेए । इत्थ० ॥ १७ ॥ धणधन्धखित्तवत्थु ।
 रुप्पसुवस्सेअ कुविअ परिमाणे । दप्पएचउप्पयम्मी पडि० ।
 १८ । गमणस्सय परिमाणे । दिसासुउड्डं अहेयतिरिअं
 च । वुड्डिअइ अंतरद्वा । पढमन्निगुणव्यएनिंदे ॥ १९ ॥
 मज्जंमिअ मंसंमिअ । पुप्फेअफलेअ गंधमल्लेअ । उवभोग
 परीभोगे । बीअन्निगुणव्यए निंदे ॥ २० ॥ सच्चित्ते पडि
 वुहे । अप्पोलदुप्पोलिअ आहारे । तुष्ठोसहिमक्खणया ।
 पडि० ॥ २१ ॥ इंगाली वणसान्नी । भात्तौ फोत्तौसु वज्जए

कम्भं । वाणिज्जंचेव दंतलक्ख । रस केसविसविसयं ॥ २२ ॥
 एवं खुज्जंतपिप्पुणंकम्भं । निल्लंठणंच दवदायं । सरदहतं
 लावसोसं । असईपोसंच वज्जिज्जा ॥ २३ ॥ सत्थग्गिसुसल
 जंतग । तणकडे मंतमूलभेसिज्जे । दिस्से दिवावएवा । पट्ठि०
 ॥ २४ ॥ गहाणवट्ठण वन्दगविलेवणे । सहहवरसगंधे । वत्था
 सणआभरणे । पट्ठि० ॥ २५ ॥ कंदप्पे कुक्कइए । मोहरिअहि
 गरण भोगअइरित्ते । दंमंमिअण्डाए । तईअम्भिगुणवणनिंदे
 ॥ २६ ॥ तिविहेदुप्पणिहाणे । अणवट्ठणेतहासइ विज्जणे ।
 सामाइयवित्तकए । पढमेसिक्खावणनिंदे ॥ २७ ॥ आणवणे
 पेसवणे । सहहवेअ पुग्गलवखेवे । देसाविगासिअम्भो ।
 वीएसिक्खावणनिंदे ॥ २८ ॥ संथाहच्चारविही । पमायतह
 चेवभोचणाभोए । पोसहविहिहिविरोए । तइएसिक्खावणनिं
 दे ॥ २९ ॥ सच्चित्तनिकखमणे । पिहणववएसमंखरेचेव ।
 कालायकमदाणे । चउत्थे सिक्खावणनिंदे ॥ ३० ॥ सुहिएसु
 अ द्हिएसुअ । जोमे असंजएसुअणुकंपा । रागेखवदोसिणव
 तंनिंदेतंचगरिहामि ॥ ३१ ॥ साहसुसंविभागो । नकडंतव
 चरणकरणगुत्तीसु । संतेफासुअदाणे तंनिंदे तंचगरिहा
 मि ॥ ३२ ॥ इहलोएपरलोए । जीविअसरणेअआसपडगे ।
 पंचविहो अइआरो मामज्जंज्जमरणंते ॥ ३३ ॥ काएणका
 इअस्स । पट्ठिकमे वाइअस्सवायाए । मणसामाणसिअस्स ।
 सवस्सवयाइयारस्स ॥ ३४ ॥ वंदणवयसिक्खागारवेसु । सखा
 कसायदंठेसु । गुत्तीसुअ समिईसुअ । जोअइआरोतंनिंदे ॥
 ३५ ॥ सम्मदिट्ठोजीवो । जइविज्जपावं समायरेकिंचि ।
 अप्पोसिहोइवंधो । जेणननिहंभसंकुणइ ॥ ३६ ॥ तंपिज्जसप

प्रिक्रमणं । सम्प्रिआवंसउत्तरगुणंच । खिप्पंचवसामेइ ।
 वाह्विस्सुसिक्खिउविज्जो ॥ ३७ ॥ जहाविसंकुट्टगयं । मंत
 मूल विसारया । विज्जाहणंत मंतेहिं । तोतंहवइ निविसं
 ॥ ३८ ॥ एवं अडुविहंक्कम् । रागदोससमज्जिअं । आलो
 अंतोअ निंदितो । खिप्पंहणइसुसावउ ॥ ३९ ॥ कयपावो
 विमणूसो । आलोइअनिंदिउ गुरुसगासे । होइअइरेग
 लङ्गउ । उहिरिअभरुवभारवहो ॥ ४० ॥ आवसएण एण ।
 सावउजइवि बङ्गरउहोइ दुक्खाणमंतकिरिअं । काहीअ
 चिरेणकालेण ॥ ४१ ॥ आलोअणावडुविहा । नयसं
 भरिआपप्रिक्रमणकाले । मूलगुण उत्तरगुणे । तंनिंदेतंचग
 रिहामि ॥ ४२ ॥ तस्सधम्मस्सकेवलिपणत्तस्स । अम्भुट्ठिमि
 आराहणाए । विरउमिविराहणाए । तिविहेणपप्रिक्रं तो ।
 वंदामिजिणेचउवीसं ॥ ४३ ॥ जावंतिचेइआइ । उडुअ
 अहेअतिरिअलोएअ । सवाइंताइंवंदे । इहसंतातयसंताइं
 ॥ ४४ ॥ (भगवन्)जावंतिकेविसाह । भरहेरवण महाविदेहे
 अ । सवेसितेस्सिणउ । तिविहेणतिदंमविरिआणं ॥ ४५ ॥
 चिरसंचियपावपणासणीए । भवसयसहस्स महणीए । चउ
 वीसजिणविणिग्गयकहा । बउलंतुमेदिअहा ॥ ४६ ॥ मममंग
 लमरहंता । सिद्धासाहसुअंचधम्मोअ । सम्महिट्ठिदेवा ।
 दिंतुसमाहिंचवोहिंच ॥ ४७ ॥ पडिसिद्धाणंकरणे । किच्चा
 णमकरणेहि पप्रिक्रमणं । असइहणेअतहा । विवरीअ
 परवणाएअ ॥ ४८ ॥ खामेमिसव्वलीवे । सवेजीवाखमंतुमे
 भित्तीमेसव्वभूएसु । वेरंमज्जनकेणइ ॥ ४९ ॥ एवमहंआलोइ
 अनिंदिय । गरहिअदुगुंठियंसम्भं । तिविहेणपप्रिक्रं तो ।

वंदामिनिणेचञ्चौसं ॥ ५० ॥ ॥ इति श्री यावकप्रतिक
मणसूत्र समाप्तः ॥ ॥

। अथ दसपञ्चक्याणविचार लिख्यते ।

॥ ॥ तहां प्रथमचउदै नियमसंभारै सोइसतरै पञ्चक्वा
णकरै ॥ ॥ उगएसूरे नमोक्कारसहियं (मुंठसीं) पञ्चक्वाइ
चउविहंपि आहारं । असणं । पाणं । खाइमं । साइमं ।
अखत्थणाभोगेणं । सहसागारेणं । महत्तरागारेणं । सब
समाहिवत्तियागारेणं ॥ विगइउपञ्चक्वाइ । अखत्थणाभो
गेणं । सहसागारेणं । लेवालेवेणं । गिहत्थसंसिद्धेणं ।
उक्खित्तविवेगेणं । पत्तुच्चमक्खिणं । पारिद्धावणियागारेणं
महत्तरागारेणं । सबसमाहिवत्तियागारेणं । देसावगासियं
भोगपरिभोगं पञ्चक्वाइ । अखत्थणाभोगेणं । सहसागारेणं
महत्तरागारेणं । सबसमाहिवत्तियागारेणं । वोसरइ ॥
इति नवकारसौपञ्चक्याण ॥ १ ॥

॥ ॥ तथा जो यावक नियम संभारै नहीं । सो विगइका
[अर] देसावगासीका आगार नपचखै । निकीवल । नवकार
सौ आदिक पञ्चक्याण करै ॥ यथा ।

॥ ॥ उगएसूरे नमोक्कार सहियं पञ्चक्वाइ । चउ
विहंपि आहारं । असणं । पाणं । खाइमं । साइमं ।
अखत्थं । सह । वोसरामि । इति नवकारसौ पञ्चक्याण ॥
आगार २ ॥

॥ ॥ पोरसीं (मुंठसीं) पञ्चक्वामि । उगए सूरे चउवि
हंपि आहारं । असणं । पाणं । खाइमं । साइमं । अखत्थं

सहसा० । पट्टखकालेणं । दिसामोहेणं । साज्जवयणेणं ।
सब्ब० । विगईउ पञ्चक्खामि । इत्यादि पुर्बकीपरैकहणा ।
इति पोरसी पञ्चक्वाण ॥ २ ॥ आगार ६ ॥

॥ ॥ इसीमाफं साठपोरसीनो पञ्चक्वाण जाणवो
(इतना विशेष है । पोरसिं पञ्चक्खाइ (इहां) साठपोरसिं प
ञ्चक्खाइ कहणो ॥ इति साठपोरसीपञ्चक्वाण आगारे ६ ॥
॥ ॥ सूरें उग्गए । पुरमडुं अवडुं (वा) पञ्चक्खाइ । चउब्बि
हंपि आहारं । असणं । पाणं । खाइमं । साइमं । अण्ण० ।
सह० । पट्ट० । दिसामो० । साज्ज० । मह० । सब्ब० । विग
इउ पञ्चक्खाइ इत्यादि पुर्बवत् । इति पुरमडुपञ्चक्वाण ॥
३ ॥ आगार ७ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पोरसिं साठपोरसिं (वा) पञ्चक्खाइ । उग्गए
सूरें । चउब्बिहंपि आहारं । असणं । पाणं । खाइमं ।
साइमं । अण्ण० । सह० । पट्ट० । दिसा० । साज्ज० ।
सब्ब० । एकासणं व्यासणं (वा) पञ्चक्खाइ । दुविहं ।
तिविहंपि आहारं । असणं । खाइमं । साइमं । अण्ण० ।
सह० । सागारि आगारेणं । आउट्टणपसारें । गुरुअम्म
डाणेणं । पारि० । मह० । सब्ब० । देसावगासियं । इत्यादि
पुर्बवत् ॥ ४ ॥ इति एकासण व्यासण पञ्चक्वाण आगार ८ ॥

॥ ॥ पोरसिं साठपोरसिंवा पञ्चक्खाइ । उग्गएसूरें
चउब्बिहंपि आहारं । असणं । पाणं । खाइमं । साइमं ।
अण्ण० । सह० । पट्टखका० । दिसा० । साज्ज० । सब्ब० ।
एकासणं एगहाणं पञ्चक्खाइ । दुविहं । तिविहं । चउब्बिहंपि
आहारं । असणं । खाइमं । साइमं । अन्न० । सह० ।

सागारि आगारेणं । गुरुअभुङ्गाणेणं । पारिद्वाव० । मह० ।
सव्व० । देसाव० । इत्यादि पूर्ववत् ॥ ५ ॥ इति एकद्वाराण
पञ्चक्खाण । आगार ७ ॥ ॥

॥ ॥ पोरसिं साढपोरसिं (वा) पञ्चक्खाइ । उग्गए
सूरे चउव्विहंपि आहारं । असणं । पाणं । खाइमं । सा० ।
अस्य० । सह० । पट्ठ० । दिसामो० । साज्ज० । सव्व० । आयं
विलं पञ्चक्खाइ । अस्यत्थ० । सह० । लेवालेवेणं । गिहत्यसं
सिद्धेणं । उक्खित्तविवेगेणं । पारिद्वा० । मह० । सव्व० ।
एकासणं पञ्चक्खाइ । तिविहंपि आहारं । असणं । खाइमं ।
साइमं । अस्य० । सह० । सागारिआगारेणं । आउट्ठणप
सारेणं । गुरुअभुङ्गाणेणं । पारिद्वा० । मह० । सव्व० ।
वोसरइ ॥ ६ ॥ इति आंविण पञ्चक्खाण । आगार ८ ॥

॥ ॥ पोरसिं साढपोरसिं (वा) पञ्चक्खाइ उग्गएसूरे ।
चउव्विहंपि आहारं । असणं । पाणं । खाइमं । साइमं ।
अस्यत्थ० । सह० । पट्ठ० । दिसा० । साज्ज० । सव्व० ॥ निव्विग
इयं पञ्चक्खामि । अन्न० । सह० । लेवालेवेणं । गिहत्य
संसिद्धेणं । उक्खित्तविवेगेणं । पट्ठच्चमक्खिएणं । पारि० ।
मह० । सव्व० । एकासणं पञ्चक्खाइ तिविहंपि आहारं ।
असणं । खाइमं । साइमं । अन्न । सह । सागा० । आउट्ठ० ।
गुरु० । पा० । सह० । सव्व० । देसावगासियं भोगपरिभोगं
पञ्चक्खामि । अस्य० । सह० । मह० । सव्व० । वोसरामि ॥
इति निवोपञ्चक्खाण ॥ ॥

॥ ॥ सूरे उग्गए अभुत्तं पञ्चक्खामि चउव्विहंपि
आहारं । असणं । पाणं । खाइमं । साइमं । अस्य० । सह० ।

मह० । सव्व० । देसावगासियं भोगपरिभोगं पञ्चक्खामि ।
अण० । सह० । म० सव्व० वोसरामि ॥ ॐ ॥ इति चउ
व्विहार उपवास पञ्चक्याण ६ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ सूर उग्गए अम्भत्तद्वं पञ्चक्खामि तिविहंपि
आहारं । असणं । खाइमं । साइमं । अण० । सह० ।
पाणहार पोरसिं । साढपोरसिं । पुरमडुं । अवडुंवा । पञ्च
क्खाइ । अण० । सह० । पल्लण० । दिसा० । साज्ज० । सव्व० ।
देसावगासियं भोगपरिभोगं पञ्चक्खामि । अ० । स० । म० ।
सव्व० । वोसरामि ॥ ॐ ॥ इति तिविहार उपवास पञ्चक्याण ॥

॥ ॐ ॥ पोरसिं साढपोरसिं पुरमडुं अवडुंवा पञ्च
क्खामि उग्गएसूरे चउव्विहंपि आहारं असणं । पाणं ।
खाइमं । साइमं । अण० । सह० । पल्ल० । दिसा० । साज्ज० ।
सव्व० । एकासणं एगड्डाणं दत्तियं पञ्चक्खामि तिविहं चउ
व्विहंपि आहारं । असणं । पाणं । खाइमं । साइमं । अण० ।
सह० । सागा० । गुरु० । मह० । सव्व० । विगइउ पञ्चक्खा
मि इत्यादि पूर्ववत् देसावगासियं इत्यादि पूर्ववत् ॥ ॐ ॥ इति
दत्तिपञ्चक्याण ६ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ दिवसचरमं पञ्चक्खाइ चउव्विहंपि आहारं ।
असणं । पाणं । खाइमं । साइमं । अण० । सह० । मह० ।
सव्व० । वोसरइ ॥ इति दिवसचरमपञ्चक्याण १० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ दिवसचरिमं पञ्चक्खामि दुविहंपि आहारं ।
असणं । खाइमं । अण० । सह० । मह० । सव्व० ।
वोसरामि देसावगासियं पूर्ववत् ॥ ॐ ॥ इति दिवस
चरमदुविहार पञ्चक्याण ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ पाणहारदिवसचरिमं पञ्चक्खामि अण्ण० । सह० ।
मह० । सव्व० । वोसिरामि ॥ॐ॥ इति पाणहार उपवास
रो पञ्चक्खाण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ भवचरिमं पञ्चक्खाइ तिबिहंपि चउव्विहंपि आ
हारं । असणं । पाणं । खाइमं । साइमं । अण्ण० । सह० ।
मह० । सव्व० । वोसरइ ॥आगार॥ (भवचरिम दोआगार
कापिणहोय) ॥ॐ॥ इति भवचरिमपञ्चक्खाण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ तथा इमगंठसहिं । सुंठसहिं । अंगुठ्सहिं । प्रमुख
अभिगूह पञ्चक्खाणकै पिण ए चयार आगार । अण्ण० ।
सह० । मह० । सव्व० । वोसरइ । पांचमो चोलप्रद्वागारेणं
सो साधकै होय ॥ॐ॥ इति अभिगूह पञ्चक्खाण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अहसं भंते तुल्लाणं समीवे । देसावगासियं पञ्चक्खा
मि । दव्वड । खित्तड । कालड । भावड । दव्वडणं देसावगा
सियं । खित्तडणं इत्यवा अण्णत्थवा । कालडणं मज्झत्तधारणा
प्रमाणे । जावनियमं पञ्चक्खामि । भावडणं जावगहेणं नग
हिज्जामि । ठलेणं नठलिज्जामि । अण्णकविरायंकेणवा ।
एसो परिणामो नपप्पिवज्जइ । ताअभिगूह । अण्णत्थणा
भोगेणं सहस्रागारेणं । महत्तरागारेणं । सव्वसमाहिवत्तिया
गारेणं । वोसरइ ॥ॐ॥ इति देसावगासीपञ्चक्खाण ॥ॐ॥

॥ॐ॥ तथा साधु पञ्चक्खाणकरै । तवदेसावगासी नही
पचखै । अण्णतिविहार उपवासमें आबिलमें निवीमें एकासण
प्रमुखमें पाणसकाइ आगारपञ्चक्खै (सोदिखावेहै) पाणस
लेवाडेणवा । अलेवाडेणवा अत्येणवा वहलेणवा ससित्थेणवा
असित्थेण वा वोसरइ ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ अथ प्रत्याख्यान आगारार्थं लिखते । उगए सूरै न
 मोकार सह्यं पञ्चखाइ चउव्विहं पि आहारं । (अर्थ) इहां गुरु कहै
 पञ्चखाइ । शिष्य कहै पञ्चखामि । पञ्चखाइका अर्थ सर्वठिकाणें
 अंगीकार वाची जाणनो (जैसें) सूरज उदय ज्ञयांवाइ । नवकारसी ब्रत
 अंगीकार करूं । यह पञ्चखाण (मज्झिमे कहतां) दोषड़ी काल उपरांत ।
 जहां लज नवकार गुणकर पारं नहिं । तहां तक (चउव्वि०) ॥ आरं आ
 हारनो त्यागरूप ब्रत अंगीकार करूं । सो आर प्रकारको आहार
 कहतेहैं । असणं ॥ पाणं ॥ खाइमं ॥ साइमं । (असणं व्याख्या) असण
 कहतां । अन्न । चौषा ज्वारि वरटी सूरंग चिणा गज्जं प्रमुख सर्वधानं ।
 सन्नू गज्जं को आदिलेकर सब तरैको आटो ॥ सब तरैका साग तरका
 री । लाइप्रमुख सर्वपकवान । सूरणादिक सर्वकंद । दूध दही मांडादि
 क । सर्वकवली वस्तु । हींग वेसण विरहाली । लूण सैधवादिक । इत्या
 दिक सर्व अश्वत्थमांदि जाणना ॥ १ ॥ (पाणं । व्याख्या) आकण
 जवोदक तुषोदक तंदुलोदक उष्णोदक (गुहोदक कहितां) सर्व अप्य
 काय । इतनी जातका पांणो ॥ २ ॥ (खाइमं । व्याख्या) खादिम । सूखडी
 नालेर खजूर द्राख सेक्योधानं आंवा केला काकाडी अखरोट खारक
 विदाम प्रमुख सब जातनोमेवो । सब जातमाफल ॥ खादिमजाणवा ॥ ३ ॥
 (साइमं । व्याख्या) खादिम । तंबोल सूंठि मिरच पौपर हरडै बहेडा
 तुलसी कसेलो काथो जेष्ठीमधु तज तमाल पत्र इलायची लवंग वाय
 विडंग अजमो अजमोद कुलिंजण चिणकबोवा कचूर नागर मोथ
 कंठासेलियल कुंभटल पांन सुपारी पुहकरसूल जवासासूल वावची
 बांउलछालि धवछालि खेजड छालि खयरसार ए सर्वखादिम जाणवा
 ॥ ४ ॥ ॐ ॥ हिंयै अनाहार कहतेहैं ॥ नींवाछालि सूल पांन सिली गोसूत
 गिलोय किरायतो अतिविस कूडल सुकडिराख रोचिणी छालि पौप
 लामूल वज धमासउ रींगणी एलियो चिणोठी कयर बोरिनासूल
 इत्यादि अणाहार पिय इच्छासंयुक्त छोडणा (यहजो) इच्छाविना

अनिष्ट पणें लीजै । जवतो अनाहारिहै । जो इच्छासंयुक्त भावतालीजैतो
 आहार को दूषण लगै । अब पञ्चक्खाणकै आगारोंका अर्थ जाण्यं
 बिना पञ्चक्खाण करै । सो आधो पञ्चक्खाण कह्यो । इस कारण
 किष्किमात्र आगारोंका अर्थ लिखते हैं । जिस पञ्चक्खाणका जितना
 आगार है ॥ सो आगार रख करि हमारै पञ्चक्खाण है । (अनल्लणा
 भोगेणं ॥ १ ॥ व्याख्या) अनाभोगटाली । अनाभोग कछिये अत्यन्त
 विरुद्ध होणेंसे (किया जो) पञ्चक्खाण यादनरहै । भूलकर कोई चीज
 सुं हमें घाली होय । वाखाणोमें आई होय । पिया जाण्यं पीछे तत्काल
 नाख देवै तो पञ्चक्खाण भाजै नही । जाण्यं पकै भक्षण करै तो
 पञ्चक्खाण भाजै निश्चै सेती ॥ १ ॥ ॥ पच्छन्न कालेणं । (व्याख्या)
 कालकी प्रच्छन्नता । आकाशै गर्ह उडती होय । वा आकाशै वहलखाया
 होय । तथा पर्वत प्रमुखकी ओट आयजावे । खरज न दीसै । तब
 भरम सुं पञ्चक्खाण काल संपूर्ण छवो जाण कर भोजन करै तो व्रत
 भंग न होय ॥ ३ ॥ ॥ सहसागारेणं । (व्याख्या) सहसाकार कहीवै
 अत्यन्त उतावलकै जोगै । अथवा अकस्मात् विलोबतां तोलतां घट
 प्रमुखकी छींटो सुखमें पडै । तो । व्रतभंग न होय ॥ २ ॥ ॥
 दिसा मोहेणं (व्या०) दिसाकों अजाणतो वैसे । जे दिशा भूल
 मनुष्य । पूर्वदिशाकुं पश्चिम दिसि जाणें । इस कारणसे । पञ्चक्खाण
 काल पूर्णछवा बिनां भोजन करै तो व्रतभंग न होय ॥ ४ ॥ ॥ साङ्गव
 णेणं (व्याख्या) साधूकै वचनसे उम्बाडा पोरिसी आदिक भरमसंयुक्त
 सुणकर । पञ्चक्खाण काल पूरण छवो जाणि कर भोजन करै
 तो व्रतभंग न होय ॥ ५ ॥ ॥ सब्ब समाहि वत्तिया गारेणं
 (व्याख्या० ।) पञ्चक्खाण काल पूरण छवां प्रथमहीज अकस्मात्
 शूलदिक रोग ऊपजै । तिससे परिणामोंकी धिरता रहै नही ।
 आर्त्त रौद्र ध्यान उत्पन्न होय । तब उसरोगीकुं रोग मिटावण
 वावत औषधादिक देवै । वा आपलैवै । तो पञ्चक्खाण भंग नही ॥ ६ ॥

महत्तरागारेण (व्या०) पञ्चकवाण पालणैसे । जितनी कर्मों की निर्जरा होती है । उसनिर्जरासे अधिक निर्जरा होणेका कारण । और कोई पुरुषसेवन नहीं आवै । ऐसा जो । चैत्यसंघादि सम्बन्धी प्रयोजन होणें सें । पञ्चकवाण काल पूरण ऊँचा विनां भोजन करै तो व्रत भंग नहीं ॥ ७ ॥ ॐ ॥ सागारी आगारेण (व्या०) गृहस्थ देखतां साधु भोजन न करै । ऐसी जीन राजकी आज्ञा है । इसीसे कोई साधुने एकासनादिक पञ्चकवाण किया है । वह साधु भोजन अवसरै भोजन करणेंकुं बैठै है तिस वषत कोईक गृहस्थ साधु पास अग्र्य बैठै । तब साधु उस ठिकाणां सुं उठ कर ओरठिकाणें जाय करि भोजन करै तो व्रत भंगनहीं । अगृहस्थको यह आगार ऐसै है जिस पुरुषकी निजर लगती होय तो उस आयां उठि कर ओर ठिकाणें भोजन करै तो पञ्चकवाण भंग नहीं ॥ ८ ॥ ॐ ॥ आलट्टण पसारण (व्या०) पगप्रमुख जो एकट्टे करणेंसे । तथा पसारणें सें । थोडासा आसन चल जाय । तोभी व्रत भंग नहीं ॥ ९ ॥ ॐ ॥ गुरु अबभुट्टाणें (व्या०) आपका गुरु आणेंसे । तथा आपसे कोई बडा पुरुष आणेंसे । विनय निमित्तै । एकासनादि व्रतमें । भोजन करतो प्रिय आसन छोड उठ खडो होय । तो भी व्रत भंग नहीं ॥ १० ॥ ॐ ॥ पारिद्वावणिधागारेण (व्या०) (सब पञ्चकवाणां में यह आगार साधुका है) जिस आहार नाखणेंसे वज्रत जीव विराधना होती जाण कर (गुरु कहै) यह आहार परठोमत । एसरस आहार है । ऐसी आज्ञा देवे तो एकासनादि व्रतधारी साधु । दूसरी वखत आहार करै । तो भी व्रत भंग नहीं ॥ ११ ॥ ॐ ॥ लेबालेवेण (व्या०) भोजन करणेंका थाल प्रमुख भाजन । तिसकै माहि हतादिक विगय द्रव्यका अंश लग्या है । तिसकुं हाथ प्रमुख सें पूंछगेरा । तिस पर भी किञ्चित वेस लुममारह गया है । उस भाजनमें आयांविनादि व्रतधारी भोजन करै । तो भी व्रत भंग नहीं ॥ १२ ॥ ॐ ॥ उक्खितविवेगेण (व्याख्या)

आयंविनादि पञ्चक्खाणमे ॥ नही खाणें जोग्य जो विगय द्रव्य प्रमुख ।
 (तिसका फरस) खाणें योग्य द्रव्यसें होगया होय । वहखाणें में
 आवै । तो भी व्रत भंग नही । परंतु जो विगय आदि दे करि पतला
 द्रव्य सोहायसें उठाय सक्ते नही । ऐसे द्रव्यसें फरस ऊँचा होय । तो
 उसणें खाणसें व्रत भंग नही होय ॥ १३ ॥ ॥ गिहत्थ संसिद्धेणं (व्या०)
 भोजन पुरसै जिस सेती । असी कुडछी आदि दे करि भाजन । विगय
 प्रमुख द्रव्य सें वेमालुम खरडी होय । प्रत्यक्षनि जरसें कदाचिलालुम
 न होय । तब जो उसही वासणसें भोजन पुरसै । तोभी व्रत भंग नहो
 होय ॥ १४ पडुच्चसुक्खिणं (व्या०) सर्वथा लखी रोटो पापराप्रमुख द्रव्य
 किञ्चिन्नात्र घृतादिकसु वेमालुम चोपडणें में आवा है । परंतु घृतादिक
 का सवाद नही मालुम पडता है । तो (जीवी) पञ्चक्खाण मध्य उस द्रव्य
 कुं खाणेंमें आवैतो व्रत भंग नही । और जो घारविगय लेवै तो व्रत
 भंग होय ॥ १५ ॥ ॥ इति पञ्चदशसङ्ख्यानां प्रत्याख्याना काराणां
 लेयतोऽयं संपूर्णम् ॥

॥ ॥ दोषेव नमुक्कारो । आगाराच्छ्रुतिं पोरसिए । सत्ते
 वयपुरमड्ढे । एगासणंमि अट्टेव ॥ १ ॥ सत्ते गट्ठाणस्यो । अट्टेवय
 आयंवलंमि आगारा । पंच वयमत्तट्टे । छप्पाणे चरिमच्चत्तारि ॥ २ ॥
 पंचवडरो अभिग्गहे । निव्वीए अट्टनवव आगारा । अप्पावरणे पंचव
 चवंति सेसेसु चत्तारि ॥ ३ ॥ इति आगार संख्यानाथा ॥ ॥

॥ ॐ ॥ सूत्र अर्थ साचो सरदङ्ग १॥ सम्यक्तमोहनी २ ॥
 मिथ्यात्वमोहनी ३॥ मिश्रमोहनी ४॥ परहरं ४॥ (यह
 चार पद्मिलेखण सुहृत्पत्नीषोलतीविरीयां कही जै) । काम
 राग १॥ स्नेहराग २॥ द्विष्टिराग ३॥ परिहरं (यहसातेबोल
 प्रथम कही जै । सुगुरु १ ॥ सुदेव २ ॥ सुधर्म ३ ॥ आद
 रं । कुगुरु १ ॥ कुदेव २ ॥ कुधर्म ३ ॥ परिहरं । ज्ञान
 १॥ दर्शन २॥ चारित्र ३॥ आदरं । (यहनवपद्मिलेखणद्रावै
 हाथे करीयै) । ज्ञानविराधना १ ॥ दर्शनविराधना २ ॥
 चारित्रविराधना ३ ॥ परिहरं । मनोगुप्ति १ ॥ वचन
 गुप्ति २ ॥ कायगुप्ति ३ ॥ आदरं । मनोदंष्ट १ ॥ वचन
 दंष्ट २ ॥ कायदंष्ट ३ ॥ परिहरं । (यह नव पद्मिलेखण जी
 मणै हाथे करीयै) । ए पचवीस बोल सुहृत्पत्नीना जाणवा ।
 हिवै पचवीस पद्मिलेखण अङ्गनी कहैठै ॥ छाप्यालेस्या १॥
 नीललेस्या २॥ कापीतलेस्या ३॥ परिहरं । मायैनि लाडै ।
 ऋद्धिगारव १ ॥ रसगारव २ ॥ सातागारव ३ ॥ सुखै परि
 हरं । मायाशल्प १॥ निवाणाशल्प २॥ मित्रादंशणशल्प ३॥
 हीयै परिहरं । क्रोध १ ॥ मान २॥ (एदोय जीमणैकांधै
 काखे) । माया १ ॥ लोभ २ ॥ (एदोय द्रावैकांधै वगलै) ।
 हास्य १ ॥ रति २॥ अरति ३॥ (एतीन द्रावै हाथेपरिहरं ।
 भय १ ॥ शोक २ ॥ दुर्गंठा ३ ॥ एतीन जीमणै हाथे परि
 हरं । प्रथीकाय १ ॥ अप्यकाय २ ॥ तेजकाय ३ ॥ (ए तीन द्रावै
 पणै परिहरं । वाउकाय १ ॥ वनस्पतिकाय २ ॥ वसकाय ३ ॥
 (ए तीन जीमणैपणै परिहरं ॥ इति सुहृत्पत्नी पद्मिलेखण
 संपूर्णम् ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ थापनाचार्यनो तेरै पदिलेहणना ॥ १३ बोल
चिंतवौजै सो लिखिते हैं । सुइखरूपधारुं १॥ ज्ञान १॥
दर्शन २॥ चारित्रसहित ३॥ सरदहणासुद्धि १॥ ग्रहपणा
सुद्धि २॥ दर्शनासुद्धि ३॥ सहित पंचाचारपालू १॥
पलावुं २॥ अनुमोडुं ३॥ मनोगुप्त १॥ वचनगुप्त २॥ काय
गुप्त ३॥ एवं १३ बोल श्रीधर्मरत्नप्रकरण सूखवृत्तौ ॥ ॐ ॥

। अथ आलोचनलिख्यते ।

॥ ॐ ॥ आजूणा चार पहर दिवसमें जे में जीव
विराध्या होय । सातलाख पृथ्वीकाय । सातलाख अप
काय । सातलाख तेजकाय । सातलाख वाजकाय । दश
लाख प्रत्येक वनस्पतिकाय । चवद्वैलाख साधारण वन
स्पतिकाय । दोयलाख बेन्द्रौ । दोयलाख तेंद्री । दोय
लाख चउरिंद्री । चारलाख देवता । चारलाख नारकी ।
चारिलाख पंचेन्द्रीतिर्यंच । चवद्वैलाख मनुष्य । एवं चार
गति । चौरासीलाख जीवायोनिमें । जो कोई जीवहणयो
होय । हणायो होय । हणतां प्रतें भलो जाख्यो होय । तेस
ह मन । वचन । कायाहं करो मित्रामिदुकुंडं ॥ ॐ ॥ प्राणति
पात १ । मृपावाद २ । अदत्तादांन ३ । सैद्युन ४ । परिग्रह
५ । क्रोध ६ । मांन ७ । माया ८ । लोभ ९ । राग १० ।
द्वेष ११ । कलह १२ । अत्याख्यान १३ । परपरोदाद १४ ।
पशुन्य १५ । अरति रति १६ । मायासृपावाद १७ ।
मिथात्वसत्य १८ । एअडारहपाप्रखानक सेव्या होय ।

सेवाया होय । सेवतांप्रति भलाजाखा होय । ते सह मन
वचन कायाइ करी । मित्राणि दुक्कडं ॥३॥ ज्ञान दर्शन ।
चारित्र्य । पाटी । प्रोथी । ठवणी । कमली । नवकरवाली ।
देवगुरुधर्मनो आसातनाकरी होय । पनरैकर्मादाननो आ
सेवनाकरी होय । राजकथा । देशकथा । स्त्रीकथा । भोक्त
कथा । करी होय । ओर जोकोई पाप प्रनिंदा ये करी
कीधुं होय । कराये होय । करतांप्रति अणुमोद, होय ।
ते सरजे । मन । वचन । कायाये करी । दिवसअतीचार
आलोचने करी । प्रतिक्रमणा मांहे आलोच । तस मित्रा
मि दुक्कडं ॥ इति आलोचनलघुअतीचार ॥३॥

। अथ दृढअतीचार लिख्यते ।

॥ ३॥ नाणंमिदंसणंमिअ । चरणंमितवेय तहयविर
यंमि । आचरणंआचारो । इअ सो पंचहाभण्ड ॥ १ ॥
अर्थः । ज्ञानाचार १ ॥ दर्शनाचार २ ॥ चारित्र्याचार ३ ॥
तपाचार ४ ॥ वीर्याचार ५ ॥ एवं पांचविधि आचारमांहि
निकोअतीचार । पक्षदिवसमांहि । सूक्ष्म वादर । नांणतां
अणनांणतां । ऊओ होइ । तेसह मनवचनकायाइ करी मि
त्रामिदुक्कडं ॥३॥ (तलज्ञानाचारना आठअतीचार) । बाळे
विण वज्रमाणे । उवहाणे तहयनिज्जवणे । वंजसअत्यतदु
भए । अविहोनाणमाचारो ॥१॥ ज्ञानदालवेला मांहिपटि
उंगुण्ड नही । अकालैपटिउ । विनयहीन । वज्रमानहीन
उपधानहीन । श्रीउपाध्यायदाने । नहीपटिउ । अथवा अने

राकनें पट्टिउं । अनेरो गुरु कछ्यो । व्यंजन अर्थ तदुभय ।
 कूपोपच्यो । देववां दण्यै । पडिक्कमण्यै । सिञ्जाय करतां पढतां
 गुणतां । कूडो अक्षरं कानेमात्ते । अधिको उठो । आगलपाठ
 लभण्यो । सूत्र अर्थ कूडाभण्यो । भणीनेवो साख्यो । तपोधन
 तण्यै धर्मे । काजो अण्णधख्यै । दांडी अण्णपडिलेही । वसतो
 अण्णसोधी । असिञ्जाई अणो जा कालवेलां मां हि । दसवैका
 लिंक प्रमुख । सिद्धांतभण्यो गुरुयो । योगवह्वां पणै भण्यो ।
 ज्ञानोपगरण पाठो पोथी ठवणी कवली नवकरवाली सां
 पना सांपनी । वहोदस्तरी । उलीयाकागलप्रमुख प्रते ।
 आसातनाज्जई । पगलागो । थूकलागो । उंसौसैमूक्यो कने
 ठतां आहारनीहारकीधो । ज्ञानद्रव्य भक्षणउपेक्षणकीधो ।
 प्रज्ञापराधै विण्णख्यो । विण्णसतो उवेण्यो । उतो सत्तो सारसं
 भालनकीधी । ज्ञानवंत प्रते मल्लखच्यो । अवज्ञा आसातना
 कीधी । कोई प्रते भणतां गुणतां प्रद्वेषमत्सर अंतराय अप
 वातकीधो । मतिज्ञान । श्रुतिज्ञान । अधिज्ञान । मनपर्यव
 ज्ञान । केवलज्ञान । ए पांचज्ञानतणी । असदृहणाकीधी ।
 कोई तोतलोवोवणो हख्यो वितर्क्यो । आपणा जाणपणातणो
 गर्वचिंतव्यो ॥३॥ अष्टविधज्ञानाचारविषई उ जिको अतो
 चार । पक्षद्विसमां हि । सूक्ष्मवाटर । जाणतां अजाणतां
 ज्ञवो होय । तेसज्ज मन वचन कायाइं करी मिश्रमिदुक्कनं
 ॥३॥ दर्शनाचारना आठअती चार ॥३॥ निसंक्रिय निक्कं
 खिअ । निवृत्तिगिह्वा अमृदं दिह्यै अ । उववू हथिरौं करण ।
 वल्लुपभावरणे अट्ट ॥ १ ॥ देवगुरुधर्मतण्यै विपै । निसंकपणो
 नकीधो । तथा एकांत निज्यधख्यो नहौ । सगलाईमत

भलाहै । एहवी अद्वाकीधी । धर्मसंबंधियाफलतखै विषै ।
निःसंदेहबुद्धधरौनही । चारिबियासाधुसाधवीतणा मलि
मलीनगावदेषी । दुगंठाउपजावो । मिथ्यात्वोतणी पूजा
प्रभावनादेषी । मूढदृष्टि पणोकोधो । संवमांहि गुणवंत
तणी । अनुपहंणा । अस्थिरीकरण । अवात्सल्य अग्री
ति अभक्तिचिंतवी । संवमांहि धिरीकरण । वात्सल्यशक्ति
छते प्रभावनाकोधी । देवद्रव्यविणासिड । विणसतुं उवे
वीड । ठतोशक्ते सारसंभालनकीधी । साधर्मिकस्य कलह
कर्मकीधो । जिनभवनतणी चौरासौ आसातनाकीधी ।
गुरु प्रते तेतीस आसातना कीधी । अत्रौत वस्त्रे देवपूजा
कोधी । बिडंठामपाखै देवपुज्या । वासकूपीकलसतणोठव
कोलागो । मुखतलोवाफलागी । ठवणारिय हाथ थकौ
पनीड । पदिलेहवोवीसाखो । नवकरवालीनें पगलागो ।
दर्शनाचार विषईडंजिकोअतीचार० ॥ ३ ॥ ॥ ॥

॥॥ चारिबाचारना आठअतीचार ॥ पणिहाणयोग
जुत्तो । पंचहिंसमईहिं तिहिंरुत्तीहिं । एसचरित्तायारो ।
अइविहोहोइनायवो॥१॥ इरियासमिती १॥ भासासमिती
२॥ एषणासमिती ३॥ आयाणभंडमत्तनिकखेवणासमिती
४॥ उचारपासवणखेलजल्लसंधाणपारिडावणीयासमिती ५॥
मनोगुप्ति १॥ वचनगुप्ति २॥ कायगुप्ति ३॥ पंचसमितौ
तीनगुप्ति । रुत्तीपरें पालीनही ॥॥ साधुतणैसदैव अष्ट
विध चारिबाचार विषईडंजिको अतीचार० ॥ ४ ॥

॥॥विशेषतः आवकतणें धर्में औसम्यक्तमूलवारहवत
औसम्यक्ततणा पांच अतीचार ॥॥ संकाकंखविगंठा । पसं

सतः संयवो कुलिङ्गीसु । संका श्रीऋरिहंततणी । बल अति
 सयज्ञानलक्ष्मी गांभीर्यादिकगुण । साखतोप्रतिमा । चारि
 लियानाचारिव । जिनवचनतणो संदेहकीधो । (आकांक्षा)
 प्रह्ला विष्णु महेश्वर क्षेत्तपाल गोगो गोवदेवता ग्रह
 पूजा विष्णुइग । हनुमंत । इत्येवमादिक । ग्रामगोव देश
 नगर जूजूआ । देवदेहराना प्रभावदेवी । रोगि आतंके ।
 इहलोक परलोकाथै पूज्या मान्या । बौद्धसांख्यादिक
 सन्यासी । भरता । भगत । लिंगिया । योगी । दरवेश ।
 अनेराई दर्शनियानो । कष्टमंलच मत्कारदेवी । परमार्थ-
 जाण्यांविण भूल्या । अनुमोद्या । कुशाक्षशीखा । सांभ-
 ल्या । सगाध । संवत्सरौ । होली । बलेव । माहीपूनिम ।
 अजाप्रतिवा । प्रेतबीज । गोरबीज । विणायगचोथ ।
 नागपांचम । ऊलणाठडु । सीलसातम । द्रोआठम । नउ
 ली नवम । अहवदसम । व्रतइग्यारस । वत्सवारस ।
 धनतेरस । अनंतचौदस । आदित्यवार । उत्तराइग । नवो
 दक । ज्यागभोगउतारणा कीधा । पीपलपाणीवालपा ।
 बलाव्या । घरबाहिर । कूई तलाव नदी समुद्र कुंड पुन्यहेतु
 स्नानकीधा । दानदौधा । ग्रहणशनीश्वर माहमास नवरात्रि
 नाहिया । अजाणनाथाप्या । अनेराई व्रतोलाकीधा करा
 व्या विचिकित्ता धर्मसंबन्धियाफलतणो संदेहकीधो । जिण
 अरिहंत । धर्मनाआगर । विष्णोपकार सागर । मोक्षमार्ग
 दातार । देवाधिदेवबुद्धैसुद्धभावै नपज्या नमान्या । महातमा
 ना भातपाणीतणो दुगंठाकीधौ । कुचारिलिया देखी ।
 चारिलियाऊपरि अभावहुड । मिथ्यात्वीतणी प्रभावना

देखी । प्रसंसाकीधो । प्रीतिमांडी । दाक्षिणलगे तेहनोषर्म
मान्युं ॥ ॐ ॥ श्रीसमकित विषै । अनेरोजिकोअतीचार ।
पक्षदिवसमाहि । सूक्ष्मवादर जाणतां अजाणतां जुड होय
ते सह मनवचनकायाइं करी भित्तामिदकनं ॥ १ ॥ ॐ ॥ पहि
लै प्राणातिपात विरमणवतै पांच अतीचार ॥ ॐ ॥ वह बंध
ठविष्टेण । अइभारेभत्तपाणवुष्टेण । द्विपद चौपद प्रते रीस
वसे गाढोषाउ प्रहारवात्थो । गाढै बंधनवांध्या । षणै
भारपीडा । निर्लीठनकर्मकौधा । चारिपांणीतणीवेला सा
रसंभारनकीधो । लहिणैदेणै किणही प्रते लंघाव्युं ।
तेणै भूखै आपणजीव्या । अणगलपाणी वावखो । रुद्रै
गल्यो नही । गलाव्योनही । अणगलपांखीजोल्या । लूग
माघोया । ईंधण अणसोध्योलाव्युं । साप कानपजुरा ।
सुलहला । माकन । जूआं । गोर्गीजा । साहतां मूआंदू
षव्यां । रुद्रैथानकनमूक्या । कोमो । मकोमो । उदेही ।
घीवेली । कातरा । चूमेलि । पतंगिया । मेमका । अल
सिया । ईली । कूति । डांस । मसा । बगतरा । माषौ
प्रमुष । जेकेईजोव । विणठा चांपिया । दूहव्या । मालाह
लावतां । पंखो काग चिफकलाना ईंजा फूटा । अनेरा
एकेद्रियादिक जिकेजीव । विणठा । चांप्या । दूहव्या ।
हालतां । चालतां । अनेरुं कांइकामकाज करतां विद्वंसपणुं
कौधुं । जीवरच्चारुद्रै नकीधो । संपारोसूकव्यो । सुतयाधान
तावद्रैदीधा । दलाव्या । भरमाव्या । पाटला । तावडैजा
टव्या । मूक्या । मूकाव्या । जीवाकुलभूमिलीपावी । वासौ
नार राषी । रषावी । दलणें षांडणें लीपणै । रुद्रैज

यणा नकीधी । आठमचउदसना नियमभागा । धूणीक
 रावी ॥ पहिला प्राणा तिपातव्रतविषईउ । अनेरो० ॥ १ ॥
 ॥ ॥ बीज यल्लष्टपावाद विरमणव्रते । पांचअतीचार ॥ ॥
 सहस्रारहस्यदारे । मोखवणसेय कूजलेहेय ॥ सहसाकार ।
 किणहेकप्रते । अयत्तोआलदीधो । किणइकप्रते । एकांते
 वातकरतादेखो । तुम्हे तो राजविरुद्धचिंतवोढो । इत्यादिक
 कछु । खदारमन्त्र भेदकीधो । अनेराई किणहीनो । मंल
 आलोचनमर्मप्रकाशो । किणहीने कूजी वद्धदीधो । कूजो
 लेखलिष्यो । कूजीसाधभरो । थापणमोसोकोधो । कन्या-
 दोग । गा । भूम । संबंधिया । लहणै । दयणै । व्यवसायवाद
 वढावढिकरता । मोठको ऊठ वोल्थु । हाथ पग मणी
 गालरीधो । करणकामोढा । अधर्म वचन बोल्या ॥ ॥
 बीजै लष्टपावादव्रत० ॥ १ ॥ ॥ तीजै अदत्तादानविरमण
 व्रतना पांच अतोचार ॥ तेनाहण्णउगे । घरबाहिर खेव
 खलेपरार्इवस्तु । अणमोकलावी । लीधो । दीधो । वावरी ।
 चोरोनोवस्तु मोललीधो । चोरधाप्तीत प्रते संवलदीधुं ।
 संकेतकछु । विरुद्ध राज्यातिक्रमकीधो । नवापुराणा सरस
 विरस सजोव निर्जीव वस्तुतणा भेलसंभेल कोधो । खोटै
 तोल मान माप वुहछा । पाणचोरौकीधो । साटै लांच
 लीधो । माता पिता पुत्र कलत्र परिवार वंचो । जुदीगांठ
 कीधो । किणहीने लेखेपलेखे भूलव्युं । पणोवस्तु उलवो
 लीधो ॥ ॥ तीजै अदत्तादान व्रत० ॥ १ ॥ ॥ चौथै खदा
 रसंतापमैथुनव्रतै पांच अतोचार ॥ अपरिगृह्याइत्तर ।
 अणम वीवाह तिव्वअणुरागे ॥ अपरिगृहीतागमन । इत्तर

परिगृहीतागमन । विधवा । वेस्वा । स्त्रीकुलाङ्गना । खंदार
 सोकतणै विधै । दृष्टिविपर्यासकौधो । सरागवचन बोल्या ।
 आठम चउदस अनेराई पर्व तिथितणा नियमभागा । घर
 घरणाकौधो । कराव्या । अनुमोदीया । कुविकल्पचित्तव्या ।
 अनङ्गक्रीडाकौधो । पराधाविवाहजोड्या । कामभोग तणै
 विधै तीव्राभिलाषकौधो । कुस्वप्नलाघा । नटविटपुरुषसुं हासुं
 कौधुं ॥ ३३ ॥ चोथैसैथुनव्रतवि० ॥ ४ ॥ ३४ ॥ पांचमैपरि
 गृह परिमाणव्रतै पांचअतीचार । धन धनखित्तवत्यु ॥ धन
 धान्य खेव वस्तु रूप्य सुवर्ण कुप्य द्विपद चतुष्पद नवविध
 परिग्रहतणा । नियम उपरांत दृष्टिदेखी । मूर्च्छालगै संचे
 पनकौधो । माता पिता पुत्र कल्लादिकतणै लेखैकौधो ।
 परिग्रहपरिमाणलेई प्रक्यो नही । पढीवीसारिड । नियम
 वीसारिया ॥ पांचसै परिग्रहपरिमाण व० ॥ ५ ॥ ३५ ॥ ठडै
 दिगविरमणव्रतै पांच अतीचार ॥ ३६ ॥ गमणस्यं परिमाणे
 ऊर्द्धदिसि । अधोदिसि । तिर्यगदिसि । जायवाआयवातणो
 नियम जे कोईअजाणैभागो । एकगमासं कोट्टी । वीजीग
 मावधारी । विस्मृतिलगै अधिकभूमिगया । पाठवणो आषी
 मोकली ॥ ३७ ॥ ठडै दिग्गव्रतवि० ॥ ६ ॥ ३८ ॥ सातमै भोगो
 पभोगपरिमाणव्रत ॥ जेहना भोजनआषी पांचअतीचार ॥
 अनेकर्म ऊंती १५ ॥ एवं २० अतीचार ॥ ३९ ॥ सच्चित्त
 पतिवुद्धे । अपोलदुपोलयंचआहारे० ॥ सच्चित्ततणै नियम
 लीधै अधिक सच्चित्तलीधुं । तथा सच्चित्तमिलीवस्तु । अप
 काहार । दुपकाहार । तुष्टोपधीतणोभक्षणकौधुं । होला
 चंनो पडंककाकट्टी भट्टवाकौधो । सुत्याधानप्रमुख भक्षण

कीधा ॥ सच्चित्द्वविगद् । पाण्डु तं बोलवत्य कुसुमेसु ।
 दाहणसयणविलेख । बंभदिसिन्हाणभत्तेसु ॥ १ ॥ एच
 वदै नियम । दिनप्रतै संभास्यासंचेप्यानही । लेईनियम
 भांग्या । बावीस अभक्ष । वत्तीस अनंतकायमांहि । आटो
 मूला गाजर पोमालू सूरण सेलरा । काचीआंबली ।
 गोल्हांघाधा । चोमासा प्रसुखमांहे । वासौ कटोलनीरोटी
 पाधी । बिज्जं दिवसनो दहौलीधुं । मधु मज्जना माषण
 माटी । वैगण पौलू पोचू पपोटा । पौपी विस । होम ।
 करहा । बोलवडा । अणजाण्याफल ठीवरं । अधाणुं ।
 आमण बोर कान्नुं मीठुं । तिल । पसपस । काचाकोठ
 वडाखाधा । रात्रीभोजन कीधुं । लगवगतीवेलाइं
 व्यालूकीधुं । दिवसउग्यांविणसीराव्या । तथा पनरैकम्मा
 दान । इंगलीकम्मे । वणकम्मे । साडीकम्मे । भाडीकम्मे ।
 फोम्रीकम्मे । दंतवाणिज्ये । रसवाणिज्ये । केशवाणिज्ये ।
 विषवाणिज्ये । जंतपोलणकम्मे । निर्लंठणकम्मे । दवगि
 दावण्या । सरदहतलावसोसण्या । असई पोसण्या पांच
 वाणिज्य । पांचकर्मा । पांच सामान्य । महारंभ लीहालक
 राव्या । ईं ठवाहनीवाहपचाव्या । आणी चिणा पकवान
 करीवेच्या । वासौमाषणतपाव्या । अंगोठाकीधा । कराव्या ।
 तिलादिकसंचीया । फागुणमासउपरंताराव्या । कूकडा ।
 सूडाप्रसुखपोस्या । अनेरुंजेकाईवड्डसावदा कठोरकर्मा
 दिकसमाचख्यो ॥ ॥ ॥ सततनजोगोपभोगव्रतविष० ॥ ॥
 ॥ ७ ॥ ॥ आठमाअनर्थदंष्ट्र विरमणव्रतना । पांच अती
 चार । कंदप्पे कुक्कड् ॥ कंदप्पे लगे विठनीपरै । हास्यकुव

हल सुखादि अंगकुचंटाकीधौ । मूरखपणालगै । कुणही
नैअसंभइवाक्य बोल्या । खांजा । कटारो । कुसि । कुहाडा ।
रथ । ऊषल । मूसल । अंगन । धरटोआदिक । सजकरी
सेल्या । मांग्या आप्या । कनकवस्तुढोरलेवराल्या । अनेक
कांइपापोपदेसदोषुं । अंगोल नाहण दांतण पगधो
अणपाणी । तेलअधिकआल्या । हींडोलैहोच्या । राज
कथा । देसकथा । मुक्तकथा । स्त्रीकथा । पराईवात
कीधौ । आर्त रोद्र ध्यानध्याया । कर्कसवचन बोल्या ।
करकामोडा । संभेडालाया । भेसा सांढ कूकड सौंढा
श्रानादिऊऊतां कलहकरतांजोया पाषिलगै अदेखाई
चिंतवी । भाटी । मौठुं । कणकपासिआ । काजविण
चाप्पा । तेह ऊपरवयटा । आलैवनस्यतोषुं दे । ठाठ ।
पाणी । धी रस तेल गुल । आमलवेतस । बेरजादि
कतणा भाजनउघाडा मूक्या । तेभांहि । कौडी । कंथ आ
माखो । उंदर । गिरोलौ । प्रमुखजौवविणटा । सूना
प्रमुखजौव क्रौडाहेतै वांदिराख्या धणोनिद्राकीधौ । राग
द्वेष लगै । एकनेरिद्विपरिवारबांठो । एकने मृत्यु हाणि
विमासौ ॥ आठमाअनर्थ दंडवतविण ॥ ८ ॥ ॥ नवल
सामायकप्रतैपांच अतोचार ॥ ॥ ॥ तिविहिदुष्पणिहाणे ।
सामायकलौधै । मनआहटदोहटचिंतव्युं । वचनसावह्य
बोल्या । काथअणपडिलेह्युं हलाव्युं । ठतीवेलाइ साया
यकनलौध । सामायकलेईउषादुसुखबोल्या । ऊधआवी
कीधौ । बीजदीवातणी उजोहोलागी । कण कपासीया
भाटी मौठुं नौल फूल हरोकाचना संघट्टुआ । पुरुषतिव

वैसतां नवकारभण्युं नही । ऊठतां दिवसचरम नकीधुं ।
 निवौआं विल उपवासादिकतंपकरी । काचोपाणौपीधुं । वम
 नथयुं ॥ ॐ ॥ बाह्य तपप्रतवि० ॥ ॐ ॥ अभ्यंतरतप ॥ ॐ ॥
 प्रायश्चित्त विण्ड० । गुरुकर्णे मनसुद्धि आलोचन लीघीनही ।
 गुरुदत्तप्रायश्चित्ततप लेखासुद्ध पुहचाड्युं नही । देव गुरु संघ
 साहस्यीप्रतें विनयसाचव्योनही । वाचना प्रवृत्ता परा
 वर्तना अनुप्रेक्षा धर्मकथा लक्षण पंचविध सिद्धायकी
 धोनही । धर्मध्यान शुक्लध्यान ध्यायोनही । कर्मचय
 निमित्त लोगस्य दस वीसनुं काउसग्ननकीधो ॥ ॐ ॥
 अभ्यंतरतपविषदु० ॥ वीर्याचारना तीन अतीचार ॥ ॐ ॥
 अणगुहियबलविरिड । परकमइजोनऊंतठाखेसु । जुंजइ
 अजहायामं । नायबोवीरियाचारो ॥ १ ॥ पढवै गुणवै
 विनय वेयावच्च देवपूजा सामायक दान सील तप भावना
 प्रमुख धर्मकृत्यतेंणें विषै । मनवचन कायातणो ठहुं बल
 वीर्यगोपयुं । रुद्रापंचाङ्गखमाससण नदीधा बैठांपन्निकम
 गुंकीधुं ॥ ॐ ॥ वीर्याचारविष० ॥ ॐ ॥ नाणाइ अइअइ
 वय । समसंलेहणपण पनरकम्मेसु । बारसतवविरिअ तिगं ।
 चउवीसंसयअईयारा ॥ १ ॥ पडिसिद्धाणंकरणे ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ जिनप्रतिषिद्ध । वावोसअमच्च । वत्तोसअनंत
 काय । बद्धबीजभक्षण । महाआरंभ महापरिग्रहादिक
 कोधा । नित्यकृत्य देवपूजासामायकादिक । तथा तीर्थ
 यात्रादिक नकीधा । जीवाजीवादिविचार सहहियानही ।
 आपणौ । कुमतिलगै उत्सवप्रहणकीधो । प्राणातिपा
 त१ । मृषावाद २ । अदत्तादान ३ । मैथुन ४ । परिग्रह ५ ।

क्रोध ६ । मान ७ । माया ८ । लोभ ९ । राग १० ।
 द्वेष ११ । कलह १२ । अभ्याख्यान १३ । परपरिवाद १४ ।
 यशस्य १५ । अतिरति १६ । मायावपावाद १७ । मिथ्या
 त्वस्य १८ । एअहारहपापस्यानकमांजि । जेकांइ कीधो
 कराव्यो अनुमोदो ॥ एवंप्रकारै थावकधर्मै । थोसम्यत्क
 मनवारहवत । चोवीमासोअतीचारमांजि । जिकां अती
 चार । पल्लदिवसमांजि । सूक्ष्म वाटर जाणतां अजाणतां
 ज्ञो थोय ते सह मनवचन कायायेकरी मिट्ठामिःकडं ।
 इति थोथावकैवारहवतना अतीचार संपर्गम् ॥ ३॥

॥ अथ जयतिहुअणवत्तीमीति ॥

॥३॥ जयतिहुअण वरकण्णसकय जयजिणधनंतरि ।
 जयतिहुअण कल्लाणकोस दरिअकुरिकिसरि । तिहु अण
 जण अविर्लंघियाण भुवणत्तयमामिअ । कुणमुत्ताइजिणे
 मपामयंभणयपुरिअ ॥ १॥ तइंममरंतलजंतिहुत्तिवर पुत्त
 कल्लमजि । धमा सुवत्त िरण पुण जणभुंजहिरज्जहि ।
 पिक्खहिमुक्ख अमंसमुक्ख तुहपामदछाइण । इयतिहुअ
 ण वरकण्णसकय सकवणिक्खणमवजिण ॥ २॥ जवजल्लर
 परिअण कल्लमदुक्खमत्ताइण चवत्तयोणरगणमग्गुणमरुत्ति
 णमत्तिण । तुहजिणमरगणमायणेण नत्त हंतिपुणगाव ।
 अथ धम्मंतिपासमकवि तुहंरोगकरोभव ॥ ३॥ पिज्जाजो
 इहमंततंति सिद्धिअयतिण । भुवणभूय अट्ठविजमिद्धि
 निज्जातुहनामिण । तुहनामिण अयतिजिअि जल्लोदज

वित्तउ । तंतिऊअण कल्लाणकोसतुङ्गं पासनिरुत्तउ ॥४॥ खुह
 पत्तइ मंतंतजंताइं विसुत्तइ । चरधिरगरलगड्ढगखग
 रिउवग्गविगंजइ । दुत्थियसत्थ अणत्थ घत्थ नित्थारइदय
 करि । दुरिअइं हरउसुपासदेव दुरिअक्करिकेसरि ॥ ५ ॥
 तुहआणाथंभेइभीमदप्पुद्धर सुरवर । रक्खसजक्खफणिं
 विंदचोरानलजलहर । जलथलचारिरउह्खुह्पसुजोइणि
 जोइअ । इयतिऊअणअविलंघिआण जयपास सुसाभिअ ।
 ॥ ६ ॥ पत्थिअअत्थअत्थत्थहित्थ भत्तिम्भरनिम्भर । रोमं
 चंचिअचाक्काय किस्सरंनरसुरवर । जसुसेवहिं कमक
 मलजअल पक्खालिअकलिमलु । सोभवणत्तयसामिपास
 महमहउरिउवलु ॥ ७ ॥ जय जोइअमणकमलभसलभय
 पंजरकुंजर । तिऊअणजणआणंदचंद भवणत्तयदिणयर ।
 जयमइमेयणिवारिवाह जयजंतुप्पिआमह । थंभणयड्डिअ
 पासनाह नाहत्तणकुणमह ॥ ८ ॥ बड्डविहवस्सुअवस्सु सुण
 वणिउठप्पस्सहि । सुक्खधम्मकामत्थकाम नरनियनियसत्थ
 हि । जंज्जायइबड्डदरसणत्थ वड्डनामपसिद्धउ । सोजोइअमण
 कमलभसलसुहपासपवद्धउ ॥ ९ ॥ अयविभभलरण्णिरिदस
 णथरहरिअसरोरय । तरलिअनयणविसस्ससुखगग्गरगिरक
 णय । तइंसहसत्तिसरंतिऊंतिनरनासिअ गुरुदर । मह
 विज्जुविसज्जसइपासभयपंजरकुंजर ॥ १० ॥ पइंपासविविअ
 संतनित्तपत्तंतपवित्थिय । वाहपवाहपवूढरूढ दुहदाहसुपु
 लइय । मस्सहिंससुसउस्सपुस्सअप्पाणंसुरनर । इयतिऊअण
 आणंदचंद जयपासजिणेसर ॥ ११ ॥ तुहकल्लाणमहेसुघंट
 टंकारवपिल्लिअ । वल्लिरमल्लमहल्लभत्तिसुरवरगंजुल्लिअ ।

हल्लुपफलिअ पवत्तयंतिभवणेहिमह्वसव । इयतिष्ठन्नयव
 गंदचंद जयपाससुजुम्भव ॥ १२॥ निचल कौवल किरणनिय
 रविज्जरिअ तमपहयर । दंसिअसयलपयत्यसत्यवित्थरिअ
 पहाभर । कलिकलुसिअ जणधूअलोयलोयणहअगोयर ।
 तिभिरइं निरुहरपासनाहभुवणत्तयदिणयर ॥ १३॥ तुहसमर
 णजलंवरिससित्त माणवमइमेइणि । अवरारवरसुज्जंमत्थवोह
 कंदलदलरेइणि । जायइफलभरभरियहरियदुहदाह अणो
 वम । इयमइमेइणिवारिवाहदिसपासमइंमम ॥ १४॥ अय अ
 विकल कल्लाणवल्लिउल्लूरिअदुहवणुं । दाविअसणपवग्गमग्ग
 दुग्गइगमवारणुं । जयजंतुहजणणतुल्लजंणियहिवावज्ज ।
 रसधम्मसोजयउपासं जयजंतुपिआमज्ज ॥ १५॥ भुवणार
 णनिवासदरिअपरदरसणदेवय । जोइणिपूअणखित्तवाल
 खुदासुरपसुवय । तुहउत्तइसुनइसुइ अविंसंतुलचिइहिं ।
 इयतिष्ठन्नय वणसौहपास पावाइ पणासहिं ॥ १६॥
 फणिफणफारफुरंतरयण कररंजिअनहवल । फलिणो कंद
 लदलतमाल निल्लप्पलसामल । कमठासुरउवसग्गवग्ग संस
 ग्गअगंजिअ । जयपच्चक्खजिणेसपासयंथणयपुरट्ठिअ ॥ १७॥
 महमणुतरलुपमाणेय वायाविविसंतु । नियतणुरवि
 अविणयसहाव आलसविहिलंबलु । तुहमाहप्पपमांणदेव
 कारुणपवत्तउ । इयमइमाअवहौरपासपालहिबिलंबंतउ ॥
 १८॥ किंकिंपिउण्येयकलुणुकिंकिंवनजंपिउ । किंवनचिइ
 उकिइदेवदो णयमविलंबिउ । कासनकियनिप्पल्लल्लुअल्लहिं
 दुहत्तइ । तहविनपत्तउताणकिंपिइ पज्जमरिच्चत्तइ ॥ १९॥
 तुजंसाभिज्जतुजं मायवणतुजं मित्तमियंक्ख । तुजं गइतुजं

मइतुं हिनताण तुजं गुरुखेमंकर । हउं दुम्भरभारि अवरारु
 राउखणिभारु । लीखतु हकमकमल सरणजिणपालहि
 चंगउ ॥ २० ॥ पइं किंवेकयनीरोयलोयकिविपावियसुह
 रुच । किविमइं मंतमहंत केविकिविसाहियसिवपय । किवि
 गंजिअरिउवग्नकोविजसधवलिअभूअल । मइं अवहोरहि
 णपाससरणागयवतुल ॥ २१ ॥ पञ्चवयारनिरोहनाहनिप्यस
 पउंअण । तुजं जिणपासपरोवयारकरणिक्कपरायण । सत्तु
 मित्तसमच्चित्तवित्तिनयनिंदअससमण । माअवहोरिअजुग
 उंविमइं पासनिरंजण ॥ २२ ॥ हउं वहुविहदुहतत्तगतु
 जं दुहनासणपर । हउं सुयणहकरणिक्कटाणतुजं निरुकर
 णाकर । हउं जिणपासअसामिसालतुजं तिहुअणसामिअ ।
 जंअवहोरं हिमइं ऊपंतइयपासनसोहिय ॥ २३ ॥ जुग्गजुग्ग
 विभागनाहनज्जोअणतुहसम । भवसुवयारसहावभाव क
 रुणारससत्तम । समविसमइ किंवणनिएइ भुविदाहसमंत
 उ । इयदुहवंधवपासनाहमइं पालयुणंतउ ॥ २४ ॥ नयदीणह
 दीणयमुएविअखविकिविजुगय । जंजोइयउवयारकरइउव
 यारसमुज्जय । दीणहदीणनिहीणजेणतइं नाहिणचित्तउ ।
 तोजुग्गउअहमेवपासपालहिमइं चंगउ ॥ २५ ॥ अहअण
 विजुग्गयविसेसकिविमणहिदीणह । जंपासविउवयारकर
 इतुजं नाह समग्गह । सुद्धिअकिलकल्लाणजेण जिणतुभहप
 सौयह । किंअसुण तंचेव देव मामइं अवहोरह ॥ २६ ॥
 तुहपत्थण नह होइ विहल जिणजाणउ किंपुण । हउं दु
 क्खिउ निर सत्तचत्तदुक्खउ उस्सुयमण । तंमसउ निमिसेण
 एण एउविज्जइ लम्भइ । सच्चंभुक्खियवसेण किं उंवरुप

ब्रह्म । १७॥ तिष्ठन्नसामिन्नपासनाह मद् अम्पपयासि
 उ । किञ्जलजंनियहवसरिभुनमुणुं वज्जजंपिउ । अस्सुणजिण
 जगतुहसमोविदस्सिस्सदयासउ । जइअवगिस्ससितुं हिजअह
 हकिहोसुहयासउ ॥ २८॥ जइतुहहविणकिणविपेअ पा
 इणवेलविउ तउजाणुं जिणपासतुहहउं अंगीकरिअउ ।
 इयमहइत्तिअजंनहोइसातुहउं हावण । रक्खं तहनियकि
 त्तिणेयजुज्जइअवहौरण ॥ २९ ॥ एवमहारिहजत्तदेवइअ
 क्कवणमहसउ । जंअणलिय गुणगहण तुहसुखिणअ
 णिसिउउ । इयमइं प्रसियसुपासनाहयंभणयपुरइअ । इय
 सुखिवरसिरि अमयदेवविस्सवइआणिंदिअ ॥ ३० ॥ इति
 श्रीस्वभनक तीर्थराज श्रीपार्श्वनाथस्तवनम् ॥

॥ अथ सातेस्वरणलि ॥

॥ १ ॥ अजियंजिअसव्वभयं । संतिंअपसंतसव्वगय
 पावं । जयगुरुसंतिगुणकरे । दोविजिणवरपखिवयासि ॥ १ ॥
 गाहा ॥ ववगयमंगुलभावे । तेहंविउलतवनिस्सलसहावे ।
 निरुवममहप्पभावे । थोसाभिसुदिट्ठसम्भावे ॥ २ ॥ गाहा ॥
 सव्वदुक्खप्पसंतीणं । सव्वपावप्पसंतिणं । सयाअजिय संती
 णं नमोअजियसंतिणं ॥ ३ ॥ सिलोगो ॥ अजियजिणसुहप्प
 वत्तणं । तवपुरिसुत्तमनामकित्तणं । तहयधिइमइप्रवत्तणं ।
 तवयजिणुत्तमसंतिकित्तणं ॥ ४ ॥ मागहिआ ॥ किरिआ
 विहिसंचिय कम्मकिलेसविमुक्खवरं । अजियंनिचियं अणु
 णोहिमहासुणिसिद्धिसंयआं जयअ । तिग महासुणियोवि

असंतिअरं । सययं ममणिबुद्धकारणयंचनमंसणिअं ॥५॥
 आलिंगणिअं ॥ युरिसाजइ दुक्खवारणं । जइयविमग्गह
 सुक्खकारणं । अजियं संतिं च भावउ । अभयकरे सरणं
 पवञ्जहा ॥६॥ मागहिआ ॥ अरइरइतिमिरविरहिय ।
 सुवरयजरसरणं । सुर असुर गरुल भुयगवइ । पययपणिव
 इयं । अजियमहमविय सुनयनयनिउण मभयकरं । सरण
 सुवसारअ भुविदिविज्जमहियं सययसुवणमे ॥ ७ ॥ संगथ
 यं ॥ तंचजिणुत्तम सुत्तमणित्तमसुत्तधरं । अज्जवेमहवखं
 तिविसुत्तिसमाहिनिहिं । संतिअरं पणमामिदसुत्तमतित्यथ
 रं । संतिसुणीममसंतिसमाहिवरंदिसउ ॥८॥ सोवाणयं ॥
 सावत्थि पुव्वपत्थिवंचवरहत्थिमत्थयपसत्तवित्थिस्संथियं थि
 रसरिद्धवन्नं । मयगललीलाय माणवरगंधहत्थिपत्थाणपत्थि
 अं । संथवारिहं हत्थिहत्थवाज्जं । धंतकाणगरुअगनिक्खहय
 पिंजरं । पवरलक्खणोवचिअ सोमचारुखं । सुइसुहमणा
 भिराम परमरमणिज्जवरदेवदुं दुहि । निनायमज्जरयय
 सुहगिरं ॥९॥ वेढउ ॥ अजिअंजिआरिणं । जिअसव्वभयं
 भवोहरिउं । पणमामिअहंपयउ । पावंपसमेउमेभयवं ॥१०॥
 रासालुइउ ॥ कुरुजणवयहत्थिणाउर । नरोसरोपढमं । तउ
 महाचक्खवट्ठिभोए । महप्पभावो । जोवावत्तरिपुरवरसहस्स ।
 वरणगरणिगेमजणवयवई । वत्तीसारायवरसहस्साणजाय
 मग्गो । चउदसवरयण नवमहानिहि । चउसद्धिसहस्स
 पवरजुवईण सुन्दरवई । चुलसीहयगरहसयसहस्ससामी
 ठस्सवइगामकोटिसामी । आसी जो भारहम्मिमयवं ॥११॥
 वेढउ । तंसंतिंसंतिअरं । संतिस्संत्तंभया । संतिंयुणामिजिणं

संतिविहेउमे ॥१२॥ रासाणंदियअं ॥ इक्खागुविदेहनरौस
र नरवसहासुणिवसहा । नवसारयससिसकलाणण । विगय
तमाविह्जअरया । अजिउत्तमतेअगुणेहि महासुणि । अमि
अवला विउलकुला । पणमामितेभवभयमूरण । जगसरणा
ममसरणं ॥१३॥ चित्तलेहा ॥ देवदाणविंदचंदसूर वंदहइतु
जिह्मपरम । लइरुवधंतरुप्पपट्टसेय सुइनिइधवल । दंतपंति
संतिसत्ति कित्तिसु त्तित्तुत्ति गुत्तिपवर । दित्ततेयविंदधेय
सव्वलोयभावअप्पभावणेअ । पइसमेसमाहिं ॥१४॥ नारायणं
॥ विमलससिकलाइरेअसोमं । वित्तिमिरसूरकलाइरेअतेयं ।
तिअसवइगणाइरेअरुवं । धरणीधरपवराइरेअसारं ॥१५॥
कुसुमलया ॥ सत्तेय सयाअजिअं । सारौरेयवले अजिअं ।
तवसंजमेय अजिअं । एसयुणामि जिणं मजिअं ॥ १६ ॥
भुअंगपरिरिंगिअं ॥ सोमगुणेहिं पावइनतं नवसरयससी
तेयगुणेहिं पावइनतं नवसरयरवी । रुवगुणेहिं पावइ
नतं तियसगणवई । सारगुणेहिं पावइनतं धरणिधरवई
॥ १७ ॥ खिज्जिअयं ॥ तित्थवरपवत्तअं तमरयरहिअं ।
धीरजणयुअच्चिअं । चउअकलिकलुसं । संतिसुहपवत्तअं ।
तिगरुपयउ । संतिमहंमहासुणिं । सरणमुवणमे ॥१८॥
ललियअं ॥ विणउणयसिररइयंजलि । रिसिगुणसंयुअं
थिमिअं । विवुहाहिव धणवइनरवइ । युअमहिअच्चिअं
वऊसो । अइरुगय सरयदिवायर । समहिअ सप्पमंत
वसा । गयणंगणविअरअ । समुइअ चारण वंदिअंसिरसा
॥ १९ ॥ किसलयमाला ॥ असुरगरुलपरिवंदिअं । किन्नरो
रगनमंसिअं । देवकोटिसयसंयुअं । समणसंधपरिवंदिअं ॥

॥ २० ॥ सुमुहं ॥ अभयं अणहं अरयं । अरुचं अजियं अजियं
 प्रयउपणमे ॥ २१ ॥ विज्जुविलसियं ॥ आगयावरविमाण
 दिव्वक्कणगरहत्तरय पक्ककरसइहिंजुलिअं । ससंभमोरयण
 खुभिअल्लिअचलकुंठलं । गयतिरीप्पसोहंतमउलिमाला ॥
 २२ ॥ वेढउ । जंसुरसंवा सासुरसंवा । वेरविउत्ताभत्ति सुजु
 त्ता आयरभूसिअसंभमपिप्पिअ । सुट्टुसुविग्गिअ असव्वलोधा ।
 उत्तमकंचणरयणपक्कविअ । भासुरभस्सणभासुरिअंगा ।
 गायसमोणयभत्तिवसागय । पंजलिप्पेसिअसीसपणामा ॥ २३ ॥
 रयणमाला । वंदिक्कणयोज्जणतोजिणं । तिगुण मेवयपुणो
 पयाहिणं । पणमिज्जणयजिणंसुरासुरा । पमुट्टा सभव
 णाइतोगया ॥ २४ ॥ खित्तयं । तं महासुणिमहंपिपंजली ।
 रागदोसभयमोहवज्जिअं । देवदाणवनरिंदवंदिअं । संति
 सुत्तममहातवंनमे ॥ २५ ॥ खित्तयं । अंवररंतरवियारणि
 आहिं । ललियहंसवज्जगामिणिआहिं । पीणसोणित्थणसाल
 णिआहिं । सकलकमलदललोयणिआहिं ॥ २६ ॥ दौवयं । पीण
 निरंतर थणभर बिणमिअगायलयाहिं । मणिकंचणपसि
 ढिलमेहलसोहिय सोणित्ताहिं । वरखिंखिणि नेउरसति
 लयवल्लय विभूसणिआहिं । रयकर चउर मनोहर सुंदरदं
 सणिआहिं ॥ २७ ॥ चित्तक्खरा । देवसुंदरीहिं । पायवंदि
 आहिं । वंदिआयजस्सतेसुविक्रमाकमा । अप्पणोनिलाप्पणहिं ।
 मंप्पणोड्डुप्पणारणहिं । केहिंकेहिंवी । अवंगतिलयपत्तलेह ।
 नामणहिं । चिल्लणहिं संगयं गयाहिं । भत्तिसन्निविट्ठवंदणा
 गयाहिं । ऊंतितेवंदिआ पुणोपुणो ॥ २८ ॥ नारायउ । तमहं
 जिणचंदं । अजिअंजिअमोहं । धुअसव्वकिलेसं । पयउपण

मामि ॥ २८ ॥ नंदिअयं । युअवंदिअस्सा । रिसिगण देवग
 गोहिं । तोदेववज्जहिं पयउपणमिअस्सा । जस्सजगुत्तमसासण
 यस्सा । भत्तिवसागयपिंन्द्रियआहिं । देववरद्वरसावज्जआहिं ।
 सुरवररद्वगुणपंन्द्रियाहिं ॥ ३० ॥ भासुरिअ । वंससहत्ततिता
 लमेलेण तिउक्खराभिरामसहमीसएकएअ । सुइसमाणणेअ
 सुइसज्जगीयपायजालवंटिआहिं । वलयमेहलाकलावनेउ
 राभिराम सहमीसएकएअ । देवनट्टिआहिं । हावभावविभभ
 मप्पगारएहिं । नच्चिज्जअंगहारएहिं । वंदिआय जस्सतेसु
 विक्रमाक्कमा । तयंतिलोयसव्वसत्त संतिकारयं । पसंतसव्वपा
 दोसमेसहं । नमामिसंतिमुत्तमंजिणं ॥ ३१ ॥ नारायउ । ठत्त
 चामर पद्मागजुअजव मंदिआ । ऊयवर मगर तुरग सिरि
 वल्लसुलंठणा । दीव समुह मंदिर दिसागय सोहिआ ।
 सत्थिअ वसह सीह सिरिवल्ल सुलंठणा ॥ ३२ ॥ ललिययं ।
 सहावलद्धा समपइद्धा । अदोसदुद्धागुणेहिजिद्धापसायसिद्धा
 तवेणपुद्धासिरौइइद्धा रिसौहिंजुद्धा ॥ ३३ ॥ वाणवासिआ ॥
 तेतवेणधुअसव्वपावया । सव्वलोगहिअ मूलपावया । संयु
 आअजिअसंति पायया । ऊं तुमे सिवसुहाण दायया ॥ ३४ ॥
 अपरंतिका एवंतववलउलं युअंमएअजियसंतिजिणजुअलं ।
 ववगयकम्परेयमलं । गइंगयं सासयं विमलं ॥ ३५ ॥ गाहा
 तंवज्जगुणप्पसायं । मुक्खसुहेणपरमेण अविसायं । नासेउ
 मे विसायं । कुणउअपरिसाविअ पसायं ॥ ३६ ॥ गाहा ॥ तं
 मोएउअनंदिं । पावेउअनंदिसेणमभिनंदिं । परसाइवि सुह
 नंदिं समय दिसउ संजमे नंदिं ॥ ३७ ॥ गाहा । पक्खिअ
 चाउस्सासे । संबन्नर राइएय दिअहेअ ॥ सोअव्वोसव्वेहिं

उवसग्गनिवारणो एसो ॥ ३८ ॥ जो पढइ जो निसुणइ ।
 उभउकालंपि अजिअसंति थुअं । नह ऊं तितसरोगा । पुवु
 प्पसावि नासंति ॥ ३९ ॥ जइइल्लह परमपयं । अहवाकित्ती
 सुवित्थप्पा भवणे । तातिल्लकुद्धरणे । जिणवयणे आयरं
 कुणह ॥ ४० ॥ इति श्रीअजितशांतिस्तवनं १ प्रथम स्वरणं ॥
 १ ॥ ॥ उल्लासिकमनक्खनिग्गयपहादंल्लेखं गिणं ॥
 वंदा रुण दिसंत इव पयप्पं निव्वाणमग्गावलं । कुंदिंदुज्ज
 लदंतकंतिमिसउ नीहंत नाणंकुह । केरेदोविदुज्जसोलस
 जिणे थोसामि खेमंकरे ॥ १ ॥ चरमजलहिनीरं जोमि
 निज्जं जलीहिं । खयसमयसमीरं जोजणिज्जा गईए ॥ सय
 लनहयलंवा लंघए जोपएहिं ॥ अजिअ महवसंतिं सोसम
 त्योथुणेउं ॥ २ ॥ तहविज्ज वज्जमाणु ल्लासिमत्तिग्गरेण
 गुणकणमिवकित्ते हामिचिंतामणिव । अलमहव अचिंता
 णंतसामत्थउसिं । फलहइलज्ज सव्वं वंठिअं णित्थिअमे
 ॥ ३ ॥ सयलजयहिआणं नामिमित्ते णजाणं । विहइल्लह
 दुड्डानिडुदोषइयइं । नमिरसुरकिरीट्टुग्गिड्डपायारविदे । स
 ययमजिअसंतो ते जिणिं देमिवदे ॥ ४ ॥ पसरइ वरकित्ती
 वड्डएदेहदित्ती । विलसइ भुविमित्ती जायएसुप्पवित्ती । फ
 रइ परमंतित्ती होइसंसारठित्ती । जिणनुअपयभत्ती हीअ
 चिंतोसत्ती ॥ ५ ॥ ललियपयपयारं भूरिदिवं महारं ।
 फप्पणरसभावोदारहिं गारसारं । अणिमिसरमणिज्जदंस
 णल्लेअभोया । इव पणमणं मंदा कासि नटोवहारं ॥ ६ ॥
 थुणहअजिअसंतो तेकयासेसंतो । कणयरयपिसंगा ठज्जए
 जाणसुत्तो । सरभसपरिरंभारंभिनिव्वाणल्लो । वणयणवसि

रांकु प्यंकपिंगोकयव ॥ ७ ॥ वहुविहनयभंगं वत्युणिच्चं
 अणिच्चं । सदसदणभिलप्पा लप्पमेगंअण्णेगं । इयकुनयविरुद्धं
 सुप्पसिद्धं चजेसिं । वयणमवयणिज्जं ते जिणे संभरामि ॥ ८ ॥
 पसरइतिअलोए ताव मोहंअवारं । भमइजय मसस्यं ताव
 भिव्वत्तठण्णं । फुरइफुत्तफलंता रांतणाणंसुपूरो । पयंअमजि
 असंतो जाणसूरोनजाव ॥ ९ ॥ अरिकरि हरि तिण्हु गहंवु
 चोरा हिवाही । समरअमर मारी रुहखुहोवसग्गा । पलय
 मजिअसंतो कित्तणेअत्तिजंतो । निविडतरतमोहा भक्ख
 रालंखिअव ॥ १० ॥ निच्चिअदुरिअदार हित्तजाणग्गिजा
 ला । परिगय भिव गोरां चित्तिअं जाण रुवं । कणयनिहस
 रेहा कंतिचोरं करिज्जा । चिरथिर भिह लल्लिं गाढसं
 यंभिअव ॥ ११ ॥ अत्तविनिवत्तिआणं पत्थिवत्तासिआणं ।
 जलहिलहरिहीरां ताणमुत्तिट्ठियाणं । जलिअजलणजालां
 लिंगिआणं च जाणं । जणयइ लज्ज संतिं संतिनाहाजि
 आणं ॥ १२ ॥ हरिकरिपरिकिस्सं पक्कपाइक्कपुसं । सयलपुह
 विरज्जं ठड्डिउं आणसज्जं । तण भिवपडिलमं जेजिणासुत्ति
 मगं । चरण सणपवखा ऊंहुतेमे पसखा ॥ १३ ॥ ठणससि
 वयणाहिं फुल्लनित्तुप्पलाहिं । थणभरनभिरौहिं सुट्ठिगि
 ण्णोदरौहिं । ललिअभअलयाहिं पीणसोणित्थलीहिं । रुय
 सुर रमणौहिं बंदिआ जेसि पाया ॥ १४ ॥ अरिस किडि
 भकुह गंठि कासाइसार । खवजर वण लूआ साससोसोद
 राणि । नहमुह दसण्णौ कुल्लिकखाइरोगे । मह जिणजुअ
 पाया सुप्पसाया हरंतु ॥ १५ ॥ इयगुरुदुहतासे पक्खिणचा
 उमासे । जिणधरदुगयुत्तं वव्वरेवा पवित्तं । पढह सुणह

सिञ्ज्या एहजाएह चित्ते । कुखह मुणह विष्वं जेण घाएह
सिग्घं ॥ १६ ॥ इय विजया जियसत्तुपुत्त सिरिअजिअजिणे
सर । तहअइराविससेण तणय पंचमअ कौसर । तित्थंकर
लोहसमसंति जिणवज्जहसंतह । कुहमंगल ममहरसुदुरिअ
मदिलंपि युणंतह ॥ १७ ॥ इतिअलीलघुअजितशांतिस्त्वनं
द्वितीयं स्मरणं ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ नमिजणपणयसुरगण । चूनामणिकिरणरंजि
अंनणियो । त्वलणजुअलं महाभय । पणासणंसंयववत्तं ॥ १ ॥
सन्निअकरचरणहमुह । निवुडुनासाविवसलावसर । कुड
महारोगानल । फुलिंगनिड्डसव्वंगा ॥ २ ॥ तेतुहचलणार
हण । सलिलंजलिसेअवड्डियझाया । वणदवदङ्गागिरिपाववुव
पंसापुणोल्लिं ॥ ३ ॥ दुव्वायखुभिअजलनिहि । उभमज्जलो
लंभीसणारावे । संभंतभयविसंतुल । निज्जाअमयमुक्कवावारे
॥ ४ ॥ अवदलिअंणवत्ता । खणेणपावंतिइड्डियंकूलं । पास
जिणचलणजुअलं । निच्चंचिअजेनमंतिनरा ॥ ५ ॥ खरपवणु
अवणदव । जालावलिमिलिअसयलं दुमगहणे । णवणं तमुड
अयवड्ड । भीसणरवभीसणंमिवणे ॥ ६ ॥ जगगुणोक्कमजु
अलं । निव्वावियसयलतिड्डअणाभोयं । जेसंभरंतिमणुआ
नकुणइजलणोभयंतंसिं ॥ ७ ॥ विलसंतभोगभीषण । फुरि
आरणनयणतरलजीहालं । उग्गाभुअंगंनवजलय । सत्थहं
भीसणायारं ॥ ८ ॥ मखंतिक्कीडसरिसं । दूरपरिल्लुटविसम
विसवेगा । सुहनामक्खरफुडसिद्ध । मंतगुदआनरालोए ॥ ९ ॥
अडवीपुभिल्लतंकार । पुलिंदसहूलसहभीमासु । भयविहल
वखकायर । उल्लुरिअपहिअसत्थासु ॥ १० ॥ अविलुत्त विहव

सारा । तुहनाहपणामभित्तवावारा । ववगयविग्धासिग्धं ।
 पत्ताहियइद्वियंठाणं ॥ ११ ॥ पज्जलिआनलनयणं । दूरविया
 रिअमुहंमहाकार्यं । नहकुलिसवायविअलिय । गयंदकुं भत्थ
 लाभोयं ॥ १२ ॥ पणयससं भमपत्थिव । नहमणिमाणिक्यपडि
 अपडिमस । तुहवयणपहरणधरा । सीहं कुइं पि नगिणंति
 ॥ १३ ॥ ससिधवलदंतमुसलं । दीहकसल्लालवडि उट्ठाहं ।
 महुपिंगनयणकुअलं । ससलिलनवजलहरायारं ॥ १४ ॥
 भीसं महागइंदं । अच्चासन्नं पितेनविगिणंति । जेतुम्वचल
 णकुअलं सुणिवइतुंगंसमल्लीणा ॥ १५ ॥ समरन्धितिकवखगा
 भिषायपविद्ध उहुअकवंदे । कुंतविणिभिन्न करिकलह । सुक्क
 सिक्कारपउरम्मि ॥ १६ ॥ निज्जिअदण्डुवररिउनरिंद । निवहा
 भन्नाजसंधवलं । पावंतिपावपसमण । पासजिणतुहप्पभावेण
 ॥ १७ ॥ रोगजलजलणविसहर । चोरारिमयंदगयरणभ
 वाइ । पासजिणनामसंकित्तणेण । पसमंतिसवाइ ॥ १८ ॥
 एवंमहाभयहरं । पासजिणिंदस्ससंधवसुआरं । भविय
 जणाणंदयरं । कल्लणपरंपरनिहाणं ॥ १९ ॥ रायभयजकल
 रक्खस । कुसुमिणदुस्सउणरिक्खपीडासु । संजासुदोसुपंथे
 उवसग्गेतहयरयणीसु ॥ २० ॥ जोपढइजोअनिसुणइ । ताणं
 कइणोवमाणतुंगस । पासोपावंपसमेउ । सयलभुवणच्चिअच्च
 लणो ॥ २१ ॥ इतिथीपार्श्वं निनस्तवनं तृतीयं खरणं ॥ २२ ॥
 ॥ ॥ तंजयउजएतित्यं । जमित्थतित्याहिवेणवोरेण ।
 सधंपवत्तिधंमअसत्त । संताणसुहजणयं ॥ १ ॥ नासिअसय
 लकिलेसानिहयकुलेसापसत्थ सुहलेसा । सिरिवइमाणतित्य
 स्स । मंगलंदित्तुतेअरिहा ॥ २ ॥ निहडुकम्मवीआ । वीआपर

मेद्विणो गुणसमिद्धा । सिद्धातिजयपसिद्धा । ह्यंतुदुत्थाणिति
 त्यस्स ॥ ३ ॥ आचारमायरंता । पंचपयारं सयापयासंता ।
 आयरिआतहतित्यं । निहयकुतित्यंपयासंतु ॥ ४ ॥ सम्मसुअ
 वायगावायगाय । सिअवायवायगावाए । पवयणपडिणीयकए
 वणंतुसव्वस्ससंधस्स ॥ ५ ॥ निव्वाणसाह्जणुज्जुअ । साह्जणंजणि
 असव्वसाह्ज्जा । तित्यप्पभावगाते । हवंतुपरमेद्विणो जइणो
 ॥ ६ ॥ जेणायुगयंनाणं । निव्वाणफलं चचरणमविहवइ । ति
 त्यस्सदंसणंतं । मंगुलमवणेउसिद्धियरं ॥ ७ ॥ निव्वउमोसुअध
 म्मो । समग्गभव्वंगिवग्गकयसम्मो । गुणसुद्धिअस्ससंधस्स ।
 मंगलंसम्ममिहंदिसउ ॥ ८ ॥ रम्मोच्चरित्तधम्मो संपाविअमइ
 सत्तसिवसम्मो । नोसिसकिलेसहरो । हवउसयासयलसंधस्स
 ॥ ९ ॥ गुणगणगुरुणो गुरुणो । सिवसुहमइणो कुणंतु तित्य
 स्स । सिरिवइमाणपड्डपयट्ठिअस्स । कुसलंसमग्गस्स ॥ १० ॥
 जियपट्ठिवक्खाजक्खा । गोसुहमायंगगयसुहपसुक्खा । सि
 रिबंभसंतिसहिआ । कयंनयरक्खासिवंदित्तु ॥ ११ ॥ अं बापट्ठि
 हयट्ठंवा । सिद्धा सिद्धादआ पवयणस्स । चक्केसरिवइरुट्ठा ।
 संतिसुरादिसउसुक्खाणि ॥ १२ ॥ सोलसविज्जादेवोउ ।
 दित्तुसंधस्समंगलंविउलं । अलुत्तासहिआउ । विस्सुअसुयदे
 वयाइसमं ॥ १३ ॥ जिणंसासणकयरक्खा । जक्खाचउवीस
 सासणसुरावि । सुहभावासंतावं । तित्यस्ससयापणासंतु ॥
 १४ ॥ जिणपवयणंमिनिरया । विरहाकुपहाउसव्वहासव्वे ।
 वेयावच्चंकराविअ । तित्यस्सहवंतुसंतिकरा ॥ १५ ॥ जिणस
 मयसुइसमग्ग । वहिअभव्वाणजणिअसाहज्जो । गोवरई
 गीयजसो । सपरिवारोसुहंदिसउ ॥ १६ ॥ गिहं गुत्तखिस्त

जलयत् । वणपव्यवासिदेवदेवी । जिणसासणद्विआणं ।
 दुहाणिसव्वाणिनिहणं ॥ १७ ॥ दसदिसिपालासकिलत्तपा
 लया । नवग्गहासनकलत्ता । जोइणिराज्जग्गहकालपास ।
 कुलिअद्वपहरेहिं ॥ १८ ॥ सहकालकंठएहिं । सविट्ठिवथेहिं
 कालवेलाहिं । सब्बेसवत्थसुहं । दिसंतुसवस्ससंघस्स ॥ १९ ॥
 भवणवद्वाणमंतर । जोइसवेमाणिआयजेदेवा । धरणिंदस
 कसहिआ । दलंतुदुरिआइं तित्थस्स ॥ २० ॥ चक्कंजस्सजलंतं ।
 गल्लइ पुरडंपणासिअतमोहं । तंतित्थस्सभगवडं । नमोनमो
 वद्दमाणस्स ॥ २१ ॥ सोजयउज्जिणोवौरो । जस्सज्जविसासणं
 एणयइ । सिद्धिपहसाहणंकुपह । नासणंसव्वभयमहणं ॥ २२ ॥
 सिरिउसभसेणपमुहा । हयभय निवहा दिसंतु तित्थस्स ।
 सव्वजिणायंणसिहारिणो । णहंवंठिअंसव्वं ॥ २३ ॥ सिरि
 वद्दमाणतित्थाहिवेण । तित्थंसमप्पिअंजस्स । सक्कं सुहम्भ
 सामी । दिसउसुहंसयलसंघस्स ॥ २४ ॥ पयइएभद्विआजे ।
 भद्दणदिसंतुसयलसंघस्स । इयरसुराविज्जसम्भं । जिणगण
 हरकहियकारिस्स । ॥ २५ ॥ इयजोपटइतिसंजं । दुस्सज्जं
 तस्सनत्थिक्किंपिणए । जिणदत्ताणाएठिडं । सुनिद्विअडोसुहो
 हाइ ॥ २६ ॥ इतिगणधरदेवस्तुतिः । चतुर्थं खरणं ४ ॥ ॥
 ॥ मयरहिअंगुणगणरयण सायरं सायरंपणमिऊणं ।
 सुगुणअणपारतंतं । उवहिअयुणामितंचेव ॥ १ ॥ निअहिअमो
 हजोहा । निअविरोहापणइसंदेहा । पणयंगिवग्गहाविअ ।
 सुहसंदोहासुगुणगेहा ॥ २ ॥ पत्तसुवइत्तसोहा । समत्तपर
 तित्थअणियसंसोहा । पत्तिभग्गमोहजोहा । दंसिअसुमह
 त्यसत्थोहा ॥ ३ ॥ परिहरिअसत्थवाहा । हयदुहदाहासिवं

बतससाहा । संपावित्रमुहलाहा । खीरोदहिणुवृत्रगाहा
 ॥ ४ ॥ सुगुणजगज्जिअपुज्जा । सज्जोनिरवज्जगहिअं
 पवज्जा । सिवसुहसाहणसज्जा । भवगिरिगुरुचूरणवज्जा ॥
 ५ ॥ अज्जसुहस्यप्पसुहा । गुणगणनिवहासुरिंदविहियमहा ।
 ताणतिसंज्जनांमं । नामनेपणासद्वज्जियाणं ॥ ६ ॥ पट्टिवज्जि
 अजिणदेवो । देवायरिउदुरंतभवहारो । सिरिनेमचंदसूरो ।
 उज्जोयणसूरिणोसुगुरु ॥ ७ ॥ सिरिवज्जमाणसूरो । पयप्पी
 कयसूरिमंतमाहप्पो । पट्टिहयकसायपसरो । सरयससं
 कुव्वसुहजणउ ॥ ८ ॥ सुहसौलचोरचप्परण । पञ्चलो
 निचलोजिणमयंमि । जगपवरसुद्धसिद्धंत । जाणउपणयसुगु
 णजणो ॥ ९ ॥ पुरउदुल्लहमहिवल्लहस । अणहिल्लवाणप
 यडं । सुक्काविआरिज्जणं । सौहेणवदवलिंगिगया ॥ १० ॥
 दसमत्तेरयनिसिविप्फुरंत । सत्तुंदसूरिमयतिमिरं । सूरेण
 वसूरिजिणेसरेण । हयमहिअदोसेण ॥ ११ ॥ सुकइत्तपत्त
 कित्ती । पयट्टिअगुत्तौपसंतसुहसुत्ती । पंहयपरवाइदित्ती ।
 जिणचंदजईसरोमंती ॥ १२ ॥ पयट्टिअनवंगसुत्तय । रयणु
 कोसोपणासिअपउसो । भवभीअभविअजणमण । कयसंतो
 सोविगयदोसो ॥ १३ ॥ जगपवरागमसारप्रहवणा । करण
 बंधुरोधणिअं । सिरिअभयदेवसूरो । सुणिपवरोपरमपसमघ
 रो ॥ १४ ॥ कयसावयसंतासो । हरिव्वसारंगभगसंदेहो ।
 गयसमयदप्पदंलणो आसाइअपवरकव्वरसो ॥ १५ ॥ भीम
 भवकाणणम्भिअ । दंसिअगुरुवयणरयणसंदेहो । नौसेसस
 सगुरुउ । सूरौजिणवल्लहोजयइ ॥ १६ ॥ उवरट्टिअसच्चर
 णो । चउरणुउगप्पहाणसच्चरणो । असममयरावमहणो ।

उडमुहोसहइजसकरो ॥ १७ ॥ दंसिअनिमलनिच्चल । दंत
गणोगणिअसावज्जंभड । गुरुगिरिगसउसरज्जव । सूरि
जिणवल्लहोहोत्या ॥ १८ ॥ जुगपवराममपोजसपाण । पीणि
यमणाकयाभवा । जेणजिणवल्लहेणं । गुरुणातंसवहावंदे ॥
१९ ॥ विण्णुरिअपवरपवयण । सिरोमणीवूढदुवहखमोय ।
ओसेसाणंसेमुव । सहइसत्ताणताणकरो ॥ २० ॥ सच्चरि
आणमहीणं । सुगुरुणंपारतंतमुवहइ । अयइजिणदत्तसूरी
सिरिनिलउपणयमुणितिलउ ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीगुरुपा
रतंचा पंचमस्वरणं ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ सिग्घमवहरउविग्घं । जिणवीराणाणु गामिसं
वस । सिरिपासजिणोयंभण । पुरद्विउनिद्विआनिद्वो ॥ १ ॥
गोयमसुहसपसुहा । गणवइणोविहिअभवसससुहा ।
सिरिवद्वमाणजिणतित्थ । सुत्थयंतिकुणंतुसया ॥ २ ॥ सक्काइ
णोसुराजे । जिणवेयावच्चकारिणोसंति । अवहरिअविग्घ
संघा । हवंतुसंघसंतिकरा ॥ ३ ॥ सिरियंभणयद्विअपास
सामि । पयपउमपणयपाणीणं । निहूलिअदुरिअविंदो । धर
सिंदोहरउदुरिआइ ॥ ४ ॥ गोसुहपमुक्खजक्खा । पट्टिहयप
ट्टिबक्खपक्खलक्खाति । कयसगुणसंवरक्खा । हवंतुसंपत्तसि
वमुक्खा ॥ ५ ॥ अप्पट्टिचक्कापसुहा । जिणसासणदेव याउ
जिणपणिआ । सिद्धाइआसमेया । हवंतुसंघस्सविग्घहरा ॥
६ ॥ सक्काएससज्जउरपुरद्विउ । वद्वमाणजिणभत्तो । सिरि
वंभसंतिजक्खो । रक्खउसंबंपवत्तेण ॥ ७ ॥ खित्तिगिहगुत्त
संताण । देसदेवाहिदेवयाताउ । निवुइपुरपहियाणं ।
भवाणकुणंतुसक्खाणि ॥ ८ ॥ चक्केसरिचक्कधरा । विहिप

हरिउठिखकंधराधणिअं । सिवसरणलग्गसंघस । सव्वहाह
 रउविग्घाणि ॥६॥ तित्थवइवइमाणो । जिण्णसरोसंगउसुसं
 वेण । जिण्णचंदोभयदेवो । रक्खउजिणवल्लहपह्मं ॥१०॥ सो
 जयउवइमाणो । जिण्णसरोणेसरुव्वहयतिमिरो । जिण्णचंदा
 भयदेवा । पड्डणोजिणवल्लहाजेव ॥११॥ गुरुजिणवल्लहपाए
 भयदेवपड्डत्तदायगेवंदे । जिण्णचंदजिण्णसरवइमाण । तित्थस्स
 बुद्धिकए ॥१२॥ जिण्णदत्ताणंसम्भ । मन्नांतिकुण्णतिजेयकारंति
 मणसावयसावउसा । जयंतुसाहम्मिआतेवि ॥१३॥ जिण्ण
 दत्तगुणेनाणाइणो । संयाजेधरंतिधारंति ! दंसिअसिय
 वायपए । नमामिसाहम्मिआतेवि ॥१४॥ इति षष्ठं स्मरणं ।
 ॥ ॐ ॥ उवसग्गहरंपासं । पासंवंदाभिकम्मघणसुक्कं ।
 विसहरविसनिखासं । मंगलकल्लाणआवासं ॥१॥ इत्यादि ॥
 भवेभवेपासजिण्णचंद ॥ ५ ॥ ॐ ॥ इतिओपाखर्खजिनस्सवनं
 इति सप्तस्मरणानि ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ अथ लघुशान्तिं ॥

॥ ॐ ॥ शान्तिंशान्तिनिशांतं । शान्तिंशांताशिवनमस्कृत्य ।
 स्तोतुःशान्तिनिमित्तं । संवपदैःशान्तयेस्तौमि ॥ १ ॥ उमिति
 निश्चितवचसे । नमोनमोभगवतेर्हतेपूजां । शान्तिजिनायजय
 वते । यशस्विनेस्वामिनेदमिनां ॥ २ ॥ सकलातिसेयकमहा
 संपत्तिसमन्वितायशस्वाय । त्रैलोक्यपूजितायच । नमोनमः
 शान्तिदेवाय ॥ ३ ॥ सर्वामरसुसमूह । स्वामिकसंपूजितायन
 जिताय भुवनजनपालनोद्धत । तमायसततंनमस्कृत्य ॥ ४ ॥

सर्वदुरितौष नाशन कराय । सर्वाशिव प्रशमनाय । दुष्टग्रह
भूत पिशाच । शाकनीनां प्रमथनाय ॥ ५ ॥ यस्येति नाम
मंत्र । प्रधानवाक्योपयोगकृततोषा । विजया कुरुतेजनहित ।
मिति चनुता नमततं शान्तिं ॥ ६ ॥ भवतु नमस्ते भगवति
विजये सुजये परापरैरजिते । अपराजिते जगत्यां । जयतीति
जयावहे भवति ॥ ७ ॥ सर्वस्यापिच संघस्य । भद्रकल्याण
मंगलप्रददे । साधूनांचसदाशिव । तुष्टिपुष्टिप्रदेजीयाः ॥ ८ ॥
भव्यानां कृतसिद्धे । निर्द्विनिर्वाण जननि सत्वानां । अभ
प्रदाननिरते । नमोस्तु स्वस्तिप्रदेतुभ्यं ॥ ९ ॥ भक्तानां जंतूनां
शुभावहे नित्यमुद्यतेदेवि । सम्यग्दृष्टीनां । धृति रति मति
बुद्धि प्रदानाय ॥ १० ॥ जिनशासननिरतानां । शान्तिनतानां
च जगति जंतूनां । श्रीसंपत्कौर्त्तियशो । वर्द्धनिजय देवि
विजयस्व ॥ ११ ॥ सलिलानल विषविषघर । दुष्टग्रहराजरो
गरणभयतः । राक्षसरिपुगणमारो । चौरैतिष्वापदादिभ्यः ॥
१२ ॥ अथ रक्ष रक्ष सुशिवं । कुरु शान्तिं च कुरु कुरु
सदेति । तुष्टिं कुरु पुष्टिं । कुरु स्वस्तिं च कुरु कुरुत्वं
॥ १३ ॥ भगवति गुणवति शिवशान्ति । तुष्टिपुष्टिस्वस्तीह
कुरु जनानां । उमिति नमो नमो ह्रीं ह्रीं हूं ह्रः । यः
ह्रीं फट्फट् स्वाहा ॥ १४ ॥ एवं यन्नामाक्षर । पुरस्सरं
संस्तुता जवादेवी । कुरुते शान्ति निमित्तं । नमो नमः
शान्तये तस्मै ॥ १५ ॥ इति पूर्वसूरिदर्शित । मंत्रपदविदर्भि
तः स्तवः शान्तेः । सलिलादिभयविनाशी । शान्त्यादिकरस्य
भक्तिमतां ॥ १६ ॥ यच्चैनं पठति सदा । अयणोति भावय
तिवा यथायोगं । सहि शान्तिपदं यादात् । सूरिः

श्रीमानदेवश्च ॥ १७ ॥ ॐ ॥ इति लघुशान्तिस्तोत्रं ॥ ॐ ॥

॥ अथ दृढशान्तिलि ॥

॥ ॐ ॥ भो भो भव्याः शृणुतवचनं प्रस्तुतं सर्वमेतत् ।
 ये यात्रायां विमुवनगुरोराहता भक्तिभाजः । तेषां शा
 न्तिर्भवतु भवतामर्हदादिप्रभावा । दारोग्य श्रीधृतिमति
 करो लेशविध्वंसहेतुः ॥ १ ॥ भो भो भव्यलोका इह हि
 भरतेरावतविदेहसंभवानां । समस्ततीर्थकृतां जन्मन्यासन
 प्रकंपानन्तरं । अवधिना विज्ञाय सौधर्माधिपतिः । सुषो
 षावष्टाचालनानन्तरं । सकलसुरासुरेन्द्रैः सह समागत्य
 सविनयमर्हद्गद्गदार्कं गृहीत्वा । गत्वा कनकाद्रिशृङ्गे । वि
 हितजन्माभिषेकः । शान्तिमुद्घोषयति । ततोहं कृतानु
 कारमिति कृत्वा । महाजनो येन गतस्य पंथाः । इति भव्य
 जनैः सहसमागत्य । स्नातपीठे स्नातं विधाय । शान्तिमुद्घोष
 यामि । तत्पूजायां स्नात्वादिमहोत्सवानन्तरं । इति कृत्वा
 कर्णं दत्वा निश्च्युतां स्वाहा । ॐ पुण्याहं । २ । प्रीयतां २
 भगवन्तोऽर्हन्तः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः । स्तुलौक्यनाथा
 स्तुलौक्यमहिता । स्तुलौक्यपूज्या । स्तुलौक्येश्वरा । स्तुलो
 क्योद्योतकराः ॥ ॐ श्रीकेवलज्ञानी । १ । निर्वाणी । २ ।
 सागर । महायशः । ४ । विमलः । ५ । सर्वानुभूतिः । ६ ।
 श्रीधरः । ७ । दत्तः । ८ । दामोदरः । ९ । सुतेजः । १० ।
 स्वामी । ११ । सुनिबृत्तः । १२ । सुमतिः । १३ । शिवगति
 । १४ । अस्तांगः । १५ । नमोश्चरः । १६ । अनिलः । १७ ।

यशोधर । १८ । कृतार्थ । १९ । जिनेश्वर । २० । शुद्धमति
 । २१ । शिवकर । २२ । स्यन्दन । २३ । संप्रति । २४ ॥ ॐ ॥
 एते अतीतचतुर्विंशतितीर्थंकराः ॥ ॐ ॥ ॐ श्रीचन्द्रप्रभ ।
 १ । अजित । २ । संभव । ३ । अभिनन्दन । ४ । सुमति
 । ५ । पद्मप्रभ । ६ । सुपार्श्व । ७ । चंद्रप्रभ । ८ ।
 सुविधि । ९ । शीतल । १० । अयांस । ११ । वासुपूज्य
 । १२ । विमल । १३ । अनन्त । १४ । धर्म । १५ ।
 शान्ति । १६ । कुंभ । १७ । अर । १८ । मल्लि । १९ । सु
 निसुव्रत । २० । नमि । २१ । नेमि । २२ । पार्श्व । २३ । वर्द्ध
 मान । २४ । प्रसुखावर्त्तमानजिनाः ॥ ॐ ॥ ॐ श्रीपद्मनाभ ।
 १ । सूरदेव । २ । सुपार्श्व । ३ । स्वयंप्रभ । ४ । सर्वानुभूति
 । ५ । देवश्रुत । ६ । उदय । ७ । पेढाल । ८ । मोडिल ।
 ९ । शतकीर्त्ति । १० । सुव्रत । ११ । अमम । १२ । निष्का
 पाय । १३ । निष्पलाक । १४ । निर्मम । १५ । चित्रगुप्ति ।
 १६ । समाधि । १७ । संवर । १८ । यशोधर । १९ । विज
 य । २० । मल्लि । २१ । देव । २२ । अनन्तवीर्य । २३ । भद्र
 कर । २४ ॥ ॐ ॥ एते भावितोर्थंकराः जिनाः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ शान्ताः शान्तिकराः भवन्तु सुनयो सुनिप्रवरा ।
 रिपुविजयदुर्भिक्षकान्तारेषु दुर्गमार्गेषु रक्षन्तु वो नित्यं ॥
 ॐ श्रीनाभि । १ । जितशत्रु । २ । जितारि । ३ । संवर । ४ ।
 मेघ । ५ । धर । ६ । प्रतिष्ठ । ७ । महसेन नरेश्वर । ८ ।
 सुग्रीव । ९ । हठरथ । १० । विष्णु । ११ । वसुपूज्य । १२ ।
 कृतवर्म । १३ । सिंहसेन । १४ । भाद्र । १५ । विश्वसेन । १६ ।
 सूर । १७ । सुदर्शन । १८ । कुंभ । १९ । सुमित्र । २० ।

विजय । २१ । समुद्रविजय । २२ । अश्वसेन । २३ । सि
 द्वार्थ । २४ ॥ ॐ ॥ वर्त्तमान चतुर्विंशतिजिनजनकाः ॥ ॐ ॥
 ॥ ॐ ॥ ॐ श्रीमरुदेवा । १ । विजया । २ । सेना । ३ । सि
 द्वार्थ । ४ । सुसंगला । ५ । सुसीमा । ६ । धृतिवीमाता । ७ ।
 लक्ष्मणा । ८ । रामा । ९ । नंदा । १० । विष्णा । ११ ।
 जया । १२ । श्यामा । १३ । सुयशा । १४ । सुव्रता । १५ ।
 अचिरा । १६ । श्री । १७ । देवी । १८ । प्रभावती । १९ ।
 पद्मा । २० । वप्रा । २१ । शिवा । २२ । वामा । २३ । विस
 ला । २४ ॥ ॐ ॥ वर्त्तमानजिनजनन्यः ॥ ॐ ॥ ॐ गोमुख । १ ।
 महायक्ष । २ । विमुख । ३ । यक्षनायक । ४ । तंबुर । ५ ।
 कुसुम । ६ । मातंग । ७ । विजय । ८ । अजित । ९ । वद्मा
 । १० । यक्षराज । ११ । कुमार । १२ । वरमुख । १३ । पा
 ताल । १४ । किन्नर । १५ । गरुड । १६ । गंधर्व । १७ ।
 यक्षराज । १८ । कुबेर । १९ । वरुण । २० । भृकुटि । २१ ।
 गोमेध । २२ । पार्श्व । २३ । वल्लभांति । २४ ॥ ॐ ॥ वर्त्त
 मानजिनयक्षाः ॥ ॐ ॥ ॐ चक्रेश्वरी । १ । अजितवला । २ ।
 दुरितारि । ३ । काली । ४ । महाकाली । ५ । श्यामा । ६ ।
 शांता । ७ । भृकुटि । ८ । सुतारका । ९ । अशोका । १० ।
 मानवी । ११ । चंद्रा । १२ । विदिता । १३ । अं कुशा । १४ ।
 कंदर्पी । १५ । निर्वाणी । १६ । वला । १७ । धारिणी । १८ ।
 वरुणप्रिया । १९ । नरदत्ता । २० । गांधारी । २१ । अंबिका
 । २२ । पद्मावतो । २३ । सिद्धायिका । २४ ॥ ॐ ॥ वर्त्तमान
 चतुर्विंशति तीर्थंकरशाशनदेव्यः ॥ ॐ ॥ ॐ श्री श्री
 धृति । कीर्ति । कांति । बुद्धि । लक्ष्मी । मेधा । विद्या । साधन

प्रवेशनिवेशनेषु । सुगृह्योतनामानो । जयन्ति ते जिनेन्द्राः
 ॐ रोहिणी । १ । प्रज्ञप्ती । २ । वज्रघटं खला । ३ । वज्रां
 कुशा । ४ । चक्रेश्वरी । ५ । पुरुषदत्ता । ६ । काली
 । ७ । महाकाली । ८ । गौरी । ९ । गांधारी । १० । सर्वा
 खमहाज्वाला । ११ । मानवी । १२ । वैरोद्या । १३ । अ
 क्षुप्ता । १४ । मानसी । १५ । महामानसी । १६ । एताः षो
 ढशविद्यादेव्यो रक्षन्तु मे सुहा । ॐ आचार्योपाध्यायप्रभृ
 तिचातुर्वर्णस्य श्रौश्रमणसंघस्य शान्तिर्भवतु । ॐ तुष्टिर्भव
 तु । पुष्टिर्भवतु । ॐ ग्रहाश्चंद्रसूर्यांगारक बुध बृहस्पति
 शुक्र शनैश्च राहु केतुसहिताः सलोकपालाः सोम यम
 वरुण कुबेर वासवादित्य स्कन्द विनायक ये चान्येपि ग्राम
 नगर क्षेत्रदेवतादयस्ते सर्वे प्रीयन्तां २ ॥ अक्षीणकोस
 कोष्ठागारा नरपतयश्च भवन्तु सुहा । ॐ पुत्र मित्र स्वात्
 कलत्रसुहृत् स्वजनसंबन्धिवंधुवर्गसहिताः । नित्यं चामोदय
 मोदकारिणो भवन्तु । अस्मिंश्च भूमं प्रले आयतननिवासिनां ।
 साधु साध्वो स्वावक स्वाविकाणां । रोगापसर्गव्याधिदुःख
 दौर्मनस्योपशमनाय शान्तिं भवतु । ॐ तुष्टि पुष्टि ऋद्धि
 वृद्धिमाङ्गल्योत्सवाः भवन्तु । सदा प्रादुर्भूतानि दुरितानि
 पापानि शान्त्यन्तु । शत्रवः पराङ्मुखा भवन्तु सुहा । श्री
 मते शान्तिनाथाय । नमः शान्तिविधायिने । त्रैलोक्यस्या
 मराधीश । सुकुटार्थर्चितां ह्वये ॥ १ ॥ शान्तिः शान्ति
 करः श्रीमान् । शान्तिं दिशतु मे गुरुः । शान्तिरेव सदा
 तेषां । येषां शान्तिर्गृहे गृहे ॥ २ ॥ ॐ उन्मुष्टरिष्टदुष्टगृह
 गति दुःस्वप्नदर्निमित्तादि संपादितहितसंपत् नामगृहणं

जयति शान्तिः ॥ ३ ॥ श्रीसंघपौरजनपद राजाधिपराजसं
 निवेशानां । गोष्टोपुरमुख्यानां व्याहरणैर्व्याहरेच्छांति ॥ ४ ॥
 श्रीश्रमणसंघस्य शान्तिर्भवतु । श्रीपौरलोकस्य शान्तिर्भवतु ।
 श्रीजनपदानां शान्तिर्भवतु । श्रीराजाधिपानां शान्तिर्भवतु ।
 श्रीराजसंनिवेशानां शान्तिर्भवतु । श्रीगोष्ठिकानां शान्ति
 भवतु । ॐ स्वाहा १ ॥ ॐ ह्रीं श्री पार्ष्वनाथाय स्वाहा ।
 एषा शान्तिः प्रतिष्ठायावासावावसानेषु । शान्तिकलशं
 गृहीत्वा । कुंकुमचंदनकर्पूरागुरुधूपवासकुसुमांजलि
 समेतः । स्नातृपीठे श्रीसंघसमेतः । शुचिः शुचिवत्तु चंदना
 भरणालंकृतः । पुष्पमालां कंठे दत्त्वा । शान्तिसुहृषयित्वा
 शान्तिपानौयं मस्तके दानव्यमिति । नृत्यंति नृत्यं मणिपुष्प
 वर्षं सृजंति गायंति च मंगलानि । स्तोत्राणि गोत्राणि पठंति
 मंत्रान् । कल्याणभाजो हि जिनाभिषेके ॥ १ ॥ अहं तित्थयर
 माया सिवादेवी । तुम्ह नयरनिवासिनौ । अम्ह शिवं तुम्ह
 शिवं । असुहोवसमं शिवं भवतु स्वाहा ॥ १ ॥ शिवमस्तु सर्व
 जगतः । परहितनिरता भवतु भूतगणाः । दोषाः प्रयांतु ना
 शं । सर्वत्र सुखी भवतु लोकः ॥ २ ॥ उपसर्गाः क्षयं यांति
 विद्यंति विप्रवज्रयः । मनः प्रसन्नतामेति । पूज्यमाने जि
 नेश्वरे ॥ ३ ॥ इति श्रीवृहच्छांतिः समाप्ता ॥ ॥

॥ अथ वज्रो नवकारलि ॥

॥ ॥ किंकपत्तरं रे अयांण चिंतउ मणभीतरि ।
 किंचिंतामणि कामधेनु आराहोवज्रपरि । चित्तावेली काज

किसै देसंतर लंघउ । रयणरासि कारण किसैसायरउल्लं
 थउ । चवदह पूरवसार युगे लद्धौ ए नवकार । सयलकाञ्च
 म्हियलसरै दत्तरतरै संसार । केवलिभासिय रौतिजि
 के नवकार आराहै । भोगविमुक्ख अनंत अंत परमप्यय
 साहै । इण्ण्णसुररिद्धि पुत्त सुहविलसैवज्जपरि । इण
 ण्णसुरलोक इंदपदपामेसुन्दरि । एहमं व सासतो जगे
 अचिंत चिंतामणि एह । समरणपापसवे ठलै रिद्धिसिद्धि
 नियगेह ॥ २ ॥ नियसिर ऊपर ण्ण मज्जि चैतवै कमलन
 र । कंचणमय अठदल सहित तिहांमांहिं कनकवर । तिहां
 बैठा अरिहंतदेव पउमासण फिटकमणि । सेय वल्य पहरे
 वि पट्टमपय चिंतइ नियमणि । निवारिय चउगइगमण
 पमिय सासयमुक्ख । अरिहंतण्णइं तुमलहौ जिमअज
 रामर मुक्ख ॥ ३ ॥ प नरभेय तिहां सिद्ध वीयपद जे आ
 राहै । रातै त्रिद्रुमत्तणे । वखनियसोहग साहइ । रातौधो
 वत पहिर जपइ सिद्धहिं पुव्वइं दिसि । सयल लोय तिहां
 नरहहोइ ततषणसइं वसि । मूलमं वसीकरण अवरसज्ज
 वगधंध । मणिमूली उषध करइ वुद्धिहीण जाचंध ॥ ४ ॥
 दक्षिणदिसपंखत्ती जपैनमो आयरियाणं । सोवनवखह
 सौस सहित उवएसहनारणं । रिद्धि सिद्धि कारणे लाभ ऊपर
 वे ध्यावइ । पहिरवि पौलावत्यतेह मनवंठियपावइ ।
 इण ण्णैवनिधिज्जवै रोगकदेनविहोइ । गजरथ
 हयवरपालखी । चामर ठल सिरजोइ ॥ ५ ॥ नीलवख
 उवण्णाय सौस पादंता पट्टिम । आराहिज्जै अंग पुव्व
 धारंत मणोरम । पट्टिमदिश पंखत्तीय कमल ऊपर सुह

जाणं। जोवो परमाणंद देवगयतासु विमाणं। गुरु लघु जे
 लखै विदुर तिहां नरवज्रफल होइ। भावविह्वला जे जपै
 तिहां फलसिद्ध न कोइ ॥ ६ ॥ सर्वसाधु उत्तरविभाग सांम
 ला बद्धा। जिण धर्मलोय प्रयासयंत चारितगुणजिह्वा। मण
 वयण काएहिं जपै जे एकै जाणै। पंचवस्य तिहां नाणजाण
 गुण एहप्रमाणै। अनंतचोवीसी जगज्जईए। होसीअवर
 अनंत। आदिकोई जाणै नही इण नवकारह मंत ॥ ७ ॥ ए
 सो पंच नमोकारो। पद दिसअग्नेहिं। सब पावप्पणासणो
 पदजपनेरेहिं। वायवदिस जाएह मंगलाणंचसबे सिं। पढ
 मंहवइमंगलं ईसाणपए सिंचिज्जं दिसचिज्जं विदिसै मिलिअ
 अठदल कमल ठवेइ। जो गुरु लघु जाणी जपै सो षण
 पापखवेइ ॥ ८ ॥ इणप्रभावधरणिंदज्जं पायालहसामी।
 समलो कुमर लप्पण भिक्षु सुरलोयहगामी। संवलकंवल
 वेवलदपज्जता देवांकप्पे। सुलोदीधो चोर देव थयोनवका
 रह जप्पे। सिवकुमारमनवंचिकरि जोगौ लीयो मसाण।
 सोनापुरसो सीधलो। इण नवकारप्रमाण ॥ ९ ॥ ठोकैबैठो
 चोर एक आकासैगामी। अहिफिटी ऊइ फूलमाल नव
 कारह नामी। वाठहआ चारंत बाल जलनदीप्रवाहै।
 वोंध्यो कंठहिलयर मंत जपियो मनमाहै। चिंत्या काज सवे
 सरै ईरति परति विमास। पालितसूरितणी परै विद्या
 सिद्धआकास ॥ १० ॥ चोरघात संकट टलै राजा वसिहोवै
 तित्यंकर सो होइ लाखगुणविधिसुओवै। साइण णाइण
 भूत प्रेत वेताल न पुज्जवइ। आधि व्याधि ग्रहतसौ पीन
 ते किमहि न होवइ। कुट्ट जलोदर रोग सबे नासइ

एणहमंत । मयणासुंदरितणीपरै नवपय जाण करंत
॥११॥ एकजीह इणमंततणा गुण किता वखाणुं । नाणही
णठउमत्यएह गुण पारनजाणुं । जिमसेवुं जै तित्यराउ
महिमा उदयवंतौ । तिममंतह धुरि एह मंतराजा जै वंतौ
तित्यंकरगणहरपणिय चउदै पूरवसार । इणगुण अंत न
कोलहइ गुणगुरुठ नवकार ॥ १२ ॥ अणसंपय नवपय
सहित इगसठ लघु अक्षर । गुरुअक्षर सत्तेव एहजाणो
परमाक्षर । गुरुजिणवल्हसूरिभणै सिवसुक्खहकारण । नर
वतिरियगइ रोग सोग बड्डदुक्ख निवारण । जल थल
पवय वन गहन समरण जुवे इकचित्त । पंचपरमेष्टि
मंतहतणी सेवा देज्यो नित्त ॥ १३ ॥ इति पंच परमेष्टि
नमस्कारमहात्म्यसंपूर्णम् ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ तिजय पञ्च पयासं । अट्ट महापाप्मि हेर
जुत्ताणं । समय क्वित्त द्विआणं । सरेमि चक्कं जिणंदाणं ॥
१॥ पणवीसा य असूया । पनरस पम्मास जिणवर समूहो ।
नासेउ सयलदुरिअं । भविआणं भत्तिजुत्ताणं ॥ २ ॥ वी
सा पणयाला विअ । तीसा पणहत्तरी जिणवरिंदा । गह
भूअ रक्ख साइणि । धोरुवसगं पणासेउ ॥ ३ ॥ सत्तरि
पणतोसाविअ । सट्ठो पंचेव जिणगणोएसो । बाहि जलजल
ण हरि करि । चोरारि महाभयं हरउ ॥ ४ ॥ पणपम्माय
दसेवअ । पणट्ठो तहयचेव चालीसा । रक्खं तु मे सरीरं
देवा सुरपणमिआ सिद्धा ॥ ५ ॥ ॐ हरहं हः सरसुं
सः । हरहं हः तहयचेव सरसुं सः । आलिहिअ नान
गम्भं । चक्कं किर रुवउं भइं ॥ ६ ॥ ॐ रोहिणि पणत्ति

वज्रसंखला । तह्य वज्रअकुसिआ । चक्के सरिनरदत्ता
 कालि महाकालितह्यगोरी ॥ ७ ॥ गंधारि महाजाला
 माणविवइरुदृतह्य अलुत्ता । माणसि महमाणसिया ।
 विज्जादेवीउ रक्खंतु ॥ ८ ॥ पंचदस कम्मभूमिउ । उप्पखं
 सारिं जिणाणसयं । विविहरयणाण वणो । वसोहिअं
 हरउ दुरिआइ ॥ ९ ॥ चउतीस अइसय जुआ । अट्टम
 हापाणिहेरकयसोहा । तित्थयरा गयमोहा । जाए अवा
 पयत्तेण ॥ १० ॥ उं वरकणय संखविहु म । मरगय वण
 संनिहं विगय मोहं । सत्तरिसयं जिणाणं । सवामरपूइअं
 वंदे खाहा ॥ ११ ॥ उं भवणवइवाणमंतर । जोइसवासी
 विमाणवासीअ । जे केवि दुइदेवा । ते सव्वे उवसमंतु मे
 खाहा ॥ १२ ॥ चंदणकप्पूरेणं । फलहे लिहिज्जणखा
 लिअं पौअं । एगंतर गहसुग्गय साइणि मूअं पणासेइ ॥
 १३ ॥ इय सत्तरि सयजंतं सम्ममंतं दुवार पणिलिहिअं ।
 दुरिआरि विजयतंतं । निभंतं निच्चमच्चेह ॥ १४ ॥ इति
 सप्तत्युत्तरशतजिनचक्र स्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ दोसावहारदक्खो नालीया यरवियासिगोप
 सरो । रयणत्तयस्सजणउ । पासजिणो जयउ जयचक्खू ॥ १ ॥
 अयकुवल्लय भडिबोहो । हरिणं कियविग्गहो कलानिलउ ।
 विहियार विंद महणो । दियराओ जयउ पासजिणो ॥ २ ॥
 कांतोइनिज्जिणंतो । सिंदूरं पुहविनंदणो कूरो । जयजंतुअ
 मयवक्को । सुमंगलो जयउ पडुपासो ॥ ३ ॥ उप्पलदलनौल
 रई । हरिमंजलसंघुओ इलाणंदो । रयणियरदारउ मह ।
 बुहोपसौयज्ज पासजिणो ॥ ४ ॥ नाहियवाअ वियडो ।

नायशोणायरायकयपूज । सिरिपासनाहदेवो । देवायरिउ
सुहृदिसउ ॥५॥ रायावट्ट ससुज्जल । तणुप्पह मंजलोमहा
भुई । असुरेहिनमिज्जंतो । पासजिणिंदो कवीजयउ ॥ ६ ॥
तिमिरासि समारुढो । संतो दुक्खावहोजयंमिथिरो । बड्डल
तमासरिसासरी । जयचक्खुसुउ जयउपासो ॥ ७ ॥ कवल्लो
कयदोसायर । मायंजरहं अहो तणुविमुक्कं । लोयाभरणी
भूयं । पासजिणं सत्तमंसरह ॥ ८ ॥ दुरिआइ पासनाहो । सि
हावमालीनहो भवणकेऊ । दूरंतमरासीउ । सत्तमठाण्डिउ
हरउ ॥ ९ ॥ इय नवगहयुद्गम्भं । जिणपसूरीहिगुंफिअं
यवणं । तुहपासं पट्टइ जोतं । असुहाविगहा नपौंति ॥ १० ॥
इति नवग्रहस्तुतिगर्भित श्रीपाश्र्वजिनस्तोत्रम् ॥

॥ ❀ ॥ जगद्गुरु नमस्कृत्य । श्रुत्वा सदगुरुभाषितं ।
ग्रहशान्तिं प्रवक्ष्यामि । लोकानां सुखहेतवे ॥ १ ॥ जिनेन्द्राः
खेचरास्ते या । पूजनीयाविधिक्रमात् । पुष्पैर्विलेपनैर्धूपैः ।
नैवेद्यैस्तृष्टिहेतवे ॥ २ ॥ पद्मप्रभस्यमार्त्तानः चन्द्रश्चन्द्रप्रभस्यच
वांसुपुज्यो भूमिपुत्रो । बुधोऽप्यष्टजिनेश्वराः ॥ ३ ॥ विमलानं
तथश्मोरा । शान्तिकुण्डुर्नमिस्तथा । वर्द्धमानोजिनेन्द्राणां
पादपद्मेबुधन्यसेत् ॥ ४ ॥ ऋषभाजितसुपाश्वी । श्यामिनेन्दुन
शीतलौ । सुमतिःसंभवःस्वामी । श्रेयांसश्चट्टहस्यतिः ॥ ५ ॥
सुविधेः कथितः शुक्रः । सुव्रतश्चशनैश्वरः । नेमिनाथोभवेद्वा
ऊः । केतुः शीमल्लिपाश्र्वयोः ॥ ६ ॥ जन्मलग्नेचराशौचं यदा
पौंतिखेचराः । तदा संपूजयेद्दीमान् । खेचरैः सहितान्
जिनान् ॥ ७ ॥ पुष्पैर्गन्धादिभिर्धूपैः । नैवेद्यैः फलसंयुतैः ।
वर्णसदृसदानैश्च वासोभिर्दक्षिणान्वितैः ॥ ८ ॥ ॐ आदित्य

सोममङ्गल । वधगुरुशुक्रशनैश्चरोराङ्गः । केतुः प्रमुखाखेटा
जिह्मपतिपुरतोवतिष्ठत् ॥ ८ ॥ जिननामद्वयोच्चार । देशनक्ष
त्रवर्णके । स्तुताश्च पूजिताभक्ता । ग्रहाः संतुमुखावहा ॥ १० ॥
जिनानामग्रतः स्थित्वा । ग्रहाणां तुष्टिहेतवे । नमस्कारशतं
भक्ता । जपेदष्टोत्तरं नरं ॥ ११ ॥ भद्रवाङ्मखाचेदं । पञ्चमः
श्रुतकेवली । विद्याप्रवादतः पूर्वाद् ग्रहशान्तिर्विनिर्मितः ॥
१२ ॥ इति श्रीनवग्रहशान्तिकारकजिनस्तोत्रं ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ धम्मो मंगलमुक्किङ्गं अहिंसासंजमोतवो । देवा
वित्तंजमंसन्ति । जस्स धम्मो सयामणो ॥ १ ॥ जहा दुमस्स पुप्फे
सु । भमरो आविअइरसं । नय पुप्फं किलामेइ । सोअपीणेइ
अप्पयं ॥ २ ॥ एमे एसमणावुत्ता । जेलोएसन्ति साङ्गणो
विङ्गमाव पुप्फेसु । दाणभत्ते सणेरया ॥ ३ ॥ वयंच वित्तिं
लभामो । नयकोइ उवहअई । अहागप्पेसुरीर्यान्ति । पुप्फेसु
भमरो जहा ॥ ४ ॥ मज्झकारसमावुद्धा । जे भवन्ति अणिसि
आ । णाणापिंरयादंता । तेण वुच्चन्ति साङ्गणोत्तिवेमि
॥ ५ ॥ दुमपुप्फियानामज्जयणंसम्मत्तं ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ अथ जिनपञ्जरस्तोत्रं लिख्यते ॥

॥ ॐ ॥ उं ह्रीं श्रीं अर्हं अर्हद्भ्योनमोनमः । उं ह्रीं श्रीं अर्हं
सिद्धेभ्योनमोनमः । उं ह्रीं श्रीं अर्हं आचार्येभ्योनमोनमः ।
उं ह्रीं श्रीं अर्हं उपाध्यायेभ्यो नमोनमः । उं ह्रीं श्रीं अर्हं श्री
गौतमस्वामि प्रमुख सर्वसाधुभ्योनमोनमः ॥ १ ॥ एषः पञ्च
नमस्कारः । सर्वपापक्षयंकरः । मंगलानां च सर्वेषां । प्रथमं

भवतिमंगलं॥२॥ ध्रुवींश्चैजएविजए । अहं परमात्मनेनमः ।
 कमलप्रभसूरीन्द्रो । भापतेजिनपञ्जरं ॥ ३ ॥ एकभक्तोपवा
 सेन । त्रिकालं य पठेद्विदं । मनोभिलषितं सर्वं । फलंसलभ
 तेभुवं ॥ ४ ॥ भूशय्या ब्रह्म चर्येण । क्रोधलोभविवर्जितः । देव
 ताग्रोपविवात्मा । षण्मासैर्लभतेफलं ॥ ५ ॥ अहं तं स्थापये
 न्मुद्दि । सिद्धं चक्षुर्ललाटके । आचार्यं श्रोत्रयोर्मध्ये । उपा
 ध्यायं तु घण्टिके ॥ ६ ॥ साधुवृन्दं मुखस्याग्रे । मनः शुद्धं विधा
 यच्च । सूर्यचन्द्रनिरोधेन । सुधीः सर्वार्थसिद्धये ॥ ७ ॥ दक्षि
 णे मदनहोषौ । वामपार्श्वे स्थितो जिनः । अंगसंधिषु सर्वज्ञ ।
 परमेष्ठि शिवंकरः ॥ ८ ॥ पूर्वांशं श्रोत्रिनोरक्षे । दाग्नेयं वि
 जितेन्द्रियः । दक्षिणांशं परंब्रह्म । नैऋतिं च त्रिकालवित्
 ९ ॥ पश्चिमांशं जगण्णायो । वायवं परमेश्वरः । उत्तरांतीये
 कृतस्वर्वा । मोक्षानोच निरञ्जनः ॥ १० ॥ पातालं भगवानर्ह ।
 न्वाकाशं पुरुषोत्तमः । रोहिणीं प्रमुखादेव्यो । रक्षतु सकलं
 कुलं ॥ ११ ॥ ऋषभो मस्तकं रक्षे । दक्षिणापि विलाचने ।
 संभवः कर्णयुगलं । नाशिकां चाभिनन्दनः ॥ १२ ॥ उष्ट्रौ श्चौ
 सुमत्तोरक्षेत् । दन्तान्पद्मप्रभो विभुः । जिह्वां सुपार्श्वदेवोयं ।
 तालुचन्द्रप्रभो विभुः ॥ १३ ॥ कंठं चोत्सुविधीरक्षेत् । हृदयं
 श्रोत्रयोत्तलं । येयां सोवाङ्मयुगलं । वासुपुज्यः करद्वयं ॥ १४ ॥
 अंगुलोर्विमलोरक्षे । दन्तौ सौस्तनावपि । सुधर्मोऽप्यदरा
 स्थीनि । योगातिर्नाभिमंजलं ॥ १५ ॥ यौकुण्ठं गुह्यं च रक्षे
 दङ्गोरो मकटोत्तटं । मल्लिकार्कपट्टिबंशं । अश्वे च मुनिस्तुतः ॥
 १६ ॥ पादाङ्गुलीर्नमोरक्षेत् । शीने मिश्ररण्डयं । श्रोतार्श्वं
 नाभः सर्वाङ्गं । बर्हिमानश्चिदात्मकं ॥ १७ ॥ पृथिवीं जलतेज

स्त । वायुकाशमयं जगत् । रत्नेदशेषपापेभ्यो । वीतरागो
 निरंजनः ॥ १८ ॥ राजद्वारेऽश्वशानेवा । संग्रामेशलसंकटे ।
 व्याघ्रचौराग्निस्पर्पादि । भूतप्रेतभयाश्रिते ॥ १९ ॥ अकाल
 मरणाप्राप्ते । दारिद्र्यापत्समाश्रिते । अपुलत्वे महादोषे मूर्ख
 त्वे रोगपौष्टिते ॥ २० ॥ प्राकिनौशाकिनौग्रस्ते । महाग्रह
 गणाद्विते । नद्युत्तारेऽध्ववैषम्ये । व्यसनेचापदिस्मरेत् ॥ २१ ॥
 प्रातरेव समुत्थाय । यः स्मरेज्जिनपंजरं । तस्य किञ्चिद्भयं ना
 स्ति । लभ्यते सुखसंपदं ॥ २२ ॥ जिनपंजरनामेदं । यः स्मर
 त्यनुवासनं । कमलप्रभराजेंद्रः । श्रियं सलभते नरः ॥ २३ ॥
 प्रातः समुत्थाय पठेत्कृतज्ञो । यस्तो लभेत्तज्जिनपंजराख्यं ।
 आसादयेत्सः कमलप्रभाख्यं । लब्ध्वा मनोवांछितपूरणाय ॥
 २४ ॥ श्रीरुद्रप्रह्लीयवरेण्यगन्धे । देवप्रभाचार्यपदान्जहंसः ।
 वादीन्द्रचन्द्रांमणिरेषजैनो । जीयाद्गुरुः श्रीकमलप्रभाख्यः
 ॥ २५ ॥ इति श्रीजिनपंजरस्तोत्रसंपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ अथ लघु जिनसहस्रनाम लिख्यते ॥

॥ ॥ नमः स्त्रिलोकनाथाय । सर्वज्ञाय महात्मने ।
 वच्चे तस्यैव नामानि । मोक्षसौख्याभिलाषया ॥ १ ॥ निर्म
 लः सास्वतो शुद्धः । निर्विकल्पो निरामयः । निःशरीरो नि
 रातंकाः । सिद्धः शुद्धो निरंजनः ॥ २ ॥ निष्कलंको निरा
 लंबो । निर्मोहो निर्मलोत्तमः । निर्भयो निरहंकारो । नि
 र्विकारोऽनिष्क्रियः ॥ ३ ॥ निर्दोषो निरुजः शांतः । निभद्यो
 निर्भमः शिवः । निस्तरंगो निराकारो । निष्कर्मो निष्क

लप्रभुः ॥४॥ निर्वीदो निरुपज्ञानः । निरागो निरघोजिनः ।
 निःशब्दः प्रतिमहोष्टः । उत्कृष्टो ज्ञानगोचरः ॥ ५॥ निःशः
 गात् प्राप्तकैवल्यो नैष्ठिकः शब्दवर्जितः । अनिन्द्यो महापूता
 त्मा । जगत्शिखरशेषरः ॥ ६॥ निःशब्दो गुण संपन्न ।
 पापतापप्रणाशनः । सोपयोगात् शुभंप्राप्तः कर्मदोतिवला
 वहः ॥ ७॥ अजरौ अमरः सिद्धः । अर्चितः अक्षयो विभुः ।
 अमूर्तः अच्युतोद्भूतः । विष्णु रीश प्रजापति ॥ ८॥ अनिं
 द्यो विश्वनाथश्च । अजो अनुपमोभवः । अप्रमेयो जगन्नाथ ।
 बोधरूपो जिनात्मकः ॥ ९॥ अव्ययसकलाराध्यो । निष्पन्नो
 ज्ञानलोचनः । अत्रेदो निर्मलो नित्यः । सर्वसत्यविवर्जितः
 ॥ १०॥ अजेयः सर्वतोभद्रः । निष्कषायो भवांतकः । विश्व
 नाथः स्वयंबुद्धः । वीतरागोजिनेश्वरः ॥ ११॥ अंतको सहजा
 नंदः । अवाप्तानसगोचरः । असाध्यशुद्धैतन्यः । कर्मानोक
 र्गवर्जितः ॥ १२॥ अनंतविमलज्ञानी । स्पृहोश्च निष्प्रका
 शकः । कर्माजितो महात्मानः । लोकत्रयशिरोमणिः ॥ १३॥
 अयाबाधो वरः शंभुः । विश्ववेदी पितामहः । सर्वभूतहि
 तोदेव । सर्वलोकसरण्यकः ॥ १४॥ आनंदरूपचैतन्यो ।
 भगवांस्त्रिजगद्गुरुः । अनंतानंतधीशक्तिः । स्वव्यक्तव्य
 यात्मकः ॥ १५॥ अष्टकर्मविनिर्मुक्तः । सप्तधातुविवर्जितः
 गौरवादिवबाहूरः । सर्वज्ञानादिसंदुतः ॥ १६॥ अभयः
 प्राप्तकैवल्यः । निर्माणो निरपेक्षकः । निष्कलंकैवलज्ञानी ।
 मुक्तिसौख्यप्रदायकः ॥ १७॥ अनामयो महाराध्यो । वरदो
 ज्ञानपावकः । सर्वेशः सतपुत्रावासः । विनेन्द्रो मुनिसंस्कृतः
 ॥ १८॥ अन्यूनपरमज्ञानी । विश्वतत्त्वप्रकाशकः । प्रबुद्धोभ

गवान्नाथः । प्रस्तुतः पुन्यकारकः ॥ १६ ॥ शंकरः सुगतो
 रौद्रः सर्वज्ञो मदनांतकः । ईश्वरो भुवनाधोशः । सचिन्तः
 पुरुषोत्तमः ॥ १७ ॥ सदोजातमहात्मानं । विसृक्तो मुक्तिवल्लभः
 योगीन्द्रो नादिसंसिद्धः । निरीहो ज्ञानगोचरः ॥ १८ ॥ संदा
 शिवांचतुर्वक्रः । सत्सौख्य स्त्रिपुरांतकः । विनेत्रः विजग
 त्युज्यः । कल्याणकोटमूर्त्तिकः ॥ १९ ॥ सर्वसाधुजनैर्वंद्यः ।
 सर्वपापविवर्जितः । सर्वदेवाधिको देवः । सर्वभूतहितंकरः ॥
 २० ॥ स्वयंविद्यो महात्मानं । प्रसिद्धः पापनाशनः । तनुमा
 त्वचिदानंदः । चैतन्यस्यैवैभवः ॥ २१ ॥ सकलातिशयो देव ।
 मुक्तिस्थो महतामहः । मुक्तिकार्याय संतुष्टो । निरागः परमे
 श्वरः ॥ २२ ॥ महादेवो महावीरो । महामोहविनाशकः ।
 मन्त्राभावो महादर्शः । महामुक्तिप्रदायकः ॥ २३ ॥ महा
 ज्ञानी महायोगी । महातपो महात्मकः । महर्षिको महा
 वीर्यो । महान्तिकपदस्थितः ॥ २४ ॥ महापूज्यो महावंद्यो ।
 महाविष्णुविनाशकः । महासौख्यो महापुंसो । महामहिम
 अच्युतः ॥ २५ ॥ मुक्तामुक्तिजसंबोधः । एकानेकविनिश्चलः
 सर्वबंधविनिर्मुक्तो । सर्वलोकप्रधानकः ॥ २६ ॥ महासुरो
 महाधीरो । महादुःखविनाशकः । महामुक्तिप्रदो धीरो ।
 महाहृद्यो महागुरुः ॥ २७ ॥ निर्मारो मारविध्वंसो । निष्का
 मो विषयाच्युतः । भगवंता महाभ्रान्तो । शान्तिकल्याणका
 रकः ॥ २८ ॥ परमात्मा परं ज्योतिः । परमेष्टी परमेश्वरः । पर
 मात्मा परानंदः । परंपरम आत्मकः ॥ २९ ॥ प्रस्तुतानंतवि
 ज्ञानी । सख्यनिर्वाणसंयुतः । नादिति नाक्षरो बर्णी ।
 व्यंजकपो जितात्मकः ॥ ३० ॥ व्यक्ताव्यक्तजसंबोधः । संसा

रत्नेटकारणः । निरवद्योमहाराध्यः । कर्मजितधर्मनाय
कः ॥ ३४ ॥ बोधसत्सुजगद्दो । विश्वात्मानरकांतकः ।
स्वयंभूपापहृत्युज्यः । पुनीतोविभवस्तुतः ॥ ३५ ॥ वर्णातीतो
महातीत । रूपातोतो निरंजनः । अनंतज्ञानसंपूर्णो ।
देवदेवेशनायकः ॥ ३६ ॥ वरेण्योभवविध्वंसौ । योगिनांज्ञान
गोचरः । जन्ममृत्युजरातीतः । सर्वविघ्नहरोहरः ॥ ३७ ॥
विश्ववृक्षभक्ष्यसंधंदाः । पवित्रो गुणसागरः । प्रसन्नः परमा
राध्यः । लोकालोकप्रकाशकः ॥ ३८ ॥ रत्नगर्भोजगत्स्वामी ।
इंद्रवंदाः सुरार्चितः । निष्पपंचो निरातङ्को । निःशेषक्लेश
नाशकः ॥ ३९ ॥ लोकेशो लोकसंसेव्यो । लोकालोकविलो
कनः । लोकोत्तमो विलोकेशो । लोकाग्रशिखरस्थितः ॥
४० ॥ नामाष्टकसहस्राणि । ये पठन्ति पुनः पुनः । ते निर्वा
णपटं यांति । सुच्यते नात्र संशयः ॥ ४१ ॥ इति श्रीभद्रबाहु
स्वामिना विरचितं लघुसहस्रनाम संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ सकलमङ्गलकैलिनिवेशनं । सहृदयं हृदयं गमदेशनं ।
अभिनतोत्तमभक्तसुरेश्वरं । नमतशीतलनाथजिनेश्वरं ॥ १ ॥
सहजमन्दिरसङ्गमन्दिरं । विमलकेवलबोधविकस्वरं । अ
निमुक्तानिमुक्ताममृतं । प्रवरवंधुरलक्षणसंयुतं ॥ २ ॥ (युग्मं
बद्धोऽभक्तिर्भविनां भवे भवे । भवेदभीष्टार्थनिदानमद्भुतं ।
म एव नन्दात्मसमुद्भवो जिनः । समर्चनीयः खलुशीतलः
प्रभः ॥ ३ ॥ कर्माभितप्तान् भविनः सुशीतलान् । कुर्वन्मुदा
याकृन्मया दद्यापरः । सदेव देवो भवतात्सदैव मे । सद्दिष्ट
मिहैव जिनगणशीतलः ॥ ४ ॥ अधिगतशिवशर्मा दीतमोहा
दिशर्मा । इतरथ तमुजन्मा सर्वतः साधधर्मा । विदशमहि

तमूर्तिः स्फूर्तिमत्पुण्यकीर्तिः । जयतु गतभवार्तिः शीत
लः सौम्यमूर्तिः ॥५॥ इति श्रीशीतलजिनः स्तोत्रम् ॥*

॥*॥ विशदगुणविचित्रं सच्चरित्रं दधानो । दलितदुरित
राशिर्विश्वविश्वावदातः । प्रकटमहिमरम्यो दुर्मतीनामगम्यो
जयतु जिनपतिः श्रीपार्श्वचिन्तामणीशः ॥१॥ कमठकुमति
बल्लो मूलमुन्मूलयन्ती । पदमद्वतपदाम्ने यस्य मृत्प्रीवपद्मा
अविकृतमतिकार्योत्सर्गमुद्रान्वितोसौ । जगतिबद्धमतो
स्नानपातुवामांगजन्मा ॥२॥ अविचलमणिबिम्बत् सत्प्रणा
नां सहस्रं । बद्धलविमलभास्वद्भूषणोद्भासिगालः । गुरुतर
वरभक्त्यासक्तचित्ताङ्गभाजां । भवतु शिवसमृद्धौ चाश्वसेनि
जिनेन्द्रः ॥३॥ कुपितकरिभृगेश व्यालदावानलाब्धि । प्रह
रणगदगुत्यातङ्कशङ्कापहर्त्ता । विकसितमुखपद्मः सत्पुरेसूर
तार्य्यो । जयतु भुजगलक्ष्माम्बाजमानोजिनेन्द्रः ॥४॥ इति
पार्श्वजिनस्तोत्रम् ॥ * ॥ ॥ * ॥

॥*॥ यस्य ज्ञानदयासिन्धो । दर्शनं श्रेयसे ध्रुवं । सश्रीमान्
पार्श्वतीर्थेशो । निषेव्यः सततं सतां ॥१॥ वामासूनोर्यशः पुंजै
रगाधस्थानघागुणाः । स्मर्यन्तो येन स स्मार्थो । भवेत्प्राचीन
वर्हिषां ॥२॥ विहाय विषयासक्तान् । संसारिकसुरासुरान् ।
सेव्यतामक्षयो श्रीराः पार्श्वदेवोपरः प्रभुः ॥३॥ जिनाः सर्वा
र्थदानेन । येन कल्पद्रुमाश्चपि भवेदभ्यर्चितो लोके । सशिये
चामृताय च ॥४॥ संस्तुतो मधुरश्लोकै । जैनलामप्रदायकः ।
कल्याणकारको भूयात् । श्रीमान् शङ्खेश्वरः प्रभुः ॥५॥ इति
श्रीसमस्यामयोशंखेश्वरपार्श्वजिनस्तुतिः ॥
॥*॥ लक्ष्मीनिदानं गुरुकर्मदानं । सद्धर्मदानं जगतेददानं

बलेशपाश्वोद्धितपादपाश्व । सुवामिपाश्वेभवभेदपाश्व ॥१॥
 केरातपीसुनमममभावा । समप्रभावा भवदीयमूर्तिः ।
 विभाति वामोप्रभव विलोके । भवविलोकेन समर्चनीय
 ॥२॥ तवगणपदं कजमादरेण । हृद्याटधाना जनतादरेण ।
 सुज्ञाभवेदेकपदे पगाया । निर्वेशवन्सौख्यपरंपगायाः ॥ ३ ॥
 निःशेषभूवर्षितटानवारि र्यस्मानसे त्वं ध्रियसे सदैव । सएव
 गच्छन्मटानवारि । प्रोक्षारितोद्दामयथाः सदैवः ॥ ४ ॥
 देवाधिदेवाधिहरस्त्वमेव । सुज्ञान सुज्ञानभिवुद्धरूपः ।
 सारांगमारांगवितीर्णभूयः । कल्याण कल्याणदुर्दगभाजां
 ॥५॥ वैरर्थात् त्वं वरवैदाराज । मनोभिरामैः समनोभि
 रामैः । कर्माभिधैरुज्जितभूषणास्ते । विसारिलोकिश वि
 पारि लोके ॥ ६ ॥ इत्थं तेजिनपुंगवस्य भगवन् प्रोद्दाम
 चामान्वितं । पादाब्जं परभागभूतविभुवनस्तुत्यं सुवन्तो
 निगं । टलं कर्मविपक्षपक्षटलने भव्या भवंतु क्षमाः । क
 म्वाकाशवमुक्लिमाप्रुमणितं तीर्त्वा भवांभोनिधिं ॥७॥
 इति विविधवमकयुक्तयोपाश्वजिनस्तुतिः ॥*

॥ ५ ॥ शानिनीवृन्दः ॥ ५ ॥ गोप्त्रोगामेक्षभने
 पादतोषे । चोरावल्यां पत्तने लोडुवाय्ये । वागारस्यां
 पार्श्विबिम्बातकोर्ति योपागं नोमिशं ज्ञेस्वरस्यं ॥ १ ॥
 इटाश्यां स्पर्शने पारिजातं । वामादेव्यानन्दनं देव
 पदा । जनेभूमौ वागलोके प्रसिद्धं । योपा० ॥२॥ भित्वा
 भयं कर्माभावं विगालं । प्राप्तामन्तं ज्ञानरत्नचिह्नं ।
 मन्त्राभं दामदविष्णोवधोषं ॥ ३ ॥ योपा० ॥ विष्णुधीगं
 विष्णुलोके प्रसिद्धं । पापगण्यं मोक्षनक्षत्रीकमन्त्रं च भो

जाक्षं सर्वदा सुप्रसन्नं । श्रीपा० ॥ ४ ॥ वपैरस्येखं गदो
नीगचन्द्र । संख्येभासे माधवे ह्यप्यपक्षे । प्राप्तं पुण्यै
दर्शनं वस्य तंच । श्रीपा० ॥ इति शंखेश्वरजिनस्तवः ॥३॥

॥३॥ विशदसङ्गुराजि विराजितं । वनवनावननादविभा
जितं । भजतभक्तिभरेण रमेश्वरं । जगति पार्श्वजिनेशमन
श्वरं ॥१॥ विविधवर्णविभूषितविग्रहाः । विहितदुर्हमदर्मक
निग्रहाः । वसुयुगार्कमिताः । सुहृताकराः । जिनवराः प्रभ
वंतु शिवंकरा ॥ २ ॥ रुचिरवर्ण निवड्मनिन्दितं । सुमन
सांप्रकारैरभिवंदितं । निखिलसाधुजनाः । खलुनिर्मदं । जिन
मतं नमतां चित्तशर्मदं ॥ ३ ॥ सकलभयसरो जविकाशिका ।
कुलतस्तंतजसोच्चयनाशिका । जिनवरानन पद्मगतोन्मुदा ।
भवतु वारिजनलामधुमार्थदा ॥४॥ इतिपार्श्वजिनस्तोत्रम् ॥

॥३॥ श्रीमत्पार्श्वजिनेश्वरस्य विलसद् ज्ञानाढ्यतांभोनिधेः ।
सङ्गावेन परस्वरूपविरते सुंक्तास्यदे तस्य पः । सङ्गतप्रति
विंवतस्तु सुतरां गौडीपुरोद्भासिनः । सोल्लासं प्रणिपत्यसत्य
मनसा तत्रैव नित्यं स्मरे ॥ १ ॥ यत्पादांबुजदर्शनोत्सुकधि
योभया ब्रजतोषुनि । स्पृश्यन्ते नहि दुष्टजंतुनिवहैर्न्यै न
वा तस्करैः नैवोज्ज्वलदयानलैर्जलचराकीर्णैर्जलैर्जातुनो
स श्रीपार्श्वविभूर्यचिन्त्यमहिमादृश्यानेकेषां भवेत् ॥ २ ॥
हित्वांतः करणाद्भूतं कुटिलतां मोहादिनोद्भावितां ।
दृष्ट्वा निर्मलभावनांच विधिनायङ्गकिमातन्विता । लभ्य
न्ते नरराजनिर्जरवर अशौमुखानिक्त्रमा । न्मुक्तिश्रौरपिसै
वस्तुदमतवांसंसेयतां विश्वपाः ॥३॥ इति श्रीगौडीपार्श्वजिन
स्तोत्रं ॥३॥

॥ ॐ ॥ आद्यः श्रीऋषभस्ततो जितजिनः श्रीसंभव
स्तीर्यकत् । सुश्रीमानभिनन्दनश्चसुमतिः श्रीसद्गपद्गप्रभः ।
पृथ्वीकुलभवनः सुपार्श्वजिनपस्तोर्ध्वेशचन्द्रप्रभः । सर्वज्ञः सु
विधिर्जिनोऽनुमितः श्रीशीतलः सौम्यदृक् ॥ १ ॥ अथास
प्रभुवासुपुज्यविमलान् तेशधर्मेश्वराः । शान्तिः कुंथुररस्ततो
जितरिपुर्मल्लिर्जिनः सुप्रतः । अर्हंतौ नमिनेमिशुद्धसुनिपौ
विश्ववयेविश्रुतौ । श्रीमत्पार्श्वजिनः प्रसिद्धमहिमा श्रीवर्द्ध
मानः प्रभुः ॥ २ ॥ एते श्रीजिनपुङ्गवाः परमचिद्रूपाश्चतु
र्विंशतिर्निश्शेषोत्तमभव्यजंतुहृदया भौजप्रबोधोद्घाताः ।
वंदान्ते सुरदृन्द्वंद्वविशदल्लोकव्रजानिर्भय । श्रीसंपत्तिनि
वास विक्रमपुरे सङ्गतिः प्रत्यहं ॥ ३ ॥ इति चतुर्विंशति
जिनस्तवनम् ॥ ॐ ॥

अथ मङ्गलाष्टकं लिख्यते ।

॥ ॐ ॥ श्रीमन्मम सुरासुरेन्द्रमुकुटप्रदोतिरत्नप्रभा ।
भास्वत्पादनेन्दव प्रवचनांभोधौ व्यवस्थायिनः । ये सर्वे
जिनसिद्धसूरिसुगता स्ते पाठकासाधवः । स्तुत्यायोगिजनैश्च
पञ्चगुरवः कुर्वंतु मे मङ्गलं ॥ १ ॥ सम्यग्दर्शनबोधदत्तममलं
रत्नमयं पावनं । मुक्तिश्रीनगरायनं जिनपतेः स्वर्गापवर्ग
प्रदः । धर्मः सत्किसुधाश्च चैत्यमखिलं जैनालयं अगलयं प्रोक्तं
तत्तत्त्रिविधं चतुर्विधं समीकुर्वंतु मे मङ्गलं ॥ २ ॥ नाभेया
दिजिनाधिपालिभुवनेख्याताश्चतुर्विंशतिः । श्रीमन्तो भरते
श्वरप्रभृतयो ये चक्रिणो द्वादश । ये विष्णुप्रतिविष्णुलाङ्गल
धराः सप्ताधिकाविंशतिः । अस्मै लोके भयदालिपष्टिपुरुषाः ।

कुर्वं तु मे मङ्गलं ॥ ३ ॥ कैलाशे दृषभस्य निर्दृतिमहौ वीर
 स्य पावापुरी । चंपायां वसुपूज्यसज्जिनपतेः । सम्भोदशैलेर्ह
 तां । शेषाणामपि चोर्ज्यन्तशिखरेनेमीश्वरस्यार्हतो । निर्वा
 णाविनयः प्रसिद्धविभवाः कुर्वं तु मे मङ्गलं ॥ ४ ॥ ज्योति
 र्यंतरभावनामरगृहे मेरौ कुलाद्रौस्थिता । अंबूशात्मलि
 चैत्यशाखिषु तथावक्षाररूप्यादिषु । इक्ष्वाकारगिरौ च कुं
 लनगेद्वीपे च नंदीश्वरे । शैले येमनुजोत्तरे जिनगृहाः कुर्वं
 तु मे मङ्गलं ॥ ५ ॥ यो गर्भावतरोपिजय त्यर्हतां जन्माभि
 प्रेकोत्सवे । यो जातः परिनिक्रमेव च भवोयः केवलज्ञानभा
 क् । यः कैवल्यपुरप्रवेशमहिमासंभावितः स्वर्गिभिः । कल्या
 णानि च तानि पंचसत तं कुर्वं तु मे मङ्गलं ॥ ६ ॥ ये पंचौ
 षधिवृद्धयः श्रुततपोवृद्धिगताः पंचये । ये चाष्टांगमहा
 निमित्तकुशला ये छौविधाचारणा । पंचज्ञानधराश्च ये पि
 बलिनो ये बुद्धि वृद्धौश्वरा । सप्तै ते सकलाश्च ते गणभृताः
 कुर्वं तु मे मङ्गलं ॥ ७ ॥ देव्यश्चाष्टजयादिका द्विगुणिता ।
 विद्यादिका देवता । श्रीतीर्थंकर मातृकाश्च जनकावचा
 श्र यक्षीश्वराः । द्वाविंशत्विदशायहानिधि सुरादिकन्यका
 श्चाष्टधा । दिक्पाला दश इत्यमी सुरगणाः । कुर्वं तु मे मङ्ग
 लं ॥ ८ ॥ इत्थं श्रीजिनमङ्गलाष्टकमिदं कल्याण कालेर्हतां ।
 पूर्वाह्णेपि मद्योत्सवेपि सततं श्रीसौख्यसंपत्कारं । ये शृण्वं
 ति पठंति तैश्च मनुजैर्द्वैर्मायिकामान्विता । लक्ष्मीराश्रयते
 विप्रायरहिताः कुर्वं तु मे मङ्गलं ॥ ९ ॥ इति श्रीमङ्गलाष्ट
 कं संपूर्णम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ शिवं शुद्धं बुद्धं परं विश्वनाथं । न देवं न धर्मकर्म

नकर्त्ता नअंगं नसंगं नद्विष्टा नकामं । चिदानन्दरूपं नमोवीत
 रागं ॥ १ ॥ नबन्धो नमोक्षो नरागादिलोकं । नजोगं नभोगं
 नव्याधिर्नशोकं । नक्रोधं नमानं नमाया नलोभं । चि० ॥ २ ॥
 नहस्तौ नपादौ नप्राणं नजिह्वा । नचक्षुर्नकर्णं नवक्त्रं न
 निद्रा । नस्वादं नखेदं नवर्षं नमुद्रा । चि० ॥ ३ ॥ नजन्मं
 नमृत्यु नमोदं नचिन्ता । नक्षलूट् नभीतं नकृष्यं नतुंदा
 नस्वामी नमृत्यं नदेवो नमत्तरी । चि० ॥ ४ ॥ विदंडे विखंडे
 हरविश्वव्यापं । ऋषीकेश विद्वंशकर्मारिजालं । नपुण्यं न
 पापं नअद्ययानिप्राणं । चि० ॥ ५ ॥ नवाल्बं नवृडं नविद्विन्न
 मूढा । नढेद्यं नभेद्यं नमूर्त्तिर्नमौहा । नकृष्णं नशुक्लं न
 मोहं नतंद्रा । चि० ॥ ६ ॥ नआद्यं नमध्यं नमंत्यं नमन्या ।
 नद्रव्यं नक्षेत्रं नदृष्टौ नभव्या । नगुर्वो नशिष्यो नआद्यो
 नदीनं चि० ॥ ८ ॥ इदंज्ञानरूपं स्वयंतत्त्ववेदी । नपूर्णं न
 शून्यं सचैतन्यरूपं । अन्योभिभिस्त्वनपरमार्थमेकं । चि० ॥ ८ ॥
 आत्मारामगुणाकरं गुणनिधिस्रैतन्यरत्नाकरं । सर्वभूतगता
 गते सुखदुःखज्जातात्वयासर्वगं । त्रैलोक्याधिपतिस्वयं स्वम
 नसाध्यायंति योगेश्वराः । वंदे तं हरिवंश हर्षहृदयं श्री
 मान भूदच्युतः ॥ ९ ॥ इति श्रीपरमात्मास्तोत्रं ॥ ॥

॥ ॥ दर्शनं देवदेवस्य । दर्शनं पापनाशनं । दर्शनं स्वर्ग
 सोपानं । दर्शनं मोक्षसाधनं ॥ १ ॥ दर्शनेन जिनेन्द्राणां । सा
 धूनां वंदनेन च । नतिष्ठतिचिरं पापं । छिद्रहस्ते यथोदकं ॥ २ ॥
 दर्शनं जिनसूर्यस्य । संसारघातनाशनं । बोधनं चित्तप्रज्ञस्य
 समस्तार्थप्रकाशकं ॥ ३ ॥ दर्शनं जिनचंद्रस्य । सद्ब्रह्मावृतवर्षणं
 जन्मदाघविनासाय । वृंक्षं सुखवारिधेः ॥ ४ ॥ जिनेभक्ति

जिनेभक्ति । जिनेभक्ति दिनेदिने । सदा मेस्तु, सदा मेस्तु । सदा
मेस्तु, भवेभवे ॥५॥ नहिवाता नहिवाता । नहिवाता जग
त्वये । वीतरागसमो देवो । न भूतो न भविष्यति ॥६॥ अन्य
थाशरणं नास्ति । त्वमेव शरणं मम । तस्मात् सर्वं प्रयत्नेन
रत्नरत्नजिनेश्वर ॥७॥ वीतरागं सुखं हृद्वा । पद्मरागसमप्रभं
नैकजन्मतं पापं । दर्शनेन विनश्यति ॥८॥ अर्हंतो मंगलं
नित्यं । सिद्धार्जगतिमंगलं । मंगलं साधवो मुख्यं । धर्माः सर्वत्र
मंगलं ॥ ९ ॥ लोकोत्तमाद्दर्हतः । सिद्धालोकोत्तमाः
सदा । लोकोत्तमो यतौ शानां । धर्मो लोकोत्तमो र्हतां ॥१०॥
शरणं सर्वदर्हतः । सिद्धाशरणमंगिलां । साधवः शरणं
लोके । धर्मशरणमर्हतां ॥ ११ ॥ इति श्रीनमस्कारस्तोत्रं
संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ अथ ऋषिमंत्रस्तोत्रं लि ॥

॥ ॥ आद्यं ताक्षरसंलक्ष्यं । मन्त्रं व्याप्य यत्स्थितं ।
अग्निज्वालासमं नाद । बिंदुरेखा समन्वितं ॥१॥ अग्निज्वा
लासमाक्रांतं । मनोमलं विशोधकं । देदीप्यमानं हृत्पद्मे ।
तत्पदं नौमि निर्मलं ॥ २ ॥ अर्हमित्यक्षरं वचनम् । वाचकं परमे
ष्ठिनः । सिद्धचक्रस्य सहोजं । सर्वतः प्रणिदध्महे ॥ ३ ॥ उ
नमो र्हद्भ्य ईशेभ्य । उ सिद्धेभ्यो नमोनमः । उ नमः सर्वस
रिभ्य । उपाध्यायेभ्य उ नमः ॥ ४ ॥ उ नमः सर्वसाधुभ्य ।
उ ज्ञानेभ्यो नमोनमः । उ नमस्तत्त्वज्ञेभ्य । आरिबेभ्यस्तु,
उ नमः ॥ ५ ॥ अये सेस्तु अये स्वेत । दर्हदाह्यदं कुशुभं ।
स्थानेष्वष्टसु विन्यस्तं । पृथग्बीजसमन्वितं ॥ ६ ॥ आद्यं

पदंशिखारक्षे । त्वरंरक्षतुमस्तकं । ततोयं रक्षेन्नोत्वेवे ।
तुयंरक्षेन्ननासिकां ॥ ७ ॥ पंचमंतुमुखरक्षेत् । षष्ठंरक्षे
चवटिकां । नाभ्यंतं सप्तमंरक्षे । द्रक्षेत्पादांतमष्टमं ॥ ८ ॥
पूर्वप्रणवतः सांतः । सरेफोद्ग्रथिपंचपान् । सप्ताष्टदशसर्वा
कान् । श्रितोविंदुखरान् दृष्टक् ॥ ९ ॥ पूज्यनामाक्षरा
आद्याः । पंचातोच्चारणदर्शनं । चारित्र्येभ्यो नमो मध्ये ।
क्षींसांतहसमलंघतः ॥ १० ॥ ॥ ॐ । ह्रीं । क्लीं । हूं । ह्रूं ।
ह्रौं । ह्रौं । ह्रौं । ह्रः असिआउसाच्चारणदर्शनं चारित्र्येभ्यो
नमः ॥ ॥ ॥ *जंबूदक्षधरोद्दीपः । क्षारोदधिसमाहृतः ।
अर्हदाद्यष्टकैरष्ट । काष्ठाधिष्टैरलंघतः ॥ ११ ॥ तन्मध्यं
संगतोमेरुः । कूटलक्षैरलंघतः । उच्चैरुच्चैस्तरस्सार । सारा
मंदलमंजितः ॥ १२ ॥ तस्योपरिसकारांतं वीजमध्यास्यसर्वगं ।
नमामिबिंबमाहं त्यं । ललाटस्थं निरंजनं ॥ १३ ॥ अक्षयं
निर्मलंशांतं । बहलं जाड्यतो जिह्मतं । निरौहं निरहंकारं ।
सारं सारतरंधनं ॥ १४ ॥ अनुद्धतं शुभं स्मृतिं । सात्त्विकं
राजसंमतं । तामसं चिरसंबुद्धं । तैजसं शर्वरीसमं ॥ १५ ॥
साकारं च निराकारं । सरसं विरसंपरं । परापरं परातीतं ।
परंपर परापरं ॥ १६ ॥ एकवर्णं द्विवर्णं च । त्रिवर्णं तुर्यवर्णं
कं । पंचवर्णं महावर्णं । सपरं च परापरं ॥ १७ ॥ सकलं नि
ष्कलंतुष्टं । निर्दुष्टं भातिवर्जितं । निरंजनं निराकारं । निर्ले
पं वीतसंशयं ॥ १८ ॥ ईश्वरं ब्रह्मसंबुद्धं । बुद्धसिद्धं मतंगुर ।
ज्योतीरूपं महादेवं । लोकालोक प्रकाशकं ॥ १९ ॥ अर्हदा

* इति अधिमण्डलसूत्रमन्त्रः । आराधकस्य शुभः । नवबीजाक्षरः ।
षोडशशुद्धाक्षरः ।

ख्यस्तु वर्णांतः । सरेफोविंदुमंद्रितः । तुर्यस्वरसमायुक्तो
 वज्रध्वनादमालितः ॥ २० ॥ अस्मिन्वीजे स्थिताः सर्वे ।
 वृषभाद्याजिनोत्तमाः । वर्णैर्निजैर्निजैर्युक्ता । ध्यातव्यास्तत्र
 संगताः ॥ २१ ॥ नादश्चंद्रसमाकारो । विंदुनीलसमप्रभः ।
 कलारुणसमासांतः । स्वर्णभः सर्वतोमुखः ॥ २२ ॥ शिरः
 संलीन ईकारो । विनीलोवर्णतः स्मृतः । वर्णानुसारसंलीनं
 तीर्थकृन्मंजलंस्तुमः ॥ २३ ॥ चंद्रप्रभपुष्पदंतौ । नादस्थिति
 समाश्रितौ । विंदुमध्यगतौनेमि । सुव्रतौ जिनसत्तमौ ॥ २४ ॥
 पद्मप्रभवासुपूज्यौ । कलापदमधिष्ठितौ । शिरईस्थितिसंली
 नौ । पार्श्वमल्लीजिनेश्वरौ ॥ २५ ॥ शेषास्तीर्थकृतः सर्व । हर
 स्थाने नियोजिताः । मायावीजाक्षरंप्राप्ता । श्रुतिर्विश्रितिर
 हंतां ॥ २६ ॥ गतरागद्वेषमोहाः । सर्वपापविवर्जिताः । स
 र्वदाः सर्वकालेष । ते भवंतु जिनोत्तमाः ॥ २७ ॥ देवदेव
 स्यच्चक्रं तस्य चक्रस्य वा विभा । तथाह्लादित सर्वाङ्गं
 मामांहिनस्तु प्राकिनी ॥ २८ ॥ देवदेवस्य० । मामांहिनस्तु
 राकिनी ॥ २९ ॥ देवदे० । मामांहिनस्तु लाकिनी ॥ ३० ॥
 देव० । मामांहिनस्तु काकिनी ॥ ३१ ॥ देवदे० । मामांहिनस्तु
 शाकिनी ॥ ३२ ॥ देव० । मामांहिनस्तु हाकिनी ॥ ३३ ॥
 देव० । मामांहिनस्तु याकिनी ॥ ३४ ॥ देव० । मामांहिसंतु
 प्रखराः ॥ ३५ ॥ देव० । मामांहिसंतु हस्तिनः ॥ ३६ ॥ देवदे० ।
 मामांहिसंतुराक्षसाः ॥ ३७ ॥ देव० । मामांहिसंतु वल्लयः
 ॥ ३८ ॥ देव० । मामांहिसंतु सिंहकाः ॥ ३९ ॥ देव० । मामां
 हिसंतु दुर्जनाः ॥ ४० ॥ देव० । मामांहिसंतु भूमिपाः ॥ ४१ ॥
 श्रीगौतमस्ययासुद्रा । तस्यायाधुविलब्धयः । ताभिरभ्य

हृतज्योतिः । रत्नसर्वनिधीश्वरः ॥४२॥ पातालवासिनो देवा ।
 देवामूपौटिवासिनः । स्वर्वासिनोपि ये देवाः । सर्वे रत्नं तु
 मामितः ॥४३॥ येऽवधिलब्धयो ये तु । परमावधिलब्धयः । ते
 सर्वे मुनयो देवाः । मांसं रत्नं तु सर्वदा ॥४४॥ दुर्जनाभूतवे
 चालाः । पिशाचा मुद्गलास्तथा । ते सर्वेषु पशस्यं तु । देवदेव
 प्रभावतः ॥४५॥ दुर्हीनौ च दृष्टिर्लक्ष्मी । गौरी ।
 चण्डो सरस्वती । जयां वा विजयानित्या । किन्नाजितामद
 द्रवा ॥४६॥ कामांगा कामबाणाच । सानंदानंदमालिनी ।
 माया मायाविनो रौद्री । कला कालीकलिप्रिया ॥४७॥
 एताः सर्वमहादेव्यो । वर्त्तंते याजगत्त्रये । मङ्गलसर्वाः
 प्रयत्नं तु । कांतिकीर्त्तिं दृष्टिं मतिं ॥४८॥ दिव्यो गोप्यः
 सुदुः प्राप्यः श्रीऋषिमंजलस्तवः । भाषितस्तीर्थनाथेन
 जगत्त्रयाण कृतेनवः ॥४९॥ रणे राजकुले वङ्गौ । जले दुर्गे
 गजे हरौ । श्मशाने विपिने घोरे । स्मृतौ रत्नं ताम्रव ॥५०॥
 राज्यमष्टा निजं राज्यं । प्रदमष्टा निजं प्रदं । लक्ष्मीं भूषा
 निजां लक्ष्मीं । प्राप्तुर्वन्ति न संशयः ॥५१॥ भार्यार्थी लभते
 भार्यां । पुत्रार्थी लभते सुतं । वित्तार्थी लभते वित्तं । नरः
 कारणं लभतः ॥५२॥ खर्गे रूपे प्रटेकांस्थे । लिखित्वा
 यस्तु पूजयेत् । तस्यैवाष्टमहासिद्धिः । गृहे वसति शाश्वती
 ॥५३॥ भूयःपत्रे लिखित्वेदं । गलके मूर्द्ध्नि वा भुजं । धारितं
 सर्वदा दिव्यं । सर्वभौति विनाशकं ॥५४॥ भूतैः प्रेतैश्चै
 र्यक्षैः । पिशाचैर्मुद्गलैर्मलैः । वातपित्तकफोद्रेकैश्च ते
 नात्र संशयः ॥५५॥ भूर्भुवःखल्वयीपीठः । वर्त्तिनः शाश्वता
 जिनाः । तैस्तु तैर्वदितैर्दृष्टै र्यत्फलं तत्फलं श्रुतौ ॥५६॥

एतद्गोप्यं महास्तोत्रं । न देवं यस्य कस्यचित् । मिथ्यात्ववा-
 सिने दत्ते । बालं हत्वा पदे पदे ॥ ५७ ॥ आवास्तादितपः
 कृत्वा । पूजयित्वा जिनावलीं । अष्टसाहस्रिको जापः । कार्य-
 स्तस्त्रिद्विहेतवे ॥ ५८ ॥ शतमष्टोत्तरं प्रातः । वैपठन्ति दिने
 दिने । तेषां नञ्चाधयो देहे । प्रभवन्ति नचापदः ॥ ५९ ॥
 अष्टमासावधिं यावत् । प्रातः प्रातस्तु यः पठेत् । स्तोत्रमेतन्म-
 हातेजो । जिनविवं स पश्यति ॥ ६० ॥ दृष्टे सत्यर्हतो विंशे
 भवे सप्तमको भुवं । पदं प्राप्नोति शुद्धात्मा । परमानन्दनन्दितः
 ॥ ६१ ॥ विश्ववंदो भवे ध्याता । कल्याणानि च सो भुते । गत्वा
 स्थानं परं सोपि । भूयस्तु न निवर्त्तते ॥ ६२ ॥ इदं स्तोत्रं
 महास्तोत्रं । स्तुतीनामुत्तमं परं । पठनात्सरणाज्जापा लभ्यते
 पदमुत्तमं ॥ ६३ ॥ इति श्री ऋषि मन्दलस्तोत्रं ॥ ॥ ॥ क्षेपक
 श्लोकान् निराकृत्य मूलयन्त्रकल्पानुसारेण । लिखितं । गणिः
 श्रीक्षमाकल्याणो पाध्यायैः तस्योपरि भयापि लिखितं
 इदं स्तोत्रं ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अथ भक्तामरस्तोत्रलि ॥

॥ ॥ ॥ भक्तामरप्रणत मौलिमणिप्रभाणा । सुदृढोति
 कन्दलितपापतमोवितानं । सम्यक् प्रणम्य जिनपादयुगं यु-
 गादा । बालं वनं भवजले पततां जनानां ॥ १ ॥ यः संस्तुतः
 सकल बाह्यतत्त्वबोधादुद्धतबुद्धिपटुभिः सुरलोकनाथैः
 स्तोत्रैर्जगत्त्रितय चित्तहरैरुदारैः । स्तोत्रे किलाहमपि
 तं प्रथमं जिनेन्द्रं ॥ २ ॥ युग्मं । बुद्ध्या विनापि विबुधाश्चित्तपाद-
 पीठ । स्तोत्रं संसृज्यतमति विगतबोधं । बालं विहाय जल-

संस्थितमिदं विव । मन्यः क इद्वति जनः सहसाग्रहीतुं ॥३॥
 वक्तुं गुणान् गुणसमुद्र शशांक कांतान् । कस्ते क्षमः सुरगुरु
 प्रतिमोपि बुद्ध्या । कल्पांतकाल पवनोद्धतनक्रचक्रं । कोवात
 रीतुमलमंबुनिधिं भुजाभ्यां ॥४॥ सोहं तथापि तवभक्तिवशा
 न्मुनीश । कर्तुं स्तवं विगतशक्तिरपि प्रवृत्तः । प्रीत्यात्मवीर्य
 मविचार्य सृगोसृगेन्द्र । नाभ्येति किं निजशिशोः परिपाल
 नार्थं ॥ ५ ॥ अल्पश्रुतं श्रुतवतं परिहासधाम । त्वद्वक्तिरेव
 मुखरौकुरुते बलाग्मां । यत्कोकिलः क्लिमधौमधुरं विरौ
 ति । तच्चारुचामकलिकानिकरैकहेतु ॥ ६ ॥ त्वत्संस्तवेन
 भवसंततिसन्निवद्ध । पापं क्षणात् क्षयमुपैति शरीरभाजां ।
 आक्रांतलोकमलिनीलमशेषमाशु । सूर्यांशुभिन्न मिव शा
 र्वरमंधकारं ॥ ७ ॥ मत्वेति नाथ तव संस्तवनं मयेद । मार
 भ्यते तनुधियापि तवप्रभावात् । चेतोहरिप्रतिसतां नलिनी
 दलेषु । सुक्ताफलदुतिमुपैति नूदविंदुः ॥ ८ ॥ आस्तांतव
 स्तवनमस्तसमस्तदोषं । त्वत्संकथापि जगतां दुरितानिहंति ।
 दूरे सहस्रकिरणः कुरुते प्रभैव । पद्माकरेषु जलजानिविका
 शभाजि ॥ ९ ॥ नात्यद्भुतं भुवनभूषण भूतनाथ । भूतै गुणैर्भु
 वि भवंतमभिष्टुवंतः । तुलया भवंति भवतो ननु तेन किंवा ।
 भूषाश्रितं य इहनात्मसमं करोति ॥ १० ॥ दृष्ट्वा भवंतं मनि
 सेपविलोकनीयं । नान्यत्वतोऽपमुपयाति जगत्संचक्षः पीत्वा
 पयः शशिकरदुतिदुग्धसिंधोः । चारंजलं जलनिधेरसि
 तुं क इहेतु ॥ ११ ॥ यैः शांतरागरुचिभिः परमाणुभिस्त्वं ।
 निर्वापितस्त्रिभुनैक ललामभत । तावंतएव खलु तेऽप्यणवः
 पृथिव्यां । यस्ते समानमपरं न हिरूपमस्ति ॥ १२ ॥ वक्तुं क

तेसुरनरोरगनेत्रहारि । निःश्लेषनिर्जित जगत्त्रितयोप
 मानं । विंबं कलंकमलिनां क निशाकरस्य । यद्वासरे भवति
 प्राप्नुपलाशकल्यं ॥ १३ ॥ संपूर्णमंजलशशांककलाकलाप । शुभा
 गुणास्त्रिभुवनं तवलंबयति । ये संश्रितास्त्रिजगदीश्वरनाथ
 मेकं । कस्तान्निवारयति संचरतोयथेष्टं ॥ १४ ॥ चित्रं कि
 मवयदिते विदशांगनाभि । न्नीतं मनागपिमनो नविकार
 मार्गं । कल्पान्तकालमस्तुचलिताचलेन । किं मंदराद्रि
 शिखरंचलितंकदाचित् ॥ १५ ॥ निद्रुमवर्त्तिरपवर्जित
 तैलपरः । कृत्स्नजगत्त्रयमिदं प्रकटी करोषि । गम्यो न
 जातु मरुतां चलिताचलानां । दीपोपरस्वमसिनाथ जग
 त्प्रकाशः ॥ १६ ॥ नास्तं कदाचिदुपयासिनराजगम्य ।
 स्पृष्टो करोषि सहसायुगपज्जगंति । नांभोघरोदरनिखलम
 हाप्रभावः । सूर्यातिशायिमहिमासि सुनींद्रलोके ॥ १७ ॥
 नित्योदयं दलितमोहमहाघकारं । गम्यं न राजवदनस्य न
 वारिदानां । विभाजते तव सुखाब्ज मनल्पकांति । विद्यो
 तयज्जगद पूर्वं शशांकविंबं ॥ १८ ॥ किं शर्वरोषु शशिनाङ्गि
 विवस्वता वा । युष्मान्मुखेदुदलितेषु तमस्सुनाथ । निष्पश्य
 शालिवनशालिनिजीवलोके । कार्यं कियज्जलधरैर्जलभार
 नमैः ॥ १९ ॥ ज्ञानं यथात्वयि विभाति कृतावकाशं । नैवं
 तथा हरिहरादिषु नायकेषु । तेजःस्फुरन्मनिषु याति य
 था महत्वं । नैवंतु काचसकले किरणाकुलेषु ॥ २० ॥ मन्ये
 वरं हरिहरादय एव द्रष्टा । दृष्टेषु येषु हृदयं त्वयि तोषमे
 ति । किं वीक्षितेन भवताभुवियेन नान्यः । कश्चिन्मनोहरति
 नाथ भवान्तरेपि ॥ २१ ॥ स्त्रीणां शतानि शतशोजनयन्तिपुत्रान्

नान्यासुतं त्वदुपमं जननीप्रसूता । सर्वादिशोदधति भानि
सहस्ररक्षिं । प्राथ्येव दिग्बनयति स्फुरदंशुजालं ॥ २२ ॥
त्वामामनन्ति मुनयः परमं पुमांस । मादित्यवर्णममलं तम
सः पुरस्तात् । त्वामेव सम्यगुपलभ्यजयन्ति मृत्युः । नान्यः
शिवः शिवपदस्य सुनींद्रपत्न्याः ॥ २३ ॥ त्वामव्ययं विभ्रमचिं
त्वमसंख्यमाद्यं । ब्रह्माण्मीश्वरमनन्तमनङ्गकेतु । योगी-
श्वरं विदितयोगमनेकमेकं । ज्ञानस्वरूपममलं प्रवदन्ति
सन्तः ॥ २४ ॥ बुद्धस्त्वमेव विबुधाञ्चित्तबुद्धिबोधा । पञ्चं
करोसि भुवनत्रय शङ्करत्वात् । धातासि धीरशिवमार्गविधे
विधाना । ह्यक्तं त्वमेव भगवन् पुरुषोत्तमोसि ॥ २५ ॥ तुभ्यं
नमः क्षिप्रवर्तमानिहराय नाथ । तुभ्यं नमः क्षितितलामलभू
षणाय । तुभ्यं नमस्ति जगतः परमेश्वराय । तुभ्यं नमोजिन
मबो दधिपोषणाय ॥ २६ ॥ कोविन्स्योव यदि नामगुणैर-
शयै । स्वं संस्थितो निरवकाशतया सुनीश । दोषैरुपात्त
विबुधाश्चयज्ञातगर्वैः स्वप्नांतरेपि न कदाचिदपौक्षितोसि ॥
२७ ॥ उच्चैरशोकतरुसंस्थितमुन्मययुष्ठा । माभाति रूपममलं
भवतो नितान्तं । स्पष्टोऽसत्किरणमस्ततमोवितानं । विस्वं
रवेरिवपद्मोधरपार्श्ववर्ति ॥ २८ ॥ सिंहासने मणिमयूख
शिखाविशिष्ये । विम्बाजते तव वपुः कनकावदातं । विस्वं
विबुद्धिसदृशगुलतावितानं । तुङ्गो द्वाद्विशिरसीव सहस्र
रश्मिः ॥ २९ ॥ कुंदावदातचलचामरचाक्षोभं । विम्बाजते
तव वपुः कनकोत्तकांतं । चक्षुःशृङ्गशुचिनिर्भरवारिधार ।
सुखैकतं सुरगिरेरिव शांतकौभं ॥ ३० ॥ ठ्वलत्रयं तवविभाति
शृङ्गकान्तं । सुखैः स्थितं स्वर्गितभाबुकरप्रतापं । सुक्ताकल

प्रकरजालविवृद्धिशोभं । प्रस्थापयत्तुजगतः परमेश्वरत्वं ॥
 ३१ ॥ उन्निद्रहेमनवपङ्कज पुञ्जकान्ति । पर्युल्लसन्नखमयूख
 शिखाभिरामौ । पादौ पदानि तव यत्न जिनेन्द्रधत्तः । पद्मानि
 तल विबुधाः परिकल्पयन्ति ॥३२॥ इत्थं यथा तव विभूतिरभूज्जिनेन्द्र ।
 धर्मोपदेश न विधौ न तथा परस्य । यादृक् प्रभादिनक्षतः प्रहतान्वकारा ।
 तादृक्कृतो ग्रहगणस्य विकासिनोपि ॥३३॥ अगोतन्मदा विलविलोल कपोलमूल ।
 मन्मद्भ्रमरनादविवृद्धकोपं । एरावताभमिभमुद्धतमापतन्त ।
 दृष्ट्वा भयं भवति नो भवदायितानां ॥३४॥ भिस्मेभकुंभगल
 दुच्चलशोणितान्त । मुक्ताफलप्रकरभूषितभूमिभागः । बद्ध
 क्रमः क्रमगतं हरिणाधिपोपि । नाक्रामति क्रमद्युगाचल
 संश्रितंते ॥३५॥ कल्पान्तकालपवनोद्धतवह्नि कल्पं । दावान
 लं उवलितमुज्ज्वलमुत्स्फुल्लिङ्गं । विश्वं जिघत्सुमिव सम्मुख
 मापतन्त । त्वं नाम कौर्त्तनजलं शमयत्यशेषं ॥३६॥ रक्तोच्चणं
 समदकोकिलकण्ठनीलं । क्रोधोद्धतं फणिनमुत्फणमापतन्त ।
 आक्रामति क्रमयुगेन निरस्तशङ्कः । त्वन्नामनागदमनो
 हृदि यस्य पुंसः ॥ ३७ ॥ वरुणक्षरङ्गगजगर्जितभौम
 नाद । माजौ बलम्वलवतामपि भूपतीनां । उद्यद्दिवाकरमयू
 खशिखापविडं । त्वत्कौर्त्तनात्तमद्रवाशुभिदामपैति ॥ ३८
 कुन्ताग्रभिन्नगजशोणितवारिवाह । वेगावतारतरणातुर
 यप्रेषभोमे । युद्धे जयं विजितदुर्जयवेषध्वाः । त्वत्पादपंक
 जवनास्ययिणो लभन्ते ॥३९॥ अम्भोनिधौ क्षुभितभौषण
 नक्रचक्र । पाठीनपीठभयदोलखवाद्वाग्नौ । रङ्गक्षरंगशि
 खरस्थितयानपात्वा । स्वासं विहायभदतः क्षरणादव्रजन्ति

॥४०॥ उद्धतभीषणजलोदरभार भुग्नाः । शौच्यां दशामुप
गताश्च्युतजैविताशाः । त्वत्पादपङ्कजरजो मृतदिग्भदेहा ।
मत्तर्ग्रीभवन्तिमकरध्वजतुल्यरूपाः ॥ ४१ ॥ आपादकंठसुर
ष्टं खलवेष्टिताङ्गा । गाढं दृहन्निगडकोटिनिष्टृष्टजंघाः
त्वन्नाम संवमनिशं मनुजाः स्मरन्तः । सद्यः स्वयं विगत
बंधमया भवन्ति ॥ ४२ ॥ मत्त द्विपेन्द्रसगराजदवानलाहि
संश्रामवारिधि मद्योदरबन्धनोत्थं । तस्याशु नाशमुपयाति
भयं भियेव । यस्तावकं स्तवमिमं मतिमानधीते ॥ ४३ ॥
स्तोत्रस्त्रजं तव जिनेन्द्रगुणैर्निबद्धां । भक्त्या मया रुचिरवर्ण
विचित्रपुष्पां । धत्ते जनो य इह कष्टगतामजस्रं । तं मान
तुं गमवशासमुपैति लक्ष्मीः ॥ ४४ ॥ ❀ ॥ इति श्रीभक्ताभर
स्तोत्रम् ॥ ❀ ॥ २ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

॥ अथ कल्याणमंदरस्तोत्रम् ॥

॥❀॥ कल्याणमन्दिरमुदारमवद्यभेदि । भौता भयप्रद
मनिन्दितमंहपद्मं । संसारसागरनिमज्जदशेषजंतु । पोता
यमानमभिनय्य जिनेश्वरस्य ॥१॥ यस्य स्वयं सुरगुर्गुरिमां
राशेः । स्तोत्रं सुविल्लूतमतिर्नविभुर्विधातुं । तीर्थेश्वरस्य
कमठस्यधूमकेतो । तस्याहमेव किलसंस्तवनं करिष्ये ॥२॥
युग्मं ॥ सामान्यतोपि तव वर्णयितुं स्वरूप । मस्माद्वशाः
कषमधौश भवत्यधौशाः । धृष्टोपि कोशिकशिश्युर्द्विदादि
वांधो । रूपं प्ररूपयति किं कलषर्म रश्मेः ॥३॥ मोहक्षयाद्
नुभवन्नपि नायमर्हो । नूनं गुणान्गुणयितुं न तव क्षमेत ।
कल्पान्तर्वातपयसः प्रकटोपि यस्या । स्मीयेत केन जलधे

ननु रत्नराशिः ॥ ४ ॥ अभ्युद्यतोऽस्मि तवनायकप्राशयो
 मि । कर्तुं स्ववंलसदसंख्यगुणाकरस्य । बालोऽपि किं न नि
 कवाङ्गयुगं वितत् । विस्तीर्णतां कथयति स्वधियांबुराशेः
 ॥ ५ ॥ ये योगिनामपि न यांति गुणास्तवेश । वक्तुं कथं
 भवति तेषु सम्भावकाशः । ज्ञातात्तदेव मसमीक्षितकारिते
 यं । जंतवन्ति वा निजगिरा ननु पक्षिणोऽपि ॥ ६ ॥ आस्ता
 मचिंत्यमहिमा जिनसंस्तवस्ते । नामापिपाति भवतो भव
 तो जगन्ति ॥ तौजातपोपहतपांथजनान्निदावे । ग्रीणातिपद्म
 सरसः सरसोऽनिलोऽपि ॥ ७ ॥ हृद्दन्ति नित्वयि विभोऽशिश्वली
 भवन्ति । जंतोऽक्षणेन निवन्ता अपिकर्षवंधाः । सदाऽभुजङ्गम
 मया इव मध्यभाग । मध्यागते वनशिखं प्रतिनिचंदनस्य ॥ ८ ॥
 सुच्यंत एव मनुजाः सहस्रजिनेन्द्र । रोद्रेऽपद्रवयते स्वयि
 वीक्षितेऽपि । गोस्वामिनि स्फुरिततेजसि दृष्टमात्रे । चोरैरि
 वाशुपशवः प्रपलायमानैः ॥ ९ ॥ त्वन्तारकोजिन कथं भवि
 नांत एव । त्वासुदहन्ति हृदयेन यदुत्तरंतः । बद्धादतिस्तरति
 त्वं ज्वलमेषगून । संतर्गतस्य संवतः सकलानुभावः ॥ १० ॥
 यस्मिन्हर प्रवृत्तयोऽपि हतप्रभावाः । सोऽपित्वया रति
 प्रतिक्षपितः क्षणेन । विध्यापिताङ्गतभुजः प्रयसाय येन ।
 प्रीतं वा किं तदपि दुर्द्वारमात्रवेन ॥ ११ ॥ स्वामिन्सु तुल्य
 गरिमाणस्य प्रपन्ता । स्वांजंतवः कथमहो हृदये
 दधानाः । जन्मोदधिं क्षुत्तरं त्यजित्वापवेन । चिंत्यो न
 हंतमहतां यदिवा प्रभव ॥ १२ ॥ क्रोधस्त्वया यदि विभो
 प्रथमं निरस्तो । ध्वास्तास्तदावतकथं किल कर्मचोराः ।
 पोषत्यसुखं यदिवा शिशिरापिलोके । नीलद्रुमाग्नि विपिना

नि न किं हिमानो ॥ १३ ॥ त्वां योगिनो जिन सदा परमा
 त्मरूप । मन्त्रे पयंति हृदयां वुजकोशदेशे । पृतस्य निर्मल
 रुच्येदृषा किमन्य । दक्षस्य संभविपदं ननु कर्षिकाया
 ॥ १४ ॥ ध्याना जिनेश भवतो भविनः क्षणेन । देहं विहाय
 परमात्मदशां व्रजति । तौवानलादुपलभाय सुपास्यलोके ।
 चासीकरत्वमचिरा दिवधातुभेदोः ॥ १५ ॥ अन्त सदैव
 जिन यस्य विभाव्यसेत्वं ॥ भव्यै कथं तदपि नाशयसे शरी
 रं । एतत्स्वरूपमय मध्यविवर्तिनो हि । यद्विग्रहं प्रसमयं
 ति महासुभावाः ॥ १६ ॥ आत्मा मनोपि भिरयं त्वद्भेदमुद्ग्रा ।
 ध्यातो जिनं द्रुभवतीह भवत्यभावः । पानीयमप्यभ्युत्तमित्य
 सुचिंत्यमानं । किं नामनो विषविकारमपाकरोति ॥ १७ ॥
 स्वामेव बीततमसंपरवादिनोपि । नूनं विभो हरिहरादिवि
 याप्रपन्नाः । किं काचकामलिभिरौ शसितोपि शंखो
 नो गृह्यते विविधवर्णं विपर्ययेन ॥ १८ ॥ चण्डो पदेशसम
 ये सविषासुभावा । दास्तांजनो भवति ते तरुण्यशोक । अ
 ष्टुहते दिनपतो समहोरुहोपि । किं वा विनोद्यमुपवाति
 न जीवलोकाः ॥ १९ ॥ चिद्विभो कवमत्राह्मुखवृत्तमेव ।
 विष्यकपतत्त्वविरलासुरपुष्पदृष्टिः । त्वद्भोचरे सुमनसां यदि
 वासुनोग । गच्छंति नून मध्ववह्नि वंघनानि ॥ २० ॥ स्थाने
 गभीरतद्बोद्धिसंभवायाः । पीयूषतां तत्र गिरः समुदी
 रयंति । पोत्वा यतः परमसंमदसंगभाषो । भव्याव्रजंति तरु
 शाकजगामरत्नं ॥ २१ ॥ आभिन् सुदूरमवनय्य समुत्पतन्तो ।
 मन्त्रे वदंति सुचयः सुरचामरौघाः । बह्वै नतिं विदधते
 मुनिपुंगवाव । ते नूनमूर्धगतवः खलु शुद्धभावाः ॥ २२ ॥

ब्रह्मं गभीरगिरि सुज्जलहेमरत्न । सिंहासनसमिहभय
 शिखरिण्डनजा । अत्योक्तयन्ति रभसेन नदन्तमुच्चै । शमी
 कगाद्विगिरसीवनवांनुवाहं ॥ २३ ॥ उद्धृता तत्र गति
 द्युतिमंखेन । नृपदृष्टदृष्टिगोकतर्कभूष । सान्निध्यतो
 पि अदिवा तत्र वीतराग । निरागतां व्रजति कोन सचेत
 नोपि ॥ २४ ॥ भोभो प्रमादमवधूय भजधुमेन । सागत्य
 निर्वृतिपुरी प्रति सार्धवाहं । एतन्निवेदयति देव जगत्
 तयाय । सत्ये नदन्मभिनभः सुरदुन्दुभिस्ते ॥ २५ ॥ उद्यो
 ति तेषु भवता भुवनेषु नाथ । तारात्नितोविधुरवं विजिता
 धिकारः । सुक्ताकलापकलितोद्युसितातपत्र । व्याजात्विधा
 एतत्सुभ्रुवमभ्युपेतः ॥ २६ ॥ स्वेन प्रपूरित जगत्तययिनि
 तिन । कांतिप्रताप यशसामिव संचयेन । सागिच्छेसरज
 तप्रविनिर्मितिन । शालवयेण भगवन्प्रभितो विभासि ॥ २७ ॥
 दिव्यधजो जिन नमत्त्वित्शशिपाना । सुस्तज्यरदरचिता
 नपि सोलिवंधान् । पादौघयन्ति भवतो यदिवा परत्र ।
 स्वत्सुतेषु मनसो नमस्तप एव ॥ २८ ॥ त्वं नाथ जग
 जगद्विधिमारासुखोपि । उत्तारयस्य सुमतो निजदण्डमग्ना
 न् । युक्तं हि पायिपनिपस्य स्तम्भयैव । त्रिवं विभोददमि
 कर्मविपाकशून्यः ॥ २९ ॥ विमोक्षरोपि जमपालकदुर्गो
 न्न । विमोक्षप्रकृतिरप्यनिपिः त्वमीश । अज्ञानरथपि
 सदैव त्वयंचरेत् । ज्ञानेनैव हि स्तुति विमोक्षिकाग्रेतुः ॥
 ३० ॥ प्रभाभासमंजननभांनि रजोगिरीषा । दन्तापितानि
 जहमेन एतेनगानि । तानापि ते कथननाथ जता जतागो ।
 दन्तकण्ठाभिन्नसंय परं दगात्मा ॥ ३१ ॥ उद्धृष्टं हि त्वनो

धमदभूमौम । भृश्यतडिन्मुशलमांसलघोरधारं । दैत्येन सुक्त
मथदुस्तरवारिदधौ । तेनैव तस्य जिनदुस्तरवारिद्वत्यं ॥ ३३ ॥
ध्वस्तोर्द्विकेशविक्कताकृतिमर्त्तप्रसुं । प्रालंबभृङ्गयदवक्तुविनि
र्यदग्निः । प्रेतव्रजः प्रतिभवंतमपौरितोयः । सोस्याभवत्प्र
तिभवं भवदुःखहेतुं ॥ ३३ ॥ धन्यास्त एव भुवनाधिप ये वि
संध्य । माराधयंति विधिवद्विधितान्यकृत्या । भक्तप्रसूतस्य
लकपक्ष्मलदेहदेशाः । पादद्वयंतव विभोभुवि जन्मभाजः ॥
३४ ॥ अस्मिन्पार भववारिनिधौ मुनीश । मन्येन मे अत्र
णगोचरतां गतोसि । आकर्णितेतु तव गोत्रप्रविवर्तने ।
किंवा विप्रद्विषधरी सविधंसमेति ॥ ३५ ॥ जन्मांतरेपि तव
पादयुगं न देव । मन्ये मया सहितमौहितदानदत्तं । ते
नेह जन्मनि मुनीशपराभवानां । जातो निकेतन महं मयि
ताशयानां ॥ ३६ ॥ नूनं न मोहतिमिरावृतलोचनेन । पूर्वं
विभो सदादपि प्रविलोकितोसि । मर्माविधौ विधुरयतिहि
मामनर्थाः । प्रोदात्प्रबंधगतयः कथमन्यथै ते ॥ ३७ ॥
आकर्णितोपि सहितोपि निरीक्षतोपि । नूनं नचेतसि म
या विष्टतोसिभक्ता । जातोस्मि तेन जनवांधवदुःखपालं ।
यस्मात्क्रियाः प्रतिफलंतिन भावशून्याः ॥ ३८ ॥ त्वं नाथ
दुःखिजनवत्सल हे शरण्य । कारुण्यपुण्यवसते वशिनांवरे
ण्य । भक्त्यानतेमयि महेश दयाविधाय । दुःखांकुरोद्भूतनत
त्यरतां विधेहि ॥ ३९ ॥ निःसंख्यसारशरणंशरणंशरण्य । मा
साद्यसादितरिपुप्रथितावदातं । त्वत्पादपंकजमपि प्रणिधान
बंधो । बध्योस्मिचेद्भुवनपावनहाहतोस्मि ॥ ४० ॥ देवेन्द्रवंद
विदिताखिलवस्तुसार । संसारतारकविभोभुवनाधिनाथ ।

ब्राह्मण देव कर्णवद मां पुनीहि । सौदंतमद्यभयद व्यसनां
 वुराशे ॥ ४१ ॥ यद्यस्ति नाथ भवदं द्विसरोरुहाणां । भक्तोः
 फलं किमपि संततं संचितायाः । तन्मे त्वदेकशरणस्य शरणभू-
 याः । स्वामी त्वमेव भवनेव भवांतरेपि ॥ ४१ ॥ इत्यं समा-
 हितधियो विधिवज्जिनेन्द्र । सांद्रोल्लसत्युलक कंचुकितांग-
 भागाः त्वद्विंब निर्मलमुखांजुजवद्वलचया । ये संस्तवंतं विभो
 रचयंति भव्याः ॥ ४३ ॥ जननयनकुसुदचंद्र । प्रभासुराः स्वर्ग-
 संपदो भुक्ता । ते विगलितमलनिचया । अचिरान्मोक्षं प्रपद्यं-
 ते ॥ ४४ ॥ इति कल्याणमंदिरस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥

॥ अथ सेलुंजरासलि ॥ ४ ॥

॥ ॥ श्रीरिसहेसरपायनमी । आणीमनआणंद । रा-
 समणुं रलियामणो । सेलुंजै नो सुखकंद ॥ १ ॥ संवत्थारस-
 तोतरै । ऊवाधनेसरसूर । तिणसेलुंजमाहातमकियो ।
 शिलादित्यहजूर ॥ २ ॥ बीरजिणंदसमोसखा । सेलुंजै जपर-
 जेम । इन्द्रादिक आगलिकह्यो । सेलुंजै माहातमएम ॥ ३ ॥
 सेलुंजतोरथसारिषो । नहोठै तौरथकोय । स्वर्गसुखापाता-
 लमै । तौरथसगलाजोय ॥ ४ ॥ नामैनवनिधिसंपजै । दीठांदुरि-
 तपुलाय । भेटंतां भवभयटलै । सेवंतां सुखयाय ॥ ५ ॥ अंबूना-
 मैदीपए । दक्षिणभरतमजार । सोरठदेससुहामणो । ति-
 हाठै तौरथसार ॥ ६ ॥ ढालपहिलीः रामगिरी ॥ ७ ॥
 ॥ सेलुंजोनें श्रीपुंजरीक । सिद्धचेलकज्जंतहतीक । विमलाच-
 लनैकरूपरणाम । एसेलुंजै नाइक वीसनांम ॥ १ ॥ सुरगिर-
 नें महागिरपुन्यरास । श्रीपदपर्वत इंद्रप्रकास । महातीर

यपुरवैसुखकामं ॥ ए० २ ॥ सासतोपर्वतनें दृढशक्ति । सुक्ति
निलोतिणकोजैभक्ति । पुष्पदंत महापदमसुठाम ए०
॥ ३ ॥ दृष्टोपीठसुभद्रकैलाश । पातालमूल अकर्मकता
स । सर्वकामकीजै गुणग्राम ए० ॥ ४ ॥ औसेलुं जैनाइक
बीसनाम । नपैजवैठाअपणैठांम । सेलुं जजावानोफललहै ।
महावीरभगवंतइमकहै ॥ ५ ॥ ॥ दुहा ॥ ॥ सेलुं जोपहिलैअ
रै । असीजोयणपरमाण । पिङ्गलो मूलजं चपण । ठवोसजोय
णजाण ॥ १ ॥ सित्तरजोयणजाणवो । बीजै अरैविशाल । वो
सजोयणजं चोकह्यो । सुऊवंदणाबिकाल ॥ २ ॥ साठजोयण
तीजैअरै । पिङ्गलो तीरथराय । सोलजोयण जं चोसही
ध्यानधरुं चितलाय ॥ ३ ॥ पचांसजोयणपिङ्गलपण । चोथै
अरै मजार । जं चो दसजोयण अचल । नितप्रणमैरनार ॥
४ ॥ बारजोयणपंचम अरै । मूलतणै विशतार । दोजोयण
जं चोअठै । सेलुं जतीरयसार ॥ ५ ॥ सातहायठइ अरै । पि
ङ्गलो परबतएहा । जं चोहोस्यै सउधनुष । सासतोतीरथएहा
॥ ६ ॥ ॥ ढाल ॥ जिन वरसुं मेरोमनलीणो ॥ १ ॥ केवलन्या
नौ प्रमुखतीर्बंकर । अनंतसौधाइणठामरे । अनंतबली
सीऊसै इणठामै । तिणकहं नितपरणामरे । सेलुं जैसाधुअनं
तासीधा । सीऊसीबलोय अनंतरे । जिणसेलुं जतीरयनहौ भे
द्यो । तेगरभावासकहंतरे । सेलुं ० ॥ २ ॥ फागुणसुदि आठ
मनै दिवसै । रिषभदेव सुखकाररे । रायणरुं पसमोसखा
खामी । पूरबनिनाणूं बाररे । से० ॥ ३ ॥ भरतपुलचैवौपूनम
दिन । इणसेलुं जै गिरआबरै । पांचकोटिसूं पुंठरौकसौधा
तिष पुंठरौक कहावरे से० ॥ ४ ॥ नमिबिनमिराजाविद्या ।

घर । बेबेकोट्टिसंघातरे । फागुणसुदिदशमीदिनसीधा । तिण
 प्रणमुं परमातरे । से० ॥ ५ ॥ चैवमासवदि चउदसनेंदिन
 नमिपुलौचोसट्टिरे । अणसणकरिसेलुं जै गिरजपर । एसज
 सीधाएकट्टरे । से० ॥ ६ ॥ पोतरा प्रथमतीर्थं करकेरा । द्वावद
 नै वारिखिल्लरे । कातीसुदि पूनमदिनसीधा । दशकोडिसुं सु
 निशिल्लरे से० ॥ ७ ॥ पांचे पांजवइणगिरसीधा । नवनारद
 रिषराथरे । संवप्रजूनगया इहां सुगतै । आठेकरमखपायरे
 से० ॥ ८ ॥ नेमिविना तेवोसतीर्थं करे । समीसखा गिरइंग
 रे । अजितशांति तीर्थं करवेजं । रद्धाचोमासोरंगरे । से० ॥
 ९ ॥ सहससाधुपरिवार संघातै । थावच्चासुकाशाधरे । पांचसै
 साधुसुं सेलगसुनिवर । सेलुं जै सिवसुखलाधरे से० ॥ १० ॥ असं
 ख्यातासुनिसेलुं जैसीधा । भरतेसरनै पाटरे । राम अनै भर
 तादिक सीधा । सुत्तितणोएवाटरे । से० ॥ ११ ॥ जालिमयाली
 नै उवयाली । प्रमुख साधुनीकोट्टिरे । साधु अनंतासेलुं जै
 सीधा । प्रणमुं बे करजोडिरे से० १२ ॥ ॥ ॥ ढालचौपईनौ ॥
 ॥ ॥ सिलुं जैनाकडं सोलउद्वार । तेसुणिज्योसज्जको सुविचार
 सुणतां आणंदअंगनमाय । जनमजनमनापातिकजाय ॥ १ ॥
 ऋषभदेव अयोध्यापुरी । समवसखाखामी हितकरी । भ
 रतगयो वंदणनैकाज । एउपदेसदियौ जिनराज ॥ २ ॥ जग
 मांहैमोटा अरिहंतदेव । चौसठ इंद्रकरैजसुसेव । तेहथीमो
 टोसंवकहाय । जेहनें प्रणमै जिनवरराय ॥ ३ ॥ तेहथीमो
 टोसंववीकह्यो । भरतसुणीनै मनगहगह्यो । भरतकहै ते
 किमपामियै । प्रभु कहै सैलुं जै जालाकियै ॥ ४ ॥ भरतकहै
 संववीपद मुज्ज । ये आपोडं अंगजतुज्ज । इंद्रै आण्याअ

क्षतवास । प्रभु आपै संघवीपदतास ॥ ५ ॥ इन्द्रै तिणवेला
 ततकाल । भरत सुभद्राभिज्ज नैमाल । पहिरावीधरसंभ्र
 प्रिया । सखरसो नानारथ आप्रिया ॥ ६ ॥ रिषभदेवनीप्र
 तिमावली । रत्नतणोदीधीमनरली । भरतै गणधर धरतेप्रि
 या । सांतिक पुष्टिक सज्ज तिहांकिया ॥ ७ ॥ कंकोलीसुं की
 सज्जदेस । भरततेजायोसंघआसेस । आयोसंघ अयोध्यापुरौ
 प्रथमथकी रथजावांकरौ ॥ ८ ॥ संघ भगतकीधी अतिप्रणो ।
 संघचलायो सेलुं जाभणी । गणधरवाह बलकेवली । सुनि
 वरकोप्रि साथेलीयावली ॥ ९ ॥ चक्रवर्त्तिनौ सगलीरिद्ध ।
 भरतें साथेलीधीसिद्ध । हयगयरथपायक परवार । तेतो क
 हतांनावैपार ॥ १० ॥ भरतैसर संघवीकहवाय । मारगचै
 त्यउधरतोजाय । संघ आयो सेलुं जैपास । सज्जनीपूगीमननी
 आस ॥ ११ ॥ नयणे निरख्योसेलुं जराय । मणिमांणकमो
 त्यांसुं बधाय । तिण ठामैं रहौ महोद्धवकीयो । भरतें आ
 णंद पुरवासियो ॥ १२ ॥ संघसेलुं जा ऊपर चढ्यो । फरसं
 तापातिक ऊढपढ्यो । केवल न्यानी पगला तिहां । प्रण
 आरायण रूषठै जिहां ॥ १३ ॥ केवलन्यानीसनाबनिमित्त ।
 ईशानेंद्र आणीसुपवित्त । मदीसेलुं जैसोहामणी । भरतेंदी
 ठीकौतुकभणी ॥ १४ ॥ गणधर देवतणें उपदेस । इन्द्रै बलि
 दीधो आदेस । श्रीआदिनाथ तणोदेहरो । भरत करायो
 गिरिसेहरो ॥ १५ ॥ सोनानो प्रासाद उत्तंग । रतन तणी
 प्रतिमा मनरंग । भरतै श्रीआदोसरतणी । प्रतिमाथापी
 सोहामणी ॥ १६ ॥ मरुदेवानी प्रतिमावली । माहीपूनिमथा
 पीरली । बाह्मीसुंदरीप्रमुखप्रासाद । भरतैथाप्मानवलैनाद

॥१८॥ इमअनेक प्रतिमाप्रासाद । भरतकराया गुरुसुप्रसाद
 भरतलणोपहिलो उद्धार । सगलोही जाणै संसार ॥ १८ ॥
 ॥ ॥ ॥ ढाल सिंधूजो आसाउरी ॥ ॥ ॥ भरत तणैपाटै
 आठमै । दंढ वीरज थयो रायोजी । भरत तणीपर संघ
 कीयो । सेलुंजसंघवी कहायो जी । सेलुंजेउद्धारसंभलो ।
 सोलमोटा श्रीकारोजी । असंख्यात वीजावलि । तेहनकाङ्ग
 अधिकारोजी । से० ॥ १९ ॥ चैत्यकरायो रूपातणो । सोनानो
 विंवसारोजी । मूलगो विंवभंजारोयो । पष्ठिमदिश तिणवा
 रोजी । से० ॥ २० ॥ सेलुंजैनी जावाकरी । सफलकियो अव
 तारोजी । दंढवीरज राजातणो । एवीजो उद्धारो जी । से०
 ॥ २१ ॥ सोसागरोपमवितिक्रम्या । दंढवीरजधी जिवारोजी ।
 ईशानेन्द्रकरावीयो । एलीजो उद्धारोजी । से० ॥ २२ ॥ चोषा
 देवलोकनो धणी । माहेन्द्रनामउदारोजी । तिणसेलुंजैनी
 करावीयो । एचोषो उद्धारोजी । से० ॥ २३ ॥ पांचमा देवलो
 कनोधणी ब्रह्मेन्द्र समकित धारोजी । तिणसेलुंजैनी करा
 वीयो । एपांचमो उद्धारोजी । से० ॥ २४ ॥ सुवनपती इन्द्र
 नोकीयो । एठडो उद्धारोजी । चक्रवर्त्तिसगरतणोकीयो ।
 एसातमो उद्धारोजी । से० ॥ २५ ॥ अभिनंदनपासै सुण्यो ।
 सेलुंजनों अधिकारो जी । व्यंतर इन्द्र करावीयो । ए
 आठमो उद्धारो जी । से० ॥ २६ ॥ चंद्र प्रभु खामिनोपो
 तरो । चंद्रशेखरनाममलहारोजी । चंद्रजसराय करा
 वीयो । ए नवमो उद्धारोजी । से० ॥ २७ ॥ शांतिनाथनी
 सुणीदेशना । शांतिनाथ सुत सुविचारोजी । चक्रधर राय
 करावीयो । ए दशमो उद्धारोजी । से० ॥ २८ ॥ दशरथसुत

जगदीपतो । सुनि सुव्रत स्वामी वारो जी । श्रीरामचंद्र
करावीयो । ए इग्यारमो उद्धारोजी । से० ॥ १२ ॥ पांढव
कहै अम्हे पापीया । किम ठूटां मोरी मायोजी । कहै
कुंती सेवुंजतणी । याव कीयां पाप जायोजी । से० ॥
१३ ॥ पांचे पांढव संघ करी । सेवुंज भेद्यो अपारोजी ।
काष्ठचैत्य विंबलेपना । ए वारमो उद्धारोजी । से० ॥ १४ ॥
मन्मानी पाषाणनी । प्रतिमा सुंदरसरूपोजी । श्रीसेवुं
जैनो संघकरी । थापी सकल सरूपोजी । से० ॥ १५ ॥ अद्यो
त्तर सोवरसांगयां । विक्रमनृपथी जिवारो जी । पोर वांढ
जावढ करावीयो । एतेरमो उद्धारोजी । से० ॥ १६ ॥ संवत
कारतिफोत्तरै । श्रीमाली सुविचारो जी । बाह्मदे सुहते
करावीयो । ए चवदमो उद्धारोजी । से० ॥ १७ ॥ संवततेरै
इकोत्तरै । देसलहर अधिकारोजी । समरै साहकरा
वीयो । ए पनरमो उद्धारो जी । से० ॥ १८ ॥ संवत पनर
सत्यासीयै । वैसाख वदि सुभ वारोजी । करमैफोसी करा
वीयो । एसोलमो उद्धारो जी । से० ॥ १९ ॥ संप्रतिकालैखोल
मो । ए वरतै उद्धारोजी । नितनितकीजै वंदना । पाखीजै
भवपारोजी । से० ॥ २० ॥ दुहा । वलिसेवुंज महातलकज्ज
सांभलो जिमठै तेम । सूरिधनेसरइमकहै । महावीरकह्यो ।
एम ॥ १ ॥ जेहवोतेहवोदरसणी । सेवुंजै पुजनीक । भग
वंतनो वेसवांदातां । लामज्जवैतहतीक ॥ २ ॥ श्रीसेवुंजा
ऊपरै । चैलकरावै जेह । दलपरमाण समोलहै । पलवोपस
सुखदेह ॥ ३ ॥ सेवुंज ऊपर देहरो । नवोनीपावै कोव
जीणो द्वार करावतां । आठगुणो फलहोइ ॥ ४ ॥ चिर

तथ्यांनप्रकारौजी ॥ ८ से० ॥ पुस्तक देहरापारका । तिहां
 लिखै अणो नामोजी । ठूटैठमासीतपकीयां । सामायक
 तिण्ठामोजी ॥ १० से० ॥ कुंवारीपरिवाजका । सधव अ
 धव गुरु नारोजी । व्रतभांजै तिण्ठनैकह्यो । ठमासीतपसा
 रोजी ॥ ११ से० ॥ गौ विप्रस्त्री वालकरिषी । एहनोघातक
 जेहोजी । प्रतिमा आगे आलोवतां । ठूटैतपकरितेहोजी ॥
 १२ से० ॥ * ॥ टाल६ कुंमरभलै आवीयोए ॥ एहनो ॥ * ॥
 संप्रतिकालै सोलमोए । एवरतैठै उद्धार । सेलुंजयात्वा
 कहंए । सफलकहं अवतार ॥ १ से० ॥ ठहरौ पालतांचा
 लीयैए । सेलुंजकरीवाट । से० । पालोताणै पङ्गचीयैए । संघ
 मिल्या बङ्गयाट ॥ २ से० ॥ ललितसरोवरपेखीयैए । वलिस
 तानीवाव । से० । तिहां विसरामोलौजीयैए । वदुनैचौतर
 आवि ॥ ३ से० ॥ पालोताणैपाजनीए । चढीयैउठिपरभात
 से० । सेलुंजनदीयसोहामणीए । दूरथकीदेखंत ॥ ४ से० ॥
 चढियै हिंगुलाजनें हट्टैए । कलिकुंठनमौयै । पास । से० ।
 वारीमांहेपैसीयैए । आंखी अंगउल्लास ॥ ५ ॥ से० । मरुदे
 वीटूंकमनोहरूए । गजचढी मरुदेवी माय । से० । शांति
 नाथ जिनसोलमोए । प्रणमीजैतसुपाय । से० ॥ ६ ॥ वंसपोर
 वादौपरगटोए । सोमजीसाहमलहार । से० । रूपजी संघवी ।
 करावीयोए । चौमुखमूलउद्धार । से० ॥ ७ ॥ चौमुखप्रतिमा
 रचौयैए । भमतीमांहिभलाबिंब । पांचेपांठवपजियैए ।
 अद्भुतआदिप्रलंब । से० ॥ ८ ॥ खरतरवसहीपांतिसेंए । बिंब
 जुहारंअनेक । से० । नेमनाथचवरीनसुंए । टालुंअलगउदे
 ग । से० ॥ ९ ॥ धरमदुवारमांहेनौसरूए । कुगतिकहं अ

॥३॥ अथ श्रीसम्भेतसिखरजीको रासलिख्यते ॥३॥ वांदी
 वीसजिनेसरु रचस्युं रासरसाल । तौरथ शिपरसमेतनी
 महिमा बढौ विसाल ॥१॥ मोटो तौरथ महियलै । प्रगद्यो
 शिखर समेत । कोनाकोनी सुनिवरु सिद्धि गए दृढहेत ॥२॥
 तौरथ शिखरसमेतए । फरस्यां पापपुलाय । भविजनभेटो
 भावसुं । ज्युं सुखसंपद थाव ॥ ३ ॥ महिमा सिखरसमेत
 नी । कहिनसकौ कविकोय । गुण अनंत भगवंतना । तिमए
 तौरथ होय ॥४॥ टाल १॥ चौपईनी ॥३॥ गिरवर शिखर
 समोनहीकोय । एहनीमहिमासबजगहोय । वीसजिनेसर
 सुगतैगया । सुनिजन ध्यानधरीनै रक्षा ॥१॥ प्रथम अयो
 ध्यानगरी भली । तिहां जितशत्रु नरेसर बली । विजया
 राणोनै सुतजाण । अजित कुमर सङ्गगुणनीषाण ॥ २ ॥
 जसुइं द्रादिक सेवा करै । इंद्राणी अतिउठुवधरै । तीर्थ
 करनी पदवौ लही । अंतर अरिजिण साध्या सही ॥ ३ ॥
 अनुक्रम इमभोगवतां भोग । पुन्यप्रसाद मिलयो सङ्गजोग
 अवसरदैसंबत्सर दान । संजमलीनो आपसुजान ॥ ४ ॥
 कर्मपपावौ पाव्यो ग्यान । केवलदर्शनलह्योप्रधान । विचरै
 पुहवौ मंजल मांहि । भव्यजौव प्रतिबोधन ताहि ॥ ५ ॥
 सिंह सेनादिक गणधरभया । पंचाणवै संख्या सङ्ग यया ।
 एकलाख सुनिवर परिवक्षा । आवक आवकणी वज्रकक्षा
 ॥ ६ ॥ तीन लाख बलि तीस हजार । साधवियां जाणो
 सुविचार । आवक सहस अठ्ठाणुं सही । दोय लाखसंख्या
 गह गही ॥ ७ ॥ पांच लाख पेंतालीस हजार । आव
 कणी संख्या सुविचार । वज्रतर लाखपूरवनो आव । कंच

नवरण सरीरसुहाय ॥ ८ ॥ साढी चारसै धनुष सरीर ।
मानलह्यो प्रभुगुणगंभीर । गजलांठन प्रभुजीनो जाण । अ
मृतसमजसुमीठी वाण ॥ ९ ॥ अनुक्रम प्रभुजी सिखरसमेत ।
गिरवर पर आव्या निजहेत । सहस सुनिखरनें परिवार ।
मासखमण अणसण कर सार ॥ १० ॥ चैली सुदि पूनिमने
दिने । सुक्तिगण प्रभु तोरयदूरे । भूचर खेचर किंनरसुरी
इंद्रादिक सज्ज उल्लव करी ॥ ११ ॥ थाप्यो तीरथ मोटो
महो । अट्टाई महोत्सवकियोसहो । एतीरथनी जावाकरै ।
ते भवियणअल्लयसुखलहै ॥ १२ ॥ दुहा ॥ ॥ श्रीसंभव जिन
राजंजी । गण्डहानिर्वाण । सिखरसमेतसुहामणो । प्रगझो
तीरथ जाण ॥ १३ ॥ सुगुणसनेही साजनश्रीसीमंघरखाम
एहनी ॥ सावत्थी नगरी भरी धनसंपदसज्जयो । जैता
रीनपराजकरै सुखियासबलोका सेनाराणो भीठी वाणोगुण
नीखां । जेहनें सुत श्रीसंभवजनस्या सकल सुजाण ॥ १४ ॥
कंचनवरणसरीरमनोहर प्रभुनो जाण । लंठन अश्वतणो
सोहै प्रभुनौ परधान । साठलाख पूरबनो प्रभुनो आयुप्रमा
ण । धनुख चारसैउच्चपणै प्रभुदेहबखान ॥ १५ ॥ एकसो दोय
संख्याये प्रभुनें गणधर होय । दोयलाखसुनिजेहनें गुणवर ।
ताजगजोय । तीन लाख अमणोवलो ऊपर सहसठतीस ।
भूमंजल विचरै प्रभु श्रीसंभवजगदीस ॥ १६ ॥ तीन लाखबलि
सहसवयाणुं आवक लोक । पटलख सहस ठतीमथावकणी
संख्यायो । विमुख यक्ष अरु दुरितादेवी सानिधकार ।
विचरंतां प्रभु सकलसंघमे जयकार ॥ १७ ॥ सहस अमण
परिवारै प्रभुजी सिखर समेत । एकमास संलेखकीनी

निज पटहेत । इण गिर ऊपर पायो प्रभुजी पदनिरवाण ।
 तोरथमहिमां महियल मोटी यइय सुजाण ॥ ५ ॥ ॥
 दुहा ॥ अभिनंदन जिनवंदियै । पायोपद निरवाण ।
 शिखरसमेत सुहामणो । भेटो तीर्थसुजाण ॥ १ ॥ सहस
 अमणमुं सुकसंजमधरो एहनी ॥ ॥ नगरी अजोध्या
 सरपुरि समभली । संवरराजा सोहैमनरली । सिद्धार्थी
 राणी तसुनंदए । अभिनंदन जिन प्रगद्याचंदए (उल्लाखो)
 चंदए सोवन वरणसोहै धनुष साढीतोनसै । सुंदर शरीर
 प्रमाण द्युतिकर कपिलंठन तेनित बसै । पूर्वलाख पचास
 आयु गणधरइकसो सोलए । तोनलाख मुनि ठलाष आर्यी
 सहससिंसत्सोलए ॥ १ ॥ [चाल] सहसअठ्ठासौं दोलख
 आइनी । संख्याचौलपसत्तावीसनी । आवकएथारी संख्याजा
 खए । नायकयक्षकालिकाठाणए (उल्लाखो) ठाणए शिखरस
 मेत ऊपरमारुएकसंलेखणा । इकसहससाधू परवछा प्रभु
 मुक्ति पडचे पेयणा । इमहोअयोध्या मेघनरवर देवी मात
 सुमंगला । श्रीसुमति जिनवर भएनंदन सदाहो तसुमंगला
 (चाल) सोवनवर्णधनुषतसुतोनसै । लंठनकौचसोहैसुभगेहसै
 पूरवलाखपचासो आऊए । इकसौ गणधरगुणगणभाऊए
 (उल्लाखो) भाऊए मुनि बिणलाख सोहैसहसवीस प्रमाणए
 पकलवत्तोस हजारसाछी आवक दोव लक्षजाणए । संख्या
 इकसौ सहस ऊपर आवकादस आनीयै । प्रणलाखसोहे
 सहसतुं वरमहाकालोमोनीवै । श्रीशिखर ऊपर सातसंख्या
 सहससाधुपुरंगण करमासकौसंलेखणाप्रभुमुक्तिपुहता वंगए
 (चाल) इमकोसंघौ बगरीतातए । धरनूप्तात सुरोमासातए

पदमप्रभुतसु अंगजनाथए । लंठनकमलतणो सुभहाथए ।
 (उल्लालो) हाथएधनुखप्रमाणपूराअटार्इसैतनुकहौ । तोन
 लाख पूरबयितकहावैएकसोगणधरलहौ । लखतीनतीसह
 जारसाधू वीससहसलखचारए । साधवीदोयलख सहसठि
 हंतर आवकसंख्यासारए । (चाल) पांचलाख बलि पांच
 हजारए । आवकाण्यांरौ संख्यासारए । कुसुमदेवस्यामादे
 वीकहौ । लालवरण तनुसोहैप्रभुसहौ । (उल्लालो) सोहए
 सिखरसमेतऊपर आठसैबिणसुनिवरा । करमाससलेखन
 प्रभुनी सेवकरहैसुरवरा । श्रीपदमप्रभुजो मुक्तिपहुता ।
 गिरशिखर महिमाभई । तसुचरणपंकज बालबंदै हृदय
 आणंद गहगहौ ॥ दुहा ॥ श्रीसुपासजिणंदना । पदपंकज
 आराम । भविजन भ्रमरसुसेवतां । पामे बंठितकाम ॥१॥
 ॥ श्रीसीमंधर साहिवा ए चाल ॥ ॐ ॥ नगर वणारसौ
 सोभता । राजातात प्रतिष्ठलालरे । देवीपृथ्वीमातजो । ख
 स्तिकलंठनसिष्ठलालरे ॥१॥ श्रीसुपार्श्वजिणंदजी । वीसपूर
 बलख आयुलालरे । धनुप्रदोयसैदेहनो । कंचनवरणसुहाय
 लालरे ॥२॥ श्री० ॥ पंचाणवैगणधर कछा । साधूबिणलाख
 होयलालरे । चारलाखतीस ऊपरै । सहससाधवियां जो
 यलालरे ॥ ३ ॥ श्री० ॥ सहससतावनलक्षनी । आवकसंख्या
 थायलालरे । चारलाखवलीबेणवै । सहसआवकणीभा
 यलालरे ॥ ४ ॥ श्री० ॥ मातंगयक्षसांतासुरी । पांचसै सुनि
 परवारलालरे । करिअणसणसुगतैगया । नामलियांनिस्तार
 लालरे ॥ ५ ॥ श्रीसु० ॥ नगर चंद्रपुरइणपरै । राजातात
 महेसलालरे । देवो मातालक्ष्मणा । सुतचंद्रा प्रभुवेयला

लरे ॥ ६ ॥ श्रीचंद्राप्रभु वंदियै । चंद्रवरणतनुजेहलाल
 रे । लंछनचंद्रतणोभलो । धनुषदोढसै देहलालरे ॥ ७ ॥
 श्रीचं० ॥ भविककमल प्रतिबोधता । सेवैसुरनरयक्षलालरे ।
 दसलाखपूरव आऊषो । तेणवैगणधर दक्षलालरे ॥ ८ ॥
 श्रीचं० ॥ दोयलखसहसपचाणवै । सुनिअमणी तोनलक्षला
 लरे । असीसहस संख्याकहौ आवकवलि दोयलक्षलालरे ॥
 ९ ॥ श्रीचं० ॥ लाखपचासंजपरवली । आविकाचउलक्षधार
 लालरे । सहसइकाणवैऊपरै । प्रभुजीनोपरिवारलालरे ॥
 १० ॥ श्रीचं० ॥ विजयदेव भृकुटीसुरी । सहससाधुपरवार
 लालरे । संलेखनइकमांसनी । पुहतासुक्तिमजारलालरे ॥
 ११ ॥ श्रीचं० ॥ दुहा ॥ जय श्रीसुविधजिनेसह । जगंपति
 दीनदयाल । समेतसिखरमंगतेगया । भविजनकेप्रतिपाल ॥
 ढाल ॥ ॥ श्रीविमलाचलसिरतिलोएहनी ॥ ॥ नयरकाकं
 दीनरंपति । एमपितासुग्रीव । देवीरामामातासुत । भएसुवि
 धसुभजौव ॥ १ ॥ रंजतवरणसमतनुंसत । धनुष एकपरिमाण
 दोय लाख पूरबंकह्यो । प्रभुनो आयुसुजाण ॥ ३ ॥ अठश्रासौ
 संख्याभए । गणधरपरम प्रधान । लेखदो सुनि विंशतिसह
 स । इकलखअमणीजाण ॥ ४ ॥ दोयलक्ष आवककह्या । अरु
 गुणतीसहजार । एकत्तरचौलखसहस । आवकणीसुविचार
 ॥ ५ ॥ सुरीसुतारासुरअजित । श्रीसंघसानिधंकार । सहससा
 धुपरवारसु । आएसिखरसुचार ॥ ६ ॥ माससंलेखणकर
 प्रभु । सुक्तिगणइहठोर । तीरयसहिमामहियलै । प्रगटीच्या
 बंडर ॥ ७ ॥ इमेहीजशीतलनाथनो । हिवसुणज्यो अधि
 कार । भहिलपुरहंहरथपिता । मातनंदासुखकार ॥ ८ ॥

लंठनसुभश्रीवधूनो । ओशीतलजिनचंद । कंचनवरणनेजध
 नुष । मानसरीरअमंद ॥ ६ ॥ एकलाख पूरवकह्यो । प्रभुनो
 आयुप्रमाण । इक्यासी गणधरकह्या । सुनिदकलाखसुजाण
 ॥ १० ॥ एकलाख चालीससहस । अमणीसंख्याउर । सहस
 तथासीदोयलख । आवकसंख्याजोर ॥ ११ ॥ सहसअठावन
 लक्षचौ । आवकणीसुविचार । देवी असोकात्रद्वयक्ष । सऊ
 संघसानिधकार ॥ १२ ॥ सिखरसमेतसहस्रएक । साधूनपरि
 वार । सुक्तिगए प्रभुमासकी । संलेखनकरसार ॥ १३ ॥ ॥
 ढाल ॥ धमर संप्रतिपाचौ राजा एहनी ॥ ॥ सिंहपुरी
 नगरी तिहाराजा । विष्णुनरसरतातजी । कंचनवरण अयां
 सपभूजी । उपज्याविष्णुसुमातजी ॥ १ ॥ नमोरे२ ओवि
 भुवनराजा । खड्गलंठन प्रभुपायजी । धनुष असीदेहमान
 चौरासि । लाख वरसनो आयुजौ ॥ २ न० ॥ ॥ गणधर
 वज्रत्तर सकसचौरासी । मुनीअमणी तीनलक्षजी । तीनसह
 सवलिसहसगुण्यासी । आवकपुणदोयलकखजी । ३ नमो॥
 अततालोस सहस वलिचौलख । आविका जाणो सारजी ।
 जक्ष असरसुरी मानवीजांणौ । श्रीसंघसानिधकारजी ४०॥
 सहसमुनीसरनै धरिवारै । प्रभुजी सिखरसमेतजी । मास
 संलेखनकर मभुपुहता । सुक्तिमहिल सुखहेतजी ॥ ५ न० ॥
 हिवकंपिलपुर तातभूपति । श्रीछतवर्म सुमातजी । स्यामा
 देवी अंगवउपना । विमलनाथजगतातजी ॥ ६ न० ॥ सूक
 रलंठनसोदनकाया । साठधनुष देहीमानजो । साठलाखव
 ठ्ठरनौ आयु । शिष्य रुतावनजानजी ॥ ७ न० ॥ साठसहस
 मनिअतसदइकलख । अमणीआवकजाणजो । आठसहस

दोयलक्षत्राविका । चौलक्षसंख्या आंणजो ॥ ८ न० ॥ ष
 रमुखसुरवरविदितादेवौ । प्रभुजीशिखरसमेतजी । षटहजा
 रसाधुपरिवारै । सुक्तिगरमुखहेतजी ॥ ९ न० ॥ नगरीनाम
 अजोध्यानरवर । सिंहसेन जगसारजो । सुजसामाततिणै सु
 तजायो । प्रभुजीअनंतकुमारजो ॥ १० न० ॥ लंठनश्येनसो
 वनसमकाया । धनुषपचासप्रमाणजो । तीसलाखवठ्ठरनो
 आयु । गणधर पचवीस आंणजो ॥ ११ न० ॥ ठासदुसहससु
 नीसरसोहै । वासदुअमणीहजारजी । ठहजारलाख दोय
 आंक । आवकणीइमधारजी ॥ १२ न० ॥ चारलाखवलि
 चवदहजारए । अंकुसादेवीहोदजी । पातालयक्ष ओरुंधकै
 सानिध । कारौनितप्रतिजोयजो ॥ १३ न० ॥ आठसैसुनिव
 रनैपरिवारै । शिखरसमेतप्रधानजो । माससंलेखनकरगिर
 ऊपर । पुहतापदनिर्वाणजो ॥ १४ न० ॥ ॥ दहा ॥ ॥ अ
 से धर्मजिणेसरू । पुहतापदनिर्वाण । शिखरसमेत गिरदंपर
 नमो २ जगभाण १ ॥ ॥ जगतगुरुलिशलानंदनजी एहनी
 ॥ ॥ रत्नपुरीनगरीधणीजो । भानुरायसुजाण । राणीसुब्रत
 मातनेजो । धर्मनाथगुणपाण ॥ १ ॥ जगतपतिधर्मजिनेसरसा
 र । धनुषपेतालोसतनुकह्यो जी । वज्रलंठनमुखकार ॥ २ ज० ॥
 चोतीरुगणधरसुनिकह्यो जी । चौसदुसहसप्रमाण । अमणी
 वासतसहससुं जी । आवकदोयलक्षमान ॥ ३ ज० ॥ च्या
 रसहसवाल ऊपरां जी । चौलख एकहजार । आवकणीसं
 ख्याकहौजी । दसलक्ष आयुविचार ॥ ४ ज० ॥ किंनरसुर
 यत्नासुरीजी । एकसहसप्रिवार । समेत शिखरमुगतैगया
 जी । वांदूवारहजार ॥ ५ ज० ॥ हथणापुरविश्वसेननाजो ।

अचिरामातउदार । शांतिजिनेसरजनमियाजी । विभवन
 जय २ कार ॥ ६ ॥ [जगतपतिशांति जिनेसरसार] ॥
 मंगलाठन सोवनसमोजी । देहौधनुषचालीस । आयुवर
 षड्कलाखनोजी । ठत्तीसगणधरसीस ॥ ७ ज० ॥ वासंढ
 सहसमुनिठसैजी । इंगसठअमणी हजार । दोयलाखअं
 ककह्या जी । ऊपरनेऊहजार ॥ ८ ज० ॥ सहसबयाणुं आ
 विका जी । तीनलाख परिवार । गरुडयक्षदेवीसुरी जी ।
 श्रीसंघसानिधकार ॥ ९ ज० ॥ नवसैमुनिपरवारसुं जी ।
 आया शिखर समेत । मासषमणकर मुक्तिमै जी । पुंहेता
 निजपदहेत ॥ १० ज० ॥ असेहथिणा पुरमलो जी । राजा
 सूरसुतात । कुंथुनाथ जिनजनमीयाजी । कंचनंतनुश्रीमा
 त ॥ ११ (जगतपति कुंथुजिनेसरसार) ॥ ठागलठन पेंताली
 सनोजी । धनुषदेहनो मान । सहस पंचाणव वरपनो
 जी । आयुप्रभुनोजान ॥ १२ ज० ॥ पेंतौसगणधरदौपताजी ।
 साठसहसमुनि जान । ठसै साठसहसबलीजी । अमणी
 संख्यामान ॥ १३ ज० ॥ सहसगुणियासीलक्षनो जी । आवक
 संख्याहोय । सहस इक्यासौ तीन लाखनी जी । आविका
 संख्याजोय ॥ १४ ज० ॥ सातसै साधूपरवद्याजी । देवी
 बलागंधर्व । कुंथुनाथसुगतैंगया जी । माससंलेखणसर्व ॥
 १५ ज० ॥ ॥ दुहा ॥ ॥ श्रीअरिनाथ जिणंदनो ।
 कहसुं अब अधिकार । श्रीतासुणज्योप्रेमधर । दास्य
 लाभअपार ॥ १ ॥ देसीविठियानो अरेलाला । श्रीजिन
 कुशल सूरौ सरु ॥ इसदेशीमें ॥ अरेलाला । श्रीअरिनाथ
 जिनेसरु । जिहां नगरी अयोध्याचंदरेलाला । तातड

दर्शनमातजी । नंदादेवीना नंदरेलाला ॥ २ ॥ श्री अ० ॥
लंठननंदावर्त्तनो । वीसधनुषदेहीनो मानरेलाला । कंचन
वरणसुहामणो । आयुसहस चौरासी प्रमाणरेलाला ॥ ३ ॥
श्री० ॥ इकलाख आवकऊपरै । वली संख्या अधिकीजाण
रेलाला । सहसवज्जत्तरतीननी । लक्षआविका संख्या आण
रेलाला ॥ ४ ॥ श्री० ॥ देवदेवी सानिधकरै । इकसहस मुनिपर
वाररेलाला । मुक्तिगणइणगिरप्रभु । करमाससंलेखन
साररेलाला ॥ ५ ॥ श्री० ॥ मिथिलानगरी प्रभावती । मात
पिताश्रीकुंभरायरेलाला । लंठनकलस पचीसनो । वपुधनु
षसो वनसमकायरेलाला ॥ ६ ॥ श्रीमल्लिनाथ जिनेसरू ॥ सह
सपचावन वर्षनी । धित गणधरअष्टावीसरैलाला । भविकक
मलप्रतिवोधता । जगनायकश्रीजगदीसरैलाला ॥ ७ ॥ श्रीम०
चालीस सहसमुनिसरू । अमणीपचावनसहसरैलाला ।
सहसवयासौलक्षनो । आवकनी संख्यासाररेलाला ॥ ८ ॥
श्रीम० ॥ आविकासित्तरसहसनौ । लक्षतीनसंख्या सुविचार
रेलाला । सहस मुनौपरिवारस्य । गणमुक्तिसंलेखणधार
रेलाला । श्रीम० ॥ राजग्रहीराजा पिता । सुग्रीवपद्मावती
मातरैलाला । श्यामवरण तनुशोभतो । जे कपिल लंठनवि
ख्यातरैलाला ॥ ९ ॥ श्रीमुनिसुव्रतखामिजौ ॥ धनुषवीसदेहो
तणो । आयुवह्तरत्तीसहजाररेलाला । अष्टादशगणधरय
था । तीससहसमूनौसरसाररेलाला ॥ १० ॥ श्रीमु० ॥ अमणी
सहस पचीसनौ । संख्यावज्जत्तर हजाररे लाला । इकलक्ष
ऊपरि आविका । तीन लक्ष पचास हजाररे लाला ॥ ११ ॥
श्रीमुनि० ॥ नरकसच देवी भली । नर दत्ता सानिधकाररे

लाला । संहस सुनिपरिवारसे । गर सुक्ति महल सुख
 सार रे लाला ॥ १२ ॥ श्री० ॥ विजयप्रिता विप्रामात जौ ।
 सोवन सम श्रीनिमिनाथ रे लाला । नीलकमल लंठन
 कह्यो । वपुधनुख पनर आयुसाथरे लाला ॥ १३ ॥ [श्रीन
 मिनाथ, लिने सह] ॥ दसहज्जार वरस तणो । गणधर
 सित्तर परमाण रे लाला । बीस इकतालोस संहस
 क्रम । साधु साधवै संख्या जाणरे लाला ॥ १४ ॥ श्रीनिमि॥
 इकलख सित्तर सहसनी । तीनलख संहस बलि होयरे
 लाला । आवक संख्या आविका । अनुक्रमकरि संख्या जोय
 रे लाला ॥ १५ ॥ श्री० ॥ विचरंता भूमंलै । आया सिखर
 समेत मज्जार रे लाला । भकुटो यत्न गंधारी सुरो । इक
 संहससुनि परिवाररे लाला ॥ १६ ॥ श्री० दुहा ॥ ॥ परमे
 सर श्री पासनो । महिमा जगति विख्यात । सिखर सिरो
 मणि सहसफण । जगजीवनजगतात ॥ १७ ॥ ॥ ढाल ॥ आद
 रजोव लामागुण आदर एहनी ॥ ॥ जय जय परमपुरुष
 पुरषोत्तम । पारस पारस नाथ जौ । सांवरियासाहिव जग
 नाथक । नाम अनेक विख्यात जौ ॥ १८ ॥ जय२ सिखर समेत
 सिरोमणि । श्रीसांवरियापास जौ । ध्यावै सेवै जे नर
 तेहनी । पूरै वंठित आसजो ॥ १९ ॥ जय०२ ॥ कासीदेस वणा
 रसिनगरो । श्रीअखसेन नरिंद जौ । वामा माता जगवि
 ख्याता । तेहना सुत सुख कंदजी ॥ २० ॥ जय०२ । पन्नगलंठन
 नीलवरणठवि । देही शुभ नवहाय जौ । आय् इक सो
 वरस प्रमाणे । गणधर दस प्रभु साथजौ ॥ २१ ॥ जय०२ ॥ सोल
 संहससुनिवर अरुअमणी । कही आंतीस हजरि जौ ।

39

॥ अथ गीतम रास लिख्यते ॥

॥ ॐ ॥ वीरजिणेसर चरण कमल कमलाकथ वासो ।

पणमविप्रभणिसु सामि क्षाल गोचम गुरुरासो । मणतणु

वयणे एकंतकरवि निसुणु भो भविद्या । जिमनिवसै तुम

देह गेह गुण गय गह गहिया ॥ १ ॥ जंबूदीव सिरभरह

खित्त खोणी तल मंण्य । मगहदेस सेणियनरेस रिउदम

वलखंण्य । धणवर गुवरगामनाम जिहां गुणगलसज्जा ।

विप्पदसै वसु भूइ तत्थ तत्थ पुहवी भज्जा ॥ २ ॥ ताणपुत्त

सिरिइंद भूय भूवल्लयपसिद्धो । चवदह विज्जा विवहख

नारी रस लुद्धो । विनय विवेक विचार सारगुण गणह

मनोहर । सात हाय सुप्रमाणदेह ख्वहि रंभावर ॥ ३ ॥

नयणवयण करचरण जणवि पंकजलपाणिय । तेजहितारा

चंद सूरि आकास भमाणिय । ख्वहि मयल अनंग करवि

मेत्थो निरघाणिय । धीरम मेरु गंभीर सिंधु चंगम न्य

चाणिय ॥ ४ ॥ पेखवि निरुवम ख्व जास जणअं पै किंचिय

एकाकी किल मौत्त इत्थ गुण मेत्थया संचिय । अहवानिअ

यपुअ जल जिणवर इण अंचिय । रंभर पडमा गवरि

गंगरतिहा विधि कंचिय ॥ ५ ॥ नय वुअ नय गुर कविण

कोय जसु आगल रहियो । पंचरुयां गुण पावठावहीं निपर

वरियो । करय निरंतर यत्त करम मिथ्या मति मोहिय ।

अणचल होस्ये चरमनाणदंसणह विसोहिय ॥ ६ ॥ (वस्तु)

॥ ॐ ॥ जंबूदीव जंबूदीव भरह वासंभि । खोणीतल मंण्य ।

मगह देस सेणिय नरेसर । वरगुवरगाम तिहां । विप्प

वसै वसभूइ । सुंदर तत्थ पुहवि भज्जा । सयलगुणगणख

निहाण । ताम्बपुत्तविज्जानिलो । गोयमअतिहसुज्जय ॥७॥
 (भास) ॥ चरम जिणोसर केवलनांणी । चोविहसंघ पइहा
 जाणी । पावा पुरसामी संपत्तो । चउविह देव निकायहिं
 जत्तो ॥८॥ देवहिसमवसरणतिहांकीजै । जिणदीठै मिथ्या
 संत ठेजै । बिभुवनगुरु सिंहासन बैठा । ततपिणमोहदि
 गंतपइहा ॥ ९ ॥ क्रोध सान माया मदपूरा । जायै नाठा
 जिम दिनचोरा । देवदुंदुभीआगासे वाजी । धरमनरेसर
 आव्यो गाजी ॥ १० ॥ कुसम वृष्टि विरचै तिहां देवा ।
 चउसठइंद्रजमंगिसेवा । चामरठवसिरो करिसोहै । रुव
 हिजिणवर जगसज्ज मोहै ॥ ११ ॥ उपसम रसभर वरवर
 संता । जोजनवाणि वखाण करंता । जाणविबुद्धमान जिण
 पाया । सुरनरकिन्नर आवइराया ॥ १२ ॥ कंत समोहिय
 जलहल कंता । गयणविमाणहिरण्यरजंता । पेखवि इंद
 भूद मनचिंते । सुरआवे अम जज्ज ज्वंते ॥ १३ ॥ तीरतरं
 ढक जिमते वहिता । समव सरण पुहता गहगहिता । तो
 अभिमाने गोयमजंपै । इण अवसर कोपैतयुकंपै ॥ १४ ॥
 मूढा लोक अजाणुं बोलै । सुर जाणंता इम कांड मोलै ।
 मो आगल कोइ जाण भली जै । मेरु अवर किम ओपम
 दीजै ॥ १५ ॥ (वस्तु) वीर जिणवर वीरजिणवर नांण संपन्न
 पावापुरसुरमहिय । पत्तनाहसंसारतारण । तिहिं देवइनि
 अहिय । समवसरण वज्ज सुक्ख कारण । जिणवरजगउज्जो
 यकरे । तेजहिकर दिनकार सिंहासणसामी ठव्यो । ऊउ
 तो जयजय कार ॥ १६ ॥ (भास) तोचढियो घणमाण गजै ।
 इंद भूषभूय देवतो ॥ ऊंकारोकरसंचरिय । कवससु जिण

वरदेवतो ॥ ओजन भूमि समो सरण । पेशवि प्रथमारं
 भतो ॥ दहदिस देखै विबुधवधू । आवंती सुररंभतो ॥ १७ ॥
 मणिमय तोरण दंष्ट्र ध्वज । कोसीसै नवघाटतो ॥ वयरविव
 र्जित जंतुगण प्रातीहारिज आठतो ॥ सुर नर किन्नर अ
 सुरवर । इंद्र इंद्राणी रायतो ॥ चित्तचमकिय चिंतवए ।
 सेवतां प्रमुपायतो ॥ १८ ॥ सहस किरण सांमीवौरजिण ।
 पेषविरूप विसालतो ॥ एहअचंभव संभवए । साचो एइन्द्र
 जालतो ॥ तोबोलावइ बिजगगुरु । इंद्रभूयनामेणतो ॥
 श्रीसुख संसा सामि सवे । फेडै वेदपणतो ॥ १९ ॥ मान
 मेल मदठेल करे । भगतहिं नाम्यो सीसतो ॥ पंचसयांसुं
 व्रतलियोए । गोयम पहिलो सीसतो ॥ बंधवसंजम सुणवि
 करे । अगन भूइ आवेयतो ॥ नामलेई आभास करे । तेपि
 णप्रतिबोधेयतो ॥ २० ॥ इण अनुक्रमगणहररयण । थाप्पा
 वीर इग्यारतो ॥ तोउपदेसे भुवन गुरु । संयमसुं व्रतवार
 तो ॥ बिड्डंउपवासं पारणोए । आपणपै विहरंततो ॥ गोयम
 संयम जगसयल । जय जय कार करंत तो ॥ २१ ॥ [वस्तु]
 ॥ ॥ इंद्रभूइ चढियोबड्डमान । ड्डंकारोकरिकंपतो । सम
 बसरण पड्डतो तुरंततो ॥ जेहसंसा सामिसवे । चरमनाह
 फेडै फुरंततो ॥ बोधबीजसंजायमने । गोयमभवहि विरत्त ॥
 दिक्खलेईसिख्यासही । गणहरपयसंपत्त ॥ २२ ॥ [भास] ॥ ॥
 आजड्डओ सुविहाण । आजपचेलम पुण्यभरो । दीठा गोय
 मसामि । जोनियनयणेअमियऊरो ॥ समवसरणमच्छार ।
 जेजे संसा ऊपजै ए । तेते पर उपगार । कारण पूछै सुनिप
 वरो ॥ २३ ॥ जीहां दीजै दीख । तीहां केवल उपजै ए ।

आपकने अण्डत । गोयम दोजै दान इस । गुरु उपर गुरु
भक्ति । सामी गोयम उपनिय । अणचल केवल नाण । राग
ज राखै रंगभरे ॥ २४ ॥ जो अष्टापद सैल । वंदै चढ चउ
वीस जिण । आतम लवधि वसेण । चरम सरोरो सोज
मुनि । दूय देसणानिसुणेह । गोयम गणहर संचरिय । ताप
सपनरसण । जो मुनि दोठो आवतोए ॥ २५ ॥ तपसोसिय
निय अंग । अम्हां सगतिन ऊपजैए । किमचढस्यै दृढकाय
गज जिम दीसै गाजतोए । गिरुओ ए अभिमान । तापस जो
मन चिंतवै ए । तो मुनि चढियो वेग । आलंबवि दिनकर
किरण ॥ २६ ॥ कंचण मण निप्यन्न । दंढ कलस ध्वज वट
सहिय । पेववि परमाणंद । जिणहर भरथेसर महिय । नि
यर काय प्रमाण । चिडं दिसि संठिय जिणह विंब । पण
मवि मनउल्लास । गोयम गणहर तिहां वसिय ॥ २७ ॥
वयर सामिनो जीव । तिर्यक जृंभक देवतिहां । प्रतिबोध्या
पुंढरीक । कंढरीक अध्ययनभणी । बलता गोयमसाम
सवितापस प्रतिबोध करे । लेई आपण साय । चालै जिम
जूयाधिपति ॥ २८ ॥ खीरखांढ घृत आण । अमीय वूठ
अंगूठ ठवे । गोयम एकण पाव । करावै पारणो सवे ।
पंचसयां सुभभाव । उज्जल भरियो खीर मिसे । साचा
गुरुसंयोग । कवलत केवल रूपज्य ॥ २९ ॥ पंचसयां जि
णनाह । समवसरण प्राकारवय । पेववि केवल नाण । उप्प
नोउज्जोयकरे । जाणै जणविप्रोयूष । गाजंति घनमेघजिम ।
जिणवांणी निसुणेवि । नाणौज्या पंचसयां ॥ ३० ॥ [वस्तु]
इण अनुक्रमे नाणसंपन्न । पनरैसै परिवरिय । हरिय दु

रिय जिणनाह वंदइ । जाणोवि जगगुरुवयण । निहिंनाण
 अप्पाण निंदइ । चरमजिनेसर इमभणे । गोयस मकरि
 सषेव । ठेहजाय आपणसही । होस्यां तुल्लावेव ॥३१॥ (भास)
 ॥३॥ सामियो ए वीरजिणंद । पूनमचंद जिम उल्लसिय ।
 विहरियो ए भरह वासंमि । वरसवज्जत्तर संवसिय । ठवतो
 एकणय पउमेण । पायकमले संघे सहिय । आवियो ए नय
 णाणंद । नयर पावापुर सुरमहिय ॥३१॥ पेषियो ए गोयम
 सामि । देवसमा प्रतिबोधकरे । आपणो ए तिसलादेवि । नंदन
 पुहतो परमपण । वलतो ए देव आकास । पेषवि जाण्यो जिण
 समै ए । तो मुनि ए मनविषवाद । नादभेद जिमऊपनो ए
 ॥ ३३ ॥ इणसमै ए सामियदेष । आपकनासूं टालियो ए ।
 जाणतो ए तिज्जअणनाह । लोक विवहारन पालियो ए । अ
 तिभलो ए कौधलो सामि । जाण्यो केवल मांगस्यै ए । चिंत
 व्यो ए बालक जेम । अहवा केने लागस्यै ए ॥३४॥ हं किम ए
 वीरजिणंद । भगतहिं भोलैभोलव्यो ए । आपणो ए उंचलो
 नेह । नाह नसपै साचव्यो ए । साचो ए एवीतराग । नेह नहे
 जै लालियो ए । तिणसमै ए गोयमचित्त । राग वैरागे वा
 लिचो ए ॥ ३५ ॥ आवतो ए जोउलइ । रहितो रागें साहि
 यो ए । केवल ए नाण उपन्न । गोयम सहिज उमाहियो ए ।
 तिज्जअण ए जयजयकार । केवल महिमा सुरकरै ए । गण
 धरुण करय वखांण । भविआ भवजिम निस्सरै ए ॥ ३६ ॥
 (वस्तु) ॥३॥ पढम गणहरइ वरषपच्चास । गिहवासै संवसिय
 तोसवरस संजम विभूसिय । सिरिकेवल नाणपुण । बारवरस
 तिज्जअण नमंसिय । राजग्रही नयरौ ठव्यो । वाणवइ

वरसाउ । सामीगोयमगुणन्तिलो । होखै सिवपुर ठाउ
॥३६॥ (भास) ॥३॥ जिमसहकारै कोयलटडकै । जिमकुस
मावन परमल महकै । जिमचंदन सोगंधनिधि । जिम
गंगाजल लहिछां लहकै । जिमकणयाचल तेजें ऊलकै ।
तिमगोयम सोभागनिधि ॥ ३८ ॥ जिममानसरोवरनिव
सै हंसा । जिम सुरतस्वर कणय वतंसा । जिममऊयर
राजोव वने ॥ जिमरयणायररयणे विलसै । जिमअंबर
तपरा गण विकसै । तिम गोयम गुरकेलवने ॥ ३९ ॥ पून
मनिसि जिम ससिवर सोहै ॥ सुरतस्व महिमा जिम
जगमोहै । पूरव दिसि जिम सहस करो । पंचानन जिम
जिरवर राजै । नरवद्धरजिम भेंगलगाजै ॥ तिम जिन
सासन मुनि पवरो ॥ ४० ॥ जिम गुस्तस्वरसोहै साखा
जिम उत्तम मुख मधुरी भाषा । जिमवन कोतकि मह
महैए । जिम भूमीपति भुयबल चमकै । जिम जिनमंदिर
घंटाखणकै । गोयमलवधै गहगह्योए ॥ ४१ ॥ चिंतामणि
करचढीयोआज । सुरतस्व सारै बंठिय काज । कामकुंभ
सऊवसिद्धआए । कामगजो पूरै मनकामी । अष्टमहसिधि
आवै धामो । सामो गायम अणुसरोए ॥ ४२ ॥ पणवच्चर
पहिलो प्रभणौजै । मायावीजो अवणसुणीजै । ओमिति
सोभासंभवो ए । देवांधुर अरिहंत नमीजै । विनय पड्ड
उजजायबुलीजै । इण मंनै गोयम नमो ए ॥ ४३ ॥ परधर
वसतां कांय करीजै । देस देसांतरकांयभमीजै । कवणकाज
आयास करो । प्रहजठो गोयम समरीजै । काजसमग
ल ततषिणसीजै । नवनिधविलसै तिहां घरे ॥ ४४ ॥

चवदयसय वारोत्तर वरसै । गोयम गणधर केवल दिवसै
 कौयो कवत आपगारपरो । आदहिमंगल ए पभणौजै ।
 परवमहोद्वव पहिलो दीजै । रिद्धि वृद्धि कल्याणकरो
 ॥ ४५ ॥ धनमाता जिण उयरै धरियो । धन्य पिता जिण
 कुलअवतरियो । धन्यसुगुरुजिणदौषियोए । विनयवंत
 विद्याभंजार । तसुगुणपुहविनलभभद्रपार । वज्रजिम साखा
 विस्तरौ ए । गोयम स्वामिनो रासभणौजै । चउविहसंघ
 रलियायत कौजै । रिद्धिवृद्धि कल्याणकरो ॥ ४६ ॥ कुंकुम
 चंदनठणोदिरावो । माणकमोतोयां चोकपूरावो । रयण
 सिंघासण वैसणो ए । तिहावैठोगुरु देसनादेसौ । भविक
 जीवनाकाज सरेसौ । नितनितमंगलउदयकरो ॥ ४७ ॥ इति
 गोतमरास संपूर्णम् ॥ इति षट् रासः ॥ ॥ ॥

॥ ॥ रागप्रमाती जेकरै । प्रहजगमते सूर । भूखांभोजन
 संपजै । कुरला करे कपूर ॥ १ ॥ अंगूठे अमृत बसै । लब्धित
 णाभंजार । जेगुरुगोतम समरियै । मनवंडितदातार ॥ २ ॥
 पुंनरीक गायमसुहा । गणधरगुणसंपन्न । प्रहजतीनें प्रण
 मतां । चवदैसै वावन्न ॥ ३ ॥ खंतिखमंगुणकलियं । सुविणियं
 सब्वलद्विसंपणं । बोरसपढससौसं । गोयमसामौनसंसामो
 ॥ ४ ॥ सर्वांरिष्ट प्रणासाय । सर्वाभौष्टार्थदायने । सर्वलब्धि
 निधानाय । गोतमस्वामिने नमः ॥ ५ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ देववांद्णामे (वा) प्रातकाल । सिंध्याकाल
 प्रतिक्रमण में कहणेंकुं पनरै तिथांकी स्तुतिलि ॥ ॥

॥ ॥ महौमंजणं पुन्नसोवन्नदेहं । जणाणंदणं केवल
 न्नाण गेहं । महानंद लब्धोबज्ज बुद्धिरायं । सुसेवामि सीमं

धरं तित्थरायं ॥१॥ पुरा तारगा जेहजौवाणजाया । भव
स्संति ते सखमवाणताया । तहा संपयं जेजिणा वट्टमाणा ।
सुहं दिंत तेमे तिलोयप्पहाणा ॥ २ ॥ दुक्कत्तार संसारकुवा
रपोयं । कलंकावली पंकपक्खालतोयं । मणोवंडियत्थे सुमं
दार कप्पं । जिणंदागमं वंदिमो सुमहप्पं ॥ ३ ॥ विकोसे
जिणंदाणणंभोजलीणा । कलारूवलावस्स सोहग्गपौणा ।
वहंतस्स चित्तंमि णिच्चं पिज्जाणं । सिरीभारहीदेहिमेसुद्ध
नाणं ॥४॥ इति श्रीसोमंधर जौरीस्तुतिः ॥१॥

॥॥ पञ्चविदेह विषैविहरंता । वीसजिणोसर जगजय
वंता । चरणकमलतसु नासुंसीस । अहनिसिसमहंतेजग
दौस ॥१॥ पंचमेरुपासै ऊलकंता । सोहै वीस महागज
दंता । तिणऊपरि ठै जिणवरवीस । तेजिणवर प्रणमुंनिसि
दौस ॥२॥ गणहर कहियदुवालसअंग । धानकवीसभग्या
तिहां चंग । तिणऊपरि जेआणै रंग । तेनर पामै सुख
अभंग ॥३॥ जिणसासण देवौ चउवीस । पूरै सुऊमनतणी
जगौस । संघतणा जेविघन निवारै । तिहु अणजनम नवं
ठितसारै ॥४॥ इति वीसविहरमाणस्तुतिः ॥२॥

॥॥ समदमोत्तम वस्तु महापणं । सकलकेवलनिर्खल
सदगुणं । नगरजेसलमेर विभूषणं । भजतिपार्श्वजिनंगत
दूषणं ॥१॥ सुरनरेश्वर नह्यपदांबुजाः । स्मरमहीरुहभंगमतं
गजाः । सकलतीर्थकराः सुखकारका । इह जयंतु जगज्जल
तारकाः ॥२॥ अयतियः सुद्धती जिनशासनं । विपुलमंगल
केलिविभासनं । प्रबलपुण्यरमोदय धारिका । फलति तस्मै
मनोरथमालिका ॥३॥ विकटसंकटकोटिविनाशिनी । जिनम

ताश्चित्तसोऽथ विक्रासिनी । नरनरेश्वर किशोरसेविता । जय
तु सा जिनशासन देवता ॥ ४ ॥ ॥ इति श्रीपार्श्वजिन
स्तुतिः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ वरमुत्तियहारसुतारगणं । परचित्तकलत्तसप्त
धणं । पयपंकयठप्पयदेवगणं । श्रीअब्बुयं वंदूंआदिजिणं ॥ १
तियलोयनमंसियपायजुआ । षणमोहमहीरुहसुत्तिगया ।
परिपालिअनिच्चलजीवदया । ममज्जंतुजिणागमसुक्खस
या ॥ २ ॥ पणयंगि महातमरोरहरं । कल्लाणप्योरुहवुड्डि
करं । सुहमग्गकुमग्गपयासकरं । पणमामि जिणागम
मज्झिकरं ॥ ३ ॥ सिरिइंदससुज्जलगायलया । सुहज्जाण
विण्णमिय एगलया । असुरिंदसुरेंदसुरप्पणया । ममवाणि
सुहाणि कुणेषु रुया ॥ ४ ॥ इति श्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ॥ ४

॥ ॥ पंचानंतकसु प्रपंचपरमानंदप्रदानक्षमं । पंचानु
त्तरसीमदिव्य पदवी वक्ष्यामि मन्त्रोपमं । येन प्रोख्यत्वपंचमौ
वरतमो व्याहारितत्कारिणां । श्रीपंचाननलांठनः स्तुतुतां
श्रीवर्द्धमानं स्विष्टं ॥ १ ॥ ये पंचाश्वरोदसाधनपराः पंच
प्रमादीह्वराः । पंचाणुव्रतपंचसुव्रतविधिप्रज्ञापनासादराः ।
कृत्वा पंचवृषीकनिर्जयमथो प्राप्तागतिं पंचमीं । तमीसं
तुसुपंचमौव्रतभृतां तीर्थंकराः शङ्कराः ॥ २ ॥ पंचाचार
धुरोणपंचमण्णाधौशेन संसूदितं । पंचज्ञानविचारसारक
लितं पंचेषु पंचत्वदं । दौषाभंगुरु पंचमारतिमिरेष्वेका
दशी रोहिणी । पंचम्यादिफलप्रकाशनपटुं ध्यायामि जैना
गमं ॥ ३ ॥ पंचानां परमेष्ठिनां स्थिरतया श्रीपंचमेरुस्थिवां
महानां भविनां गृहेषु वज्रगो या पंचदिव्यव्यधात् । प्र

ह्वे पंचजनेमनोस्तुतस्तौ खारत्नपञ्चालिका । पंचम्यादि
तपोवतां भवतु सा सिद्धायिकात्मायिका ॥४॥ इति श्रीज्ञान
पंचमोस्तुतिः ॥५॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ वीरं । देवं । नित्यं । वंदे ॥१॥ जैनाः । पादा ।
यं गान् । पातु ॥२॥ जैनं । वाक्यं । भूया । ब्रूयै ॥३॥ सिद्धा ।
देवो । दद्यात् । सौख्यं ॥४॥ इति लघ्वीस्तौण्डसि श्रीवीर
स्तुतिः ॥५॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ यदंघ्रिनमनादेव । देहिनः संतिमुत्थिताः । तस्मै
नमोस्तु वीराय । सर्वविघ्नविघातिने ॥१॥ सुरपतिनतचरण
यगान् । नाभेयजिनादिजिनप्रतौ नमोमि । यद्वचनपालनपरा
ज्जलांजलिं ददतु दुःखेभ्यः ॥२॥ वदंति वृंदासुगणाग्रतो
जिनाः सदर्थतो यद्वचयंति सूततः । गणाधिपास्तोर्यसमर्थ
नक्षणे । तदग्निना मस्तु मत्तं नु मुक्तये ॥३॥ शक्रः सुरासुर
वरैस्सहदेवताभिः । सर्वज्ञशासनसुखाय समुद्यताभिः ।
श्रीवर्द्धमानजिनदत्तमतप्रवृत्तान् । भव्यान् जनान्भयतु नित्य
ममङ्गलेभ्यः ॥४॥ इति श्रीमहावीरस्तुतिः अणोऽरौ ॥५॥

॥ ॥ विश्वनायकलायक जितशत्रु विजयानंद । प्रयजुग
नितप्रणमै देव अत्रैदेविंद । भावलहिरौगहिरौसवसनधरौ
यै अमंद । श्रीसूरतसहिरै वंदो अजितजिणंद ॥ १ ॥ आठ
प्रातीहारज अतसयवलिचोतौस । दिलरंजणदेस न तेह
नागुणपेतौस । अगणितरिषधारीआचारीमाईस । एहगुण
नाधारक वांदुं जिनचौवीस ॥२॥ सुध अरथ अनेपमजिन
भाषितसिद्धांत । साहादनयादिकहेतु युक्त नविभांत । पाप
करदमपाणीसदगतिनी सहिनाणी । सुणियै नितभविका

आगमकेरीवाणी ॥३॥ सासणनीसाचीदेवी सानिधकारो ।
 दुःखकष्टनिवारणसेवो जै सुखकारी । साचैमनसमरै तेसुख
 लाभ अपारो । जिनलाभपयं प्रै हो ज्योजय जयकारी ॥३॥
 इति अजितनाथ स्तुतिः ॥ ७ ॥ ॥ ॥

॥३॥ चउवीसे जिनवर प्रणमं ऊं नितमेव आठमदिनकरि
 यै चंद्राप्रभुनौसेव । मूरति मनमोहै जाणेंपनिमचंद । दीठां
 दुःख जायै पामेपरमानंद ॥१॥ मिलचोसइंद्र पूजै प्रभुजी
 नापाय । इंद्राणो अंपन्न करजोप्तीगुणगाय । नंदोश्वर
 दोपै मिलसुरवरनी कोट । अट्टाही महोन्नव करतां हो
 जा होट ॥२॥ सेवुं जासिषरै जाणो लाभ अपार । चो
 मासे रहिया गणधर सुनि परिवार । भवियणनेंतारै
 देइ घरस उपदेश । दूध साकरथी पिण वाणो अधिक वि
 शेष ॥३॥ पोसो पन्निकमणो करियै बतपचखाण । आठ
 मतप करतां आठकरमनीहाण । आठमंगल धार्ये दिन
 कोटि कल्याण । जिन सुखसूरि कहै इम जीवत जनमप्र
 माण ॥ ॥ इति अष्टमी स्तुतिः ॥ ८ ॥ ॥

॥३॥ मूरति मनमोहन कंचन कोमलकाय । सिद्धारथ
 नंदनविसला देवि सुमाय । मृगनायक लंठनसात हायतनु
 मान । दिन दिन सुखदायकखामी श्रीवधमान ॥१॥ सुर
 नरवर किन्नर वंदित पद अरविंद । कामितभर पूरण
 अभिनवसरत रुकंद । भवियणनेंतारै प्रवहण समनिसि दौ
 स । चोवीसे जिनवर प्रणमं विसवावीस ॥२॥ अरथैकरि
 आगम भाष्या श्रीभगवंत । गणधरतेगूंध्यागुणनिधिग्यान
 अनन्त । सुरगुरु पिण महिमाकाहिनसके एकन्त । समरुं

सुखदायक ममसुख सूत्रसिद्धन्त ॥३॥ सिद्धायिका देवी वारे
विधनविशेष । सङ्गसंकट चूरै पूरै आस असेष । अह्निसि
करजोप्ती सेवै सुरनरइंद । जंपद्रगुणगण इमश्रीजिनलाभ
सुरिंद ॥ ४ ॥ ॐ ॥ इति श्रीमहावीर जिनस्तुतिः ॥ ८ ॥

ॐ ॥ अश्वसेननरेशरवामा देवीनंद । नवकरतनु
निरुपमनौलवरण सुखकंद । अहिलंठणसेवितपडमावइ
धरणिंद । प्रहजठीप्रणसु नितप्रतिपासजिणंद ॥ १ ॥ कुल
गिरिवेयड्डकणयाचंचलअभिराम । मानुषोत्तरनंदी रुचिक
कुंठल सुखठाम । भवणसरव्यंतरजाइस वेमाणियधाम ।
वरतै जेजिनवरपूरो सुज्जमनकाम ॥२॥ जिहां अंगदुग्यारै
भारैउपांगठव्वेद । इसपइन्नादाय्यामूलसूत्रचउमेद । जिन
आगस षट्द्रव्य सत्तपदारंथ जुत्त । सांभलिसरदहतां ठूटै
करमतुरत्त ॥३॥ पडमावइदेवी पार्श्वयत्त परतत्त । सङ्गसं
घना संकटदूरकरेवा दत्त । तेसंमरोजिनभक्ति सूरिकहैइक
चित्त । सुखसुजससमापो पुलकलव वड्डवित्त ॥ ४ ॥ ॐ ॥
इति श्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ॥ ॐ ॥ १० ॥ ॐ ॥

ॐ ॥ अस्य प्रव्रज्या नमिजिणपते ज्ञानमतुलं । तथा
मल्ले र्जन्मव्रतमपमलंकेवलमलं । बलत्तैकादश्यां सहसिलस
दुहाममहसि ॥ क्षितौकल्याणानां क्षपतुविपदः पंचक मदः
॥ १ ॥ सुपर्वेद्रव्ये ख्यागमन गमनैर्भूमिवलयं । सदास्वर्गत्वे
वाहमहमकया यत्र सलयं । जिनानामप्यापुच्छण मतिमुखं
नारकसदः ॥ (क्षितौ०) ॥२॥ जिनाएवं यानि प्रणिजगदुरा
त्मोय समये । फलं यत्कर्तृणामिति च विदितं सुद्धसमये ।
अनिष्टारिष्ठानां क्षितिर्नुभवेयुर्बहुसुदः ॥ (क्षितौ०) ॥३॥

सुरासो द्रा सखे सकलजिनचंद्रप्रमुदिताः । तथा च ज्योति
ष्काखिलभवननाथा समुदिताः । तयोयत्कर्तृणां विदधति
सुखं विस्मितहृदः ॥ (चित्तौ०) ॥ ४ ॥ ॥ इति मोनैका
दशोस्तुतिः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ सुखसमकितदायककामितसुरतस्कंद । हृद
रथ नृपराणौ नंदा केरोनंद । भद्रलपुरसामी मेद्रे भव
नाफंद । चित्तचोपेनमियै श्रीशैतलजिनचंद्र ॥ १ ॥ अतौत
अनागत ज्ञा होखै अनंत । संप्र त कालै जेजेव विदेह
विचरंत । बिज्जं भवणेठवणासासय असासयसंत । ते सग
लाविकरणप्रणसुं श्री अरिहंत ॥ २ ॥ कालिक उत्का
लिक अंग अनंगपविडु । नयभंग निखेपास्यादवादमित
सिद्ध । भविजन उपगारी भारौ जिन उपदेश । श्रुतश्रवणे
सगतांनासै कोटिकलेस ॥ ३ ॥ ब्रह्मजल असोकासासन
सुरि सुविचार । संघ सानिधकारी निरमल समकितधार ।
चिंता दुखचरै पूरय मनहजगीस । ध्यानतेहनो धरियै
कहै जिनलाभ सूरौस ॥ ४ ॥ ॥ ॥ इति श्रीशैतलजिन
स्तुतिः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ मिलेचोविहसुरवरविरचैविगणोसार । अटौ
गाऊ उंचो पिङ्गलोजोयणपार । विचकनकसिंहासणपद
मासन सुखकार । श्रीतोरयनायक वैसे चोसुखधार ॥ १ ॥
तीनठवशिरोवरि चामर ठालै इंद । देवदुंदुभि वाजैभाज
कुमतीफंद । भामंजलपूठैऊलकेजाणदिणंद । तिहुअणजन
मन मोहै सबलजिणंद ॥ २ ॥ द्रव्यभावसुठवणानामनिषेपा
धार । जिणगणहरभाष्यासूलसिद्धांतमजार । जिनवरनौ

पद्मिमाजिनसारिणी सुखकार । सूभभावैवंदोषजोगजय
कार ॥ ३ ॥ दुखहरणीमंगलकरणौजिनवरवाणी । भवद्वेद
द्वपाणीमौठी अमीयसमाणी । मनसुद्धे आणी प्रतिबुद्धो
भविप्राणी । सुयदेविपसाये' पामे जयति सुनांणी ॥४॥ ॥
इति श्रीसमवसरणभावगर्भिस्तुतिः ॥ १३ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ द्वेद्वेकि घपमप धुधुमि धौधौ धसकिधरंधपधो
रवं । दोंदोकि दोंदों दाग्निदि दाग्निदिकि द्रमकिद्रणरण
द्रेणवं । भक्तिभूँकि भूँभूँ भूणरणरण निजकिनिज
जनरंजनं । सुरशेलसिखरे भवति सखदं पार्श्वजिनपतिम
जनं ॥ १ ॥ कटरेगिनियोगिनि किटति गिग्निदां धुधुकि
धुटनटपाटवं । गुणगुणगुण गुणगुण रणकिरणे गुणगुणगुण
गुणगौरवं । भक्तिभूँकि भूँभूँ भूणरण रणरणनिजकि निज
जन सज्जना । कलयन्ति कमला कलितकलमल सुकलमीस
महेजिनाः ॥ २ ॥ ठकि ठेकि ठेठेठेठठिठठिक ठठिपट्टा
ताद्यते । तललोकिलोलो लेषिलेपिनिनेषिनेषिनि वाद्यते ।
उमुकिउमु युंगियुंगिनि धौगिधौ गिनि कलरवे । जिन
मतमनंतं महिमतनुतानमतिसुरनर सुब्रवे ॥३॥ पुंदांकि
पुपुदां पुपुदि पुंदां पुपुदिदोंदों अंवरे । चाचपटचच
पट रणकिरणे पुणरणने पुंनवंरे । तिहंरुरगमपधुनि नि
धपमगरस सस ससस सुरसेवता । जिननाद्यरंगे कुशलसुनि
संदिषत शासन देवता ॥ ४ ॥ इति श्रीजिन कुशलसूरिजो
इत पार्श्वजिन स्तुतिः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ रेवुंजगिरि नमियै ऋषभ देव पुंनरोक । शु
भतपनोमहिमा सुणि गुरुसुख निरभीक । शुभमन उपदाधै

विधिसुं चैत्यवंदनीक । करियै जिन आगलटाली वचन अ
लोक ॥ १ ॥ शक्रस्त्वनादिक प्रथमतिलक दशवीस । अक्ष
तगिणतीसेचटतातिमचालीस । पंचासनी पूजाभाषइ
इमजगदीस । तेहीजनितप्रणमं स्वामीजिन चउवीस ॥ २ ॥
सदिपक्षनी पूनमचैलमास शुभवार । विधिसेतोलहीवै
आगमंसाखविचार । इमसोलवरसलग धरियैन्यान उ
दार । करतां नरनारौ पामे भवनोपार ॥ ३ ॥ सोवनतनचरणे
नयणेतिमअरिबिंद । चक्केसरी देविय सेविय नरसुरदंड ।
कामितसुखदायक पूरयमन आणंद । जंपै गणनायक श्री
जिनलाभ सूरिंद ॥ ४ ॥ इति श्रीचैवीपूनिमस्तुतिः ॥ १५ ॥

॥ ॥ निरुपमसुखदायक जगनायक लायक शिवगति
गामी जी । कसणासागर निजगुण आगर सुभसमतारस
धामी जी । श्रीसिद्ध चक्र शिरोमणि जिनवर ध्यावै जेम
नरंगे जी । ते मानव ओपालतणोपरि पामे सुखपुरसंगे
जी ॥ १ ॥ अरिहंत सिद्धआचारजपाठक साधु महागुण
वंता जी । दरसण नाण चरण तप उत्तम नवपद जगजय
वंता जी । एहनो ध्यानधरंता लहीये अविचल पदअवि
नासी जी । तेसगला जिननायक नमीयै जिनए नीतिप्र
कासी जी ॥ २ ॥ आसुमासमनो हरतिमवलि चैवकमास
जगौवै जी । उजवालीसातमथी करिये नव आंवलिनव
दिवसे जी । तेरसहस्रवलिगुणिये गुणणुं नवपदकीरो सारो
ओ । इण परि निरमल तप आदरिये । आगमंसाख उदा
रो जी ॥ ३ ॥ विमलकमलदल लोयण सुंदरश्रीचक्र
सरि देवो जी । नवपद सेवक भविजनकौरा विघनहरो सुर

सेवीजी । श्रीखरतरगठनायकसद्गुरु श्रीजिनभक्तिसुणि
दाजी । तामुपसाधे दूणपरिपभणै श्रीजिनलामसुरिंदा
जो ॥ ४ ॥ ॥ इति श्रीनवपदस्तुतिः ॥ ॥ १६ ॥ ॥

॥ ॥ वलि वलिङ्गं ध्यावुं गाऊं जिणवरवीर । जिण
परवपजूसण दाखाधरमनी सौर । आसाढचोमासे ऊंती
दिनपंचास । पणिकमणोसंवळुरौ करियैविणउपवास ॥ १ ॥
चोवोसे जिनवर पूजा सतरप्रकार । करियै भलभावे भवि
ये पुण्यभंगार । वलिचैत्वप्रवादे फिरतां लाभअनंत । इम
परवपजूसण सज्जमे महिमावंत ॥ २ ॥ पुस्तकपूजावी नववा
चनाये वचाय । श्रीकल्पसूत्र जिहां सुणतां पाप पुलाय ।
प्रतिदिन परभावन धूपअगर उखेवो । इम भवियण प्राणी
परवपजूसणसेवो ॥ ३ ॥ वलिसाहमी बज्जलकरियै वारंवार ।
केइ भावनाभावे केइ तपसी सीलधार । अणदौहपजूसण
इमसेवत आणंद । सुयदेवी सानिध कहै जिनलाम सुरिंद
॥ ४ ॥ ॥ इति श्रीपूज्यापर्व स्तुतिः ॥ ॥ १७ ॥

॥ ॥ सुर असुरबंदिय पायपंकजमयणमल्लअक्षोभितं ।
वनसुषनखामसरौरसुंदर शंखलंठन सोभितं । सिवादेवी
नंदन विजगवंदन भविक कमल हिनेश्वरं । गिरनारगिरि
वरमिखरवंदुं नेमिनाथ जिनेश्वरं ॥ १ ॥ अष्टापदे श्रीआदि
जिनवर योरजिनपावापुरे । वामुपज्यचंपापुरियसीषा ने
म रेवयगिरिवरे । ससोत सिसरे वीसजिणवरमुगतिपडता
मुनिवर । बउधीस जिणवरतेहवंदुं सयलसर्वे सुखकर ॥ २ ॥
इत्यार अंग उपगम्यै दसपन्था साणिदे । ठहेदयं घप
सदयना प्यार मूलदसाधिये । अनुयोगहार उदारवंदी

सूत्रं जिनमतं गाढयै । इह वृत्तिचूरणि भाष्यं धेतालीसत्रं
गमध्यादयै ॥ ३ ॥ दुर्जंदिसे मालकदोय जेहनें सदाभवि
यण सुखकरु । दुखहरै अंबा लुं वसुंदर दुरियदोहग अप
हक । गिरनारमंण नेमिजिनवर चरणपंकज सेविये ।
श्रीसंघसज्जनें सदाभंगलकरो अंबादेविये ॥ ४ ॥ ॥ इति
गिरनारमंणश्रीनेमि जिनस्तुतिः ॥ ॥ १८ ॥

॥ ॥ श्रीदेवार्थ । विश्वेवर्यं । पूर्णानंदं । भक्त्याबंदे ॥ १ ॥
तीर्थाधीशः । शुद्धादेशः । सर्वेभौष्टं । शंकुर्वंतु ॥ २ ॥ अ
र्हद्वाचो । वाचो युक्ता । कृष्णाः सद्भिः । पापं व्रंतु ॥ ३ ॥
शान्ता कान्ता । सिद्धा देवौ । शान्त्यै दांत्यै । शश्वद्भूयात् ॥ ४ ॥
॥ ॥ इति श्रीवीरप्रभुस्तुतिः ॥ ॥ १९ ॥

॥ ॥ ॥ त्रिभुवनजननायक दायक वंछितदहन । भविकम
लविकासन सासनसूरसमान । प्रणसुं बद्धभावे नंदाराणी
नंद । श्रीसूरसचरै शीतलनाथप्रियंद ॥ १ ॥ उज्जलगुण
धारौ अविकारी अरिहंत । भविजन हितकारौ महिमावंत
महंत । उपगदरौ अविचल जयकारी जगदौस । नितनिर
मलचित्तै वंदो जिन चोवीस ॥ २ ॥ जिहानै गमसंग्रहआ
दिकनयसुविचार । स्यादस्ति प्रसुखवलि सप्तभंगिविस्तार ।
पेतीस गुणैकरि सोभै अतिमुबिसाल । लेकटैठवियै जिनवा
ली वरमाल ॥ ३ ॥ कमलसन सोहै नीलवरखतनुकाल ।
निज चार भुजै करि राजै अतिप्रयवंत । श्रीदेवी अशोका
सोकहरखसुखकंद । इमभक्तौपमणै श्रीजिनलाभसुरिंद ॥ ४ ॥
॥ ॥ इति श्रीशीतल जिनस्तुतिः ॥ ॥ २० ॥

॥ ॥ श्रीसर्वज्ञं ज्योतीरूपं विश्वाधीशं देवेन्द्रं । का

आकारं लीलाकारं माध्वाचारं श्रीतारं । ज्ञानोदारं
 विद्यामारं कोर्त्तिस्कारं श्रीकारं । गोवीणैर्वन्धं सानन्दं
 भक्त्या वन्दे श्रीपार्श्वं ॥१॥ जागृद्वीपे जगद्वीपे स्वर्णं शशे
 योगीने । चंचक्रे ज्योतिश्चक्रे तु गत्वा गच्छे वैताग्ये । श्री
 चम्पारे वल्लभकारे देवावासे सोल्लासे । येवर्त्तन्ते सर्वाधो
 गा स्ते सोम्यं वो देवामुः ॥२॥ सम्यग्ज्ञानं शुद्धध्यानं
 श्रुत्वा ध्यानं मग्नानं । तैलोक्यं शोरामारम्यं विदुष्यं मा
 कायं । अर्चयित्वा भोजोद्भूतं शश्वत्पूतं संगीतं । लक्ष्मीकांतं
 वर्णोपेतं वन्देयं सदांतं ॥३॥ भव्यानां भक्तानां कल्या
 नं कुर्वन्तो विभ्राणा । शीर्षे सौलीरं कोटीरं तारं हारं
 वल्लोत्रे । विष्णुता भोगेन्द्रोपेतामालंकारा मङ्गादं । वल्लं
 तीपद्मादेवो मदङ्गिं दृष्ट्वा वैदुष्यं ॥४॥ इति श्री पार्श्व
 तिमस्तुतिः ॥ ॥ ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पापायां पुरिषां पटतपसा पर्यं कर्पयिस्मनः ।
 श्यापात्प्रभुं हृन्मयानविपुलं श्रीगुक्तशालामनु । गोसेका
 र्त्तिकर्त्ता नागकरणे तृतीयकांते शुभे । स्वातौयः शिवमाप
 पापरहितं संस्तौमि वीरप्रभु ॥१॥ यद्भोगमनोद्वयं ततवर
 ज्ञानाक्षरमिच्छने । संभूयाश्च सुपर्वसंततिरहोचक्रमरुत
 जगन् । श्रीमत्याभिभवादिबोरचरमा स्ते श्रीजिनाधो
 मराः । संशयानवचेतसे विदधतां ये यांश्चनेनांसि च । २॥
 अर्चयित्वा मितं जगादजिनपः श्रीवर्द्धमानाभिधः । तत्पद्मा
 मनायका विरचयन् चक्रं स्मरन् सुवनः । श्रीमतीर्थसमर्थनेक
 समर्थसमर्थगुणभूषणा । भूयाद्वाक्कारकं प्रवचनं चेत
 समर्थकारिवत् ॥३॥ श्रीतीर्थार्थिपतीर्थभावनपराः पि

द्वायिकादेवता । चंचच्चक्रधरा सुरासुर नता प्रायादप्राया
दसौ । अहन् श्रोजिनचंद्रगोस्सु मतिनो भव्यात्मनः प्राणि
नो । याचक्रोवमकष्टहस्ति निधनेसार्द्धलविक्रीडितं ॥ ४ ॥
इति दीपमालिकास्तुतिः ॥ २२ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ पुनः ॥

॥ ॐ ॥ सिद्धारथताताजगत विख्याता विसलादेवीमा-
य । तिहां जगगुरुजनस्या सब दुखविरम्या महावीरजिन-
राय । प्रभुलेई दिक्षा कर हितशिष्या देईसंवन्नरीदान ।
बहुकरमखपेवा शिवसुखलेवा कीधो तपश्रुभध्यान ॥ १ ॥
वर केवलपामौ अंतरजामी वदिकातौशुभदौस । अमावस-
जाते पिठलीराते सुगतिगयाजगदौस । वलि गोतम ग-
णधर मोटासुनिवर पास्यापंचमज्ञान । यथातत्वप्रका-
सी शीलविलासौ पुज्जतासुगतिनदान ॥ २ ॥ सुरपतिसंचरि-
यारतनउधरिया रातषई तिहां काली । जनदौवाकीधा
कारजसौधा निसार्थईउजवाली । सज्जलोकैहरखी नि-
जरेनिरखी परबक्रियोदौवाली । वलि भोजन भगते ।
निज निज सगतेजौमेसेवसुहाली ॥ ३ ॥ सिद्धादिकादे-
वो विषनहरेवो वंछित दै निरधारी । करै संघनैसाता ।
जिमजगमाता एहवी शक्ति अपारी । जिनगुणइमगावै
शिवसुखपावै सुगणधो भविजनप्राणी । जिनचंदनतौसर
महासुनिसर जपै एहवी वाणी ॥ ४ ॥ इति श्रीदीपमालि-
कास्तुति ॥ २३ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ अथ पनरैतियोकासवनलिख्यते ॥

॥ ॐ ॥ सुगुणसनेहीसाजण श्रीसौमंधरस्वामि । अरज

सुणो इक जगगुरुसुज आसाविसरास । पूरवविदेहें विजय
भली पुष्कलावई नाम । जिहां विचरै जिनवरजी धनते
नयरीगाम ॥ १ ॥ धनते लोकसुणै जे जोजनगामनीवाणि
धनतेमहीयल चरणधरै जिहां जिनवर भाण । धनतेभविज
न जे रहै प्रभुताहरपरसंग । वदनकमल निरखी नितमा
णै उत्तवअंग ॥ २ ॥ सुगुरुमुखै प्रभुसुजस तुम्हीणोसांभल
कान । मिलवानै उलसैमनमाहरोधरुं इक ध्यान । भगति
जुगति करवानी ठै सुजसगली जोर । पिणप्रभुलगपुहचो
जे तेहनहीपगदोर ॥ ३ ॥ आद्राद्रुंगर अतिवणाविचवहै
नदियांपूरि । किम सुजथो अवरायै प्रभुजी एतलीदूर । आं
खद्रलीउलजों करै जोयवामुखजिनराज । पांखद्रलीपाई
नही ते विन किमसरै काज ॥ ४ ॥ वाटद्रलौवहतोकोई
न मिलै सेगूसाथ । कागलियोलिख आपूजं जिम तेहनें
हाथ । जाणूं ससिहरसाथे कज्जं संदेशाजेह । पिणअलगो
यई उपरि वाट्रै निकलै तेह ॥ ५ ॥ जो कोई रीते प्रभुजी
तुमथीएथअवाय । तो इण भरतनावासी भविजन पावन
थाय । साहिवनौतोसुनि जरसगलै सरिषी होय । पिणपो
तानी प्रापति सारु फलप्रतिजोय ॥ ६ ॥ अलगोठुपिणमा
हरै तुमसुंसाचीप्रीति । गुणगुणवंतना आवैहोयद्रै खिणर
चीत । जठुंसेवकतुंठेमाहरोआतमराम । नहिंयविसारुं
जीवुंजालगिताहरो नाम ॥ ७ ॥ साचैदिलथो सुजसुं
धरज्योधरमखेह । करुणाकर प्रभु कर जो मोपरिमहिर
अठेह । दूसमकालतणो दुखटालोदीनदयाल । पालो विरदसं
भालो निज सेवकसुं ठापाल ॥ ८ ॥ आसविलूभा अलग

थकी पिण करै अरदास । पिण मोटानी महिरठां न
विधाय निरास । केईवसै प्रभुपासे केईवसैठै दूरि । राज
महिरनी रोते सकलनें जाणें हजूर ॥८॥ सिवसुखदायक
नायक लायक खामिसुरंग । ध्यायक ध्येय स्वरूपलहे ।
निज आत्मउमंग । सहिजे एकपलक जोथायै प्रभु तुज
संग । लाभउदय जिनचंद्र लहै नितप्रेम अभंग ॥ १० ॥
॥॥ इति श्रीसीमंधरखामी स्तवनं ॥ ॥ १ ॥ ॥

॥॥ श्रीसंखेसर पासजिणेसर मेटीयै । भवनासंचत
पापपरासव मेटीयै । मनधर-भाव अनंतचरणयुगसेवता ।
अण्डतें इककोटि चतुरविधदेवता ॥१॥ ध्यानधरुं प्रभू
रथकी ऊंताहरो । जलजिमलौनो मीनसदा मनमाहरो ।
भव२ तुमहीजदेव चरणहूं सिरधरुं । भवसायरघीतार
अरजआहौजकरुं ॥२॥ भूखविषातप्रसीत आतमएनविसहै
तपजप संजम भारतणो नवनिरवहै । पिणजिणवरना ना
मतणी आसतधणी । एहिज ठै आधार जगतगुरु अरुहभ
णी ॥३॥ तुमदरसणविनसाम भवोदधि ऊंफिछो । सहिया
दुखअनेक नकारज कोसछो । मिलिया हिवप्रभु सुज्जस
दासुखदीजीयै । चउगय संकट दूर जगतजस लीजीये ॥४॥
जादवपति ओकषणतणी आरतिहरी । सेनाकीधसचेतजरा
दूरैकरी । परचा पूरण पासरयण जिमदीपतो । जयवंतो जि
णचंदसयल रिपुजीपतो ॥ ५ ॥ इति श्रीपार्श्वजिन स्तवनं १ ॥
॥ ॥ सुफल संसार अवतार एङंगिणुं । सामिथी
मंधरा तुम्ह भगतै भणुं । भेटवापायकमल भावहीयतै
धणो । करौससुपसायजे वीनवुंते सुणो ॥ १ ॥ तुम्हसुं कूट

अरिहंतसुं राखियै । जिसो अठैतिसो करजोनि करि भा
 पियै । अति सबल मुऊहियै मोहमाया धणी । एकमन
 भगति किमकरूं बिभवन धणी ॥ २ ॥ जोव आरति करै
 नव नवीपरिगटै । रौसचटकोचटै लोभवयरीनटै । नयण
 रस वयणरस कामरस रसीयो । तेम अरिहंततूंहियटै नबि
 वसीउ ॥ ३ ॥ दिवसनें रातिहियटै अनरोधरूं । मूठम
 न रौऊवा वलिय मायाकरूं । तूंहिज अरिहंत जांयै जि
 सो आचरूं । तेम कर जेम संसार सागर तरूं ॥ ४ ॥ क
 आवसि सुखनें दुखजेऊं सऊं । मनतणीवात अरिहंत कि
 णनें कइं । करिदयाकरिमयादेवकरुणापरा । दुखहरि
 सुखकरि सामअमंधरा ॥ ५ ॥ जाणसंयोग आगम वयण
 पिणसुणु । धर्मनकरायप्रभुपापपोते धणुं । एक अरिहंततूं
 देवबीजो नही । एह आधार जग जाणज्यो अम्ह सही ॥
 ६ ॥ धण कणय मायपिय पुत्तपरियण सह । हस्यो वोत्यो
 रस्यो रंगरातो बह । जय जयो जगतगुरु जौवजीवन धरा ।
 तुम्ह समवदनही अवर वालहे सरा ॥ ७ ॥ अमियसम वां
 णि जाणुं सदा सांभलुं । वारवर परषदामांहिआवौमिलुं ।
 चित्तजाणुं सदा सानि पायउलगुं । किम करूं ठामपुंनर
 गिरिवेगलूं ॥ ८ ॥ भोलना भगतितूं चित्तहारै किखै ।
 पुण्यसंयोग प्रभुदृष्टिगोचर हस्यै । जेहनेनांसमन वय
 णतनउलस्यै । दूरधीदूकनाजेम हियटै वसै ॥ ९ ॥ भल
 भलोएणि संसारसऊ ए अठै । सामिसीमंधरा ते सऊ तुम
 पठै । ध्यान करतां सुपनमांहि आवौमितै । देखियै नयण
 तो चित्तआरति टलै ॥ १० ॥ सामसोहामणा नाममनगर

गहै । तेहसुं नेह जे वात तुम्हची कहै । तुम्ह पायभेटवा
 अतिवणुं टलवलुं । पंखजोहोयतो सहिय आवीमिलुं ॥
 ११ ॥ मेरुगिरलेखणी आभकागलकहं । खीरसागर तणा
 दुधखनोयाभहं । तुम्ह मिलवातणा सामि संदेसना । इंद्र
 पिण लिखियनरुकै अठै एवना ॥ १२ ॥ आपणें रंगभरि
 वातमुख जेतली । ऊपजै सामिन कंहायमुखतेतली । सुणो
 सीमंधरा राजराजेश्वर । लाहनें कोटि प्रभुपूरि सविमा
 हरा ॥ १३ ॥ पुष्पभविमोहवसि नेहडवै जेहनें । समरियेए
 णि संसार नित तेहनें । मेहनेंमोरजिम कमलि भमरोरमें ।
 तेम अरिहंततूं चित्तमोरेगमें ॥ १४ ॥ प्ररो अरिहंतनो
 ध्यानहियतूं वस्युं । वापनो पापहिवरहियकरस्यै किसुं
 ठामिजिमगुरुद्वरं पंखि आवै वही । ततखिणसर्पनौजा
 ति नसकैरही ॥ १५ ॥ पापमेंकज्ज सावज्ज सज्जपरिहरो ।
 सामिसीमंधरा तुम्ह पयअणुसिरो । सुइचारिव कहियैप्र
 भुपालसुं । दुक्खभंगार संसार भयटालसुं ॥ १६ ॥ तुम्हज्जं
 दासज्जं तुम्ह सेवकसहो । एहमेवात अरिहंत आगलिक
 ही । एवना माहरी भगतजाणीकरी । आपज्योवापजीसा
 र केवलंसही ॥ १७ ॥ कलश ॥ इमं ऋद्धि वृद्धि समृद्धि
 कारण दुरितवारण सज्जकरो । उववजायवरसोभक्तिला
 भै वख्यो श्रीसीमंधरो । जयजयो जगतगुरु जीवजीवनक
 रो सामिमवावणो । करजोडिवलिवलिवीनवं प्रभु पूरि ।
 आस्थामनतणी ॥ १८ ॥ इति श्रीमंधरजीरीवीनतौ संपूर्ण ॥

२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ मनमोहन महाराज । तीनमुवन सिरताज ।

॥ आठेलाल ॥ नगर ब्रह्मानपुर राजोयाजी ॥ १ ॥
 पासजिणंद प्रधान । निरमल सुगुणनिधान ॥ आठेलाल ॥
 वामासुतवद्रि भागीयाजी ॥ २ ॥ सेवकनौसंभाल । करीयष
 रीततकाल ॥ आठेलाल ॥ संकटसङ्ग प्रभुपरिहृत्याजी ॥ ३ ॥
 चिंताकरी चकचूर । प्रगद्यो आनंदपूर ॥ आठेलाल ॥ वाट
 विषमतापिण्डलौजी ॥ ४ ॥ प्रभुजीनें परसाद । वोतासङ्ग
 विखबाद ॥ आठेलाल ॥ मनवंडित सुऊ सङ्ग फलयाजी ॥ ५ ॥
 ध्यानसमाधिनीथाप । मिलीयाठो प्रभुआप ॥ आठेलाल ॥
 देज्यो दरसण बलिसदाजी ॥ ६ ॥ अमृत धर्मसुजाण । सी
 सल्लमां कल्याण । आठेलाल । वाचंक इम बीनतीकरै जो
 ॥ ७ ॥ ॥ इति श्रीमनमोहन संपूर्णम् ॥ ॥ ३ ॥

॥ ॥ जय२ श्रीजिनराज जगजन अन्तरजामौ । ता
 रण तरणजिहाज । परमात्म परिणामौ ॥ १ ॥ परमपुरुष
 परमेस । परमानंद प्रधान । परमप्रकास विसिस । निरमल
 ज्ञाननिधान ॥ २ ॥ जगपतिपासजिणंद । प्रभु तुम्ह हो उप
 गारी । सुनियै सेवक जान । श्रीसी अरज हमारी ॥ ३ ॥
 मोहमहामद भूलि । में वहुकाल गमायो । निजपरभाववि
 वेक । सुद्वसुभाव नपायो ॥ ४ ॥ निरमल चेतनभाव । कर्म क
 लंकित कोनो । ताकारणगुण ठोडि । परओगुणचितदीनो
 ॥ ५ ॥ निज अवगुण सुणिकान । दिलमें रोसभराउं । अठ
 ता निजगुणगान । सुनिवैकुंजमाह्वं ॥ ६ ॥ आश्रवपांचे
 असुद्ध । दिलसे दूरनजावै । कुमति कदाग्रहजोग । समता
 सुद्ध न आवै ॥ ७ ॥ अवकाहुपुण्यसंयोग । प्रभु तुऊ सुद्धा
 पेषी । सुद्ध अध्यात्मलीन । भाव असुद्धउवेषी ॥ ८ ॥ निर

खि२ प्रभुविंव । मनमें आनंद पाऊं । गाऊं तुऊ गुणग्राम
 देवअवर नविचाऊं ॥ ८ ॥ करुणाकरि प्रभुमुऊ । आतम
 निरमल कीजै । सुद्धदसा प्रगटाय । मोहविकलता ठीजै
 ॥ १० ॥ भव२ निजप्रद सेव । प्रभु सेवक कुं दोजै । अजि
 न भक्तिप्रसाय । सुमति विलाशवरी जै ॥ ११ ॥ इति श्रीपा
 र्श्वजिन स्तुवनं ॥ ४ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ प्रणसुं श्रीगुरुपाय । निरमल न्यानउपाय ।
 पांचमितप भणुं ए । जन्म सफल गिणुं ए ॥ १ ॥ चउवौसमो
 जिनचंद । केवल न्यानदिणंद । विगहै गहगह्योए । भवि
 यणने कह्यो ए ॥ २ ॥ न्यान वढो संसार । न्यानसुगति दा
 तार । न्यानदौवो कह्यो ए । साचोसरदह्यो ए ॥ ३ ॥ न्यान
 लोचन सुविलास । लोकालोक प्रकास । न्यान विनापसुए ।
 नर जाणैकि सुं ए ॥ ४ ॥ अधिक आराधक जाण । भगवती
 सूत्रप्रमाण । न्यानो सर्वतुए । किरिया देशतुए ॥ ५ ॥ न्या
 नौसासोसास । करम करै जेनास । नारकिनें सहीए । को
 ढवरस कह्यो ॥ ६ ॥ न्यानतणो अधिकार । बोल्या सूत्र
 मऊार । किरिया ठै सहीए । पिणपाठै कह्यो ॥ ७ ॥ कि
 रिया संहित जो न्यान । ऊबैतो अतिप्रधान । सोनोनें सु
 रोए । संखदूधै अह्योए ॥ ८ ॥ महा निशीथ मऊार । पांच
 मि अक्षरसार । भगवंत भाषोयोए । गणधर साखियोए ॥
 ९ ॥ ढाल१ पहिली कालहरानो ॥ ॐ ॥ पांचमि तपविधि
 सांभलो । जिमपामो भवपारोरे । श्रीअरिहंत इमउपदिसै ।
 भवियणनें हितकारोरे ॥ पां० १० ॥ भिगसर माह फागुण
 भला । जेठ आसाढ वैसाखोरे । इण षटमासै लीजीये । सु

भदिन सदगुरुसाधोरे ॥ पां० ११ ॥ देव जहारीदेहरे । गी
तारथ गुरुवंदोरे । प्रोथी पूजो न्याननी । सगति कुवै तो नंदी
रे ॥ पां० १२ ॥ बेकरजोती भावसु । गुरुमुखकरो उपवा
सोरे । पांचमिपङ्क्तिमणो करै । पढो पङ्क्ति गुरुपासोरे ॥
पां० १३ ॥ जिण दिन पांचमितप करो । तिण दिन आरंभ
टालोरे । पांचमितवनथुई कहो । ब्रह्मचारिज पिणपालोरे
॥ पां० १४ ॥ पांचमास लघुपञ्चमी । जावजीव उत्कष्टीरे ।
पांचवरस पांचमासनी । पांचमिकरो शुभहष्टीरे ॥ पां० १५
(ढाल ५ उल्लालानी) ॥ ॥ ॥ हिवभविंयणरे पांचमिउजमणो
सुणो । घरसाहरे वारुधनखरचोवणो । ए अवसररे आवं
तांवल्लि दोहिलो । पुण्यजोगैरे धनपामंत सोहिलो । (उ
ल्लालो) सोहिलो वलीयधन पामता पिण भर्मकाजकिहां
वलो । पांचमी दिन गुरुपासुआवी कीजोयै कावसगर
लो । बिणन्यान दरसण चरणटोकी देइपुस्तकपूजोयै । था
पना पहिलो पूजकेसर सुगुरु सेवाकीजोयै ॥ १६ ॥ सिद्धां
तनीरे पांचपरति वौटांगणा । पांचपूठारे सुखमलसूत्रप्रसु
खतणा । पांचप्रोरारे लेखण पांच मजोसणा । वासकुंपारे
कांवीवारुवरतणा । (उल्लालो) वरतणावारु वलियकमली ।
पांचजिलमिल अतिभली । थापनाचारिज पांचठवणी ।
सुहपतो पणपाटली । पटसूत्रपाटी पंचकोथल पंचनवकर
बालियां । इण परैआवक करैपांचमि ऊजमणो उजवा
लियां ॥ १७ ॥ बलिदेहरैरे खाव महोत्तव कीजोयै । वर
साहरे दानवली तिहां दीजोयै । प्रतिमानेरे अगलिहो
वणोटोइयै । पूजानारे जे जे उपगरण जोइयै । (उल्लालो)

जोइयै उपगरण देवपूजा काज कलशभंगारए । आर
 ती मङ्गलथालदीवो धूपधाणोहारए । घनसार केसर अ
 गरसूकद्र अंगलुहणो दोसए । पंच पंचसगलौ वस्तु दोवो
 सगतिसु पचवीस ए ॥ १८ ॥ पांचमीतारे साहमी सर्व
 जीमाद्रियै । रात्री जोगेरे गौतरसाल गंवाद्रियै । इण
 करणीरे करतां न्यान आराधियै । न्यान दरसणरे उत्तम
 मारगसाधियै । (उल्लालो) साधियै मारग एह करणी
 न्यानलहोये निरमलो । सुरलोकनें नरलोकमाहें न्यान
 वंतिते आगलो । अनुक्रमे' केवल न्यान पामो सासता सुख
 जेलहै । जे करैपांचमि तपअखंडित वीरजिणवर इम
 कहै ॥ १९ कलश ॥ इम पंचमी तपफलप्ररूपक वर्द्धमान
 जिणेशरो । मेधुख्यो श्रीअरिहंत भगवंत अतुलबल अल
 वेसरो । जयवंत ओजिनचंद सूरज सकलचंदनसुंसीयो ।
 वाचनाचारिज समयसुंदर भगति भावप्रसंसियो ॥ २० ॥
 इति श्रीपंचमीष्टव स्तवन संपूर्ण ॥ ❀ ॥ ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ पांचमितप तुमे करोरे प्राणो । निरमल पामो
 न्यानरे । पहिली न्याननें पठेकिरिया । नही कोईन्यान स
 मानरे ॥ पां० १ ॥ नंदीसूत्रमें न्यानवखाख्यो । न्याननापंच
 प्रकाररे । मति श्रुत अवधि अनेंमनपर्यव । केवलन्यान श्री
 काररे ॥ पां० २ ॥ मति अष्टावीस श्रुतिचवदैवीस । अवधिठ
 असंघ प्रकाररे । दोयभेद मनपर्यवदाख्यो । केवल एकप्रका
 ररे ॥ पां० ३ ॥ चंद्र सूरज ग्रह नक्षत्रतारा । तेखुं तेज
 आकासरे । केवल न्यानसमो नहीकोई । लोकालोक प्रकास
 रे ॥ पां० ४ ॥ पारसनाथ प्रसादकरीनें । माहुरीपूरो उमेदरे

समय सुंदर कहै ऊं पिणपासुं । न्याननो पंचमो भेदरे ॥

पां० पू ॥ इति श्रीपार्श्वजिनस्तवनं ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ भविका श्रीजिनविंबजुहारो ॥ आतम परमआधा

रोरे ॥ (भविकाश्रीजि०) जिनप्रतिमा जिनसारधौजाणे । नक

रो संकाकाई । आगमवाणीने अनुसरै । राखोप्रीतसवाई

रे ॥ भ० श्री० १ ॥ जे जिनविंब खरूप न जाणें । तेकहिये किम

जाणें । भूलातेह अज्ञानें भरियां । नही तिहां तत्वपिठाणो

रे ॥ भ० श्री० २ ॥ अंबदश्रावक श्रेणिक राजा । रावण प्रसु

ख अनेक । विविधपरै जिन भगति करंता । पाय्याधरमविवे

करे ॥ भ० श्री० ३ ॥ जिनप्रतिमा बडभगते जोतां । होय निश्चय

उपगार । परमारथगण प्रगटपूरण । जोज्यो आद्रकुमार

रे ॥ भ० श्री० ४ ॥ जिनप्रतिमा आकारेजलचर । ठै बड जलधिम

ऊार । तेदेखीबडलामड्वादिक । पाय्या विरतप्रकाररे ॥ भ०

श्री० ॥ ४ ॥ पांचमा अंगै जिन प्रतिमानो । प्रगटपणें अ

धिकार । सूरैयाभसुर जिनवर पूज्या । रायपसेणीमऊार

रे । भ० श्री० ॥ ५ ॥ दशमें अंगै अहिंसादाखी । जिनपूज्यां

जिनराज । एहवा आगम अरथमरोप्री । करियै किम

अकाजरे भ० श्री० ॥ ७ ॥ समकित धारी सतीयद्रूपदी ।

जिनपूज्या मनरंगै । जोज्यो एहनो अरथ विचारो । ठडे

ग्याता अंगैरे भ० श्री० ॥ ८ ॥ विजय सुरै जिम जिनवर

पूजा । कौधौचित धिर राखी । द्रव्य भावविड्भेदे कौनी ।

जीवाभिगमतेसाखीरे ॥ भ० श्री० ॥ ९ ॥ इत्यादिक बड आ

गम साखै । कोइसंका मति कर ज्यो । जिनप्रतिमा देखी

नितनवलो । प्रेमधणो चित धरज्यो रे ॥ भ० श्री० ॥ १० ॥

चिंतामणि प्रभुप्रासपसायै । सरधा होज्यो सवाई । औ
जिनलाभ सुगुरु उपदेसै । औजिन चंद्रसवाई रे ॥ ११ ॥
भ० औ० ॥ इति औचिन्तामणिपार्श्वजिनस्तवनं ॥ ६ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अंतरजामीसुण अलवेसर । महिमा विजगत्
मारो । सांभलनें आयो तुमतोरे । जन्ममरणदुखवारो ॥ १ ॥
(सेवक अरज करै ठैहोराज । अरुहने सिवसुखआलो) ॥
(आंकणो) सज्जकोनां मनवंछितपूरो । चिंतासज्जनौ चूरो
एह विरुदठै राज तुम्हारो । किम राखो ठो दूरो । सेव० ॥
२ ॥ सेवक नें विलविलतो देखी । मनमें सहिरन धरख्यो ।
करुणासागर किम कहवासो । ज्यो उपगार नकर ख्यो ॥
सेव० ॥ ३ ॥ लटपटनो हिव कामनही ठै । परतिखदरसण
दीजै । धुंवांमैषीजुं नहीसाहिव । पेट पछां पतीजै ॥ से०
४ ॥ ओसंखेसर मंझणसाहिव । वीनतनी अवधारो । कहे
जिनहर्षमयाकरसुऊपर । भवसायरथी तारो ॥ सेवक० ५ ॥
इति औपार्श्वजिनस्तवनं ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ जयकारौजिनराज । पुरसादाणी रे । वामासुत
वरदाय । निरमलनाणी रे ॥ १ ॥ पांचकमल प्रभुअंग । निर
पमनिरख्यारे । विणकमल सुऊसंग । आतमहरख्यारे ॥ २ ॥
वदन महोदय देख । चंदलजाणू रे । गगनभमें निसदीस ।
इम मन आणूरे ॥ ३ ॥ सुरमणि ज्युं सुखकार । नयणविरा
जै रे । हृदयकमल सुविलास । बाल ज्युं ठाजै रे ॥ ४ ॥
प्रभुकरचरणविलोक । पंकजहाख्यो रे । ततखिण निजसं
वास । जलमें धाख्यो रे ॥ ५ ॥ इम सरवंग उदार । औजिन
राया रे । साचै पुण्य संयोग । साहिव पायारे ॥ ६ ॥ प्रभु

गुण अनुभवनीर । सांगसुरगैरे । टाढ्योपातिकपंक । आत
मसंगैरे ॥७॥ वरस अढारचोतीस । वदिवैशाखै रे । मनु
हर पांचमदीस । सज्जसंधसाखें रे ॥८॥ नगरमहेवामाहि ।
पासजुहारया रे । श्रीजिनचंदसुखिंद । वंछितसास्यारे ॥९॥
इति पार्श्वजिनस्तवनं ॥ ॐ ॥ ७ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ अमलकमलजिम धवलविराजै । गाजै गोप्त्रीपास ।
सेवा सारै जेहनी । सुरनरमनधरिय उलास ॥१॥ सोभागो
साहिव मेरावे । अरिहांसुग्यानो पासजिणंदावे । (आंकणी)
सुंदरसूरति मूरति सोहै । मोमन अधिक सुहाय । पलक
मेंपेखतां मानु । नवनवी ठवीय देखाय ॥२॥ सोभागो०अ०॥
भवदुखभंजण जनमनिरंजन । खंजन नयनसुंरंग । अवाणसु
णी गुणताहरा । माहरा बिकस्या अंगोअंग ॥ ३ ॥ सो०
अ०॥ दूरथकौजं आयो वहनेदेवहलोदीदार । प्रारथियां प
हिमेनही । साहिवा एहउत्तम आचार ॥४॥ सोभागी०अ०
प्रभुसुखचंद विलोकित हरषित । नाचत नयनचकोर । कम
लहसै रविदेपने । जिमजलधर आगममोर ॥सो०॥५॥ किस
कैहरिहर किसकै ब्रह्मा । किसकै दिलमेरांम । मेरैमनमेतूं
दसै । साहिव सिवसुखनोताम ॥ सो० अ० ॥६॥ मातावा
मा धन्य पिताजसु । श्रीअश्वसेन नरेश । जनमपुरी वणारसौ
धनधनकासीनो देस ॥सो०अ० ॥७॥ संवतसतरैसै वावीसै
वदि वैसाख वखाण । आठम दिन भलै भावसुं । मोरौ
जाव चढी परिमाण ॥सो० अ० ८॥ सानिधकारी विषन
निवारौ । परउपगारीपास । श्रीजिनचंद जुहारतां । मोरौ
मफलफली सज्जआस ॥ सो०अ०९॥ इति श्रीपा०स्तवनं ॥८॥

॥ ॐ ॥ ढाल पाटो धरजौ पाटीयै पधारो एहनी ।
 सुणि२ सेबुं जगिरखामी । जगजीवन अंतरजामी । ऊं तो
 अरजकरुं सिरनामी । कृपानिध वीनती अवधारो ॥ १ ॥
 भवसायर पार उतारो । निज सेवकवानवधारो । क० । प्रभु
 मूरति मोहन गारी । निरध्यां हरषे नरनारी । जाउं वारी
 ऊं वार हजारो । क० ॥ २ ॥ हिव किसिय विमासण कीजै ।
 सुऊ ऊपरमहिर धरीजै । दिलरंजण दरसणदीजै । क० ॥ ३ ॥
 आज सयलमनोरथ फलिया । भवभवनातिकटलिया । प्रभु
 जोसुऊ सैमुखमिलिया । क० ॥ ४ ॥ समस्यां संकटटलियायै ।
 नवनवनितमंगल थायै । सुऊ आतम पुण्यभरायै । क० ॥ ५ ॥
 करजोद्री वीनति कीजै । केसर चंदन चरचीजै । दिन धन
 धन तेह गिणीजै । क० ॥ ६ ॥ प्रभु दरस सरस लहितोरो ।
 अति हरषित ऊवो चितमोरो । जिम दीठांचंदचकोरो
 क० ॥ ७ ॥ परतिख प्रभु पंचमै आरै । विसमा भयसंकट
 वारै । सज्जसेवक काज सुधारै । क० ॥ ८ ॥ सेवोखामि सदा
 सुखदाई । कमणानरहै घर काई । बाधै संपतिसोभ सवाई
 क० ॥ ९ ॥ नाभिराय कुलंबर चंदा । भवजन मन नयण
 आणंदा । ओलगै सुर अशुर सुरिंदा क० ॥ १० ॥ जयकारी
 रिषभजिणंदा । प्रहसमधर परम आणंदा । वंदै श्रीजिन
 भक्तिसूरिंदा । क० ॥ ११ ॥ इति श्री ऋषभदेवजौ स्तवन
 संपूर्णम् ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ घर अंगण सुरतरु फल्योजौ । कवण कनक फल
 खाय । गयवर बांध्यो बारणोजी । खरकिम आवैदाय ॥ १
 विमलजिन माहरे तुम्हसुं प्रीति । सुरसकलंकित सुमित्यां

जी । होयतो हींसे केम । वि०२ ॥३॥ मनगमता मेवालही
जी । कुणखल खांवाजाय । आदरसाहिवनो लहीजो । कुण
त्ये रांकमनाय ॥ वि०३॥ पाच ठते कुणकाचनें जी । अलव
पसारै हाय । कुणसुरतरुथी जठिनें जी । वांवलघाले वाय
वि०॥४॥ देव अवरजोड्डं करुं जी । तोप्रभु तुमचीआण ।
श्रीजिनराज भवो भवैजी । तुं हीज देवप्रमाण ॥ वि० ५॥
इति श्रीविमलजिन स्तवनं ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पासजिनेसर जगति लोए । गवढी पुरसंरण
गुणनिलोए । तवन करिस प्रभुताहरोए । मनवंठित पुरो
माहरोए ॥१॥ नयरौनामवणारसिए । सुरनयरी जिनरिद्धै
बसीए । तेण पूरीठै दीपतोए । अखसेनराजा रिपुजीपतो
ए ॥२॥ वामातसुवरिनारए । तसुगुणहि नलभैपारए । ता
मुडयर अवतारए । तसुअतिसय रूपउदारए ॥३॥ चवदसु
पन तिण निसिलछ्याए । अनुक्रमकरि तेसज्जमन ग्रछ्याए ।
पूठै भूपतिनें कछ्याए । करजोदि कछ्या जे जिमलछ्याए ॥ ४
(टालर) । प्रयमसुपनगज निरख्यो । मायतणोमन हरख्यो ।
बीजै दृपभउदार । धरणी जिण धख्यो भार ॥५॥ तोज सिंह
प्रधान । जमुवल कोयनमान । चउयै देखी श्रीदेवी । कमल
वसै सुरसेवो ॥६॥ पांचमै पुष्पनीमाला । पंचवरणसुविशा
ला । ठहै दीठोएचंद । ग्रहगणकीरोएदं ॥७॥ सातमे सुरज
सार । दूरकियोअंधकार । आठमैधजलहवती । वरणविचि
तसोहंतो ॥८॥ नवमै पूरणकुंभ भरियो निरमलअंभ देखि
सरोवर दुरुमै । मनहययो अतिविशमै ॥ ९॥ समुद्र इग्या
रमै ठामै । खोरजलधि जमुनामै । वारस देवविमान ।

वाजिबध्निगीत गान ॥ १० ॥ तेरस रतननी राशि ।
 दह दिसि ज्योति प्रकाशि । सुपन चवदमे ए दीठो । प्राक्
 क धूमधी मौठो ॥ ११ ॥ सुपन कछा सुविचार । हरष्यो
 भूपउदार । पुनरतन होस्यै ताहरै । थास्यै उदय हमारै ॥
 १२ ॥ (डुहा) चवदसुपन अरणे सुणौ । हरषकियो सुविचार ।
 सुंदर सुतहुमे जनमस्यो । कुलदीपक आधार ॥ १३ ॥ वामापी
 तम वचन सुणि । आवौ मंदर ऊत्ति । देव सुगुरुकीरत
 करी । जनम कियो सुकयत्य ॥ १४ ॥ इण अनुक्रमि ऊग्यो
 दिवस । कीभासुपन विचार । ते धरिपहुता आपणै । दी
 धा दान अपार ॥ १५ ॥ (ढाल) ३ ॥ ॥ हिवजनम्या जंगरु
 जगलहुत जवकार । खिण इक नारकियै पायो सुख अ
 पार । दिशिकुमरी मिलकर सुखकरस निशकीध । करि या
 नक पुहती वंठित तेहनो सिद्ध ॥ १६ ॥ तिणहीन निशि
 चोसट इंद्रमिली तिहां आवै । लेई निज भगतै सुरगिर
 स्राव करावै । करि जनम महोत्सव जननी पासै ठावै ।
 तिहांथी सुरसवमिली दीप नंदीसर जावै ॥ १७ ॥ इमर
 यणविहाणी ऊगो दिवस उदार । घर गढ़ जै कीजै
 मङ्गलचार । इग्यारस दिवसै मिली सह परिवार । तसु
 नामदीयोअी उत्तमपास कुमार ॥ १८ ॥ प्रभु वाधै दिन
 कलाकरी जिसचंद । बिड्ड न्यान विराजित रूप जिसोदे
 बिंद । गुणकला विचक्षण विद्यातणोय निधान । यो वनवय
 आयो परणायो राजान ॥ १९ ॥ (ढाल ४) ॥ ॥ कुमर
 पदै प्रभु रहि तां काल सुखै गर्भे ए । आयोमन वैरा
 वा संयम लेवासमे ए । तव लोगंतिय देव जणावै अवसर

४ । देह संवत्सरो दान याचकजन सुख कक ए ॥ २० ॥ आ
मी भयमलह इन्द्रादिक स्य भिन्ना ए । देश विदेश वि
हार करी क्रम निरुदय्याए । प्रामोय केवल न्याम सुरै
महिमा करी ए । आपिय सउविह संघ सुगति रमणौ व
री ए ॥ २१ (दान) ५ ॥ ॥ इम योगीन्दीपास तथा गुण
जे भर गावै । ते नरनागी इह परलोगसु वंदित पावै ।
संवत्सरो संवति जि के गवन्दीपुर जावै । चोरधास संकट
हमै विभक्तगाई नआवै ॥ २२ ॥ धरणराय पत्तमावह
आमयके मिर आण । आंवन वरण सुशोभित नवकर काय
प्रभास । कण्ठपटल चिन्तामणि कामगवी समतोलै । योग
सगोचर सीम समय रंग इण परिवोनै ॥ २३ ॥ इति श्री
पार्वजिन सवर्ग ॥ ३ ॥ १० ॥ ॥ ॥

॥ ॥ राग सिंधू ॥ पूजानो तं वेपरवाजी । तेसमता
गायो करिमाजी । राजी जिमलुभ आण आगजी । पूरेतो
पूरे पतिवाजी ॥ १ ॥ तेमाजीमेवाविधि आणी । भूलाभमे
आरमनि प्राणी । समसध आराधे मुजवाणी । तां संतोपीजे
आआणी ॥ २ ॥ इहै इकवचनसुआपै । तेतोपिंहभरोजे पापै
नाम जावै परमेसर जावै । तुंकिम केजनो पातक जावै ॥ ३ ॥
भगति भगतिवो परिना पार । महं नाधउ जिनवर निर
वार । जिमलुभआइन नापीकार । तिगतो भगति करी सो
वार ॥ ४ ॥ नाचसवंतजो जिनगात्र । आधो मान सचीमे
आध ॥ आनमने वचने जिमगात्र । आधो मोटे सिधपुरा
ज ॥ ५ ॥ इति श्रीपार्वजिनसवर्ग ॥ १० ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ समसधरम वेदा भगवत ; धरम प्रकाश श्रीप

रिहंत । बारै परषदावैठी जुग्री । मिगसरसुदि इग्यारस
 वग्री ॥ १ ॥ मल्लिनाथना तीन कल्याण । जनमदिज्ञाने के
 वल न्यान । अरिदौचा लीधीरुवग्री ॥ मि० २ ॥ नमिनें ऊ
 पनो केवल न्यान । पांच कल्याणक अति परधान । ए ति
 थिनी महिमा ए वग्री ॥ मि० ३ ॥ पांचभरत ऐरवत इ
 महीज । पांच कल्याणिक जवैतिमहीज । पंचासनी संचा
 परगग्री ॥ मि० ४ ॥ अतीत अनागति गिणतां एम । दो
 ठसै कल्याणकथायै तेम । कुणतिथ ठै एतिथ जे वग्री
 ॥ मि० ५ ॥ अनंत चोवीसी इण परिगिणो । लाभ अनंत
 उपवासांतणो । ए तिथि सज्ज तिथि सिरराखग्री ॥ मि० ६ ॥
 मोनपणें रछ्या श्रीमल्लिनाथ । एक दिवस संयमव्रत साथ ।
 मोनतणी परिग्रंत इम पग्री ॥ मि० ७ ॥ अठपुहरी पोसो
 लीजीयै । चोविहारविधसुं कीजीयै । पिण परमादन कीजै
 वग्री ॥ मि० ८ ॥ वरस इग्यार कीजै उपवास । जावजीव
 पिण अधिक उलहास । ए तिथ मोक्षतणी पावग्री ॥ मि० ९ ॥
 उजमणो कीजै श्रीकार । न्यानना उपगरण इग्यार २ ॥
 करोकाउसगंग गुरुपाये पग्री ॥ मि० १० ॥ देहरै स्नातकरौ
 जे वलो । पोथी पूजौजै मनरली । सुगतिपुरी कीजैदू कग्री ॥
 मि० ११ ॥ मोन इग्यारसमोटोपर्व । आराध्यां सुखलहीयै
 सर्व । व्रत पञ्चक्वाण करो आखग्री ॥ मि० १२ ॥ जेसलसोलइ
 क्वासी समें । कीधो तवन सह मनगमै । समय सुंदर कहे
 करोद्याहग्री ॥ मि० १३ ॥ ॥ ॥ इति श्रीएकादसी वृद्ध
 स्तवनं संपूर्ण ॥ ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ तुं मेरे मनमें प्रभु तुं मेरे दिलमें । ध्यानधरुं पल २

में । पासजिणेसर अन्तरजामी । सेवकं छिनमे ॥ [तुं०]

१ ॥ काह कोमन तरणीसुं राच्यो । काह को चितधनमें ।

मेरो मन प्रभु तुमही सुं राच्यो । ज्युं चातक चितधनमें ॥

[तुं०२] ॥ जोगीसरतेरी गति जाणें । अलखनिरंजण छिन

में । कनक कीरति सुखसागर तुमही । साहिब तीन भवन

में ॥ [तुं०३] ॥ इति पार्श्वजिन स्तवनं ॥ ११ ॥ ॥

॥ ॥ मोरा साहिब हो ओसीतलनाथकि । वीनती

सुणो इकमोरदो । दुख भाजै हो जग दीन दयाल कि ।

बात सुणी में तोरदो ॥ १ ॥ (मो०) तिणतोरै हो ऊं आयो

पासकि । सुऊमन आस्था ठै धणी । कर जोदो हो कडं

मननौ बातकि । तुं सुणि जे बिभुवन धणो ॥ २ ॥ (मो०) ऊं

भमियो हो भवसमुद्र मऊार कि । दुख अनंतामें सद्या ।

ते जाणें हो तुं हिज जिनराजकि । में किमजायै ते कह्या

॥ ३ ॥ (मो०) भागजोगै हो तोरो श्रीभगवंत कि । दरसण

नयणे निरखियो । मन मान्यो हो मोरै तुं अरिहंतकि ।

हियदो हेजै हरखियो ॥ ४ ॥ (मो०) एक निश्चै हो में कीधो

आजकि । तुऊविणदेव बीजो नही । चिंतामणि हो जो प्रा

यो रतन कि । काचग्रहै कहो कुण सही ॥ ५ ॥ (मो०) पंचा

मृत हो जिण भोजनकीध कि । खलखायवा मनकिम थीयै ।

कंठतंइ हो जो अमृत पीधतो । खारो जलकहो कुण पीयै

॥ ६ ॥ (मो०) मोतीको हो जो पहस्यो हारकि । चिरमठकुण

पहिरै हीयै । जसुगांठै हो लाखकोटिगरत्यकि । व्याज

काढी दाम कुण लीयै ॥ ७ ॥ (मो०) घरमाहें हो जो प्रगओ

निधानतो । देस देसांतर कुण भमें । सोनानो हो जो पोर

सोसोधतो । घातुरवादी कुणधमे ॥८॥ (मो०) जिण कौधो
 हो जवहर व्यापारकि । मणिहारो मन किम गमे । जिणकौ
 धो हो सदा हाल ऊकम्भकि । तेतूंकारो किम खमं ॥९॥
 (मो०) तंसाहिब हो मोरो जीवन प्राण कि । ऊंसेवकप्रंभ
 ताहरो । सुज्ज जीवत हो आज जनम प्रमाण कि । भव
 दुखभागो माहरो ॥ १० ॥ (मो०) तुज्जमूरतिहो देखंता
 प्रायकि । समवसरण सुज्जसंभरै । जिन प्रतिमा हो जिन
 सरिषो जाणकि । सूरख जे सांसो करै ॥११॥ (मो०) तुम्ह
 दरसणहो सुभ आणंद पूरकि । जिम जग चंद चकोरजा ।
 तुम्ह नामे हो मोरा पाप पुलाय कि । जिमदिन जंगे चो
 रजा ॥ १२ ॥ (मो०) तुम्ह दरसणि हो सुज्जमनउठारंग कि ।
 मेह अगम जिम मोरजा । तुम्हनामे हो सुख संपति धाय
 कि । मन वंठितफल मोरजा ॥१३॥ (मो०) ऊंमांगुं हो हिव
 अविहज प्रेमकि । नितनित करुं निहोरजा । सुज्ज देज्यो
 हो खामौ भव भव सेवकि । चरण न ठोडुं तोरजा ॥१४॥
 (मो०) कलश ॥ इमअमरसरंपुरसंघसुखकरमातनंदानन्दनो
 सकलापशीतलनाथस्वामी सकल जनआनदनो । श्रीवत्स
 लंठन वरणकंचन रूप सुंदर सोहए । एतवन कौधो समय
 सुंदर सुणित जनमनमोहए ॥१५॥ इति श्रीशीतलनाथजिन
 स्तवनम् ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥॥॥ (टाल) विलसै ऋद्धिनी ॥ जय२ जिण पास जगल
 धणी । सोभा ताहरी संसार सुणी । आयो ऊं पिणधर
 आसधणी । करिवा सेवा तुम चरणतणी ॥१॥ धन२ जेन
 पट्टे जंजालै । उपयोग सुबैसै जिनआलै । आसातनाचचरा

सीटालै । साखतासुखतेहिज संभालै ॥ २ ॥ जेनाखै स्नेखम
जिनहरमे । कलह करै गाली जूयरमे । धनुषादि कला
सीखणदूकै । कुरलो तंबोल भखै थूकै ॥ ३ ॥ सुरै वायवनी
लघुनोत तणो । सञ्जा कंगुलिया दोष सुणो । नखकेससमा
रण रुधिर क्रिया । चांदोनी नाखे चांबनिया ॥ ४ ॥ दांतण
नेवमन पीयै कावो । खावे धांणी फूलोषावो । सूबैवेसामण
विसरावै । अज गज पसुनेदामण दावै ॥ ५ ॥ सिरै नासा
कान दसन आखै । नख गाल वपुषनामलनाखै । भिलणो
लेखो करै संखणो । विहचण अपणो करिधन धरणो ॥ ६ ॥
वैसै पग ऊपरि पग चढियां । थापैठांणा ठां ठूढणोयां ।
सूकवैकपडपपडवनियां । नासीय छिपैनृपभय पनियां ॥ ७ ॥
शोकै रोवै विकयाज कहै । इहां संख्या बे तालीसलहै । ह
थियारषट्ठे नें पशु बांधे । तापै नांणो परखेरांधै ॥ ८ ॥ भां
जीनिसही जिनगृह पेसै । धरे ठवनें भंडपमें बैसै । पहिरै
बल अनं पनही । चामरवीजै सनठाम नही ॥ ९ ॥ तनु
तिलसचित फल फूल लीये । भूषण तजि आप कुरुपथोये ।
दरसनथी सिर अंजलि नधरे । इगसाटै उतरासंग न करे
॥ १० ॥ ठांगोसिरपेचमोठजोडै । ददिये रमनें वैसै होडै ।
सयणांसुं जुहारकरै सुजरो । करै भंडचेष्टा कहै वचनवुरो
॥ ११ ॥ धरै धरणोऊगठेउल्लंठौ । सिरगुथै बांधेपालंठौ ।
पसारै पग पहरे चावनीयां । पगभटकदिरावे दुरवनीयां
॥ १२ ॥ करदसलूहै मैथुनमंठै । जूआ वलिअंठ तिहांठंठै
उषाठे गुब्ब कुरै वयदां । काढेव्यापारतणी कयदां ॥ १३ ॥
जिनहरपरनालनो नौरधरे । अंघोलेपौवाठामभरै । दूषण

जिन भवनसे एदाध्या । देववंदण भाष्यमें जेभाष्या ॥१४॥ सु
 ज्ञानो आवकसगतिठतां । आसातन टाले वारसतां । पर
 मादवसै कोईथायै । आलोयां पापसहजायै ॥१५॥ तंवलने
 भोजन पान जूआ । मलमूव सयन स्त्रोभोगहूआ । भूषणप
 नहो ए जधन्य दसे । वरज्या जिनमंदिर मांहिवसे ॥ १६ ॥
 द्रव्यतमें भावतदोय पूजा । एहनाहिज भेदकह्या दूजा ।
 सेवा प्रभुनौ मनसुद्ध करै । वंछित सुखलौला तेह वरै ॥
 १७ (कलश) ॥ ॥ इम भव्यप्राणी भावआणी विवेकी
 शुभवातना । जिनबिंब अरचै परीवरजै चोरासी आसा
 तना । ते गीबतीर्थकरअरजै नमें जेहनें केवली । उव
 वजाय श्रीधमसीह वंदै जैन सासन ते वली ॥ १८ ॥ इति
 श्रीचौरासी आसातना स्तवनं ॥ ॥ १३ ॥ ॥

॥ ॥ प्रणसुं ऋषभ जिनेसर प्राय । धनुष पांचसै
 उंचौकाय । बीजो अजितजिन सुऊ मनवसै । मान धनुष
 साढाचारसै ॥ १ ॥ तीजो संभव सुखदातार । उंचौकाय
 धनुषसोचार । अभिनंदन जिनसुं मनलौन । देहधनुषसौ
 साढातीन ॥ २ ॥ पंचम सुमतिनाथ भगवान । धनुष तोन
 सो देहीमान । पदमप्रभू पूरै मनआस । देहधनुष दोयसै
 पंचास ॥ ३ ॥ सामि सुपारस सत्तमहोय । देहप्रमाण ध
 नुषसौ दोय । चंद्राप्रभुजिन सुऊ मनवसै । देह प्रमाण
 धनुष दोढसै ॥ ४ ॥ सुविधनाथ नमियै सुविवेक । जंच
 प्रमाण धनुषसौ एक । शौतलनाथ नमें जगसवे । देहप्रमा
 ण धनुष जसुनिवै ॥ ५ ॥ श्रीअंथांस नसुं जलसी । उंच
 प्रमाण धनुष तनुअसी । वासपूज्य वारमजिनचंद । मान

धनुषसित्तर सुखकंद ॥ ६ ॥ विमल विमल गुणकारि गंभीर ।
साठि धनुषजसुमान सरीर । अनन्त ज्ञान अनन्त
प्रकास । देहप्रमाण धनुष पंचास ॥ ७ ॥ पनरम धरमनाथ
जगदीश । मान धनुषजसु पेंतालीस । शांतिकरण सोलम
जिनशांति । देहधनुष चालीस सोभंति ॥ ८ ॥ सतरम कुं
धुजिन जगदाधार । मान धनुष पेंतीसउदार । अर अट्टार
मदीनदयाल । वीसधनुष तनु अति सुविशाल ॥ ९ ॥ भक्ति
नाथ जिन उगुणोसमो । मान पचीस धनुष पय नमो । वी
सम मुनिसुवत अरिहंत । वीसधनुष तनुमान कहंत ॥ १० ॥
इकवीसम नमि जिनराजान । धनुष पनरै तनु रूपनिधान ।
बावीसम ओनेमिजिणंद । दसधनुदीपै जाणदिखंद ॥ ११ ॥
तेवोसम श्रीपारसनाथ । नीलवरण सोहै नवहाथ । चो
वीसमाजिनवर श्रीवोर । सातहाथ जगनाथ सरीर ॥ १२ ॥
इणपरि ए जिणवर चोवीस । प्रणमें ग्रहसमधरीयजगी
स । तांघर रिद्धि सिद्धिउठरंग । रंगविनें प्रणमें मुनिरं
ग ॥ १३ ॥ इति श्रीचोवीसजिन देहप्रमाण स्तवनं ॥ ॥

॥ ॥ ऋषभदेव प्रणमुं जिनगाय । लाखचोराशी
पूरव आय । बीजो अजित जसु सूखैसाख । आउवज्जत्तर
पूरवलाख ॥ १ ॥ तीर्थंकर संभवतीसरो । आउलाख पूरव
साठिरो । अभिनंदन पूरै मनआस । आउलाख पूरव पं
चास ॥ २ ॥ सुमतिनाथ पंचम जगदीश । आजलाख पूर
व चालीस । श्रीपदम प्रभूनी ए यितिजाण । लाखतीस
पूरव परिमाण ॥ ३ ॥ श्रीसुपाडु लाखपूरववीस । दसलख
पूरव चंद प्रभुईस । सुविधनाथ लाखपूरव दोय । इकलख

पूरव शैतलधिति होय ॥ ४ ॥ आयु वरस चोरासौलाख ।
 श्रीश्रेयांसतणो श्रुतसाख । लाखवज्रत्तर वरसांतणो ।
 वासुपुज्य परमायुषगणो ॥ ५ ॥ विमलआउ लख साठि
 वरीस । वरस अनंत तणो लखतोस । लाखवरसदस धर
 मदिणंद । लाखवरस श्रीशांति जिणंद ॥ ६ ॥ वरस सह
 सधिति पंचाणवै । श्रीकुंथुनाथतणो संभवै । सहस चोरा
 सी अरजिनतणो । मल्लिसहस पंचावन भणी ॥ ७ ॥ वर
 स संपूरण वीसहजार । सुनिसुव्रत परमाउदार । वीस
 सहस नमिजिन धितिभणी । वरस सहस नेमीसरतणी ॥
 ८ ॥ पास वरस एकसो सुखकंद । वरस वज्रत्तर वोर
 जिनंद । ऋषभतणो तेरै अवतार । सातचंद्र संलीसरबा
 र ॥ ९ ॥ सुव्रतभव नव नवनेमीस । पार्श्ववोर दश सत्तावी
 स । विज्जं विज्जं भव सतरै जगदीस । सगलाभव एकसो
 अमृतीस ॥ १० ॥ सिद्धलही सज्जने धनधन्न । गणधर चव
 देसैवावन्न । सज्जने सुनि लखअट्ठावीस । सहस ऊपरै
 अमृतालीस ॥ ११ ॥ लाखचमाल ठयांल हजार । पद्मधि
 क सज्ज साधवीसोच्चार । आवक लाख पचावनधुरै । अ
 मृतालीस सहस ऊपरै ॥ १२ ॥ एक कोटि आविकासुजगी
 स । लाख पांचसहस अमृतीस । ए सिंधवहुर्विध सज्ज जिन
 तणो । रंगविने प्रणमै हितषणो ॥ १३ ॥ इति श्रीश्रीवीस
 जिन आयुप्रमाण स्तवनं ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (ढाल) धरम महारथ सारथ सारं एहनी ॥ ॥
 सदगुरुचरणकमलमनधारं । लेसठ उत्तम नरअधिकारं ।
 प्रभणसुश्रुत अनुसारं जेहने नाम लिखै निसतारं । आपण

सफलकृते अवतारं । पामो ले भवपारं ॥१॥ ऋषभअजित
संभव अभिनंदन । सुमतिपदम प्रभुनयनानंदन । सत्तमतेम
सुपाम । चंद्र प्रभुने सुविध सीतलजिन । अयांस वासपूज्य
जिगमुरमणि । विमलगुणे करवास ॥२॥ अनंतधर्म श्रीशां
तिजिनेसर । कुंथुनाथ अरमल्लिसुहंकर । सुनिसुवतनमिनेम
पार्श्वयोगे जिनचोवीस । जगवठूल जगगुरुजगदीस । प्रण
मीर्जे धर प्रेम ॥३॥ (हाल) प्रथमरूपनगल निरख्यो एहनो ॥
॥४॥ प्रथम भरतनर इंद्रा बीजो सगरसुगिंद मधवातीजो
सुदार । चौथो सनतकुमार ॥ ४ ॥ पांचम सांतिचक्रीस ।
ठगो कुंथुगलीस । सातमो अरनरनाथ । आठम संभमिस
नाथ ॥५॥ नवमो पटमनरेस । हरपेण दसम कहिस । दुग्या
रमजय ताम । बारम ब्रह्मदत्त नाम ॥ ६ ॥ एहचकीसर
बार । खेवभरत सिंगार । मधवा सनतकुमार । पुहता
खरग मऊार ॥ ७ ॥ सभुम अने ब्रह्मदत्त । सत्तमनिरयनि
रत्त । आठ यथा मिथगामी । तेप्रणमुं सिरनामी ॥ ८ ॥
(हाल) ॥९॥ सुनिवर आर्य सुहसि एहनो ॥१०॥ पहिलो
विप्रष्टि जाणा दिप्रष्ट दूसरो । तीजो स्वयं प्रभु जाणीये ए ।
पुरुषोत्तमए बोधा पंचम परगद्दो । पुरुष सिंह प्रमाणीये
॥ ११ ॥ ठग पुरुष पुंद्गरोक । दत्ततिस सातमो । लच्छण
नाम सातमो । नवमां कृष्णनरेम । एनवकेमवा । प्रहज्जो
ए पिण नम ॥ १२ ॥ तिहां पहिलो वासुदेव । नारकी
सातमो । आगला पंच ठगो गथाण । सातमो पंचमनैर ।
बाबी सातमो । नवमा बीजो नारीबार ॥ १३ ॥ सचलधि
मधमं भद्र । सुप्रभसुदर्शन । आनंद नंदनसुभमतीए । राम

चंद्रबलभद्र । बलदेव ए नव । आठ थया तिहां सिवगुती
 ए ॥ १२ ॥ बलभद्र ब्रम्ह देवलोक । काल उसप्पणी । जा
 स्यै सिवकृष्णसासणे । अथवा निपुलाक नाम । तीर्थ-
 कर होस्यै । चवदमो इम बह्मश्रुत भणै ए ॥ १३ ॥ (ढाल ४)
 कुमर पणें प्रभु रहतां काल सुखे गमेण एहनी ॥ ॥
 अख ग्रीवनें तारक मेरु कवलि मधुतिसाए । निशुं भवलय
 प्रह्लाद रावण जरासिंधु जिसाए । एनव प्रति वासुदेव नरक
 गतिगामियाए । तेपिण भावजिणेस कीई प्रणसुं सुदाए
 ॥ १४ ॥ (ढाल ५) सफलसंसारनी ॥ ॥ सांतिनें कुंथ
 अरि एहभव एकही । चक्रधर तीर्थकर दोय पदवीलही ।
 बीर वासुदेव अरिहंत भवजू जूआ । देह तिण साठ पिण
 जीव गुणसठ थया ॥ १५ ॥ वासुदेव वलीय बलदेव कीरा
 पिता । एकहिजथाय नवण लेखै ठता । तीनचक्रधरतणा
 मिलिय बारै टल्या । एम बेसठना तातइकवनमिल्या ॥ १६ ॥
 तीन चक्रव्रततणी ढाल दीजै जिसै । मायसज्जनौ थई साठ
 लेखै इसै । एह नररयणनो ध्यान नित जेधरै । तेहसुरपद
 लही मोक्षपदवी वरै ॥ १७ ॥ (कलश) इमथुण्यातीर्थ कर
 चक्रौसर वासुदेव बलदेव ए । प्रतिवासुदेवसु सेवजेहनी करै
 सुरनर सेवए । बेसठ सिलाका पुरुष उत्तम जगेंजयवंता
 सदा । प्रहसमें तेहना चरणपंकज नमें सुनिवसतो सुदा ॥
 १८ ॥ इति बेसठि सिलाका पुरसस्तवनम् ॥ ॥

॥ ॥ (ढाल कपूर हुवे अतिजल्लोरे एहनी) ॥ ॥
 वरधमान जिनवरतणीजी चरणनसुं चितलाया ग्यानक्रिया
 जिण उपदिसै जी । शिवसुखतणो उपाय ॥ १९ ॥ (भविकवन

घर श्रीजिन उपदेस । ठटे कर्म कलेस भ० ॥ पडिलेहण
सुहृपति तणीजी । भाषीठै पचवीस । तिहां एभाव वि
चारोयै जी । इम भाषै जगदीस ॥ २ ॥ (भ०) प्रथम बेपास
विलोकीयै जी । सूत्र अरथनो दृष्टि । एपडि लेहणदृष्टिनी
जो । करै धर्मनी पुष्टि ॥ ३ ॥ (भ०) समकित मिथ्या मिथ
नीजी । मोहनी तीननो त्याग । काम राग स्नेहरागनें जी
तजवलि तिम. दृष्टि राग ॥ ४ ॥ (भ०) सौषवधूटक गुरु
थकी जी । वामहाथ करनाउ । नव अखोफा आदगे जी ।
नवपषोफा गमाउ ॥ ५ ॥ (भ०) देव तत्व गुरुतत्वसुं जी
धर्मतत्वगृहसार । कुगुरु कुदेव कुधर्मनो जी । तीनतणो
परिहार ॥ ६ ॥ (भ०) ग्यानदरसण चारित्रना जी । संग्रह
तीन आचार । तजो विराधनतोन एजी । एह अरथ अव
धार ॥ ७ ॥ (भ०) मन वच कायानी सदा जी । गुपतिगृहो
जे सुद्ध । परिहरियै वलि जाणनें जी । तोने दंष्ट्र विसुद्ध ॥ ८ ॥
(भ०) पडिलेहण पचवीसए जी । सुहृपतीनो सार । हिव
पडिलेहण अंगनी जी । ते पिणचतुर विचार ॥ ९ ॥ (भ०)
हास्य अरति रति धोयनें जी । सुद्धकरो वाम वांह । तजि
भय शोक दुगंठना जी । दक्षिण पिण करै साद्ध ॥ १० ॥
(भ०) धुरली लेखा तोन एजी । ते सिर थो करि दूर ।
रिद्धिरस साता गारवो जी । करिसुख थो चकचूर ॥ ११ ॥
(भ०) काढसलपतीन उरथकी जी । मायानियाण मिथ्यात
चार कषाय वे वगलथीजी । क्रोधादिक करिघात ॥ १२ ॥
(भ०) तजखटकाय विराधना जी । चरण बिगहे सुद्धहोय
ए पडिलेहण अंगनी जी । पचवीसेतुं जोय ॥ १३ ॥ [भ०]

इम पद्मिलेहण जेकरै जौ । धरमन ग्यान विवेक । सकल
 करम दूरै करै जौ । पामें सुख अनेक ॥१४॥ [भ० कलश]
 इम वीरजिणवर तणामुख धी अरथ गणधरसामली ।
 कहै सूत्रवाणी मनसुहाणी सुणो भविषण ममरली । उव
 ज्जायवर सिरि लल्लकौ रति मुख थकी ए संग्रही । सुंह
 पतो पद्मिलेहण तणी विधि लल्लिवल्लभगणि कही ॥ १५ ॥
 इति श्रीसुंहपती पद्मिलेहण स्तवनं ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ श्रीविमलाचल सिरतिलो । आदीसर अरिहं
 त । जुगला धरम निवारणो । भयभंजण भगवंत ॥ श्री० ॥
 सुऊ मनजलट अतिषणो [रि] । सोदिन सफलगिणेश । खा
 भी श्रीरसहेसह । जव नयणे निरखेस ॥ १ श्री० ॥ जंगम
 तीरथ विहरता । साधुतणै परिवार । आदिजिणंद समो
 सखा । पूरव निनाणूंवार ॥ २ श्री० ॥ अचराविजयानंदने ।
 जगबंधव जगतात । इण गिरिचलमासै रक्षा । धिवर
 कहै ए वात ॥ ४ श्री० ॥ पामें शिवसुख सासता । गणधर
 ओपुंद्रोक । पुंद्रगिरि तिणकारणें । भगतिकरो निर
 भीक ॥ ५ श्री० ॥ नमिने विनमि सहोदह । विद्याधर बल
 वंत । सेवुंजसिखर समोसखा । जेगरया गुणवंत ॥ ६
 श्री० ॥ थावच्चा सुनिवरसुक । सहस्र परिवार । पंथगव
 यणे जागीयो । सोसेलगअणगार ॥ ७ श्री० ॥ पांद्रवपांच
 महाबली । सुणि जादवनिरवाण । ते सीधा सिद्धाचले ।

॥ सोसैवालोंके देववंदनादिकमें बोलणेंकुं इहां केई तवन वेशी
 रक्खा है (अर चतुर्दशीकुं प्रतिक्रमणमें दृढ़ स्तवन अजीसंतो) वा ।
 उल्लासिकम० कहै इति सम्प्रदायः ।

सुर नर करै वखांण ॥ ८ श्री० ॥ इम सीधा इण्णंगरै ।
 सुनिधर कोडाकोडि ॥ पाजचढं तासांभरै । ते प्रणसुं कर
 जोडि ॥ ९ श्री० ॥ जे वाषणिप्रति बूज्जवी । ते दरवाजै जो
 य । गोमुखयत्त कवण्णमिली । सानिधकारी होय ॥ १०
 श्री० ॥ जे विधसुं यावा करै । सुर नर सेवकतास । राज
 समुद्रगुण गावतां । अविचल लीलविलास ॥ ११ श्री ॥
 इति सेचुं जय स्तवनं ॥ ॐ ॥ १५ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ ऋषभ जिनेसर दिनकर साहिब । वीनतनौ अ
 वधारोरे ॥ (जगनातारू । मुऊतारोजी कृपानिधिस्वामी) ॥
 जगजसवाद् प्रगट्ठैताहरो । अविचल सुखदातारोरे ॥
 ज० १ मु० ॥ निजगुणभोक्ता परगुणलोप्ता । आतस सगति
 जगायारे ॥ ज० ॥ अविनासी अविचल अविकारी । शिववा
 सी जिनरायारे ॥ ज० २ मु० ॥ इत्यादिक गुणअवणे निसु
 ग्गो । ऊं तुमचरणे आयोरे ॥ ज० ॥ तुमरींजावण हेतै
 ततखण्ण । नाटक खेलमचायोरे ॥ ज० २ मु० ॥ काल अ
 नंत रह्यो ए केंद्री । तरसाधारण पामीरे ॥ ज० ॥ वरस
 संख्यातावलि विकलेंद्री । वेपथव्या दुखधामीरे ॥ ज० ४
 मु० ॥ सुर नरतिग्विलि नरकतणोगति । पंचेंद्रौपणोधा
 योरे ॥ ज० ॥ चौबीसे टंक्कमांहि भमियो । अवतोड्डं पि
 ण्णायोरे ॥ ज० ५ मु० ॥ भवनाटक नितकरतो नवनव ।
 ऊं तुज णागलि नाचोरे ॥ ज० ॥ समरथ साहिब सुरतक
 मरियो । मिरखी तुज्जेनाचोरे ॥ ज० ६ मु० ॥ जोसुज ना
 टकदेखीरीजा । तो सुज बंठितरीजेरे ॥ ज० ॥ जो नवि
 रे जा । तोसुज भापो । वलिनाटक नविकीजेरे ॥ ज० ७ मु० ॥

लालचधरि ऊं सेवासारं । तुं दुषप्रानविकापैरे ॥ ज० ॥
 दातासेतीसूं बभलेरो । बहिलो जतर आपैरे ॥ ज० ८ सु० ॥
 तुऊ सरिषा साहिव पिणमाहरो । जो नवि कारज सारो
 रे ॥ ज० ॥ तो सुऊ करमतणी गति अवली । दोसनकोई तु
 मारोरे ॥ ज० ९ सु० ॥ दौनदयाल दयाकरि दीजै । सुध
 समकित सहिनाणीरे ॥ ज० ॥ सुगुण सेवकना वंछित
 पूरो । तेहिजगुण मणिपाणीरे ॥ ज० १० सु० ॥ वर्ष अठारै
 गुणतालीसै । ज्येष्ठसुदौ सोमवारोरे ॥ ज० ॥ कालचंद
 प्रतिपददिन मेछा । वीकानेर मज्जारोरे ॥ ज० ११ सु० ॥
 इति श्री ऋषभदेवजी स्तवनं ॥ ॥ १६ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ वीरसुणो मोरी वीनती । करजोमीहो कऊं म
 ननी वात । बालकनी परिवीनवुं । मोरा सामीहो तूं बिभु
 धनतात ॥ १ वी० ॥ तुम दरसणविण ऊं भयो । भवमांहे
 हो सामी समुद्रमभार । दुख अनंतामें सह्या । तेकहि तां
 हो किमआवै पार ॥ २ वी० ॥ परउपगारौ तुं प्रभु । दुखभां
 जैहो जगदीनदयाल । तिणतोरै चरणें ऊं आवीयो । सामी
 मुभनेहो निज नखण निहाल ॥ ३ वी० ॥ अपराधौ पिणऊ
 धर्या । तें कीधौहो करुणा मोरासाम । ऊं तो परमभगत
 ताहरो । तिणतारोहो नहीं दीलनो काम ॥ ४ वी० ॥ सुल
 पाणप्रति बुभख्या । जिण कीषाहो तुभने उपसर्ग । मं क
 दोयो चंद्रकोसीये । तें दीधौहो तसु आठमोरुग ॥ ५ वी० ॥
 गोसालो गुनहीषण । जिण बोल्याहो तोरा अवरणवाद ।
 ते बरतो तें राखीयो । सीतलेस्याहो मूंकी सुप्रसाद ॥
 ६ वी० ॥ ए कुण्डै इंद्रजालीयो । इम कहितां हो आबो

तुम तोर । ते गोतमनें तैं कीयो । पोतानोहो प्रभुतानोव
 जीर ॥ ७ वी० ॥ वचनउयाप्पा ताहरा । जेऊगडोहो तु
 ऊसायजमाल । तेहनें पिणपनरै भवे । सिवगामीहोतैं को
 धो कृपाल ॥ ८ वी० ॥ अमत्तोरिपजेरयो । जलमांहे हो
 बांधी माटीनीपाल । तिरतीमूंकौकाचली । तें ताखो हो
 तेहनें ततकाल ॥ ९ वी० ॥ मेघकुमर रिपदूहयो । चितचू
 कोहो चारितथी अपार । एकावतारो तेहनें तें कीधो हो
 करुणा भंजार ॥ १० वी० ॥ वारवरस वेस्यावरे । रघ्यो मूंकौ
 हो संयमनोभार । नंदखेणपिणजधखो । सुरपदवीहो दी
 धी अतिसार ॥ ११ वी० ॥ पंच महाव्रत परिहरी । ग्रह
 वासैहोवसिया वरस चोवीस । तेपिण आद्र कुमारनें । तें
 ताखोहोतोरी एह जगीस ॥ १२ वी० ॥ राख्यशेणक रा
 गीत्रेलणा । रूपदेखी हो चितचूका जेह । समवसरण
 साधु साधवी । तें कीधाहो आराधिक तेह ॥ १३ वी० ॥
 विरत नहीं नहीं आखती । नहीं पोसोहो नहीं आदर दी
 ख । ते पिण अणिकरायनें । तें कीधोहो सामी आपसरीख ॥
 १४ वी० ॥ इम अनेक तें जधखा । कऊं तोराहो किता
 अवदात । सारकरो हिवमाहरी । मनमांहेहो आणो मो
 रनो वात ॥ १५ वी० ॥ सूधो संजम नविपलै । नहीं ते ह
 वोहो सु ऊदरसण नाण । पिण आधारठै एतलो । इक
 तोरोहो घरं निखल ध्यान ॥ १६ वी० ॥ मेह महीतल व
 रसतो । नविजोवैहो समविखमौ ठाम । गरुआ सहिजे गु
 ण करै । खामी सारो हो मोरा बंठित काम ॥ १७ वी० ॥
 तुम नामें सुख संपदा । तुम नामें हो दुख जायै दूर । तुम

नामें वंछित फलै । तुम नामें हो सुज आणंदपूर ॥ १८
 वी० ॥ (कलश) ॥ ॐ ॥ इमं नगर जेसलमेर मंजण तीर्य
 कर चोवीसमो । सासनाधीसर सिंहलंडन सेवतां सुरतर
 समो । जिणचंद बिसलामातनंदन सकल चंदकला नि
 लो । वाचनाचारन समय सुंदर संयुखो बिभुवनतिलो ॥
 १९ ॥ इति श्रीमहावीर जिनस्त्वनं ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ अथ चोवीस दंष्टक स्तवनलि ॥

॥ ॐ ॥ (ढाल आदर जीव क्षमागुण आदर) एहनी
 ॥ ॐ ॥ पूर मनोरथ पासनिनेसर । एहकर अरदासजी ।
 तारणतरण विरद तुज सांभलि । आवो ऊं धरिआस जी
 ॥ १ ॥ (पू०) इण संसार समुद्र अथागै । भमियो भवजल
 मांहि जी । गिलगिचिया जिम आयो गिप्तो । साहिब
 हाथे साहिजी ॥ २ ॥ (पू०) तुं ग्यानीतो पिण तुज आगै
 वीरककहीयै वात जी । चोवीसे दंष्टक ऊं भमियो । वर
 गुं तेह विख्यात जी ॥ ३ ॥ (पू०) साते नरक तणो इकदंष्ट
 क । असुरादिक दस जाणजी । पांच थावर नें तीन विकले
 द्रौ । उगणीसगिणती आणजी ॥ ४ ॥ (पू०) पंचेंद्रौ तिर्यं च
 नेंमानव । एहथया इकवीस जी । व्यंतर ज्योतिषीने वेमा
 शिक । इमदंष्टक चोवीसजी ॥ ५ ॥ (पू०) पंचेंद्रौ तिर्यं च
 अनेनर । परयाप्ता जे होय जी । एचोविहदेवां मे उपजै ।
 इमदेवां गति दोय जी ॥ ६ ॥ (पू०) असंख्यात आजपै नर
 तिरि । निहचै देवजयायजी । निज आउखे सम के उठै ।
 पिण अधिकैनविजाय जी ॥ ७ ॥ (पू०) भवनपतो कै व्यंतर

तार्दि । समूर्तिम तिरयंच जी । सरग आठमा तार्दि पुहच
 गरभज सुकत संचजी ॥८॥ (पू०) आज संख्या तै जे गरभ
 ज । नरतिरयंच विवेक जी । वादरपृथवीने वलिपाणी । वन
 स्पती प्रथेक जी ॥ ९ ॥ (पू०) परियाप्ता इण पांचे ठामे
 आवी उपजै देवजी । इण पांचामाहे पिण आगे । अधिकाई
 कडुं हेव जी ॥ १० ॥ (पू०) तोजा सरग थकी मांजोसुर ।
 एकेट्रो नवि थाय जी । अट्टम थो ऊपरिला सगला । मांन
 वमाहे जायजी ॥ ११ ॥ (पू०) [ढाल २ आजनिहेज्योरे दीसै
 नाहलो एहनी ।] ॥ १२ ॥ नरकतणी गति आगति इण परै ।
 जोवभमे संसार । दोयगतिने दोय आगति जाणीयै । वलीय
 विशेष विचार ॥ १३ ॥ (न०) संख्या तै आजपरयापता । पं
 चेंद्री तिरयंच । तिमहीज मनुष्य एहिज बे नरकमे । जायै
 पाप प्रपंच ॥ १४ ॥ (न०) प्रथम नरकलगि जाय असन्नियो
 गोहनकुल तिम चौय । गृध्रप्रमुख पंखी बीजी लगे । सींह
 प्रमुख चौथीय ॥ १५ ॥ (न०) पंचमी नरकै सीमासापणो ।
 ठगोलगि स्त्रीजाय । सातमीये मांसस कै माठलो । ऊपजै
 गरभज आय ॥ १६ ॥ (न०) नरक थकी आवै बिडुं टंजुके ।
 तिरयंच कै नरथाय । तेपिणगरभज ने परयापता । संख्या
 तो जसुआय ॥ १७ ॥ (न०) नारकियांने नरकथी नौसखां ।
 जे कल प्राप्त होय । उत्कृष्टे भांगे करि ते कडुं । पिण
 निचै नही कोय ॥ १८ ॥ (न०) प्रथम नरकथी चवि चक्रव
 र्तिज्जुवै । बीजी हरिबलदेव । तीजीलगि तौर्यंकर पदलहै ।
 चौथी केवल एव ॥ १९ ॥ (न०) पंचमीनरकनो सरबविरति
 लहै । ठगो देस विरस । सातमी नरक नो समकित हीज

लहै । न ऊँ वै अधिक निमित्त ॥ १६ ॥ (न०) [ढाल ३ ॥ ॥
 (करम परीक्षा करणकुमर चलयो रे) एहनी ॥ ॥ मानव
 गति विण सुगति ऊँ वै नहीरे । एहनो इम अधिकार । आ
 ऊसंख्यातै नरसङ्गदंजकैरे । आवीलहै अवतार ॥ २० ॥ (मा०)
 तेऊ वाऊ दंजक बेतजीरे । बीजाजेबावीस । तिहांथी ।
 आया थायै मानवीरे । सुखदुख कर्मसरीस ॥ २१ ॥ (मा०)
 नर तिरयंच असंखी आउषेरे । सातमौ नरकना तेम ।
 तिहांथी मरनें ममुष्य ऊँ वै नही रे अरिहंत भाष्योएम
 ॥ २२ ॥ (मा०) वासुदेव बलदेव तथा वलीरे । चक्रवर्तिनें
 अरिहंतां सरग नरगना आया ए ऊँ वैरे । नरतिरथी न ऊँ
 वंत ॥ २३ ॥ (मा०) चोविहदेव थकी चवि ऊपजैरे चक्रवर्ति
 बलदेव । वासुदेव तीर्थंकर एऊँ वै रे । वेमानकवीरे ॥ २४
 (मा०) [ढाल ४ नाभि अनेमरुदेवा] एहनी ॥ ॥ हिवतिर
 यंच तणी गति आगति कहौयै अशेष । जीवभर्मे इण
 परभव मांहे करम विशेष । आऊ संख्यातो जे नर
 तिरयंच विचार । तेसगला तिरयंचामांहे लहै अवतार ॥
 २५ ॥ जिणतिरयंचां मांहे आवै नारकदेव । ते कह्या
 पहिली तिणकारण नकऊं हेव । पंचेंद्रौ तिरयंच संख्यातै
 आऊखै जेह । ते मरी चिऊं गतिमांजावै इहां नहौ
 संदेह ॥ २६ ॥ थावर पांच तीने विकलेंद्रौ आठे कहावै ।
 तिहांथी आऊसंख्याता नरतिरयंचमें आवे । विकल
 चवीलहै सरब विरति पिणसु गति न पावै । तेऊवांऊ
 थो आयो तेहने समकितनावै ॥ २७ ॥ नारक वरजीनें
 सगलाहो जीव संसार । प्रथवी आउवनस्यतो मांहिलहै

अवतार । एतीने इहां यौचविआवै दसे ठामे । यावर
 विकल तिरो नर मांहे उतपत पामै ॥ २८ ॥ पृथवोकाय
 आदि देई दस दंष्ट्रकै एह । तेऊवाजमांहे आवौ उपजै
 तेह । मनुष्य विना नवमांहे तेऊवाज बे जावै विकलेंद्री
 तेदसमांहि जावै पूठाहीआवै ॥ २९ ॥ एम अनादितणो
 मिथ्यातो जीवएकंत । वनस्पतोमांहे तिहां रहौयो काल
 अनंत । पुठवौ पाणो अगनि अनें चोथो वलिवाय । काल
 चक्र असंख्याता तांइ जीव रहाय ॥ ३० ॥ बेइंद्रीतेइंद्री
 अनें चौरिंद्री मभारौ संख्याता वरसांलगै भमियो करम
 प्रकारै । सात आठभव लगितां नर तिरयंचमे रहियो ।
 हिव मानवभवलहिनें साधुनो वेषमे रहियो ॥ ३१ ॥
 रागद्वेष ठूटे नहौ किम ह्वे ठूठकवार । पिण्ठे माहरै
 मनसुध ताहरो एक आधार । तारणतरण में विकरण
 सुहै अरिहंत लाघो । हिव संसार घणो भमियो तो पुद
 गल आधो ॥ ३२ ॥ तुंमन वंठित पूरण आपद चूरणसामी
 ताहरी सेवलही तो मेंनवनिघ सिधपामी । अवरनकांइ इहं
 इण भव तुंही ज देव । सूधै मन एक हो ज्यो भव भव ता
 हरी सेव ॥ ३३ ॥ [कलश] ॥ इम सकलसुखकर नगर जेसल
 मेर महिमा दिन दिनें । संवतसतरै उगणतीसैदिवसदीवा
 लीतणें । गुणविमलचंद समान वाचक विजैहरष सुसी सए
 ओपासना गुणएमगावै धरमसौ सुजगीसए ॥ ३४ ॥ इति
 यौ चोवीस दंष्ट्रक स्तवनम् ॥ ॥ ॥

॥ इरियावहीमिन्नामिदुक्कसंख्या स्तवनलि० ॥

॥॥ प्रभु प्रणसुरे पासजिणेसर धंभणो एहनी ॥॥

पदपंकज रे प्रणमी वीरजिनंदना । विकरण सुधरे करि सु
निवरपय वंदना । अमत्तैरे पट्टिकमी जिम इरिवावहौ ।
श्रीवीरनौरे वाणो तहतकरि सरदहौ । (उ०) सरदहौवाणी
मनसुहाणी चित्तआणी तेबली । मिन्नामिदुक्कतणी संख्या
कहिसुं जिम कहौ केवली । भूदग जलण तिम वाउ वण
सइविंगल पण इंद्रोतणी । करतां विराहण करमबंध्या दूर
ते करिवाभणी ॥ १ ॥ (चाल) पुढवीदगरे वाऊतेऊ वण
सई । पण थावररे वादरसुहम दसेयई । प्रत्येकजरे क
ण सइ इग्यारहयया । बावौसेरे पज्जत्तग अपज्जत्तया ।
(उल्लालो) पज्जत्त अपज्जत्तगवषाण्या विगलतिय ठहभा
लए । जल थल खचर भुयंगदुइपण इंद्रिय तिरि अण
आलए । वस्मादि साते नरक पुढवी नारकी तिहां सात
जे । ते चवद भेदै करी जाणो पजत्तय अपजत्तजे ॥ २ ॥
(चाल) पनरह विधरे सुरगण परमाहमिया । किल वि
खियारे त्रिविध करम ते निम्भिया । जंभिय दसरे नव
लोगंतिक जाणियै । सोलहविधरे व्यंतर देव वखाणियै ।
(उल्लालो) वखाणियै दसविध भुवनपतिना ताररवि स
शिरिसिगहा । चरथिर दसेविध जोइसीसुर वखाण्या जिण
वरजिहां । बारह विमानक पणअणुत्तर नवग्रीवे के नव
भण्या । पजत्त अपजत्तग अठाणुं अवक सतसंख्यागि
ण्या ॥ ढाल २ मेव आगमसही एहनी ॥॥ पंचभरत व
लि ऐरवत पंच पंच विदेहवर भूमिका ए । खेल एनरह

करम भूमि जाणीये असि कसि मसिहि आजीविकाए ।
 हेमवत खेव वलि तिम हरिवर्ष रम्यक एरण्यवत सहोए ।
 मेरुपिण पाखती चारि २ खेव दस कुरु अकरम भूमौकहोए ॥
 ४ ॥ हिमगिर सिहरीय दाढिचीयारि लवण समुद्रमां
 हि विस्तरीए । सात २ अंतर दोय पासै दीप ठपन्न
 अन्तर धरोए । दोइसै भेद दुइ आगला जाणि मण्य
 पञ्जत्त अपञ्जत्तयाए । एकसौ एक समुष्टिम भेद तीनसै
 तीनमणुआययाए ॥ ५ ॥ (हिव जनम्या जगगुरु०)
 एहनी ॥ पणसय वेसठिविध जीवसह ठे एंह । अभिहय
 आदिक दसगुणित करीनै तेह । पणसहस ठसै वलि लीस
 अधिकते जाणि । ते रागैदोसै दुगणा करी वखाण ॥
 ६ ॥ ऊइसहस इग्यारह दुइसय साठि प्रमाण । ए प्रवच
 नवाणी जाणी हितउर आण । मनवचकाया करि
 विगुणाकरि तिअंक । तेत्तोस सहस सत सातअसी निः
 संक ॥ ७ ॥ वलि करण करावण अनुमति विगुणा किइ ।
 इकलक्ख सहसदूग तिसयचालीस प्रसिद्ध । अतीत अना
 गत वर्त्तमान वलिकाल । जेयइयविराधना तिणि विगुण
 संभाल ॥ ८ ॥ तोनलाखसहसचार बेसै अधिक तेथाय ।
 अरिहंत प्रमुखठह साखैठगुणा भाय । इम लाख अटारह
 वलि ससस चउवीस । इकसो वीसोत्तर ऊइ संख्यानि
 सटोस ॥ ९ ॥ ढाल ४ चांपरनी ॥ ॥ इण परिमिद्धामि दु
 बजंदेई । भविक तथा भवजलनिधिजेई । तरै अठै वलि
 आगलि तरिखी । निरमल केवल लखमीवरिसौ ॥ १० ॥
 इरियावही धरम गङ्गाजल । न्हाण करै आतमकरि निर

मल । सें मुखभाषै वीरनिणसर । सूबकरी गूथै ते श्रुत
 धर ॥ ११ ॥ इम पत्तिकमौ मुनिवर अइमत्तो । वीरसीस
 केवल पदपत्तो । तिकरणसुधतसु पयप्रणमौ जै । मानव ज
 नम सफल इम कौजै ॥ १२ (कलश) ॥ ॥ इम वीरनिण
 वर ग्यान दिणयर सयललोय सुहंकरो । तियलोय सामौ
 सिद्धिगामी सुद्धधरम धुरंधरो । उवज्जय लच्छाकीर्त्ति ।
 सोसै जैनवाणी मनधरी । गणिलल्लिबल्लभ तवन करि इम
 संयुण्यो भावै करी ॥ १३ ॥ इति इरियावहीमिष्ठामिद्वक्त्र
 संख्या स्तवनं ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अथ पंचसमवाय स्तवनलि ॥

॥ ॥ सिद्धारथ सुतवंदियै । जगदीपकनिराज । व
 स्तुभाव सब जाणियै । जय आगम यी आज ॥ १ ॥ स्यादवा
 द्यौ संपजै । सकल वस्तु विख्यात । सप्तभंगि रचना विना
 वंधन बैसै वात ॥ २ ॥ वादवदै नय जूजुआ । आप आपणो
 ठाम । पूरणवस्तु विचारतां । कोइ न आवै काम ॥ ३ ॥
 अंध प्रहूपै एहगज । ग्रही अवयव एकेक । दृष्टिबंत लहै
 पूर्णगज । अवयव मिली अनेक ॥ ४ ॥ संयुत सकलनयै
 करी । जुगत २ सुध बोध । धनजिनसासन जगजयो । तिहां
 नही कोइ विरोध ॥ ५ ॥ (ढाल १ आसाउरी राग ॥) औ
 जिन सासन जगजयकारौ । स्यादवाद शुद्धसरूपरे । नय
 एकांत मिथ्यात्वनिवारण । अकल अभंग अनूपरे ॥ ६ ॥
 औ० कोई कहै एकाल तणें वस । सकलजगतगत होयर ।
 कालै उपजै विणसे कालै । अवरनकारण कोइ रे ॥ ७ ॥

श्री० ॥ कालै गर्भ धरै जगवनिता । कालै जनमे पूत रे ।
 कालै बोलै कालै चालै । कालै जालै घर सूतरे ॥ ८ श्री० ॥
 कालै दूध थकी दही आयै । कालै फल परपाक रे । विविध
 पदारथ काल उपायै । अंतकरै बेवाकरै ॥ ९ श्री० ॥ जिन
 चउवौसे बारचक्कवै । बासुदेव बलवंतरे । कालै कविलन
 कोई नदीसै । जसुकरता सुर सेवरे ॥ १० श्री० ॥ उत्सर्गणि
 अवसर्पणि आरा । ठैठै जूजयें भांतैरे । घटरितु काल वि
 शेष विचारो । भिन्नभिन्न दिन रातरे ॥ ११ श्री० ॥ कालै
 बालविलास मनोहर । यौवन कालाकिशरे । बुडुपणेंज्य
 वलि दुर्बल । सकत नहीलवलेसरे ॥ १२ श्री० ॥ ठाले गिर
 आगुण ओवीरजी एहनो ॥ १३ ॥ तब सभाव वादो वदैजो ।
 कालकिस्तुं करै रंक । वस्तु सुभावै नौपजे जो । विणस ति
 मज निस्संक ॥ १३ ॥ (सुविवेक विचारीजूओरवस्तु सुभाव) ॥
 ठैठै योग जावनवतो जो । बांजुणि न जखें बाल । मूठनही
 महिला सुखे जो । करतल जगै न बाल ॥ १४ सु० ॥ विणस
 भाव नविसंपजै जो । किमह पदारथकोय । अवनलागै नी
 बदेजो । वागवसंते जोय ॥ १५ सु० ॥ मोर पीठ कुणचोत
 रै जो । कुण करै संध्या रंग । अंगविविधसविजीवनाजो ।
 सुंदर नयनकरंग ॥ १६ सु० ॥ कांटा बोरबलनाजी । कुण
 अणियाला कौध । रूपरग गुणजूजूआजी । तस फल फल
 प्रसिद्ध ॥ १७ सु० ॥ विसहरमस्तके नितवसैजो । मणिहरै
 विसततकाल । परबतथिर चल वायरोजो । उरध अगननो
 जाल ॥ १८ सु० ॥ मल्ल तुंब जलमांतरे जो । बूझै कागपाहाण ।
 पंख जाति गयणे फिरै जो । इणपरै सहज विनाण ॥ १९ ॥

सु॥ अयसुं ठ थी उपसमें जी। हरडै करै विरेच। सौँ
 नहि कणकांगडो जी। सकल सुभाव अनेक ॥ २० ॥ सु॥
 देश विशे कै काठनो जी। भुयसांथायै पाषाण। संख अ
 स्थिनो नीपजै जी। चेतसभाव प्रमाण ॥ २१ ॥ सु॥ रवि
 तालो शशि सीयलो जी। भव्यादिक बज्रभाव। ठए द्रव्य
 आपापणा जी। न तजै कोइ सुभाव ॥ २२ ॥ सु॥ (ढालइ)
 कपूरजुवै अति ऊजलो रे एहनी ॥ काल किसुं करै बाप
 मोरे। वस्तु सुभाव अकज्ज। जो नहोइ भवतब्यताजी।
 तो किम सौँ कै कज्ज रे ॥ २३ ॥ (प्राणो मकरोमनजंजाल)।
 एतो भावो भाव निहाल रे ॥ २४ ॥ जलधितरै जंगलफिरै
 जी। कोटि यतन करै कोय। अणभावो होवै नही जी।
 भावी होय ते होय रे ॥ २५ ॥ आँवै मोर वसंतमांजी।
 फालै कोईलाख। खर्या कोई पांषटी जी। केइ आँवा केइ
 साख रे ॥ २६ ॥ वाउल जिस भवतब्यता जी। जिणइ
 दिशे उजाय। परवसमनमाणस तणो जी। टणजिमपूटै
 घाय रे ॥ २७ ॥ नियत बसै विण चिंतब्यूंजी। आवी
 मिलै ततकाल। वरसांसोनुं चिंतव्यो जी। नियत करै वि
 सराल रे ॥ २८ ॥ आठमो चक्रि सुभूमितेजी। समुद्र
 पडो विकराल। ब्रम्हदक्ष चक्रौतण जी। नयन हरै गो
 बाल रे ॥ २९ ॥ कोकूहा कोयल करै जी। किम राखी
 सरै प्राण। आहेती सरताकोयोजी। ऊपर भमेंसौं चाणरे
 ॥ ३० ॥ आहेती नागेंद्रसो जी। बाणलग्यो सींजाण।
 कोकूहो छली गयो जी। जोइ नियत परमाणरे ॥ ३१ ॥
 प्रा०॥ सखइण्या संग्राममांजी। रानपडाजीवंत। मंदिर

मांहे मानवीजो । राख्याही नरहंतरे ॥३१॥ प्रा० (ढाले ४
 रागमारणी मनोहरणी) ॥३२॥ काल स्वभाव नियतमति
 कृती । करम करै ते थाय । करमे नरय तिरिय नरसुर
 गति । जीव भगंतरे जाय ॥ ३३ ॥ (चेतन चेतज्योरे करम
 न ठूटे कोय) । करमे राम वस्त्रा वनवासे । सीता पामी
 आल । कर्मे लंका प्रतिरावणनु । राज्य थयो विसराल ॥
 ॥ ३३ चे० ॥ कर्मे कीटी कर्मे कुंजर । कर्मे नरगुणवंत ।
 कर्मे रोग सोग दुखपीडित । जनम जायै विलसंत ॥३४॥
 चे०) करमे वरसलगेरिसहेसर । उदक न पामे अन्न । कर्मे
 जिनने जोड गिमारे । खीलारोया कन्न ॥ ३५ चे० ॥ कर्मे
 एक सुख पालै बैसै । सेवक सेवै पाय । एक ह्य गयंचव्या
 चतुर नर । एक आगलजजाय ॥ ३६ चे० ॥ उद्यममानी
 अंधतणी परि । जगहीट्टे हाहूतो । कर्मवली तेलहै सकल
 फल । सुख भर सेजै सूतो ॥ ३७ चे० ॥ उंदर एकै कीधो
 उद्यम । करंतीयो करकोले । मांहे धणादिवसनो भूखो
 नागरह्यो जमजोले ॥ ३८ चे० ॥ विवरकरी मूषकतसुसु
 खमां । दोये आपणु देह । मार्गलही वननागपधाया । कर्म
 मर्मजोवो एह ॥ ३९ चे० ॥ (ढाल ५मौ) ॥ तो चोढियो
 धण मानगजै (एहनी) ॥ ४० ॥ ह्वि उद्यम वादी भणें ए ।
 ए चारे असमत्यतो । सकल पदारथ साधवाए । उद्यम
 एक समरत्यतो ॥ ४० ॥ उद्यम करतां मानवीए । स्युं
 नविसीऊँ काजतो । रामे रयणायर तणीए । लोधो
 लंकाराजतो ॥ ४१ ॥ करम नियतते अनुसरै ए । जेहमां
 सत्वन होयतो । देवल बाध सुखपंखियाए । पिउपै संताजो

यतो ॥ २॥ विण उद्यम किमनीकलैए । तिलमाहें धी ते
 लतो । उद्यमथोजंची चढै ए । जोवो एकेद्रियवेलतो ॥१३॥
 उद्यम करतां इकसमे ए । जेह नसीऊं काजतो । ते फिर
 उद्यमथी ऊवैए । जो नवि आवे वाजतो ॥१४॥ उद्यमकरि
 ऊंछ्यां विनाए । नविरंधाये अन्नतो । आवीनपट्टि कोलीयो
 ए । सुखमां खेपैजतन्नतो ॥१५॥ कर्मपत उद्यमपिताए । उद्य
 मकीधा कर्म तो । उद्यम थो दूरैठलैए । जोड कर्मनो मर्म
 तो ॥ १६॥ हठप्रहार हत्या करीए । कौधा पापअनंततो ।
 उद्यमथी खट मासमांए । आप थया अरिहंत तो ॥१७॥
 टोपै२ सरवर भरै ए । काकरै२ पालतो । गिरजेहवागढनौ
 पजैए । उद्यम सकत निहालतो ॥१८॥ उद्यमथी जलबिंदु
 ओए । करे प्राहाणमां ठामतो । उद्यम थो विद्या भणेंए
 उद्यम जोडै दामतो ॥१९॥ (ढालह) एठिंनौ किहां राखी
 एदेशो ॥२०॥ एपांचेही वादकरंतां । श्रीजिनचरणे आवै ।
 अमीयरसै जिणवयणसुणीने । आणंद अंगनमावैरे ॥२०॥
 (प्राणी समकित मतिमन आणोरे । नयएकांत मताणोरे
 ते मिथ्यामति जाणोरे । अंकणी) ॥ एपांचे समदाय मिल्यां
 विण । कोईकाज न सीऊं । आंगुल जोगे कवल तणीपर ।
 जेबूऊं तेरीऊं रे ॥२१॥ प्रा०॥ आग्रह आणी कोईएकने । एह
 मांदियै वढाई । पिण सेनामिल सकल रणं गण । जीतैसुभ
 टलजाईरे ॥२२॥ प्राणी० । तंतुसभावै पट उपजावै । काल
 क्रमे वणाई । भवतव्यता होयेंते नीपजे । नही तो विघन
 घणाईरे ॥२३॥ प्राणो० । तंतुशाय उद्यम भोक्तादिक ।
 भाग्यसबल सहकारी । एपांचे मिलसकलपदारथ । उतपत

जोवोविचारी रे ॥ ५४ ॥ प्राणौ० । नियतवसेंहलकर्मथइने
निगोद थकौ नोकलियो । पुण्ये मनुज भवादिक पामौ ।
सदगुरुने जई मिलियो रे ॥ ५५ ॥ प्रा० ॥ भवथितनो पर
पाक थयो तब । पंडित वीर्य उलसियो । भव्यस्वभावै सिव
गतिगामी । सिवपुरजइने वसियो रे ॥ ५६ ॥ प्रा० ॥ वर्द्धमान
जिन इणपरिवोनवै । सासन नायक गावो । संघसकलसुख
दाई जे हथी । स्यादवादरसपावो रे ॥ ५७ ॥ प्रा० ॥ (कलस) इम
धर्मनायक सुगति दायक वीरजिनवरसंयुथो । सयसतरसं
वतवक्त्रलोचन वर्षहर्षधरो घणो । ओविजयदेव सुरिंदप
ट्टधर विजयप्रभ सुणिंदए । कीर्त्ति विजयवाचकसीस इणप
रिविनय कहै आणंदए ॥ ५८ ॥ इति ओपञ्चसमवायस्तवनं
समाप्तम् । ॥ ॥ - ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १४ गुणठाणा स्तवनं ॥

॥ ॥ थंभणपुर श्रीपासजिणंदो ॥ एहनी ॥ ॥ सुम
तिजिणंद सुमतिदातार । वंदुं मनसुध वारंवार । आणीभा
व अपार । चवदै गुणथानक सुविचार । कहिस्सं सूत्र
अरथ मनधार । पामे जिम भवपार ॥ १ ॥ प्रथम मिथ्या
त कह्यो गुणठाणो । बीजो सासादन मन आणो ।
तीजो मिश्रवखाणुं । चौथो अविरत नाम कहाणो ।
देशविरति पंचम परमाणो । ठट्ठोप्रमत्त पिठाणुं ॥ २ ॥
अप्रमत्त सत्तमसलहीजै । अट्ठम अपूरव करण कहौ
जै । अनिट्ठिनाम नवम् । सुखमलोभ दसम सुविचा
र । उपशांतमोहनाम इग्यार । खीणमोहवारम् ॥ ३ ॥

तेरम सयोगी गुणधाम । चउदमथयो अयोगी नाम । व
 रणुं प्रथम विचार । कुगुरु कुदेव कुधर्म बखारें । तेह
 लक्षण मिथ्या गुणठाण । तेहना पंचप्रकार ॥ ४ ॥ ढालइ
 सफल संसारनी ॥ ५ ॥ जेह एकान्त नयपक्ष थापी रहै ।
 प्रथम एकान्त मिथ्यामती ते कहै । ग्रंथ उत्थापि थापै
 कुमति आपणी । कहै विपरीति मिथ्यामती ते भणी ॥ ६ ॥
 जैन शिव देवगुरु सज्ज नमैं सारिखा । तृतीय ते विनय मि
 थ्यामती पारिखा । सूत्र नविसरद है रहै विकल्प वणें ।
 संसयीनाम मिथ्यात चौथो भणें ॥ ७ ॥ समझ नही काय
 निज धंधरातो रहै । एह अज्ञान मिथ्यात पंचम कहै ।
 एह अनादि अनंत अभव्यने । करिय अनादिधिति अंत
 सुभव्यने ॥ ८ ॥ जेम नर खीर दूत खंड निमने वसे ।
 सरस रसपाय वलि खाद केहवोगमे । चौथ पंचम ठडैठा
 णचढिने पद । कि णहि कषाय वस्त्रिआय पहिलै अद ॥
 ८ ॥ रहै विच एक समयादि षष्ठआवलो । सहीय सासाद
 ने धिति इसौ सांभली । हिव इहां मिश्रगुणठाण लीजो
 कहै । जेह उत्कृष्ट अंतर मझरतल है ॥ ९ ॥ ढालइ बे
 करजोप्रीताम ॥ एहनी ॥ १० ॥ पहिला चार कषाय । श
 मकरि समकिती । कैतोसादि मिथ्यामती ए । एवेहिजलहै
 मिश्र । सत्य असत्य जिहां । सरदहणवे उठतीए ॥ १० ॥
 मिश्रगुणालयमांहि । मरणलहै नही । आउबंध नपद
 नवो ए । कैतो लहै मिथ्यात । कै समकित लहै । मतिसर
 खी गतिपरभवैए ॥ ११ ॥ चार अप्रत्याख्यान । उदय करी
 लहै । मतिविण किहां समकि तपणो ए । ते अविरत गु

गुणठाण । तेवीससागर । साधिक धिति एहनी भणो ए ॥१२॥
 दया उपशम संवेग । निरवेद आसता । समकितगुण प्रांचे
 धरै ए । सङ्ग जिन वचनप्रमाण । जिन सासनतणी । अधि
 कर उन्नत करै ए ॥१३॥ कीर्क समकितपाय । पुदगल
 अरधतां । उत्कृष्टाभवमें रहै ए । कीर्क भेदीगंठि । अंतर
 मङ्गरते । चढतै गुण सिवपद लहै ए ॥१४॥ चारकपाय
 प्रथम । बिणवलि मोहनी । मिथ्यामिश्र सम्यक्तनी ए । सा
 ते प्रकृतिजास । परहौ उपसमें । ते उपसम सम कितधणी
 ए ॥१५॥ जिणसाते क्षय कौध । तेनरचायकी । तिणहीज
 भवसिध अनुसरै ए । आगलि वांध्यो आउ । ताते तिहां
 यकी । तीजै चोथै भवतरै ए ॥१६॥ ढाल४ इणपुर कंबलको
 इन लेसी ॥ एहनी ॥ ॥ पंचम देसविरत गुणठाण । प्रग
 टै चउकादी प्रत्याख्यान । जेण तजै वावौस अभक्ष । पास्यो
 आवकप्रणो प्रतक्ष ॥१७॥ गुणइकवीस तिकीपिणधारै ।
 साचावारै व्रत संभारै । पूजादिक षटकारज साधै । इय्यारै
 प्रतिमा आराधै ॥१८॥ आरत रोद्रध्यान हैसंद । आयो
 मध्य धरम आनंद आठ वरसजणी पुष्कोट । पंचम गुण
 ठाणै धिति जोट ॥१९॥ हिव आगै साते गुणधान । इकर
 अंतर मङ्गरतमान । पंच प्रमाद वसै जिण ठास । तेण
 प्रमत्त ठडोगुणधाम ॥२०॥ यिवर कलप जिन कलप आ
 चार । साधै षट आवस्यक सार । उद्यत चोधा चार
 कपाय । तेण प्रमत्त गुणठाण कहाय ॥२१॥ सूधोराखै
 चित्तसमाधै । धरमध्यान एकांत आराधै । जिहां प्रमाद
 क्रियाविधनासै । अपरमत्त सत्तमगुण भासै ॥२२॥ (ढाल५

नदी यमुनाकै तोर उठै दोय पंखीया ॥ एहनी ॥ ॥
 पहिलै असै अडम गुणठाणा तणें । आरंभै दोयश्रेण सं
 खेपै ते गणें उपशमअणि चढै जेनरहै उपसमी । अपक
 अणि जायक प्रकति दशक्षय गमी ॥ २३ ॥ तिहां चढता
 परिणाम अपूरव गुण लहै । अडम नाम अपूरव करण
 तिणें कहै । सुकल ध्याननो पहिलो पायो आदरै । निरम
 ल मन परिणाम अग्निगध्यानें धरै ॥ २४ ॥ हिव अनिष्ट
 करण नवमो गुण जाणियै । जिहां भाव थिरहपनिहति
 न जाणियै । क्रोध माननें मायासंजलणाहणें । उदै नहीं
 जिहां वेद अवेद पणोतिणें ॥ २५ ॥ जिहां रहै सुखम लोभ
 कां इक शिव अभिलषै । ते सुखम संपराय दशम पंक्ति
 दपै । संतमोह इण नाम इग्यारम गुण कहै । मोह प्रकति
 जिणें ठाम सज्ज उपसम लहै ॥ २६ ॥ अणि चढ्यो जो काल
 करै किणही परै । तोघायै अहमिंद्र अवर गतिनादरै ।
 चारवार समअणि लहै संसारमे । एकभवै दोयअणि अ
 धिक न ज्ञवै किमे ॥ २७ ॥ चढि इग्यारम सौमसमी प
 हिलै पतै । मोह उदै उत्कृष्ट अरध पुदगल रतै । खिपक
 अणि इग्यारम गुणठाणो नहीं । दशम थकी वारम चढै
 ध्यानें रहै ॥ २८ ॥ (ढाल इ एकदिन कोई मागध आयो
 पुरंदर पास) ॥ एहनी ॥ ॥ खोणमोहनामे गुणठाणो
 वारम जाण । मोहखपायो नैमो आयो केवल नाण । प्र
 गटपणें जिहां चारित अमल यथा आख्यात । हिव आगे
 तेरम गुणधान तणी कहै वात ॥ २९ ॥ घातोय चोकनी
 क्षयगई रहोय अघातोय एम । प्रकति प्रच्यासी जेहनें बू

ना कापद्म जेम । दरसन ज्ञान वीरज सुखचारित पंच अ
नंत । केवल ज्ञान प्रगटययो विचरै श्रीभगवंत ॥ ३० ॥
देखै लोक अलोकनी ठानी परगटवात । महिमावंत अटवे
दूषणरहित विख्यात । आठेवरसे जणी कही इक पूरव
कोटि । उत्कृष्टी तेरमगुणठाणें ए धिति जोटि ॥ ३१ ॥
कर सेलेसीकरण निरुद्धा मनवचकाय । तेण अयोगी अं
तसमइ सज्ज प्रकृतिखपाय । पांचे लघु अक्षर ऊचरतां जे
हनो मान । पंचम गतिपामें सिवपद चउदस गुणधान ॥
३२ ॥ बीजै बारमें तेरमें मांहे नमरै कोइ । पहिलो बीजो
चोथो परभवसाये होइ । नारक देवनो गतिमांहे लाभै
पहिलाचार । धुरला पांच तिरौ मांहि मणुं ए सर्वविचार ॥
३३ ॥ (कलश) ॥ इम नगर बाह्यमेरुमंजुण सुमति जिण
सुपसाजलै । गुणठाण चवद विचार वरणयो भेद आगमने
भलै । संवत्तसतरैसै ठत्तीसै आवणवदि एकादसी । वाचक
विजय श्रीहरष सानिध कहै सुनि इम धर्मासी ॥ ३४ ॥ इति
श्रीचतुर्दशगुण स्थानविचार स्तवनं ॥ ॥ ॥

॥ अथ नवतत्व भाषागर्भित स्तवनलि ॥

॥ ॥ दुहा ॥ नमस्कार अरिहंतने । सिद्धसरि उव
जाय । साधु सकल प्रणमौ करी । प्रणमौ श्रीगुरु पाव ॥ १ ॥
करसुं हं नवतत्वनौ । गाथा भासा रूप । मंदबुद्धिगुरुसा
निधै । कहिसुं सुगमसरूप ॥ २ ॥ सूरतीमहीनानैदेशी ॥
ओव अजीवै पुख्य पाप तिम आसवसोय । संवर निज्जर
बंध मोक्ष एनवतत होय । चवद चवद बायाल वयासी बलि

वायाल । सत्तावन वारै चौ नव क्रमभेद निमाल ॥१॥ इग
 दु ति चौविह प्रणविह ठव्विह जोव कहाय । चेतन वसथा
 वर वेदै गई करणें काय । एगिंदौ सखम वादर ए दोजिय
 ठाण । सन्नि असन्नि पणिंदौ बिति चौरिंदौ आण ॥२॥ एस
 गपज्जत्ता अपज्जत्ता चवदै होय । अनुक्रम जीवठाण ए
 सूतप्ररुप्पा सोय । नाण दंसण चारित बौरज तप तिमउव
 योग । एषणलक्षण लक्षत जीवद्रव्य इह लोग ॥ ३ ॥ इग
 आहार सरीर इंदिय पज्जत्ती तीन । सासोसास भाषा
 मन पणए अनुक्रम लीन । चार एगिंदौ पंचपज्जत्ती विगलें
 जोय । पंच असन्नि सन्निने षण्पज्जत्ती होय ॥४॥ इंदिय
 पांच उसास आऊ बल एदसप्राण । चार ठ सात आठ ए
 गिंदौ विगलें जाण । असन्नि सन्निपंचिंदौने नव दस क्रम
 थाय । प्राणां थी जे विप्रयोग जियमरण कहाय ॥ ५ ॥
 धम्मा धम्मा आगास तौनूना विण विणभेद । काल दशमइग
 आगल पुगल चार विठेद । खंधा देश पएस परमाणू चव
 दअजीव । धम्मा धम्मा पुगल नभ काल यं पांचन जीव ॥६॥
 चलणसहाई धम्मो धिरसंठाण अधम्मा । अवगाहें पूरणगल
 यौ नभपुगलधम्मा । समयावलिय मज्झत्त दीह पप्रमासनेसा
 ल । पल्लयोपम सागर उल्लप्पणि सम्पणी काल ॥ ७ ॥ षण्
 इग दो सगसंग सगखण्ड इग अंक गिणाय । एगमज्झत्ते आ
 वलिसंख्या सूत्र कहाय । तीन सात बलि सात तीन जसा
 सेमाण । केवलनाणी भणियो एह मज्झत्त प्रमाण ॥८॥ सा
 ता उच्चगोव मणुसुरदुग पंचिंदियाव । पांचशरीर आदिम
 तिसरीर उवंगकहाय । आदिसंवेण संठाण चौबई अणुव

लज्ज होय । परषत्सुसास तेम वलि आतपनें उज्जोय ॥ ८ ॥
 सुभखगई निम्माण तसादिदधुं नीमाल । सुरनरतिरिआ
 ऊ तित्यंकर पुण्य बयाल । तस वादर पज्जत्त पत्तेय धिरं
 सुभसोय । सुभग सुसर आइज्ज जसैं तसदसको होय ॥
 १० ॥ नाणंतरायदसक नववीजा नीच असाय । मित्य
 थावरदश नारगलिक पचवीस कसाय । तिरियं चदुग
 एकिंद्री विति चौरिंद्रीतिय । कूखगई उपधा अपसत्यं
 वण्णचौभेय ॥ ११ ॥ पढम संघयणविना संघेण तेमसंठाण ।
 एमबयासी पकृत पापततनो ए जाण । थावर सुहम अपज्ज
 साहारण अथिरैगेय । अशुभ दुभग दूसर णाइज्ज अजस
 दसलेय ॥ १२ ॥ पण चौ पण तिय इंदि कसाय अव्य
 तिम जोग । बायलीस सेपपच्चीस छयासंयोग । काइय
 अहिगरणीया पावसिया परिताप । प्राणातिपात आरंभ
 की परिगहियानो लाप ॥ १३ ॥ माया प्रत्यय मिच्छादंसण
 वत्ती तेम । अपचक्खाण की दिट्ठ पुट्ट पाप्मच्चियजेम ।
 सामंतोपनवणिय नेसत्थि सहत्थै जेह । आच्चापनकी
 वेयारण अणभोगा तेह ॥ १४ ॥ अणवकांखपच्चय ना उ
 वडंगी समुदाय । प्रेम द्वेष इरियावहो किरिया एकहि
 वाय । सुमति गुपति परिसह जइधम्म भावण चारित्त ।
 पण तिग बावीस दस वारै पण संवरतत्त ॥ १५ ॥ इरिया
 भाषा एषणा सुमतो ना भेद होय । आदान भंन उच्चार
 निक्खेबण पांघे जोय । मनगुत्तो वयगुत्ती कायगुत्ती
 दिण जाण । हिव आगै वावीस परीसह कज्जं हित
 आण ॥ १६ ॥ भुच्च पिपासा सीत उसन मांसा निरवत्थ ।

अरति जोषा चरित्रा नैषिद्या सिञ्जासत् । अक्रोश वह
जायण अलाभ रोग विगृह्णास । मल सङ्कार पन्ना अ
न्नाण समत्त समास ॥ १७ ॥ खंति महव अज्जव सुत्ती
तव संजम सम्म । सत्यं सौच अकिंचन वंभवेर जर्द्धमम् ।
पठम अनित्य असरण संसार एग अनन्त । असुचि आश्वं
संवर निज्जर भवि भावो नित्त ॥ १८ ॥ लोक सुभाव
बोधदुरलभ इग्यारम गाव । धरम साधकअरिहंत ए
वारै भावन भाव । सामायक ठेदोपस्थापन बोजो सोय ।
परिहार विसुद्ध सूखमसंपराय चउत्थो जोय ॥ १९ ॥ तिम
अहखाय चरित्त सरबजियलोग प्रसिद्ध । जेह सुविधि आ
चरणे के जिय पाय्या सिद्ध । वारैविध निज्जर तत्व वंधना
च्यार प्रकार । प्रकृति ठिई अनुभाग प्रदेशभेदे निरधार ॥
२० ॥ अणसण जणोदर वृत्तिसंखेपरसोन्याग । कायकले
स सल्लौनता बाहिरतप-पद्मभाग । पायश्चित्त विनय वेयाव
अ तेमसिञ्जाय । ध्यान काउसगे अर्थतर तपपद्मविष
याय ॥ २१ ॥ प्रकृति सुभाव काल अवधारण यितनिरवंच ।
अनुशागे रसतिम प्रदेशे दलनो संच । पठ प्रतिहार धार
तरवार मद्यवलि तेम निगद्ग चिबंकर कुंभकार मंगारो
जेम ॥ २२ ॥ अनुक्रम आठनामना भाय्या जेजे भाव । तिम
ज्ञानावरणादिक अद्गना एह सभाव । इम संखेपे विवरण
कौना आठेतत्त । प्रस्तावै पाय्यो वरणवंखुं हिव मोखतत्त
॥ २३ ॥ सतपदै पखवण द्रव्य नें खेवप्रमाण । फरसनकाल
पांचमो ठडो अंतर जाण । भाग सातमो भाव आठ तिम
अलपवज्जत्त । एनव भेदे भावन करखुं नवमोत्त ॥ २४ ॥

मोक्ष एक पदं धौ त्वै जे पदै अविनाभाव । व्योमकुसमतिम
सप्तिकस्त्रिंशजिम नहीय अभाव । एहवो जेपदमोक्षतेहने
मगणद्वार । विवरण कर वरणवस्य सुणज्यो सुहम वि
चार ॥२५॥ गति नर इंदिय पंचेदी काये तसकाय नाणै
जेहने केवल संयमयो अहखाय । दंसणमे दूक केवलदंश
ण अवरनहोय । भव्य अभव्ये भव्यप्रणो परिपाकैजोय ॥२५॥
संमत्तै ज्ञायक सन्तौ असन्तौये सन्नि । अणहारी आहारी
अणहारी उपन्न । द्रव्यप्रमाणे सिद्धजोव द्रव्यहोय अनंत ।
लोग असंखमभाग एगसिद्ध होय अणंत ॥ २६ ॥ फरसन
खेल थौ अधिककाल इगसिद्ध प्रतीत । सादि अनंतौ धित
जिन आगम थौ सुविदोत । प्रतिपाता भावे नहिं सिद्धां
अंतर जोय । सरब जीवथी भाग अनंतम सज्ज सिद्ध होय
॥२७॥ दंशण नाण जेहने बे ते ज्ञायक भाव । जीवत जेहने
वलिपरणामक भाव समाव । सज्जथीथोना बेद नपुंसकथौ
जे सिद्ध । तेहथी थौ नर अनुक्रम संखगुणासुपसिद्ध ॥२८॥
जे जाणै जीवादिक नवतत्त्व तस सम्मत्त । अणजाणंताने
हुय जेसरधानेरत्त । सरबजिणेसर सुखथीभाष्या वयण
जहत्या एबुद्धौ जेहने मनसंमत निञ्चलतत्य ॥२९॥ अंतरम
ऊरत एगमात्र फरस्यो संमत्त । अर्द्धपुगलपरियट्टनियम
संसार निमत्त । उस्सप्पणिय अणंत इग पुगल परियट्ट ।
अनन्त अतोत अनागत तदगुणवयणप्रगट्ट ॥ ३० ॥ इमनव
तत्त्व भेदपद्मिभेदै विवरणकौध । आवक आग्रहकोन सहाय
परण रसपौध । कोटिकगण सुभसदन प्रकास नदीउपमान ।
ओजिनलाभ चंदकुल पूनमचंदसमान ॥ ३१ ॥ अग्याना

दिक करि वरसिहैं वयरीसाष । रत्नराजमुनि ते वदसाषा
 नौ पदिसाष । ग्यानसार ते पदिसाषानौ सूषमद्राल । एनव
 पद नवरयण विनायै गूंथी माल ॥ ३३ ॥ संवद्धर निश्चय
 नय विगई प्रवचनमाय । परमसिद्धपद वामगते ए अंकमि
 णाय । माप्रकिसन ससिवार सेरुतिथ पूरनकौध । चार
 कथा तजि तत्वकथा भज नरमललौध ॥ ३३ ॥ इति नवतत्व
 भाषागर्भितस्तवनम् ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ अथ दंष्ट्रकनो भाषागर्भितस्तवन लि० ॥

॥ ॐ ॥ ऋषभादिक चोवीस नमि । तेहनो सूख विचार ।
 दंष्ट्रकरचनायें तवुं । संखेपै निरधार ॥ १ ॥ नरकसातदंष्ट्र
 कपटम । असुरा नाम सुवन्न । विजु अगन दीवो दही ।
 दिसि पवणें थणियन्न ॥ २ ॥ पुढवी आज तेउबलि । बाउवणस
 इकाय । वि ति चौरिंदी गम्भधर । तिरि नर तिहांमिलाय
 ॥ ३ ॥ व्यंतर जोइस वेमाणिया । एदंष्ट्रक चोवीस । एहना
 द्वारकज्ज हिवै । गणनायें तेवौस ॥ ४ ॥ वीरजिणेंसरनीदेशी ॥

॥ ॐ ॥ सरौर जंगाहण संघयणें सखा संडाण । कोहार्इ
 लेसिंदिय दोसमुवायप्रमाण । दिट्ठो दंसण नाण जोग तिम
 बलिउवयोग । उपपात बलि चवण ठिई पज्जत्ति प्रयोग ॥ १
 केदिसिनोआहार सन्नि गइ आगइ वेय । दारगाहादुगनो
 ए अरथ कह्यो संघेव । हिव तेवौसदारनो रहिससमय अ
 नुसार । अलपस्ची ज्ज तेहथी कहियुं अलपविचार ॥ २ ॥
 सूरतो महीनानौदेशी ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ चौ गम्भयतिरि वाज कायें चारसरौर । मनुपमें

पांच दंडग इकवीसरह्या तिसरीर । थावर चारनें जह्न्य
उक्कोसें देहप्रमाण । भाग असंख्यातम दूग अंगुलनों परि
माण ॥ १ ॥ सरवनो जघन्यखभावक अंगुलभागसंज्ञात ।
उक्कोसें पणसे धगु नारगनें विज्ञात । सुरनों प्रातहाथगम्भय
तिरिवणसयकाय । जोयणसहस साधक इक सहस अनु
क्रमयाय ॥ २ ॥ नर तेइं दि तिगाऊ बेइं दी जोयणवार ।
एगजोयण चौरिंदी देह ऊंचै आकार । आरंभकाले वे
क्रियदेहनो ए परिमाण । भागएक इक अंगुलनो संख्यातम
जाण ॥ ३ ॥ सुर नरनें साधकइकलाष जोयण दूगलाष ।
नवसै जोयण तिरजंचनें एसूवैसाष । साभावकथौ दुगणो
नारकवेक्रिय काय । एकमह्वरत नारय नरतिर चार कहा
य ॥ ४ ॥ सुरनें पक्षएग उक्कोस विउव्वणकाल । विगलसंघ
यणी थावरसुरनारक नीमाल । गम्भयनरतिरनें षट् विग
लनें ठेवद्वएक । सरवजीवनें चार दसे सस्याये लेष ॥ ५ ॥
नरतिरनें षट् सुरनें समचौरंसंठाण । ऊं दूगदूग नारग
विगलें द्रौ सूवप्रमाण । नाणाविह धय सूद मसूरनो चंद्र
आकार । वणसइ वाउ तेऊ भू बुदबुद अप्पाकार ॥ ६ ॥ स
ऊने चार कसाय गम्भय षट् नरतिरि दोय । वेमाणिय
नारग तेउ वाउ विगलविकहोय । जोयसि तेऊलेसा सेसरं
ह्यानें चार । दार इंद्रियनो सुंगम तेहनोस्यं विसतार ॥
७ ॥ ससुंदवातसग नरनें पण गम्भयतिरि देव । नरग वायुनें
चार सेसनें तोलुं भेव । दिहोदोय विगलमें थावरनें मिथ्या
त । सेसनें तौनदिह्नि जिम प्रवचनमें विज्ञात ॥ ८ ॥ थाव
रवितिवे एक अचकल दूंशण होय । चौरिंदी तेचकल अच

कखू दंसण होय । मनुजने च्यार सेस दंद्गमे दंसण तीन ।
 नाण अनाण तीन सुर तिर नारगने लीन ॥ ९ ॥ थावरदोय
 अनाण विगल दो नाण अनाण । गम्भय मणुने तीन अना
 णने पांच नाण । सुरनारग एकादश तिरने तेरै जोग । मनु
 जने पनरै चारविगलने जोग प्रयोग ॥ १० ॥ बाजकायने
 पांच तीन थावरसंयोग । मनुजने वार नरग तिर देवने नव
 उपयोग । विगलदुगै पण षट्चोरिंदी थावरतीन । उववाय
 इग चवण दारदोनु समकीन ॥ ११ ॥ एग समे संख्यात असं
 ख्याचवणपपात । गम्भयतिरि विगलेदो नारय सुरनीख्यात
 मणुआ थावर वणसई संख असंख अणंत । मणुज असन्नि
 असंखचवंत तेम उपजंत ॥ १२ ॥ बावौस सात तीन दस
 बरस सहस उक्किड्ड । वणसई चारने तीन दिवस तेजने
 जिड्ड । नर तिर तीनपत्त्य सुर नारग अथरतेतीस । व्यंतर
 पत्त्य अधिक लख वरष पत्तप जोईस ॥ १३ ॥ असुरादिक दशन
 इक सागर अधिको आय । देसे ऊणादोयपत्तपनो नवेय ।
 निकाय । विगलने वारवरस गुणचास दिवस ठप्पास । अ
 तमऊत्त जहन्ने पुटवाई दसरास ॥ १४ ॥ भुवनपती नारग
 व्यंतर दस बरस हजार । पत्त्य तेना अणंस वेमाणिय जो
 इसधार । सुर नर तिरि नारगने षट्थावरने चार । विग
 लने पांचपज्जत्तो ए अडारमदार ॥ १५ ॥ सरब जीवने होय
 ठर दिसनो आहार । होय न होय पांचादिकदिस ए सब
 मज्जार । दीहकाल की चौविहसुरनारगतिरजंच । विगल
 ने हेउपपणा सन्नि रहित थिरपंच ॥ १६ ॥ गम्भयमणुजने
 दीहकालकी सन्ना होय । केइक आचारज कहै दिड्ढिवाय

यीदोय । निञ्चय पञ्जत्तापंचिंदीतिर नर जेह । चौविह
 देवांमांहे आवौ ऊपजै तेह ॥ १७ ॥ संखाल पजत्त पंचिंदी
 तिरि नर तेम । पञ्जत्ता भूदग पत्तियवणस्सईजेम । एसरवे
 मै निञ्चै सुरनी आगति ऊंति । पञ्जत्त संख गम्भवतिरि
 नर सगनरके जंत ॥ १८ ॥ नरक उदवरत्ता नर तिर उपजै
 नहुवै सेस । भूअप वणस्सईमे नरगविण उवजै असेस ।
 पुढवाई दसपयमै भू आऊ वण जंति । पुढवाई दसपयमै
 तेऊ वाऊ उवजंत ॥ १९ ॥ तेऊ वाऊ नोगमण पुढवौपद
 नवमै ऊंत । पुढवाई दसपदमै विगलजावंत आवंत । सऊमै
 तिर गति आगति मणुआ सऊमै जाय । तेऊ वाऊ थो
 मरीनै जीव मनुज नविधाय ॥ २० ॥ थो पुरसै चौविहसुर
 तिरि नर तीनूवेद । थावरविगल नारकने एक नपुंसक
 भेद । पञ्जत्तामणु वादरअगन वेमाणिक तेम । भवण
 नरग व्यंतर जोइस चौ पण तिरएम ॥ २१ ॥ बेइंद्री
 तेइंद्री पृथ्वीने अपकाय । वायुवणस्सइ अधिक अनुक्रम
 करि कहिवाय । हे जिन ए सऊ भाव मै पास्या वार
 अनंत । तेहनो अनुक्रमगणितां किमहौन आवै अंत ॥
 २२ ॥ नर सुर विण सऊ दंशगमै तेगति संयोग । लाघो
 नहौ तुह दंसण कोनो कसप्रयाग । सुरमै पिण दंसण
 लहि विरतनपामी मूल । ते सुरजात सहावै देसविरत
 प्रतिकूल ॥ २३ ॥ आरज देस आरज कुल सुद्धसगुरु उप
 देश । तेह थो तुहदंसणनो किंचित पाथ्यो लेस । धारक
 तारक कारक वारक दंसण देव । आतमगुणसंसार समत्त
 कससयमेव ॥ २४ ॥ खरतरगत्त भट्टारक अोजिनलाभ

सुरिंद । रत्नराजमुनि सीस तेहना पद अरविंद । रत्नमक
 रंदे लीणो ग्यानसार तडुसोस । तेहतया तेवीसदार
 दंजग चौबोस ॥ २५ ॥ संवत ससिरस वारण तेमचंद
 निरधार । प्रोष मास पषऊजल सातमने सोमवार । आव
 क आग्रहथी एकीनो अलप विचार । अडुम चौमासोकर
 जैपुरनगर मऊार ॥ २६ ॥ ॥ इति चतुर्विंशति दंजक
 स्तवनम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अथ जीवचार भाषागर्भित स्तवनलि ॥

॥ ॥ (दुहा) ॥ भुवनप्रदोषक वीरनमि । किंचित
 जीवसरूप । कहिसु पूर्वाचार्य जिम । बालबोध गुरुरूप ॥ १
 (देशो सूरतो महीनानो) ॥ एगमुगति बीजा संसारो जीव
 दुभेद । सत्ताभिन्नै सिद्ध अनंतै रूप अभेद । संसारो याव
 रदग तिम वस दोष प्रकार । अथ वाऊ तेऊ वणसुई
 थाकरधार ॥ १ ॥ फिटकरयण मणि विद्रम हिंगुल बलिहरि
 बाल । मणसिल पारो सुवरण आदिघात नीमाल । सेढो
 वन्को अरणेटो पालेवोपाषाण । भोमल तूरी ओस भूमि
 पाहण जेखाण ॥ २ ॥ सुरमो लूणजात ए पुढवीकाच
 विठेद । भूमि आकास उंस हिम करग आजना भेद ।
 हरितघास ऊपर जे जलकण धूंहर तेम । होय धणो दधि
 अप्पाकायपिण पाहण जेम ॥ ३ ॥ अंगारा जाला भोभर
 तिम उलकापात । असणि कण्ठ विद्युतादिक अगनजीव
 विज्ञात । उभासग उक्लिका मंजल बलि सुहवात ।
 सुइ गुंज तिम धणतण वाऊ भेदे छात ॥ ४ ॥ साधा

रण प्रत्तेय वणस्सइ जीवदुमेय । एग सरौर अनंत जीव
साधारण नेय । कंदा अंकुर कूपल फूलण वलि जंबाल ।
भुंकोत्ता अइत्तिय सरवे जे फलवाल ॥ ५ ॥ माजर
मोय वायलो येगपालंको साग । गुपतसिरा सांधा
गांठां भाजै समभाग । काटी ढाल भुंमिमे रोण्यां पल्लव
थाय । जाल पान इत्यादिक साधारण वणकाय ॥ ६ ॥ एग
सरैरे एगजीव जे ते प्रत्येक । फल ठाल फल मूल काठ वी
जै जिय एक । वणप्रत्तेय विना जे पांचि पुटवौ काय । रुथल
लोगमें व्यापक अंत सुहृत्तै आय ॥ ७ ॥ सुखमयी ते नियमा
दिष्टी निजर नहोय । लोकालोक प्रकासथकी बलि अलपन
कोय । कवनी संख गतोला लहिगा लटनौ जात । चंदन
का अलसी मेहर जोका बिचात ॥ ८ ॥ माय बाहा कृष्ण
पौरादिक वेइंद्री होय । गोसी माकण जूआ कीटा कीटौ
दोय । दीपक ईलो धौवेली गोंगौटा जात । चरमजूका गा
दहिया गोबर कृम उत्तगत ॥ ९ ॥ धान कीटा जिमचोर
कीटा गोवालो तेह । ईलो कंधुक इंद्रगोप तेइंद्री एह ।
वीठूढकण भमरा भमरी इंद्री चार । तौटा माखी टांस
मल्लर कंसारी धार ॥ १० ॥ कवट ढोला मांकटिय पतंग
इत्यादिक भेद । नारकतिरि मणु देव पंचेद्री चार विठेद
घम्या वंसा सेला अंजण रिट्टा छात । मघा माघवई नारग
एनामें सात ॥ ११ ॥ जलचारी थलचारी नभचारी तिर
जंच । मल्ल कल्ल सुसुमार मगर गाहा जलअंच । चौपेय
उरपरि भुजपरिसाप भुचारीतेय । तिविहा गाय साप तिम
नकुल अनुक्रमलेय ॥ १२ ॥ खेचर चरम रोमपंघी चमचेन

कपोत । मनुजलोक थी बाहिर समुग विगय पंखहोत ।
 सरबे जल थल खचर समुल्लम गम्भय दोय । कम्प अकम्प
 भूमि अंतरदीवा मणुजोय ॥ १३ ॥ असुरादिक दस होय
 बाण व्यंतरिया अद्र । जोइस पंच वेमाणिय दुविहा सुते
 दिह । पनरै भेदै सिद्धकह्या एजीव प्रकार । तनुमानादिक
 हिव एहनो कहसुं अधिकार ॥ १४ ॥ देह आजघो एक
 सरीरें थितनो मांण । प्राण जेहने जेता तिम बलि योन
 प्रमाण । अंगुल भाग असंख सह एगिंदी काय । जोयण
 सहस साधिक पत्तेय वणसइकाय ॥ १५ ॥ वि ति चौरिंदी
 अनुक्रम उक्किह देह जंचास । बारैजोयण तीनगाऊ इग
 जोयण भास । सत्तमना नेरइया धनु सयपंचप्रमाण । तेह
 थी अरध अरध जणा अनुक्रम रयणाण ॥ १६ ॥ जोयण
 सहस गम्भधर मल्लउरगनो देह । गाऊ धनु हपडत भूचा
 री पंखो जेह । खेचर नवधनु उरग भुयंग जोयण नव हो
 य । नव गाऊ परिमाण समुल्लम चौपय सोय ॥ १७ ॥ खल
 गाऊ जंचास चउप्पय गम्भयमांण । तीनकोस उकोस
 मनुजनो काय प्रमाण । भवण व्यंतर जोइस वेमाणिय ईसा
 रांत । सात हाथ उकोसै जंचपणै तणु ऊंत ॥ १८ ॥ सनत
 कुमार माहेद्रैषल ब्रह्म लांतक पांच । शुक्र सहस्रारै
 उकोस चार करवांच । आणत प्राणत आरण अच्युत
 हाथें तीन । नव ग्रैवेयक दोय पंचानुत्तर इगलीन
 ॥ १९ ॥ बाजोस सात तीन दश वरस सहस्रै आय । भू
 आज वाऊ वण ती दिन तेजकाय । बार वरस गुणचाम
 दिवस तिम बलि ठम्मास । अनुक्रम वेइं ड्री ते इं ड्री चौरिं

द्वी रास ॥ २० ॥ सुर नारग तैतोस अयर उक्कोसें आय ।
 चौपय तिरिय मनुजनों तीन पल्यौपम थाय । जलचर
 उरपर भजपर उक्कोसें पुव्व कोट । पंखीनें इगभाग अ
 संख पल्यनो जोट ॥ २१ ॥ सरब सुखम साधारण समूहम
 मणुजेह । जहन उक्कोसें अंतमुहुत्त नियम धिति तेह ।
 इम उगाहण भाष्यो संखेपै अधिकार । जेवलि इत्यविसेस
 विसेस सूत्रसूधार ॥ २२ ॥ असंख उसम्पणि सज्ज एगिंदी
 आपणी काय । उपजेचवै अनंत साधारण वणसई काय ।
 संख्याता संवत्तर विगल आपणौ देह । सात आठभव पंचिं
 द्वौ तिरिमणुआ जेह ॥ २३ ॥ नारकथी उद्वरती जीव नर
 ग नविजाय । देव चवीनें ते वलि देवपणें नविथाय ।
 इंद्रीय सासोसास आज बल ए दसप्राण । चार ठ सात
 आठ इग दु ति चौरिंद्रिय जाण ॥ २४ ॥ सन्नि असन्नि पंचिं
 दौ दस नव अनुक्रम जोय । प्राण थकी जे विप्रयोग जिय
 मरणें होय । भीमसायर संसार अमार अनंतीवार ।
 भमियो जीव धरमविण जोण असौनेंचार ॥ २५ ॥ सग स
 ग सग सग दश चवदौ दो दो दो लाख । चार चार तिम
 चार चवदलख सूत्र साख । भू अर तेऊ वाऊ वणपत्तेय
 साधार । वि ति चौ पण तिर नारग सुर नर अनुक्रम
 धार ॥ २६ ॥ काय न आय न प्राण न जोणी कुल नहीं
 जात । साहिं अनंत भंग जिन आगम धित विज्ञात ।
 रोग न सोग न भोग जोग नहीं नारो लिंग । नहींय नपुं
 सक पुरसतणा नहीं अंगउपंग ॥ २७ ॥ नाण दरस चारित
 नोरज ए चार अनंत । सिद्ध थया तेह थौ सिद्धंते सिद्ध

कहंत इम ए जीव विचार गाथायी भाषा रूप । आवक
 आग्रहणी में कीनो सुगम सरूप ॥ २८ ॥ खरतर गह
 भटारक श्रीधिनलाभ सूरिस । रत्नराजगणि ग्यानसार
 सुनिसीसजगीस । संवत ससि रस वारण ससिहर धर
 निरधार । माघचौथ दिनकीनो जैपुर नगर मज्जार ॥ २९ ॥
 इति जीवविचार भाषागर्भित स्तवन संपूर्णम् ॥ ३० ॥

॥ समवसरण विचारगर्भित स्तवनलि ॥

॥ ३१ ॥ (दुहा) श्रीजिन सासन सेहरो । जगगुरु पास
 जिणंद । प्रणमी जेहना प्रायकमल । आवौ चौसठ इंद्र ॥
 १ ॥ तीर्थकर आवै तिहां । बिगडो करै तयार । सम
 कित करणी साचवै । एह कड अघिकार ॥ २ ॥ करै
 प्रसंसा समकितो । मिथ्यात्वी होवै मूक । सूर्य देख हरखे
 सह । धणें अंधारै धूक ॥ ३ ॥ ॥ टाल वीर बखाणी
 एहनो ॥ ४ ॥ आप अरिहंत भले आविया जी । गा
 अपठरह गंधर्व । समवसरण रचै सुरवराजी । संखेपै
 ते कहं सर्व ॥ ४ आ० ॥ भुवनपति वीसइंद्र मिलया
 जी । सोलह व्यंतरधार । जोइस दु दस वेमाणिय
 जुझा जी । चौसठ इंद्र सुविचार ॥ ५ आ० ॥ पवन
 सुरपुंज परमारजै जी । भूमि योजन समभाउ । मेघकुमार
 रचै मेघनेजी । करीय सुगंध ठिनुकाउ ॥ ६ आ० ॥
 अगर कपूर सुभ धूपणाजी । करय श्रीअंगन कुंमार ।
 वाणव्यंतर हिव वेगसुं जी । रचय मणिपोटकासार ॥
 ७ आ० ॥ पुहपंच वरण ऊरध मुखेजी । वरष ए जागु

परिसाण । भवणवद् देव विगप्तो भलो जी । करय ते
सुणउ सुजाण ॥ ८ आ० ॥ रचय गढ प्रथम रूपतणोजो ।
सोवनकांगरै सार । रविससि रयण कोसीसको जी । कनक
नोबीय प्रकार ॥ ९ आ० ॥ रतन गढ रतनने कांगरै जी ।
रचयवेमाणि सुरराज । भलो बीजोगढ भीतरैजी । जीहां
विराजै जिनराज ॥ १० आ० ॥ भीतऊंची धनुं पांचसैजी ।
सवा तेबोस विस्तार । धनुषसै तेरगढ आंतरोजी । मौल
पांचास धनु अर ॥ ११ आ० ॥ दस पंचर त्रिऊ गढतणोजो ।
पावणो बीसहजार । थाक अम नहीय चढतां यकां जी ।
एक कर उच्चविस्तार ॥ १२ आ० ॥ पंचधनु सहसः प्रथवी
यको जी । उच्च रहै चिगढ आकास । तेहतल सङ्ग यथा
स्थित वसै जी । नगरं आराम आवास ॥ १३ आ० ॥ तोरण
चिऊ २ दिस तिहां जी । नीलमणि मोरनिरमाण । दुसय
धनु मध्यमणि पौठकाजी । उच्चजिण देहपरिमाण ॥ १४ ॥
आ० ॥ चार आसण तिहां चिऊ दिसैजी । मोतीयें जाकऊ
माल । समविचकूण ईसाणमें जी । देव ठंदो सुविसाल ॥ १५
आ० ॥ देवदुं दुभि नाद उपदिसैजी । जिनगुण गावसीतेह ।
अरुहजिम आइंसिर उपरै जी । गाजसी तेह गुणगेह ॥ १६
आ० ॥ (टाल) १ फल संसारनी ॥ ॥ पुव्वदिसि आसणे
आइ बैसै पङ्क । सुरठात चौमुखरूप देखै सङ्ग । दीपै असोक
तब वारगुण देहयो । देखि हरषै सङ्ग मोर जिमसेहयो ॥
१७ ॥ मोतियां जालि बिण ठव सुविसालए । रूप चिऊ
चिऊ दिसै चामर टालए । योजन गामनी बाण श्रीजिन
तणो । भगवंत उपदिसै बारपरषद भणौ ॥ १८ ॥ प्रदक्षिणा

रूपयी अग्निकुणो करी । गणधर साधवो तिम वैमाणीय
 सुरो । ज्योतषौ भुवणनी विंतरी स्त्री पण । नैरत कूण
 जिन वाणि उभौ सुणें । लिङ्ग तणा पति वाय कूणमे जाण
 ए । सुर वैमाणीय नर नारि ईसाण ए । वारह परष दाम
 दमखर ठाण ए । भूष लिष वीसरै सुणें करजोण ए ॥१८॥
 पूठ भासंजल तेज प्रकास ए । जोयण सहस धन जं च
 आकास ए । जलहलै तेज धूम चक्र गगने सही । महक
 सङ्ग वारणें धूप धाणा संहो ॥२०॥ वाहण वहिल सङ्गधरीय
 पहिलै गढै । होइ प्रग चारि नरनारि जं चा चढै । जिन
 तणी वाणि सुणि जोव तिरजं च ए । वैर तजि वीदगढ
 रहै सुख संच ए ॥ २१ ॥ पुन्यवंत पुरषते प्ररषद वारसे ।
 सुणें जिन वाणि धनगणय अवतार में । चौविह देव जिण
 देव सेवा रचै । मणिमयी मांहिलौ प्रोलमांहे वसै ॥ २२ ॥
 चिङ्ग दिसि वाटलौ वावि चौ जाणीयै । विंदसि चौकूण
 दोइ २ बख्ताणौयै । आठे जिहां वाविजल अस्त जेम
 ए । स्नान पानें वपु निरमल जेम ए ॥ २३ ॥ जय विजय
 जयंत अपराजिया । मध्य कंचण गढै प्रोलवसंतिया ।
 तुंबर पुरुष खड्ग अर्चिमाल ए । रजत गढ प्रोलना ए ह
 रषवाल ए ॥ २४ ॥ पहिल दिगणो नङ्गअ जिण पुरग्राम ए ।
 देवमहर्षिक रचै तिण्ठास ए । करण वारवार नही कार
 ण कोइ ए । आठे मातीहारज ते सही होइ ए ॥ २५ ॥
 जिण समवसरणनौ ऋद्धि दोटीजीयै । तेह धन धन्य अव
 तार पायो तियै । पास अरदास सुणौ वढित पूरजो ।
 हिव मुज ताहरो सुह दरसन ऊजो ॥ २६ (बलश) ॥ इम

समवसरणै ऋद्धिवरणे सह जिनवर सारखी । सरद है
ते लहै सुद्ध समकित परम जिन धम्मपारखी । प्रकरण
सिद्धांत गुरु परंपर सुणी सज्ज अधिकार ए । संस्तव्यो
पासजिणंद पाठक धर्म वर्द्धन धार ए ॥ २७ ॥ इति समव
सरणविचार भाषागर्भित स्तवनं ॥ ❀ ॥

॥ अथ सिञ्जायमाला लिख्यते ॥

॥ ❀ ॥ ढंढण रिषजीने बंदणा ॥ ऊं वारी ॥ उत
छाष्टो अणगाररे ॥ ऊं वारी लाल ॥ अभिग्रहलीधो एहवो
॥ ऊं ० ॥ लेखुं सुद्ध आहार रे ॥ ऊं ० ॥ १॥ ढं ० ॥ नितप्रति
जठै गोचरी ॥ ऊं ० ॥ नमिलै शुद्ध आहार रे ॥ ऊं वा ॥ मूल
नलै अणसज्जतो ॥ ऊं ० ॥ पंजर कीधो गातरै ॥ ऊं ० २ ॥ ढं ० ॥
हरिपूठ खीनेमिने ॥ ऊं ० ॥ सुनिवर सहस अठाररे ॥ ऊं वा ॥
उतछाष्टो कुण एहमै ॥ ऊं ० ॥ सुज्जने कहो विचाररे ॥ ऊं
वा ॥ ढंढण ० ३ ॥ ढंढण अधिको दाणियो ॥ ऊं ॥ खीसुखनेमि
जिणंदरे ॥ ऊं ० ॥ दण्ण ऊमाद्धो बांदवा ॥ ऊं ॥ धनजादवकुल
चंदरे ॥ ऊं ॥ १॥ ढं ० ॥ गलियारै सुनिवर मित्या ॥ ऊं वा ० ॥
वांढा दण्णनरसरै ॥ ऊं ० ॥ कीणही मिध्यात्वी देखने ॥
ऊं ० ॥ आण्यो भाव विसेरै ॥ ऊं ॥ ५ ॥ ढं ॥ सुज्जवर आवो सां
धजो ॥ ऊं ॥ ल्यो मोदक ठै सुद्धरे ॥ ऊं ० ॥ सुनिवर विहरीने
पांगुछा ॥ ऊं ० ॥ आया प्रभु जीने पासरे ॥ ऊं ॥ ६ ॥ ढं ॥
सुज्जलवधै मोदक मित्या ॥ ऊं ॥ कहोने तुम्हे किरपालरे
॥ ऊं ॥ लबधनही बद्ध ताहरी ॥ ऊं ॥ खीपतिलवधि निधा
नरे ॥ ऊं ॥ ७ ॥ ढं ० ॥ एलेवा जुगतोनहीं ॥ ऊं ॥ चात्त्यापरठ

वाकाजरे ॥ ऊं ॥ ईं टनिवाहै जाइनें ॥ ऊं ॥ चूरैं करम
समाजरे ॥ ऊं ॥ टाढं ॥ आणी चटती भावना ॥ ऊं ॥ पाखो
केवलनाणरे ॥ ऊं ॥ ठंढणरिष सुगते गया ॥ ऊं ॥ कहै
जिन हरष सुचाणरे ॥ ऊं ॥ टाढं ॥ इति ठंढण सुनी सि
ष्माय संपूर्णम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अथ धनारिषो सिष्मायलि ॥

॥ ॥ श्रीजिन बांणीरें धन्ना । अमोय समाणी मोरा
नंदन । मनप्रैतो मानैरे नंदन ताहरै ॥ १ ॥ तुं अतिही बै
रागीरे धन्ना । धरमनो रागी मोरा नंदन । माहरो तो
मन प्रोरे किस परचावसुं ॥ २ ॥ दस दिसि दीसै रे धन्ना ।
तो विनसूनी (मो०) । अनुमति देतारि जीभ बहै नही ॥ ३ ॥
बत्तीसे नारीहो धन्ना । अतिही पियारी । (मो०) । बाणो
तो बोलै रे मधुर सुहामणी ॥ ४ ॥ चालकतो कामणी रे धन्ना ।
वय पिण तरुणी । (मो०) । गज गति चालैरे चाल सुहा
वणी ॥ ५ ॥ ए घरमंदिर धन्ना । ए सुख सज्या । (मो०) । को
द्विबत्तोसे धननों तूं धणी ॥ ६ ॥ ए धन मांणोरे धन्ना ।
वय पिण जाणो । (मो०) । भोगवि लेज्जोरे भोग सुहा
मणी ॥ ७ ॥ ब्रत अतिदोहिलो रे धन्ना । नहीय सुहेलो ।
(मो०) । सुगमनही ठैरे साधु कहावणो ॥ ८ ॥ घर घर भि
जा हो धन्ना । गुरुतणी सिध्या । (मो०) । कहनौ तो रहणीरे
नही ठै सारणो ॥ ९ ॥ इक वारे सुणीयै हो धन्ना । आगम
भणीयै । (मो०) । जिनवर जाणोहो दुखर जोगठै ॥ १० ॥
बनवासै रहणा हो धन्ना । परीसह सहनो । (मो०) । कोमल

केसारे लोच करावणो ॥११॥ साचो तें भाष्यो हो अम्मा ।
 ऊठन आष्यो (मोरी अम्मा)। दुकर मारग जननी दाषीयो
 ॥ १२ ॥ सुख अभिलाषो हे अम्मा । ऊठन आषी । (मोरी
 अम्मा)। कायरमारग जननी दाषीयो ॥१३॥ एजगखारयो
 हे अम्मा । नही परमारथि । (मोरी अम्मा)। बीर बखाण्यो
 रे परपदा सज्ज सुण्यो ॥१४॥ मेंदम जाण्यो हे अम्मा । बीर
 बखाण्यो । (मोरी अम्मा)। एधन जोवन आज थिर नही ॥
 १५ ॥ अनुमति दीजै हे अम्मा । ढीलन कीजै । (मोरी)।
 जोषिण जाईसु फिर आवै नही ॥१६॥ अनुमति आपो हो
 अम्मा । जोव सुखपायो ॥ (मो०) ॥ संजम लीधोरे मनमां
 गह गह्यो ॥१७॥ ठाई पारणें हे अम्मा । विगय निवारण ॥
 (मो०) ॥ बीरबखाण्यो सुर नर आगलें ॥१८॥ सुख संजम
 पालें हे अम्मा । दूषण टालें ॥ (मो०) ॥ अंग दुग्यारह अ
 रथ रूपा भणें ॥ १९ ॥ संजम पाह्यो हे अम्मा । नवपख
 वाढ ॥ मो० ॥ माससंधारै हो सरबारथ सिद्धि लह्यो ॥
 २० ॥ ॥ इति श्रीधन्वाकृष सौवज्जाय संपूर्णम् ॥ ॥

॥ अथ कर्म सिव्जाय लिख्यते ॥

॥ ॥ देव दानव तीर्थंकर गणधर । हरिहर नरवर
 सबला । कर्म प्रमाणें सुख दुख प्राप्त्यां । सबल ऊवा महा
 निबलारे प्राणौ । कर्म समो नही कोई ॥ १ ॥ आदी सर
 जोनें कर्म अटाह्या । वरस दिवस रह्या भूखा । वीरनें वारै
 वरस दुख दीघा । उपना ब्राह्मणी कूखैरे ॥ प्रा० । क० ॥
 साठ सहस सुत माह्या एकणदिन । जोध जुवान नर जं

सा । सगर ऊबो महापुत्रनो दुखियो । कर्म तणा फल श्री
 सारे ॥ प्रा० । ३क० ॥ बलीस सहस देसारे साहिव । चक्री
 सनत कुमार । सोलें रोग शरीरमें उपना । कर्म कीयो
 तनु ठाररे ॥ प्रा० । ४क० ॥ कर्म हवाल कीया हरीचंदने
 बेची सुतारा राणी । बार वरस लगमायै आख्यो । नींच
 तणें घरपाणोरे ॥ प्रा० । ५क० ॥ दधिवाहन राजानी बटी ।
 चावी चंदनवाला । चौपदज्युं चोहटामें बेची । कर्म तणा
 ए चालारे ॥ प्रा० । ६ क० ॥ संभूम नामें आठमो चक्री ।
 कर्म सायर नाख्यो । सोलें सहस जज्ञ ऊभा देखै । पिण
 किणही नविराख्योरे ॥ प्रा० । ७ क० ॥ ब्रह्मदत्त नामें बा
 रमो चक्री । कर्म कीधोआधो । दूमजाणी प्राणी येकांड ।
 कर्म कोई मति बांधोरे ॥ प्रा० । ८ क० ॥ छप्पन कोट या
 दवनो साहिव । छप्पन महाबल जाणी । अटवी मांहि मूं
 वो एक लट्ठो । बिलस करतो पाणोरे ॥ प्रा० । ९ क० ॥
 पांजव पांच माहा ऊजारा । हारौद्रोपदा नारी । बारै व
 रस लग वन रत्नवाटिया । भमिया जेम भीख्यारौ रे ॥ प्रा० ।
 १० क० ॥ बीस भुजा देस मस्तक ऊंता । लषमण रावण
 माख्यो । एक लट्ठ जग सज्ज नर जीत्यो । ते पिण कर्म सुं
 हाख्यो रे ॥ प्रा० । ११ क० ॥ लषमण राम महाबलवंता ।
 अरु सतवंती सीता । कर्म प्रमाणें सुख दुख पाय्या । बी
 तक बज्ज तसवीता रे ॥ प्रा० । १२ क० ॥ समकितधारी अ
 णिक राजा । बेटै बांध्योसुकै । धरमी नरनें करम धका
 यो । करमसुं जोरन किस कारे ॥ प्रा० । १३ क० ॥ सतीव
 सिरोमणी द्रोपदा कह्यौ । जिन सम अवरन कोई । पांच

पुरुषनी ऊड़ ते नारी । पूर्व कर्म कमाई रे ॥ प्रा० १४
क० ॥ आभानगरी नो जे स्वामी । शाचो राजा चंद । माई
कोधो पंखी कूकानो । कर्म नाख्यो ते फंदरे ॥ प्रा० १५
क० ॥ इसरदेवने पारवतो नारी । करता पुरुष कहावै ।
अहिनिस महिल मसाणमे वासो । भिख्या भोजन खावै
रे ॥ प्रा० १६ क० ॥ सहस किरण सूरज परितापी । रात
दिवसरहै अततो । सोलकला ससीधर जगचावो । दिनरे
जाये घटतो रे ॥ प्रा० १७ क० ॥ दूम अनेक खंडा नर
करमे । भाज्या ते पिण साजा । ऋद्धि हरष करजोतीने
वोनवै । नमोरे करम महाराजा रे ॥ प्रा० १८ क० ॥ इति
श्रीकर्मसिन्धु संपूर्णम् ॥ ॥ ॥ ॥

अथ शीता सिन्धु लि० (

॥ ॥ जल जलती मिलती धणीरे । जालो जाल अपार
रे । सुजाण सीता । जाणे केसूफूलियारे लाल । राता खैर
अङ्गाररे ॥ सु० १ ॥ धीज करै सीतासतौ रे लाल । सील
तुणें परिमाण रे ॥ सु० ॥ लखमण राम प्रसीधया रे लाल ।
निरखे राणो राणरे ॥ सु० २ ॥ स्नान करौ निरमल जले
रे लाल । पावक पासें आयरे ॥ सु० ॥ ऊभी जाणें सुरङ्गना
रे लाल । अनुपम रूपदिखायरे ॥ सु० ३ ॥ नर नारी मिलौय
षणा रे लाल । ऊभा करै हाथ हाथ रे ॥ सु० ॥ भस्म ऊसो
इण आगमें रे लाल । राम करै अन्याय रे ॥ सु० ४ ॥ राघव
बिन बांछ्यो ऊवै रे लाल । सुपनेही नहीं कोयरे ॥ सु० ॥ तो
सुऊ अगन प्रजालज्यो रे लाल । नहीं तो पाणी होय रे ॥

सु० ५ ॥ इम कछ पैठी आगमे रे लाल । तुरत अगनययो
 नौररे ॥ सु० ॥ जाणेंद्रह जलसुं भखीरे लाल । जीलै धरम
 सुधोररे ॥ सु० ६ ॥ देवकुसम वरषा करै रे लाल । एह सतौ
 सिरदार रे ॥ सु० ॥ सीता धीजै जतरै रे लाल । साधमरैसं
 सार रे ॥ सु० ७ ॥ रलियायत सज्जको थयारे लाल । सगलै
 यथा उठरंगरे ॥ सु० ॥ लखमण राम खुसौययारे लाल ।
 शीतां सील सुरंगरे ॥ सु० ८ ॥ जगमाहिं जस जेहनो रे लाल ।
 अविचलसील कछाय रे ॥ सु० ॥ कहै जिन हरष सतीतणा
 रे लाल । नितप्रणमौ जै पाव रे ॥ सु० ९ ॥ इति सौतास
 ती सिञ्जाय समाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥

अथ अनाथी कृष सिञ्जाय लि० ।

॥ ॥ ॥ अणिकरय वाप्तीचख्यो । पेखियो सुनो एकंत ।
 बर रूपकातै मोहियो । राय पूठै रे कहो बिरतंत ॥ १ ॥ अ
 णिकराय ऊं रे अनाथीनि ग्रंथ । तिणमें लीधोरे साधजीनो
 पंथ ॥ (अ) ॥ इण कोसंबो नगरी बसे । मुक्तपितर परवल धन ।
 परवार परै परवख्यो । ऊं हुं तेहनो रे पुवरतन ॥ अ० २ ॥
 इक दिवस मुक्त वेदना । ऊपनी ते न खमाय । मातं पितर
 सज्ज भरी रक्षा । तोही पिणरे समाधि न्याय ॥ अ० ३ ॥
 गोरप्पी गुणमनउरप्पी । उरप्पी अबला नार । कोरप्पी
 पौत्रामे सही । नही कीधोरे मोरप्पी सार ॥ अ० ४ ॥ बज्ज
 राजवैद्य बुला इया । कौधला कोटि उपाय । बावना चदन
 ले इया । पिण तोही रे दाह नविजाय ॥ अ० ५ ॥ बदना
 जो मुक्त उपसमें । तो लेवुं संजम भार । इम चिंतवतां वे

। अनायीसिञ्जाय । प्रतिक्रमणसि । सात विसनसि । ३। २१५

तुन गई । व्रत लीघोरे हरष अपार ॥ अ० ६ ॥ जगमांहि
को कहनो नही । तेभखी ऊं रे अनाथ । वीतरागनो धरम
वाहरो । कोइ नहोरे मुगतिनो साथ ॥ अ० ७ ॥ करजो
द्रि राजा गुणस्तवै । धन धनतूं अनगार । अणिक समकि
तं तिहां लहै । बांटीं पुं हचैरे नगरमभार ॥ अ० ८ ॥ मुनि
वर अनाथी गावतां । कर्मनी तूटै कोद्रि । गणि समय सुं
दर तेहना । पायबांदै रे वें करजोद्रि ॥ अ० ९ ॥ ॥ ॥
इति अनाथी मुनो सिञ्जाय समाप्तम् ॥ ॥ ॥

॥ अथ प्रतिक्रमण सिञ्जायलि ॥

॥ ॥ करि प्रतिक्रमणो भावसुं । दोयघटी सुभ भा
ण ॥ लालरे ॥ परभवजातां जीवनें । संवल साचो जाण ॥
लालरे ॥ १ ॥ (करिप्रतिक्रमणो भाव सुं ०) ॥ ओसुख बौरससु
चरे । अणिकराय प्रतिबोध ॥ ला० ॥ लाखखंटी सोना
तणी । दीयै दिन प्रतिदान ॥ ला० ॥ २ (करि०) ॥ लाखवरस
लग तेहनें । इम दीयै द्रव्य अपार ॥ ला० ॥ इक सामायक
नी तुला । नावै तेह लगार ॥ ला० ॥ ३ (करि०) ॥ सामाय
क परसाद थी । लहौयै अमरविमान ॥ ला० ॥ धरमसींह
मुनिवर कहै । मुगति तणो ए निदान ॥ ला० ॥ ४ (करि) ॥
इति प्रतिक्रमण सिञ्जाय संपूर्ण ॥ ॥ ॥

॥ अथ सप्तव्यसन सिञ्जायलि ॥

॥ ॥ सात विसननारे संग मतां करो । सुण तेहनो
सुविचार ॥ विवेकी ॥ सात नरक नारे भाई सातेई । आपै

दुक्ख अपार ॥ विवेकी । १ सा० ॥ प्रथम जूवानेरे विसनपडां
 यकां । पांज्रव पांच प्रसिद्ध ॥ विवेकी ॥ नलराजा पिण इण
 विसनें पड्यो । षोड सद्ध राज रिद्ध ॥ वि० २ सा ॥ दूसरे
 मांस भक्षण अवगुण घणां । करै परजोव संहार ॥ वि० ३
 महा सतकनी नारी रेवती । नरक गई निरधार ॥ वि० ४
 सा० ॥ तौजै मदरा पान विसनतजौ । चितधरी बलौ चाह ॥
 वि० ५ सा ॥ दोपायणरिष दुहव्यो जादवे । द्वारकानो यथो दा
 ह ॥ वि० ६ सा ॥ चोयै विसनें वेस्सावर बसै । लोकमे न
 रहै लाज ॥ वि० ७ सा ॥ कयवन्नादिकनो गयो काय दो । कुबि
 सनेरे काज ॥ वि० ८ सा ॥ पाप आहैतै कुविसन साचवै ।
 प्राणो हणोयें प्रहार ॥ वि० ९ सा ॥ मारी मृगली अणिक नृप
 गयो । पहिली नरक प्रसिद्ध ॥ वि० १० सा ॥ ठडै चोरीनें
 विसनें करी । जीव लहै दुक्खजोर ॥ वि० ११ सा ॥ मुंज देवराजायें
 मारीयो । चावो ऊंजक चोर ॥ वि० १२ सा ॥ परलीय सं
 गत कुविसनसातमे । हाणि कुजस बड्ड होय ॥ वि० १३ सा ॥
 रावण सीता अपहरी । नास लंकानोरे जोय ॥ वि० १४ सा ॥
 इम जाणौ भव्य तुमे आदरो ॥ सीख सुगुरनीरे सार ॥ वि० १५
 इण भव परभव आणंद अति घणा । कहै धमसौ सुख
 कार ॥ वि० १६ सा ॥ इति सात विसननी सिञ्जाय संपूर्णम ॥

॥ अथ उपदेस सिञ्जायलि ॥

॥ १ ॥ दमका नाहि भरोसा शाहै । करले चलनें का
 सामान ॥ द० १ ॥ तन पिंजरसैं निकश जाइगा । तिनमें पंछी
 प्राण ॥ द० २ ॥ लख चोरासौ जोजन भट्ठ्यो । उपनो ग

रभा धान । सवानव मास बख्यो अंधकूपमे । मनुष्य
रूप सनमान ॥ ८०५ ॥ उत्तम कुलमे जनम लियो है । सुख
मे खाण अरुपाण । भीरपढां तेरे कोइयन साथी । साथी
दान अरुध्यान ॥ ८०६ ॥ आसा बिशनां बिकथा निद्रा । कु
मता रूपनिधान । दिन २ बधै पापकी संगत । व्यापै क्रोध
अरुमान ॥ ८०७ ॥ चलते फिरते सोवत जागत । करतखाण
अरुपाण । दिन २ आयु घटत है तेरो । होत देहकीहाण ॥
८०८ ॥ माल सुलक अरु सुखसंपत मे । होय रक्षा गलतान ।
देखत २ बिनस जायगा । मतकर मान गुमान ॥ ८०९ ॥ ऊठा
सब यह जगतपसारा । नारी बिषकी खान । माया समता
आदिके बैरी । इनसे कहा पहचान ॥ ८१० ॥ पांचूं चोर सुं
से घर तेरा । इन की खोटी बाणि । अठबैरी तेरे संगफिर
तु है । मोह बढा सुलतान ॥ ८११ ॥ कोइ रहणें पावे नही
जगमें । यह तु बिहचै जानि । अजडं ठांनि समजि कुट
लाई । मूरख नर अज्ञान ॥ ८१२ ॥ भाई बंध अरु सजन
संबंधी । राखै तेरा मान । अंतसमें कोईकामन आवै ।
किसपै मान गुमान ॥ ८१३ ॥ जप तप सील पालो सुभ
संगत । देह सुपावे दान । संहित साध चरण चितल्या
वो । प्रभु भज तज अभिमान ॥ ८१४ ॥ इति उपदेस
सिञ्जाय संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ अथ बाह्वलजीनौ सिञ्जायलि ॥

॥ ॥ ईश्वर आंबा आवली रे । एदेशी ॥ ॥ बाह्वल
चारित लीयोरे । साचो घरिबैराम । भरतेसर इस बौनवै

रे । वार२ पाय लाग । हरष भर मुजसुं बोलज्योरे (धाने
 वावाजीरी आण । धाने ऋषभदेव जीरी आण । धेतो
 मकरो खेंचा ताण । धेतो माहरै जीवन प्राण) । हरष० ।
 मुज सुं वो । (आंकांती) ॥१॥ ऊंतो भाई ताहरो रे । जेनें
 कीधो दोस । तो पिण षमज्यो भाई द्वारे । गस्वा नकरै
 रोस ॥ ह० २ ॥ आवो बांह देई मिलारे । जोवो आंख
 उवाझ । बोलो मीठा बोलद्वारे । पुरो मननो लाज ॥ ह० ३
 खोलो नाखुं तोदनरे । जिण कुलजाई वेढ । नायो आयुध
 सालमे रे । ज्युं बांजण घर ठोढ ॥ ह० ४ ॥ भाभीनाउ
 लंभद्वारे । किमसंभलायैकान । जातां पांव वहैनहीरे । तुफ
 नें सुं कीरान ॥ ह० ५ ॥ तूं जीव्यो हूं हारौयोरे । देव भरै
 ठैसाण । तुज सरिखो जग को नहीं रे । सुज सरिपाठै
 लाख ॥ ह० ६ ॥ माथै सूरज आवीयो रे । पसीनो सारो
 गात । बसो भोजन जीमियैरे । खारक दाख निवात ॥ ह० ७
 तूं माहरै जीवन आतमारे । तुं होज माहरै बांह । दिस
 सूनी भाई बीनारे । आवोनें घरयांह ॥ ह० ८ ॥ तिन्नांगू
 एकाण मतरै । मुजनें लोभी जाण । ते सज्ज मुजनें परिहज्यो
 रे । ज्युं वरसालै ठाण ॥ ह० ९ ॥ तूं माहरै जीवन आतमारे ।
 तुं होज माहरै बांह । दिस सूनी भाई बीनारे । आवो
 नें घर जांह ॥ ह० १० ॥ बोलं घण्टाई बोलिया रे ।
 भरतेसर महाराज । हाथोना दांत जे नीकल्यारे । तेपा
 ठानवीजाय ॥ ह० १० ॥ अभिमानो सिर सेहरोरे । बाह
 बल रिपराय । सौधा करमखपायनेरे । विमलकीरन गुण
 गाय ॥ ह० ११ ॥ इति बाह्वलमिञ्जमाय संपूरणम् ॥

॥ अथ चेलणा महासती सिक्कायलि ॥

॥ ॐ ॥ वीरवांदी वलतां थकांजी । चेलणा दोठारे
निग्रंथ । राति वनमांहि काउसग रछ्यो जी । साधतो सुग
तिनो पंथ ॥ १ ॥ वीर वखाणी राणी चेलणा जी । सतीय
सौरोमणि जाण । चेत्ता राजानी साते सुताजी । अणिक
सीयल परमाण ॥ २ वी० ॥ सीत ठंठार सबलो पट्टी जी । चेल
णा प्रीतम साथ । चारितीयो चौतमें वस्यो जी । सोवट्टि
बाहिर रछ्यो हाथ ॥ ३ वी० ॥ ऊवक जागो कहै चेलणा
जी । किम करतो जस्यै तेह । कुसती मनमाहिं ए कुणवस्यो
जो । अलिक पंडोरे संदेह ॥ ४ वी० ॥ अंतउर परो जाल
ज्यो जो । अणिक दीयोरे आदेस । भगवंत सांसोभांजि
योजी । चमकियो चित्तनरेस ॥ ५ वी० ॥ वीरवांदी वलतां
थकां जो । पैसतां नगर मज्जार । धुंवानो धोर देखी करी
जो । जा जाहरे अमय कुमार ॥ ६ वी० ॥ तातनो वचन
पालौ करौ जो । व्रतलियो अभय कुमार । समय सुंदर
कहै चेलणा जो । पामियो भवतणोपार ॥ ७ वी० ॥ इति
चेलणा महासती सिक्काय संपूर्णम् ॥ ॐ ॥

॥ अथ वैराग्य सिक्कायलि ॥

॥ ॐ ॥ भूलोभन भमराकांइभमै । भमीयो दिवसनें
रात । मायारो वांध्यो प्राणीयो । भमीयो परमल जात ॥ १
भू० ॥ कुंभ काचो काया कारमी । जेहना करोरे जतन ।
विणसतां वार लागै नही । निरमल राखोरे मन ॥ २ भू० ॥
केहना ठोरु केहनां वाठरु । केहनां मायनै वाप । प्राणी
जास्य एकलो । साथे पुण्यनें पाप ॥ ३ भू० ॥ आस्थातोढूं ग

र जेवन्ती । मरवोपगलारै हेठ । धन संची संचकारिक
 करो । करवो देवनी वेठ ॥ ४ भू० ॥ लखपति ठवपति सव
 गए । गएलाखोंके लाख । गरम करीरे गोषै वैसता । भए
 जलबल राख ॥ ५ भू० ॥ भवसायर जलदुख भख्यो । तिर
 वोठैरे जेह । विचमें बीह सबलो अठै । करमें वायनें
 मेह ॥ ६ भू० ॥ उलट नहो मारग चालवो । जायवो पहि
 लै रे पार । आगलि नहो हटवाणीयो । संबल लेज्योरे सा
 थ ॥ ७ भू० ॥ मूरख कहै धन माहरो । धन कहनो नवाय ।
 वल्लविना जाय पोठवो । लखपति लाकट मांय ॥ ८ भू० ॥
 महमंद कहै वस्त्र वोरियै । जे कुठ आवैरे साथ । अपणो
 लाभउवारीयै । लेखो साहिब हाथ ॥ ९ भू० ॥ इति ॥

अथ बाह्वलजी सिञ्जायलि ।

॥ ॐ ॥ राजतणा अति लोभीया । भरत बाह्वल भू
 भौरे । मूठि उपात्ती मारिवा । बाह्वल प्रतिबूझैरे ॥ १
 वीराम्हांरागजथकी ऊतरो । ब्राह्मी सुंदरी भासैरे । क
 प्रम जिणैसर मोकली । बाह्वलनें पासैरे ॥ २ वी० ॥ (गं
 चकां केवल नहोईरे ॥ २ वी० ॥ लोचकरी चारितलीयो ।
 वलि आयो अभिमानोरे । लघु वंधव वांदुं नहो । काउसग
 रह्यो सुभ ध्यानो रे ॥ ३ वी० ॥ वरस दिवस काउसग र
 ह्यो । विलटियां वीटाणोरे । पंखीमाला मांझीया । सौतता
 प सूकाणारे ॥ ४ वी० ॥ साधवो वचन सुण्या दसा । च
 मक्यो चित्तभारोरे । हय गय रथ में परिहस्त्रा । पिण
 नविमुंको अहंकारोरे ॥ ५ वी० ॥ बेरागै मन वालीयो ।
 मुंको निज अभिमानोरे । पांव उपात्ती वांदिवा । ऊपनी

केवल नाणोरे ॥ ६वी० ॥ पङ्कतो केवलि परषदा । बाह्वल
ल ऋष रायारे । अजर अमर पदवी लहै । समय सुंदर
वदै पाया रे ॥ ७ वो० ॥ इति बाह्वल सिञ्जायसंपूर्णम् ॥

॥ अथ अरणकमुनी सिञ्जायलि ॥

॥ ॐ ॥ अरणक मुनिवर चाल्यागोचरी । तद्रकैदाभै
सीसो जी । पाय उवराणारे बेलूपर जलै । तन सुकमाल
मुनीसो जी ॥ १ अ० ॥ सुखकमलाणोरे मालतीफूलज्युं ।
जभो गोखनें हेठोजी । खरै दुपङ्करैरे दीठो एकलो । मो
ही माननी मीठोजी ॥ २ अ० ॥ वयण रंगीलैरे नयणे बे
धियो । ऋषयंभ्यो तिणवारो जी । दासीनें कहै जाय
जंतावली । उरिष तेही आणो जी ॥ ३ अ० ॥ पावन कीजै
रिषवर आणो । बहिरो मोदकसारो जी । नव जोवन
रस काया कांदहे । सफल करो अवतारो जी ॥ ४ अ० ॥
चंद्रावदनीरे चारित चूकव्यो । सुखविलसै दिन रातेजी ।
इकदिन गोखरे रमतो सो गटै । तव दीठी निज मातो
जी ॥ ५ अ० ॥ अरणक अरणक करतीमायफिरै । गलियै
गलियै मभारो जी । कहि किय दीठोरे माहरो अरण
लो । पूठै लोक हजारो जी ॥ ६ अ० ॥ उतर तिहां घीरे
जननीपाय नग्यो । मनमें लाज्यो तिवारो जी । धिग् धिग्
पापीरे माहरो जीवनें । ए हमें अकारज कीधो जी ॥ ७
अ० ॥ अगन धुपंतीरे सीला उपरै । अरणक अणसण की
धोजो । समय सुंदर कहै धनते मुनवर । मनवंडितफल
सौधोजी ॥ ८ अ० ॥ इति अरणक मुनिसिञ्जाय संपूर्णम् ॥

गर्भाधान उत्पतविचार वैराग्यसि लि० ।

॥ ३३ ॥ उत्पत जोय जीव आपणी । मनमांह विमास ।

गरभावासे जीवजो । वसीयो नवमास ॥ १७० ॥ नार तणी
नाभीतलै । जिन वचनें जोय । फूलतणी जिम नालिका ।

तिम नाजोठै दोय ॥ १७० ॥ तसुतल जोनि कहीजियै । वरफू
ल समान । आव तणी मांजर जिसे । तिहां मांस प्रधान ॥

१७० ॥ रुधिरश्च वै तिहां मांसथी । रितुकाल सदीव । रुधि
र शुक्रजोगै करी । तिहां उपजै जीव ॥ १७० ॥ जे अपाव

न पवनें करी । वासित दुरगंध । तिणथानक तूं ऊपनो ।
हिव कूड अंधमंध ॥ १७० ॥ नाजो वांसतणी घणु । भरीयै

रुघाल । तातोलोह सिलाकतै । जालै ततकाल ॥
१७० ॥ तिम महिलानी जोन में । ठै नवलख जीव ।

पुरुष प्रसंगे तेसह । मरि जायसदीव ॥ १७० ॥ ऊपजै
नरनारी मिल्पां । पांचेइंद्री जेह । तेह तणी संख्या

नहौ । तजो कारज एह ॥ १७० ॥ नवलख जीव
टिकै तिहां । उत्कृष्टौवार । जीव जघन्य पणें टिकै ।

एक दोय बिण चारि ॥ १७० ॥ जीव जघन्य तिहां रहै ।
मज्जरत परिमाण । बार बरसनौ धिति तिहां । उत्कृष्टी

जाण ॥ १७० ॥ तिहां गरमै कोइ जीवजो । जपै जग
दीस । फिर नर आवंतो रहै । संबत्सर चोवीस ॥ ११

महिला वरस पिचावनें । कहीयै नीरबोज । पिचहत्तर वर
सां पठै । थायै पुरुष अबोज ॥ १२७० ॥ जीमणी कूपै न

र वसे । तिम बामे नारि । बीच नपुंसक जाणीयै । जिन
वचन विचार ॥ १३७० ॥ हिव सामान्य पणें इहां । आ

यो गरभावास । सातदिना ऊपरि रहै नरगत नवमास ॥
 १४ उ० ॥ आठवरस तिरयंच रहै । उत्कृष्टै काल । गरभा
 वासै भोगव्याप्त । इम वृद्ध जंजाल ॥ १५ उ० ॥ कारमण का
 ये करलीयो । पहिलो आहार । शुक्र अने सोणितत
 णो । नही भूतलिगार ॥ १६ उ० ॥ परजापत पूरो नही ।
 तिहां विसवा वीस । तिण आहारै तूथयो । जदारक मी
 स ॥ १७ उ० ॥ पवन अठै उदरै तिको । ऊपजायै अंग । अ
 गनिकारै धिर तेहने । जल सरस सुरङ्ग ॥ १८ उ० ॥ कठ
 न पणै प्रथवी रहै । अवगाह आकास । पांचभूत शरीर
 में । इम करै प्रकास ॥ १९ उ० ॥ वारै मज्जरत तां पठै । वि
 लसै नरनारि । गरभतणौ उत्पत्ति तिहां । नही अवर ।
 प्रकार ॥ २० उ० ॥ कलिल ऊवै दिन सातमै । अरबुद
 दिन सात । अरबुदयौ पेसी वधै । घनमांस कहात ॥ २१
 उ० ॥ मांसतणी बोटी ऊवै । अद्रतालीस टांक । प्रथम
 मास जिनवर कहै । मनधरो निसंक ॥ २२ उ० ॥ सुधिर
 मांसवोजै ऊवै । हिवै तीजै मांस । करम तणै वसि ऊपजै ।
 माता मन आस ॥ २३ उ० ॥ चौथै मासै मातना । प्रणमै
 सङ्ग अंग । हाथ अने पग पांचमे । तिम सुतकोसंग ॥
 २४ उ० ॥ पित्त रुधिर ठढे पट्टै । सातमे इण संच । नव
 धमणी नस सातसै । पेसीसय पंच ॥ २५ उ० ॥ रोमराय पि
 ण सातमे । साढी तीन कोटि । उपजे जणै केतलै । इम
 आगम जोट ॥ २६ उ० ॥ आठमै मासै नौपनो । इम सक
 ल शरीर । जंघै सिर वेदन सहै । जंपै जिनवीर ॥ २७ उ० ॥
 सोणित शुक्र संलेपमा । लघुनें वदनीत । वात पित्त कफ

गरभयो । थायै नरनीत ॥ ३८ उ० ॥ मात तणा सुहटो
 लगै । बालकनो नाल । रस आहार करै तिहां । आवै तत
 काल ॥ ३९ उ० ॥ जननौ तयै आहार ते । जाय नागो
 नाग । रोम इंद्री नख चख बधै । तिमसीजीने हाग ॥ ४०
 उ० ॥ सबह्र अंगै जलसै । सरबंग आहार । कवल आहार
 कर नहौ । गरमै सुविचार ॥ ४१ उ० ॥ मास बीजै किण
 जीवने । थायै ज्ञानविभंग । अथवा अवधि कही जीयै । ति
 ण ज्ञान प्रसंस ॥ ४२ उ० ॥ कटक करै वैक्रीयपणै । ऊजी
 नरकौ जाय । को जिन वचन सुणी करो । मरो सुर पिण
 थाय ॥ ४३ उ० ॥ जंघैसुख गोप्ता होयै । सहि तो बड पी
 ढ । इष्टि आगलि विज्ज हाथसु । रहै सुझीमौच ॥ ४४
 उ० ॥ नरविण बल जलादिकौ । जपजै आधान । अथवा
 विज्ज नारी मिल्या । कछो गरभ विधान ॥ ४५ उ० ॥ कोई
 उत्तम चिंतवै । देखी दुख वास । पुन्यकरी तिम नीकलु । ना
 जं गरभावास ॥ ४६ उ० ॥ जंठकोटि चापै सुई । कोई
 समकाल । तिणथी गरमै अठगुणौ । सहै वेदन बाल ॥ ४७
 उ० ॥ माता भूखी भूखीयो । सुखणो सुखयाय । माता
 सूती ते सुवै । परवस दिन जाय ॥ ४८ उ० ॥ गरभ यकी
 दुख लखगुणो । जामे जिनवार । अन्धययां दुख बीसरै ।
 धिग् मोह विकार ॥ ४९ उ० ॥ उपज्यो अशुचि पणै
 जिहां । मल मूत्र कलेस । पिंज अशुचि करि पूतीवो ।
 किहां सुचि लवलेस ॥ ५० उ० ॥ तुरत सदन करतो यको ।
 जामै जिणवार । मात प्रयोधर सुख ठवै । पीयै दूध तिवा
 र ॥ ५१ उ० ॥ दिन दिन दीसै दीपतो । करै रंग अपार ।

लागकोल मातापिता । पूरै सुविचार ॥ ४१ उ० ॥ ओ
 त इग्यारै नारिनें । नव नरनें जाण । रात दिवस वहिता
 रहै । चेतो चतुर सुजाण ॥ ४३ उ० ॥ सांत धातु साते त्व
 चा । ठै सातसै नाह । नवसै नाडी पिंडमें । तिम तीनसै
 हाड ॥ ४४ उ० ॥ संधि एकसो साठठै । सतोत्तरसो मर
 म । तीन दोष पेसो पांचसै । टांकीठै चरम ॥ ४५ उ० ॥
 रुधिर सेरदस देह में । पेसाव सरीष । सेर पांच चरवी
 तिहां । दोय सेर पुरीष ॥ ४६ उ० ॥ पित्त टांक चोसठ
 अठै । वीरज बत्तीस । टांक बत्तीस सलेखमां । जाणें
 जगदीस ॥ ४७ उ० ॥ इण परमाण थकी यदा । उठो
 अधिको थाय । व्यापै रोग शरीर में । नवि चालै
 काय ॥ ४८ उ० ॥ पोखो पहिलै दाहकै । इम वधियो ।
 अंग । खान पान भूयण भला । करे नवनवा अंग ॥ ४९
 उ० ॥ हिव बीजै दसकै भग्यो । विद्या विवध प्रकार । ती
 जै दसकै तेहनें । जाग्यो काम विकार ॥ ५० उ० ॥ जिण
 धानक तुंजपनो । तिणमें मन जाय । चोथै दसकै धन
 तणो । करै कोटि उपाय ॥ ५१ उ० ॥ पड़तो दसकै पां
 चमें । मनमें ससनेह । बेटाबेटीपोतरा । परणवै तेह ॥
 ५२ उ० ॥ ठहै दसके प्राणीयो । बले परवसथाय । जरा
 आवी जोवन गयो । तृष्णा तोही नजाय ॥ ५३ उ० ॥ आवै
 दसकै सातमें । हिव प्राणी तेह । बलभागो बूढोथयो ।
 नारी नधरै सनेह ॥ ५४ उ० ॥ आठमें दसकै मोसलो । पु
 लिया सड दांत । कर कंपावै सिरधुणें । करै फोकट वात ॥
 ५५ उ० ॥ नवमें दसकै प्राणीयो । तन सूकत जाय । सा

लै वचन बह्नुवां तणां । दिन ऊरतां जाय ॥ ५६ उ० ॥
 खाट पड्यो खूखू करै । सज्ज गाली देह । हालकसह
 लै नही । दीयो परजन ठेह ॥ ५७ उ० ॥ आंख गलै त्रेपु
 न मिलै । पन्ने सुंहनै लाल । बेटा बेटीनै बह्नु । नकरै
 सार संभाल ॥ ५८ उ० ॥ दसमे दसकै आवौयो । तब पूरी
 आय । पुण्य पाप फल भोगवो । प्राणी परभव जाय ॥
 ५९ उ० ॥ दस दृष्टांते दोहिलो । लह्यो नर भवसार । औ
 जिन धरम समाचरो । पामो जिम भवपार ॥ ६० उ० ॥
 चरण पणै जे तपतपै । पालै निरमल सील । ते संसार तरी
 करी । लहै अविचल लील ॥ ६१ उ० ॥ कोटि रतन कवनी
 सटै । काङ्गमे रे गिंवार । धरम पणै पिण जीवनें ।
 नहीं कोई आधार ॥ ६२ उ० ॥ काया माया कारमी ।
 कारमो परिवार । तन धन जोवन कारिमो । साचो
 धरम संभार ॥ ६३ उ० ॥ चवदै राज प्रमाण । ठै लोक
 महंत । जनम मरण करि फरसियो । ते वार अणंत ॥
 ६४ उ० ॥ आप सवारथिया सह । नहीं केहनो कोय ।
 विण स्वारथ अण पूजतां । सुत पिण बेरौ होय ॥ ६५
 उ० ॥ जरा न आवै जालगै । जालग सबल शरीर । धरम
 करो जीवतां लगै । होइ साहस घोर ॥ ६६ उ० ॥ आर
 जदेस लह्यो हिवै । लाधो गुरु संयोग । अंग थकी आलस
 तजो । करो सुकृत संयोग ॥ ६७ उ० ॥ अनीमिराम
 तणी परै । चेतो चित मांहि । स्वारथना सज्ज को सगा ।
 कोई किणरो नांहि ॥ ६८ उ० ॥ भोग संजोग तजो सह ।
 थया जे अणगार । धन धन तसु मातापिता । धन धन

अवतार ॥ ६६ उ० ॥ सुरतर सुरमणि सारिखो । सेवो
जिन धरम । जिणघी सुखसंपति वधै । कीजे तेहीज कर्म ॥
७० उ० ॥ तंदुल वेयाली अठै । एहनो अधिकार । तिण
घी ऊधरनें कछो । नहीं ऊठलिंगार ॥ ७१ उ० ॥ (कलस)
इह जेनधर्म विचार सांभलि लीयै संयम भार ए । परि
सींहकेरा सदा पालै नेमनिरतीचार ए । संसारना सुख
सकल भोगवि ते लहै भवपार ए । ओजिन हरष सुसीस
रंगै इम कहै आसार ए ॥ ७२ उ० ॥ इति उपदेस इकत्त
री संपूर्णम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥अथ विजयसेठ विजयासेठाणीको चोढालियो लि०॥

॥ ॥ प्रह ऊठीरे पंच परमेष्टि सदा नमुं । मनसूधै
रे तेहनें चरणे नित नमुं । धुरि तेहनें रे अरिहंत सिद्धव
खाणियै । आचारजरे उपाध्याय मन आणियै । (उल्लालो)
आणियै निज मन भाव सुद्धै उपाध्यायनमूंवली । जे पन
रह करम भूमि मांहे साधु प्रणमुं ते वली । जिम दृष्ट
पक्षने सुक्तपक्षवलि सील पाल्यो ते सुणो । भरतारने
खीविद्धे तेहनो चरित भाविसुं भणो ॥ १ ॥ भरत छेवै रे
ससुद्र तोर दक्षण दिसै । कल्लदेसै रे विजय सेठ आवक
वसै । शील जतरे अंधारा पक्षनो लियो । वाला पणैरे
एहवो निश्चो मन कियो । (उल्लालो) मन कोयो एहवो तेण
नियै पख्य अंधारै पाल सुं । ऊंसोल निश्चै एह विसुं
विषय सेवा टाल सुं । इक अठै सुंदर रूप विजया
नाम कन्या तिवली । तिण सुक्त पक्षनो सील लीधो सुगुरु

जोगै मन रली ॥२॥ कर्मजोगैरे मांहो मांहिं तेबिज्जंतणो
 शुभ दिवसै रे ऊओ विवाह सुहामणो । तब विजया रे
 सोलै शृंगार भला करौ । पिउ मंदिर रे पोहती मन
 उल्लट धरी । (उल्लालो) मन धरी उल्लट अधिक पड़तो
 प्रिया पासै सुन्दरी । ते देखि हरषै सेठ बोलै सील निओ
 संभरी । मुऊसोल निओ पख अंधारै तेहना दिन तीन
 ठै । ते नेम पाली सुकलपख्य ऊं भोग भोगवख्युं पठै ॥
 ॥३॥ (चाल) इम सांभल रे विजया तब विलखी बई ।
 पीऊ पूठै रे किम चिंता तुऊनें भई । तब विजया रे कहै
 सुकल पक्ष व्रत में लीयो । व्रत चोथो रे बाला पण नि
 ओ कौयो । (उल्लालो) बाला पणें में कौयो निओ सुकलपक्ष
 व्रत पालख्युं । तो उमै पक्ष हिव सील पाली नियम
 दूषण टालख्युं । तुम्हें अवरनारीपरणनें हिव सुकल पक्ष
 सुख भोगवो । कृष्ण पक्ष निज नियम पाली अभिग्रह
 इम जोगवो ॥४॥ तब बलतोरे तसु भरतार कहै इसो ।
 विषया रसरे कालकूट विषह्वै तिसो । ते ठंठो रे
 सीलव्रत दोनुं पालखां । एहवार्त्तारे मात पिता न ज
 णावखां ॥५॥ मात पिता जब जाणख्यै तब दिख्य लेसां
 धरदया । इम अभिग्रह लेइनें ते भाव चारिखोया वया ।
 एकल सज्या सयन करतां खलंगधारा व्रतधरै । मन वचन
 काया करी सुधो । सील बेजं आचरै ॥६॥ (ढाल) ॥ विमल
 केवली एक । चंपा नयरीयै । ततखिण आवि समो सखाए
 आणी अधिक विवेक । आवक जिण दास । कहै विनव
 गुण परिवख्यो ए ॥६॥ सहस चोरासी साधु । मुऊ बर

पारणो । करै मनोरथ तो फलै ए । केवल ज्ञान अगाध ।
 कहै आवक सुणो । एह वाततो नवि मिलैए ॥७॥ किहां
 एतला अणगार । किहां वलि सूऊतो । भातपाणी नही एत
 लोए । तो हिव तेहविचार । करो तुम्हे जिम तिम । फल
 अम्ह जुवै तेतलोए ॥८॥ अठै हिवै कछुदेस सेठ । विजय व
 ली । विजया भार्या तसु धरैए । भावयतो ग्रह वास । तेहने
 भोजन । दीघां फल जुवै तेतलोए ॥८॥ जिणदास कहै भग
 वंत । तेमांहि एतला । कुण गुण कुणव्रतठै षणाए । केवली
 कहै अनंत । गुण तसु सौलना । कृष्ण शुक्लपक्ष व्रत तथा ए
 ॥१०॥ (ढाल)३॥ दानकहै जगज्जं वज्रो एहनी ॥ केवलौने सु
 ख सांभली । आवक तेजिनदासरे । कछुदेस हिव आवीयो ।
 पूरै निजमन आसरे ॥११॥ (धन२ सौल सुहामणो) ॥ सौल
 समो नही कोई रे । सौलै देव सानिध करै । सौल थी सिव
 सुख होई रे ॥ ध० ॥ १२ ॥ सेठ विजय विजया भणी । भग
 तसु भोजन देई रे । सहस चोरासी साधुना । पारणा
 नो फललेई रे ॥ ध० ॥ १३ ॥ मात पिता पूठै तेहने । एहनी
 सौल वखाणरे । केवलौने सुख जिम सुण्यो । तिम कहै ते
 गुणजाणरे ॥ ध० ॥ १४ ॥ सहस चोरासी साधुने । पारणो
 दीये कोई भायरे । कृष्ण शुक्लपक्ष दंपती । भोजननो फल
 धायरे । ध० ॥ १५ ॥ मात पिता जबजाणीयो । प्रगट ऊओ
 संबंधरे । सेठविजय विजया लीयो । चारिख अप्रतिबंधरे
 ध० ॥ १६ (ढाल)४॥ केवलौने पासै । चारिख लेई उदार । मन
 ममता मूँकी । पालै निरतीचार ॥ १७ ॥ आठ करमखपावी ।
 पाय्यो केवल नाण । ते सुगतै पुहता । दंपती सुगण सुजा

॥ १८ ॥ तेहना गुणगावै । भावै जे नरनार । तेवँठित सु
 खलहै । पङ्कचै भवनें पार ॥ १९ ॥ (कलस) इम कृष्णपत्त
 नें शुक्ल पख्यै सील पालयो निरमलो । ते दंपतीनां भाव
 सुझै सदा सुभ गुण सांभलो । जिम दुरिय दोहग दूर
 जाय सुख थायै बज्रपरै । वलिसकल मंगल मनह वंछित ।
 कुसल नित घर अवतरै । इति कृष्ण शुक्ल पत्त चौटालियो
 संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

अथ इखुकार राजा भृगुप्रोहित चौ० ।

॥ ॥ महिला में वैठी राणी कमलावती । जोणीतो उ
 नै मारगषेह । जोवै तमासो इषुकार नगरमें । कोतिक उ
 पनो मनमें एह ॥ १ ॥ [सांभल है दासी आज नगरमें बह
 दो किम षणो] । कातो परधान सखी मंजीया । काकोई लूं
 द्या राजा गांव । काकोई गाडो धन नीसखो । गाफा
 रछा ठै ठामो ठाम ॥ २ ॥ सां० आ० ॥ नातो परधान
 वाइजो मंजीया । ना कोई राजा लूं द्या गांव । भगूपरो
 हित धनतजनीसखो । राजारै धन लेवा चाव ॥ ३ ॥ (सांभल
 है राणी ऊकमकरो तो कोइ गाफो इहां धरां) ॥ वेटांतो
 तिणरा संजम लीयो । वरज्योषणुं हो पिता मात ।
 ते पिणचारित लेवा ऊमछा । भगूजसा तिणें मोहलल
 चात ॥ ४ (सांभल है ऊक०) ॥ इम सुख कमलावती
 राणी इम कहै । इहां तो कमी नहीं काय । सांभलनें
 राणी माथो धुलीयो । राजारी ममता नही ठाव ॥ ५ सां०
 (दासी राजाने एवातां जुगतो नही) । महिलां राणी

कमलावती । आईठै राजा रै हजूर । वचन कहै राजाने
 आकरा । जाणें पोरस चढियो बोलै सूर ॥ ६ ॥ (सांभल
 हो राजा ब्राह्मण ठोनी रिधक्क आदरो) । कर जोनी
 कमला कहै । सांभलकंतसुजाण ब्राह्मण जेरिध परहरौ ।
 ते तो घर सांहे मत आण । (सां० राजा विरा०) ॥ ७ ॥
 एरिधसुं अपणें कांई धणो छसी । राजारा मोटा ठै भाग ।
 कमियै आहाररीवांठा कुणकरै । कै कुतरा कै काग ॥
 ८ सां० ॥ राजा० । ब्रा० । कमियो आहार पौढो नर भषे ।
 नही परसंस्वा जोग । भगू प्रोहित रिध तननौसखो ।
 ये जाण्यो ठै आसीम्हारे भोग ॥ ९ (सां० राजा वि०) ॥
 संकलपियोढो पाठो किमलीयै । सांभलहो महाराज ।
 दान दियो ये पहिलां हाथ सुं । ते पूठो लेतानावै धाने
 लाज ॥ १० (सां० राजा वि०) ॥ निहचैतो मरणो राजा
 इक दिनें । ठोनीने काम विशेष । बीजो तो जगमें सरणो
 को नही । तारै जिनजीरो धम एक ॥ (११ सां० राजा०) ॥ सग
 लै जगतरो धन भेलो करी । ये घालो मंझारां रै मांहि ।
 तो पिण विसनाराजा पापणी । त्रिपतन मनढो थाय ॥ १२
 (सां० वि०) । सांभलनें इपुकार राजा बोलियो । तं भाषैनी
 वचन संभाल । का तनें राणी ऊलो बाजीयो । का
 कोई कौषी मतवाल ॥ १३ ॥ (सां० । राणी राजानें कर
 दावचनबोलीयै) । नान्ति राजा जी ऊलोबाजीयो । ना
 कोई कौषी मत वाल । ब्राह्मणरो कमियो धन ये
 आदरो । वरजष आईहो भूपाल ॥ (सां० राजा वि०) ॥
 १४ ॥ बलतो राजा राणीनें इम कहै । इस नी बैरागण

थाय। अजूं तो निजरां आवै नहौं। तूं बेठी ठै घर मांहि
 ॥ (सां०। राणी राजाने कर० ॥ १५॥ उत्तरबालीतो दोसै
 नही। इसफो आई ठै मतवाल। जंतो घर ठोफो ने
 नौसरी। ये पिण ठोफो हो भूपाल। (सां०। राजा आग्या
 देवो तो संयम आदर) ॥ १६॥ रतन जफतरो राजा
 पीजरो। तिणमें सूवटो पदियो फंद। इण रीतै जं थारै
 राजमें। रहिने पासुं आणंद। (सां० राजा) आग्या ॥ १७॥
 सनेह रूपिया तांतण तोफने। आरंभ धनसुं रहस्यां
 दूर। विरकत थई मोन पणें रह्या। ये पिण होयज्यो
 सूर ॥ (सां० राजा ६०) ॥ १८॥ दवतीलागी हो राजा वन
 मज्जा। हिरण सिसा बलै मांय। गिरधपंखो ज्युं आभि
 प देखने। मन मांहि हरिषित थाय। (सां० राजा
 राग द्वेषराभांगा लग रह्या) ॥ १९॥ मांहो मांहै खेघो ई
 सको। दस प्राण रहित कीघो काल। दुसमणतो मनमें
 हरष पाय्यो घणो। जाणें ते माहरो मिटियो साल ॥
 [सां० हो राजारागद्वेष] ॥ २०॥ इण दिष्टतै लोभो
 मूरष थका। सुरज्जरह्या भोगमांहि। पेलानै दुखियो
 देखो चेतै नही। लागी राग द्वेषरी लाय ॥ (सां० रा
 जा राग०) २१॥ मांसरी बोटी पंखीरी चांचमां। नरपा
 सैपंघी पदियो आय। आमिष सम भोग ठोफनै। चारिब
 लेस्यां चित लाय ॥ (सां० प्राणी) ॥ संयमथी सुखपांसीये ॥
 २२॥ महलपिलंगादिक अथिरठै। ते पांय्या ठै आपणें
 हाथ। कामभोगमें रकत होय रह्या। ते तज होयस्यां नाथ
 ॥ (सां० राजा सं०) २३॥ पांचे ईंद्रांरा भोगठोफनै। इ

व्यभावै हलकाथाय । सहज वाउ पंखीनी परै । विचरखां
 अपणी दाय ॥ (सां० प्राणीसं०) २४ ॥ गिरध पंखी ज्युं
 भोग जाणज्यो । एह काम वधारै संसार । सापज्युं
 मोर यकी मरतो रहै । ज्युं पापसुं संकस्यां दूण वार ॥
 (सां० प्राणी सं०) २५ ॥ सोक तजी संतोषसुं । लेस्यां सं
 यमभार । ममता तजी समता ग्रहो । करस्यां उग्रविहार
 [सां० प्राणी सं०] २६ ॥ तन धन जोवन कारमा । चंचल
 बीजसमान । खिण्खूटै आउखो । मूरख करैरे गुमान ॥
 [सां० प्राणी सं०] २७ ॥ हस्तीज्युं वंघण तोढने । आपे
 वनसुखै जाय । करम वंघण तूटै संयम लियां । सुणो कज्जलुं
 महाराय (सां० राजा सं०) ॥ २८ ॥ इस सुणनें इषुकारराजा
 चेतियो । ठोढीनें मोटको राज । कायरनें तो ए तजतां
 दोहिलो । विप्र सहित सास्या काज (सां० प्राणी सं०) ॥
 २९ ॥ मोहन राख्यो परिग्रह ठोढकै । पायो जिन धरम
 सुजाण । तपस्या सगलांही आदरी । उत्कृष्टो पराक्रम
 आण । (सां० प्राणी सं०) ॥ ३० ॥ सुधसंयम पालै सदा ।
 सुमति गुपति दयाल । भमरानी परै करै गोचरी ।
 रिष ठालै दोष वयाल (सां० प्राणी सं०) ॥ ३१ ॥ तारण
 तरण जिहाज ठै । भव्यजोवनें उतारै पार । केवल
 ज्ञान उपायनें । सुख पास्यां श्रीकार ॥ ३२ ॥ (सां० प्राणी
 सं०) । मोहनिवारी प्राणी समझने । निरमल भावना
 भाव । ठए जणा थोढा कालमे । सुगत विराज्या जाय (सां
 प्राणी सं०) ॥ ३३ ॥ राजा सहित प्राणी कमलावती । भृगु
 पुरोहित जसानार । मोहित भृगुना दोय दीकरा । सिव

सुख पास्यो सार ॥ ३५ ॥ (सां० प्राणी सं०) इतिथो इषु
कार राजा भृगु मोहितरो अभिकार संपूर्णम् ॥

॥ अथ उपदेसमाला पोसहसिज्जायलि ॥

॥*॥ जगचूनामणि भूत । उसभो वीरो तिलोय सिरि
तिलड । एगो लोगा इच्चो । एगो चक्खूतिऊअणस्स ॥ १ ॥
संवत्तर सुसभजिणो । ठम्मासे बद्धमाण जिणचंदो । इइ वि
हरिया निरसणा । जएज्जएउव माणेणं ॥ २ ॥ जइता ति
लोयनाहो । विसहइ बज्जयाइं असरिस्सजणस्स । इयजीयं
तंकराइं । एस खमा सब्बसाह्मणं ॥ ३ ॥ न चइज्जइं चाले
उ । महइ महावद्धमाण जिणचंदो । उवसणं सहस्सेहि
वि । मेरुजहा वायगुंजाहिं ॥ ४ ॥ भहो विणीय विणड ।
पढमगणहरो समत्त सुयनाणी । जाणंतोवितमत्थं । विम्वि
यहियड सुणइ सब्बं ॥ ५ ॥ जं आणवेइ राया । पयईउत्तं
सिरेण इहंति । इय गुरुजण सुह भणियं । कयंजलिउत्तिहिं
सोयब्बं ॥ ६ ॥ जहसुर गणाण इंदो । गह गणतारागण
ण जहचंदो । जहय पयाण नरिंदो । गणस्सवि गुरु तह
णंदो ॥ ७ ॥ बालुत्तिमहीपालो । न पया अरिहवइ एस
गुरु उवमा । जंवा पुरड काउ । विहरंति सुणी तहां सो
वि ॥ ८ ॥ पत्तिरुवो तेयस्सी । जुगप्पहाणागमो मज्जरवको
गंभीरो धिइमंतो । उवएसपरो य आयरिउ ॥ ९ ॥ अप
रिस्सावी सोमो । संगह सीलो अभिमाहमईय । अविस्स
णो अचवलो । पसंतहियड गुरु हीई ॥ १० ॥ कइयावि जि
वरिंदा । पत्ता अयरामरं पहं दाउ । आयरिएहिं पवव

धारिज्जइ संपयं सबलं ॥११॥ अणुगम्य भगवई । राखसु
 बज्जामहस वंदेहिं । तहवि न करेइ माखं । परियत्तइ तं
 तथा नूतं ॥ १२ ॥ दिव दिक्खियस दमगस । अभिसुहा
 अज्जचंदका अज्जा । नेत्तइ आसकगहणं । सो विण्णं सब
 अज्जातं ॥ १३ ॥ वरसमय दिक्खियाए । अज्जाए अज्जदि
 कियउं साह । अभिगमण बंदण नमंसमेख । विण्णण सो
 पुज्जो ॥ १४ ॥ भयो पुरिमप्यभवो । पुरसवरदेसिउं पुरस
 सिहो । लोणवि पत्त पुरसो । किंपुण लोणुत्तमेवम्ये ॥१५॥
 संवाहकज्जग्गो । तइया वाणारकीइ नयरीए । कम्म सहस
 मच्चिं । आसी किरकयवंतीणं ॥१६॥ तहविय सा राय
 सिरो । उल्लहंती न ताइया ताहिं । उयरद्विएण इहेण । ताइ
 वा अंगवोरेण ॥१७॥ मरुल्लानसु बह्जवाणवि । मज्जाउं
 इह ममम वरमारो । रायपुरिसेहिं निज्जइ । जमेविपुरि
 सो जहिं नखि ॥१८॥ किं परजण बह्जजानावयाहिं । वर
 मय वक्खियं मकयं । इह भरहववहो । पसन्नचंदोय दि
 इंता ॥ १९ ॥ वेसो वि अप्पमाणो । असंजम पणसु वट्टमा
 कस । किं परिचलियवेमं । विसं नमारोइ मज्जंतं ॥२०॥ भयं
 रक्खइ वेसो । संकटवेमेण दिक्खिउंमि अहं । उप्पग्गेण पटं
 तं । रक्खइ गवा जलवत्तव ॥२१॥ अप्पा जानइ अप्पा । जह
 हिउं जववसिउं भयो । अप्पा करेइ तं तह । जह अप्पम
 वावउं होइ ॥२२॥ जं जं ममं जीयो । आदिस्सइ जेण जेण
 भावेण । सो तंमिंमि ममण । सहासुं वंचण कम्म ॥२३॥
 भयो मज्जज्जंतो । सोमवि सोत्तइ वायविज्जहिउं । संवत्त
 रमकयोउं । वाज्जवति तह विविधंतो ॥२४॥ निवगमइवि

गम्यि चित्तिण । सञ्च दब्धिचरिण । कत्तोपारत्तहियं ।
 कौरइ गुरु अणुवणसेणं ॥२५॥ यद्धो निरोवयारी । अविणी
 उ गब्धि निरवणामो । साज्जणस्स गरहिउ । जणेविषय
 णिज्जयं लहइ ॥ २६ ॥ थोवेणवि सम्परिसा । सणकुमारब्ब
 केइवुज्झांति । देहे खणपरिहाणी । जकिर देवेहिं सेकाहियं ॥
 २७॥ जइता लवसत्तमसुर । विमाण वासीविपरिव्रंति सु
 रा । चित्तिज्जंतसेसं । संसारे सासयं कयरं ॥ २८ ॥ कहंत भन्न
 इ सुक्खं । सुचिरेणवि जस्स दुक्खमल्लिहियए । जंचमरणाव
 साणे । भव संसारानु बंधिंच ॥ २९ ॥ उवएससहस्सेहिवि
 बोहिज्जं तो न बुज्झईकोई । जहवंभदत्तराया । उदाइनिव
 मारउ चेव ॥ ३० ॥ गयकन्न चंचलाए । अपरिचत्ताइ रायल
 छीए । जीवासंकम कलिमल । भरिय भरातो पडंति अहे ॥
 ३१॥ वोत्तूणवि जीवाणं । सुदुक्कराइंति पावचरियाइं । भ
 यवंजा सा सासा । पच्चाएसो ह्म इणमो ते ॥ ३२ ॥ पट्ठिवज्ज
 ऊणहोसे । नियए सम्मं च पायवट्ठियाए । तो किरमिगावई
 ए । उप्पन्नं केवलं नाणं ॥ ३३ ॥ इति पोसह सिज्जायं समा
 मा उपदेश माला ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ राईसंधारा पोसह सिज्जाय ॥ ॥

॥ ॥ निस्सिही नमो खमा समणायं । गोयमाईणं
 महासुणीणं । (नवकारइ करेमिभंतै कहोयै) । अणुजाणह
 चिट्ठिज्जा । अणुजाणह परमगुरु । गुणगणरयणे हिं भंति
 असरीरा । वज्जपट्ठिपुन्ना पोरिसौ । राई संधारएठामि ॥ १ ॥
 अणुजाणह संधारं । वाज्जवहाणेण वामपासेणं । कुकुल पाव

पसारण । अंतरंतु प्रमज्जए भूमिं ॥ २ ॥ संकोदय संज्ञासं
 चवट्तेय काय पणिलेहा । द्वाइ उवडंगं । जसासनिसंभ
 णालोयं ॥ ३ ॥ जइमेज्ज पमाउ । इमस्सदेहस्स माइरय
 णोए । आहार सुवहि देहं । सव्वं तिविहेण वोसरिअं ॥ ४ ॥
 आसव कसाय बंधणं । कलहा भक्खाण परपत्तीवाउ । अरइ
 रइ पेसुण्णं । माया मोसंच मिद्धत्तं ॥ ५ ॥ वोसरिसु इमाइं
 सुक्खमग्गं । संसग्ग विग्घ भूआइं । दुग्गइनिबंधणाइं । अट्ठा
 रसपावट्ठाणाइं ॥ ६ ॥ एगाहं नत्थिमेकोवि । नाहमन्नस्स कस्स
 वि । एवं अदीणमणस्सो । अप्पाण मणुसासए ॥ ७ ॥ एगोमेसा
 सउ अप्पा । नाणदंसणसंजुउ । सेसासेवाहिराभावा । सज्जे
 संजोगलक्खणा ॥ ८ ॥ संजोग मूला जीवेणं । पत्ता दुक्खपरं
 परा । तम्हा संजोग संबंधं । सव्वं तिविहेण वोसरे ॥ ९ ॥ अ
 रिहंतो मज्जेद्वो । जावज्जोवंसुसाह्णो गुरुणो । जिणपन्नत्तं
 तत्तं । इयसम्भत्तं मएगहियं ॥ १० ॥ चत्तारिमंगलं । अरिहंता
 मंगलं । सिद्धामंगलं । साह्ममंगलं । केवलपन्नत्तो धम्मो मंगलं ।
 चत्तारिलोगुत्तमा । अरिहंता लोगुत्तमा । सिद्धा लोगुत्तमा ।
 साह्मलोगुत्तमा । केवलि पन्नत्तो धम्मो लोगुत्तमो ॥ चत्तारि
 सरणंपवज्जामि । अरिहंते सरणं पवज्जामि । सिद्धेसरणं पव
 ज्जामि । साह्मसरणं पवज्जामि । केवलि पन्नत्तं धम्मं सरणं
 पवज्जामि ॥ अरिहंता मंगलं मज्ज । अरिहंता मज्जदेवया
 अरिहंता कित्ति अत्ताणं । वोसिरामित्ति पावगं ॥ ११ ॥ सिद्धा
 यमंगलं मज्ज । सिद्धाव मज्ज देवया । सिद्धाय कित्ति अत्ताणं
 वोसिरामित्ति पावगं ॥ १२ ॥ आयरिया मंगलं मज्ज । आय
 रिया मज्जदेवया । आयरिया कित्ति अत्ताणं । वोसिरामि

त्तिपावगं ॥३॥ उवञ्जाया मंगलं मञ्ज । उवञ्जाया मञ्ज
 देवया । उवञ्जाया कित्ति अत्ताणं । वोसिरामित्तिपावगं ॥४॥
 साह्मणो मंगलं मञ्ज । साह्मणो मञ्जदेवया । साह्मणो कित्ति
 अत्ताणं । वोसिरामित्ति पावगं ॥५॥ पुढवि दग अगणि मार
 य । इक्किसेत्त जोणिलक्खाउ । वणपत्तेय अत्तले । दस चउ
 दस जोणि लक्खाउ ॥१॥ विगलिंदिएसु दोदो । चउरोचउ
 रोय नारय सुरेसु । तिरिएसु ऊंति चउरो । चउदस ल
 क्खाय मणएसु ॥२॥ खामेमि सब्बजीवे । सब्ब जीवाखमंतु
 मे । मित्तीमे सब्बभूएसु । वैरं मञ्ज न केणियि ॥३॥ एवमहं
 आलोइअ निदिअ । गरहिअ दुगुंठिअं सभं । तिविहेण
 पट्टिकंतो । वंदामि जिणे चउवीसं ॥४॥ खमिअ खमाविअ
 मइखमिअ । सब्बहजीव निकाय । सिद्धहसाख आलोयणह
 मञ्जहवैरनभाय ॥५॥ सब्ब जीवा कम्मवसु । चउदहराज
 भमंतु । तेमइं सब्बखमाविआ । मञ्जवि लेहखमंतु ॥ ६ ॥
 इति राई संधारा गाथा समाप्ता ॥ ॥ ॥

॥३॥ अथ सदाकालका अथर्व कर्तव्य (सामयक । पंडितमन्या)
 (अठपुहरी तथा जो-पुहरी पोसा । दिवांदण । पञ्चकृष्ण प्रारणा)
 (कृष्णासीतपचिंतन) सबका अनुक्रमे साक्षादसारे विधि लि० ॥३॥

॥३॥ प्रणम्य श्रीजिनाधीसं । सदगुरुं च विशेषतः ।
 आद्वाहोरात्र कृत्यानि । लिखन्ते लोकभाषया ॥१॥॥

॥३॥ अथ प्रथम प्रभातसामायकविधिलि ॥३॥

॥३॥ आवक देय घन्ती रात्र रक्षां पोशहशाला
 ये । अथ गुरुकने । अथ धरने एक प्रदेशे (आवौ) प्रथम
 दिवस संध्याये पट्टिलेह्या वल्ल पहिरी । गुरुरो योग न

ऊँ वै [तो] आप प्रमार्जितं धानकै । खमासमण पूर्वकं
 तीन नवकार गुणी थापनाजी थापै (पठै) खमासमण देई
 कहै । इच्छाकारेण संदिस्सह भगवन्न । सामायिक सुहपत्ती
 पांनिलेज्जं (गुरु कहै पानिलेह) पठै इच्छं कहौ । दूसी खमासम
 णदेई । सुहपत्ती पानिलेहै । उभो होय खमां कहै । इच्छां
 सं० भ० । सामायिक संदिस्सावूं (गुरु कहै संदिस्सावेह) पठै
 इच्छं कहौ । वलेख० देने कहै । इच्छाका० सं० भ० । सामायिक
 ठाउं (गुरु कहै ठाएह) पठै इच्छं कहौ । खमासमण देई ।
 अर्धावनंतकाय उभो थको । तीन नवकार गुणी कहै । इच्छ
 कार भगवन पसाउकारी सामायिकदंज उच्चरावोजी (गुरु
 कहै उच्चरावेमो) पठै । करेमिभंते सामाइयं (इत्यादि) सामा
 यिकसूत्र । गुरुवचन अनुभाषणकरतो थको । तीनवार उच
 री । खमासमण देई । इच्छाका० सं० भ० । इरियावहियं पानि
 क्कमामि (गुरु कहै पानिक्कमह) पठै इच्छं कहौ । इच्छामि पानिक
 मिउं इरियावहियाए (इत्यादि पाठकहै) इरियावही पानि
 क्कमौ । एकलोगस्सनोकाउसगगरी । गमो अरिहंताणं कहौ
 काउसगगपारी सुखे प्रगट लोगस्स कहौ । खमासमण देई
 इच्छां सं० भ० । वैसणो संदिस्सावूं (गुरु कहै संदिस्सावेह)
 पठै इच्छं कहौ । वले खमासमण देई । इच्छाका० सं० भ० ।
 वैसणो ठाउं (गुरु कहै ठाएह) पठै इच्छं कहौ । खमासमण
 देई । इच्छाका० सं० भ० । सिज्जाय संदिस्साउं (गुरु कहै
 संदिस्सावेह) पठै इच्छं कहौ । वलेखमासमण देई । इच्छाका
 सं० भ० । सिज्जाय करं (गुरु कहै करेह) इच्छं कहौ । वलेखमा
 समण देई । उभो थको आठ नवकारसिज्जाय करै । तथा

श्रोतकालादि ज्ञवै (तो) खमासमण देई । इच्छाका० सं० भ० ।
पांगरणो संदिस्सावू (गुरु कहै संदिस्सावेह) पठै इच्छां कही
खमासमण देई । इच्छा० सं० भ० । पांगरणो पणिग्घाउं (गुरु
कह पणिग्घाएह) पठै इच्छां कही । वस्त्रग्रहण करै । तथा
सामायिकवंत (अथवा) पोसहीता आवकप्रते (कोई) सामा
यिकवंत (अथवा) पोसहीतो आवक वांदै (तो) वंदा मो
एहवू कही । जो कोई बीजो वांदै (तो) सिग्जाय करेह
एहवो कहै । इति प्रभात सामायिक ग्रहणविधि ॥ १॥ ॥

॥ ॥ अथ राई प्रतिक्रमणविधि लिख्यते ॥ ॥

॥ ॥ [हिवै] एक खमा समण देई । इच्छाका० सं० भ० ।
चैत्यवंदनकरं (गुरु कहै करेह) पठै इच्छां कही । जयउसामी
(इत्यादि) जयवीय रायसूधी चैत्यवंदन करै । पठै खमासम
ण देई । इच्छाका० सं० भ० । कुसुमिण दुस्समिण राई प्राय
स्त्रित्त विसोहणत्थं काउसंग करं (गुरु कहै करेह) पठै
इच्छां कही । कुसुमिण दुस्समिण राई प्रायस्त्रित्त विसोहण
त्थं करेमि काउसंगं ॥ अन्नत्पूसमिणं (इत्यादिकही) (४)
लोगस्सनो काउसंग । चंदेसु निम्नलयरां । सूधी चिंतवौ ।
णमो अरिहंताणं कही । काउसंगपारी मुखे लोगस कहै
जो राखे मोटको गुणसंबंधी दूषणलागो ज्ञवै (तो) काउसंग
मांहे । सागरवर गंभीरा । सूधी चिंतवौयै (इतिसंप्रदायः) ।

॥ ॥ किहां इक पहिलां कुसुमिण दुस्समिण काउसंग
करी । पठै चैत्यवंदन करवो कह्योठै । पिण परमार्थ एक
हीजठै । पठै पतिक्रमण वेलासीम सिग्जाय ध्यानकरै ।

॥ ॥ हिवै पतिक्रमण ठायवानो अवसर ज्ञवां । १ खमासमण

देई (श्रीआचार्यजीमिश्र) कहीवांदीयै । २ खमासमणदेई
 (श्रीउपाध्यायजीमिश्र) कही वांदीयै । ३ खमासमण ।
 जंगम युगप्रधान वर्त्तमान भट्टारक ओपुज्य जी का नाम
 कही वांदीयै । ४ खमासमण । सर्वसाधूजीकुं वांदीयै ॥
 इम चार खमासमण पन्तिकमणो ठावी । इच्छकार
 समस्त आवको वांदू (कही) गोप्ता लीयै वैसी । मस्तक
 नमावी । दोय हाथे । मुहपत्ती मुहमें देई । सबस्ववि रा
 इय (इत्यादि कही) पिण इच्छाकारेण संदिस्सह इत्थं (इसो
 नकही) पकू शक्त स्तवकही । जमो थई । करेमि भंते सामा
 इयं । सावज्जं जोगं पच्चक्खामि (इत्यादि कही) इच्छामि
 ठाईउं काउसगं । जोमे राइउ (इत्यादि पाठ भणी) तस्स
 त्तरी । अन्नत्थूससिएणं कही । चारिअ शुद्धिनिमत्ते ॥ १ लो
 गस्सनो काउसगगकरी (पारी) दर्शन शुद्धिनिमत्ते । लोग
 स कही । सबलोए अरिहंत चेइयाणं करेमि काउसगं ।
 वंदणवत्तिआए (इत्यादि भणी) १लोगस्सनो काउसगग करी
 (पारी) ज्ञानातीचार शुद्धिनिमत्ते । पुक्खर वरदो वड्डे ।
 (कही) सुयस्स भगवउ करेमि काउसगं । वंदणवत्ति आए
 (इत्यादि कही) काउसगग करै । काउसगगमांहे । आजूणा
 चौपुहरो राति मांहे । जोकोई जीव विराध्या होय ।
 सात लाख पृथ्वीकाय । सातलाख अप्पकाय । सात लाख
 तेजकाय । सातलाख वाजकाय । दसलाख प्रत्येकवनस्यतो
 काय । चौदे लाख साधारण वनस्यतो काय । दोय लाख
 वेइंद्री । दोयलाख तेइंद्री । दोयलाख चौरिंद्री । चार
 लाख देवता । चार लाख नारकी । चार लाख पंचेइ्री

तिर्यंच । चौदैलाख मनुष्य । एवं चारगति चौरासौ लाख
 जीवायोनि मांहे । जिके में जीवहणया ऊवै । हणयाऊवै
 हणतां प्रतें भला जाणया ऊवै । तेसरवे मनवचन कायाये
 करी मिछामि दुक्कडं ॥ ॐ ॥ प्राणातिपात । मृषावाद । अदत्ता
 दांन मैथुन । परिग्रह । क्रोध । मान । माया । लोभ । राग
 द्वेष । कलह । अभ्याख्यान । परिपरीवाद । अरति । रति ।
 पैशुन्य । माया सोस । मिध्यात्व सत्य । एअट्टारै पापस्थान
 सेव्या ऊवै । सेवराव्या ऊवै । सेवतां प्रतें भलाजाणयाऊवै ।
 तेरुह मनवचन कायाये । करी । मिच्छामि दुक्कडं ॥ ॐ ॥
 ज्ञान दर्शन चारित्र पाटी पोथी ठवणी कवली नवकर
 वाली देवगुरु प्रतें आसातना कीची होय । पनरै करमा
 दाननी आसेवना करी होय । राजकथा । देशकथा । स्त्री
 कथा । भोजनकथा । करी होय । अय्यघुई परिनिंदा करी
 होय । अनेरो जेकोइ पाप कीघो करायो अनुमोदो । ते
 संभरै नसंभरै । तेसर्व अतोचार आलोयणामांहि आलोय
 स्यं ॥ ॐ ॥ एहयो मनमें चिंतें । (अनें एनावैतो) आठ नव
 कार चिंतवौवै । पठै काउसग्ग पारी । सिद्धाणं बुद्धाणं
 (कही) संतासा अमार्जन पूर्वक वैसी (सुहपत्ती पढिलेहै)
 पठै वांदणा दै (ते इम) अविग्रह बाहिर जभो थको ।
 आधो नमी । इछामि खमासमणो । वंदिणानि० अणुजा
 णह । मेमिउय्हं (इतरो कही) भूमि प्रमार्जतो थको ।
 निखही कही । कांइक अवग्रह मांहि पैसी । संतासा प्रमा
 जी । जकडूवैसो । ढावैहाथ सुहपत्ती लेई । ढावै कान धी
 जिसणा कान लगें निलान धूंजी । सुहपत्ती आगे मेरही ।

तेहनें मध्यभागै । गुरुचरण कल्पना करी । अहो कायं
 (इत्यादि आवर्त्त करी) क्युं हिक जंचो नमौ । मस्तकै अंज
 ली करी । गुरुसांम्ही दृष्टिराखौ । खमणिज्जो भेकिलामो
 (इत्यादि पाठ कहै) पठै । फेर जत्ताभे । (इत्यादि आवर्त्तन
 करी) ऊभो धई । पाछै पगे भूमि पूंजतो । अवग्रह बाहिर
 खखाने आवो । आवस्सियाए (इत्यादिपाठ) सर्व कहै
 बीजो वार वले इम हीज करे । (पिण) अवग्रह बाहिर न
 नीकलै । तिहां ऊभोजसर्वपाठ कहै । अने आवस्सियाए पद
 नकहै । (इम सर्वव जाणिवू) पठै अवग्रहमांहि रक्षां कहै
 इद्धाका० । सं० । भ० । राइयं आलोवूं (गुरु कहै आलो
 एह) पठै इद्धं आलोएमि जोमेराईउ (इत्यादि पाठ ऊच
 रतो) काउसग मांहे चिंतव्या । राक्संबंधी अतीचार ।
 गुरु समत्ते आलोवै । पठै । तवस्सवि राइय (इत्यादि
 पाठकहै) तिहां इद्धाका० । सं० । भ० । एपद कहिवै करी ।
 आलोया अतीचार नों प्रायश्चित्त मांगै (गुरु कहै पट्ठिक्क
 सह) पठै । इद्धंतस्समिद्धामि दुक्कंडं (कहौ) संतासा प्रमार्जी
 आसणें बैसी । जीमणो गोप्पो जंचोरणी । पावो गोप्पो
 नीचो करो (एहवूं कहै) भगवन् सूखभणुं (गुरु कहै
 भणह) पठै इद्धं कहौ । ३ नवकार । ३ करेमि भंते (अथवा)
 १ नवकार । १ करेमि भंते (भणी) इद्धामि पट्ठिक्कमि उं ।
 जोमेराईउ (इत्यादि कहौ) वंदि तू सूख । तंनिदे तंचगरि
 हामि (सूधो कहै) पठै ऊभो धई । अब्भुद्धिउमि आराह
 णाए (इत्यादि संपूर्ण कहौ) वे वांदणा देई । अवग्रहमांहि
 यको हीज कहै । इद्धाका० । सं० । भ० । अब्भुद्धिउमि

अभिन्तर । राइयं खामेमि (गुरु कहै खामेह) पठै । इहं
 खामेमि राइयं (कहीं) संज्ञासा प्रमार्जन पूर्वक गोमालीयै
 बैसी । बेबांह पढ़िलेही । सुहपत्ती वाम हाथ सुमुखें देई ।
 दक्षिण हाथ गुरु सांम्हो करौ । नौचो नम्यो थको ।
 जंकिंचि अयत्तियं (इत्यादि संपूर्ण कहै) तिवारै गुरुपिण
 मिश्रामि दुक्कडं कहै) पठै । बे बांदणादेई भूमि प्रमार्जतो ।
 पाठै पगे अन्नग्रह बाहिर आवी ॥ आयरियउवग्राए
 इत्यादि गाथा३ कहै) पठै । करेमि भंते० । इह्यामि ठामि
 काउसगं । तस्सुत्तरौ (इत्यादि कही) काउसग्न करै काउ
 सग्न मांहे । ओवौरद्धत ठम्मासीतप चिंतवै (१) पठै जे
 पञ्चक्खाण करवो जुवै (तो) हियामांहि धारी । काउसग्न
 पारी । लोगस्र बांही । जकमूबैसी । सुहपत्ती पढ़िलेही ।
 बे बांदणा देई । सकल तीरथ नामलेई । नमस्कार करौ
 (कहै) इह्य कार भगवन पसाउ करौ पञ्चक्खाण करावो
 जी (पठ) गुरु सुखें पञ्चक्खाण करै । गुरु अभावै थापना
 समज्जे (अथवा) साधमी सुखें पञ्चक्खाण करै (पठै)
 इह्यामो अणुसद्धिं कही बैसै (तिवार पछै) गुरु १ थुई
 कछ्यां पछै । मस्तकै अंजलीकरौ । नमो खमासमणायं
 नमो ह्वत्तिस्वा कही । संसारदावानल इत्यादि (अथवा)
 नमोस्तु वर्द्धमानाय । इत्यादि (अथवा) पर समय तिमर
 (इत्यादि तीन गाथा भणो) शक्रस्तव कहै । पठै जमो थई ।
 अरिहंत चेईयाणं करेमि काउसगं । वंदणवत्ति आए

(१) छम्मासी तप न जाणो (तो) इ लोगस्र (वा) २४ नवकार नो
 काउसग्न करै ऐसी प्रवर्त्ती है ।

(इत्यादि कही) काउसग्न मांहे १ नवकार चिंतवौ । एक
 आवक प्रथम काउसग्न पारौ । नमोर्द्ध त्सिद्धा कही । एक
 गाथा स्तुति कही । बीजा सर्व काउसग्न मांहे रक्षा सुखे
 पठै । णमो अरिहंताणं कही काउसग्नपारै । इमआगै पिण
 जाणवो । पठै लोगस कही । सबलोए अरिहंत चेइआणं
 बंदणवत्ति० । अन्नत्थू० । (इत्यादि कही) १ नवकारनों काउ
 सग्न करी (पारौ) बीजा स्तुति कही । पुक्खवररदोवडे कहै ।
 पठै सुयस्स भगवड० । वंदण० । अन्नत्थू कही १ नवकार कही
 (पारौ) तोजो स्तुति कही । सिद्धाणं बुद्धाणं कहै । पठै
 वेयावच्च गराणं० । अन्नत्थू० । कही १ नवकारका० । करी
 (पारौ) नमोर्द्ध त्सिद्धा कही । चौथी स्तुति कही । (बैसी) ।
 नमोत्पुणं कहै । पछै तोन खमासमणें । पूर्वोक्त रीतें ।
 आचार्य । उपाध्याय । सर्वसाधू वांदै । इति प्रभातो पडि
 क्रमण विधिः ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ पुनः इतना विशेष है ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ इतनौ विधि कियां पाठै स्थिरता ऊवै (तो)
 उत्तर दिशे । सोमंधर खामी सांहमावैसी । कम्म भूमी २
 (इत्यादि) संपूणं चैत्यवंदन करै (प्रांते) अरिहंत चेइयाणं
 करेमि काउसग्नं । वंदणवत्ति० अन्नत्थू० कही । १ नवकार
 चिंतवौ (पारौ) सोमंधरखामोनौ स्तुति कहै । इम हीज
 धिरता ऊवै (तो) ओसिद्धाचलजो नो चैत्यवंदन करै । पठै
 पणिलेहण करै (ते इम) खमासमणदेई । इद्धाका० सं० ।
 भ० । पणिलेहण संदिस्साउं (गुरु कहै संदिस्सा एह) बीजे
 खमासमणें । इद्धा० । सं० । भ० । पणिलेहण करं (गुरु कहै

करेह) पठै। इहं कहौ। सुहपत्ती पढिलेहै। (इमहीज दोइखमासमणें। अंगपढिलेहण संदिस्साउं। अंगपढिले हण करं (कही) धोतियो कणदोरो पढिलेहौ। खमासम णदेई। इहकार भगवन पसाउ करौ पढिलेहण पढिलेहा वोजौ (इम कहौ) थापनाचार्य पढिलेहौ राखै (अने) जो गुर्वा दिक थापनाचार्य पढिलेहै। तोपिण। खमासमण देई आग्यामांगै। पठै खमासमण देई। इह्वा०। सं०। म०। सुहपत्ती पढि लेऊं (गुरु कहै पढिलेहैह) पठै इहं कहौ। सुहपत्ती पढिलेहौ। दोय खमासमणें। इच्छाका०। सं०। म०। उहीपढिलेहण संदिस्साउं। उही पढिलेहण करं (कही) कंवल वस्त्रादि पढिलेहै। पठै। पोसहशाला प्रमाजीं। काजो विधसुं परठवौ। खमा समण देई। इरि यावही पढिक्रमे (एमूलविध जाणवौ) ॥३॥ इतरी स्थिर तानऊव। तो पिण दृष्टि पढिलेहण करवौ। हिवणां पिण प्राये इमहीज करतादीसै ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥ हिवै सामायक पारणेकी विधि कहैठै ॥

॥३॥ पछै सामायिक पारै। १ खमासमण देई। सुह पत्ती पढिलेहै। फिर खमासमण देई। इच्छा० सं०म०। सामायिक पारुं (गुरु कहै पुणोवि कायव्यो) पछै यथा शक्ति कहौ। वले खमासमण देई (कहै) इच्छाका० सं० म०। सामायक पारेमि (गुरु कहै आयारो नमोत्तवो) पछै तहत्तिकही। अर्द्ध नम्रुजभो थको। तीन नवकारगुणी नौचो गोमालीयै बैसी। मस्तक नमावौ। भयवंदसन्नभहो

(इत्यादि गाथा कहै) (अथवा) पहिलां सामायिक पारी ।
पछै पन्तिलेहण करै । इहां यथायोग्य अवसरै गुरु नें
सुहराई पूछै (ते इम) एक खमा समण देई कहै । इछ
कार भगवन सुहराई सुखतपशरीर निरावाध संयम
यावा सुखे निरवहेछै जौ छै पुज्यजीसाता (इत्यादि पूछी)
बीजो खमासमण देवै । श्रीजिन प्रति सूरिजीनो समाचा
रीमे इम कह्यो छै ॥ ॐ इति सामायिक पारणविधिः ॥

॥ अथ सिंजराकाल सामायिक विधि लिख्यते ॥

॥ ॐ ॥ हिंवे पाछले पड्डर धर्मशाला प्रमार्जी । वल्ता
दिपन्तिलेहै । जो अवेलो आयो ज्वै (तो) दृष्टि पन्तिलेहण
करै । पछै गुरु आगै (अथवा) थापनाचार्यजी आगै आवी
भूमि प्रमार्जी । आसण बांम पास मूकी । खमासमण देई
(कहै) इच्छाका० । सं० । भ० । सामायिक सुहपत्ती पन्ति
लेज्जं (गुरु कहै पन्तिलेहै) पछै इछं कहौ । वले खमासम
णदेई । सुहपत्ती पन्तिलेहै । पछै खमा समण देई । इच्छाका०
सं० । भ० । सामायिक संदिस्साउं (गुरु० संदिस्सावेह)
फेर खमासमणदेई इच्छाका० । सं० । भ० । सामायिक
ठाउं (गुरु० ठापह) पछै इछं कहौ । फेर खमासमण
देई । अर्द्धावनत थर्द । तीन नवकारगुणौ (कहै) इछकार
भगवन पसाउ करी सामायिकदंज उच्चरावो जौ (गुरु०
उच्चरावेमो) पछै । करेमि भंते सामादयं (इत्यादि) सा
मायिकसूत्र गुरुवचन अनुभाषण करतो थको तोनवार
उचरी । खमासमण देई । इच्छाका० । सं० । भ० । इरिया

वह्नियं पत्रिकमामि (गुरु कहै पत्रिकमह) पठै इष्टं कहौ ।
 इष्टामि पत्रिकमिच्छं । इरियावहियाए (इत्यादि पाठें इरि
 यावही पत्रिकमी । १ लोगस्य नो काउसग्न करी । रामो
 अरिहंताणं कहौ । काउसग्न पारी । मुखें प्रगट लोगस्य
 कहौ । नौचावैसी । मुहपत्ती पट्लिहौ । वांदणा देई (कहै)
 इष्टकार भगवनपसाउ करी पञ्चक्खाण करावोजी पठै (गुरु)
 दिवस चरम पञ्चक्खाण करावै । गुरु अभावै थापनाचार्य
 समक्षें (अथवा) स्वमुखें (तथा) वस्त्रेरासाधमीं मुखें पचखै
 (अनै) जो तिविहार उपवास कौधो ऊवै (तो) मुहपत्ती प
 ट्लिहौ । पञ्चक्खाण करै । वांदणा नदौ (अनै) जो चउबि
 हार उपवास ऊवै (तो) पञ्चक्खाण करावोहै नही । ते माटे
 मुहपत्ती नही पट्लिहौ । एविस्तार विधिहै । पठै १ खमास
 मण देई । इष्टाका० । सं० । भ० । सिञ्जाय संदिस्साउं
 (गुरु कहै संदिस्सावेह) पठै इष्टं कहौ । वले खमासमण
 देई । इष्टा० । सं० । भ० । सिञ्जाय करं (गुरु० करेह)
 पठै इष्टं कहौ । खमासमण देई । ऊभो धको (मधुरस्वरे)
 ८ नव कारनी सिञ्जाय करै । पठै खमासमण देई ।
 इष्टा० । सं० । भ० । वैसणो संदिस्साउं (गुरु० संदिस्सावेह)
 फेर खमासमण देई । इष्टा० । सं० । भ० । वैसणो ठाउं ।
 (गुरु० ठाएह) पठै इष्टं कहौ । जो शीतकालादि ऊवै (तां)
 खमासमण देई । इष्टा० । सं० । भ० । प्रांगरणो संदिस्साउं
 (गुरु० संदिस्सावेह) फेर खमासमण देई । इष्टा० । सं० । भ०
 प्रांगरणो पट्ठिग्वाउं (गुरु कहै पट्ठिग्वाएह) पठै इष्टं कहौ
 शुभध्यान करै ॥ इति संध्यासामाधिक विधिः ॥

॥ अथ देवसी प्रतिक्रमण विधिलि० ॥

॥ ॐ ॥ ३ खमासमण देई । इच्छा० सं० भ० । चैत्य वंदन करुं (गुरु कहै करेह) पठै इच्छं कही । जयतिष्ठयण । जय महायस (प्रमुख) नमस्कार कही । नमोत्युणं कही । अरिहंत चेइ याण० (इत्यादि पूर्वोक्त रीतें) चारै थुई ए देव वांदै । चार खमासमण आचार्यादिक वांदै । पठै इच्छाकार समस्त आवाकोवांदुं । इम कही गोप्तालोयै बैसी । मस्तक नमावी । सव्वस्सवि देवसिय (इत्यादि) तस्स मिच्छामि दुक्कणं कहै (पिण) इच्छाकारेण संदिस्सह इच्छं (एपद न कहै) पठै ऊभा थई । करेमि भंते सामाइयं० । इच्छामि ठाउ काउ सगं । जोमे देव सिउ० । तस्सत्तरी० । अन्नत्थू ससिएणं० । (इत्यादि कही) काउसगग करै । काउसगग माहें । आजूणा चौपहरादिवसमें० (इत्यादि पाठ मनमें चिंतवी) णमो अरिहंताणं कही । काउसगग पारौ । लोगस्स कहै । संज्ञाशा प्रमार्जनपूर्वक बैसी । सुहपत्ती पढिलेही । वांदणा देवै । पठै अवग्रह माहि ऊभो थको कहै । इच्छा० सं० भ० देव सियं आलोऊं (गुरु कहै आलोएह) । पठै । इच्छं आलोए मिं (पाठकहै) अतीचार आलोवै । पठै सव्वस्सवि देवसिय (इत्यादि) इच्छाकारेण संदिस्सह । सूधोकहै । तिवादै (गुरु कहै पढिकमह) पठै । इच्छंतस्स मिच्छामि दुक्कणं (कही) संज्ञाशा प्रमार्जी । प्रमार्जितभूमें आसणै बैसी कहै । भगवन सूवभण (गुरु कहै भवह) पठै इच्छं कही । तीन नवकार ३ करेमि भंते (अववा) १ नवकार १ करेमि भंते (भणी) इच्छामि पढिकमिउं । जोमेदेवसीउ (इत्यादि कही) एक आवाक वंदे

(तू कहै) बीजा सर्व सुखै । पछै ऊभो यई । अम्बुद्विउमि
 आराहणाए (इत्यादि संपूर्ण पाठ कहौ) बे बांदणा देवै ।
 अवग्रह मांहिज ऊभो यको । इच्छाका० सं० भ० । अम्बुद्विउ
 मि अभिंतर । देवसियं खामेउं (गुरु कहै खामेह) पछै
 इच्छं खामेमि देवसियं (कहौ) गोप्तालौयै बैसी । चामहाये
 मुहपत्ती मुखें धरी । दक्षिणहाथ गुरुसनमुख करी । मस्तक
 नमावी (सर्व पाठ कहै) पठै विधिसुं बे बांदणा देई । आयरि
 य उवञ्जाए (इत्यादि३ गद्याकहौ) करेमि भन्ते सामादयं ॥
 इच्छामि ठाउं काउसगं (इत्यादि कहौ) चारिबशुद्धिनि
 मिच्छे दोयलोगसनों काउसगं करै (पारी) दर्शनशुद्धिनि
 मिच्छे प्रगट लोगस कहौ । सबलोए अरिहंतचे । वंदण०
 अन्नत्यू० कहौ । १ लोगसनों काउसगं करै (पारी) ज्ञान
 शुद्धिनिमिच्छे । पुक्खरवरदी वड्डे (कहौ) सुयस भगवड० ।
 वंदणव० । अन्नत्यू कहौ । १ लोगसनों काउसगं करै (पा
 री) सिद्धाणं बुद्धाणं (कहौ) वेयावच्च गराणं न कहै । पठै ।
 सुयदेवयाए करेमि काउसगं । अन्नत्यू कहौ । एक नव
 कारनों काउसगं करी । गुरु संयोग नहो ऊवै । (तो) एक
 आवक काउसगं पारी । नमोर्हत्तिस्सिद्धा० कहौ । श्रुतदेव
 तानी स्तुति कहै । (गुरु ऊवै तो गुरु कहै) । बीजासर्व
 स्तुतिसुणकै काउसगं पारै । पठै । खित्तदेवयाए करेमि का
 उसगं । अन्नत्यू कहौ । एक नवकार चितवी । पूर्वली परे
 (क्षेत्रदेवतानी स्तुति कहै) पठैऊभो यको । १ नवकार कहौ ।
 संप्राशा प्रमाजी । ऊंकडू बैसी । मुहपत्ती पढिलेही । विध
 सुं बे बांदणा देई । इच्छामो अणुसद्धि कहौ । बैसै पठै (गुरु एक

स्तुति कछ्यां पूठै) आवकसमस्तमस्तकें अंजली करै। एमो
 खमासमणाय । एमोर्द्धत्सिद्धा कहौ। एमोस्तु, वर्द्धमानाय
 (इत्यादि तीन स्तुति कहै) आविका। नमो खमासमणाय।
 कहौ। संसारदावानी तीनस्तुति कहै। पठै एमोत्थुणं कहौ।
 एक आवक खमासमण देई कहै। इत्थाका० सं० भ०। स्तवन
 भणुं। वीजासर्वखमासमणदेई कहै। इत्था० सं० भ०। स्तवन
 सांभलुं (गुरुकहै भणह सांभलह) पठै आसणे बेसी। नमोर्द्ध
 त्सिद्धा० पूर्वक। वज्रोस्तवनकहै। पठै तीन खमासमणें। आ
 चार्य उपाध्याय सर्वसाधू वादी। चौथै खमासमणें। इत्था०
 सं० भ०। देवसी प्रायश्चित्त विमुद्धिनिमित्तं काउसग्न करुं
 (गुरुकहै करेह) पठै इत्थं कहौ। देवसी प्रायश्चित्त विमु
 द्धिनिमित्तं। अन्तथू कहौ। चार लोगससुनो काउसग्न
 करै (पारी) लोगस कहै। पठै खमासमण देई।
 इत्थाका० सं० भ०। खुद्दोवद्दव उह्णवणत्थं करेमि काउस
 ग्नं। अन्तथू० (इत्यादि कहौ) चार लोगससुनो काउसग्न
 करै (पारी) लोगस कहै। वैसी। खमासमण देई। थंभ
 णापार्खनाथजीनों चैत्यवंदनकरै। जय वीरराय कछ्यां पठै
 खमासमण पूर्वक मस्तकनमावी ॥ सिरि थंभणइद्विय पाससा
 मिणो (इत्यादि दोय गाथा कहै) जभा यह। वंदणव० अन्न०
 कहौ ४ लोगससुनो काउसग्न करै (पारी) प्रगटलोगस
 कहै। (इमहीज) दादाजो श्रीजिन दत्त सूरजीनो काउस
 ग्नकरै (पारी) सुखें लोगस कहै। पछै। दादाजो श्रीजिन
 कुशलसूरजीनो काउसग्न करै। पठै पूर्वोत्तरैते सामायि
 क पारै। इतिदेवसी पडिकमणविधिः संपूर्ण ॥ ॥ ॥

॥ अथ अष्टपुहरी प्रोसह विधि लिख्यते ॥

॥ * ॥ रात्रीने पाठलै विप्रदियै निद्रा दूर करौने ।
 पंचपरमेष्टि स्मरण करौ । गृहचिंता परिहरी । पर्वदिवसयकौ
 प्रथमदिवसे पढिलेही राख्या । जे प्रोसहना उपगरण लेई ।
 प्रोसहशालाये धापनाचार्य समीपे । अथवा गुरुना संगोग
 ऊवै (तो) गुरुने पासै आवी । भूमिप्रमार्जी । एकखमासम
 ण देई । इरियावही पढिकसे । पठै खमासमण देई ।
 इत्याका सं० भ० । प्रोसह मुहपत्ती पढिलेऊं । (गुरु कहै
 पढिलेहेह) इत्थं कहौ । खमासमण देई । मुहपत्ती पढि
 लेहै । पकै ऊभो थई । खमासमण देई । इत्याका सं० भ० ।
 प्रोसहसंदिस्साउं (गुरु कहै संदिस्सावेह) । पठै इत्थं क
 ही । खमासमण देई । इत्याका सं० भ० । प्रोसहठाउं (गुरु
 कहै ठाएह) पठै इत्थं कहौ । खमासमण देई । ऊभो
 थई । आधो सरीर नमावी । सुखे मुहपत्ती देई । मधुर
 खरे । तीन नवकार गुणी कहै । इत्युकार भगवन्पसाउ
 करौ । प्रोसहदंजकउचरावौ (गुरु उच्चरावेमो) । पठै करे
 मिमंते प्रोसहं । आहा० जाव अहोरत्तवा० अप्पाणवो० ।
 एपाठ तीनवार गुरुवचन अनुभाषणकरतो जचरै ॥ * ॥
 पठै एकखमासमणें । इत्याका सं० भ० । सामायिक मुहपत्ती
 पढिलेऊं (गुरु कहै पढिलेहेह) वीजी खमासमण देई ।
 मुहपत्ती पढिलेहै । पठै दोय खमासमणें सामायिकसंदि
 स्साउं । सामायिकठाउं (कही) खमासमण देई । अर्धव
 नतगावऊभो थको । तीन नवकार । तीन करेमि मंते ऊच
 रौ । दोय खमासमणें । विसणो संदिस्साउं । विसणो ठाउं ।

कहौ । पठै दोय खमासमणें । सिज्जाय संदिस्साउं । सि
ज्जायकरं (कहौ) खमासमण देई । ऊभो थको । आठ
नवकारनो सिज्जाय करै । सीतादि परी सहै दोवखमास
भरणें । पांगरणुं संदिस्साउं । पांगरणुं पन्निग्वाउं । (कहै)
ए सर्वसामायिकविधि पूर्वे कहौतै । तिमहीज करवौ ।
(पिणइतनो विशेषतै) पहिलां इरियावही पन्निक्मीतै । ते
माटै । इहां सामायिक दंनकजचखां पठै । इरियावही
नही पन्निक्मीजै ॥ ३ ॥ पीठै चैत्यवंदन । जयवीररायसूषो करी
कुसुमिण दुसमिण काउसगकरै । पठै पन्निक्मणवेलासी
ससिज्जाय ध्यान करै । पछै पूर्वोक्तरिते पन्निक्मण करै
(पिण इतरो विशेष) च्यारे थुई ए देव वांढां पीछै । खमा
समण देई (कहै) इब्बाका० सं० भ० । बज्जवेलं संदिस्साउं
(गुरु कहै) संदिस्सावेह (पछै इब्बं कहौ) खमासमणदेई
(कहै) इब्बाका० सं० भ० । बज्ज वेलं करं (गुरु कहै करेह)
पठ इब्बं कहौ । तीन खमासमणें । श्रीआचार्यजीमिय १ ।
ओउपाध्यायजीमिय २ । तीनैसर्वसाधूवांदी । कअभूमिहि १ ।
(इत्यादि नमस्कारभरणें) जो पन्निलेहण वेला नही ऊवै (तो)
सीमंधरखामी नो चैत्यवंदनादि करौ । सिज्जायकरै । हिवै
पन्निलेहण वेला पन्निलेहण करै । ते विधिपूर्वै लिखौतै ।
(तो पिण) संचेपे फेर लिखौ तै ॥ ३ ॥ दोय खमासमणें ।
इच्छा० सं० भ० । पन्निलेहण करं (कहौ) मुहपत्ती पन्नि
लेहै । पठै दोव खमासमणें । अंगपन्निलेहण संदिस्साउं ।
अंगपन्निलेहण करं (कहै) पठै (गुरुवचनें) । इब्बं कहौ ।
धोतियो कणदोरो पन्निलेहौ । वरुपहरी । खमासमण

देई। इच्छाकार भगवन पसाउकरौ पन्डिलेहण करावो जी।
 (इम कहौ। थापनाचार्य पन्डिलेही थापै। अने जो (गुर्वा
 दिक) थापनाचार्य पन्डिलेहै। (तो) पिण (खमासमण देई।
 उक्त रीते आग्यामांगे। पठै खमासमण देई। इच्छाका०
 सं०भ०। उपधि सुहपत्ती पन्डिलेहं (गुरु कहै पन्डिलेहेह)
 पठै इच्छं कहौ। सुहपत्ती पन्डिलेही। दोय खमासमणें।
 इच्छाका० सं०भ०। उही पन्डिलेहण संदिस्साउं (गुरु० संदि
 स्सावेह) उही पन्डिलेहण करं (गुरु० करेह) पठै इच्छं कहौ।
 कंबल वस्त्रादि पन्डिलेही। पोसहसाला प्रमाजौ। काजो
 विधिसुं परिठवी। एक खमासमण देई। इरियावही पडि
 क्रमे (इहां आचार दिन क्रमे कछोठै) ॥३॥ दोय खमा
 समणें। इच्छाका० सं०भ०। वसतो संदिस्साउं। वसतो पन्डि
 लेहं (कहौ)। वसती मालो प्रमुख प्रमाजै (इत्यादि) पिण
 विधि प्रपा प्रमुखमे न कछो ॥३॥ हिवै एक खमासमणें।
 इच्छाका० सं०भ०। सिव्जाय संदिस्साउं। (गुरु कहै संदिस्सा
 वेह) बीजै खमासमणें। इच्छाका० सं०भ०। सिव्जाय करं।
 (गुरु कहै करेह) पठै इच्छं कहौ। नवकार १ कथन पूर्वक
 (उपदेशमाला) प्रमुख सिव्जाय करी। नवकार एक कहौ।
 धर्मध्यान करै। भणें गुणें वखाण सुणें ॥३॥ इम करतां पूं ग
 पुडर दिन चक्षां। उग्याना पोरिसौ शाग्या। बज्जपन्डि
 न्ना पोरिसौ। कहौ। खमासमण देई। (इरियावही) पन्डि
 क्रमी। दोय खमासमणें। इच्छाका० सं०भ०। पन्डिलेहण
 करं। (गुरुवचने)। इच्छं कहौ। सुहपत्ती पन्डिलेही। पां
 भोजन पाव पन्डिलेही रावै। पछै सिव्जाय ध्यान करै।

॥३॥ हिंवे कालवेलाये । आरवसही पूर्वक देहरै जई ।
पांचेशक्रस्तवे देववांदै हिंवे पांचेशक्रस्तवे देववांदण विधिदो
प्रकारसें लिखिये हैं ॥३॥

॥३॥ तीन प्रदक्षिणा देई । तीनवार नम स्कार करी ।
भूमि प्रमार्जी । पुरुष ऊवै (ते) प्रभूजो सुंदक्षिणपासे बैसै ।
स्त्री ऊवै ते वांम पासे बैसै । पठै । इह्वाका० सं० भ० । चैत्य
वंदन करुं । इह्वां कही । पछै नमोत्युगं कहै । खमासमण
देई । इरियावही पट्टिकमे । एकलोगखनो काउसग
करै । सुखें लोगस कहै । संडाशाप्रमार्जी बैसै । तीन
तथा चार तथा पांच आदि देई । नमस्कार कहै । जं
किंचनामतित्यं । (इत्यादि कही) पठै । नमोत्युगं कहै
(ऊभो यद्) अरिहंत चेईयाणं करेमि काउसगं । वंदण
वत्ती० । अनत्थू० । कही । १ नवकारनो काउसग करै
(पारी) एक युईको गाथा कहै ॥ पछै लोगस० । सब
लोअरि० । वंदणव० । अनत्थू० । कही । १ नव० । (पारी)
२ युई कौ गाथा कहै । पछै । पुक्खर वरदी० । सुअस
भग० । वंदण० । अणत्थू० । कही । १ नव० का० । (पारी)
३ युई कोगा० । पछै सिद्धानं बुद्धानं । वेयावच्चगराणं ।
अनत्थू० । (इत्यादि कथन पूर्वक) चौथी युईसे देववांदी
नमोत्युगं कहै । फेरअरिहंतचे० कहो । इसीतरै । चार युई
एदववांदी बैसै । नमोत्युगं कहै । नमोत्तिसिद्धानाचार्योपा०
(इत्यादि कही) पछै स्तवन कहै । पठै कयवीच राव कही ।
(नमोत्युगं) सबे तिविक्खेण वंदामि पर्यंत कहै ॥३॥ इस
पांचे शक्रस्तवे देववंदनविधिः ॥३॥ प्रवचनसारोद्धार प्रमुख

ग्रंथमें कहोठै) ॥ ॐ ॥ तथा चैत्यवंदन दृष्ट्वाप्यमे' इम
कह्योठै ॥ १ ॥ ॐ ॥ नमस्कार कथन पूर्वक । शक्रस्तव क
ही । इरियावही प्रतिक्रमणादि करै । वलौ नमस्कार क
थनपूर्वक शक्रस्तव कही । दोयवार चार युद्ध'से' देववांदै ।
फेर शक्रस्तव कही । जावंति चेइयाइ' गाथा भणी । खमा
समण पूर्वक । जावंतिके० बीजी गाथा कही । स्तवन कहै
वली नमोत्युण' कहौ । जयवीरराय कहै ॥ ॐ ॥ इति देव
वंदनविधिः ॥ ॐ ॥ पठै निस्सहो पूर्वक पोसहशाला माहि
आवी । इरियावही पडिकमें । पछै सिञ्जाय ध्यान करै ।
॥ ॐ ॥ जो तिविहार उपवास कियो ऊवै । (तो) पञ्चक्खाण
वेत्तापूर्ण ऊवां । जलपौणें कुं पञ्चक्खाण पारै ॥ ॐ ॥ हिवै
पञ्चक्खाणपारणेंकी विधिलिखियेहै ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ खमासण देई । इरियावही पडिकमें । फेर एक
खमा० । इष्टा० सं० भ० पञ्चक्खाण पारवा सुहपत्ती पडिलेऊं
(गुरु कहै पडि०) पठै इष्टां' कहौ । खमा० देई । सुहपत्ती
पडिलेहै । फेर एकखमा० देई । इष्टा० सं० भ० पाणहार अ
मुकपञ्चक्खाण पारुं (गुरु कहै पुणोवि कायवो) पठै यथाश
क्तिकही । खमासमण देई । इष्टाका० सं० भ० पाणहारपारुं
(गुरु कहै आचारो नमोत्तवो) पठै तहत्ति कही । अमुक
पञ्चक्खाण चौबिहार कखुं (इम कही) १ नवकारगुणी
पञ्चक्खाण फासियं । पालियं । सोहियं । तीरियं । किट्टियं ।
आराहियं । जंचनआराहियं । तख मिट्ठामि दुक्कमं (कही)
चैत्यवंदन करै । जणमाव सिञ्जायकरो यथासंभवै । अति
धिसंविभाग करो पाणी पीवै ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ तथा उपधान वाही ऊवै । (तो) पोससी प्रमुख
पञ्चक्लाण पारी । आहारकरै । पठै आसणवैठो थकोहीज ।
दिवस चरम पञ्चसै । पठै । इरियावही पडिक्की । चैत्य
वन्दन करै । (ए चैत्यवन्दन आहार संवरण निमित्तो ठै) ।

॥ ॐ ॥ इति पञ्चक्लाण पारणैकाविधि ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ पठै जो बहिर्भूमि जावणो ऊवै (तो) आवसही कहौ ।
उपयोगीयको । निर्जीवस्थंडिलै जई । अणुजाणह जसुग्ग
हो कहौ । पूर्व । उत्तर । सूर्य ग्रामादिकने पूठि अणदेई । मल
मुल परि ठवै । प्राशुक जलै शुद्धई । वार तीन बोसरामि ।
एहवूं कहिवै करौ । मल मुल बोसरावी । पोसहशालायें ।
निस्सहो पूर्वक (पैसो) इरियावही पडिक्की । खमासमण देई ।
कहै । इत्ताका० सं० भ० । गमणागमण आलोयहं (गुरु कहै
आलोएह) पठै इत्तं कहौ । गमणागमण आलोवै ॥ ॐ ॥ (ते
इम) आवसही करौ । प्राशुक देशे जई । संडाशा पूजी । थंडि
लो पडिलेही । उच्चार प्रअवण बोसरावी । निस्सहो करौ ।
पोसहशालायें आव्यो ॥ आवंति जंतेहिं । जंखंडियं । जंविरा
हियं । तस्मिन्नामि दुक्कडं ॥ ॐ ॥ इम कहौ वैसे । पठै पडि
लेहण वेला सोम सिग्गाय ध्यान करै ॥ ॐ ॥ हिवै । पाठलै
पुछर । इरियावही पडिक्की । खमासमण देई कहै । इ
त्ताका० सं० भ० । पडिलेहण करं । (गुरु कहै करेह) पठै
इत्तं कहौ । दूजै खमासमणें । इत्ताका० सं० भ० । पोसहशा
ला प्रमार्ज् (गुरु कहै प्रमार्जह) पठै इत्तं कहौ । सुहपत्ती
पडिलेही । दोयखमासमणें । अंगपडिलेहण संदिस्साउं ।
अंग पडिलेहण करं । (कहै) पठै (गुरुवचने) इत्तं कहौ ।

सुहृपत्ती पन्डितेही । दंष्ट्रासणो पूंजणी प्रमुख सोंप्रमार्जी
 प्रोसहशाला प्रमार्जे (पठै) काजो शुद्धकारी । जधरी । एकां
 तें विखरतो परठवौ । (इरियावही पन्डितमी । खमासमण
 पूर्वक कहै । इच्छाकार भगवन पसाउ करै पन्डितेहणा
 पन्डितेहा वोजी । पठै थापनाचार्य पन्डितेही । थापै । गुरु
 समीपै (अथवा) थापनाचार्य समीपै । एकखमासमण देई ।
 इच्छाका० सं० भ० । सुहृपत्ती पन्डितेऊं (गुरुकहै पन्डितेहेह)
 पठै । इच्छांकही खमासमण देई । सुहृपत्ती पन्डितेहै । पठै
 दोय खमासमणें । इच्छा० सं० भ० । सिग्जाय संदिखाउं ।
 सिग्जाय करं (कही) उक्तरैते ज्ञणमाल सिग्जायकारी ।
 तिविहार उपवास कौधो ऊवै । (तो) गुरुशाखें । पाणिहार
 पक्खै ॥ ३॥ उपधानवाही प्रमुख । आहार कौधो ऊवै (तो)
 वांदणा दोय देई । पक्खलांण करै ॥ ३॥ (पठै) एक खमास
 मण देई । इच्छाका० सं० भ० । उपधि थंमिला पन्डितेहण सं
 दिखाउं । बीजै खमासमणें । इच्छाका० सं० भ० । उपधि
 थंमिला पन्डितेऊं (गुरुवचने) इच्छं कही । दोय खमास
 मणें । इच्छाका० सं० भ० । बैसणो संदिखाउं । बैसणोठाउं ।
 कही (बैसै) वल्ल कंबलादि पन्डितेहै । पुंजणी ऊवै (तो)
 ते पिण । सुहृपत्ती सुं पन्डितेहै । उपवासी तोठै । तेमटें ।
 सर्वपाठो कन्तिपट्टो धोतीयो कणदोरो पडितेहै ॥ ३॥ उप
 धानवाही प्रमुख भोजन कौधो ऊवै (तो) कन्तिपट्टादि पन्डि
 लेह्यां पठै । वल्लकंबलादि पन्डितेहै । (एविशेय ठै) । पठै
 कालवेलासीम सिग्जाय ध्यान करै ॥ (पीठै) उबार प्रथ
 वण २४ थंमिला पन्डितेहै (जो) चउदस ऊवै । (तो) पाखी

चउमासी पन्तिकमणो करै । संवहरिये संवहरी पन्तिकम
णोकरै ॥३॥ तिहां देवसो पन्तिकमणो पूर्वे लिख्योठै । तिम
हीज करै । (पिण इतरो विशेष ठै) । इच्छा० । देवसियं
आलोएमि इत्यादि । देवसी आलोयां पठै । ठाणे कमणे ।
चंकमणे । (इत्यादि पाठ कहै) (तथा) खुद्दो वड्व काउसग
कियां । पठै । दोय खमासमणें । इच्छाका० सं० भ० ।
सिज्जाय संदिस्साउं । सिज्जाय करुं (कही) । बैठो थको ।
तीन नवकार प्रमुख सिज्जाय करै । इति ॥३॥ पाक्षिकादि
तीन पडि क्कमणाकीविधि आगै लिखोहै ॥३॥ ॥३॥

॥ ३ ॥ हिवै पन्तिकमणो ज्जवां पठै । साधुनो वेयावच्च
करी । पोर्सो सीमसिज्जाय ध्यानकरै । जोलधुनीति प्रमु
खकरवी ज्जवै तो आसज्ज कहितो थको । भूमि प्रमाजै । थं
मिलस्यानकें जई । देहसंका निवारै । प्रथवण वोसरावी ।
खस्यानकें आवै । (भगवन) बड्ढपन्तिपुन्ना पोर्सो । (इम
कही) खमासमण देई । इरियावही पन्तिकमे । पीछै राई
संधारा विधि करै ॥३॥ ॥ ३॥ ॥३॥

॥३॥ हिवै राई संधारा विधि लि० ॥३॥

॥३॥ खमासमण देई । इच्छा० सं० भ० । राई संधारा
मुहपत्ती पडिलेज्ज । (गुरु कहै पडिलेह) पठै इच्चं कहै ।
खमासमण देई । मुहपत्ती पडिलेहै । एक खमासमणें ।
इच्छा० सं० भ० । राई संधारो संदिस्साउं । बीजै खमास
मणें । इच्छा० सं० भ० । राई संधारो ठावूं (पछै) गुरु
वचने । इच्चं कहै । चउक्कसाय पडिम लु लु रण । (इत्यादि
नमस्कार कथनपूर्वक) । जयवीय राय सूधी चैत्यवंदन

करै । भूमि प्रमार्जी । संथारो उत्तर पट्टो पाथरै । पकै
 शरीर प्रमार्जी । निस्सही २ इम कहौ । संथारै बैसी ।
 तीन नवकार । तीन करमि भंते । ऊचरी । एमो खसा
 समणाय । गोयमाईणं महासुणीणं । अणुजाणह चिड्डिआ
 अणुजाणह परमगुरु । (इत्यादि राई संथारागाथा भवौ ।
 वामहाथ सिराणें देई । सोवै । निद्रानावै । जांसोम । सुनि
 वरचरित्व चिंतवै । प्रसवाडो फेरै (तो) शरीर संथारो
 प्रमार्जी फेरवै । जोदेह शंकाये ऊठै (तो) पूर्वोक्त विधे
 देहशंका निवारौ । इरियावहौ पडिक्कमे । (पकै अघन्ये
 पिण । तीन गाथानी सिव्जाय करौ सोवै ॥ ॥

॥ ॥ इति राई संथारा विधि कहौ ॥ ॥

॥ ॥ हिवै राबिने पाछिलै पुहर ऊठौ । नवका
 रादि गुणी । इरियावहौ पडिक्कमे । खमासमण देई । कुसु
 मिण दुख्मिण काउसग करौ । पूर्वोक्त विधे सामाविक
 लेवै । इहां इरियावहौ न पडिक्कमे । पकै दोयखमासमणें ।
 सिव्भाय संदिस्सावौ । आठ नवकारगुणी । पडिक्कमण
 वेलासोम सिव्भाय करै । पडिक्कमण वेला ऊवां । प्रति
 क्रमणो पूर्वली परे करै । (पिण इतरो विशेषकै) । राई
 आलोयां पठै । संथारा उवट्टणकी (इत्यादि पाठ कहै)
 इम संपूर्ण पडिक्कमणो करौ । पडिलेहणवेलायें । पूर्वोक्त
 विधे पडिलेहण करौ । धर्मशालो पूंजी । काको ऊचरी ।
 इरियावहौ पडिक्कमे । दोय खमासमणें । सिव्भाय संदि
 स्सावौ । उपदेशमाला प्रमुख सिव्जाय करै । पकै पोष
 पारै ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ॐ॥ हिवै पोसहपारण्येकी विधिलिखियै हे ॥ॐ॥

॥ॐ॥ खमासमण देई । मुहपत्ती पडिलेहै । फेर । खमा
समण देई कहै । इच्छा० सं० भ० । पोसहपाखूं (गुरु कहै
पुणोवि कायवो) पठै यथाशक्ति कहौ । खमासमण देई
(कहै) । इच्छा० सं० भ० । पोसह पाखूं । (गुरु कहै आ
यारो न मोत्तवो) । पछै तहत्ति कहै । खमासमण देई ।
तीन नवकार अर्द्धावनत गावजभो थको गुणौ । खमासम
णदेई । मुहपत्ती पडिलेहै । पौठै खमासमण देई कहै ।
इच्छाका० सं० भ० । सामायिक पाखूं (गुरु कहै पुणोवि का
यवो) । पठै यथाशक्ति कहौ । खमासमण देई । इच्छाका०
सं० भ० । सामायिकपाखूं (गुरु कहै आयारो न मोत्तवो)
(पठै तहत्ति कहौ) खमासमण देई । अर्द्धावनत गाव
जभो थको । हाथ जोडां । मुहपत्ती मुखें दियां थकां । तीन
नवकार गुणौ । संतासा पडिलेहै । गोमालीयै वैसी । म
स्तक नमावी । भयवं दसन्नभदो (इत्यादि भावनारूप गाथा
कहै) । पठै पोसहना उपगरण संबरी । देहरै जई । देव
जुहारै । घरे आवी । आहार निष्यन्न ऊवो देखी । साधु
समीपे आवै । अतिथि संविभाग व्रत साचवण निमि
त्ते । साधु भणौ निमंतव्या करौ । घरे लेजावै । साधूपिण
गुरु आहार लेई । खस्यानके आवै । तिवार पछै साधूने
जे आहार दीधो । तेहनोहीज । शेष आहार आप करै ॥
इति अठपुहरी पोसह ग्रहण पारण्येविधिः ॥

॥ हिवै दिन जगां पठै पोसहलै तेहनीं विधिलि० ॥

॥ ॐ ॥ घर वकी निधित बई । घर्मस्यानके आवी ।

सर्व उपगण पट्टिलेही । कचरो विधिसुं पट्टिलेही । इरिया वही पडिक्केमे । खमासमण पूर्वक आग्या मांगी । पोसह मुहपत्ती पट्टिलेही । आगे पोसह ग्रहणनी विधि पूर्वे लिखी है । तिमहीन जाणवी (पिण) दिवस पोसह हीन करणो ऊवै (तो) पोसह दंढक ऊचरतां जावदिवसंपज्जु वासामि । (एहवो पाठ कहै) अने जो । अठपुहरी करवो ऊवै (तो) जाव अहोरत्ति पज्जुवासामि । (एहवो कहै) पठै सामायिक विधि सर्व करी । चैत्यवंदण कुसुमिण दुस्स मण काउसग्ग करी । पट्टिकमणो करी । दोय खमासमणे वज्ज वेलं संदिस्सावै २ (अने जो) । पूर्वे पट्टिकमणो गुरु साथे कखो ऊवै (तो) पट्टिकमणाने अंते । पट्टिलेही राख्या । जे वत्त । तेपहरी । पोसहसामायिक सर्वविधि करी । दोय खमासमणे वज्जवेलं संदिस्सावै । २ (तथा) जो गुरु से जूदो पट्टिकमणो कखो ऊवै (तो) गुरुपासे आवी पोसहसामायिक सर्वविधि करी । आलोयण खामणादि निमित्ते । मुहपत्ती पट्टिलेही । ने बांदणा देई । इत्थाका० सं०भ० । राईयं आलोऊं । (गुरु कहै आलोएह) पठै राई आलोवै । फेर १ खमासमण देई । इत्थाका० सं०भ० । अम्मट्ठिउमि अग्गिंतर । राईयं खामेमि (गुरु कहै खामेह) पीठै सब पाठ कहै । राई खामे । पहिलां पट्टिकमणामे नवकारसी पचखोयो । तेमाटे । पठै । गुरुशाखे पच्चक्खाण उपवासनो करै । पठै । दोय खमासमणे । वज्जवेलं संदिस्सावै ३ । (ए तीन प्रकार का विकल्प जाणवा) । दिवे पट्टिलेहणतो पूर्वे करी ठै । (तो पिण) । आदेश मांगवो ।

(तेइस) खमासमण देई । इत्था० सं० भ० । पन्डिलेहण संदि
 साउ । वौजै खमासमणें । पन्डिलेहण करुं (कही) सुह
 पत्ती पन्डिले है । पठै । इमहीज दोय खमासमणें । अंग
 पन्डिलेहण संदिखावी । सुहपत्ती पन्डिले है । पठै । वले खमा
 समण देई । इत्थकार भगवन पसाउ करी पन्डिलेहण
 पन्डिलेहावो जी । (इम कहै) पठै । एकखमासमण देई ।
 इत्थाका० सं० भ० । उपधि सुहपत्ती पन्डिलेऊं (कही) कोई
 वस्त अणपडिलेहो राख्यो ऊवै (तो) पन्डिले है । (नहीतो)
 वली आसण पडिले है । पढै । दोय खमासमणें । सिञ्जाय
 संदिखावी । उपदेशमाला प्रसुखसिञ्जाय करै । आगै सर्व
 क्रिया पूर्वे अठपुहरी पोसहमें लिखीठै । तिमहीज जाण
 वी । पिण इहां । अठपुहरी पोसहीतो पाठली रातें
 वली सामायिक न लेवै । जिणें दिवस संबंधी चौपहरी पो
 सहलौधो ऊवै । (ते) पाठलै पुहर । पञ्चक्खाण कियां
 पठै । दोयखमासमणें । उहीपन्डिलेहण संदिखाउ । उही
 पन्डिलेहण करुं । (कहै) पिण थंमला पद न कहै । अने
 थंडिला नही पडिले है । यह निकेवल दिनसंबंधी पोसह
 ग्रहण करणें में विसेष विधिहो सो बताई ॥ ३॥ इति
 दिन संबंधी पोसहग्रहण विधि संपूर्णम् ॥ ३॥

॥अथ रात्रि संबंधी चौपहरी । पोसहनो विधि लि० ॥

॥ ३॥ तिहां जिणें प्रथम चौ पुहरी दिवस पोसो
 ऊचख्यो है । पढैसंध्यानी पन्डिलेहण करतां । रात्रि पोस
 हनो भावथयो । (तो) पञ्चक्खाण कियां पढै । दोय खमास

मणें। पोसह सुहपत्ती पढिलेही ।^१ तीन नवकार गुणी ।
 तीनवार पोसह दंष्टक ऊचरै । (तिहां) जावरत्तिं पज्जुवा
 सामि (इम) पाठ ऊचरै ।^२ पौठै । सामायकविधि पूर्वें लिखी
 है । तिमकरै (पिण) सामायक ऊचखां प्रखी । दोय खमा
 समणें । सिगजाय संदिखावी । आठ नवकार कहौ बैसणो
 संदिखावी । पांगरणो संदिखावै । प्रौढै । दोयखमासमणें ।
 इच्छाका० सं० भ० । उहोयंजिला पढिलेहण संदिखाउ ।
 उहोयंजिला पढिलेहण करं (गुरु कहै करेह) इच्छा कहौ ।
 (उपधि पढिलेहै) आगै सर्वक्रिया पूर्वें लिखी तिमजाणवी ।
 (तथा)जे आवक उपवासी तो । अग्रपणें । दिवसें पोसहन
 करी सक्यो । ते राखि पोसहनों भावथयां । पाठलै पुहर
 धमस्थानकौ आवै । जो वसती प्रमार्जी ऊवै । (तो) सक्यो
 नहीं तो वसती प्रमार्जी । काजो परठवी । सर्व उपगरण
 पढिलेही । इरियावही पढिकमे । पौठै चौबिहार प्रव्वक्ता
 ण करी । दोयखमासमणें । पोसह सुहपत्ती पढिलेही ।
 दोय खमा समणदेई । पोसह संदिखावै । फेर । खमासमण
 देई । तीन नवकार गुणी । तीनवेर पोसह दंष्टक ऊचरै ।
 (तिहां) दिवससेसं रत्तिं पज्जुवासामि (कहै) संध्या ऊवै ।
 (तो) रत्तिं पज्जुवासामि कहै । पौठै । विडं खमासमणें
 सामायक सुहपत्ती पढिलेहै । दोय खमासमण देई ।
 सामायक संदिखावै । फेर खमासमण देई । तीन नवकार
 गुणी । तीन करेमिभंते ऊचरै । दोय खमासमण देई ।
 सिगजाय संदिखावी । आठ नवकार कहै । फेर दो खमा
 समण देई । बैसणो संदिखावी । सीतादिकै । ने खमासमण

देई । पांगरण संदिस्सावै । पीऊँ । वेखमासमण देई । अंग
पडिलेहण संदिस्सावी । मुहपत्ती पडिलेहै । फेर । वेखमा
समण देई । उहो थंडिला पडिलेहण संदिस्सावी । (जो)
अण पडिलेहो उपगरण ऊवै । (ती) पडिलेहै (जो) सर्व
उपगरण पडिलेह्या ऊवै । (तोपिण) थानकं शून्यता टालवा
भणी । वले आसणपडिलेहै । पडिकमण वेलासौम सिचजाय
ध्यान करै । पीऊँ । उच्चारप्रश्रवणना(२४) थंडला पडिलेहो
पडिकमणों करै । (तथा) पाळलीराते । वली सामायक
नलेवै । (इतना निकेवल रातिसंबंधी पोसहलेवाना विकल्प
जाणवा) ॥ ॐ ॥ इति रात्रि पोसह विधि संपूर्णम् ॥

॥ अथ २४ थंडला पडिलेहण पाठ लि० ॥

॥ ॐ ॥ आगाढे आसन्ने उच्चारे पासवणे अणहिया
से ॥१॥ आगाढे मज्जे उच्चारे पासवणे अणहियासे ॥२॥
आगाढे दूरे उच्चारे पासवणे अणहियासे ॥३॥ आगाढे
आसन्ने पासवणे अणहियासे ॥४॥ आगाढे मज्जे पा
सवणे अणहिया से ॥५॥ आगाढे दूरे पासवणे अणहि
यासे ॥६॥ ॐ ॥ आगाढे आसन्ने उच्चारे पासवणे अहि
यासे ॥७॥ आगाढे मज्जे उच्चारे पासवणे अहियासे ॥८॥
आगाढे दूरे उच्चारे पासवणे अहियासे ॥९॥ आगाढे
आसन्ने पासवणे अहियासे ॥१०॥ आगाढे मज्जे पासवणे
अहियासे ॥११॥ आगाढे दूरेपासवणे अहियासे ॥१२॥ ॐ ॥
अणागाढे आसन्ने उच्चारे पासवणे अणहियासे ॥१३॥
अणागाढे मज्जे उच्चारे पासवणे अणहियासे ॥१४॥ अणा

गाढे दूरे उच्चारें पासवणे अणहियासे ॥१५॥ अणागाढे
 आसन्ने पासवणे अणहियासे ॥१६॥ अणागाढे मज्जे पास
 वणे अणहियासे ॥१७॥ अणागाढे दूरे पासवणे अणहिया
 से ॥१८॥ अणागाढे आसन्ने उच्चारें पासवणे अणहियासे
 ॥१९॥ अणागाढे मज्जे उच्चारें पासवणे अणहियासे ॥२०॥
 अणागाढे दूरे उच्चारें पासवणे अणहियासे ॥२१॥ अणा
 गाढे आसन्ने पासवणे अणहियासे ॥२२॥ अणागाढे मज्जे
 पासवणे अणहियासे ॥२३॥ अणागाढे दूरे पासवणे अणहिया
 से ॥२४॥ यथंङिला पणिलेहण पाठकहा ॥ ॥२५॥

॥२५॥ हिवै यंङिला कहां करण सोकहेहै ॥२६॥

॥२६॥ ६ यंङिला सय्याकै दोनुं तरफ दहणें पासे (३)
 वामपासे (३) पणिलेहै ॥ ६ यंङिला दरवज्जेकै भीतर पासे
 दहणें ३ वामें ३ पणिलेहै ॥ ६ यंङिला दरवज्जेकै बाहर
 दोनुं पासे पणिलेहै ॥ ६ यंङिला (कहां) उच्चार प्रभवण
 को जगा दोनुं तरफ पणिलेहै ॥ इति २४ यंङिला पणिले
 हणविधि संपूर्णम् ॥२७॥ ॥२८॥ ॥२९॥

॥२९॥ अथ पात्तिकादि पणिकमण विधि लि० ॥३०॥

॥३०॥ (तिहां) प्रथम बंदिनू सूत्र पर्यंत । देवसिक
 पणिकमी । १ खमासमण देह । देवसो आलोदयं पणि
 कंता । इत्थां सं० भ० । पणिय सुहपत्ती पणिलेहं । (चौमा
 से) चौमासीयं सुहपत्ती । (संवत्तरोयें) संवत्तरी सुहपत्ती
 पणिलेहं (कहै) पठै (गुरुकहै पणिलेहै) पठै इत्थं कहै ।

दूजी खमासमण देई । मुहपत्ती पडिलेही । वांण्णाद्यै ।
 तिहां (पक्खीमें) पक्खो वइत्तंतो । (चौमासी पडि०) चौ
 मासी वइत्तंतो । संवत्तरौमें संवत्तरो वइत्तंतो । इम यथा
 योगे कहै । (पठै गुरु कहै) पुण्यवंतो देवसौनें स्थानिकै
 पाक्खिक (चउन्नासिक) संवत्तरिक भणज्यो । ठौं कजयणा
 करज्यो । मधुर खरै पडिकमज्यो । खासै सो विवरा सुइ
 खासज्यो । मांजलमें सावचेतरहज्यो । पठै सगलाही कहै ।
 तहत्ति । पछै जठो । इत्थाका० सं० भ० । संवुद्धा खामणे
 णं । अबुद्धिउमि अबिभंतर । पक्खियं (३) खामेज्जं (गुरु
 कहै खामेह) पठै मस्तकै अंजली करतो यको । इत्थं खा
 मेमि पक्खियं (३) (कहै) गोडालीये वैसी । मस्तकनमावो ।
 दक्षिणहाथ गुरुसाहमू करी । मुहपत्ती सुखे देई । (पक्ख
 यें) पनरसङ्गं दिवसाणं । पनरसङ्गं राईणं । जंकिंचि अप्प
 त्तियं । (इत्यादि सर्वपाठ कहै) चउमासे । चउल्लं जासा
 णं । अट्ठहं पक्खाणं । वीसोत्तरसो राइ दियाणं । जंकिं
 चि अप्पत्तियं । (इत्यादि कहै) संवत्तरौये) दुवाल सल्लं मा
 साणं । चौवीसल्लं पक्खाणं । तिन्नि सयसद्धि राइ दियाणं ।
 जंकिंचि अप्पत्तियं (इत्यादि कहै) तिवारे (गुरुपिण मिट्ठा
 मि दुक्कणं कहै) । तिहां दोय साधु उचरता ज्जवै (तो) पा
 खिये (३) चौमासीये (५) संवत्तरौये (७) साधुनें खमावै ।
 पठै जठो । अवग्रह मांहि रज्जो कहै । इत्थाका० सं० भ० ।
 पक्खियं आलोवू (गुरु कहै आलोएह) पठै इत्थं आलोएमि ।
 जोमेपक्खिउ (३) अइयारोकउ (इत्यादि सूत्रभणो) संचेपै
 (अथवा) विस्तारै । पाखी चौमासो । संवत्तरौ । अतीचार

आलोचै । पठै । सवस्वविपक्खिय (३) इत्यादि । इच्छाकारि
णसंदिस्सह पर्यंत कहै । तिवारे (गुरु कहै) चउत्येण पडि
कमह (चौमासै) ठट्ठेण पडिकमह (संवत्सरौयें) । अट्ठमेण
पडिकमह । इच्छं । तस्समिच्छामि दुक्कं (कही) द्वादशावर्त्त
वांदणादेवै । पठै । इच्छाकारेण संदिस्सह भगवन् । देवसियं
आलोइयं पडिकंता (१) प्रत्तेयखामणेणं । अबुद्धिउमि अ
ब्भितरपक्खियं (३) खामेजं । (गुरु कहै खा०) पछै । इच्छं खा
मेमिपक्खियं । ३ (इत्यादि पाठ) सर्व पूर्वे कच्छो । तिमकही ।
मिच्छामि दुक्कं देई । खमावै । पठै । वे वांदणादेई । भग
वन देवसियं आलोइयं पडिकंता पक्खियं (३) पडिकमावेह ।
(गुरु कहै सन्नं पडिकमह) । पठै इच्छं कही । करेमि भंते
सामाइयं । इच्छामि ठामि काउसगं । जोमेपक्खिउ (३)
(इत्यादि कही) तस्सुत्तरी० अन्नत्थू० कही । काउसग करै
गुरुपाखी सूत्र कहै । ते सांभलै । अने गुरु थको जूदापडि
कमता ऊवै (तो) एक आवक खमासमण देई कहै । भग
वन सूत्र भणुं । (गुरु० भणह) । इसो वचन मनमें धारी ।
(इच्छं कही) जमो थको । हाथ जोडो० मुहप्रत्तो मुखे देई ।
तौननवकार कही । मधुर खरै सूत्रार्थ मनमें चिंतवतो ।
(वंदितु सूत्रगुणें) बीजांआवक । करेमि भंते० । इच्छामि ठा
उं काउसगं । तस्सुत्तरी (अन्नत्थू कही) काउसगमे रत्तां
सुणें (सूत्रप्रांते) एमो अरिहंताणें कही (काउसग पारी)
जमा थका तीन नवकार गुणों (वैसै) पठै तीन नवकार (३)
करेमि भंते कही । इच्छामि पडिकमिउं । जोमे पक्खिउ (३)
इत्यादि कही । (वंदितु सूत्र गुणें) पडिकमे देवसियं सब ।

(एहनें ठिकाणे) पडिकमे पक्खियं । चौमासीयं । संवत्तरियं (सव्वं कहै) पठै जठो । अम्भुट्ठिमि आराहणाए (इत्यादि परिपूर्ण भणौ) खमासमणदेई । इत्था० सं० भ० । मूलगुण उत्तरगुण अतीचार विशुद्धि निमित्तं । काउसग्ग करू (गुरु कहै करेह) पठै इत्थं कहौ । करेमि भंते सामा० इत्थामि ठाउं काउसग्गं । तस्स० अन्नत्थू । (इत्यादि कहौ) पाखीये (१२) लोगस्स । चौमासै (२०) लोगस्स । संवत्तरोये (४०) लोगस्सनो काउसग्ग करै । एक नवकार ऊपर काउसग्ग करौ । (पारी) लोगस्स कहै । वैसी । सुहपत्तो पडि लेही । वेवांदणा देई । इत्था० सं० भ० । समाप्ति खामणेणं । अम्भुट्ठिमि अग्गिभंतर । पक्खियं (३) खामेजं (गुरु कहै खामेह) पठै । इत्थं खामेमि पक्खियं । (इत्यादि पाठ) पूर्वं कह्यो । तिम कहै । (पठे) इत्थाका० सं० भ० । पाखी (३) खामणा खामूं (गुरु कहै) । पुण्यवंतो । चारवेरं खमासमण देई । तीन२ नवकार कहौ । पाखी (३) समाप्त खामणाखा मह । पठै । आवक एक खमासमण देई । मस्तक नोंचो न मावी । तीननवकार गुणं । इम चार वार कहे । पठै । (गुरु कहै नित्यारग पारगाहोह) पठै आवक कहै । इत्थं इच्छामां अणुसट्ठिं (कहौ) (गुरु कहै) पुण्यवंतो । पाखी नें लेखै । एक उपवास । (अथवा) दोय आविल (अथवा) तीन नौवी । (अथवा) चार एकासणां । (अथवा) वेहज्जा रसिम्भाय करी । एक उपवासनी पैठ पूरज्यो । पाखीनें स्थानकै देवसिक भणिज्यो । इम चौमास एसव्व दुगणो कहणो । संवत्तरोये विगुणो कहणो । पठै जिले तपकीधो

जुवै । ते पइद्वियं कहै । न कीधौ जुवै । ते कहै । तहसि ।
 पछै वे वांदणां देई । अम्बुद्विजमि अम्बिंतर । देवसियं खा
 मेमि । (इत्यादि कहै) पछै वे वांदणा देई । आयरिय
 उवउभाए० तीन गाथा कहै । इम आगै सर्व विधि । देव
 सिक पडिक्कमणानी करै । पिण इतरो विशेष है । श्रुत
 देवतानो काउसगं करी स्तुति कहै । पीछे भवणदेव
 याए करेमि काउसगं (इत्यादिविधे) भवनदेवतानो काउ
 सगं करी । स्तुति कहै । दोलदेवतानो काउसगं करै ।
 (तथा) तोने पर्वे । वनो स्तवन अजित शांति कहणो । लघु
 स्तवन । उपसर्गहेर स्तोत्र कहणो । तथा पडिक्कमणो पुरो
 जवां । पछै । एक आवक गुर्वाज्ञायें । नमोर्हतिस्त्रा कहै ।
 शांतिस्तोत्र १७ गाथा प्रमाण कहै । बीजा सर्वसुणे । नि
 र्णाने रात्री पोसह न जुवै (ते) पोसह सामायिक पारी
 सांभले । इति पाक्षिकादि(३) पडिक्कमणविधिः ॥३॥

॥३॥ हिवै रात्रि प्रतिक्रमण मांहे ठमासी तपचिंत
 वीयै तेविधिलिखयैहै ॥३॥ श्रीमहावीर स्वामौना तौर्यमे
 उत्कृष्टो ठमासी तपहै । रे जीव ते करि सकै नकरि सकुं
 इम एक दिन उठो । करि सकै (नकरि सकुं) । इम एकेक
 दिन उठो करतां । उगुण तीस दिन जणा ठमास जुवै ।
 तिहां सधी पूठिये । पठै । (पंचमासी) करि सकै । नकरि
 सकुं । एक दिन जणी पंचमासी करि सकै (नकरि सकुं) ।
 इम एकेक दिन उछो करतां । उगुण तीस दिन जणी ।
 पंचमासी लगे पूठिये । पठै । (चउमासी) एक दिन जणी ।

दोय दिन जणी । इमहीज विमासी । दुमासी । यावत,
(एक मासकरि सकै) । नकरि सकुं । पठै । एक दिन जणो
कियां । सोलह दिननो चौ लीसम तप थाइ । ते करि सकै
(नकरि सकुं) । पठै । वे वे भात घटावतां पूछियै । (ते इम)
वलीसम करि सकै (नकरि सकुं) । (इम) लीसम । अठ्ठवी
सम । छावीसम । चौवीसम । बावीसम । वीसम । अठा
रसम । चौदसम । बारसम । दशम । अडम । ठह । चउत्थ ।
तप करि सकै । (नकरि सकुं) । (इम) आबिल । निवो ।
एकासणो । पुरिमड्ड । पोरसी । नवकारसी । (ताई) जो पञ्च
क्लांण करवो जवै । (सो) मनमे' धारी । काउसग पारै ।
इति कृष्णासी तप चिंतवन विधिः ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

*

॥ॐ॥ दुहा ॥ श्रीजिन चंदसुरिंद । नितुराजत गहरा
जान । वाचक अमृत धर्मगणि । सोस जमा कल्याण ॥ १॥
सय अठार अमतीस मज्जि । जेशलमेरु सुथान । आवक
विधि संग्रह कियो । मूल ग्रंथ अनुमान ॥ २॥ श्री जिनप्रभ
सूरि कृत विधि प्रपा ॥ १॥ खरतर मंजलाचार्य । तरुणप्रभ
सूरि कृत खटावश्यक वालाबोधं ॥ २॥ सामाचारीशतकं ॥ ३॥
वंदारुहृत्ति ॥ ४॥ प्रवचनसारोच्चारहृत्ति ॥ ५॥ आचारदिन
करं ॥ ६॥ योजिन पतिसूरि सामाचारी पञ्च ॥ ७॥ शिवनि
धानोपाध्याय कृत लघु विधि प्रपादि ॥ ८॥ ग्रंथांश्च विलोक्य
अयं विधि प्रकाशो निर्मित ॥ इति आवकविधि प्रकाशः
परिपूर्णतामगात् ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ अथ साधू (अने) आचरक । दोनु टंक पत्रिकमणो करै । तेहनो हेतु (नांव) सुतलव लिखतैहें ॥ ॥ तिहां पापसेतो निवर्त्तन होणो (ते) पत्रिकमणोकाहियै । ते ग्याना चार १ दर्शनाचार २ चारित्राचार ३ तपाचार ४ वीर्या चार ५ (एपंच आचारसुद्धि निमित्त) औगुरु साखें । अने गुरु अभावे धापनाचार्यशाखे पत्रिकमणो करवो (तेहना ठ अध्ययनछै) सामाद्वयं १ । चउवीसत्यं २ । वंदणयं ३ । पत्रिक मणं ४ । काउसगोपू । पञ्चक्वाणहमिति (तिहां) सामायिके करौ चारित्राचारनो सुद्धियायै । चउवीसत्ये करौ दर्शना चारनो सुद्धता थायै । वंदणें करौ ग्यानादिक आचारसुद्ध थायै । पत्रिकमणें करौ ग्यानादिकना अतीचारानो सुद्ध थायै । अने पत्रिकमणायी जे अतीचार शुद्धनथाइ (ते) काउ सगें शुद्धथाइ । पञ्चक्वाणें करौ तपाचार शुद्धथाइ । अने वीर्याचार इणें ठएकरौ शुद्ध थाइ ॥ ॥ हिवै देववांदनादि अनुक्रमे पत्रिकमणो थायै । तेहना हेतुकहै ॥ ॥ सुद्धपत्रिक मणो मोक्षनो कारणछै । ते मंगलविना निर्विघ्न पणें प्रमाण नचटै । तिसंवास्तै धुरै अवश्य मंगल करवो । तिहां मंगल तो अनेक प्रकारनो है । पिण ओदेवगुरु वांदन सरीखो बीजो मंगल कोई मही (तेमाटे) प्रथम नमस्कार शक्रस्तव पूर्वक च्यारे युइए देववांदी । च्यारे खमासमणें गुरुवांदे । लो कमे पिण पहिलां राजाने नमस्कार करौ (पठै) प्रधान प्रसु खने नमे । इहां राजा समान तीर्थ कर (अने) प्रधानादिक समान आचार्यादिकछै (इम मंगल करौ) पत्रिकमणाने धुरे समस्त अतीचारनो बीजक (सब्सवि देवसिय) इत्या

दि कही) मित्रामि दुक्कणं देवै । पठै ज्ञानादिक मांहे ।
 चारिवना अधिक पणा जंती । प्रथम चारिवाचार शुद्धि
 निमित्तो । करेमि भंते सामाद्वय (मित्यादि तीन सूत्र
 भणै) तिहां समता परिणामे सर्वधर्म कार्यकरवा (ते
 माटे) प्रथम सामायिक आवश्यक कछो ॥३॥ पछै प्रभा
 तनी पणिलेहण थी मांजो । दिवसना कीधा अतीचार
 गुरु आगै आलोइवाकै । ते धाख्यां विना भलौ रौते' आ
 लोवाइ नही (ते माटे) काउसग्न करै । अतीचार मनमे
 धारै । पठै लोगस कछै (जे माटे) एसामायिकादिक सुद्ध
 मार्ग इहां कष्टभादि त्रुवौस तीर्थ करे आपसेथो (अने)
 भव्यजीवाने उपदिश्यो । ते कारणे । बीजै आवश्यक चउ
 वीस भगवंतनी स्तवनाकरवी कही ॥३॥ पठै धर्ममांहे
 विनयना प्रधान पणा जंती । गुरुने वांदणादेई । अती
 चार आलोइवा । अने वांदणाकै । तेशरीर सुद्ध विना न
 देखौ (तेमाटे) प्रथम सुहपत्ती पणिलेही । सुद्धकरी । तिण
 थी कावा पणिलेहै । तीजै आवश्यक वांदणा देवी कही
 ॥३॥ पछै गुरु आगै । अतीचार आलोइ प्रायश्चित्त मार्ग
 (गुरु कछै पणिकमह) (जे माटे) कितना इक अतीचार
 तो आलोयां थी सुद्ध यथा । अने कितना इक न यथा (ते
 सुद्ध करवानो) चोथो आवश्यक पडिकमणो कछो ॥ ३ ॥
 तिहां उत्तमकार्य सर्व नवकार पूर्वक करवा (तेमाटे) प्रथम
 नवकार कछै । अने समभाव धारी पणिकमवुं (ते माटे)
 पठै सामायिक सूत्रकछै । तिवार पछै साधु आवक आप
 आपणा अतीचार पणिकमवा निमित्तो सूत्र भणै । पछै

समस्त अतीचार रूप भार निवर्त्तवे करी । हलको ऊवो
 थको । उभो थई सूत्र पूर्ण करै । इम अतीचार पण्डित
 भी । श्रीगुरुने विषै पोतानों कीधो कोई अपराध खमाइ
 वानिमित्त । वांदणा देवै । पठै गुरु प्रमुखने खमावै । काच
 सग्न निमित्त । फेर वांदणा देवै । ऐ वांदणा गुरुने अप
 णो आधी न पणो जणाइवा निमित्त पिण जाखवौ । पठै
 (आवक) आयरिय छवज्जाए (इत्यादी तीन गाथा भणै)
 हिवै आलोयख पडिक्कमणा थौ शुद्ध न थया (जे) चारिखा
 दिक नामोटा अतीचार (ते) शुद्ध करवाने अर्थे पांचभो
 आवश्यक काउसग्न करै ॥३॥ तिहां । प्रथम सामायिका
 दि तीन सूत्र भणी चारिखाचार शुद्धि निमित्त दोइ
 लोगस चिंतवै । इहां तीजी वार वले सामायिक उच्चा
 रण कीधो (ते) सर्व धर्म क्रिया समता परिणामे कीधो
 सफल थाइ । ए अर्थे । पठै ज्ञान थौ समकित अधिको है
 (तेमाटे) दर्शनाचार शुद्धि निमित्त लोगस कहौ । सब
 खोए (इत्यादि सूत्र भणी) एक लोगसग्नो काउसग्न करै ।
 पठै श्रुतज्ञानाचार शुद्धि निमित्त । पुक्खरवर दोवड्डे (क
 ही) सुवस भगवड (इत्यादि भणी) बीचो एक लोगसग्नो
 काउसग्न करै । इहां प्रथम काउसग्न दोव लोगसग्नो
 कह्यो । ते ज्ञानादिक थौ चारिखनो अधिकपणो ठे (ते
 माटे) वली । ग्यानादिकनो अपेक्षाये चारिखने अतीचार
 घणा लागै । तेपिण कारण जाखवो । पठै ज्ञान । दर्शन ।
 चारिखाचार । निरतोचार पणो आचरवानो फलभूत
 श्रीसिद्ध भगवान तिनारी सुवना सिद्धाण बुद्धाण (इत्यादि

भणें) पठै हिवणां उपगारी श्रीमहावीर खामी ठै (ते माटे) जो देवा णविदेवो (इत्यादि तेज्जनी स्तवना करै) पठै महातीर्थपणा जंती। उज्जितसेल सिंहरे (इत्यादि तीर्थ स्तवना करै) इम चारिल दर्शन ज्ञानाचार सुद्ध करी। समस्त धर्मक्रियानो श्रुतज्ञान कारण ठै (तेमाटे) श्रुत समृद्धि निमित्तें। श्रुतदेवतानो काउसग्न करी स्तुति कहै। पठै जेहना चोखमें रहियै। तेचोख देवतानो काउसग्न करी स्तुति कहै। (सिद्धांत माहे)। तीजै व्रतें निरंतर अवग्रह याचना, रूप भावना कहैकै। तेसांचवण निमित्तें एकाउसग्न संभवै है। ए दोन्हुं काउसग्न पूर्वधारिये आचर्या है। (आवश्यकवृत्ति चूर्णि भाष्यादिक माहे) श्रीहरिभद्र सूरि प्रमुख मोटे आचार्यें कछ्याठै (तेमाटे) प्रमाण है। पठै काउसग्न थी। कई अतीचार सुद्धनयया ते सुद्धकरवाने। ठंडो आवश्यक पच्चक्खण कछ्यो। तेपूर्व कीयो होय (ते) इहां तेहने ठामें। मंगलीक निमित्तें। नव कार एक कहै। सुहपत्ती (अने) कायापडिलेही। श्रीगुरुने वांदणादेई। इह्यामो अणुसिद्धि कहै। तुम्हारी आज्ञायेंम्हें पद्रिकमणो कौधो। एहवुं गुरुने जणाविवा निमित्तें। ए वांदणा कछ्या। इतरै पद्रिकमणो परिपूर्णययो ॥३॥ हिवै निर्विघ्न पणें पडिकमणो पूर्ण होवा थकी घणो हर्ष ऊपनो तियें करी। गुरु एक स्तुति कछ्यां थका। सर्वसाधु आवक वडैमान खरे तीन स्तुति कहै (इहां गुरुना वचनने अंते) शिष्यादिक। नमो खमासमणाणं (एहवो गुरुने नमस्कार कहै) ते गुरुवचननो बडमान रूपठै। पठै शक्रस्तव कहै।

आचार्यादिकनें वांछे । सर्व धर्मक्रिया श्रीदेवगुरुभक्ति
पूर्वक सफल थायै (ते माटे) प्रतिक्रमणाने प्रारंभे (तथा)
अंतें देवगुरुवंदन कछो ॥३॥ हिवै प्रतिक्रमणां मांहे । वा
रित्वादिमुद्धि निमित्ते । पूर्वे काउसग्न कीधा छे । तोपिय
वली विशेष शुद्धि निमित्ते । च्यार लोगसूनो काउसग्न
करो । मंगलनिमित्ते लोगस कहे । जे साधु यावक आ
त्मायीं ऊवै । ते एहेतु समज्जी । विधि पूर्वक उपबोग सुं
प्रतिक्रमणो करै । ते लीलाये भवसमुद्र तरै । सिद्धि संप
दा वरै ॥३॥ आवश्यक वृत्तादेः । प्रतिक्रमणहेतवः ।
निबद्धाभाषयोद्धत्य । साधुआद्यादि हेतवे ॥१॥ वाचकाब्ध
तधर्माणां । शिष्येणात्महितेच्छना । क्षमाकल्याणगणिना ।
वीकानेर पुरे सुदा ॥२॥ इति प्रतिक्रमणहेतवः संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीदेवचंदजीकृत स्नातपूजा लि० ॥

॥३॥ चौतौसे अतिशयजुड । वचनातिशये जुस ॥ सो
परमेसर देषभवि । सिंहासणसंपत्त ॥१॥ (ढाल) सिंहासण
बैठा जगभाण । देखी भविजनगुणमणिखाण ॥ जेदीठैतुज
निम्नलजाण । लहीयै परम महोदय ठाण ॥१॥३॥ कुसु
मांजलिमेलो आदि जिणन्दा । तोरा चरणकमल चोवीस
पूजोरे ॥ चोवीस सोभागी । चोवीस वैरागी ॥ चोवीस
जिनन्दा । कुसुमांजलिमेलो आदिजिणन्दा ॥१॥(१) (गाया)
जोनिअ गुण पज्जवरम्यो । तसु अनुभवएगत्त ॥ सुहृदगुण
आरोपतां । ज्योति सुरंगनिरत्त ॥१॥ (ढाल) जो निज

(१) इतना कही कुसुमांजली चढाईजै, चरणे टीकीदीजै कुसुमांजली ।

आतमगुण आणन्दि । पुमालिसंगे जेह अफन्दी ॥ जे परमे
सर निज पदलीन । पूजो प्रथमो भव्य अदौन ॥३॥ कुसुमां
जलि मेलो शांति जिणन्दा । तोरा चरण कमल चो० ॥
कुसुमांजलि०॥२॥ २ ॥३॥ (गाथा) निम्बलनाण प्रयासकर ।
निम्बलगुणसम्पन्न ॥ निम्बल धम्मवएसकर । सो परमप्पाध
न ॥१॥ (ढाल) लोकालोक प्रकासकनाणी । भविजनतारण
जेहनी वाखी ॥ परमानन्दतणी नीसाणी । तसुभगते सुज
मति ठहराणी ॥ २ ॥३॥ कुसुमांजलि मेलोनेम जिनन्दा
तौरा च० ॥३॥ ॥ ३ ॥ (३) (गाथा) जे सिज्जा सिज्जन्ति
जे । सिज्जिस्सन्ति अणन्त ॥ जसु आलम्बन ठवियमण ।
सो सेवो अरिहन्त ॥ १ ॥ (ढाल) शिव सुखकारण जेह वि
कालै । समपरिणामे जगतिनिहालै ॥ उत्तम साधन मार्ग
देखालै । इन्द्रादिक जसु चरण पखालै ॥ कुसुमांजलि मेलो
पास जिणन्दा ॥ ४ ॥ (४) ॥३॥ (गाथा) सम्पदिक्की देशजय ।
साज्जसाज्जणीसार ॥ आचारज उवज्जायसुणि । जो निम्बल
आधार ॥ १ ॥ (ढाल) ॥ चौवीह संघे जेमनधाखो । मोज
तणो कारण निरधाखो ॥ विविह कुसुमवर जातगहेवी ।
तसु चरणे प्रणमंति ठवेवी ॥ २ ॥ कुसुमांजलि मेलो बीर

(१) कुसुमांजली चढाईजै । गोडां टीकी दीजै । हाथमे कुसुमां
जली लेई । नमोर्क सिद्धा० कही पढै ।

(२) कुसु० । दोवु हाथे टीकी दीजै । मुखै पढै । नमोर्क सि० ।

(४) कुसु० । मुखके टीकी दीजै । पीछे चमर हाथमे लेकर
मुखसे ऐसा करै ।

(५) कुसु० चढ़ाईजै । दोनु' खांघे टीकी दीजै । सु० नमोई चि०

माताजी अनोपम ॥ हरखो रायनें भासै । राजा अरय
प्रकासै ॥ ५ ॥ जगपति जिनवर सुखकर । होखै पुत्र
मनोहर ॥ इंद्रादिकजसु नमसै । सकल मनोरथ फलसै
॥ ६ ॥ ॥ (वस्तु) ॥ ॥ पुन्य उदय २ ॥ जपना जिन
नाह । माता तब रयणी समे । देखि सुपन हरखंत
जागीअ । सुपन कही निज कंतनें ॥ सुपन अरथ सां
भलै सो भागीय । विभुवन तिलक महागुणी ॥ हो
खै पुत्र निधान । इंद्रादिक जसु पायनमी ॥ करसै सिद्धि
विधान ॥ १ ॥ (ढाल) ॥ चंद्रा, उल्लालानौ ॥ सो
हमपति आसन कंपीयो । देखै अवधे मन आणंदी यो ॥
सुऊ आतम निरमल करण काज । भवजल तारण प्रगद्यो
जिहाज ॥ १ ॥ भव अन्वौ पारगसत्यवाह । केवलनाणा
ईअ गुण अगाह ॥ शिव साधन गुण अंकूर जेह । कारण
उलझो आसाहि मेह ॥ २ ॥ हरखै विकसे तव रोमराय ।
वलयादिकमां निज तनु नमाय ॥ सिंहासणी ज्यो
सुरिंद । प्रणमंतो जिन आनन्द कन्द ॥ ३ ॥ सगअन्पय
समुहा आवितत्य । करौ अंजली प्रणमिअ मत्य सत्य ॥
सुख भाषे एक्षण आजसार । तियजोयपह्ण दीठो उदार ॥ ४
२२२ निसुखो सुरलोचदेव । विषयानल तापित तनु समेव ॥
तसु शान्तिकरण जलधरसमान । मिथ्याविष चूरण गर
ज्वान ॥ ५ ॥ ते देव जगत्तारण समत्य । प्रगद्यो तसु प्रणमी
ऊवोसनत्य ॥ इमजंपी सक्रसव करेवि । तव देवदेवी हरषे
सुखेवि ॥ ६ ॥ गावै तवरंभा गीतगान । सुरलोक ऊवोमज्जल
निधान ॥ नरखेवें आरजवंसठाम । जिनराज बधे सुर हर्ष

ધામ ॥ ૭ ॥ પ્રિતા માતા ઘરે ઉત્તુવ અલેષ । જિન શાસન
મજ્જલ અતિવિશેષ ॥ સુરપતિ દેવાદિક હરખસક્ક । સંયમ
અરણો જનનેં ડમગ્ગ ॥ ૮ ॥ સુભવેલા લગનેં તોર્યનાથ ।
જનમ્યા દંદ્રાદિક હર્ષ સાથ ॥ સુખપામ્યાં ત્રિભુવન સર્વજી
વ ॥ બધાઈ વધાઈ થઈ અતોવ ॥ ૯ ॥ (૬) (ઢાલ) શાન્તિને
કારણે દંદ્ર કલસામરે ॥ એદેશી ॥ ॥ ઐતીરચપતિનો
કલસમજ્જન । ગાદ્યે સુખકાર ॥ નરખેલ મંદ્રણ દુહ વિહં
દ્રણ । મવિક મન આધાર ॥ તિહાં રાવરાણા હરણ ઉત્તુવ ।
થયો જગજયકાર ॥ દિશિકુમરિ અવધિ વિશેષ જાણી ।
લહ્યો હરણ અપાર ॥ ૧ ॥ નિઅ અમર અમરો સક્કુમ
રી । ગાવતી ગુણઠન્દ ॥ જિન જનનો પાસે આય પજ્જતો ।
ગહકતો આણન્દ ॥ હેમાયતે જિનરાજ જાયો । સચિવધા
યોરમ્મ ॥ અમજમ્મ નિમ્મલ કરણકારણ । કરિસ સૂદ્ધ અ
કમ્મ ॥ ૨ ॥ તિહાં ભૂમિ સોધન દોપ દરપણ । વાયવી ઝળ
ધાર ॥ તિહાં કરિયકદલો ગેહ જિનવર । જનનો મજ્જન
કાર ॥ વરરાખતી જિનપાણિ બાંધો । દૈયે દમ આસીસ ॥
યુગકોદ્ગોદો નિ રંજોધો । ધર્મદાયક દૈસ ॥ ૩ ॥

॥ ॥ (ઢાલ) ડહ્લાલાની ॥ ॥ જિનરયણીજી દશદિશ
ડજ્જલતાધરે ॥ સુમલગનેં જી ડ્યોતિસ ચક્કતે સંચરે । જિ
નજનમ્યાજી જિણ અવસર માતા ઘરે ॥ તિણ અવસરજી દં

(૬) એસાં કહકે । સર્વસાતિયા તોન પ્રદક્ષણા દેકર । ચૈત્યવંદ
ણ । સવ્વે તિવિહેણ વંદામિ । પર્યન્ત કરે । પોઠે રોલી (તથા) કેસર
કાઝીમણે હાથમે સાયિયા કરે । ધૂપ દેવે । મગવતકુ તોન વેર
નમસ્કાર કર । કલેસ હાથમે લે । મુલ્લે એસા પઢે । ઐતીરચ

द्रासण पणथरहरे ॥ (बूटक) थरहरै आसन इंद्रचितैकौन
 अवसर एवन्यो । जिन जन्म उच्छव काल जाणी अतिहि
 आणंद ऊपनो ॥ निज सिद्धसंपति हेतु जिनवर जाणि
 भगतें ऊमह्यो । विकसंत वदन प्रमोद वधतै देवनाथक
 गहगह्यो ॥ १ ॥ (ढाल) तब सुरपति जो घंटानाद करावए ॥
 सुरलोके जो घोषणा एहदिरावए । नरक्षेत्रें जो जिन
 वरजनम ऊवो अठै । तसुभगतें जो सुरपति मंदिरगिर
 गठै ॥ (बूटक) गठै मंदिर शिषर ऊपर भवन जीवन
 जिनतणो । जिनजनम उल्लव करण कारण आवज्यो सवि
 सुरगणो । तुम सुद्ध समकितथासै निरमल देव देवी नि
 हालतां । आपणा पातिक सर्वजासै नाथ चरणप्रपालतां
 ॥ ३ ॥ (ढाल) इम सांभल जो सुरवर कोटि वल्लमिली ।
 जिनवंदण जो मंदिर गिरिसाहमी चली । सोहमपतिजो
 जिनजननी धरि आविया । जिनमाताजो वांदी खामिबधा
 विया । (बूटक) वधाविया जिनवर हर्ष बडलै धन्यऊं दूत
 पुन्यए । जैलोक्य नायक देवदौटो सुऊ समो कुण अन्यए ।
 हे जगत जननी पुव तुम्हचो मेरु मज्जन वरकरी । उल्लं
 गतुम्हचै बलिय थापिस आतमा पुन्ये भरी ॥ ४ ॥ (ढाल)
 सुरनायकजो जिन निज करकमलें ठया ॥ पांच रूपै जो
 अतिसय सहिमायें स्तया । नाटक विधिजी तबवत्तीस आ
 गल वहै । सुरकोटो जो जिनदरसणनें ऊमहै (बूटक) सुर
 कोटि कोटो नाचतो बलिनाथ सचिगुणगावती । अपठरा
 कोटो हायजोटी हाव भाव दिखावतो । जय जयो तू जिन
 राजजगगुरु एम दै आसीसए । अम्हवाण सरण आधार

जीवन एक तू जगदीस ॥ ४ ॥ (ढाल) सुरगिरवर जी ।
 पांशुक वनमें चिह्न दिसै । गिरसिल परजी सिंहासन
 सासय वसै । तिहां आणीजो शक्र जिनखोले ग्रह्या । चौस
 द्वै जी तिहां सुरपति आवी रह्या ॥ (चूटक) आविया सुर
 पति सर्वभगतै कलश खेणिवखाव । सिद्धार्थ प्रसुहा तीर्थ
 उपधि सर्ववस्तु अणावण । अच्युत पति तिहां ऊकमकौनो
 देवकोप्ताकोप्तिने । जिनमज्जनारथ नीरलखावो सवे सुरक
 रजोप्तिने ॥ ५ ॥ (ढाल) शांतिने कारणै इंद्रकलशभरै । ए
 देशो ॥ ॥ आत्म साधन रसौ देवकोप्तीहसो । उन्नसी
 ने धसी खोरसागर दिसी ॥ प्रौढदह आदि दह गंगप्रस
 हानई । तीर्थजल अमल लेवा भणी ते गई ॥ १ ॥ जातिअन
 कलश करि सहस्र अष्टोत्तरा । ठल चामरय सिंहासण सुभ
 तरा । उपगरण पुष्पचंगेरि प्रसुहासवे । आगमें भासिया
 तेम आणौठवे ॥ २ ॥ तीर्थजल भरियकर कलस करि देवता
 गावता भावता धर्म उन्नतिरता । तिरिय नर अमरने
 हर्ष उपजावता । धन्य अह सगति सुचि भगति इम भा
 वता ॥ ३ ॥ समकित बीज निज आत्म आरोपिता । कलश
 पाणीमसे भक्तिजल सौचता । मेरुसिंहरो वरै सर्वआव्या
 वही । शक्रउद्यंग जिनदेखि मनगहगहो ॥ ४ ॥ ॥ (गाथा)
 ॥ ॥ हंहो देवा अणाई । कालो अदिष्टपुत्रो । तिलोय ता
 रणो । तिलोयबंधु । मिश्रतमोह विहंसणो । आणादतिन्ना
 बिणासणो । देवाहि देवोदिष्टो । दिष्टो हि अयकामेहिं ॥ १
 ॥ ॥ (ढाल तेहिज) ॥ ॥ एमप्रभणति वणभुवण जोई सरा ।
 देव वेमाणिया भक्तिधन्यायरा ॥ केविकप्यद्विया केवि भिन्ना

गुणा । केद्वर रमण वयणेण अइउल्लगा ॥ ५ ॥ (वस्तु) ॥ तस्य
अच्चय इन्द्र आदेश । करजोति सवदेवगण । लेयकलस
आदेसपामीय । अदभुतरूप सरूपजुय । कवण एह पुष्टंतसा
मीय ॥ इन्द्र कहै जगतारणो । पारग अमहपरमेस । नाय
कदायक धम्मनिहि । करीयै तसु अभिसेस ॥ १ ॥ ॥ (ढाल
हमी) ॥ ॥ ॥ तोर्थकमलवर उदक भरीने । पुष्कर सागर
आवै (एहनी) ॥ ॥ ॥ पूर्णकलस सुचि उदकनी धारा ।
जिनवर अंगै न्हावै । आतम निरमल भाव करतै वधते
शुभपरिणामे । अच्युतादिक सुरपति मज्जन लोकपाल
लोकांत । सामानिक इन्द्राणी पसुहा इम अभिषेक
करंत ॥ १ ॥ पु० (गाहा) ॥ ॥ तब ईसान सुरिंदो । सक
पभणइ करिऊ सुपसावो । तुम्ह अंके मह नाहो । खिण
मित्त अमह अण्हे ॥ १ ॥ तासकिंदो पभणइ । साहमीय
वज्जलंमि बज्जलाहो । आणाइवंतेण गिरहह होउकय
त्याभो ॥ २ ॥ । (१) (ढाल) ॥ ॥ सोहमसुरपति ह्णभ
रूप करि । झवण करै प्रभु अंगै । करिय विलेपण पुष्प
मालठवि । वर आभरण अभंग । सो० ॥ १ ॥ तव सुरवरवज्ज
जय रव करै । निझै धरि आणंद । मोक्ष मारग सारथ
पति पाभ्यो । भाजिसु हिव भवफंद ॥ सो० ॥ २ ॥ कोटि
बत्तोस सोवन उवारो । वाजंतै वरनाद । सुरपति सिंध
अमर ओप्रभने । जननीने सुप्रसाद ॥ ३ सो० ॥ आणीथापै
एस पयंपै । अमहनिसतरिया आज । पुव तुम्हारो धणीय

(१) इतला कचि सब स्नातिया प्रभूजी उपरि कलश ढालै खुबसे
ऐसा कहै । सोहमसुरपति० ।

अम्हारो । तारण तरण जिहाज ॥४ सो॥ मात जतनकरि
 राखि ज्यो एहने । तुह सुत अम्ह आधार । सुरपति भग
 ति सहितनंदीसर । करै जिन भगति उदार ॥५ सो॥ निय
 निय कप्प गया सवि निज्जर । कहितां प्रभुगुणसार । दिक्षा
 केवल ज्ञान कल्याणक । इच्छा चित्तमज्जार ॥६ सो॥ खर
 तर गठ जिन आणारंगी । राज सागर उवज्जाय । ज्ञान
 धरम दीप चंद सुपाठक । सुगुरुतणै सुपसाय ॥७ सो॥
 देवचंद निज भगते गायो । जनम महोत्तव ठंद । बोधवीज
 अंकूरो उत्तस्थो । संघ सकल आणंद ॥८ सो॥ ॥ (ढाल)
 ॥ ॥ इम पूजा भगते करो । आतमहितकाज । तजिय वि
 भाव निजभावना । रमतां सिवराज ॥९ सो॥ काल अनंत
 जे ऊवा । होखै जेह जिणंद । संप्रैसीमंधर प्रभु । केवलनाण
 दिणंद ॥ १० ॥ २ ॥ जनम महोत्तव इणि प्रै । आवक रुचि
 वंत । विरचै जिन प्रतिमातणो । अनुमोदनखंत ॥ १० ॥ ३ ॥
 देवचंद जिनपूजना । करतां भवपार । जिनप्रतिमा जिनसा
 रिखो । कही सूख मज्जार ॥ इम ० ४ ॥ इति स्नातपूजा
 विधि संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ अथ अष्टप्रकारो पूजा लिख्यते (१) ॥

॥ (दुहा) गंगामागध क्षीरनिधि । उषधमिश्रितसार ।
 कुसुमे वासित शुचिजले । करो जिन स्नात उदार
 ॥ १ ॥ (ढाल) मणिकनकादिक अष्टविध करि भरी कलस
 रुफार । शुभ रुचि जे जिनवर नमे तसुनही दुरित

(१) जल हाथमे लेके खडा रहै ।

प्रचार ॥ मेरुशिखर जिम सुरवर जिनवर न्हवणअमान ।
करता वरता निज गुण समकित वृद्धि निधान ॥१॥ (ठंद)
हर्ष भरी अमराष्टंद आवै । सुख करि एम आसीस
भावै । जिहां लगै सुरगिरि जंबुदीवो । अमतरा नाथ
जीवातु जीवो ॥ ३ ॥ ॥ (श्लोकः) ॥ ॥ विमल केवल
भासन भास्करं । जगति जंतुमहोदय कारणं । जिनवरं
बहुमान जलोषतः । शुचिमनाः सुप्रयामि विशुद्धये
॥ १ ॥ ॥ ॐ ह्रीं परमात्मने अनंतानंत ज्ञान श
क्तये जन्मजरा मृत्यु निवारणाय । श्रीमज्जिनेद्राय
जलंयजामहे स्वाहा ॥१॥ इति जलपूजा ॥ ॥

॥ ॥ अथ चंदनपूजा(२) ॥ ॥

॥ ॥ (दुहा) बावना चंदन कुमकुमा । मृगमदने धन
सार ॥ जिनतनु लेपै तसुटलै । मोहसंतापविकार ॥१॥
(ढाल) सकलसंताप निवारण तारण सज्ज भविचित्त ।
परम अनोहा अरिहा तनु चरचो भवि नित्त ॥ निज
रूपै उपयोगी धारी जिनगुणगेह । भावचंदन सुह भाव
थी टालै दुरित अठेह ॥ २ ॥ (चालि) जिन तनु चरच
तां सकल नाकी । कहै कुग्रह उग्रता आज धाकी ॥
सफल अनिषेधता आज ह्लाकी । भव्यता अह्न तणी
आज पाकी ॥ ३ ॥ (श्लोकः) सकलमोह तिमश्र विनासनं ।
परमशीतल भावयुतं जिनं ॥ विनय कुंकुम चंदनदर्शनैः ।
सहजतत्त्वविकाशकतेर्च्चये ॥ १ ॥ ॐ ह्रीं परमात्मने । अन
न्तानन्तज्ञानशक्तये ॥ जन्मजरा मृत्यु निवारणाय । श्रीम

(२) चंदन हाथमे लेकै खडा रहै ।

जिनेन्द्राय चंदनं । यजामहे स्वाहा ॥३॥ इति चंदनपूजा ।

॥ॐ॥ अथ तृतीय पुष्पपूजा (३) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (डुहा) शतपत्नी वरमोगरा । चंपक जाइ गुला
ब ॥ केतकी दमणो बौलसिरि । पूजो जिन भरि ठाव ॥१॥
(ढाल) अमल अखंडित विकसित सुभसुमनी घनजाति ।
लाखीणो टोमरठवो अंगौरचो बडभांति ॥ गुणकुसुमें नि
ज आतम मंडित करवाभव्य ॥ गुणरागी जप्त्यागी पुष्प
चढावो नव्य ॥ २ ॥ (चालि) जगधणी पूजतां विविधफूलै ।
सुरवरा ते गिणें क्षण अमूलै ॥ खंतिधरमानवा जिनपद
पूजै । तसुतणा पाप संताप धूजे ॥ ३ ॥ (श्लोकः) विकचनि
र्मल शुद्धमनोरमै । विशदचेतन भाव समुद्भवैः ॥ सुपरि
णाम प्रसूनधनैर्नवैः । परमतत्वमयं हि यजाम्यहं ॥ १ ॥
ॐ ह्रीं परमात्मने० । पुष्पं यजामहे स्वाहा ॥ ३ ॥ ॥
इति पुष्पपूजा ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ अथ धूपपूजा (४) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (डुहा) कृष्णागर रुद्रगदतगर । अंबर तुरक
लोबान । मेल सुगंध घनसार घन । करो जिननें धूपदान ॥
१ ॥ (ढाल) धूपघटी जिम महमहै तिम दहै पातिकट
न्द् ॥ अरति अनादिनौ जावै पावै मन आणंद ॥ जे जिन
पूजै धूपें भव कूपें फिर तेह ॥ नावै पावै भुवधर आवै
सुख अठेह ॥ २ ॥ (चालि) जिनघरे वासतां धूपपूरै । नि

(३) पुष्प हाथमें लेकै खडा रहै ।

(४) धूप हाथमें लेकै खडा रहै ।

द्वत्तदुर्गन्धता जाइ दूरै ॥ धूप जिम सहज जर्बगत खभा
वै । कारिका उच्चगति भावपावै ॥ ३ ॥ (श्लोकः) सकलका-
र्ममहें धनदाहनं । विमल संवर भाव सुधूपनं ॥ असुभमु
ज्ञल संगविवर्जितं । जिनपतिः पुरतोस्तु सुहर्षितः ॥ १ ॥
ॐ ह्रीं परमात्मने० । धूपं यजामहे स्वाहा ॥ ४ ॥ ॥
इति धूप पूजा ॥ ॥

॥॥ अथ दीपपूजा (५) ॥॥

॥॥ (दुहा) मणिमय रजत ताम्रना । पावकरी दृढ
पूर । वसौ सूख कसुं वनी । करो प्रदीप सनूर ॥ १ ॥ (ढाल)
मंगलदीप वधावो गावो जिन गुणगीत ॥ दीपतणी जिम
आलिका मालिका मंगलनौत ॥ दीपतणी सुभ ज्योतौ द्यो
तो जिनसुखचंद ॥ निरखी हरखो भविजन जिम लहो
पूर्णानंद ॥ २ ॥ (चालि) जिनगृहे दीपमाला प्रकासै । ते
हथो तिमर अज्ञान नासै ॥ निजघटै ज्ञानज्योति विकासै ।
तेहथी जगतणा भावभासै ॥ ३ ॥ (श्लोकः) भविकनिर्मल
बोधविकासकं । जिनगृहे सुभदीपक दीपनं ॥ सुगुण राग
विसृद्धसमन्वितं । दधनुभावविकासकतेर्जना ॥ १ ॥ ॐ ह्रीं
परमात्मने० । दीपं यजामहे स्वाहा ॥ ५ ॥ ॥ इति दीप
पूजा ॥ ॥ ॥॥ ॥॥ ॥॥

॥॥ अथाक्षत पूजा (६) ॥॥

॥ ॥ (दुहा) अक्षत पूरसुं । जे जिन आगें सार ।

(५) दीप हाथमें लेके खड़ा रहै ।

(६) अक्षत हाथमें लेके खड़ा रहै ।

स्वस्तिकरचतां विस्तरे । निजगुण भरविस्तार ॥१॥ (ढाल)
 उज्जल अमल अखंडित मंडित अक्षतचंग ॥ पुंजवय क
 रो स्वस्तिक आस्तिक भावै रंग ॥ निज सत्ताने सगुण ।
 उनमुख भावे जेह ॥ ज्ञानादिक गुणठावै भावे स्वस्ति
 कह ॥ २ ॥ (चालि) स्वस्तिक पूरतां जिनप्र आगै । स्व
 स्ति श्रीभद्र कल्याण जागै ॥ जन्मजरा मरणादि असुभ
 भागै । नियत सिव सर्म रहै तासु आगै ॥ ३ ॥ (श्लोकः)
 सकल मंगलकलिल निकेतनं । परम मंगल भावसयं जिनं ॥
 अयति भव्यजना इति दर्शयन् । दधतु नाथ पुरोक्षत स्व
 स्तिकं ॥ १ ॥ उं ह्रीं परमात्मने० । अक्षतं वज्रमहे स्वाहा
 ॥॥ इति अक्षतपूजा ॥॥

॥॥ अथ नैवेद्यपूजा (७) ॥॥

॥॥ (ढुहा) सरस सुची पकवान बड्ड । शालिदालिवृत
 पूर ॥ धरो नैवेद्य जिन आगलै । क्षुधादोष तसु दूर ॥१॥
 (ढाल) लपनथो वरघेवर मधुतर मोतीचूर ॥ सींहेकस
 रियां सेविथा दालिया मोदक पूर ॥ सांकर द्राख सिंधो
 दा भक्तिय्यंजन घतसद्य ॥ करो नैवेद्य जिन आगलै ।
 जिस मिलै सुख अनवद्य ॥ २ ॥ (चालि) ढोवतां भोज्य
 पर भाव त्यागे । भविजना निजगुण भोज्यभांगे ॥ अन्न
 भणी अरुहतणो सरूप भोज्य । आपज्यो तातजौ जगत
 पूज्य ॥ ३ ॥ (श्लोकः) सकल पुङ्गलसंग विवर्जनं । सहजचे
 तनभाव विलासकं ॥ सरसभोजन नव्य निवेदनात् । परम

(७) नैवेद्य मिठाई पकवान हाथे लेकै खड़ा रहै ।

निर्वृतिभावमहं स्पृहे ॥ १ ॥ ॐ ह्रीं परमात्मने० । नैवेद्यं
यन्नामहे स्वाहा ॥ ४ ॥ इति नैवेद्यपूजा ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ फलपूजा (८) ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (दृष्ट्वा) पक्क वीजोर्जिन करै । ठवतां सिवपद
देइ । सरस मधुर रस फलगिणै । इह जिन भेट करेइ ॥
१ ॥ (ढाल) श्रीफल कदली सुरंग नारंगी आंवा सार ॥
अंजीर वंजीर दाहिम करणा पटवौज सफार ॥ मधुर
सुखादिक उत्तम लोक आणंदित जेह । वरण गंधादिक
रमणीक वज्रफल होवै तेह ॥ २ ॥ (चालि) फलभर पूजतां
जगतस्वामी । मनुजगति वेलहै सफल पामी । सकलमनु
ध्येय गतिभेद रंगै । ध्यावतां फलसमाप्ति प्रसंगै ॥ ३ ॥
(श्लोक) कटुक कर्मविपाक विनासनं । सरस पक्कफल व्रज
ढोकनं । वहति मोक्षफलस्य प्रभोपुरः । कुरुत सिद्धफलाय
महाजना ॥ १ ॥ ॐ ॥ ॐ ह्रीं परमात्मने० फलं यन्नामहे
स्वाहा ॥ ॐ ॥ इति फलपूजा ॥ ८ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ अर्घपूजा ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (दृष्ट्वा) इम अर्घविधि जिनपूजना । विरचै जेधिर
चित्त । मानवभव सफलो करै । वाघै समकित वित्त ॥ १ ॥
(ढाल) अगणित गुणमणि आगर नागर वंदित पाय ।
श्रुतधारी उपगारी श्रीज्ञान भागर उवज्भाय । ताम्र
चरणकज सेवक मधुकर प्रय लयलीन । श्रीजिन पूजा गार्द
॥ श्रीफल होमारी प्रमुख राय लेके खड़ा रहे ।

जिनवाणी रसपौन ॥ २ ॥ (चालि) संवत गुणयुग अचल
इंदु। हर्षभरिगाइयो श्रीजिनेंदु। तामुफल मुकतपी सकल
प्राणी। लहै ज्ञान उद्योत धन शिवनिसानी ॥ ३ ॥ (श्लोक)
इति जिनवरदं भक्तितः पूजयन्ति। सकलगुणनिधानं
देवचंद्र स्तुवंति। प्रतिदिवसमनंतं तत्त्वमुद्गासयन्ति। परम
सहज रूपं मोक्ष सौख्यं अयन्ति ॥१॥ ॐ ह्रीं परमांश्वर्यं
ययामहे स्वाहा। च्यारे खूंखे धारदीजे ॥३॥ इति अर्घ्यपूजा।

॥ ॐ ॥ अथ वस्त्रपूजा ॥ ॐ ॥

॥३॥ वस्त्रलेखे खप्ता रहै ॥३॥ शक्रो यथा जिनपतेः
सुरशैलचूला। सिंहासनो परिमितसूपनावसाने। दध्यक्षतैः
कुसुमचंदनगंधधूपैः। कृत्वार्चनं विदधाति सुवस्त्रपूजां
॥१॥ तद्वत् श्रावकवर्ग एष विधिना लंकारवस्त्रादिकं। पूजा
तीर्थकृतां करोति सततं शक्त्यातिभक्त्यादृतः। नीरांगस्य
निरंजनस्य बिजता राते स्त्रिलोकीपतेः स्वस्यान्यस्य जनस्य
निर्वृतिं कृते लेशक्षयाकांक्षया ॥ ॐ ॥ ॐ ह्रीं वस्त्रं ॥
॥३॥ इति वस्त्रपूजाः ॥३॥ इति अष्टप्रकारपूजा ॥३॥

॥३॥ अथ निमक उतारणपूजा ॥३॥

॥३॥ अहंपदि भग्नापसरं। पयाहिणं सुणियवयं करि
ऊणं। पडइसलूणत्तणलज्जियंच। लूणंइ अवहरंतौ ॥१॥ पिकखे
विणुं सुहजिणवरह। दोहर नयणसलूण। न्हावइगुरुमत्त
हभरिय। जलणपइस्सइ लूण ॥२॥ लूण उतारिह जिणवरह।
तिन्निपयाहिणि देव। तडतम शब्द करंतिये। विज्जाविज्जण

लेण ॥ ३ ॥ जंजेण विज्जवथुई । जलेण तं तहइ अत्थसइस्स
जिण्णवा मत्तरेणवि । फुट्ठइ लूणं तडतप्पस्स ॥ ४ ॥ ॥ ए
गाथा कही लूण अग्निशरण करै ॥ ॥ पौठै फेर लूण
पाणौ लेई । सुखे ए गाथा कहै ॥ ॥ सव्वविमुणवई जलवि
जल । तंतह भमप्पइ पास । अहविकयंतस्स निम्मलउ । नि
ग्गुणवुद्धिपयास ॥ ५ ॥ जलण अणे विणुजलण हि पास । भरवि
कयज्जल भाव हि पास । तिन्निपयाहिणि दिन्निपयास । जिम
जियतुइ भव दुहपास ॥ ६ ॥ जलनिम्मल कर कमलेहि
लेविणु । सुरवइ भावहि सुणिवई सेवणु । पभणइ जिण
वर तुहपइसरण । भयतुइ लब्भइ सिद्धिगमणं ॥ ७ ॥ ॥
ए कही लूण उतारी जलसरण कीजै ॥ ॥ इति निमक
उतारण पूजा ॥ ॥

॥ ॥ अथ पुष्पमाला पहरावण पूजा ॥ ॥

॥ ॥ उन्नय पयय भत्तस्स । नियठाणे संठियं कुलंतस्स
जिण पासै भमिय जणस्स । पिठ्ठतुह ऊय वहे पण्णं ॥ १ ॥
सव्वो जिणप्पभावो । सरिसा सरिसेसु जेण रचंती । सव्वन्तु
ण अपासे । जप्पस्स भमणं नसंकमणं ॥ २ ॥ अचंत दुःकरं पिह
ऊयवह निवडेण जप्पेण कयं । आणासव्वन्नणं । न कयासुक
वत्थमूलमिणं ॥ ३ ॥ ॥ एकही माला चढाईजै ॥ ॥

॥ ॥ अथ कूटा फूल पुजा ॥ ॥

॥ ॥ उवणेव मंगलेवो । जिणाय सुह लालि संव
लिया । तित्थपवत्तण समई । तियसे विसुक्का कुसुम बुड्डी
॥ १ ॥ एकही फूल उठालौजै प्रभु आगै ॥ ॥

॥ अथ सतर भेद पूजानो विधिलि० ॥

॥ॐ॥ प्रथम स्नात करै पीछै । अष्ट प्रकारी पूजा करै । उज्जल रूपे प्रमुखनी रके बीमे । कुंकुमं (तथा) केसर प्रमुखनो साधियो करै । पीछै सुंदर कलश केसर प्रमुख मिश्रित शुद्धजल भरी । रुपियो थापनारो कलशमे रखी । कलश रकेबीमे धरै । पीछै स्नातिया सुख कोसुत्तरासण करी । तीन नवकार गुणें । तीन नमस्कार करी । हाथें धूपदेई । रकेवी हाथे धरै । मनथिर राखै । छींक वज्रें । स्नातिया प्रभुजी सम्मुख खडा रहै । कलश अडिग राखै । सुखे दूम पडै । भावभलै भगवंतनी (इत्यादि) ।

॥ॐ॥ अथ सतर भेद पूजा लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (द्रुहा) भावभलै भगवंतनी । पूजा सतर प्रकार परसिध कीधौ द्रोपदी । अंग छहै अधिकार ॥ १ ॥ ॥ (राग सरपदी) ॥ॐ॥ (द्रुहा) ज्योतिस कलजगजागती ॥ (हारे अइ०) ॥ सरसति समरिसुभिंद । सतर सुविधि पूजा तणी । प्रभणिसुपरमानन्द ॥ १ ॥ (गाहा) न्हवण (१) विलेवण (२) वत्थयुगं (३) । गंधारुहणं च (४) पुष्परोहणं (५) । माला रोहण (६) वन्तयं (७) । चून् (ट) पद्मागाय (८) आभरणे (१०) ॥ २ ॥ मालकलासुयवंसुवरं (११) । पुष्पपंगरं च (१२) अद्भुतमंगलयं (१३) । धूव उखेवो (१४) गीययं (१५) । नटं (१६) वज्जं (१७) तहामणियं ॥ ३ ॥ सतर सुविधि पूजा पवरं । ज्ञाता अंगमजार । द्रुपदसुता द्रोपदि परै । करियै विधि विस्तार ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अथ प्रथम न्हवण पूजा (राग देसाख) ॥

॥ॐ॥ पूर्वमुख सावनं करि दसन पावनं । अहत श्रोती

धरी उचितमानी । (अ० ०) ॥ विहत सुखकोसकी खीर
गंधोदके । सुभृत मणिकलस करि विवध वांनी ॥ (अ० १) ॥
नमवि जिनपुंगवं लोमहस्तेनवं । मार्जनं करिअ वावारि
वारी ॥ (अ० ॥) भणिय कुशमंजली कलस विधि मनरली । न
वति जिनद्रुद्र जिम तिम अगारी । (अ० ॥) ॥ (दूहा)
॥ ॥ परमानंद पीयूषरस । न्हवण सुगति सोपान । धरम
रूप तस सौचवा । जलधर धारसमान ॥ १ ॥ पहली पूजा
साचवै । आवकशुभ परिणाम । शुचि पखाल तनुजिन
तणै । करइ सुदत हित काम ॥ २ ॥ ॥ (राग सारंग)
॥ ॥ पूजा सतर प्रकारौ । सुण जैनकी । (पू०) । परमा
नन्द तिण ठल्योरो सुधारस । तपतवज्जोय मेरै तनकी ॥
(पू०) ॥ १ ॥ प्रभुकुं विलोकिनमि जतन प्रमारजित । करत
पखाल सुचि धार विनकी । (पू०) न्हवणप्रथम निज टुजन
पुलावत । पंक कुंवरपजिम धन की । (पू०) ॥ २ ॥ तरणि
तरणि भवसिंधू तिरणकी । मंजरी संपद फल बरधन की ।
शिवपुर पंथ दिखावण दोपो । धूमरी आपदवेल भरदन
की (पू०) ॥ ३ ॥ सकल कुशल रंग मिल्योरी सुमति संग ।
जागोसुदिसा सुभ मेरे दिनकी । कहै साधु कीरति सारंग
भरकरता । आसफली मेरे मनको (पू०) ४ ॥ ॥ इति
प्रथम न्हवणपूजा ॥ १ ॥ एक ही पंचाहत सुन्हवण
कीजै (तथा) मावै पांवकै अंगूठै जलधार दीजै ॥ ॥

॥ ॥ अथ द्वितीय विलेपन पूजा ॥ ॥

॥ ॥ सुन्दर अङ्ग लूहणें करी । बिंब प्रमाजी । कि

सर चंदन ऋगमद् अगरोदिकसे । कचोली भरी । लेकर
 खटार है । सुखे ॥ ॐ ॥ (रागरामगिरी) ॥ ॐ ॥ गाल लू है
 जिन मनरङ्गसुं रे । (देवा) सखरसुधूपित वाससुं ॥ वाससुं
 (हारे देवा) वा० । गंध कसायसु भेलियै ॥ १ ॥ नन्दन चंदन
 चंदमेलियै । रे (देवा) ॥ न० ॥ मांहे ऋगमद् कुं कुम भेलियै ॥
 करलीयै (हारे देवा) क० । रयण पिंगाणि कचोलीयै ॥ २ ॥
 पग जानु कर खंघै सिरै । रे (देवा) भालकंठ उर उदर
 न्तरै । दुखहरै (हारे देवा) सुख करै । तिलक नवेअंग कौजी
 यै ॥ ३ ॥ दूजोपूजा अनुसरै ॥ आवक दू० ॥ हरि विरचै जिम
 सुरगिरै । तिमकरै (हारे देवा) ति० । जिणपर जनमन रं
 जीयै ॥ गा० ४ । विधि ॥ ॐ ॥ राग ललितमे । दुहा ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ करऊ विलेपन सुखसदन । औजिनचन्द शरीर ।
 तिलक नवे अङ्गपूजतां । लहै भवोदधि तीर ॥ १ ॥ मिटै ताप
 तसु देहको । परम शसिरता संग । चित्तखेद सब उप
 समे । सुखमे समरसौरंग ॥ २ ॥ ॐ ॥ राग बेलाउल ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ विलेपन कौजै जिनवर अंगै । जिनवर अंग सुगंधै
 ॥ वि० ॥ कुं कुम चन्दन ऋगमद् यत्तकईम । अगर मि
 थित मनरंगै ॥ वि० ॥ क्रम जानु कर खंघै शिर भाल कंठ ।
 उर उदरन्तर संगै । विलुपति अघमेरो करत विलेपन ।
 तपत बुझति जिम अंगै ॥ वि० २ ॥ नव अंग नव२ तिलक
 करतहौ । मिलत नवेनिध चंगइ । कहै साधु तन सुचि
 करसु ललित पूजा । जै से गंगतरंगै ॥ वि० ३ ॥ ॐ ॥ इति
 द्वितीय विलेपन पूजा ॥ २ ॥ ॐ ॥ एकही विलेपन कौजै । नव
 अंग पूजियै ॥ ॐ ॥

॥॥ अथ तृतीय वस्त्रयुगल पूजा ॥॥

॥ ॥ अत्यन्त कोमल सुगंध अमोलक वस्त्रयुगल पर । केसरनो साधियो करी । प्रभूजी आगै खाना रहै । सुखे इम पढे ॥ ॥ (दुहा) ॥॥ वसनयुगल उज्जल विमल । आरोपै जिन अंग । लाभ ज्ञान दर्शन लहै । पूजा तृतीय प्रसंग ॥ १ ॥ ॥ (रागगौरी) ॥॥ कमल कोमल घन चन्दनचरचित । सुगंध गंधे अधिवासिया ए ॥ (हारि) अ० ॥ कनक मंजित हिय लालपल्लवशुचि । वसनयुगल कंति अधिवासिया ए ॥ (हारि) अ० ॥ जिनपदुत्तम अंगै सुविधि शक्यो यथा । करिय पहिरावणी ढोइयै ए ॥ (हारि) अ० ॥ पापलूहण अंगलूहणो देवने । वस्त्रयुगल पुंज मल ढोइयै ए ॥ अ० २ इति ॥ ॥

॥॥ अथ विधि: (राग वैरागिनी) ॥॥

॥॥ देव दुष्ययुगल पूजा वन्योहै जगतगुरु । (हे हांए) आठो वन्योहै जगतगुरु । देव दुष्यहर अब इतनो मांगुं । तं होज सबहि हितु तंहीहै सुगतदाता । तिन नमि२ प्रभु जीके चरणे लाभ ॥ दे० १ ॥ कहै साधु तौजीपूजा केवल दंसण नाण । देवदुष्य मिसदेऊ उत्तम वागुं । अवरण अंजलि पुट सुगुण अमृतपौतां । सवराज दुख संसयधुरम भागुं ॥ दे० २ ॥ ॥ इति तृतीय वस्त्रयुगल पूजा ॥॥ एकही प्रभुजी आगल वस्त्र युगल चढावै ॥ ॥

॥॥ अथ चतुर्थी सुगंधचूर्ण पूजा ॥॥

॥ ॥ अगर चन्दन कपूर कुंकुम कस्तूरीका चूर्ण

करो । कचोली भरी आगै जभा रहै । मुखे इम पढे ॥ ॥
 (गोत्री रागमे । दूहो) ॥ ॥ पूज चतुर्थी इण परै । सु
 मति वधारै वास । कुमति कुगति दूरै हरै । दहैमोहदल
 पास ॥ १ ॥ ॥ राग सारंग ॥ ॥ (हांहोरे देवा) । वाक्नचं
 दन वस कुमकुमा । चूरण विधि विरचै वासूए । (हांहो रे
 देवा) कुसुम चूरण चंदन मृगमदा । कंकोल तणो अधिवा
 सूए ॥ (हां०) २ ॥ वास दसोदिस वासते । पूजै जिनअंग
 उवंगूए ॥ (हां०) ॥ लाठि भवन अधिवासीयो । अनुगामिक
 सरम अभंगूए ॥ २ ॥ ॥ इति ॥ ॥

॥ ॥ अथ विधिः (राग पूर्वी गोत्री) ॥ ॥

॥ ॥ मेरै प्रभुजीकी पूजा आनन्द भेलै ॥ पू० ॥
 वासभवन मोह्यो सबलोए । संपदा भेलै ॥ पू० १ ॥ सतर
 प्रकारी पूजा । विजयदेवा ततायेई ॥ वि० ॥ अप्रमिच्छ गुण
 तोरा । चरण सेवै ॥ पू० २ ॥ कुंकुम चंदन वासै । पूजियै
 जिनराजतायेई । चतुर गति दुख गोरी । चतुर्थी धनकि
 ॥ ३ पू० ॥ ॥ इति चतुर्थी वासछपे पूजा ॥ ४ ॥ ॥
 एकही वासचूर्ण प्रभुजीके विंव उपर ठांटे । मंदिर में
 चूर्ण छठालै ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ पांचमी पुष्कारोहण पूजा ॥ ॥

॥ ॥ गुलाब केतकी पांचे तरै का फूलरकीवी मे
 रक्खी मुखे इम पढे ॥ (दुहा) मनविकसै तिम विकसता ।
 पुहप अनेक प्रकार । प्रभु पूजा ए पांचमी । पांचमि गति
 दातार ॥ १ ॥ (राग कामोद) चंपक केतकी मालतीए । ॥ ॥

कुंदकिरण मचकुंद । सोवन जाई जूझका । वडलसिरी
 अरविंद ॥१॥ जिनवर चरण उवरि धरै ए ॥ ७० ॥ सुकु
 लित कुशम अनेक । सिब रमणीसें वर वरै । विधजि
 न पूज विवेक । वि० । इति ॥ ॥ (राग कानटो) ॥ ॥
 ॥ ॥ सोहैरी माई वरणे । मनमोहैरी माइ वरणे ।
 (अहोवरणे) । विविध कुशम जिन चरणे । (अ०) । विकसी
 हसीय जंपे साहिबकुं । राख प्रभू हम सरणे ॥ सो० १ ॥
 पांचमी पूजा कुशम सुकुलितकी (कु०) पंच विषै (हां०
 पं०) दुखहरणे ॥ सो० ॥ कहै साधु कौरति भगति भग
 वंतकी । भविकनरा । (हरि भ०) । सुख करणे ॥ २ ॥ सो०
 ॥ ॥ इति पांचमी पुष्पारोहण पूजा ॥ ॥ पांच जातना
 पुष्प चढावै ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ ठड्डी पुष्प मालारोहण पूजा ॥ ॥

॥ ॥ (नाग पुन्नाग दमणो गुलाब पाटल मोगरा सेव
 ती चंपेली मालती (इत्यादि प्रमुख) पंच वरण फुलानी
 माला हाथ लेई खडा रहै । मुखे दम पटै (दुहा) ॥ ॥
 ॥ ॥ ठड्डी पूजा ए ठटी । महासुरभि पुष्पमाल । गुण गुंथी
 थापैगलै । जेमटलै दुखजाल ॥१॥ (राग रामगिरौ गुजरी)
 ॥ ॥ नाग पुन्नाग मंदार नवमालिका । मल्लिकासोम
 पारिधकलीए (भलां पा०) ॥२॥ मरुक्त दमणक बकुल तिलक
 वासंतिका । लाल गुलाल पाटल भिलौए । (भलां पा०) ॥
 ॥ ॥ आशुमणि मोगरा वेउला मालती । पंचवरणै गुंथी
 मालतीए । (भलां गुं०) हेमाल जिनकांठ पीठे ठवी लह

लहै । जाणि संताप सब पालतौए । भलां० ॥३॥ इति ॥३॥

॥३॥ अथ विधिः । (राग आसावरी) ॥३॥

॥३॥ देखी दामा कंठ - जिन अधिक एधतनदैं । चको
रकुं देखि देखि जिम चंदै । (दे०) ॥ १ ॥ पंचविधि वरण
रची कुशमांकी ॥ जैसी रयणाहे (जै०) बलिसुहमदैं
(देखी०) ॥ २ ॥ ठड़ीरे तोमर पूजा तब नार धूजै । सब
अरियण (हारि स०) होइ तिम ठंदै । (दे०) ॥ ३ ॥ कहै
साधु कीरत सकल आखा सुख । भविक भगत (हारि भ०) ।
जे जिन बंदै । (दे०) ॥ ४ ॥ इति ठड़ी तोमर फूलमाला
पूजा ॥३॥ ६ ॥३॥ एकही प्रभुषीके कंठे फूलमाला च
ढावै ॥३॥

॥३॥ अथ सप्तमी अंगीरचन पूजा ॥३॥

॥३॥ पंचवरणा फूल किसरसे अंगीरचै । सो हावे
लेई । सुखै इम पढै ॥३॥ (दुहा) ॥३॥ कीतकी चंपक
केवडा । सोमै तेम सुगात । चाढो जिम चढता ऊवै ।
सातमी ये सुख सात ॥ १ ॥३॥ (राग केदारो गौड़ी) ॥३॥
॥३॥ कुंकुम चरचित विविध पंच वरणक कुशमसुंए ।
(हारि अ०) कुंद गुलाबसुं चंपको दमणको जाससुंए ॥ १ ॥
सातमी पुजामें अंगी अलंकीयै । अंग आलंकमिसमाननी
सुगति आलिंगिये ॥ २ ॥३॥ इति ॥३॥
॥३॥ पंचवरणी अंगी रची कुशम जाती । (प०)
कुंद मचकुंद गुलाब सिरोमणि । करकरणी सोवन जाती ।
(प०) ॥ १ ॥ दमणक मरक पाटल अरविंदो । अस बर

बेउलवाती । पारधि चरण कलार मंदारो । विण पट कूल
बनी भातो । (पं०) ॥ २ ॥ सुर नर किन्दर रमणगाती ।
भैरवी कगति व्रततिदाती । (पं०) ॥ ३ ॥ ॐ ॥ इति सातमी
अंगीरचन पूजा ॥ ७ ॥ ॐ ॥ सुगंध पुष्पै करौ अत्यन्त
भक्तीसे भगवंतने शरीरै अंगी रचै ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ आठमी गंधवटी पूजा ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ वनसार अगर सेल्हारस प्रमुखसे सुगंध वट्टी
करि । जिनेश्वरने आगै ले खप्ता रहै ॥ ॐ ॥ (दहा) ॥ ॐ ॥
अगर सेल्हारस सार । सुमती पूजा आठमी । गंधवटी
वनसार । लावै जिनतनु भावसु ॥ १ ॥ ॐ ॥ राग सोरठ ॥ ॐ ॥
॥ ॐ ॥ कुंदकिरण शशि जजलो जी (देवा) । पावनवस
धन सारो जी । सुरभि सिखर ऋगनाभिनी जी (देवा) ।
सुन्दरोहण अधिकारो जी ॥ १ ॥ वस्तु सुगंध जब मोरीयो
जो (देवा) । अशुभ करम चूरो जै जी । अंगण सुरतरु
मोरियो जी (देवा) । तब कुमती जन खीजै जी । (तब
सुमती जनरीऊँ जी) ॥ २ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ विधि (राग सामेरी) ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ पूजोरी माई जिनवर अंगसुगंधै (जिन० पू०) । गंध
वटी वनसार उदारै । गोव तीर्थ कर बांधै । (भलां०२) (पू०)
॥ १ ॥ आठमी पूजा अगर सेल्हारस । लावै जिन तनु
रागै । धारकपूर भाव धन वर धत । सामेरी मति जागै ॥
(भलां०२) (पू०) ॥ २ ॥ ॐ ॥ इति आठमी वरासचूर्ण पूजा ॥ ८

॥ॐ॥ अथ नवमीध्वज पूजा ॥ॐ॥ (१)

॥ ॐ ॥ (दृष्ट्वा) मोहनध्वज घर मस्तकै । सूत्रव गीतस
मूल । दीनै तीन प्रदक्षिणा । परसिद्ध नवमीपूज ॥ १ ॥ ॐ ॥
राग भेषगौरी ॥ ॐ ॥ (वस्तु) सहस जोयण २ हेममव दंष्ट्र
युतपताक पंचेवरण । धुमधुमंत धुग्घरीय वाजै । रुद्रसुमीर
लहि कौ गयण (ल०) । जाण कुमतिदल सयल भाजै ॥ ॐ ॥
सुरपति जिम विरचै धजाए (हांएवि०) नवमीपूज सुरंग ।
(न०) तिणपर आवक धजबहन । (ति०) आपै दान अमंग ।
(आ०) १ ॥ ॐ ॥ (विधिः) ॥ ॐ ॥ राग नटनारायण ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ जिनराज को ध्वजमोहन ॥ ध्वजमोहनारे ध्वजमो
हना । (जि०) । मोहन सुगुरु अधिवासौयो । कर पंचसवद
विप्रदक्षिणा । (क०) सधव वधू सिर सोहना ॥ २ ॥ (जि०)
भातिवसन पंच वरणवन्द्योरी । विधकरि ध्वजको रोहण ॥
साधु भणति नवमीपूजा नव । पापनीयांणयोहणा । सिव
मंदिरकुं अधिरोहण । जनमोहो नटनारायण (जि०) ॥ २ ॥ ॐ ॥
॥ इति नवमी पूजा ॥ ॐ ॥ एकही ध्वजाचढ़ाई जै ॥

(१) हिजै सधव स्त्री भेली होके अज्जल बाल मे । कुं कुम
नो साथियो करै । 'सज्जत' बाल मे धरै । औफल रुपानांणो
धरै । धजा बाल मे धरि । सधव स्त्री भावै रक्खी गीतगान गावता ।
सब वाजिज बजता । तीन प्रदक्षिणा दिवै । पीछे धजापरि धरै
पासे वासुधैप करवै । प्रभु सन्मुख गुहली करै । अपरि अक्षतावे
साथियो करै । सुपारी जडावै । सुखे ऐसा कहै । (दृष्ट्वा) । मोहनारे
ध्वजमोहना ॥

॥ॐ॥ अथ दशमी आभरण पूजा ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (पिरोजा नीलमलसणिया मोतीमाणकसें जडा ।
आभरण लेई सुखे इम पढे) ॥ ॐ ॥ (राग केदारैमे) ॥ॐ॥
(दुहा) ॥ॐ॥ दशमी पूजा आभरण । रचना यथा अनेक ।
सुरपति निम अंगै रचै । तिम आवक सुविवेक ॥ १ ॥
सिरसो है निनवर तणें । रयण सुगठ ञ्जलकंति । तिलक
भाल अंगदभुजा । अवणकुंजल अति भंति ॥ २ ॥ॐ॥ (राग
अधभास गुंजलसंहार । आसावरौ) ॥ ॐ ॥ पाच पीरोजा
नील लसणिया । मोती माणिक लाल रसणीया । (हीरा
सोहैरे) धूनी चूनी पुलकर केतना । जातिरूप सुभग अंक
अंजना (मनमोहैरे) ॥ १ ॥ मौलिमुगट रयणे जडो । काने
कुंजल (हारे) । अति जुगतै जुडो । (उरहाहरे) । (मन
बाहरे) । भालतिलक बांहे अंगदा । आभरण दशमी पूजा
सुदा । (सुखकाहरे) । (दुखहाहरे) ॥ २ ॥

॥ॐ॥ (अथ विधिः) ॥ॐ॥ राग केदारो ॥ॐ॥

॥ॐ॥ प्रभु सिरसोहै । सुगठमणि रयण जडो । (रयण) ।
अंगद बाहु तिलक भालखल । यङ्गनीको कौन वडो ॥
(प्र०) १ ॥ अवण कुंजल शशि तरुण मंडल जीपै । सुरतस
से अलंकृतो । दुखकेदार चमर सिंहासन । ठव सिरउवर
धर्यो । अलंकृत उचितवश्यो ॥ २ (प्र०) ॥ॐ॥ इति दशमी
आभरणपूजा ॥ १० ॥ एकही आभरण (तथा) रोकनांखो
जुल्ल बटावै ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ अथ इग्यारमौ फूलवर पुजा ॥

॥ॐ॥ सुगंध पुष्पकरी संयुक्त फूलवर हाथे लेई सुखैइम

पढै ॥३॥ (दुहा) ॥३॥ फूलगरो अतिसोभतो । फूदै लहकै
फूल । मझकै परिमल फलमहा । इग्यारमौ पूजे अमूल ॥१
(राग रामगिरी) ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥

॥३॥ कोज अंकोल रायवेलिनवमालिका । कुंद मच
कुंद बरविचकलूए (अईयो) तिलक दमणक दलं मोगरा प
रमल । कोमला पोरिष पादलूए ॥ (हां० अ०) प्रमुख कुशमै
रचै विभुवन कुंरुचै । कुशमगेहें विधि तोरण ॥ (अ०)
गुल्ल चंद्रोदयं ऊं बक उन्नयं । जालिका गोख चित्तोरण
ए । (अ०) ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥

॥३॥ (अथ विधि) ॥ (राग रामगिरी) ॥३॥
॥३॥ मेरो मन मोछ्यो माईरी । फूलवर आनंद
जौलै (फू०) असत उसत दामधरौ मनोहर । देखत तब
हो सब दुरितखौलै (फू०) ॥ १ ॥ कुशम मंडप यंभ गुल्ल
चंद्रोदय । कौरणी चार विनाण सजै । इग्यारमौ पूज
वणीहै रामगिरी । विबुध विमान जैसे तिपुरिभजै (फू०)
॥ २ ॥ मे० ॥ ३ ॥ इति इग्यारमौ फूलवरपूजा ॥ ११ ॥

एकही फूलवर चढाईजै ॥

॥३॥ अथ बारमौ पुष्पवर्षा पूजा ॥३॥

॥३॥ पंचवर्णफूल गुलाबजललेई । मुखे दम पढै ॥३॥

राग महार ॥३॥ (दुहा) वरपै बारमौ पुजमे । कुशम

वादलियां फूल । हरण ताप दुख लोकको । जानुसमा

बहुमूल ॥१॥ ॥३॥ राग भीममहार कान्छानी जाति ॥३॥

॥३॥ मेघ वरसै भारी पुष्पवादल करो । जानुपर

माण कर कुशमपगरं । पंचवरणं वण्यो विकचि अनुक्रम
चिह्नो । अधोऽतै नही पीडपसरं ॥ मे० १ ॥ वासमहकी
मिलै । भमर भमरौभिलै । सरस रसरंग तिण दुख निवा
री । जिनप आगै करै सुरप जिम सुखवरै । बारमौ पूज
तिणपर अगरौ ॥ मे० २ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ विधिः (राग भीममल्लार) ॥ ॥

॥ ॥ पुष्प वादलीया बरसै । सुसमां (अहो०) । यो
जन असुचिहर वरस गंधोदक । मनुहर जानु समां (पु०)
गमन आगमन की पीरनही तसु । इह जिनको अतिसय
गुणै । गुंजत २ मधुकर इस प्रभणै ॥ गुं० ॥ मधुर वचनजिन
गुण गुणइ ॥ ३ ॥ कुसुम सुपरि सेवा जो करै । तसुपीठ नही
सुप्पणै । (पु०) । समवसरण पंचवरण अधोऽतै । विवुध
रचै सुमना सुसमा ॥ पु० ३ ॥ बारमौ पूज भविक तिम करै ।
कुसुम विकसइस ऊचरै । तसु भीमबंधन अधरा ऊवै । जेकर
हिं जे जिन नमे ॥ (पु०) ४ ॥ ॥ इति बारमौ पुष्पट्टि
पूजा ॥ ॥ एकही फूलछाँलै ॥ ॥

॥ ॥ अथ तेरमौ पूजा ॥ ॥

॥ ॥ अष्टमंगलीक लेकर सुखे इस पढ़ै ॥ ॥ राग
वसंत ॥ ॥ (दूहा) तेरमौ पूजा अवसरै । मंगल अष्टविधा
न । दुगति रचै सुमते सही । परमानंद निधान ॥ ॥
॥ १ ॥ राग वसंत ॥ ॥ अतुल विमल मिल्या । अखं नगुणे
भिल्या । साल रघत तणा तंदुला ए । सुषण समाजक
विष पंचवरणक । चंद्रकिरण जैसा ऊजलाए ॥ १ (अ०) ॥ मे

ल मंगल लिखै सयल मंगल आखै । जिनप आगलि सुधी
नक धरै ए । तेरमीपूजा विध तेरमी मन भेरै । अष्टमंगल
अष्टसिध करैए ॥ (अ०) २ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ विधि: (राग कल्याण) ॥ ॥

॥ ॥ हां हो पुजावली ते रसमें (हां हो रसमें ३) ॥ ते
अष्टमंगल लिख कुशल निधान । तेज तरुण के रसमें ॥ प० १ ॥
दम्पण भद्रासन नंदावर्त पूर्णकुंभ । मधुयुग श्रीवत्स तसु
में । वर्द्धमान स्वस्तिक पूज मंगलकी । आनंद कल्याण
सुखरसमें ॥ २ (प०) ॥ ॥ इति तेरमीपूजा ॥ १३ ॥ ॥

॥ ॥ अथ चौदमी धूपपूजा ॥ ॥

॥ ॥ धूप रकेवीमें धर सुखै इम पढै । (द्रुहा) गंधवटी
सगमद अगर । सेलहारस वनसार । धरि प्रभु आगलि धूप
णा चवदमी पूजाचार ॥ १ ॥ (राग वेलाउल) कृष्णगर
कपूरचूर । सोगंध पंचे पूर । कुंदरुख सेलहारस सार ।
गंधवटी वनसार ॥ १ ॥ ॥ गंधवटी वनसार चंदन सगमदा
रस भेलियै । श्रीवास धूप दशांग अंबर सुरभि बज्रद्रव्य
भेलियै । वेरुलिय दंड कनक मंदित धूप धाणो करघरै ।
भवटति धूपकरंति भोगं रोग सोग अशुभ हरै ॥ २ ॥

॥ ॥ (अथ विधि:) ॥ ॥ राग मालवी गोप्त्री ॥ ॥

॥ ॥ सब अरति मयन सुदार धूप । करति गंधरसाल
लरे । (देवाक०) घाम घूमा बलिव धूसर । कलुष पातक गा
लरे (देवा) ॥ १ ॥ उर्वगत सूचंति भविषुं । मधमधै करंग
लरे (देवा) चवदमी वामंगपूजा । दीयै रयण विशम्भर ।

आरती मंगल मालरे । मालवी गौड़ी तालरे (देवा० स०)
॥ ॐ ॥ इति चवदमी धूप पूजा ॥ १४ ॥ ॐ ॥ एकही धूप
धरणो प्रभूकै बाये अंग धरो खेईजे ॥ ॐ ॥

*

॥ ॐ ॥ अथ १५ गीत गान पूजा ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (प्रभुजीके सुख आगे मधुरखरे गुण ग्राम गावै)
॥ ॐ ॥ (दूहा) कंठ भलै आलाप कर । गावो जिनगुण गीत ।
भावो अधिकौ भावना । पनरमी पूजा प्रीत ॥ १ ॥ (श्रीरागै
आर्या) यद्दन्तं केवलमनंतं फलमस्ति जैनगुणगानं । गुण
वर्णतानं वादौ । माता भाषा लयै युक्तं ॥ १ ॥ सप्तस्वर संगो
तैः । स्थानैर्जयतादि ताल करणैश्च । चंचुरचारो चारौ ।
गीतं गानं सुपीयूषं ॥ २ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (अथ विधिः) ॥ ॐ ॥ श्रीराग ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ जिनगुणगानं श्रुत अमृतं । तारमंद्रादि अना
हत तानं । केवल जिम तिम फलअमृतं (जि०) ॥ १ ॥ विवध
कुमार कुमरौ आलापै । सुरज उपंग नादजनितं (जि०) ।
पाठ प्रबंधधूयो प्रतिमानं । आयति ठंड सुरति सुमतं (जि०)
॥ १ ॥ सबद समान रुच्यो विभुवन कुं । सुरनर गावै जिन च
रितं । सप्तस्वरमान शिव श्रीगोतं । पनरमी पूजा हरै दुरि
तं रे । (जि०) ॥ ३ ॥ ॐ ॥ इति पनरमी गीत पूजा ॥ १५ ॥

॥ ॐ ॥ अथ सोलमी नाटिक पूजा ॥ ॐ ॥

ॐ समान अवस्थावाली सधव स्त्रीयां (वा) कुमखां भली
होके प्रभूके सम्मुख संका कंखा रहत नाटक करै । स्त्रीयां का
जोग नवणें (तो) समान अवस्थावाला पुरुष नाटक करै (वा) कुमार

कुमक्षीं मिलकौ नाटक करै ॥ नाटक करणें सैं, केई जीव तीर्थ कर
गोतबाधा । नाटक करतां सुखै इस यदै ॥

॥ ॐ ॥ (दूहा) ॥ ॐ ॥ कर जोष्टी नाटक करै । सति
सुंदर सिणगार । भव नाटक ते नविभमें । सोलमी पूजा
सार ॥ १ ॥ '(राग सुद्ध नट्ट) (काव्य) भावादिपिमणासु
चाक चरणा संपुन्न चंदानना । सपिम्मा समरुव वेसवयसो
मत्तेभ कुंभत्यणा । लावणा सगुणापि कस्सरवई रागाइ आ
लावणा । कुम्भारी कुमरा विक्रैपुरउ नच्चंति सिंगारणा
॥१॥ '(गद्य) तण्णंते अइसयं कुम्भारि कुमरीउ । 'सूरिया
मेणं देवेणं संदिद्धा । रंगमंजवे पविद्धा । जियनमंता गाथंता
वायंता नच्चंतेत्ति ॥ २ ॥ ॐ ॥ (राग नट्ट त्रिगुण) ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ नाचंती कुम्भार कुमरी । द्रागददि तत्ता थेई
(अ०) ॥ द्रागददि २ क थौगि २ न । सुखै तत्ताथेईय (अ०
ना०) वेण वीण सुजवाजै । सोलही सिणगार सजै ।
तनन्नन्ननेईय (अइयो) ॥ अणण अण णण घुगव वमक ।
रणखखणैईय । (अ० २ ना०) कसंती कंचुकि तरणी ।
मंजरी क्केकार करणी । सोमंती कुमरीय (अइयो) हस्त
कहा वादि भावै । ददन्ती भमरीय (अ० ना०) ॥३॥ सोल
मी नाटक तणी । सूरियामे रावन्न कीनी ॥ सुगंघतत्ताथेईय
(अ०) । जिसप भगवै भविकलीणा । आणंद तत्ताथेईय (अ०
ना०) ॥४॥ ॐ ॥ इति सोलमी नाटिक पूजा ॥१६॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ सतरमी वाजिव पूजा ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ सतरमी पूजामे सबजातिना वाजिव नजावै

मुखै इम पढै ॥३॥ तत धन सुखिरै आनघै । वाजित चौविध
वाय । भंगत भली भगवंतनी । सतरमौ ए सुखदाय ॥ १॥
॥३॥ (गाहा) सुरमहल कंसाखो । मज्जयर महल सुवज्जए
पणवो । सुरनारि नंदित्तरो । पभणइ तूं नंद जिणनाह ॥ १॥
॥३॥ (राग मधुमाधवी) ॥३॥ तूं नन्दि आनन्दि बोलत
नन्दौ । चरण कमल जंतु जगवयवन्दौ ॥ (तूं०) ॥ ज्ञाननि
र्मल बावन सुखवेदी । तिवलबोलै रंग अतिहि आनन्दौ ।
(तूं० १) भेरी गयणवाजंती कुमति ताजंती । सेवै जैन जै
णावंती । जैन शाशन जइवंत नंदंती ॥ उदयसिंध परिपरि
यवदंती (तूं० २) सेवभविक मधुमाधन फेरी । भवनी फेरीनप्य
भणंती । कहै साधु सतरमौ पूज वाजितस्रव । मंगल मधुर
धुनिकर कहंती (तूं० ३) इति सतरमौ पूजा ॥ १७ ॥

॥३॥ अथ कलश पूजा (राग धन्यासरी) ॥३॥

॥३॥ भवितुं भण गुण जिनके सब दिन । तेजतरण
मुखराजै । (ति०) । कवितशतक आठ युणत सकस्तव । थुय
रंगै हमठाजै । (भवि० १) अणहल पुर शांति सिव सुख
दाई । नवनिधि सिध आवाजै । सतरसुपूज सुविध यावक
की । भणोमे भगति हितकाजै (भ० १) श्रीजिनचंद्रसूरि
खरतरपति । धरम वचन तसु राजै । संवत सोल अटार
आवणधुरि । पंचमि दिवस समाजै (भ० ३) दयाकलशगुरु
अमरमाणिक्यवर । तामुपसायै सुविध जुड गाजै ॥ कहै
साधु कौरत करत जिन संस्तव । सब लौला सुखसाजै
(भवि० ४) इति सतरभेदीपूजा समाप्ता ॥३॥

॥ ❀ ॥ अथ आरती करण विधि लि० ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ पूजाकियां पीठै । सब कपड़ा । पाष प्रमुख
पहरकै ॥ उत्तरासण करै ॥ पीठै प्रभू सन्मुख । अन्तर
पट करी । आपकै निलास कुंकूरो तिलक करै । पीठे पट
दूरि करि । रके बीमे साधियो करी । मांझ रूपानाथो ।
चावल सुपारी धरे । पीठे आरतो दीपकसुं संजोचनें ।
प्रभूके सन्मुख दक्षण आवर्त्तसुं । वाजिल सब वाजतां ।
आरतो करै मुखै पढै ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ अथ आरतोलि० ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ जैजै आरती शांति तुम्हारी । तोरा चरण
कमलकी में जाऊं बलिहारी ॥ (जै०) १ ॥ विश्वसेन अ
चिराजोके नंदा । शांतिनाथ मुख पूनमचंदा ॥ (जै०) २ ॥
चालीस धनुष सोवनमें काया । मंगलठण प्रभुचरण मुहा
या ॥ (जै०) ३ ॥ चक्रवर्त्ति प्रभु पंचम सोहै । सोलम जि
नवर सुर नर मोहै ॥ (जै०) ४ ॥ मंगल आरती भोरहि की
जै । जन्म जन्म को लाहो लीजै ॥ (जै०) ॥ करजोती सेवक
गुण गावै । सो नर नारी अमरपद पावै ॥ (जै०) ५ ॥ ❀ ॥
इति श्री आरती संपूर्णम् ॥ ❀ ॥

❀ ❀ ❀ ❀ ❀

॥ ❀ ॥ अथ श्रीसिद्धचक्रजीको वनी पूजा ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ नवपद जीकी महिमा संयुक्त पूजा लिखियै है ॥

॥ ❀ ॥ (दूहा) ॥ ❀ ॥ परम मन्त्र प्रणमीकरी । तासघरी उर
ध्यान । अरिहंतपद पूजा करो । निबर् सकति प्रमाण ॥ १ ॥

॥३॥ (काव्य) उपमन्त्र सन्नाहण महोमयाणं । सप्पाट्टिहेरा
 सणसंठियाणं । सहेसणा णंदिय सज्जणाणं । नमो नमो
 होउ सयाजिणाणं ॥१॥ नमोनंत संत प्रमोद प्रदानं । प्रधा
 नाय भव्यात्मने भास्वताय । यथा जेहना ध्यानधी सौख्य
 भाजा । सदा सिद्धचक्राय श्रीपाल राजा ॥२॥ कखा कर्मद्रुम
 मर्म चकचूर जेणें । भलाभव्य नवपद् ध्यानेन तेणें । करी
 पूजनाभव्यभावै विकालें । सदा वासियो आतमा तेण कालें
 ॥३॥ जिके तीर्थकर कर्म उदर्ये करीनै । दिवै देशना भव्यने
 हितधरीनें । सदा आठ महा-पाट्टिहारे समेता । सुरेसै
 नरेसै स्तव्या ब्रह्मपूता ॥ ४ ॥ कखा पातिया कर्म च्यारे अ
 लग्गा । भवोपग्रहौ च्यारठे जे विलग्गा । जगत्यं चकल्याण
 कै सौख्य पामें । नमो तेह तीर्थंकरा मोक्ष गामें ॥५॥ ॥
 (ढाल०) ॥ ॥ तीर्थपति अरिहा नमुं । धरम धुरंधर
 धीरो जी । देशना अमृत वरसता । निज वीरज वज्रवीरो
 जो । (उल्लालो) । वर अखंथ निरमल ज्ञानभासन सर्वभाव
 प्रकासता । निजशुद्ध अद्वा आत्मभावै चरण थिरता वास
 ता । जिन नामकर्म प्रभाव अतिशय प्रातिहारज सोभता ।
 जगजंतु कर्षणावंत भगवंत भविक जननें थोभता ॥ ६ ॥
 (ढाल०) ॥ श्री सीमंधर साहिव आगे ए देशो ॥ ॥
 खोजे भव वर धानक तपकरि । जिनवांध्युं जिन नाम ।
 चउसठ्ठ इंद्रे पूजित जेजिन । कीजै तास प्रणामरे ।
 ॥३॥ (भविका) सिद्धचक्र पद वंदो । जिम चिरकालें नंदो
 रे (भ०) उपशम रसनो कंदो रे (भ०) रत्नखीनो हंदो रे
 (भ०) सबै सुर नर इंदो रे (भ० सिद्ध० ७) (आंकणी)

जे हने होइ कल्याणक दिवसै । नरकै पिण अजु आलं । स
 काल अधिकगुण अतिशय धारो । जेजिन नमो अष टोलु रे ।
 (भ०) ८ ॥ जे तिहुं नाण समग उष्यन्ना । भोग करम
 चीण जाणो । लेइ दिक्षा शिक्षा दिइ जगने । ते नमोइ
 जिननांणीरे (भ० सि०) ८ ॥ महागोप महामाहण कह्यै ।
 निरजामक सत्यवाह । उपमां एहवो जेहने ठाजै । तेजिन
 नमोइ उद्याहरे (भ० सि०) १० ॥ आठ प्रातीहारव जसुठाजै
 पेलौस गुणयत वाणी । जेप्रतिबोध करै जगजनने । तेजिन
 नमिइ प्राणौरे (भ० सि०) ११ ॥ ॥ (ढाल) ॥ ॥
 अरिहंत पद ध्यातो यको । दबह गुण पर्यायै रे । भेद
 ठेदकरि आतमा । अरिहंत रूपी थायै रे ॥ १२ ॥ वीर बिसे
 सर उपदिसे । सांभल ज्यो चितलाई रे । आतम ध्याने
 आतमा । ऋद्धि मिलै सबआई रे । (वी०) १३ ॥ ॥ ॥
 परमात्मने । अनंतानंत ज्ञानशक्तये । जन्मजरामृत निवा
 रणाय । ओमसिद्धचक्राय पंचामृतं ॥ १ ॥ चंदनं २ ।
 पुष्पं ३ । धूपं ४ । दीपं ५ । अक्षतं ६ । नैवेद्यं ७ । कलं
 ८ । वस्त्रं । वासं । ययामहे स्वाहा । इति प्रथमपद श्री अ
 रिहंतस्य कलशप जा । १ ॥ ॥

॥ ॥ अथ २ श्रीसिद्धमदनी पूजा लि० ॥ ॥

॥ ॥ (दूहा) (दूजी पूजा सिद्ध की । कीजै दिलखुसि
 याल । असुभ करम दूरै ठलै । फलौ मनोरथ माल ॥ १ ॥
 (काव्य) सिद्धाण माणंद रमालयाण । नमो नमो संत च
 कयाण । समग कर्मकल्य कार गाण । जन्म जरा दुक्ख

निवारणां ॥ १४ ॥ करो आठ कर्मक्षये पार पांम्या ।
जरा जन्म मरणादि भय जेणवास्या । निरावरणजे आत्म
रूपे प्रसिद्धा । यथा पार पासो सदा सिद्धबुद्धा ॥ १४ ॥ तिभा
गोनदेहा वगाहात्मदेशा । रक्षा ज्ञानमय जाति वर्णादि
लेशा । सदानंद सौख्याश्रित जोतिरूपा । अनाबाध अपु
नर्भवादि स्वरूपा ॥ १५ ॥ ॥ (चात) ॥ ॥ सकल कर्म
मलक्षय करी । पूरण शुद्ध स्वरूपो जो । अव्याबाध प्रभुता
मयी । आतम संपति भूपो जो । (उल्लाखो) जे भूप आतम
सहज संपति शक्ति व्यक्तिपणे करी । स्वद्रव्य चेत स्वकाल
भाव गुण अनंता आदरी । स्वस्वभाव गुण पर्याय परणति
सिद्धसाधन परमणौ । मुनिराज मानसर हंस सम वद्र । नमो
सिद्ध महागुणी ॥ १६ ॥ ॥ (ढाल) ॥ ॥ समय पणसंतर
अणफरसी चरम तिभाग विसेस । अवगाहन लहीजे सिव
पुहता । सिद्ध नमो ते असेसरे ॥ १७ ॥ (भ०सि०) । पूरव प्र
योगने गतिपरिणामै । बंधन क्लेश असंग । समय एक ऊर
प्रगति जेहनी । ते सिद्धप्रणमे रंगरे ॥ १८ ॥ (भ०सि०) निर
मल सिद्धसिलाने जपरि । जोयण एकलोकंत । सादि अनंत
तिहां यिति जेहनी । ते सिद्धप्रणमो संतरे ॥ १९ ॥ (भ०सि०)
जणें पिण न सकै कहौ पुरगुण । प्राकृत तिम गुणजास ।
उपमा विणनाणो भवमाहिं । ते सिद्ध दीड उल्लास रे ॥ २० ॥
(भ०सि०) ज्योतिषु ज्योति मिली जसु अनुपम । विरमौ
सकल उपाधि । आतम राम रमापति समरो । ते सिद्ध
सहज समाधिरे ॥ २१ ॥ (भ०सि०) ॥ ॥ ढाल ॥ ॥ रूपातीत
स्वभाव जो । केवल दंसणनाणीरे । तिध्याता निज आतमा ।

होइं सिद्धगुणखाणीरे (वी०) ॥२२॥ ॥३॥ इति द्वितीये ओ
सिद्धपदस्य कलश पूजा ॥ ॐ ह्रीं ॥२॥ ॥३॥

॥३॥ अथ तृतीय आचारजपद पूजा लि० ॥३॥

॥३॥ (दूहा) हिव आचारज पदतणी । पूजा करो
विशेष । मोह तिमर दूरै हरै । सूजै भाव असेस ॥१॥३॥
सूरीण दूरो कय कुगहाणं । नमो नमो सूरि समप्यहाणं ।
सद्देसणादाण समायराणं । अखंठ ठत्तीस गुणायराणं ॥१॥
नमूं सूरिराजा सदा तत्वताजा । जिनें द्रागमें प्रौढसाम्राज्य
भाजा । षट्बर्गवर्गित गुणे शोभमाना । पंचाचारनें पाल
वै सावधाना ॥२॥ भविप्राणिनें देशना देशकालै । सदा अम
मत्ता यथा सूख अलै । जिके सासनाधार दिग्दंतकलपा
जगत्ते चिरंजीव ज्यो शुद्ध जल्यो ॥३॥३॥ (ढाल) ॥३॥
आचारल सुनिपति गणी । गुण ठत्तीसे धामो जी । चि
दानंद रस खादता । पर भावै निकामो जी । (उल्लालो)
निकाम निरमल शुद्ध चिद्वन साध्य निज निरधार थी ।
वरज्ञानं दरसण चरण वीरज साधना व्यापार थी । भवि
जीव बोधक तत्वसोधक सयल गुणसंपतिधरा । संवर
समाधी गत उपाधी दुविध तप गुण आदरा ॥ २५ ॥३॥
(ढाल) ॥३॥ पांच आचार जे सूचा पालै । मारग भावै
साचो । ते आचारज नमियै तेहसुं । प्रेम करीनें जाचो
रे ॥ (भ०सि० २६) वरठत्तीस गुणें करि सोमै । गुणप्रधा
न जगबोहै । जगमोहै नरहै खिण कोहै । सूरि नमूं तेजो
हैरे ॥ (भ०सि० २७) नित अप्रमत्त धरम उवएसै । नही

विकथा न कषाय । जेहनें ते आचारज नमोइ । अकलस
अमल अमायरे ॥ (भ०सि० २८) जेदिइं सारण वारण
चोयण । पट्टिचोयण वलि जननें । पटधारी गठधंभ आ
चारज । तेमान्या मुनि मननें रे ॥ (भ०सि० २९) अत्यमिइं
जिन सूरज केवल । वंदौजै जगदीवो । भुवन पदारथ प्रगट
नपटुते । आचारज चिरंजीवो रे (भ०सि०) ३० ॥ (ढाल)
॥ ३१ ॥ ध्याता आचारज भला । महामंल सुभ ध्यानीरे ।
पंच प्रस्थाने आत्मा । आचारजहोइ प्राणी रे (वी०) ३१ ॥
ब्रह्म ० ॥ इति तृतीय श्रीआचार्यपद कलश पूजा ॥ ३३ ॥

॥ ३३ ॥ अथ चौथो पाठक पद पूजा लि० ॥ ३४ ॥

॥ ३४ ॥ (दूहा) गुण अनेक जगजेहना । सुंदर सोमित
गाव । उवजाया पद अरचियै । अनुभव रसनो पाव ॥ १
सुतत्य वित्यारण तप्पराणं । नमोऽ वायग कुंजराणं । ग
णस्य संधारण सायराणं । सत्तप्पणावज्जिय मत्तराणं ॥ १ ॥
नही सूरि पिण सूरिगुणनें सुहांया । नमुं वाचका त्यक्त
मद मोह माया । वलो द्वादशांगादि सूत्रार्थदाने । निकेसा
वधाने निरुद्धाभिधाने ॥ २ ॥ धरै पंचनै वर्ग वर्गितगुणौघा
प्रवादि द्विपोष्ठे देने तुल्य सिंघा । गुणी गन्धसंधारणे स्थंभ
पूता । उपाध्याय ते वंदिइं चित्प्रभूता ॥ ३ ॥ (ढाल) ॥
संतिजुआ सुत्तीजुआ । अज्जव महव जुत्ताजी । सच्चं सोय
अकिंचणा । तव संयम गुणरत्ताजी । (उल्लालो) जेरस्या ब्रह्म
सुगुप्त गुप्ता । सुमति सुमता शुभधरा । स्वाद्वादवादइं
तत्वसाधक आत्मपर विभंजनकरा । भव भौर साधन धीर

शासन वहन धोरी सुनिवरा । सिद्धांत वाचन दानसमरथ
 नमो पाठक पदधरा ॥३३॥ (ढाल) ॥॥॥ द्वादश अंग
 सिञ्जायकरै जे । प्रारग धारग तास । सूत्र अरथ विस्तार
 रसिकते । नमो उवञ्जाय उज्जासरे ॥ (भ० सि०) ३४॥ अर्थ
 सूत्रने दान विभागै । आचारज उवञ्जाय । भवविषहे जैल
 है शिवसंपद । नमीयै ते सुपसायरे (भ०) ३५॥ मूरखशिष्य
 नियजायै जेप्रभु । पाहण पल्लव आयै । ते उवजाय सकल
 जन पूजित । सूत्र अरथ सविजार्णै रे ॥ (भ० सि०) ३६॥
 राजकुमार सरिखा गणचिंतक । आचारज पदयोग । जे
 उवजाय सदा ते नमतां । नावै भवभय सोगरे ॥ (भ० सि०)
 ३७॥ बावना चंदन रस समवयणै । अहितताप सविटालै ।
 ते उवजाय नमी जै जेवलि । जिनशासन अजुवाले रे ॥
 (भ० सि०) ३८॥ (ढाल) ॥॥॥ तपसिञ्जायै रत सदा ।
 द्वादश अंगनो ध्याता रे । उपाध्याय ते आतमा । जगनंभव
 जगन्माता रे ॥ (वी० तु०) ३९॥ उर्वी० ॥ इति चोषे पदै श्री
 पाठकजीकी कलशपूजा सं० ॥ ४ ॥ ॥॥॥

॥ अथ पांचमी साधूपदपूजा लि० ॥

॥ ॥ (दुहा) मोक्षमारग साधन भणौ । सावधान
 थया जेह । ते सुनिवर पद वंदतां । निरमल धायै देह ॥१
 (काव्य) साङ्गण संसाहिय संयमाणं । नमोऽगुह दूषा
 दमाणं । तिगुप्त गुप्ताण समाहियाणं । सुणीण माणंद पव
 द्रियाणं ॥ करै सेवना सूरि वाचग गलीनौ । करं वर्णना
 तेहनी सो सुणीनौ । समेता सदा पंचसमते विगुप्ता । वि

गुप्त नही कामभोगेषु लिप्ता ॥४१॥ बलौ बाह्य अभ्यंतरै
 ग्रंथटाली । छद्म सुक्तिनें जोग चारित पाली । शुभष्टांग
 योगै रमै चित्तवाली । नसुं साधुनें तेह निजपाप टाली
 ॥ ४२ ॥ ॐ ॥ (ढाल) ॥ ॐ ॥ सकल विषय विष वारिनें ।
 निहामी निस्संगो जी । भव दव ताप समावता । आत्म
 साधन रंगो जी । (उल्लाखो) । जेरम्या शुद्ध स्वरूप रमणे
 देह निर्मम निर्मदा । काउसग सुद्राधार आसन ध्यान
 अभ्यासी सदा । तप तेज दीपै कर्म जीपै नैव ठीपै पर
 भणी । सुनिराज करुणा सिंधु बिभुवन बंधु प्रणमो हित
 भणी ॥ ४३ ॥ ॐ ॥ (ढाल) ॥ ॐ ॥ निम तर फूलै भमरो बैसै ।
 पौना तमुन उपाय । लेई रस आतम संतोषै तिम् सुनि
 गोचरी जायरे ॥ (भ० सि०) ४४ ॥ पांच इंद्रिनें जे नित
 जोपै । षट्काया प्रतिपाल । संयम सतर प्रकार आराधै ।
 बंदूं दीन दयालरे (भ० सि०) ४५ ॥ अटार सहस सीलंगना
 धोरी । अचल आचार चरित । सुनिमहंत जयणायुत
 बंदी । कौजै जनम पवितरे (भ० सि०) ४६ ॥ नवविघ्न मंहगु
 प्रति जे पालै । वारहविह तपसूरा । एहवा सुनि नमीयै जो
 प्रगटे । पूरब पुन्य अंकूरारे (भ० सि०) ४७ ॥ सोनातणी परै
 परिछा दोषै । दिन२ चढतै वाने । संयम खपकरता सुनि
 नमिह । देसकाल अनुमान रे ॥ (भ० सि०) ४८ ॥ (ढाल) ॐ ॥
 अप्रमत्त जे नित रहै । नवि हरपै नवि सोचैरे । साधु
 मूधाते आतमा । सुं मूढै सुं लोचैरे ॥ (वी०) ४९ ॥ ॐ
 ह्रीं । इति पांचसें पदै थोसाधुजीकी कलश पूजा ॥५॥

॥ ❀ ॥ अथ ठडो दर्शनपदपूजा लि० ॥ ❀ ॥

॥❀॥ (ढुहा) जिनवर भाषित सुइनय । तत्वतबी पर
तीत । ते सम्यग् दर्सन सदा । आदरियै सुभ रौत ॥१॥❀॥
(काव्य) जिणुत्त तत्ते रुद्र लक्षणस । नमो२ निम्नल दंसणस
मिद्धत्त नासाइ समुग्गमस । मूलस सहस्र महा दुमस ॥
विपर्या सहो वासना रूप मिथ्या । टलै जे अनादी अठै जे
कुपथ्या । जिनोत्तै ऊइं सहज थी शुद्धध्यान । कहीइं दर्श
नं तेह परमं निधानं ॥ ५० ॥ विना जे हथौ ज्ञान भज्ञान
रूपं । चरितं विचित्रं भवारण्य कूपं । प्रकृति सातनें उप
समइ जय तेह होवै । तिहां आप रूपे सदा आप जोवै ॥
॥ ५१ ॥ ❀ ॥ (ढाल) ❀ ॥ सम्यग् दर्सन गुण नमो । तत्त्व
प्रतीत सारूपो जी । जसु निरधार स्वभाव ठै । चेतन गुण
जे अरूपी जी (चालि) जे अनूप अद्वा धरम प्रगटै सयल
पर ईहा टलै । निज शुद्धसत्ता भाव प्रगटै अनुभव कर
णा ऊठलै । बज्जमान परिणिति वस्तुतत्वे अहव सुरका
रण प्रणै । निज साध्यदृष्टै सरव करणी तत्वता संपति
गिणै ॥ ५२ ॥❀॥ (ढाल) ❀ ॥ शुद्ध देव गुरु धर्मा परिज्ञा ।
सहहणा परिणाम । जेह प्रामी जै तेह नमो जै । सम्यग्
दर्शन नामरे (भ०सि०) ५३ ॥ मल उपशम जय उपसम जेह
थो । जे होइं विविध अभंग । सम्यग्दर्शन तेह नमोजै ।
जिन धरमे दृढ रंग रे ॥ (भ०सि०) ५४ ॥ पांचवार उपशम
लही जै । जयउपशमोय असंख । एकवार चायक ते सम्य
क् । दर्शन नमोइं असंख रे (भ०सि०) ५५ ॥ जेबिन्न नाम
प्रमाण न होवै । चारिततरु नवि फलिउ । सम्य निरवा

न जे विण लहिइं । समकित दर्शन बलीउरे ॥ (भ० सि०) ५६ ॥
 सप्तसष्ट बोलै जे अलंकरिउ । ज्ञान चारितनुं मूल । सम
 कित दर्शन ते नितप्रणसुं । सिवपंथनुं अनुकूल रे ॥ (भ०
 सि०) ५७ ॥ (ढाल) ॥ समसंवेगादिक गुणा । खय उ
 पशम जे आवैरे । दर्शन तेहिज आतमा । स्यं होयनाम
 घरावै रे ॥ (वी० तुमे०) ५८ ॥ (उ० वी०) ॥ इति ठहै दर्शन
 पद कलश पूजा ॥ ६ ॥ ॥ ॥

॥ अथ ७ में ओज्जानपद पूजा ॥ ॥

॥ (टूहा) ॥ सप्तम पद श्रीज्ञाननो । सिद्धचक्र
 तप मां हि । आराधी जे सुममने । दिन २ अधिक उठ्ठाह
 ॥ १ ॥ (काव्य) अन्नाण सम्बोह तमो हरस । नमो २ नाण दि
 वायरस । पंचप्यारसु वगारगस । सत्ताण सबत्थ प्रयास
 गस ॥ होइं जेह थौ ज्ञानशुद्ध प्रबोधै । यथा वर्खनासै
 विचिला विबोधै । तिणें जाणीइं वस्तु षट्द्रव्य भावा । न
 होवै विकल्पा निजोत्था स्वभावा ॥ ५९ ॥ होइं पंचमत्यादि
 सुग्यान भेदै । गुरुपास थो योग्यता तेह वेदइं । बली ज्ञे
 य हेया उपादेय रूपै । लहै चित्तमां जे मध्यानें प्रदोषै ॥
 ६० ॥ (ढाल) ॥ ॥ भव्य नमो गुणज्ञानने । ख पर
 प्रकाशक भावै जौ । परचाय घरम अनंतता । भेदाभेद ख
 भावै जौ ॥ (चाल) ॥ जे मोक्ष परणति सकल ज्ञायक
 बोध वास विलासता । मति आदि पंचप्रकार निरमल सिद्ध
 साधन लंडना । स्वादाद शंगौ तत्वरंगी प्रथम भेद अभेद
 ता । सविकल्पनें अविकल्प वस्तु सकल संसय छेदता ॥ ६१ ॥

॥ॐ॥ (ढाल) ॥ॐ॥ भक्ष अभक्षन जे विण लहीयै । पेय
अपेय विचार । कृत्य अकृत्य न जे विण लहीयै । ज्ञान ते
सकल आधाररे ॥ (भ०) ६२ ॥ प्रथम ज्ञाननें पीठे अहिंसा ।
औसिद्धांतै भाष्य । ज्ञाननें बंदो ज्ञान मनिंदो । ज्ञानीयै
शिवसुख चाखुं रे ॥ (भ० सि०) ६३ ॥ सकल क्रियानुं मूलते अ
ज्ञा । तेहनुं मूल जे कहीइ । तेह ज्ञान नित नित बंदो
जै । ते विण कहो किम रहौइ रे ॥ (भ०) ६४ ॥ पांच ज्ञान
मांहे जेह सदागम । स्वपर प्रकाशक तेह । दौपकपरै विमु
वन उपगारी । वलिजिम रवि शशि मेंहरे ॥ (भ० सि०) ६५ ॥
लोक ऊरध अध तिर्यग ज्योतिष । वैमानिकनें सिद्धि । लो
क अलोक प्रगट सवि जेह थो । ते ज्ञाने सुख शुद्धी रे
॥ (भ० सि०) ६६ ॥ (ढाल) ॥ॐ॥ ज्ञानावर्ण जे कर्मठै । ज्ञयं
पशम तसुथायै रे । तो होइ ए हीन आतमा । ज्ञान अबो
धता जाइ रे ॥ (वी० तु०) ६७ ॥ (अ० ह्रीं पर०) ॥ॐ॥ इति सात
मो श्रीज्ञानपद कलशपूजा सं० ॥ ७ ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ आठमे श्रीचारित्रपद पूजालि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (दूहा) अष्टमपद चारित्रनो । पूजो धरी उमे
द । पूजत अनुभवरस मिलै । पातिक होय उल्लेद ॥१॥ ॥ॐ॥
आराधिया खंदिअ सक्रियस । नमो नमो संयम वीर
यस । सज्जावणासंग विवर्द्धियस । निष्ठाण दाणाइ स
मुज्जियस ॥ वली ज्ञानफल ते धरीयै सुरंगै । निरासं सता
द्वारोष प्रसंगै । भवां बोध संतारणे यानहुल्यं । धरं तेह
चारित्र अपाप्त मूल्यं ॥ ६८ ॥ होइ जास महिमा धकी रं

क राजा । वलौ द्वादशांगौ भणौ होइताजा । वलौ पाप
रूपोपि निःपाप धायै । यई सिद्धते कर्मनें पार जायै ॥६८॥
॥०॥ (ढाल) ॥०॥ चारिखगुण वलि वलि नमो । तत्व रम
ण जस मूलो जी । पर रमणीय पणो टलै । सकल सिद्धि
अनुकूलो जी । (चालि) । प्रतिमूल आश्रवत्याग संयम
तत्वधिरता दममयी । सुचि परमखंतौ मुनि दसेपद पंच
संवर उपचयी । सामायिकादिक भेद धरमे यथा ख्यातै
पूरणता । अकषाय अकुलस अमल उज्ज्वल कामकमल चू
रणता ॥७०॥ ॥०॥ (ढाल) ॥०॥ देसविरतनें सर्व विर
तिजे । ग्रहीयतिनें अभिराम । ते चारिख जगत जयवंतु ।
कीजै तास प्रणाम रे (भ०सि०) ७१ ॥ दणपरै जेष्टदंष्ट
सुखठंठी । चक्रवर्त्त पिण वरिड । ते चारिख अखय सुख
कारण । ते से मन मांहि धरिउरे (भ०सि०) ७२ ॥ ह्वा
रांक प्रणै जे आदरि । पूजित इंद तरिंद । असरण सरण च
रणै ते बंदु । वरिड ज्ञान आनंदरे (भ०सि०) ७३ ॥ बारमास
परजाइ जेहने । अनुत्तर सुख अतिकमिइ । शुक्ल सुकल
अभिजात्यते जपरि । ते चारिखनें नमौइ रे (भ०सि०)
७४ ॥ चयते आठ करमनो संचय । रिक्त करै जे तेह ।
चारिख नाम निरुक्त भाष्यु । ते बंदु गुण गेहरे (भ०सि०)
७५ ॥ ॥०॥ (ढाल) ॥०॥ जाणि चारिख ते आतमा । निज
स्वभाव मांहि रमतो रे । लेखाशुद्ध अलंकृतो । मोहवनें
नवि भमतो रे । (बी० तमे०) ७६ ॥ ॐ ह्रीं प० ॥ ॥ इति
आठमी श्रीचारिखपद कलशपूजा ॥ ॥

॥ ❀ ॥ हिवै ६मौ तप पद पूजालि० ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ (दुहा) करमकाष्ठ प्रतिजालवा । परतिष्ठ अगनि
समान । ते तप पद पूजो सदा । निरमल धरियै ध्यान॥१॥
कम्पहू मोन्मूलन कुंजरस्स । नमोस् तिज तवोयरस्स । अ
खेग लङ्घीण निबंघणस्स । दुस्सवभ अत्थाणय साहणस्स
॥७७॥ इय नवपय सिद्धिं लद्धि विज्जासमिद्धं । पयन्त्रिय
सरयवगं ह्रींति रेहासमग्गं । दिसिवय सुरसारं खोणि
पौढावयारं । तिजय विजयचक्कं सिद्ध चक्कं नमामि ॥७८॥
त्रिकालक पणें कर्मकषाय ठाले । निकाचित पणें बांधिया
तेहवाले । कच्चो तेह तप वाच्च अभ्यंतर दुभेदै । जमा
युक्ति निहेंत दुध्दीन छेदै ॥७९॥ होइं जास महिमायकी
लब्धसिद्धि । अवांठक पणें कर्म आवरण शुद्धिः । तपो तेह
तपजे महानंद हेते । होइं सिद्धि सीमंतनौ निज संके
ते ॥८०॥ इम नव पद ध्यावै । परम आनंद पावै । नव भव
सिब जावै । देव नर भवज पावै । ज्ञानविमल गुण गावै
सिद्धचक्रप्रभावै । सबदुरति समावे विश्व जयकार पावै
॥८१॥ ❀ ॥ (ढाल) ॥ ❀ ॥ इछारोधन तप नमो । वाच्च अभ्यं
तर भेदै जो । आतम सत्ता एकता । पर परणित उछेदै
जो ॥१॥ (उछालो) उछेदै कर्म अनादि संतति जेह सिद्ध
पणो वरइ । सुभयोग संग आहार ठाली भाव अक्रियता
करो । अंतर सुहरत तत्व साधै सर्वसंवरता करी । निज
आत्मसत्ता प्रगट भावै करो तप गुण आदरो ॥८२॥ ❀ ॥
॥ ❀ ॥ (ढाल) इम नव पद गुणमंजलं । चउनिछेप प्रमाणे
जो । सात नये जे आदरै । सम्यग् ज्ञाने जाणै जो ।

(चालि) निरधार सेतौ गुणें गुणगो करइ जे बडमान ए
जसु करणईहा तत्व रमणें थायै निरमल ध्यान ए । इम
शुद्ध सत्ता भलो चेतन सकल सिद्धि अनुसरै । अक्षय अनंत
महंत चिदवन परम आनंदता वरै ॥८३॥ कलश ॥ इम
सबल सुख कर गुणपुरंदर सिद्ध चक्रपदावली । सविल
द्धि विज्ञा सिद्धि मंदिर भविक पूजो मनरली । उववभा
य वर श्रीराज सारह ज्ञान धर्म सुराजता । गुरु दीपचंद
सुचरण सेवक देवचंद्र सुशोभता ॥८४॥ ॐ ॥ (ढाल) ॥ ॐ ॥
जाणंता विद्धं ज्ञाने संयुत । ते भव सुगति जिणंद । जेह
आदरै करम खपेवा । ते तप सुरतरु कंदरे ॥ (भ०सि०) ८५ ॥
करम निकाचित पणि क्षय जाइ । क्षमा सहित जे करतां
ते तप नमीइ तेह दीपावै । जिनशासन जजमंतारै ॥ (भ०
सि०) ८६ ॥ आमो सहौ पसुहा बडलड्डी । होवै जास प्र
भावे । अष्ट महासिद्धि नव निधि प्रगटै । नमीयै ते तपभा
वैरे ॥ (भ०सि०) ८७ ॥ फलशिवसुख मोटुं सुर नरवर । संप
ति जेहनुं फूल । ते तप सुरतरु सरिषो वंडुं । शममकरं
द अमूलरै ॥ (भ०सि०) ८८ ॥ सर्व मंगलमाहि पहिलो मंग
ल वरणवियो जे ग्रंथै । ते तप पद त्विकरण नित नमिइं ।
वरसहाय सिवपंथरै ॥ (भ०सि०) ८९ ॥ इम नव पद युगुतो
तिहां लीणो । ऊठ तनमय श्री पाल । सुजसविलास ठै
चोथै खंडे । एह इग्यारमौ ढाल रे ॥ (भ०सि०) ९० ॥ ॐ ॥
(ढाल) ॥ ॐ ॥ इक्षा रोधन संवरी । परणित समता योगै
रे । तप ते एहिज आतमा । वरतै निजगुण भोगैरे ॥ (वी०)
९१ ॥ आगमनो आगमतणो । भाव ते जाणो साचो रे ।

आत्म भावै थिरहुउ । परभावे मतराचोरे ॥ (वी०) ६२ ॥
 अष्ट सकल सद्ब्रिमे । घट मांहि ऋद्धि दाखोरे । तिम
 नव पद ऋद्धि जाणज्यो । आत्मराम ठै साखीरे ॥ (वी०)
 ६३ ॥ योग असंख्य ठै जिन कछ्हा । नवपद सुखतेजाणो रे
 एह तणें अविलंबने । आत्म ध्यान प्रमाणो रे ॥ (वी०) ६४ ॥
 ढाल बारमी एहवी ॥ चोथै खंडै पूरीरे । वाणीवाचक
 जस तणी । कोइय नर होय अधूरी रे ॥ (वी०) ६५ ॥ ॥
 उं ह्रीं अर्ध परमात्मने । अनन्तानन्त ज्ञानशक्तये । जग
 जरा मृत्यु निवारणाय । श्रीमत् सिद्धचक्राय । वसं । पंच
 मृतं । चंदनं । पुष्पं । धूपं । दीपं । अक्षतं । नैवेद्यं । कलं ।
 वस्त्रं । ययामहे ॥ ॥ इति श्री सिद्धचक्र माहात्म्यौ
 नवपदजीकी पूजा संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ नवपद पूजादिक । सब पूजायोमें । (जो)
 सामग्री अवस्य चाहिये (सो) सबके याददास्ती खातर ।
 केई चीजों के नाम लिखते हैं ॥ ॥ (पंचाशत) दूध ।
 दही । घृत । मिथी । शुद्धजल ॥ केसर । सुगंध चंदन ।
 कपूर । कस्तूरी । अंबर । रोलौ । मोलौ । ठूटा फूल ।
 फूलोंकी माला । फूलोंका चंद्रवा । धूप चावल प्रमुख नव
 जातके घान । (नव) प्रकारके नैवेद्य । (नव) प्रकारके फल ।
 (६) प्रकारके प्रक्षवस्तु । मिथी । पतासा । उला । प्रमुख । अंम
 लहणा खातर सपेद वस्त्र । पहरावणी खातर उत्तमरेसमी
 प्रमुख वस्त्र । बासच्छेप । गुलाबजल । अत्तर इत्यादिक जोर
 (नव) नालीके कलस (६) रकेबी । परात । तपला । आद

तो। मंगलदीप। भगवानकै अंगी। समो सरण। इत्या
दिक सब चीज पहली ठीक करके। रखे इससे पूजामे
विघ्न न होय इहां संचेपविधि कही। विसेषविधि गुरुके
मुखसे जान लेखी।

॥ॐ॥ (अथ सबकै जानने को नवपदकी पूजा करण
को कलस ढालणकी विधि कहते है) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ चैव सुदि १५ (तथा) आसोज सुदि १५ के दिन
आबिया (६) कीजै। पंचासत मोटे घटै प्रमुखमे करे।
थापना में औफल रोक नाणो धरै। पीठे गुरुके पास
मंवाय कै केसरसे लिंक करै। कांकणनोरा हाथ में बांधै
दहणें हाथमें साधियो करिके। विधिसंयुक्त साल पढावे।
पीठे श्री अरिहंत पदमें (चावल) (तथा) धूप दीप नैवेद्या
(प्रमुख) अष्टद्रव्य बासचोप नागरबेल प्रमुख पांन रक्कीमें
धरके। हाथमें रखे। नव कलशके मोली बांधै। कुंकुमरा
साधिया करे। पंचासतसे भरिके। कलश हाथमें लेके
पूजा प्रहै। संपूर्ण होणें से कलश ढाले। बप्ती परातमें
प्रतिमा जी पधरावै ॥ ॐ ह्रीं गमो अरिहंताणं। इस
माफक कहतो थको। अरिहंत पदकी पूजा करे। अष्ट
द्रव्य अनुक्रमे चढावै। इति प्रथम पूजाविधि ॥१॥ (दूसरै)
सिद्धपद रक्तवर्ण। गह्वं रक्कीमें धरै। औफल (तथा) अ
ष्टद्रव्य लेकर। (६ कलश) पंचासतसे भरिके पूजा प्रहै।
(पूर्ण होणेंसे) ॐ ह्रीं गमो सिद्धस्य कही। (कलश ढालै)।
अष्ट द्रव्य चढावै ॥ॐ॥ इति द्वितीय पूजा विधि २ ॥ॐ॥

(तीसरै) श्रीआचार्यपद । पीलेवर्ण । चिण्णैकी दालि । अष्ट
द्रव्य । श्रीफलप्रमुख लेके । कलश (६) पंचामृतसें भरि के
पूजापढे । पूर्ण होणैसे । अर्चिं एमो आचरिचारण (कही) ।
कलश ढाले । द्रव्य चढावै ॥ इति तृतीय पूजा ॥३॥
(चौथेपदे) श्रीउपाध्याय जी । नीले वर्ण । मूंगप्रमुख अष्ट
द्रव्यलेके पूर्वोक्तविधिसे पूजा करै संपूर्ण होणैसे । एमो
उपाध्यायेय (कही) कलश ढाले । अष्टद्रव्य चढावै । इति
चौथी पूजाविधि ॥४॥ (पांचमे) श्रीसाधुपद । स्वामवर्ण
उद्गद प्रमुख लेवै । अर पूर्वोक्तविधिः । (पूर्ण होणैसे) एमो
सर्वसाधुयः । इति पंचमी पू ॥५॥ (छठे) दर्शनपद खेत
वर्ण । चावल प्रमुख पूर्वोक्तविधिसे । एमो दंडशस्त्र ॥ इति
छठे पूजाविधि ॥६॥ (सातमे) श्रीज्ञान पद । खेत वर्ण ।
चावल प्रमुख पूर्वोक्तविधिसे । एमो नाणस ॥ इति सातमी
॥७॥ (आठमे) चारित्रपद । खेतवर्ण । चावलप्रमुख
पूर्वोक्तविधिः । एमो चारित्तस ॥ इति आठमी पूजा
विधि ॥८॥ (नवमे) तपपद । खेत वर्ण । चावलप्रमुख
पूर्वोक्तविधिसे । एमो तवस (कही) कलश ढाले । अष्टद्रव्य
चढावै । पीठै अष्ट प्रकारी पूजा करे । आरती करे ।
इति नव पदजौकी पूजाविधि संपूर्णम् ॥९॥

॥ अथ वासन्तेपूजा लिख्यते ॥

॥ तीर्थपति अरिहानम् । धरमधुरंधर धीरोजी ।

देसना अमृत वरसता । निज वीरज वर वीरोजी ॥१॥

(चालि) वर अखय निर्मल ज्ञान भासन सर्व भाव प्रकास
ता । निज शुद्ध अद्वा आत्मभावै चरण धिरता वासता । जि
न नाम कर्म प्रभाव अतिसय प्रातिहारज सोभता । जगजंतु
पवंत भगवंत भविक जननें थोभता ॥ १ ॥ ॐ ह्रीं

॥ वासं ययामहे स्वाहा ॥ ॥ इति अ० वासन्तेय
॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ (ढाल) ॥ सकल कर्म मलक्षय करी । पूरणशुद्ध
गोजी । अव्या बाध प्रभुतामई । आतम संपति भूषोजी ।
१) जे भूप आतम सहज संपति शक्ति व्यक्तियणें करी ।
य क्षेव स्वकाल भावें गुण अनंता आदरी । स्वस्व
गुणपर्याय परणित सिद्ध साधन पर भणी । सुनिराज
सर हंस सम वद नमो सिद्ध महागुणी ॥ २ ॥ ॐ ॥

ह्रीं प० ॥ इति सिद्धपद पूजा ॥ ॥ ॥

॥ (ढाल) ॥ आचारज सुनिपति गणी । गुण
से धामो जी । चिदानन्द रसखादता । परभावै निक्का
जी ॥ ३ ॥ निक्काम निरमल शुद्ध चिदधन साध्य निज

आधारथी । वरज्ञान दरसन चरणवोरज साधना व्यापार
थी । भविजीव बोधक तत्वसोधक सयल गुणसंपतिधरा ।
संवरसमाधौ गत उपाधो दुविध तप गुण आगरा ॥ ३ ॥

॥ इति आचार्य पूजा ॥ ॥ ॥

॥ (ढाल) ॥ खंतिजुआ सुत्तीजुआ । अज्जव मह्व
जुत्तानी । सच्चं सोय अकिंचणा । तत्र संयम गुणरत्ताजी ॥

१ ॥ (चालि) जे रस्य ब्रह्म सुगुप्ति गुप्ता सुमति समता
श्रुतधरा । स्यादाद वादे तत्वसाधक आत्मपर विभजन

करा । भव भीरु साधन धीरसासन वहन धीरौ मुनिवरा ।

सिद्धान्त वायण दान समरथ नमो पाठक पदधरा ॥४॥ ॥

॥ ॐ ॥ इति उपाध्यायपूजा ॥ ॥ ॥

॥ (ढाल) ॥ सकल विषय विषवारिने । निक्कामी

निष्कंगी जी । भवद्व ताप समावता । आतस साधन रंगी

जी ॥१॥ (चालि) ॥ जे रम्या शुद्ध स्वरूप रमणे देह निर्मम

निर्मदा । काउसग्न सुद्राधारि आसण ध्यान अध्यासी

सदा । तप तेज दीपै कर्म जौपै नैव ठौपै पर भणी । मुनि

राज करुणा सिंधु विभुवन बंधु प्रणमुं हितभली ॥५॥ ॥

॥ ॐ ॥ इति साधुपद पूजाः ॥ ॥ ॥

॥ (ढाल) ॥ सव्यग् दर्शनगुण नमो । तत्त्व प्रतीत

सकूपीजी । जसु निरधार सुभाव ठे । चेतनगुण जे अरूपी

जी ॥१॥ (चालि) जे अनूप अद्वा धर्म प्रगटै सयलपर ईहा

ठले । निज शुद्धसत्ता भाव प्रगटै अनुभव करुणा ऊठले ।

वज्रमान परणित वस्तु तत्वे अहव तत्तु कारण प्रणे । निज

साध्यदृष्टे सरव करणौ तत्त्वता संपत्तिगिणे ॥ ६ ॥ ॥

॥ ॐ ॥ इति ६ दर्शनपद पूजाः ॥ ॥ ॥

॥ (ढाल) ॥ सव्य नमो गुण ज्ञानने । स्वपर

प्रकासकभावे जी । पर्यायधर्म अनन्तता । भेदाभेद स्वभावे

जी ॥१॥ (चालि) जे मोक्ष परणित सकल ग्यायक बोध

भाव सलक्षण । सति आदिपंचप्रकार निरमल सिद्धसा

धन लंठना । स्याद्वादशंगी तत्वरंगी प्रथम भेद अभेदता ।

सविकल्पने अविकल्प वस्तु सकल शंसय छेदता ॥ ७

॥ ॥ इति ज्ञान पूजाः ॥ ॥ ॥

॥ ॐ ॥ (ढाल) ॥ ॐ ॥ चारित्र गुण बलि बलि नमी ।
तत्त्व रमण जसु भूलो जी । पर रमणीय पणो टलै । सकल
सिद्धि अनुकूलो जी ॥१॥ प्रतिकूल आश्रय त्यागसंवर तत्त्व
धिरता दममई । सुचि परमखंती मुनि दसे पद पंच सं
वर उपचई । सामायकादिक भेद धरमें यथास्थिति पूर्ण
ता । अकसाय अकुलस अमल उज्ज्वल कामकमल चूर्णि
ता ॥ ॐ ह्रीं० ॥ ८ ॥ ॐ ॥ इति चारित्र पूजाः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (ढाल) ॥ ॐ ॥ इन्द्रारोधन तप नमु । वाह्य
अभ्यन्तर भेदे जी । आत्मसत्ता एकता । पर परिणत
उद्भेदे जी ॥१॥ उद्भेद कर्म अनादि संतति जेह सिद्धपणो
वरै । सुभ जोगसंग आहार टाली भाव अक्रियता करै ।
अन्तर सुहृद तत्त्व साधै सर्व संवरता करी । निज आत्म
सत्ता प्रगट भावे करो तपगुण आदरौ ॥ ९ ॥ ॐ ॥ (ढाल)
॥ ॐ ॥ इम नवपद गुणमंजलं । चौनिक्षेप प्रमाणें जी । सात
नयें जे आदरै । सम्यग्ज्ञाने जाणो जी ॥१॥ (चाल) निरधार
सेती गुणें गुणनो करै जे वज्रमान ए । जसु करण ईहा
तत्त्व रमणें थाय निरमल ध्यान ए । इम सुद्वसत्ता भलो जे
तन सकल सिद्धि अनुसरै । अक्षय अनन्त महन्त चिद
धन परम आनंदता वरै ॥ १० (कलश) ॥ इम सकल सुखक
र गुण सुरंदर सिद्धचक्र पदावली । सविलहि विज्जा सि
द्धि मंदिर भविक पूजो मनरली । उवजायवर श्रीराज
सारह ग्मान धरम सुराजता । मुर दीप चंद्र सु चरण से
वक देवचंद्र सुसोमिता ॥११॥ ॐ ह्रीं० ॥ ॐ ॥ इति श्रीनवपद
वासुदेव पूजा संपूर्णम् ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ अथ ऋषिमंजल पूजा लिख्यते ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (दोषक) ॥ॐ॥ प्रणमी श्रीपारस विमल । चरण
कमल सुखदाय । ऋषिमंजल पूजन रचुं । वर विधियत
चितलाय ॥ १ ॥ नंदीश्वर मंदरगिरै । शाश्वतजिन महा
राज । अरचै अष्टविध पूजसें । जैसें सज्ज सुरराज ॥ २ ॥
तिम चित जिनपति गुणधरी । आवक समकित धार ।
विरचै जिन चौबीसकी । अष्टविध पूजउदार ॥ ३ ॥ ॐ ॥
(गाथा) ॥ ॐ ॥ सलिल १ सुचंदन २ कुसुमभरं । दीवगकर
गंच ३ धूवदाणंच ४ वरअकखत ५ नेविज्जयं ६ । सुभफल
८ । पूजाय अष्टविहा ॥ १ ॥ ए अष्टविध पूजा करणं । सुणियै
सूत्रमज्जार । जे भवि विरचै प्रभूतणी । ते पामे भवपार ॥ २
॥ ॐ ॥ (दोषक) ॥ ॐ ॥ प्रथम जिनेश्वर तिम प्रथम ।
जोगीश्वर नरराय । प्रथम भए युग आदिमै । सकल जीव
सुखदाय ॥ १ ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ (राग देशाख) ॥ ॐ॥ (पूर्वमुख सोवनं कर दशन
पावनं । इम चालमे) ॥ ॐ ॥ विमलगिर उदयगिरिराज
सिखरो परै । तरुणतर तेज दीपत दिणिंदा । युगल भ्रम
वार करी धरम उद्योत किय । विमल इच्छाकुकुल जलधि
चन्दा ॥ (१) ॥ मात मरुदेवो वर उदरदरि हरिवरा ।
सकलनृप सुकुटमणि नाभिनन्दा । अखिल जगनायका सुग
ति सुखदायका । विमल वर नाण गुणमणि समन्दा ॥ (२)
दृषम लांठनधरा सकलभवभय हरा । अमर वरगीतगुण
कुसल कन्दा । गहिरसंसार सागर तरणिशम धरा । नमत

शिवचन्द्र प्रभचरण वंदो ॥ ३ ॥ ॐ ॥ (काव्यम्) ॥ ॐ ॥ स
लिल (१) चन्दन (२) पुष्प (३) फलव्रजैः (४) । सुविमलाक्षत
(५) दीप (६) सुधूपकैः (७) । विविध नव्य मधु प्रवरान्नकै
ट । जिज्ञासमीभिरहं वसुभिर्व्यंजे ॥ १ ॥ ॐ ह्रीं श्रीपर
मात्मने जन्तानंतं ज्ञान शक्तये । जन्म जरा मृत्यु निवार
णाय । औमद् ऋषभ जिनेन्द्राय । जलं । चन्दनं । पुष्पं ।
धूपं । दीपं । अक्षतं । नैवेद्यं । फलं । वस्त्रं यजामहे स्वाहा
॥ ॐ ॥ इति श्रीप्रथमं जिनेन्द्राष्टविध पूजा ॥ १ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ (२) श्रीअजितजिन पूजा लि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (दोषक) जय जिह्णं दिह्णं सम । लखि
भविकज विक सात । परमानन्द सुकंदजल । विजया मात
सुजात ॥ १ ॥ ॐ ॥ (राग) आचरहो दिलवागमे प्यारेजिन
जो । (इस ख्यालके चालमे) ॥ ॐ ॥ एक अरज अवधारियै ।
(अजितजिन) एक अरज अवधारियै ॥ (आं०) ॥ अजित जि
नेसर जग अलवेसर । कूरम निजर निहारियै । (अजित
जिन एक०) । तारण तरण विरुद सुणितेरो । आयो सर
ण तिहारियै । (अजितजिन एक०) १ ॥ चरमसिंधु भव
भव जल निपतित । चरण पतित मोहितारियै । (अजित०
एक०) । परमानन्द धन शिववनितानन । कज मधुपान सु
कारियै । (अजित० एक०) ॥ २ ॥ चिरसंचित धन दुरित
तिमिर हर । तुम जिनभये तिमिरारियै । (अजित०) । क
है शिवचंद्र अजित प्रभुमेरे । एह अरज न विसारियै ।
(अजित०) ३ ॥ (काव्य) सलिल चं० ॥ ॐ ॥ ॐ ह्रीं श्री

मदजित जिनेन्द्राय । वसुद्रव्यं यजाम ॥३॥ इति त्रीणि
त जिनेन्द्राष्टाष्टविध पूजा ॥ ३ ॥॥॥

॥॥॥ अथ (३) श्रीसंभवजिन पूजालि ॥॥॥

॥॥॥ (दोषक) ॥॥॥ जय जितारि संभव सदा । श्रीसं
भवजिनराज । सकल लोक जिण जीतलीय । जीतो मोह
समराज ॥१॥॥॥ (राग) । गंधवटी घनसार केसर वृगमदा
रस भेलौयै (ए चाल) ॥॥॥ अपरिमित वरशिखर सागर
धार संभवकार ए । जिनराय संभव पाय वंदो लहो भव
जल पार ए । वलि जलधिजात सुजात कुंजर कुंभ भंजन
जानिये । तसु जनक नाम समान नामा भवे जिनछर आ
निये ॥ १ ॥ जसु चरणपंकज मधुर मधुरस पान लय
लागो रक्षा । मिलकरि सुरासुर खचर वितर भसर नित
चित जमझा ॥ जसु चरणकमलै पुवगलांठन कनक सुवर
ण कायए । सज्ज भुवन नायक सुमति दायक जवनि सेना
जायए ॥ २ ॥ जसु मधुर वाणी जगवखाणी तौस सर ॥
(३५) गुणधारिणी ॥ संसार सागर भय भराकर पतित पा
रउतारिणी । स्याद्वाद पद्म कुठारधार कुमति मद तरुदा
रिणी । प्रभुवाणि नित शिवचंद्र गणिकै ऊवो मंगल का
रिणी ॥३॥ (काव्य) ॥॥॥ सलिल चंदन ॥ ३ ॥ ह्रीं श्रीप०
श्रीमत्संभवजिनेन्द्राय वसुद्रव्यं यजाम ॥३॥ इति तृतीय श्री
संभव जिनेन्द्राष्टाष्टविध पूजा ॥ ३ ॥॥॥

॥॥॥ अथ (४) श्रीअभिनंदन पूजालि ॥॥॥

॥॥॥ (दोषक) ॥॥॥ श्रीचतुर्थ जिनवर सदा । वृजो

भवि चितलाय । भगति युगति संकटहरण । करणतीन
 सुध याय ॥ १ ॥ ॥ (राग सोरठी) । कुंद किरण शशि
 ज्जलो रे देवा० । (एचाल) ॥ ॥ संवरनंदन जिनवरु रे
 (वालहा) अभिनंदन हित कामीरे । जगदभिनंदन जय करु
 रे । (वा०) । दुरित निकंदन स्वामीरे ॥ १ ॥ लोकालोक प्रका
 सता रे (वा०) । करता अविचल धामीरे । अव्याबाधअरु
 पिता रे । (वा०) । विमल चिदानंदरामीरे ॥ २ ॥ वांछित
 पूरण सुरमणी रे । (वा०) । ए प्रभु अंतरजामी रे । ऐ
 से जिन महाराजकुं रे । (वा०) चंद्र नमो सिरनामोरे ३ ।
 (काव्य) ४ ॥ ॥ सलिल चं० ॥ ॥ उ ह्रीं श्रीप० श्रीमदभिनं
 दनजिने० । वसु० ॥ ॥ इति श्रीचतुर्थ्याभिनन्दन जिनेंद्र
 साष्टविधपूजा ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ५ ॥ अथ (पु) श्रीसुमति जिनपूजा लि० ॥ ५ ॥

॥ ५ ॥ (दोषदा) ॥ ५ ॥ पंचम जिननायक नसुं । पंचमि
 गतिदातार । पंचनाण वर विमल कज । वन बिकसन दिन
 कार ॥ १ ॥ ॥ (राग कैरवो) वंसी तेरी दैरिणि वालै रे
 बैरिणिबाजै (एचाल) ॥ ॥ सुध भावचित धिर धरिकै रे ।
 (चित०) पूजो सुमति जिणिंद । (सुधभाव०) जिनभक्ति कर
 न रसीला । लहो परम आनंद ॥ १ ॥ (सुधभाव०) जिन
 राग सुमति समंद । बारै कुमति निकंद । (सुध०) प्रभुना
 चरण अरविदा । वंदै असुर सुरिंद (सुध०) ॥ २ ॥ कनकाग
 तनु दुतिमोहै । प्रभु सुमंगला नंद (सुध) । कण्ठोपशम रस
 भरिया । बंदै नित शिवचंद । (सुध) ॥ ३ ॥ (काव्य) सलिल० ।

॥ ॐ ह्रीं० श्रीमत्सुमतिजिनेन्द्राय वसु द्रव्यं० ॥ ॐ ॥ इति
श्री सुमतिजिन पूजा ॥ ५ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ (६) श्रीपद्मप्रभ पूजा ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (दोषक) ॥ ॐ ॥ हिवे षष्ठम जिनवर तणौ । पूज
नकरज्ज उदार । भवि चित भक्ति धरो करो । सुख संपति
करतार ॥ १ ॥ ॐ ॥ (राग सारंग) हां हो० बावन चंदन
वसि कुमकुमा (एचाल) । (हां होरे वाला) पदमप्रभु सुख
चंद्रमा । नित सकल लोक सुखदाय ए (हां०) हरिसुर अ
सुर चकोरजा । नित निरष रक्षा ललचाय रे ॥ १ ॥ (हां०)
जिन सुख वचन अमृत तणो । जे अवण करै भविपान
(हां०) । ते अजरामरता लहै । हरिगण करे जसु गुणगा
न ए (हां) ॥ २ ॥ घर नृप कुल नभ दिनमणि । प्रभु मात
सुसीमा नंद ए (हां०) । प्रभु दरसबते प्रतिदिने । ऊह ज्यो
शिवचंद आणंद ए ॥ ३ ॥ (काव्य) सलिल० । ॐ० श्रीपद्म
प्रभ जिने० वसु० ॥ ॐ ॥ इति श्री पद्मप्रभ जिनपूजा ॥ ६ ॥

॥ ॐ ॥ अथ (७) श्री सुपार्श्वजिन पूजा लि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (दोषक) ॥ ॐ ॥ श्रीसुपार्श्व सुरतर समो । कामि
त पूरण काज । भो भवियणपूजो सदा । वसु विध पूज
समाज ॥ १ ॥ (राग कल्याण) मेरा दिल लग्या जिणे सरसे
(एचाल) ॥ ॐ ॥ मेरी लगी लगन जिन वरसे (मेरी०) । जैसे
चंद चकोर भमरकी । केतकि कमल मंथुरसे (मेरी०) ।
एह सुपारस प्रभु भए पारस । गुण गब समरस करके

(मेरी०) चेतन लोहपणो परिहरकै । ऊयल्यै कांचन सरि
सै ॥१॥ (मेरी०) ए प्रभु करुणाकरकुंधरि ल्यै । उरजिम
कमल भमरसै (मेरी०) । जे भवि जिनपद लगन धरै तसु
नही भय मरन असुरसै (मेरी०) ॥ २ ॥ मात पृथवि तनु
जात तनु द्युति । सम शुभ कांचन सरसै (मेरी०) । कहै
सिव चंद्र चित्त नित मेरो । रहो प्रभुपद लय भरसै ॥ ३ ॥
(मेरी०) (काव्य) सलिल० उ द्वी० श्रीमत्सुपार्खजिनें
द्राय ॥ वसुद्रव्य० ॥ ❀ ॥ इति श्रीसुपार्खजिनपूजा ॥ ७

॥❀॥ अथ (८) श्रीचन्द्रप्रभपूजा लि० ॥❀॥

॥❀॥ (दोषक) ॥❀॥ अष्टम जिनपद पूजियै । विविध
कष्टहरतार । अष्टसिद्धि नवनिधि लहै । जिन पूजन कर
तार ॥ १ ॥❀॥ (राग गुंठ मिश्रित मल्हार) ॥ मेष वरसै
भरी कुसुम वादल करी । (एचाल) ॥❀॥ परमपद पूर्व
गिरिराज परि उदयलहि । विजित परचंद्र दिनकर अन
न्ता । चंद्रप्रभु चंद्रिका विमल केवल कला । कलित सोमित
सदा जिन महन्ता ॥१॥ (परमपद०) । कुमतिमत तिमिर
भर हरीय पुन भूरिभवि । कुसुद सुख करीय गुण रयण
दरिया । गहिर भवि सिंधु तारण तरणि गुण । धारि भव
तारि जिनराज तरिया । (परमप०) ॥ २ ॥ राखियै आज
मोहिलाज जिनराज प्रभु । करण सुख चरण जिन सरण
परीया । परम शिवचंद्र पदपद्म मकरंद रस । पान नित
करण ततपर भरीया ॥३॥ (पर०) । (काव्य) सलिल० उ द्वी०
श्रीमच्चन्द्रप्रभ जिनें वसु० ॥❀॥ इति श्रीचंद्रप्रभपूजा ॥ ८ ॥

॥ॐ॥ अथ (६) श्रीसुविध जिनपूजा लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (दोधक) ॥ॐ॥ सुविधि२ समरण थकौ । कामित
फल प्रकटाय । अतिह गहन संसार वनि । वडल अटन
मिट जाय ॥१॥ ॥ (राग) । चंपक केतक मालती (एचाल)
॥ॐ॥ सुविध चरणकज वंदीयै ए । (अद्भुतं) नंदीयै अति
चिरकाल । सिव तरवारि निकंदीयै । विधन कंद ततकाल
॥ १ ॥ आज जनम सफल भयो । (हां ए सफ) । दीठो
प्रभुदीदार । तनु मन दृग विकसित भये । जिम कज खलि
दिनकार ॥ २ ॥ अमृत जलधर वरसीयो । (हां अद्भुतं)
भविउर क्षेममजार । दर्शन सुरतरु जगौयो । शिवफलनो
दातार ॥ ३ ॥ (काव्य) सलिल० । उ ह्रीं० । श्रीमत्सुविधि
जिने० वसु० ॥ॐ॥ इति श्रीसुविध जिनपूजा ॥ ६ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ (१०) श्रीशीतल जिनपूजा लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (दोधक) सुऊ तनु मन शीतल करो । श्रीशीतल
जिनराय । तुम समरण जलधारसे । अंतर तपति पुलाय
॥१॥ (राग घाटो) दादा कुसल सुरिंद० इस चालमें ॥ॐ॥
॥ॐ॥ मेरे दीनदयाल तुम भये सकल लोकप्रतिपाल । (आं०)
सुणि शीतल जिनवर महाराज । चरण शरण धर्यो प्रभु
नो आज । (मेरे दी०) न ननु सज्ज सविकारी देव । करि सुं
चरणकमलनी सेव । (मेरे०) ॥ १ ॥ जैसे सुरमणि करतल
प्राय । कुणल्यै काच शकल उलसाय । (मेरे०) तुम सम
सुरवर अव्वरन कोय । हेरु जगनिरख्यो जोय (मेरे०) ॥ २
प्रभु दरसन जलधर धनधर । लखिय निरतकर भविजन

मोर (मेरे०) । पद शिव चंद्र विमल भरतार । अरज एह
उरधरियै सार (मेरे०) ॥ ३ ॥ (काव्यं) सलिल० शुं हौं०
श्रीमन्नीतल जिनेंद्राय वसु० । इति श्रीशैतलजिनेद्रपूजा ।

॥ॐ॥ अथ (११) श्रीशेयांस जिनपूजा लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (दोषक) ॥ॐ॥ श्री शेयांस जिनेंद्र पद । नददुति
सलिलाधार । जे नेवै मज्जन करै । ते सुचिह्न विधुतार
॥१॥ (राग) सोहम सुरपति दृषभ रूप करि (इस चालमे)
॥ॐ॥ श्रीशेयांस जिणेसर जगगुरु । इंद्रिय सदन समं दहे
जसु वसु विष पूजनसें अरचो । उरधरि परमानंदहे । एस
मकित धर आवक करणी । हरिणो भव मनरंग हे । विज
यदेव जिनप्रतिमा पूजो । जोवाभिगम उवंगं हे ॥ (श्री०)
॥१॥ सरीयाभ प्रभुपूजन करियो । राय पसेणो उवंगहे ।
ग्याता अंगै द्रुपदि आविका । पूज्या जिन चितचंगहे ।
जे निह्वकुमतो जिन पूजन । उथपै तेह अनन्त हे । काल
लगै भमसो भव वनमे । मन्दमतो भयभांत हे ॥ (श्री०)
॥२॥ विष्णुमात तनुजात विष्णु नृप । विमल कुलांबर हंस
हे । सकल पुरंदर अमर असुर गण । शिखरि प्रभु अव
तंस हे । इण सुरवरनी परि आवक जे । पूजै जिन उठरंग
हे । ते शिव चंद्र परमपद लहियै । निश्चय करी भवभंग
हे (श्री) ॥ ३ ॥ॐ॥ (काव्य०) सलिल० ॥१॥ शुं हौं० श्री
शेयांस जिनेंद्राय । इति श्रीशेयांस जिनपूजा ॥ ११ ॥

॥ॐ॥ अथ (१२) नासुपूज्य जिनपूजा लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (दोषक) ॥ॐ॥ हिव बारम जिनवर तणी । पूजन

करियै सार । भाव भक्तियुत भवि सदा । द्रव्यभक्तिचित्तधार
 ॥ १ ॥ (राग) सब अरति मयनमुदार धूप (एचाल) ॥ ॥
 सकल जगजन करत वंदन । अया नंदन सामिरे । (देवा)
 दुरित ताप निकंद चंदन । परम शिव पद गामिरे (देवा) ॥
 १ ॥ (सकल) नृपतिवर वसु पूज्य नृपकुल । विपिन नंदन
 जातरे । (देवा) सुहरि चन्दन नन्द नन्दन । नन्द मद्रकिय
 घातरे (देवा) ॥ २ ॥ (स०) वासु पूज्य जिणेद्र पूजो । सकल
 जन महाराज रे । (देवा) करत नुति शिव चंद्र प्रभुए ।
 निखिलसुर सिरताज रे । देवा । (सक०) ॥ ३ ॥ (काव्य)
 सलिल ॥ १ ॥ ॐ ह्रीं श्रीमहासु पूज्यजिनेद्राय वसु
 द्रव्य ॥ ॥ इति श्रीवासुपूज्य जिन पूजा ॥ १२ ॥

॥ ॥ अथ (१३) विमल जिननेद्रपूजा लि० ॥ ॥

॥ ॥ (दोषक) ॥ ॥ विमल जिन करसुज । मलिन
 करम करि दूर । तेरम प्रभु रमियै सदा । सुऊचरमजि
 गुणपूर ॥ १ ॥ ॥ (राग) सिद्धचक्र पद वंदोरे भविका ।
 (एचाल) ॥ ॥ विमल चरणकज वंदोरे ॥ (सूरीजन विम०)
 वंदनसे आनन्दो रे । (सू० वि०) जसु गुणवर सुनिवरगण
 मधुकर । सेवत पद अरविंदो । श्यामा उदर सुगिति सुग
 ता फल । कृत वरमा नृप वंदोरे (सूरी०) ॥ १ ॥ सज्ज जग
 मंगल विमल करणकू । निज शासन नभचंदो । उदय भवो
 भविकुमुद विकसिवा । वर गुणरयण समंदो रे (सूरी०)
 ॥ २ ॥ यदि भव वंदि हरण भवि चाहो । प्रभुवंदी चिरन
 दो । विमल त्रिदांनंद धनमयरूपी नित वंदत शिवचंदो रे

(सूरी०) ॥३॥ (काव्य०) सलिल० ॥ १ ॥ ॐ ह्रीं० । श्रीमत्
विमलजिने० ॥३॥ इति विमलजिनपूजा ॥१३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ (१४) श्रीअनन्त जिनपूजा लि० ॥३॥

॥३॥ (दोषक) ॥३॥ ह्रिव चवदम जिनपूजतां । हरियै विष
य विकार । सो भविष्य सुणियै सदा । ए प्रभु सरणाधार
॥ १ ॥ पंचवरणी अंगीरची० (एचाल) ॥ ३॥ पूजकरणी
प्रभुनी दुरित निवारी । (दुरि) । (आं०) अनन्त तरणी हिम
किरण तरुणतर । किरण निकर जीताहे भारी । अनन्त
नाणवर दरसन तेजै । प्रभुसु यशोदर अवतारी (पूज)
॥१॥ लोका लोक अनंत द्रव्यगुण । पर्याय प्रगट करण
हारी । तातै अन्वययुत जिन धरियो । अनंत नाम अति
मनुहारी (पूज) ॥ २ ॥ सिंहसेन नृप नन्दन वंदन । करत
इन्द्र चंद्र सुखकारी । सादि अनंत संग धिति धरियो ।
पद शिव चंद्र विजयधारी (पूज) ॥३॥ (काव्य०) सलिल० ।
ॐ ह्रीं० श्रीमच्चतुर्दश अनंत जिने० वसु० ॥३॥ इति श्री
अनंत जिनपूजा ॥१४॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ (१५) श्रीधर्मजिन पूजा लि० ॥३॥

॥३॥ (दोषक) ॥३॥ भानु भूप कुलभासु कर । पनर
मजिन सुरसार । सोभित सङ्गजग विपिन जन । हरष फल
दजलधार ॥१॥ (राग) धारसमीरे यमुना तीरे । वसती वने
वनमाली (एचाल) ॥३॥ धर्मजिणेसर धरम धुरंधर । जग
बंधव जगबाला । मे बारी जाछ । जग० धरम० । सुवता

नंदन पाप निकंदन । प्रभुभये दौन दयाला (मेवा० धर्म०) ॥१॥
 प्रभु धीरज गुण निरखि अमर गिरि । लजिलीनो अवला
 धारा । (मेवा०) । जिन गंभीरता चरलसिंधु लखि । कियलो
 कांत विहारा । (मे० धर्म) ॥२॥ एजिनचंद्र चरण अरचनते
 लहि जिनपति अवतारा । (मेवा०) । करमवैरि दलकरि
 भवि लहिस्यो । पद शिव चंद उदारा । (मेवा० धर्म) ॥३॥
 (काव्य) सलिल चं० ॥ ३ ॥ ह्रीं । श्रीप० श्रीमत् धर्मजिने०
 वसुद्रव्यं० ॥ ३॥ इति धर्मजिन पूजा ॥१५॥ ॥ ३॥

॥ ३॥ अथ (१६) शान्तिजिनपूजा लि० ॥ ३॥

॥ ३॥ (दोषक) अचिराउयरे अवतरी । शान्ति करी
 सुखकार । मारि विकार मिटाव करि । नाम धर्यो शान्ति
 सार ॥ १ ॥ ॥ (राग विभास) भावधरि धन्य दिन आज
 सफलो गिणुं (ए चाल) ॥ ३॥ शान्ति जिनचंद्र निजचर
 णकज शरणगत । तरणि गुणधारि भवधारि तारी । कुमत
 जन विपिन जनि कुमतिवन दहन तति । छितिनि शितधार
 तरवारि वारी ॥ (शान्ति०) ॥ एकभवि पद उभय चक्रधर
 तीर्थकर । धारिया वारिया विषन सारा । सकल मदमा
 रिया विमल गुणधारिया । सारिया भक्तवांछित अपारा ॥
 (शां०) हरिण लांछनधरा करण सुवरण करा । सुरवरा
 इहतधरा गतविकारा । मोहभट धरखिधर गणहरण व
 ज्रधर । कुसुद शिवचंद्र पद रत्ननिकारा ॥ (शां०) ३ ॥ ३
 ह्रीं श्रीप० श्रीमत् षोडश शान्तिजिने० द्वाववसुद्रव्यं० ॥ ३॥
 इति शान्तिजिन पूजा ॥ १६ ॥ ॥ ३॥

॥३॥ अथ (१७) श्रीकुंथुजिनपूजा लि० ॥३॥

॥३॥ (दोषक) सतरमजिनवर दीवसम । मजि भवसा
गर जाण । भक्ति युक्ति नित पूजिये । लहोयै अमल विना
ण ॥१॥ (राग) अरिहंतपद नित ध्याइयै (एचाल) ॥३॥
कुंथुजिणंद गुणगाइयै । (वारि) मनबंधित फल पाइयै रे ।
प्रभु समरण लय लाइयै । (वा०) भवि भवतजि शिवजाइयै
रे ॥ (कुंथु) ॥ १ ॥ भवजल मत निज आत्मा । (वा०) क
णा उरधरिताइयै रे । चरण करण उपयोगिता । (वा०)
ग्रहण करणकुं धाइयै रे । (वा०कुं०) ॥२॥ ए प्रभु दरसन
जीवने । (वारि) अनुभव रसनोदाइयै रे । वर शिवचन्द्र
विमल वधै । दिन सोम सवाइयै रे । (कुं०) ॥३॥ (काव्य)
सलिलचं० । उ हौं श्रीप० । श्रीकुंथुजिने० । वसु० ॥३॥
इति कुंथुजिन पूजा ॥ १४ ॥ ॥

॥३॥ अथ (१८) श्रीअरनाथ पूजालि० ॥३॥

॥३॥ (दोषक) ॥ जिनअटारमोध्याइयै । भवियण चि
त्तमजार । करण तौन इक करसुदा । प्रतिदिन जय जय
कार । १ ॥ (राग वसंत) संग लागोहो आवै । कुणखेलै
तोसुं होरी रे । संग० (ए चाल) ॥३॥ निज विमल भक्ति
सैं । अरजिनसैं नितरमियै रे । (निजवि०) । जिनगुण नि
जगुण तुल्य करणकुं । चंचलचित हय दमियै रे । (नि०)
१ ॥ सुमति युवति संगन उरधरिलै । कुमति नारिसंग ग
मियै रे । (निज०) ॥ अनुभव अमृतपान करण तैं । विष
य विव्रत विषदमियै रे । (निज० अर०) ॥ २ ॥ जिनवर

संग रमण द्वयनलै । पंक सधन वनधमियै रे । कहै गि
वचंद्र जिनेंद्र रमणसे । भवरनमें नही भमियै रे ॥३॥ (नि
ज०) (काव्य) सलिल चं० ॥३॥ ॐ ह्रीं० । श्रीमदष्टादश
अरजिने० । वसु० ॥३॥ इति अरजिनपूजा ॥ १८ ॥ ॥३॥

॥३॥ अथ (१९) श्रीमल्लिजिनपूजा लि० ॥३॥

॥३॥ (दोषक) ॥३॥ उगुणीसस निज चरणकज । भमर हो
य लचलाय । सेवै तसु भवि भमरता । अगणित दुरित वि
लाय ॥ १ ॥ ॥३॥ (राग) मल्लिजिणंद उपगारी रे वाला ।
मल्लिजिणंद उपगारी (हरि होरे वाला) । वारी जाचं
वारहजारी रे (वा०) मल्लिजि० । कुंभनरेसर गगनांगण
से । सहसकिरण अवतारीरे (वाला० म०) ॥१॥ पूरवभव
षटमिलनरिंद प्रति । बोधि सिंधु भवतारी । वेदलयी चिर
हीतनु धाखो । सकल संघ सुखकारी रे (वाला मल्लि०)
॥२॥ सकल कुशल हरिचंदन तरुवर । नंदनवन अनुकारी ।
संघ चतुरविध भूरिखचरगण । प्रणतचंद्रमनुहारीरे (वा०
मल्लि०) ॥३॥ (काव्य) सलिल० । ॐ ह्रीं० । श्रीमल्लिजिने०
जल० ॥३॥ इति मल्लिजिनपूजा ॥ १९ ॥

॥३॥ अथ (२०) श्रीसुनिमुव्रतजिनपूजा लि० ॥३॥

॥३॥ (दोषक) पद्मोदर वर पद्मनद । गतपर पद्मस
मान । विंशतितम प्रभु पूजिये । केवल लक्ष्मिनिधान ॥१॥
॥३॥ (राग गरवो) सुखिचतुर सुजाण । परनारीसुं प्रीत
नी कवज्जनकीजियै (एचाल) ॥३॥ सुखि सुव्रतजिनेंद्र सुनि

जरधरि सुऊपर वर दरसण दीजियै । प्रभु दरस प्रीति
निरुपाधिकता । करियै लहियै शिवसाधकता । तब तुरत
मिटै सिव बाधकता ॥ १ ॥ (सुणि०) अमृतमें साध्यपणो
विलसै । प्रभु दरसणि साधनता उलसै । तदसुऊमें साध
कता मिलसै । (सुणि०) ॥ २ ॥ भिन्नाधिकरणता यदि विषटै ।
एकाधिकरणता यदि सुषटै । तदसुऊ शिव साधकता प्रग
टै । (सुणि०) ॥ ३ ॥ एकाधिकरणता सुऊ करियै । भिन्ना
धिकरणता परिहरियै । शिवचंद्र विमलपद तदवरियै ।
(सुणि०) ॥ ४ ॥ (काव्य) सलिल० । उं ह्रीं० । विंशतितम
श्रीमत् सुनिसुव्रतजिने० । इति सुनिसुव्रत जिनपूजा ॥ २० ॥

॥ ❀ ॥ अथ (२१) श्रीनमि जिनपूजा ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ (दोषक) अंतरवैरि नमाविया । तब लहियो
नमिनाम । भवियण ए प्रभु पूजसै । सरीयै बंठितकाम ॥ १
(राग) हमआएहै सरण तिहारे । तुम प्रभु सरणागत तारे
वारी० (एचाल) ॥ ❀ ॥ श्रीनमि जिनवर चरण कमलमें । नय
नभमर युगधरियैरे । तिण किय गुणमकरंद पानसै । चेत
न मद मत करियैरे । (वारी) चेतन मद मत करियैरे (श्री
नमि०) ॥ १ ॥ एह चरण कज अहं निश विकसै । पर कज
निसि कुमलावै रे (वारी पर) । एन बलै बलि गुहिन अनल
सै । अपर कमल बल जावै रे (वारी० अप०) ॥ २ ॥ ए पद
कज गुन मधुरस प्रीवत । जीव अमरता प्रावै रे (वारी०) ।
अवर कमल रस लोभी मधु कर । कजगत गज गिल जावै
रे (वारी०) ॥ ३ ॥ परकज निजगुण लज्जिपावहै । पद

कज संपद देवै रे । तातै मद् शिवचंद्र जिह्मिंदै । अविश
सुर नर सेवै रे (वारौ०) । श्री०॥३॥ (काव्य) सलिल० उ०
श्रीनमिजिने० । इति श्रीनमिजिनपूजा ॥३॥

॥३॥ अथ (२२) श्रीनेमि जिन पूजा लि० ॥३॥

॥३॥ (शेषक) वनौसम जिन जगगुर । प्रसूचारीवि
ख्यात । इस बंदन बंदन रसै । प्राप्त ताय मिष्ट जात ॥ १ ॥
(राग रामगिरी) गालबूहै बिनमन रंगसु रे । देवा एवा
ल । नेमि जिह्मिंद उरघारीवै रे (वाला) विस्व कलावनिवा
रीवै (वाला) । (वारौवै हारे वाला वारौवै) । एकिन नैन
विसारीवै रे ॥ १ ॥ जलधर जिन प्रभु गरजता रे (वाला)
देसना अद्यत वरसतारे (वाला) दिस० । वरसता हां रे
वाला वरसता भविक मोर सुखि उलसिता रे ॥२॥ समव
सरस गिरि परि रझा रे (वाला) । भामंरुल चपला वझा
रे (वाला) । चपला वझा । (हां रे) । चपला वझा । सुर
नर चातक ऊमझा ॥३॥ बोध बीज उरघावीयो रे (वाला)
भवि उर जेव वघावीयो रे (वाला भवि०) । वघावीयो
हारे (वाला घा०) । भविक सुगति फल पावीयो रे ॥ ४ ॥
(काव्य) सलिल० । उ० श्री० श्रीमन्नेमि जिने० । इति नेमि
जिन पूजा (२२)

॥३॥ अथ (२३) श्रीमत्पार्श्वजिनपूजा लि० ॥३॥

॥३॥ (शेषक) ॥३॥ अश्वसेन नंदन सदा । बामोद
खनि हीर । लोक सिखरि सोसै प्रभु । विजित करम प्र

वीर ॥ १ ॥ बालै तेग विहुआ (इण कैरवाकी चालमै) ।
 पासजिणिंदा प्रभु मेरै मन वसीया । पासजिणिंदा प्रभु
 मेरै मन वसीया रे । मेरै दिल वसीया (पासजि०) । शिव
 कमलानन कमल विमल कल । तरमकरंद पान अतिरसी
 या (पासजि०) ॥ १ ॥ वामा नंदन मोहनि मूरत । सकललोक
 जनमन कियवसीया (पासजि०) । परमज्योति सुख चंदवि
 लोकिता । सुरनर निकर चकोर हरसीया (चकोरह०) (पा
 सजि०) ॥ २ ॥ अंजन गिरि तनु दुति जिन जलधर । देसन
 अमृत धार वरसीया (धारवर०) (पासजि०) । प्रीति करि
 भवि चिरकाल तिरसीया । सुगति युवति तनु तुरत फर
 सीया (पासजि०) । कुसुद सुपद शिवचंद्र जिणिंदनी । वा
 रीजाउं मन मेरो अतिह उलसीया (पासजि०) ॥ ४ ॥
 (काव्य) सलिल० । उर्ध्वी० । त्रयोविंशत्तम श्रीमत्पार्श्वजिने०
 इति श्री पार्श्वजिन पूजा ॥ ३३ ॥

॥ ३३ ॥ अथ (२४) श्रीमद्वीरजिन पूजा लि० ॥ ३४ ॥

॥ ३४ ॥ (दोषक) ॥ ३४ ॥ वर इक्खाकुकुल वैतु सम । तिस
 खोदर अवतार । ए प्रभुनै नितकीजीयै । विविध भक्ति
 सुखकार ॥ १ ॥ (राग तेजतरणि सुखराजै) । (हारे सुखराजै)
 प्रभु जीनो ते० (एचाल) ॥ ३४ ॥ चरम वीर जिन राया
 (हारे) जिनराया । मेरे प्रभु चरम वीर जिनराया (आ०) ।
 सिद्धारथकुल मंदिर धनसम । विशला जननी जाया ।
 निरुपम सुंदर प्रभु दरसण ते । सकल लोक सुखपाया ।
 (हारे सुखपाया) (मेरे प्रभुच०) ॥ १ ॥ वामचरण अंगुष्ठ फर

सतै । सुरगिरिवर कंपाया । इन्द्रभूति गणधर सुख सुनिजन
 सुरपति वंदित पाया । (हारे) (मेरे प्र०) ॥ ५ ॥ वरतमान
 सासन सुखदाया । चिदानंद धनकाया । चंद्रकिरणगुण
 विमल रुचिरधर । शिवचंद्र गणि गुण गाया । (हारे०
 मेरे प्र०) ॥ ३ ॥ वरसनंद सुनि नाग धरणि मित । द्वितीया
 श्विन मनभाया । धवलपद्म पंचमि तिथि शनियुत । पुरजय
 नगरसुहाया (मेरे०) ॥ ४ ॥ श्रीजिन हरष सूरौसर सांख्य
 वर खरतर गह्वराया । ज्योतिर्ललाटाया भूषणमणि ।
 रूपचन्द्र उवजाया (मेरे०) ॥ ५ ॥ महापूर्व जसु भूरि नरे
 खर । बंदे पद उलसाया । तासु सीसवाचक पुण्यशील
 गणि । तसु शिष नाम धराया (हारे० मेरे प्र०) ॥ ६ ॥ सम
 यसुंदर अनुग्रहि ऋषिमंजल । जिनकी शोभ सवाया । पूज
 रची पाठक शिवचंद । आनंद संवधाया (हारे० मेरे०) ॥
 ७ ॥ (काव्य) ॥ ८ ॥ सलिल चंदन ॥ ९ ॥ श्रीप० चतु
 विंशतितम श्रीमहोदरजिनेंद्राय वसुद्रव्यं य० ॥ १० ॥ इति
 श्रीमहावीरजिन पूजाविधिः ॥ २४ ॥ ॥

॥ ११ ॥ स्तम्भराट्टतद्वयं ॥ १२ ॥ दुर्वार स्फार विमोक्त
 करटि घटोत्पाटनस्युष्ट जायद । वीर्यप्राग्भारोत्पाट चंचत्
 कुशल हरिदरी जित्वरी दुर्मतानां । संसारापार सिंधुस्तरण
 तरतरी भक्तिभाजामजस्रं । भव्यानां ब्रह्मपद्म प्रवणमधु
 करी संकरी शंकरी सा ॥ १३ ॥ लोकालोक प्रलोका स्थलित
 विमल सदृशन ज्ञान भासुः । श्रीमज्जैनेश्वरीयं विभुवनवि
 भुतातिशयविंशतिश्च । श्रीसिद्धान्त नाथालयविशदलस्र

सर्वलोकाग्रभाग । प्रासादाग्र प्रदेशे जगति विजयते वैज
यंती जयंती ॥२॥ इति ऋषिमंजुलस्तुतिः ॥३॥

॥३॥ अथ नवपद आरती लि० ॥३॥

॥ ॐ ॥ जय जय जगजन वंछित पूरण । सुरतरु अभि
रामी । आतमरूप विमल करतारक । अनुभव परिणामी ।
(जय२ जगसारा२ । आरती पार उतारा । सिद्धचक्र सुख
कारा) ॥१॥ जगनायक जगगुरु जिनचंदा । भज श्रीभग
वंता । आतमराम रमा सुखभोगी । सिद्धा जयवंता । (ज
य०२) पंचाचारदीपे आचारिज । जुगवर गुणधारी । धारक
वाचक सुव अर्थना । पाठक भवतारी (जय०) ॥३॥ सम दम
रूप सकलगुण ज्ञायक । मोटा सुनिराया । दंशण नाण
सदा जय कारक । संजम तपभाया (जय०) ॥४॥ नव पदसार
परम गुरु भाषे । सिद्धचक्र सुखकारी । ए भव परभव रिद्ध
सिद्ध दायक । भव सायरवारी (जय०) ॥५॥ करजोद्री सेवक
गुण गावे । मनवंछित पावे । श्रीजिनचंद अखयपद पूजत ।
सिव कमला पावे (जय०) ॥६॥ इति श्रीनवपद आरती ।

॥३॥ अथ रिषिमंजुल आरती लि० ॥३॥

॥ ॐ ॥ जय जय जिन राजा । (वारी ज०) आरति
करं सिवकाजा । भव भय दुख भाजा । (जय०) ॥ १ ॥ ऋ
षम अजित संभव जिन राया । अभिनंदन सुमति । पद्म
सुपारस चंदामभुते । दूर ऊवै कुमति । (जय२) सुविध
सीतल येबांस सवाई । करि वारम जिनकी । विमल अनं

त धर्म प्रभु शान्ति । हर आरति तनकी । (जय०) ॥ ३ ॥
 कुंथुनाथ अर मल्लि सुनिसुव्रत । नमि नेमि श्रीकारा ।
 पार्श्वजिनेश्वर वीर जिनंदा । आतमहित कारा । (जय०)
 ॥ ४ ॥ इण विधि आरति जे भवि करसौ । भवसायर तर
 सी । श्रीजिन चंद अखयपद फरसी । सिव कमला वर
 सी । (जय०) ॥ ५ ॥ इति श्रीऋषमंजल आरती ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ ऋषिमंजल सुणनेको (वा) पूजनेको विधि ॥ ॥

॥ ॥ (प्रथम) ॥ ॥ आद्यन्ताक्षरसंलक्ष० । यह ऋष
 मंजलस्तोत्र । धूप दीपादिविधि संयुक्त आठ महिने तक
 प्रभात समय सुणे । ऋषमंजलमे (जो) मूलमंत्र है (सो)
 शुभदिन शुभवर्ती । हाथमें फल फूल भेट सक्ति माफक
 लेई । गुरुके पास जावे । भेट घरके विनयसंयुक्त मूलमंत्र
 ग्रहण करै । उसका ८००० जाप आठ महिनामे करै
 आविल करणको शक्ति होय (तो) सदा करै । नहिं तो ।
 आठम । चवदस । दो आविल जरूर करै । आठ महि
 नां ऊया बाद उजमरणे करे । उजमरणेके दिन १०८ बेर
 सुणे । पीठै शक्ति होय (तो) विधिसंयुक्त । ऋषमंजल
 स्थापन करायके पूजा करे । विशेष शक्ति होय तो (२४)
 प्रकारी पूजा करावे । पूजामे सामग्री ज्यो पहली नव
 पदजीकी विधके ठिकाणे लिखी है (सो) सब सामग्री इहां
 (२४) चोईस लेणी । एक एक माहाराजकी पूजा पढाव
 के । प्रथम जल । पीठै चंदन । ऐसे अष्टद्रव्य अनुक्रमसे
 चढ़ावे । पीठै संपूर्ण पूजा ऊया बाद । गुरुभक्ति करै ।

साहसी बल्ल करै । इहां विशेषविधि गुरुके मुखसे स
मज्जे करणी ॥ ए ऋषमंडल सुणनेवाले पूजनेवाले भव्य
जीवोंके घरमें कभी उपद्रव न होगा । सदा आनंद उहा
ह रहेगा । इत्यलंविस्तरेण । इति ऋषमंडल सुणने (वा)
पूजन करनेकी विधि ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥ ॥ अथ भगवंत के (६) अंग पूजन दूहा ॥ १ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ जलभरी संपुटपत्रनां । युगल कि नरपूजंत । रिष
भचरण अंगूठने । दायक भवजल अंत ॥ १ ॥ जानुं बले
काउसग रक्षा । विचर्या देशविदेश । खड़ा (२) केवल ल
ह्या । पूजो जानुनरेस ॥ २ ॥ लोकांतिक वचनें करौ ।
वरखा वरसी दान । करकांते प्रभु पूजनां । पूजो भविबल
मान ॥ ३ ॥ मानमयुं दो अंशयी । देखौ वीर्य अनन्त ।
भुजाबले भवजलतखा । पूजो खंघ महन्त ॥ ४ ॥ रत्नवय
गुण ऊजली । सकल सुगण विसराम । नाभि कमलनी
पूजना । करतां अविचल धाम ॥ ५ ॥ हृदय कमल उपसम
बले । बाल्यो रागनें द्वेष । हेम दहै वन खंढनें । हृदय ति
लकसंतोष ॥ ६ ॥ सोल पहर देई देशना । कंठ विवर वर
तल । मंधुर धुनि सुर नर सुणे । तिम गले तिलक अमूल
॥ ७ ॥ तौर्यं कर पदपुन्य थी । बिभुवन जिन सेवंत । बिभुवन
तिलक समा प्रभु । भाल तिलक जयवंत ॥ ८ ॥ सिद्धसिला
गुण ऊजली । लोकांतिक भगवंत । वसिया तिण कारण
वहौ । शिर संख्या पूजंत ॥ ९ ॥ उपदेशक नव तत्वना । तिम
नव अंग जिणंद । पूजो बल्लविध भाव थी । कहै सज्ज वीर

सुगिंद ॥ १० ॥ ॐ ॥ इति श्रीजिनवर नवअंग पूजन दूहा
समाप्त ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ शिक्षाकारक दूहा ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ जीवन्ता जिनवर पूजिइ । पूजाना फल जोय ।
राजा नमै परजा नमै । आण नलोपे कोय ॥ १ ॥ कुंभे बांध्यो
जल रहे । जल विना कुंभ न होय । ज्ञाने बांध्यो मन
रहे । गुरु विना ज्ञान न होय ॥ १ ॥ गुरु दीपक गुरु देवता ।
गुरु विन घोर अंधार । जेगुरु वाणी वेगला । रत्नवाहि
या संसार ॥ १ ॥ भावे जिनवर पूजिये । भावे दीजै दान ।
भावे भावना भाविये । भावे केवल न्यान ॥ १ ॥ प्रभू नाम
को उषधी । सुख चित्त सेखाय । रोग पीडा व्यापे नही ।
महा दोष मिट जाय ॥ १ ॥ पांच कोटीने फूलने । पाया
देश अटार । कुमार पाल राजा थयो । बरयो जे जैकार
॥ १ ॥ मनमोहन पारस मिल्यो । मोहन गुण सुखकंद ।
मोहनी मूरत देखके । मोहण चित आनन्द ॥ १ ॥ पारस
प्रभुके नामसे । सज्ज संकट मिटजाय । ईत उपद्रव भय
टलै । मोहण गुण प्रगटाय ॥ १ ॥ इति दूहा ॥

॥ ॐ ॥ अथ आइदिनकृत्य (ओ०) देवदंन भाष्यसे मंदर

जाणैकी पूजन करणैकी विधि लि० ॥ ॐ ॥

सू० ॥ ॐ ॥ वंदित्तायुइयुत्तेहिं । गिहिबिंवाणिसावउ ॥ पञ्च
क्लाणंतउगिरहे । अप्पणोदेवसक्खियं ॥ १ ॥ तउहयगया

भा० ॥ ॐ ॥ अबस्यावक घर देहरासर संबंधी जिन विंनों को
स्तुति स्तोत्रोंसे वांदके (पीठै) पञ्चक्लाण ग्रहणकरै । आल

ईहिं । जाणेंहिअ रहेहिय ॥ बंधुमिहपरिखित्तो । वित्तं
पूयंसुत्तमं ॥ २ ॥ अन्नसिंभवसत्ताणं । दायंतोमंगसुत्त
मं ॥ वच्चएजिणगेहम्मि । पभाविंतोयसासणं ॥ ३ ॥ अहो
धन्नोऽज्जएसोउ । अहोएअस्सजीवियं ॥ अहोमाणुस्सिअंजम्मं ।
एयस्सय सुलड्ढयं ॥ ४ ॥ अहोभत्तोअहोराउ । अहोएयस्स
आयरो ॥ तिलोयनाहपूयाए । पुन्रवंतस्सपच्चहं ॥ ५ ॥ धन्ना
एअस्सरिबीउ । धन्नवायंपरिस्समो ॥ धन्नोअपरियणोसय

साखसै देवसाखसै ॥१॥ (अब आवक जिनालय वांदणेंकों कि
सीतरे जावै सो कहैहै) ॥ ॥ ॥ घोटो छाथी रथ पालकी
आदि शब्दसैं सिपाही नोकर चाकर भाई बंधु मिल (इत्या
दिक परिवार सहित) पूजाके लायक फूलफल प्रमुख उत्त
म द्रव्यलेके ॥२॥ (उरभी) भव्य जीवोंकों उत्तम मोक्षमार्ग
दिखाता हुआ । जिनशासन की प्रभावना करता हुआ ।
जिनमंदिर जावे ॥३॥ (अब वह प्रभावनाही लगायासे कहै
है) ॥४॥ (अहो धन्य) अहो यह पुरुष धन्यहै । अहो इस
का जीवित सफल है । अहो इसका सनुष्यजन्म पाना भी
सफल है ॥ ४ ॥ (अहोभत्ती०) अहो इसको कौसी भक्ति
है । (अहो राउ कहिये) । अहो इसकुं बड़ा रागहै ।
अन्तरंगप्रीति है । क्या रोमरोम खुसी है । अहो तीनलो
कके नाथको पूजामें दिनदिन अधिक निर्मल बुद्धीहैं ॥५॥
(धन्यए०) धन्य इसकी रिही ज्यो दानभोग उपयोगमें
आवै हैं । धन्यहै यह परिश्रम जो प्रत्यक्ष देखते हैं । धन्य
हैं परिवार इसका (जो) इसकी पीठे रहता है ॥६॥

लो । जिएयमणुवत्तई ॥ ६ ॥ अहोएयसइत्थेव । जम्मेचेव
 पसंसउ ॥ भयवं अरिहंतत्ति । सबसुख्खाणदायउ ॥ ७ ॥
 अन्नहाएरिसीइही । कहमेयसउत्तमा ॥ रयणायरसेवाए ।
 होति रयणवंतहा ॥ ८ ॥ एएणपुसवंतेण । अणं जममि
 वाविउ ॥ पुससंखोमहाकाउ । सोइणिहंफलिउइमे ॥ ९ ॥
 (कव्वं) ॥ एवंपसंसंपकुणंतयाणं । अणेगसत्ताणदुहाहयाणं ॥
 सम्भत्तसुखस्स महाफलस्स । तेसंतुसोचेवयकारणंतु ॥ १० ॥
 ॥ (भणियंच) ॥ जत्तियगुणपन्निवत्ति । सबन्नु मयमिअविच
 लाहोई । सच्चियवोअंजायइ । बोहीएतेणनाएणं ॥ ११ ॥

(अहो ए अ०) अहो इसके इसी जन्म में सर्व सुखदाता
 अरिहंत भगवंत प्रसन्न ऊये हैं ॥ ७ ॥ (अन्नहा०)
 बिना भगवानकी प्रसन्नताकी ऐसी रिद्धी कहाँसे आई
 (सुख्य अर्थ अन्वय करके समर्थन करे हैं) रत्नाकरे
 समुद्रकी सेवासे रत्नवंत ही होय ॥ ८ ॥ इस पुन्यवंतने
 पूर्वभवके विषे महाकाय पुन्यरूपी दृष्ट बोया है । सो अवार
 इस भवके विषे फला है । प्रत्यक्ष प्रहिचाना जाता है । सुख
 संपत्तिके पाने से ॥ ९ ॥ (अब प्रभावनाका फल बतलाते हैं)
 ॥ १० ॥ इस प्रकारसे प्रशंसा करते ऊवे दुखदुर्गति से तपे
 ऐसे जीवोंके । बने है फल जिसके । ऐसा सम्यक्त्वदृष्टका ला
 भमे । प्रशंसा कारक मनुष्योंके । वह प्रभावक याव कही
 कारण है ॥ १० ॥ जितनी क्षमादिक गुणकी प्रतिपत्ति
 अनुमोदना प्रसुखसे भगवान का मतसे अविचल होय
 सोही जिन धर्म प्राप्ति का बीज कारण होय । धर्मपाल बसु

॥(कम्पं)॥ अलङ्घ्युष्यमिभवोअहम्भि । लहंतितित्यस्सपभावणा
ए ॥ तित्येसरत्तंअमरिंदपुज्जं । दसारसिंहोइवसेणिउव ॥
१२ ॥ एवंविहाहिंनग्गूहिं । युवंतोअ पईदिणं ॥ वच्चएजिण
मेहम्भि ॥ जावयजिणबलाणयं ॥ १३ ॥ ❀ ॥

पालको दृष्टान्तसे ॥ ११ ॥ (अब दृष्टांत करके प्रभावनाका
सर्वोत्तमफल कहैहै) पूर्व नही पाया चोसठ इंद्रो करके
पूजित । ऐसा तौर्य करपणा । तौर्यकी प्रभावनासे पावे । भव
समुद्रमे । (किसकी तरै) कृष्णकी तरै । अथवा । श्रेणिककी
तरै (जैसे) कृष्ण धावच्चापुवादिकोंकी दोक्षाका महोत्सव
कीया । श्रेणिकने वोरप्रभुकी भक्तिकरौ । जिनधर्मको उन्न
ति करते तौर्य करपद उपार्जनकीया ॥ १२ ॥ अहोधन्वो
इत्यादिक पहलेकहीवाणोसे स्तुतिकरतोयको । निरंतर
जावे । भगवा नका मंदिरके दरवज्जैतक ॥ १३ ॥ ❀ ॥

॥❀॥ अब देवबंदन भाष्यसे प्रवेशविधि कहैहै ॥ ❀ ॥

॥❀॥ इसमें पहिला द्वार दसलिकका कहा । अब
दसलिक मध्ये (पहलालिक) ३ । निस्सही कह्योका ॥❀॥
(१ निस्सही) जिन मंदरमे पैसतां कहनौ । (कहे पीठै)
वरका काम विचारणा न करै ॥ १ ॥ (दूसरी निस्सही)
प्रदक्षणा तौन दिये पीठै कहनी ॥ जिनमन्दिरमे फूटा
टूटा ठोक करारणैको सार संभाल रक्खौ थौ (सोवौ ठोने)
इहां द्रव्यपूजा करणी रही ॥ २ ॥ अब (तोसरी निस्सही)
कहे पीठै । निकेवल भावपूजा करै (पिण) द्रव्यपूजा न
करै ॥❀॥ ए पहला निस्सही लिक कहा ॥❀॥ (अब दूस

॥ॐ॥ मण्युत्तोवयुत्तो । कायगुत्तो जिह्दिउ ॥ १ ॥
रियाणउवउत्तो । विक्खेवाणंविबज्जे ॥ १ ॥ (कव) सुसू
णजंकिंचिविदेवकज्जं । नोअन्नकज्जं तु विचिंतइज्जा ॥ इत्थी
कहं भत्तकहं विबज्जे । देसस्सरन्नोनकहं कहिज्जा ॥ २ ॥
(भणियंच) ॥ मग्गाणुवेहं न वइज्जवक्कं । नजग्गकग्गाणुग
यंविबुद्धं ॥ नालीयपे सुन्नसुकक्कसंवा । योवंहिंयंभग्गपरंल

रातिक) ॥ॐ॥ ज्ञानलिककी आराधना करणेंकुं तीन प्रद
क्षिणा देवै ॥ॐ॥ (तीसरातिक) ॥ मूलनायकजीके विंबकुं
पंचांग मिलायकर तीन प्रणाम करना ॥ॐ॥ (अबचोया
लिक) ॥ॐ॥ अंग ॥१॥ अग्र ॥२॥ भाव ॥३॥ विवध प्रकार
पूजा करै ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अब पूजाका अधिकार मूलगाथा संयुक्त लि
खित हैं । ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (अब प्रदक्षिणा और निसही में कृत्याऽछत्य
कहे है) ॥ मनोगुप्तौ वचनगुप्तौ कायगुप्ती करके युक्त
रहै । पांचों इंद्रियोंको बशराखै । गमनागमनमें उपयोगी
रहै । गीतादिक में व्याकुलता न राखै ॥ १ ॥ ज्यो कुठमी
देवकार्य को ठोढ़के और कार्य न विचारै । लोकया
भोजनकथा (फेर) देशकथा राजकथा न कहै ॥ २ ॥ मर्मकुं
भेदन करनेवाला ऐसा वक्त्रवचन नहो बोलै । जग्ग और
कर्मके अनुगत वचन न बोलै । किसीकुं (अर्थात्) किसी
के मा बाप का किया ज्यो खोटाकाम उसको प्रगट नही
करना (और) कर्मनुगत वचन नोकरकुं नोकर । गोलैकुं

विज्जा ॥ ३ ॥ जोहोइ निसिद्धप्पा । निसीहिआ तस्स भावउं
होई ॥ अनिसिद्धस्स निसीहिआ । केवलमित्तं हवइसहो ॥ ४ ॥
मिहो कहाउसवाउ । जोबज्जेइजिणालए ॥ तस्स निसीहिआ
होई । इइ केवलिभासियं ॥ ५ ॥ पुणो निसीहिअंकायं ।
पविसेइ जिनालए ॥ पुब्बुत्तेण विहाणेणं । कुणइ पूयंतउवि
उ ॥ ६ ॥ काय कंठूयणं वज्जे । तहा खेलाविगिंचणं ॥ धुइ
युत्तं भणेअब्बं ॥ पूयंतो जगवंधुणो ॥ ७ ॥ धुसिण कप्पूर मी

गोला (इत्यादि न बोलै) अलोक ऊठावचन न बोलै ।
चुगली न करै । अत्यन्त कठोर वचन न बोलै । (तो कैसे
बोलै) प्रमाणो पेट । आत्माकुं हितकारी । धर्म संयुक्त ऐसा
वचन बोलै ॥ ३ ॥ (ज्यो निषिद्धात्मा) । मन बचन कायाके ।
खोटेव्यापारों का निषेध । अपनी आत्मासे जिसने किया
है । उसके भावसे निस्सही होय । (जिसने) निषेध नहीं
किया (उसके) निस्सही केवल शब्दोच्चारण मात्र ही है ॥ ४ ॥
(ज्यो) जिनमन्दिर में । आपस में सब कथा न करै । उसके
निस्सही होय । (यह केवलियुं का कहा है) ॥ ५ ॥ (फेर)
आठ तह करको । उज्जल वस्त्रसे । मुखकोस बांधे ।
(पीठे) धूपादिकसे अंग शुद्धकर । निस्सही कहको । मूल गुंभा
रे में प्रवेश करै । (पीठे) पंडितपुरुष जयणा संयुक्त पूजा
करै ॥ ६ ॥ पूजा करते ऊये शरीर में खाज न खिणै । तै
सेहो खेल खंखार न करै । जगवांधव भगवान की पूजा
करते ऊये । स्तुति स्तोत्र पढै ॥ ७ ॥ (अब पखाल कराने
की विधि कहै है) ॥ चंदन कप्पूर से मिलां ऊवा । अष्टांग

संतु । काउं गंधोदगं वरं ॥ तं भुवणनाहेउं । एहवेदभक्ति
 संजुउं ॥ ८ ॥ (अन्यथाप्यक्तं) गंधोदणनहवणं । विलेवणं प
 वरं पुष्पमाईहिं ॥ कुञ्जापूर्यं फलेहिं च । वत्येहिं आभरण मा
 ईहिं ॥ ९ ॥ सुकुमालेण वत्येणं । सुगंधेणं तहेवय ॥ गाय
 इ विगयमोहाणं । जिणाय मणुलुहण ॥ १० ॥ कप्पूर मी
 सियं काउं । कुंकुमं चंदणं तथा ॥ तं जं जिणविंवाणि ।
 भावेण मणुलिंपण ॥ ११ ॥ वस्य गंधोवमेहिं च । पुष्पेहिं पवरे
 हिय ॥ नाणापयार वंधेहिं । कुञ्जापूर्यं वियक्खणो ॥ १२ ॥
 वत्य गंधेहि पवरेहिं । हिंसयणंद दावण ॥ जिणे भुवण म

धजल करके । (पीठे) भुवननाथ कुं भक्तियुक्त होके । स्नान
 करावे ॥ ८ ॥ (मूलकार इसही वातकुं । दूसरे ग्रंथके
 वचनसे पुष्ट करता है) ॥ सुगंधयुक्त पाणोंसे स्नान करावे
 चंदनादिकसे विलेपन करे । प्रधान फूल (आदि शब्दसे) फल
 वत्स आभरण चंद्रवा प्रमुखसे पूजा करे ॥ ९ ॥ (इसही
 अर्थकुं विस्तारको नव गायसे कहै है) ॥ (सुकुमालेण)
 सुकुमार अल्ला कोमल सुगंधयुक्त वत्ससे । गया है मोह
 जिनका (अर्थात् जीता है मोह जिनोने) ऐसे तीर्थ करों का
 शरीरकुं बूहे ॥ १० ॥ (पीठे शुद्धभावसे) कप्पूर मिश्रित
 केसर चंदनको करके जिनविंबोंके विलेपन करे ॥ ११ ॥
 वर्ण गंध करके है उग्रमा जिनको (अैसे) मनोहर वर्ण ।
 मनोहर गंधसंयुक्त अनेक प्रकार के चिह्नित । जीवादि
 रहत । निर्दोस पुष्पों से उत्तम आवक पूजा करे ॥ १२ ॥
 प्रधान वत्स गंध संयुक्त । अैसे चोनांशुक । (तिनसे) हृदय

हिएड। पूयए भक्तिसंयुत ॥ १३ ॥ संखकुंदो वमेहिंच ।
अखंड फुटिएहिय ॥ अखण्डहिं विसिद्धेहिं । लिहई अठ मं
गले ॥ १४ ॥ दर्पण (१) भद्रासण (२) वद्धमाण (३) । सिरिवत्स
(४) मन्त्र (५) वरकलसो (६) ॥ सत्यिअ (७) नंदावत्तो (८)
लिहई अठ मंगलया ॥ १५ ॥ कुसुमेहिं पंचवर्णेहिं । पूयए
अठ मंगले ॥ चंदणेणं विसिद्धेणं । दले पंचंगुलौतलं ॥ १६ ॥
अगर कप्पूर मीसंतु । दहेधूर्व विश्रक्खणो ॥ आरत्ति आई
पज्जंतं । करेकिच्चं तज्जपुणो ॥ १७ ॥ देविंद दाणविंदेहिं । नार
एणं जहा कयं ॥ पभावईए देवीए । तहा नटं करेविड ॥ १८ ॥

कों आनंद के देने वाले । विभुवन के पूजनीक । ऐसे
भगवानकों । भक्तिसंयुक्त ऊँचा यका पूजे ॥ १३ ॥ संख जैसा
नखल । कुंदके फूल सरीखा निर्मल । अखंड फूटे टूटे नही
(अैसे) चावलों करके अष्टमंगलीक लिखै रचना करै ॥ १४ ॥
दर्पण १ । भद्रासण २ । बद्धमान सरावसंपुट (अथवा)
पुष्पावट पुरष ३ । शीवत्स ४ । मत्स्य ५ । कलश ६ ।
खम्बिक ७ । नंदावर्त ८ । येआठ आठ मंगलोक लिखै
॥ १५ ॥ पांचवर्णके फूलों करके अष्ट मंगलीक पूजै ।
सुंदर कुंकुम मिश्रित चंदन से हथ्यो देवै ॥ १६ ॥ अगर
कप्पूर मिश्रित बिचक्षण पुरष धूप खेवे (पूजा की विधि
आरती पर्यन्त) रायपमेणो । जीवाभिगम । ग्याता धर्मकथा
(इत्यादि शास्त्रों में) प्रगट देखना । पीठे भक्तों से नाटक
करै ॥ १७ ॥ (जैसे) देवेन्द्र । दानवेन्द्र । नारद । इनो
ने (आर) प्रभावती । उदायी नामा राजा की राखी ने ।

नाटक किया (और) रावण प्रमुख 'केई जीवोंने' नाटक करके । तीर्थ'कर गोत्र'उपार्जन किया (तैसें) संका रहत होके। उत्तम पुरस नाटक करै ॥ १८ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (अब) जल चंदन पुष्पादिकसे पूजा करै । सो अ गपूजा ॥ १ ॥ प्रभूके सन्मुख नैवेद्य प्रमुख चटावै (सो) अग्र पूजा ॥ २ ॥ प्रभूके सन्मुख सक्रस्तवादि गीत गान नाटका दिक करै (सो) भावपूजा ॥ ३ ॥ (यह द्रव्य पूजाका विचार गर्भित चोथा बिक कहा) ॥ ४ ॥ (अब पांचमातिक) ॥ ५ ॥ तीन अवस्था विचारणी ॥ पिंद्रस्य (१) पदस्य (२) रूपा तीत ॥ ३ ॥ इसमें पिंद्रस्य अवस्थाके तीन भेद ॥ जन्मावस्था ॥ १ ॥ राज्यावस्था ॥ २ ॥ अमणावस्था ॥ ३ ॥ (और) केवल अवस्थाको विचार करणा (सो) पदस्य अवस्था ॥ निरंजनाकार (सो) सिद्धावस्था । तिसकुं रूपातीत अवस्था कहते है ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ (अब ठाठालिक) ॥ ६ ॥ तीन दिसा ठोठके प्रभूके साम नें निजर रखै । उर्ध्व १ ॥ अध २ ॥ तिरछी ३ ॥ दहणी । बांद पिठांठौ । निजर नहीं करै ॥ ७ ॥ (अब सात मातिक) । तीन वेर धरती प्रमार्जकै । उस ठिकाणें चैत्यवर्दन करै ॥ ८ ॥ (अब आठमातिक) ॥ ९ ॥ वर्णादिक तीन संपदाका ॥ हरफ सुइ उच्चारण करै (सो) वर्ण सुद्धि ॥ १ ॥ हरफोंको अर्थ पर आलंबन रखै (सो) अर्थसुद्धि ॥ २ ॥ आलंबन एक जिन प्रति माको रखै (सो) मन सुद्धि ॥ ३ ॥ ॥ १० ॥ (अब नवमातिक ॥ ११ ॥ तीन मुद्रा करनी ॥ जोग मुद्रा १ ॥ जिनमुद्रा २ ॥ मुक्ता मुक्ति मुद्रा ३ ॥ (इसमें) जोग मुद्रा किसकुं कहते है ॥ पद्म कोसाकारै । दोनुं हाथ परस्पर अंगुली मिलानी । एजोग

मुद्रायें सक्रस्तव कहियै ॥ काउसग मुद्रा (सो) जिन
मुद्रा ॥ (अर) दोसौपका जोड़ा तिस आकार हाथ रख
ना । उसकुं मुक्ता युक्तिमुद्रा ॥ इस मुद्रासें प्रणिधान
(जय बौधाय) इत्यादिक करै ॥ ॥ (अब दस मालिक) ॥
प्रणिधान तीन ॥ जिन बंदन प्रणिधान ॥ मुनिबंदन प्रणि
धान ॥ प्रार्थना प्रणिधान ॥ इसमें (जो) जावति चेइ
याइ (इत्यादि) इहसंतो तत्थ संताइ (इहां तक) जिनबंद
नप्रणिधान ॥ जावति केवि साऊ (इत्यादि) तिविहेण
तिदं विरियाण । (इहां तक) मुनि बंदन प्रणिधान ॥
जय बौधायसें (लेकै) आभयस खंदां तक । प्रार्थना रूप
प्रणिधान ॥ ॥ (ऐसें दसलिक का पहला द्वार कहा) ॥
॥ [अब पांच अभिगमन सांचवणे का दूसरा द्वार कह
तेहे] ॥ सचित्त द्रव्य कुसमादिक अपने पास होय
उसकुं अलग रख देना ॥ (उर) राज चिह्न मुगट ठव
खड्ग चामर पादुका अचित वस्तु ठोढ़ना । आभूषण प्रमु
खपहछा रखना ॥ मन एकाग्र करना ॥ एक पट्ट उत्त
रासंग करना ॥ जिन विंश देखतेही (नमो भुवणबंधुणो)
ऐसें नमस्कार करना ॥ ॥ ए दूसरा द्वार कहा ॥
[अब तीसरा द्वार दो दिशौका] ॥ पुरुष दहणी दिसा
बैठा । भगवंत को वांटे ॥ स्त्री वांटे दिस बैठके भगवंतकुं
वांटे ॥ (अब चौथा द्वार तीन अभिग्रह) ॥ अभि
ग्रह देव बांढणा में कहा ॥ (जघन्य) नव हाथ दूर बैठके
देव वांटे ॥ (मध्यम) नव हाथ से उपरांत बैठके देव
वांटे ॥ (उत्कृष्ट) ५० हाथ दूर बैठके देव वांटे ॥

(अब पांचमा द्वार चैत्यबंदनका) ॥३॥ (सो) जघन्य ॥
 मध्यम २॥ उत्कृष्ट ३॥ तीन भेद है ॥ तिहां । यमो अरिहं
 ताणं (इत्यादिक कहके) वा । एक दोय गाथाका नमस्कार
 कहके । सक्रस्तव कहना (ए जघन्य चैत्यबंदन १) जिस देव
 बंदनमें स्थापनार्हत स्तवदंजक । नमोत्युणसें (लेके) अरिहंत
 चेइवाणं (इत्यादिक संपूर्ण कहौ) एक स्तुति कहै (सो) ॥
 मध्यम चैत्यबंदन (तथा) केई आचार्य कहै ॥ पांच दंजक
 सहित । थुई गाथा (४) नी कहनो (सो) मध्यम चैत्य बंदन
 कहिये ॥ (तथा) विधिपूर्वक सक्रस्तवादि पांच दंजक । जय
 बीय राय पर्यंत । आठे थुई ए देव बांदणा । (सो) उत्कृष्ट
 चैत्यबंदन कहिये ॥३॥ (अब ठ्ठा द्वार) पंचांग प्रणिपात
 करै । दो जानु । दो हाथ (ऊर) मस्तक (ए) पांच अंग मि
 लायके जमीन में लगावै ॥३॥ (अब सातमा द्वार) ॥३॥
 जघन्ये एक गाथासें लेकर उत्कृष्ट एक सो आठ होक
 (तथा) काव्यसें प्रभूनौ स्तवना करै ॥३॥ (अब स्तवना कर
 नेके प्रसंगसें प्रथम नव पदके (६) चैत्यबंदन (६) स्तवन(६)
 थुई लिखते हैं ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ अरिहंतपद चैत्यबंदन लि० ॥३॥

॥३॥ सोइष्टदेवाय नमः ॥३॥ जय२ श्रीअरिहंत भासु
 भवि कमल विकासौ । लोकालोक अरुपि रूपि समवस्तु
 प्रकासी ॥१॥ समुद्रात सुभ केवलै । जय कृत मल रासी ।
 शुक्ल चरम शुचि पादसें । भयो वर अविन्यासौ ॥२॥ अंतर
 कुरिपु गण हणीए । जय अथा अरिहंत । तसु पद पंक

अमै रहित । होर धरम नित रंत ॥३॥ इति अरिहंत पद
चेत्यबंदनं ॥ जिंकिं चि० । नमोर्हत् ॥ ॥ ॥

॥३॥ अथ प्रथम पद स्तवन लिख्यते ॥३॥

॥३॥ (पूजो मनरली हां हो दादा कुशल सुरिंद पू०
एदेसी) ॥ श्री तेरमगुण वसिकै कंत । कर्मकुं भंजै श्री
अरिहंत । (मन मानले) । अष्टसमय में समय तोन । सर्व
आहार थो होवें हीन ॥ (म०) वादर काये मन वच भोग ।
तसु२ सें फुन दृढतनु योग ॥ (म०) सुषम कायते मन वच
रोक । निज बीर्ये ताकुं कर फोक (म०) ॥३॥ संच्ची मातके
मन व्यापार । बेइंद्रीनें बाक्य प्रचार (म०) । आदि समय
रह्यो पणक सुजीव ॥ सुषम लह्यो तिण जोग अतीव (म०)
(एषां योग थो समयें एक । हीना संघ गुणो कर ठेक
(मनमा०) । समया संखें जोग निरोध । कृत्वा जो लह्यो
पेघ (मन०) । बेद ससें ना हारता पाय । कुशल
जिनराय । (म०) तेरमे गुणमें गुण समै देव ।
कुं नितमेव (म०) ॥५॥ इति अरिहंतपद स्तव

॥३॥

॥३॥

॥३॥

॥३॥ (अथ युई) ॥३॥ सकल द्रव्य पर्याय प्ररूपक
कालोक सख्यो जी । केवल ग्यान की ज्योति प्रकासक
अनंतगुणें करि पूरो जी । तीजै भव धानक आराधी गोल
तीर्यंकर नूरो जी । बारै गुणांकरौ एहवा अरिहंत
आराधी गुण भूरो जी ॥ इति अरिहंत पदस्तुतिः ॥१॥

॥५॥ अथ सिद्धपद चैत्यवन्दन ॥५॥

॥५॥ श्री शैलेसौ पूर्व प्रांत । तनु हिंनत भागी । पुत्र
पठयपसंगसे । ऊरधगत जागी ॥१॥ समय एकमें लोकप्रांत ।
गयो निगुण निरांगी । चेतन भूपे आत्मरूप । सुदि सालही
सागी ॥२॥ केवल दंसण नाण थीए । हृप्रातीत स्वभाव ।
सिद्ध भये तनु हीर धर्म । बंदे धरि सुभ भाव ॥३॥ इति
सिद्धपदचैत्यवन्दन ॥५॥

॥५॥ अथ सिद्धपद स्तवन लि० ५ ॥

॥५॥ धारे महिलां ऊपर मेह ऊरोखे बीनली (एदेसी)
॥५॥ अष्ट वरस नग भास हीना कोनी पूर्व में (स्हारा
लाल हो०) । उत छोटो करै बास सयोगी धाममें (स्हा०
स०) ॥ अजोगी को अंत तजे भव भव्यता (स्हारा० त०) ।
शैलेसौल है कर्मदलै गुणखणिता (स्हा० द०) ॥१॥ खखात्त
र पंच काल रहै ते योगमें । (स्हा० र०) तेरस प्रकृतिनो
अन्त करीने अन्तमें (स्हा० क०) गमन करै नगरजसे ।
अक्रिय होयने (से०) पुत्र प्रयोग असंग स्वभाव अव
धने (ख०) इषु गुण नवपरमाण जोजन लक्षे कही । जो० ।
वर्तुल बिसदा भास निरालंबन सही (स्हा० नि०) मध्ये
जोजन अष्ट घनाकृति अन्तमें (घ०) सत्ती पक्षयी हीन
भणी सिद्धांत में (भ०) ॥३॥ तनुपम्भारा नाम सिलासे जो
यने (सि०) जुग लोचन में भाग । अलोककुं सुशने
(अ०) लघु अंगुल बत्तीस प्रमाण बगाहणा (प्र०) दृष्टि
धनु शतपंच गुणासे हीनता (स्हा०) मिलिया एकमें
नंत अबाधानालही [स्हा० अ०] अष्ट प्राणधरि रस

सिरीही जो सही (सि०) बीजोपद श्रीसिद्ध धरो मन
गेहमे (स्था० धरो०) कुसलभये जगजीव मिलोगा तेहमे
[स्था० मि०] ॥५॥ इति सिद्धपद स्तवनम् ॥ २ ॥

॥ ॥ (अथ युद्धे) ॥ अष्ट करमकुं धमन करौने
गमन कियो सिववासी जी । अव्या वाध सादि अनादि
चिदानंद चिद रासी जी । परमात्म पद पूरण बिलासी
अथ धन दीध विनासी जी । अनंत चतुष्टमय शिवपद
भावो केवल ग्यानी भासी जी । इति सिद्धपद स्तुतिः ॥ २ ॥

॥ ॥ अथ तृतीय पद नमस्कारः ॥ ॥

॥ ॥ जिन पदकुल सुखरस अनिल । मितरस गुण
धारी । प्रबल सबल धन मोहकौ । जिणते चमुहारी ॥ १ ॥
कृष्णादिक जिनराज गीत । नयतन विस्तारी । भव कूपै
पापे पतत । जगजन निस्तारी ॥ २ ॥ पंचाचारी जीवके ।
आचारिज पदसार । तिनकुं बंदे हीर धर्म । अटोत्तर सो
वार ॥ ३ ॥ इति आचार्यपद नमस्कारः ॥ ३ ॥

॥ ॥ अथ आचार्यपद स्तवनलि० ॥ ॥

॥ ॥ (नणदल वींदली लैएचाल) ॥ ॥ खंती खड्गथी जे
गो । हथ्यो क्रोध सुभट समदेणोहो । (गणपति गुणपेखी) ।
मान माहा गिरि बयें रे । अति सोभन महुव वयरें
(होग०) । दंभरूप विस बेली । वर अज्जव कोलै ठेलीहो
(ग०) । सुद्धी बेलथी भरियो । लोह सागर सुत्तें तरियो
हो (ग०) ॥ २ ॥ मदन नाग मद हीनो । जिण दम सम
जंवे कीनो हो (ग०) । मोह महामल ताड्यो । पुण बैराग

सुगरे पादो हो (ग०) ॥ ३ ॥ दोस गयंद वस कीनो ।
 धरि उपसम अंकुस लीनो हो (ग०) । अंतरंग रिपु
 भेद्या । सुर वर पिण जिण रिषेद्याहो (ग०) । रस दानि
 गुण थी लीणो । सुत्र अरथै आगम पीनोहो (ग०) । आ
 चारिज पद अहवो । धरी जीव कुसलता सेवोहो (ग०) ॥ ५ ॥
 इति आचार्यपद स्तवनम् ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (अथ युद्ध) ॥ ॥ पंचाचारकुं पालै उजवाले
 दोष रहित गुणधारो जी । गुण ठत्तीसे आगमधारो हा
 दश अंग विचारी जी । प्रयत्न सबल घनमोह हरणकुं
 अनिल समो गुणवाणी जी । क्षमा सहित जे संवस पालै
 आचार्य गुणध्यानीजी । इति आचार्यपदस्तुति ॥ ३ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ चतुर्थपद नमस्कारः ॥ ॥ ॥

॥ ॥ घन घन श्री उवजाय राय । सठता घन भंजन ।
 जिन वर दिसत दुवाल संग । कर दान जन रंजन ॥ १ ॥
 गुणबण भंजन मण गयंद । सुय अहणि कियगंजन । कुणा
 लंघ लोय लोयणे । जत्यय सुय मंजण । महा प्राणमे जिन
 लह्योए । आगमसे पद तुर्य । तिनपे अहि निस हीर धर्म ।
 बंदे पाठक वर्य ॥ ३ ॥ ॥ इति उपाध्यायपद चैत्य ॥ ४ ॥

॥ ॥ अथ उपाध्यायपदस्तवन लि० ॥ ॥ ॥

॥ ॥ सांवलिया अलगा रद्दोने । (एदेशी) ॥ ऊचने ३
 दूरी ऊचने । चैतन भाषै सठने (दूरीहोयने) तुं मुऊ पा
 स क्य आवै (दू०) । तुऊने कुण बतलावे । (दू० आंकसी)
 लो संगे निज पंचेंद्रीनो । रचना चरस मुलाणो । नाचगर

शो खय उप समसे । भावेन्द्रौ मंजराणो (दू०) ॥१॥ द्रव्यौ ते
परवाप्ते कीना । जाति नाम व्यप्रदेस । एवंतो गो तुरग
गजादिक । किण्कमें उपदेस (दू०) ॥२॥ इत्यादिक वज्र
सुज्जुं संका । तेरे संगे लागो । नीलवर्ण की समता सेतो
में भयो तोसुं रागो (दू०) ॥३॥ उप कहिये हणौयो भवि
यानो । अधियां लाभत आय । आधोनां मन पीडानामे ।
मायो येन बिलाय (दू०) ॥४॥ अधिकौ स्मरौये वर आगम ।
सुबसे ते उवज्जाय । तत्सेवाते हणि सठताकुं । चेतन
कुशलता पाय (दू०) ॥५॥ इति चतुर्थे पद स्तवनम् ॥॥

॥॥॥ (अथ युद्धे) ॥॥॥ अंग इग्यारै चउदै पूरव गुण
पचकौसना धारौ जी । सूत्र अरथधर पाठक कहिये
जोग समाधि विचारौ जी । तपगुण सूरु आगमपूरा नय
निष्पेतारी जी । मुनि गुणधारी बुध विस्तारी पाठक
पूजो अविकारी जी ॥॥॥ इति उपाध्यायपदस्तुति ॥ ४ ॥

॥॥॥ अथ पंचमपद नमस्कारः ॥॥॥

॥॥॥ दंश्य नाण चरित्त करी । वर सिवपद गामी ।
धर्म सुक्त सुचि चक्रसे । आदिम खय कामी ॥१॥ गुण पमत्त
अपमत्तते । भये अंतर आसो । मानस इंदिय दमनभूत
सम दम अभिरामी ॥२॥ चारुति घन गुण गण भयो ए ।
पंचम पद सुनिराज । तत्पद पहज नमत है । होर धर्म
के काज ॥३॥ ॥ इति साधुपद चैत्यवंदनं ॥ ॥ ५ ॥

॥॥॥ अथ साधुपदस्तवनलि० ॥॥॥

॥॥॥ मालन मालन मति कहो (एदेशो) ॥॥॥ निकपा

चाहत अवकास ॥३॥ इति ज्ञानपद चैत्यवर्द्धन ॥ ॥॥

॥॥ अथ ग्यानपद स्तवन लि० ७ ॥॥

॥॥ इहारे अति उठरंगे (एदेसी) जिनवर भाषित
आगम भणिया । तत्त्व यथास्थिति गमिया जी (इहा०) ।
जगजनतारु) ते उत्तम वर नाण कहायै । भवि जन अह
निस चाहै जी (इहा०) ॥ १ ॥ भक्षा भक्ष कुपंथ सुपंथा ।
पेयापेय अग्रंथाजी (इहा०) देव कुदेव अहित हितधारी ॥
जाणें जेण बोचारी जी (इहा०) । २ । श्रुति मक्ति दोयठै
इंद्रो सारु । तेण परोक्ष विचारु जी । (इहा०) उहो
मण केवल हैवारु । जीव प्रतक्ष सुधारु जी (इहा०) ॥ ३ ॥
अथवि जस बलें जगजाणें । लोकादिक अनुमानें जी ।
(इहा०) लिभुवन पूजै जासु पसायें । धारी सुभ अष्टवसा
यें जी (इहा०) ४ ॥ नाणा वरणी उपसम ज्ययो । चेतन
नाणकुं विलसै जी (इहा०) । सप्तम पदमें भविजन हरणै ।
निसदिन कुशलता निरखै जी (इहा०) । इति सप्तम
नाणपद स्तवन ॥ ७ ॥ ॥॥ ॥॥ ॥॥

॥॥ (अथ युद्ध) ॥॥ मतिश्रुत इंद्रो जन्मित कहि
ये लहियै गुण गंभीरो जी । आतमधारी गणधर विचारो
दादस अंग विस्तारो जी । अवधि मनपर्यव केवल बलि
प्रत्यक्ष रूप अवधारो जी । ए प्रांच ग्यानकुं बंदो पूजो भवि
जननें सुखकारो जी ॥॥ इति ज्ञानपदस्तुति ॥ ७ ॥॥

॥॥ अथ अष्टमपद नमस्कार लि० ॥॥

॥॥ जस पसायें साड पाय । जुगर् समितेंद । नमन

करै सुभ भावलाय । फुण नरपति वृन्द ॥ १ ॥ जंपै धरि
अरिहंतराय । करि कर्म निकंद । सुमति पंच तोनगुप्ति
युत । दैसुख अमंद ॥ २ ॥ इषु कति मान कसाय योए ।
रहित लेस सुचिवंत । जोव चरत्तकुं हौरधर्म । नमन
करत नितसंत ॥ ३ ॥ इति चारित्पद चैत्यबंदनं ॥ ८ ॥

॥ ॐ ॥ अथ चारित्पद स्तवन लि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ निर्विकल्प अज निर्गुणी । चिदा भास निस्संग ।
(सुग्यानी सांभलो) । मूर्त्तिहीन चेतन करै । रूपी पुदगल
रंग ॥ (सुग्यानी सां०) ॥ १ ॥ स्वईक कारण वर्गणा ॥ कार्ये
कारण भाव (सु०) कृत्वा जोग सुधामता । लब्धा संख ख
भाव (सु०) ॥ २ ॥ पर्याप्ता लघु जोगमें । वृद्धि लहै जगमान
(सु०) मध्ये बसु समयें लहै । अंतें द्वौ तेजाण (सु०) ॥ ३ ॥ सह
कारी मानस सुखा । कारण रम्य बलेण (सु०) प्राप्तावस
प्रकारता । सप्त पृष्ठतका तेन (सु०) ॥ ४ ॥ तद्गोधन रूपी भ
लो । चेतन संयमधाम (सु०) कर घन मिल पद धर्ममें । कु
सल भवतु अभिराम (सु०) ॥ ५ ॥ इति चारित्पद० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (अथ युद्धे) ॥ ॐ ॥ करम अपचय दूर खपावै आ
तम ध्यान लगावै जी । बारै भावना सूधी भावै सागरपार
उतारै जी । षट्खंड राजकुं दूर तजीनें चक्रौ संजम
धारै जी । एहवो चारित्पद नित बंदो आतम गुण हि
त्वकारै जी ॥ ॐ ॥ इति चारित्पद स्तुतिः ॥ ८ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ तपपद नमस्कार लि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ श्रीकृष्णभादिक तीर्थनाथ । तद्भव सिव जाण । नि

हिअतै रपि बाह्य । मध्य द्वादस परिमाण ॥१॥ वसु कर
मित आंमोसही । आदिक लब्धि निदान । भेदै समतायेत
खिणें । दृग्धन कर्मविमान ॥२॥ नवमो श्रोतपद भलोए ।
इष्टा रोध सरूप । बंदनसें नित हीरधर्म । दूरभवतु भवकूप
॥३॥ इति तपपद चैत्यवंदन ॥६॥ ॥३॥

॥३॥ अथ तपपद स्तवन लि० ॥३॥

॥१॥ वारस भेद भग्या जिनराजै । बाह्य मध्यतणा
जगकाजैरे । (शिवपद श्रेणि) । तिण भव सिद्धितणा बर
ग्याता । जिनवर पिण तपना कर्तारे ॥१॥ (शि०) । समता
सहितें जिनते भारी । भली कर्म चसु पिणहारी रे (शि०)
जीव कनकसें कर्मकचोरा । दहै तप प्रावकका जोरारे (शि०)
॥२॥ तप तह वरना कुसमहै ऋद्धि । देव नर नौ फलते
सिद्धी रे (शि०) पाप सकलहै तमनी राखी । तपभानुसें
जाये नासीरे (शि०) ३॥ जख पसाये लहियै बारू । लब्धां
सगलो जगहित कारुरे (शि०) अति दुक्कर फुण साध्यता
हीना । काम तातें बारूकीनारे । (शि०) ४॥ इष्टा रो
धन रूपौ कहियै । तपपदही चेतन बहियै रे (शि०) पाठ
कस्यो हीरधर्म कपासें । नवपद कुसलाकुं भासैरे ॥ (शि०)
५॥ इति श्रुतपद स्तवनम् ॥ ३॥ ॥३॥

॥३॥ (अथ युद्ध) ॥३॥ इष्टारोधन तपते भाष्यो आग
म तेहनो साखी जो । द्रव्य भावसें द्वादश दाखी जोगसमा
धि राखी जो । चेतन निजगुण परणित पेखी तेहीज तप
गुण दाखी जो । लब्धि सकलनो कारण देखी ईश्वरसें
सुख भाषी जो ॥३॥ इति तपपद स्तुतिः ॥ ६॥ ॥३॥

॥ ॐ ॥ श्रीमद्दृषभ सर्वज्ञ । दृषभांक सुवर्णस्क । जय
देवाधिदेवार्ह । न्नाभि राजेन्द्रनन्दन ॥ १ ॥ यगस्यादौ त्ववा
येन । ज्ञानत्रय यत्नेन यत् । जनन्या मरुदेवायाः । पावनं
जठरं द्रुतं २ ॥ ॐ ॥ इति ऋषभ स्तुतिः ॥ १ ॥

॥ ॐ ॥ अर्हताजितनाथेन गजलांठन शालिना । जित
सबु महीपाल । पुत्रेण कनकत्विषा ॥ ३ ॥ विजया कुञ्जिर
त्नेन । भगवंस्त्वयका जिन । जिता रागादयो येन । वन्देत्वां
सर्वदा मुदा ॥ ४ ॥ ॐ ॥ इत्यजितस्तुतिः ॥ २ ॥

॥ ॐ ॥ जितारि नृपतेर्वर्थात् । संभवः संभवाभिधः । से
नायानन्दनो ह्येव । वर्णा गंधर्वलांठनः ॥ ५ ॥ सर्व सौख्य
प्रदो सुख्य । ज्ञान दर्शन संयुतः । सुनीनां पुङ्गवो देवो ।
नित्यं दिशतुर्माजिनः ॥ ६ ॥ ॐ ॥ इति संभव स्तुतिः ॥ ३ ॥

॥ ॐ ॥ सिद्धार्थानन्दनं सार्व । वीतरागं जगत्पतिं । श्रीसं
वर समुत्पन्नं । पुत्रगांकं हिरण्यभं ॥ ७ ॥ अभिनन्दननामा
नं । विशुद्ध हृदयः सदा । यस्तौति परयाभक्त्या । सनालो
केभिनन्दते ॥ ८ ॥ ॐ ॥ इत्यभिनन्दन स्तुतिः ॥ ४ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ मेघाभिध धरित्रीश । तनयो मङ्गलप्रदः । जौंच
लक्षण भृङ्गेम । मरौचिर्मङ्गलांगजः ॥ ९ ॥ सत्त्वं सुमतिनाथे
श । सुमतिं तनुसत्तमां । भविनां पुण्यकर्तृणां । स्वर्गसौख्या
वलिप्रदं ॥ १० ॥ ॐ ॥ इति सुमति स्तुतिः ॥ ५ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ सुसीमा पुत्रसत्लोक । नदद्यति धराधर । धरा
भिधनृपोद्भूत । पद्मलक्षणधारक ॥ ११ ॥ भवाद्यौ अवसंकीर्णं ।
दुस्तरं पततां नृणां । बाणाय सततं देव । पद्मप्रभ जिनेश्वर
॥ १२ ॥ ॐ ॥ इति पद्मप्रभ स्तुतिः ॥ ६ ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ श्रीसुपार्श्वामिधो देवः । पृथ्वीजः स्वस्तिकांकभृ
त् । प्रतिष्ठ नृपसंजात । आभीकर करोजिनः ॥१३॥ समुद्र
इव गंभीरः कर्मणां हेदनेपरः । यः सार्वः परमब्रह्मा ।
रतनौमि सदा विभू ॥ १४ ॥ॐ॥ इति सुपार्श्व स्तुतिः ॥७॥

॥ॐ॥ चंद्रमभ प्रभोकांत । चंद्रलक्षण संयुत । तमापति
द्विविज्ञान । तमोव्यूह विनासन ॥ १५ ॥ संसारजलधेनीष
महसेन नपोद्भव । लक्ष्मणाः पुत्रमांस्वामि । नव केवल बोध
भृत् ॥ १६ ॥ॐ॥ इति चंद्रमभ स्तुतिः ॥ ८ ॥ ॥

॥ॐ॥ अवाद्यश्चक्रबंधः श्लोकः) ॥ संस्तुतो वोददत्वा
शु । सुरासुर नरेश्वरैः । सुविधिर्वीठित शर्मा । सुग्रीव नृ
पनंदनः ॥ १७ ॥ यस्यासौज्जननी रामा । माननीया दिवौ
कसां । मानसुक्तोवदातोयो । मायौ मकरलांठिनः ॥ १८
॥ ॥ इति सुविधनाथ स्तुतिः ॥ ९ ॥ ॥

॥ ॐ ॥ (चामर बंधाविमौ) ॥ॐ॥ श्रीमद्योतलनाथेश ।
नन्दादृढरथात्मजा । भास्वत्सुवर्णवद्देह । श्रीवत्सांक्षांक धा
रक ॥ १९ ॥ त्वदीय चरणांभोज । सेवकानां वपुर्भृतां । प्राक्
कृतं हजनव्यूहं । दुष्टं शंभोदाहे विभौ ॥ २० ॥ॐ॥ इति शीत
लनाथ स्तुतिः ॥ १० ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ विष्णुर्वंशार्कवद्देवो । विष्णु पुत्रो हिरण्यभः ।
श्रेयोदृष्टि करोजस्रं । खड्गलांठिन भृज्जिनः ॥ २१ ॥ हित्वा
कर्म रिपून् सार्व । श्रेयांस श्रेयसैः सह । परज्ञान मयेनत्वं
महानन्दपदं परं ॥ इति श्रेयांसस्तुतिः ॥ २१ ॥ ॥

॥ॐ॥ वरौवर्त्तिरामोहा । भवतां भवतां यदि । ऊढि
तिस्त्रेदिहं चित्ते । भोभव्याः प्राप्तु मक्षरं ॥ २२ ॥ तदाभजध

मेनंहि । वामपूज्यं जयासुतं । वसुपूज्यं कुलोत्तमं । महि
षां कंचरक्लमं ॥ २४ ॥ इति वासुपूज्यं स्तुतिः ॥ १२ ॥

॥ श्रीमद्विमलनाथेन्द्र । कृतवर्म समुद्भव । शूकरांक
घरस्थामा । पुत्रकल्याण दीधिते ॥ २५ ॥ चंद्रवद्विमल ज्ञान
त्वदीय स्मरणं विना । कुर्वन्मप्येतिनो ब्रह्म । प्रक्रियां नाति
विस्तरां ॥ २६ ॥ इति विमल स्तुतिः ॥ १३ ॥

॥ हेमवर्णस्य पुत्रस्य । सुयशः सिंह सेनयोः । देवस्य
श्वेनचिह्नस्य । वर्णानन्त गुणोदधेः ॥ २७ ॥ इंद्रादयोपि
यस्यां तं । गुणानां लेभिरे नहि । अनन्तस्य गुणान्तस्य ।
क्षमोवक्तुं नरः कथं ॥ २८ ॥ इत्यनन्तस्तुतिः ॥ १४ ॥

॥ सुव्रतापुत्रवर्जांक । भानुवंशार्कसन्निभ । कनकप्रभ
सर्वज्ञ । धर्मानाथभिधेश्वर ॥ २९ ॥ तवागोपि पुरश्चारी । भू
तले यात्यशोकतां । अनुत्तरफलाः संति । सतां संगतयोपि
हि ॥ ३० ॥ इति धर्मानाथ स्तुतिः ॥ १५ ॥

॥ विश्वसेन धराधीशं । नन्दनं मृगलक्षणं । आचि
रेयं सुवर्णांगं । कलायामि जिनेश्वरं ॥ ३१ ॥ तं श्रीमद्भाति
नामानं । यस्याग्रे कुर्वते मुदा । प्राज्यां सुमनसां दृष्टिं ।
विबुद्धा विबुधप्रियां ॥ ३२ ॥ इति शान्तिनाथ स्तुतिः ॥ १६ ॥

॥ श्रौतुतायाः शिवपुत्र । श्रेयस्कार हिरण्यभ । सूरि
भूपति संजात । ज्वाललक्षणधारक ॥ ३३ ॥ कुंयुनाथजिनेश
स्य । तीर्थंकर जगत्पते । मदीयं पापसंदोहं । भवांतर क
तं वनं ॥ ३४ ॥ इति कुंयुनाथ स्तुतिः ॥ १७ ॥

॥ सुदर्शन नृपोद्भूतं । नन्दावर्त्तांकसंयुतं । अंभोज
वज्रिरालेपं । देवीपुत्रं सुवर्णभं ॥ ३५ ॥ जगन्मुखागुणाः सर्वे

धुर्यं प्रभुतया जिनं । चरीकर्मि नमस्तस्मा । अरायपर
मात्मने ॥ ३६ ॥ इत्यरनाथ स्तुतिः ॥ १८ ॥ ❀

॥ ❀ ॥ कुंभ प्रभावतो पुलौ । नीलवर्णो घटांकभृत् ।
जगन्मित्र इव ध्वान्त । नाशनाद्विदितः सदा ॥ ३७ ॥ ठव
वययुतोभाति । देवयो विष्टपत्त्रये । तस्य श्रीमल्लिनाथस्य
स्मरणेन सुदा सखे ॥ ३८ ॥ इति मल्लिनाथ स्तुतिः ॥ १९ ॥

॥ ❀ ॥ सुमित्र नृपतेः सूनो । पद्माकुक्षि पवित्रवत् ।
कुर्मलक्षणं बृहस्पति । दायकं श्यमलव्रवे ॥ ३९ ॥ सुनिसुव्रत
देवेन । क्षौणिकर्मारि मंजुल । देहि त्वं मेव्ययीभावं । पदं
तत्पुरुषोत्तमः ॥ ४० ॥ इति सुनिसुव्रत स्तुतिः ॥ २० ॥ ❀

॥ ❀ ॥ श्रीमद्विजय भूपाल । कुलोत्तंस हिरण्यवक् । व
प्रासुत नमिनाथ । नीलोत्पल सदंकभृत् ॥ ४१ ॥ यस्ते पंच
जनोदेव । निन्दा च कुरुते श्वयं । स एति परमज्ञानं । कोपि
न ह्यत्र संशयः ॥ ४२ ॥ इति नमिनाथ स्तुतिः ॥ २१ ॥ ❀

॥ ❀ ॥ शिवायास्तनयेवर्य्ये । समुद्रविजयोद्भवे । हरिवंस
हरौ शंभौ । शंखांके कमल प्रभे ॥ ४३ ॥ त्यक्त राजीमती स्ने
हे । नेमनाथे जितस्वरे । सिद्धिप्रमदयामाला । प्रत्यक्षेपि जिने
श्वरे ॥ ४४ ॥ ❀ इति नेमनाथ स्तुतिः ॥ २२ ॥ ❀

॥ ❀ ॥ अश्वसेनाख्य भूपाल । सुतेन परमेष्ठिना । वामेये
न दितायेन । कमठ स्याभिमानता ॥ ४५ ॥ तस्मै श्रीपार्श्वना
थाय । नमोस्तु मामकं सदा । पवनासन विन्हाय । नीलवर्णा
य संभवे ॥ ४६ ॥ ❀ इति श्रीपार्श्वनाथ स्तुतिः ॥ २३ ॥

॥ ❀ ॥ श्रीमत्सिद्धार्थवंशार्क । लिशलेय जगन्नाथे । महा
नाद ध्वजांहेत । कल्याणं कर सर्वदा ॥ ४७ ॥ चरमस्तौर्ष

कहीर । मोहेमहनने नृगात् । त्वङ्गतिदत्तचित्ताय । कमलां
देहिमे जिन ॥ ४८ ॥ इति वीरप्रभु स्तुतिः ॥ २४ ॥ ॥

॥ ॥ इति श्रीक्षमा कल्याणजी कृत २४ जिनेश्वर स्तु
वना संपूर्णम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ (१) गाथाके । केई (२) गाथाके कुटकार
नमस्कार लि० ॥ ॥

॥ ॥ यत्न श्रीभरतेश्वरः शुचिमनाः पूर्वादि दिक्षु क
मात् । तीर्थेशः किल युग्मवर्णवसुदिक् संख्यान संख्यश्रियः ।
साधु स्थापयतिस्म विद्वित हृदा दृश्यं नगाधीश्वरं । तं
चाष्टापद तीर्थराजमनिशं द्रष्टुं समीहे स्वयं ॥ १ ॥ ॥ ॥
इत्यष्टापदस्तुतिः ॥ ॥ ॥

॥ ॥ लसद्भिः पंचाशदधोश्वरालयै । विराजिते श्री
मति शाश्वताश्रये । नन्दीश्वरे द्वीपवरे जिनेश्वरान् । वंदेप्र
मोदाद्भवमौति शांतये १ ॥ इति नन्दीश्वरस्तवः ॥ ॥

॥ ॥ सकल कुशलवल्ली पुष्करावर्तमेषो । दुरितति
मिर भानुं कल्पवृक्षोपमानः । भवजलनिधिपोतः सर्व संप
त्ति हेतुः । स भवतु सततं वः श्रेयसे पार्श्वदेव १ ॥ इति श्री
पार्श्वजिनस्तुतिः ॥ ॥ ॥

॥ ॥ दर्शनाद्दुरितधुंसी । वंदनादांठितप्रदः । पूजना
त्पूरकः श्रीणां । जिनसाक्षात्सुरद्रुमः ॥ १ ॥ इति जिन
स्तुतिः ॥ ॥ ॥

॥ ॥ सुवर्ण वर्णं गजराजगामिनं । प्रलंब वाङ्गं सुवि
शाल लोचनं । नरामरेद्रैस्तु तपादपंकजं । नमामि भक्त्या

ऋषभं जिनोत्तमं ॥ १ ॥ इति आदिजिन स्तुतिः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ नमस्कार समोमंभः । सलुञ्जय समो गिरिः । वीत
राग समो देवो । न भूतो न भविष्यति ॥ॐ॥ १ ॥ॐ॥ दिङ्मे
तुह सुहृकमले । तिन्निविण्णद्वाइ निरवसेसाइ । दारिइंदो
हगं । जम्भंतर संचियं पावं ॥ॐ॥ १ ॥ॐ॥ पाताले यानि
विंबानि । यानि विंबानि भूतले । खगेषि यानि विंबानि ।
तानि वंदे निरन्तरं ॥ॐ॥ १ ॥ॐ॥ प्रसमरसनमग्नं । दृष्टि
युग्मं प्रसन्नं । वदनकमलमंकः । कामिनीसंगशून्यः । कर
युगमपि यत्ते शस्त्रसंबंध बंध्यं । तदसि जगति देवो वीत
राग स्वमेव ॥ॐ॥ १ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ हत्था जेठ सुलक्खणा । जे जिनवर पुजन्ता ।
एकए धम्मो बाहिरा । परवर कम्मकरंत ॥ १ ॥ॐ॥ भव
बीजांकुर जनना । रागादाः क्षयसुपागता यस्य । ब्रह्मा वा
विष्णुर्वा हरो जिनो वा नमस्तस्मै ॥१॥ ॥ॐ॥ इति शुद्ध
देवनमस्कारः ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ सदाके देववन्दनमें (तथा) दशमें दिन । उल्लो
पारणकी विधिमें कहणेंका (चै०) (स्त०) युई लि० ।

जो धुरि सिरि अरिहंत मूलदठ पीठिपइठिउ । सिद्धि
सूरि छवजाय साऊ चिऊंसा हगरिठिउ । दंसस्य नाण
चरित्त तवहिं पइसाहे सुन्दरु । तत्तक्खरसरवणि लद्धि
गुरुपयदल ढंवरु । दिसिवाल जक्खजक्खिणीपसुह सुरकु
सुमेहि अलंकिउउ । सो सिद्धचक्क गुरुकम्पतर अइह मन
बंठियदियउ ॥ १ ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ पुनः नवपद चैत्थवंदनलि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ श्रौअरिहंत उदार कांति । अति सुन्दर रूप ।
सेवो सिद्ध अनन्तरंत । आतम गुण भूप ॥ १ ॥ आचारज
उवजाय साधु । समता रसधाम । जिनभाषितसिद्धांतशुद्ध
अनुभव अभिराम ॥२॥ बोधबीज गुणसंपदाए । नाण चर
ण तव सुद्ध । ध्यावो परमानन्दपद । ए नवपद अविस्मृ ॥३॥
इह परभव आनन्द कंद । जगमाहि प्रसिद्धौ । चिंतामणि
सम जास जोग । बज्र पुण्यै लद्धौ ॥४॥ तिज्जअणसार अपा
र एह । सहिमा मनधारो । परिहर परजंजालजाल । नित
एह संभारो ॥५॥ सिद्धचक्र पदसेवतां । सहजानन्द स्वरूप ।
अमृतमय कल्याण निधि । प्रगटै चेतन भूप ॥ ६ ॥ ॐ ॥
इति श्रौसिद्धचक्र नमस्कार संपूर्णम् ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ अथ नवपदद्वय स्तवनलि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ सुरमणी समसज्ज मंत्रमां । नवपद अभिरामीरे लोय ।
(अहो नव०) कल्याण सागर गुणनिधौ । जग अंतरजामीरे
लो० । (अहो जग०) ॥१॥ त्रिभुवन जनपूजित सदा । लोका
लोकप्रकाशी रे । लो० (अहोलोका०) । एहवा श्रौअरिहंत
जो । नसुं चित्त उल्लासी रे लो० । (अ०न०) २ । अष्ट करम
दलक्षय करी । यया सिद्ध सरूपीरे लो० (अ०य०) सिद्ध नमो
भवि भावधी । जे अगम अरूपीरे लो० (अ०जे०) ३॥ गुण
ठत्तीसे सोभता । सुंदर सुखकारीरे लो० (अ०सु०) आचा
रज तीलै पदै । वंडुं अविकारी रे लो० (अहोव०) ४॥ आ
गमधारी उपशमी । तप दुविध आराधीरे लो० । (अ०त०)

चोथै पद पाठक नमो । संवेग समाधीरे लो० । (अ० सं०) ५॥
 पंचाचार पालणपरा । पंचाश्रव त्यागीरे लो० । (अ० होपं०)
 गुण रागी सुनि पांचमै । प्रणसुं वप्रभागी रे लो० । (अ०
 प्र०) ६ । निज परगुणनें उलखै । श्रुत अद्वा आवै रे लो० ।
 (अ० श्रु०) ठड्डै गुण दरसण नमो । आतम शुभ भावै रे ।
 (लो० अ० आ०) ७ ॥ ग्यान नमो गुण सातमे । जे पंच प्र
 कारै रे लो० (अ० जे०) । खपर प्रकासक दिनमणी । अज्ञा
 न निवारै रे (लो० अ० आ०) ८ ॥ आठमै चारित्रपद नमो
 परभाव निवारै रे । (लो० अ० प्र०) । खंत्थादिक दस धर्म
 नो । जेहं ठै अधिकारौ रे लो० (अ० जे०) ९ ॥ नवमे वलि
 तपपद नमो । बाह्याभ्यन्तर भेदैरे लो० । (अ० बा०) बांध्या
 काल अनंतना । जे कर्म उल्लेदै रे लो० । (अ० जे०) १० ॥ ए
 नवपद बडमानथी । ध्यावै शुभ भावै रे लो० । (अ० ध्या०) ।
 नृप औपालतणी परै । मन बंठित पावै रे लो० । (अ० म०)
 ११ ॥ आसु चैलकमासमां । नव आबिल करियै रे लो० ।
 (अ० न०) । नवउलीं विधियत करी । शिव कमला वरियै रे
 लो० । (अ० शि०) १२ ॥ सिद्धचक्रनी बडपरै । वर महिमा
 कीजै रे लो० । (अ० व०) औजिनलाम कहै सदा । अनुपम
 जस लीजै रे लो० । (अ० अ०) १३ ॥ इति नवपद स्तवनं ।

॥ ॥ अथ पुननवपद स्तवन लि० ॥ ॥

॥ ॥ (राग मारु) ॥ ॥ तोरथनायक जिनवरु जी ।
 अतिसय जास अनूप । सिद्ध अन्त महागुणी जी । पर
 मानंद सहप । (भक्ति मनधारज्योरे) ॥ १॥ धारज्यो नव

पदध्यान (भ०) श्रीआचारज गणधरुरे । गुण ठत्तोस नि
वास । पाठक पदधर सुनिवरु जी । श्रुतदायक सुविलासः
(भ०) २ ॥ सुमति गुपतिधर सोमता जौ । साधू समता
वंत । सम्यग् दर्शन सुंदरु जी । ज्ञान प्रकाश अनन्त ।
(भ०) ३ ॥ संवर साधना चरण ठै रे । तप उत्तम विधि
दोय । ए नवपदना ध्यानथी रे । निरुपाधिक सुख होय ।
(भ०) ४ ॥ अमृतसम जिनधर्मनो रे । मूलए नवपद जाण ।
अविचल अनुभव कारणे जी । नित प्रति नमत कल्याण
(भ०) ५ ॥ ॐ ॥ इति नवपद स्तवनम् ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (राग प्रभातो) ॥ ॐ ॥ नवपद ध्यान धरो रे
(भक्तिका न०) । मन वच काया कर एकंते । विकथा दूर
हरो रे (न०) ॥ १ ॥ मंजुज्यौ अरुतंल धणेरा । इन सबकुं
विसरो रे । अरिहंतादिक नवपद जपने । पुण्य भंजार
भरो रे ॥ २ ॥ (न०) अमृतसिध नव निध मंगल माला । संपति
सहज वरो रे । लालचंदयाको बलिहारौ । शिवतर वीज
खरो रे ॥ ३ ॥ (नव०) ॥ ॐ ॥ इति श्रीसिद्धचक्र स्तवनं ॥

॥ ॐ ॥ अथ नवपद युद्धलि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ नित प्रति जं प्रणसुं सिद्धचक्र सुभ भाव । हिव
कारज सिद्धिनो लाधो एह उपाय । तुज नाम पसाये
आरति व्याधि पुलाय । इग तुज अनुग्रहथौ सुख संपति
सुज थाय ॥ १ ॥ श्री अरिहंत नमियै सिद्ध सूरी लव
जाय । सुनिवर त्रिक करने दंसण नाण सुहाय । दुगविधि
चारित्ते बुधविध तप मन भाय । ये नवपद ध्यावतां निरु

पंम शिव सुख घाय ॥२॥ विद्या परवादै जानो ए अधिकार
 श्रीगुरु उपदेशे सिद्ध चक्र उद्धार । प्रवचन अनुसारें भाष्यो
 एह विचार । भविजन नित ध्यावो सुरतरु गुणभंडार ॥३॥
 जिनघरम अनुरागी चक्रेसरि सुखकार । सेवकनें आपै
 सुख संपति परिवार । हिव निद्धि उदयकरि चारित्र नंदी
 मन भाव । जिनचंद सूरौ सर खरतर पति सुप्रसाय ॥ इति
 नवपदस्तुतिः ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ जैतीसंयुक्त नवपदउलौ करण विधिलि० ॥३॥

॥३॥ (प्रथम) आसोज शुदि ७ (अथवा) चैत्रशुदि ७ से
 उलौ सरु करै । (कदास) । तिथि षठी ऊवे तो (६) । से
 वठी होय तो आठिम से सरु करै । (पिण) आंबिल (८)
 पुनिमताई करै । (तिहां) प्रथम भूमि शुद्ध करके । मांड
 णादिक से चिबित करै । पीठे बाजोट ऊपरि सिद्ध
 चक्र थापे बिकाल पूजा करे । (सोलिखते हे) प्रभात
 समय राई पन्निकमणो करिके । पीठे वरु पडिले है ।
 (जहां) सिद्ध चक्र स्थापना है (तहां) आयके पांच शक्रसुवे
 देव वादै । पीठे नव चैत्ये । (अथवा) नव प्रतिमा आगे ।
 नव चैत्यवंदन करै । वास छेप पूजा करै । पीठे केसर
 चंदणसे पूजा करै । पीठे भध्याङ्ग समय पांचशक्र सुवे
 देव वादै । पीठे गुरु पासे आयके ॥ राई आलोवे । अभुङ्गि
 उमि खमायके आंबिलनो पञ्चक्वाण करै । प्रथम अरि
 हंत पदके वरण सपेद है । (इससे) आंबिल से चावल
 (अने) गरम पाणी यह दोइ द्रव्य लेख । औ सो आंबिल

पञ्चखके । पीठे अरिहंत पदके वारे गुण है सो चिंतवि के वारै नमस्कार करै । सो लिखते हैं (प्रथम सब ठिकाणें) इन्द्रामिखमासमणो । वं० इत्यादि कहि के नमस्कार करै॥

१ ॥ अशोकटक्ष प्रातिहार्यसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ।

२ ॥ पुष्पट्टिप्रातिहार्यसंयुताय श्रीअरि० ।

३ ॥ दिव्यध्वनि प्रातिहार्यसंयुताय श्रीअरि० ।

४ ॥ चामरयुग प्रातिहार्यसंयुताय श्रीअरि० ।

५ ॥ खर्णसिंहासण प्रातिहार्यसंयुताय श्रीअरि० ।

६ ॥ भामंजल प्रातिहार्यसंयुताय श्रीअरि० ।

७ ॥ दुंदुभिप्रातिहार्यसंयुताय श्रीअरि० ।

८ ॥ ठवलव प्रातिहार्यसंयुताय श्रीअरि० ।

९ ॥ ज्ञानातिशय संयुताय श्रीअरि० ।

१० ॥ पूजातिशयसंयुताय श्रीअरि० ।

११ ॥ वचनातिशय संयुताय श्रीअरि० ।

१२ ॥ अपायापगमातिशयसंयुताय श्रीअरि० ।

॥ॐ॥ इति द्वादश अरिहंतगुणः ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ इत्यादि नमस्कार करिके । अन्वत्यूससियेण । (कहिके) (१२) वारे लोगसनो काचसग करै । एकलो गस प्रगट कहै । पीठे खस्यानक जाके । चैत्यवंदन करै । पञ्चक्खण पारिके । आंविल करै । पहले जल पीवे (जब) चैत्यवंदन करिके पीवे । पीठे फेर चैत्यवंदन करिके तिबि हार पञ्चक्खण करै । गुणणो (२०००) ठु हौं एसो अरि हंताणं । इस पदको करै । ओपालनीके चरित नवपद महिमा सुणें । पुण पहिर दिन रहणेसें (तीसरीवेर)

पांच शक्रस्तवे देव वांदै। सामायिक लेके दिन छते पडिक
मणो करै। आरतौके समय दीप घूप कुसम पूजा करै।
(अथवा) पडिले आरती प्रमुख करिके। प्रीकै पडिक
मणो करै। (सोणैके समय) इरिया बहौ पडिकमके
चैत्यबंदन करिके। राई संधारा गाथागुणके सोवै। निद्रा
न आवे जहांतक नवपदका गुण स्मरण करै ॥ ॐ ॥ इति
प्रथम दिवसविधिः ॥१॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ द्वितीय दिवस विधिलि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अब इसीतरे दूसरे दिन प्रमाति करणी सब क
रिके सिवपदरो लालवर्ण है। (इसीसे) गङ्गके रोटीको
आंविल करै। ॐ ह्रीं एमो सिद्धाणं (इसपदको) गुणणो
दो हजार करै। सिद्धपदको आठगुण है। सो (८) गुणां
को गुरु नमस्कार करावै (सो लिखते हैं)।

- १ ॥ अनन्तज्ञानसंयुताय श्रीसिद्धाय नमः ।
- २ ॥ अनन्तदर्शनसंयुताय श्रीसि० ।
- ३ ॥ अव्यावाध गुणसंयुताय श्रीसि० ।
- ४ ॥ अनन्तसम्यक्तचारिखगुण संयुताय श्रीसि० ।
- ५ ॥ अक्षयस्थितिगुण संयुताय श्रीसि० ।
- ६ ॥ अरूपो निरंजनगुण संयुताय श्रीसि० ।
- ७ ॥ अगुरुलघु गुणसंयुताय श्रीसि० ।
- ८ ॥ अनन्तवीर्यगुण संयुताय श्रीसि० ।

॥ॐ॥ इतिसिद्धा अष्टौ गुणाः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ यह आठे नमस्कार करिके। अनन्तयूससि० ।

आठलोगखनो काउसग करै। एकलोगस कहिके पारै
पोछे पूर्वोक्त करणी। अनुक्रमसें करै ॥३॥ इति द्वितीय
दिवसविधिः ॥२॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ तृतीय दिवसविधि लि० ॥३॥

॥३॥ पूर्वोक्त विधिसें प्रभातकर्त्तव्य करै आचार्यपद
पीले वर्ण है (इसीसें) चिणाकी दालका आंवल करै।
(अ ह्रीं यमो आयरियाणं) इस पदको गुणणो दोहज्जार
करै। आचार्य पदके (३६) गुण याद करके ठत्तीस
नमस्कार करै (सो लिखते है)।

॥३॥ अथ आचार्य पदके (३६) गुण लि० ॥३॥

- १ ॥ प्रतिरूप गुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ।
- २ ॥ सूर्यवत्तेजस्वी गुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ।
- ३ ॥ युगप्रधानागम संयुताय श्रीआचार्याय नमः ।
- ४ ॥ मधुरवाक्य गुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ।
- ५ ॥ गाम्भीर्य गुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ।
- ६ ॥ धैर्यगुण संयुताय श्रीआ० ।
- ७ ॥ उपदेश गुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ।
- ८ ॥ अपरिचयावी गुणसंयुताय श्रीआचा० ।
- ९ ॥ सौम्यप्रकृति गुणसंयुताय श्रीआ० ।
- १० ॥ शीलगुणसंयुताय श्री० ।
- ११ ॥ अविग्रह गुणसंयुताय श्री० ।
- १२ ॥ अविकथकगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ।

- १३ ॥ अचपल गुणसंयुताय श्रीआ० ।
 १४ ॥ प्रसंत वदनगुण संयुताय श्रीआ० ॥
 १५ ॥ क्षमागुण संयुताय श्रीआ० ॥
 १६ ॥ षट्जगुण संयुताय श्रीआ० ।
 १७ ॥ षट्दुःखगुण संयुताय श्रीआ० ।
 १८ ॥ सर्वसंगसुक्तिगुण संयुताय श्रीआ० ।
 १९ ॥ द्वादश विधितपगुण संयुताय श्रीआ० ॥
 २० ॥ सप्तदशविध संयमगुण संयुताय श्रीआ० ॥
 २१ ॥ सत्यव्रतगुण संयुताय श्रीआ० ।
 २२ ॥ सौचगुण संयुताय श्रीआ० ।
 २३ ॥ अकिंचन गुण संयुताय श्रीआ० ।
 २४ ॥ ब्रह्मचर्यगुण संयुताय श्रीआ० ।
 २५ ॥ अनित्य भावना भावकाय श्रीआ० ।
 २६ ॥ असरण भावना भावकाय श्रीआ० ।
 २७ ॥ संसार स्वरूप भावना भावकाय श्रीआ० ।
 २८ ॥ एकत्व स्वरूप भावना भावकाय श्रीआ० ।
 २९ ॥ अन्यत्व भावना भावकाय श्रीआ० ।
 ३० ॥ असुखि भावना भावकाय श्रीआ० ।
 ३१ ॥ आश्रय भावना भावकाय श्रीआ० ।
 ३२ ॥ संवर भावना भावकाय श्रीआ० ।
 ३३ ॥ निर्जरा भावना भावकाय श्रीआ० ।
 ३४ ॥ लोकस्वरूप भावना भावकाय श्रीआ० ।
 ३५ ॥ बोधदुर्लभ भावना भावकाय श्रीआ० ।
 ३६ ॥ धर्मादुर्लभ भावना भावकाय श्रीआ० ।

॥ ॐ ॥ इति षड्विंशदाचार्य गुणाः ॥ ॐ ॥ यह
ठत्तीस नमस्कार करिके । अन्तर्गु ससि एणं इत्यादि कहि
के ठत्तीस (३६) लोगससो काउसग करै । एक लोगस
जं चै खरसें कहि के पारै । यथोक्त करणी । अनुक्रमसें
करै । इति तृतीय दिवस विधि ॥ ३ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ चतुर्थ दिवस विधि लि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (३) ह्रीं णमो उवज्जायाणं इस पदको (२) ह
कार गुणणो करै । हस्या मूंगके दाल प्रमुखनो आविल
करै । उपाध्याय पदके (२५) गुण यादकरि के । नमस्कार
करै ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ उपाध्याय पदके २५ गुणलि० ॥ ॐ ॥

- १ ॥ आचारांगसुख पठनगुण युक्ताय श्रीउपाध्याय नमः ।
- २ ॥ सुयगद्गांगसुख पठनगुण युक्ताय श्रीउपाध्याय नमः ।
- ३ ॥ श्रीठाणांगसुख पठनगुण युक्ताय श्रीउ० ।
- ४ ॥ श्रीसमवायांगसुख पठनगुण युक्ताय० ।
- ५ ॥ श्रीभगवतीसुख पठनगुण युक्ताय० ।
- ६ ॥ श्रीज्ञातासुखपठनगुणयुक्ताय० ।
- ७ ॥ श्रीउपासकदशासुख पठनगुण युक्ताय० ।
- ८ ॥ श्रीअन्तगद्गांगसुख पठनगुण युक्ताय० ।
- ९ ॥ श्रीअगुत्तरोववाईसुख पठनगुण युक्ताय० ।
- १० ॥ श्रीप्रश्नव्याकरणसुख पठनगुण यु० ।
- ११ ॥ श्रीविपाकसुख पठनगुण यु० ।
- १२ ॥ उत्पादपूर्व पठनगुण यु० ।

- १३ ॥ आग्रायणी पूर्व पठनगुण युक्ताय० ।
 १४ ॥ वीर्यप्रवाद पूर्व पठनगुण युक्ताय० ।
 १५ ॥ अस्तिप्रवाद पूर्व पठनगुणयुक्ताय० ।
 १६ ॥ ज्ञानप्रवाद पूर्व पठनगुणयुक्ता० ।
 १७ ॥ सत्यप्रवाद पूर्व पठनगुण यु० ।
 १८ ॥ आत्मप्रवाद पूर्व पठनगुण युक्ताय० ।
 १९ ॥ कर्मप्रवाद पूर्व पठनगुण युक्ताय० ।
 २० ॥ प्रत्याख्यान प्रवाद पूर्व पठनगुण युक्ताय० ।
 २१ ॥ विद्याप्रवाद पूर्व पठनगुण युक्ताय० ।
 २२ ॥ अविध्यप्रवाद पूर्व पठनगुण यु० ।
 २३ ॥ प्राणायामप्रवाद पूर्व पठनगुण यु० ।
 २४ ॥ क्रियाविसाल पूर्व पठनगुण यु० ।
 २५ ॥ लोकविंदुसार पूर्व पठनगुण यु० ।

॥१॥ इति पंचविंशति उपाध्याय गुणाः ॥१॥

इस रीतसे पचवीस नमस्कार करै (खदाहोके) अन्नत्यूस०
 (इत्यादि कहिके) पचवीस लोगसके काउसग करै । एक
 लोगस कहके पारे । (पीठे) पूर्वोक्त करणी करै ॥१॥
 इति चतुर्थ दिवस विधिः ॥१॥

॥२॥ अथ पंचम दिवस विधिलि० ॥२॥

॥३॥ (अ) द्वौ एमोलो ए सवसाङ्गं इस पदको (२) ह
 ज्जार गुणनो करै । साधुपद कालै वर्ण इससे उद्दका
 आविल करै । सर्व साधुपदके सत्ताईस गुण चिंतवके नम
 स्कार करै ॥३॥

॥३॥

॥ॐ॥ अथ साधुपदके (२७) गुणलि० ॥ॐ॥

- १ ॥ प्राणातिपात विरमणव्रत युक्ताय श्रीसाधवे नमः ।
- २ ॥ ऋषावाद विरमणव्रत यु० श्रीसा०
- ३ ॥ अदत्तादान विरमणव्रत यु० श्रीसा० ।
- ४ ॥ मैथुन विरमणव्रत यु० श्रीसा० ।
- ५ ॥ परिग्रह विरमणव्रत यु० श्रीसा० ।
- ६ ॥ रात्रिभोजन विरमणव्रत यु० श्रीसा० ।
- ७ ॥ पृथ्वीकाय रक्षकाय श्रीसा० ।
- ८ ॥ अप्पकाय रक्षकाय श्रीसा० ।
- ९ ॥ तेजकाय रक्षकाय श्रीसा० ।
- १० ॥ वाजकाय रक्षकाय श्रीसा० ।
- ११ ॥ वनस्पतिकाय रक्षकाय श्रीसा० ।
- १२ ॥ वसकाय रक्षकाय श्रीसा० ।
- १३ ॥ एकेंद्रौ जीवरक्षकाय श्रीसा० ।
- १४ ॥ वेदेंद्रौ जीव रक्षकाय श्रीसा० ।
- १५ ॥ तेदेंद्रौ जीव रक्षकाय श्रीसा० ।
- १६ ॥ चौरिंद्रौ जीव रक्षकाय श्रीसा० ।
- १७ ॥ पंचेंद्रौ जीव रक्षकाय श्रीसा० ।
- १८ ॥ लोभनिग्रहकाय श्रीसा०
- १९ ॥ क्षमागुण युक्ताय श्रीसा० ।
- २० ॥ शुभभावना भावकाय श्रीसा० ।
- २१ ॥ प्रतिलेखनादि क्रिया शुद्धकारकाय श्रीसा०
- २२ ॥ संयम योगयुक्ताय श्रीसा० ।
- २३ ॥ मनोगुप्त युक्ताय श्रीसा० ।

२४ ॥ वचनगुप्त युक्ताय श्रीसा० ।

२५ ॥ कायगुप्त युक्ताय श्रीसा० ।

२६ ॥ सीतादि द्वाविंशति परीसहस्रहण तत्पराय० ।

२७ ॥ मरणांत उपरुर्ग सहण तत्पराय श्रीसा० ।

॥ॐ॥ इति सप्तविंशति साधुभ्यो गुणाः ॥ॐ॥ ॥५॥

॥ॐ॥ इस रीतसे सातवीस नमस्कार करै । (खप्ता हो के) अन्नत्यू स० (इत्यादि कहिके) सातवीस लोगसकेकाउ स्मरण करै । एक लोगस कहके पारै । (पीठे) पूर्वाज्ञा करणी करै । (यह पंच परमेष्टि पदके सब गुण मिलाने से) (१०८) होय (इसीसे) मालाके दाणे (१०८) होते है ।

॥ॐ॥ इति पंचम दिवस विधिः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ षष्ठ दिवस विधिलि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (ॐ ह्रीं एमो दंसणस्स) इस पदको (२) हजार गुणनो करै । दर्शनपद सपेदवर्ण (इससे) तंडुलका आविल करै । सम्यक्तके सतसङ्खिगुण चिंतवके नमस्कार करै ॥

॥ॐ॥ अथ सम्यक्तके सतसङ्खि भेदलि० ॥ॐ॥

१ ॥ परमार्थ संस्तवरूप श्री सहर्शनाय नमः ।

२ ॥ परमार्थ ज्ञातसेवनरूप सहर्शनाय नमः ।

३ ॥ व्यापन्नदर्शन वर्जनरूप सहर्शनाय नमः ।

४ ॥ कुदर्शन वर्जनरूप सहर्शनाय नमः ।

५ ॥ शुश्रूषारूप सहर्शनाय नमः ।

६ ॥ धर्मरागरूप सहर्शनाय नमः ।

७ ॥ वैद्याद्यत्तरूप सहर्शनाय नमः ।

- ८ ॥ अर्हद्विनयरूप सदृशनाय नमः ।
- ९ ॥ सिद्धविनयरूप सदृशनाय नमः ।
- १० ॥ चैत्यविनयरूप सदृशनाय नमः ॥
- ११ ॥ श्रुतविनयरूप सदृशनाय नमः ।
- १२ ॥ धर्मविनयरूप सदृशनाय नमः ।
- १३ ॥ साधुवर्ग विनयरूप सदृशनाय नमः ॥
- १४ ॥ आचार्य विनयरूप सदृशनाय नमः ।
- १५ ॥ उपाध्याय विनयरूप सदृशनाय नमः ।
- १६ ॥ प्रवचन विनयरूप सदृशनाय नमः ।
- १७ ॥ दर्शन विनयरूप सदृशनाय नमः ।
- १८ ॥ संसारे जिनसार मिति चिंतनरूप सह० ।
- १९ ॥ संसारे जिनमतिसार मिति चिंतन० ।
- २० ॥ संसारे जिनमतिस्थित साध्यादिसार मिति० ।
- २१ ॥ संका दूषण रहिताय सदृशनाय नमः ।
- २२ ॥ कांक्षा दूषण रहिताय सदृशनाय नमः ।
- २३ ॥ विचिकित्सारूप दूषण रहिताय० ।
- २४ ॥ कुदृष्टि प्रसंसा दूषणरहिताय० ।
- २५ ॥ तत्परिचय दूषण रहिताय० ।
- २६ ॥ प्रवचन प्रभावकरूप स० ।
- २७ ॥ धर्मकथा प्रभावकरूप स० ।
- २८ ॥ वादी प्रभावक० स० ।
- २९ ॥ नैमित्तिक प्रभावक० स० ।
- ३० ॥ तपस्वी प्रभावक० सह० ।
- ३१ ॥ प्रज्ञप्तादि विद्या मृत्प्रभावक० स० ।

- ३२ ॥ चूर्णं जनादि सिद्धप्रभावक० स० ।
 ३३ ॥ कविप्रभावकरूप सदृशनाय नमः ।
 ३४ ॥ जिनसासने कौसलता भूषण० स० ।
 ३५ ॥ प्रभावना भूषणरूप स० ।
 ३६ ॥ तीर्थसेवा भूषण० स० ।
 ३७ ॥ स्थैर्यता भूषणरूप सदृशनाय नमः ।
 ३८ ॥ जिनसासने भक्ति भूषण० ।
 ३९ ॥ उपशम गुणरूप सदृशनाय नमः ।
 ४० ॥ संवेग गुणरूप श्रीस० ।
 ४१ ॥ निर्वेद गुणरूप श्रीसदृशनाय नमः ।
 ४२ ॥ अनुकंपा गुणरूप श्रीस० ।
 ४३ ॥ आस्तिका गुणरूप श्रीस० ।
 ४४ ॥ परतीर्थकादि वंदन वर्जन रूप श्रीस० ।
 ४५ ॥ परतीर्थकादि नमस्कार वर्जन० श्रीस० ।
 ४६ ॥ परतीर्थकादि आलाप वर्जन० श्रीस० ।
 ४७ ॥ परतीर्थकादि संलाप वर्जन० ।
 ४८ ॥ परतीर्थकादि असनादि दानवर्जन० श्रीस० ।
 ४९ ॥ परतीर्थकादि गंधपुष्पादि प्रेषण वर्जन० श्रीस० ।
 ५० ॥ राजाभियोगाकार युक्त श्रीस० ।
 ५१ ॥ गणाभियोगाकार युक्त श्रीस० ।
 ५२ ॥ बलाभियोगाकार युक्त श्रीस० ।
 ५३ ॥ सुराभियोगाकार युक्त श्रीस० ।
 ५४ ॥ कांतारष्ट्रयाकार युक्त श्रीस० ।
 ५५ ॥ गुरु निग्रहकार युक्त श्रीस० ।

- ५६ ॥ सम्यक्त चारवधर्मस्य मूलमिति चिंतन० श्री० ।
 ५७ ॥ चारव धर्मपुरस्य द्वारमिति चिंतन० श्रीस० ।
 ५८ ॥ चारव धर्मस्य प्रतिष्ठानमिति चिंतन० श्रीस० ।
 ५९ ॥ चारवधर्मस्याधारमिति चिंतन० श्रीस० ।
 ६० ॥ चारव धर्मस्य भाजनमिति चिंतन० श्रीस० ।
 ६१ ॥ चारव धर्मस्य निधिसन्निभमिति चिं० श्रीस० ।
 ६२ ॥ अस्ति जीवेति अद्वानस्थान यु० श्रीस० ।
 ६३ ॥ सचजीव नित्येति अद्वान स्थान यु० श्रीस० ।
 ६४ ॥ सचजीव कर्माणि करोतीति अद्वानस्थान यु० श्री० ।
 ६५ ॥ सचजीव कृतकर्माणि वेदयतीति अद्वान स्थानयु० ।
 ६६ ॥ जीवस्यास्ति निर्वाणमिति अद्वान स्थान यु० ।
 ६७ ॥ अस्ति पुनर्मोक्षो पायेति अद्वानस्थान यु० श्रीस० ।

॥॥ इति सप्तषष्टि दर्शनस्य गुणाः ॥॥

॥॥ इस रौतसें सतसष्टि नमस्कार करै । (खना होके) अन्नत्यू ससि एणं (इत्यादि कहिके) (६७) लोगस (अथवा) ७ लोगस नो काउसग्न करै । एक लोगस कहिके पारै । (पौठे) पूर्वोक्त करणी करै ॥॥ इति षष्ठ दिवस विधिः ॥॥ ॥॥ ॥॥

॥॥ अथ सप्तम दिवस विधि लि० ॥॥

॥॥ (ॐ ह्रीं नमो नाणस्य) इस पदको (२) हजार गुणनो करै । ज्ञानपद उच्चल वर्ण । तंदुलका आविल करै । इकावन भेद ग्यानपदके चिंतवके नमस्कार करै ॥

॥॥ अथ ज्ञानपदके (५१) भेदलि० ॥॥

१ ॥ सार्धं नेत्रौ व्यंजनावग्रह मतिज्ञानाय नमः ।

- २ ॥ रसनेंद्रौ व्यंजनावग्रह मतिज्ञानाय नमः ।
 ३ ॥ घ्राणेन्द्रौ व्यंजनावग्रह मतिज्ञानाय नमः ।
 ४ ॥ श्रोत्रेन्द्रौ व्यंजनावग्रह मतिज्ञानाय नमः ।
 ५ ॥ स्पर्शनेंद्रौ अर्थावग्रह मतिज्ञानाय नमः ।
 ६ ॥ रसनेंद्रौ अर्थावग्रह मतिज्ञानाय नमः ।
 ७ ॥ घ्राणेन्द्रौ अर्थावग्रह मतिज्ञानाय नमः ।
 ८ ॥ चक्षुरिन्द्रौ अर्थावग्रह मतिज्ञानाय नमः ।
 ९ ॥ श्रोत्रेन्द्रौ अर्थावग्रह मतिज्ञानाय नमः ।
 १० ॥ मनःशर्थावग्रह मतिज्ञानाय नमः ।
 ११ ॥ स्पर्शनेंद्रौ ईहा मतिज्ञानाय नमः ।
 १२ ॥ रसनेंद्रौ ईहा मतिज्ञानाय नमः ।
 १३ ॥ घ्राणेन्द्रौ ईहा मतिज्ञानाय नमः ।
 १४ ॥ चक्षुरिन्द्रौ ईहा मतिज्ञानाय नमः ।
 १५ ॥ श्रोत्रेन्द्रौ ईहा मतिज्ञानाय नमः ।
 १६ ॥ मनें करो ईहा मतिज्ञानाय नमः ।
 १७ ॥ स्पर्शनेंद्रौ अपाय मतिज्ञानाय नमः ।
 १८ ॥ रसनेंद्रौ अपाय मतिज्ञानाय नमः ।
 १९ ॥ घ्राणेन्द्रौ अपाय मतिज्ञानाय नमः ।
 २० ॥ चक्षुरिन्द्रौ अपाय मतिज्ञानाय नमः ।
 २१ ॥ श्रोत्रेन्द्रौ अपाय मतिज्ञानाय नमः ।
 २२ ॥ मनकरो अपाय मतिज्ञानाय नमः ।
 २३ ॥ स्पर्शनेंद्रौ धारणा मतिज्ञानाय नमः ।
 २४ ॥ रसनेंद्रौ धारणा मतिज्ञानाय नमः ।
 २५ ॥ घ्राणेन्द्रौ धारणा मतिज्ञानाय नमः ।

- २६ ॥ चक्षुरिन्द्रियधारणा मति० ।
 २७ ॥ श्रोत्रेन्द्रियधारणा मति० ।
 २८ ॥ मनो धारणामतिज्ञानाय नमः ।
 २९ ॥ अक्षर श्रुतज्ञानाय नमः ।
 ३० ॥ अनक्षर श्रुतज्ञानाय नमः ।
 ३१ ॥ संज्ञी श्रुतज्ञानाय नमः ।
 ३२ ॥ असंज्ञी श्रुतज्ञानाय नमः ।
 ३३ ॥ सम्यक् श्रुतग्यानाय नमः ।
 ३४ ॥ मिथ्या श्रुतग्यानाय नमः ।
 ३५ ॥ सादि श्रुतग्यानाय नमः ।
 ३६ ॥ अनादि श्रुतग्यानाय नमः ।
 ३७ ॥ सपर्यवसति श्रुतग्यानाय नमः ।
 ३८ ॥ अपर्यवसति श्रुतग्यानाय नमः ॥
 ३९ ॥ गमिक श्रुतग्यानाय नमः ।
 ४० ॥ अगमिक श्रुतग्यानाय नमः ।
 ४१ ॥ अंगप्रविष्ट श्रुत० ।
 ४२ ॥ अनंग प्रविष्ट श्रुत० ।
 ४३ ॥ अणूनामि अवधिग्यानाय नमः ।
 ४४ ॥ अणूनामि अवधिग्यानाय नमः ।
 ४५ ॥ वड्डमान अवधि० ।
 ४६ ॥ हीयमान अवधि० ।
 ४७ ॥ प्रतिपातो अवधि० ।
 ४८ ॥ अप्रतिपातो अवधि० ।
 ४९ ॥ ऋजुमति मनः पर्यवग्यानाय नमः ।

५० ॥ विपुलमति मनः पर्यवग्यानाय नमः ।

५१ ॥ लोकालोक प्रकाशक औ केवलग्यानाय नमः ।

॥ॐ॥ इति एकपंचासत् ज्ञानभेदाः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ इस रीतसें (५१) नमस्कार करै । (खना होके)
अन्तर्य ससिण्णं (इत्यादि कहै) (५१) लोगसके काच
संग करिके । प्रगट लोगस कहै । पीठे सब पूर्वोक्त करणी
करै । इति सप्तम दिवस विधिः ॥७॥

॥ॐ॥ अथ अष्टम दिवस विधि लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (ॐ ह्रीं णमो चारित्तस्य) इस पदको (२) हज्जार
गुणनो करै । चारितपदके उज्ज्वल वर्ण । (इसोसे) तंदुल
का आंवल करै । सित्तर भेद चारितपदके । चिंतवके
नमस्कार करै ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ चारितपदके (७०) भेदलि० ॥ॐ॥

१ ॥ प्राणातिपात विरमणरूप चारित्वाय नमः ।

२ ॥ ऋषावाद विरमणरूप चारित्वाय नमः ।

३ ॥ अदत्तादान विरमण रूप चारित्वाय नमः ।

४ ॥ मैथुनविरमणरूप चारित्वाय० ।

५ ॥ परिग्रह विरमणरूप चारित्वा० ।

६ ॥ क्षमा धर्मरूप चारित्वेभ्यो नमः ।

७ ॥ आर्यव धर्मरूप चारित्वेभ्यो नमः ।

८ ॥ श्रद्धा धर्मरूप चारित्वेभ्यो नमः ।

९ ॥ सुज्ञधर्मरूप चारित्वेभ्यो नमः ।

१० ॥ तपो धर्मरूप चारित्वेभ्यो नमः ।

- ११ ॥ संयमधर्मरूप चारित्र्येभ्यो नमः ।
- १२ ॥ सत्यधर्मरूप चारि० ।
- १३ ॥ सौच धर्मरूप चारि० ।
- १४ ॥ अकिञ्चनधर्मरूप चारि० ।
- १५ ॥ बन्धधर्मरूप चारि० ।
- १६ ॥ प्रथवी रक्षासंयम चारित्र्येभ्यो नमः ।
- १७ ॥ उदग रक्षा संयम चारि० ।
- १८ ॥ तैज रक्षा संयम चारि० ।
- १९ ॥ वाज रक्षासंयम चारि० ।
- २० ॥ वनस्पति रक्षासंयम चारि० ।
- २१ ॥ वेङ्गद्रौ रक्षासंयम चारि० ।
- २२ ॥ तैङ्गद्रौ रक्षा संयम चारि० ।
- २३ ॥ चौरिङ्गद्रौ रक्षा संयम चारि० ।
- २४ ॥ पञ्चेन्द्रौ रक्षासंयम चारि० ।
- २५ ॥ अजीव रक्षासंयम चारि० ।
- २६ ॥ प्रेक्षासंयम चारि० ।
- २७ ॥ उपेक्षासंयम चारि० ।
- २८ ॥ अतिरक्तवस्त्रभक्तादिपरठण त्यागरूपसंयम चारि० ।
- २९ ॥ प्रमार्जन रूप संयम चारि० ।
- ३० ॥ मनसंयम चारि० ।
- ३१ ॥ वाक्संयम चारि० ।
- ३२ ॥ कायासंयम चारि० ।
- ३३ ॥ आचार्य वैयाट्यरूप संयम चारि० ।
- ३४ ॥ उपाध्याय वैयाट्यरूप संयम चारि० ।

- ३५ ॥ तपस्वी वैयाट्य रूप चारि० ।
 ३६ ॥ लघुशिष्यादि वैयाट्य रूपचारि० ।
 ३७ ॥ गिलाणसाधु वैयाट्यरूप चा० ।
 ३८ ॥ साधु वैयाट्यरूप चारि० ।
 ३९ ॥ श्रमणोपासक वैयाट्यरूप चा० ।
 ४० ॥ संघ वैयाट्यरूप चारि० ।
 ४१ ॥ कुल वैयाट्यरूप चारि० ।
 ४२ ॥ गण वैयाट्य रूप चारि० ।
 ४३ ॥ पशुप्रांतादि रहित वशति वसण ब्रह्मगुप्तचारि० ।
 ४४ ॥ स्त्रीहास्यादि विकथावर्जन ब्रह्मगुप्त चा० ।
 ४५ ॥ स्त्रीआसन वर्जन ब्रह्मगुप्त चा० ।
 ४६ ॥ स्त्रीअंगोपांग निरीक्षणवर्जन ब्रह्म० ।
 ४७ ॥ कुड्यांतर सहित स्त्रीहाव भावसुखन वर्जन ब्रह्म० ।
 ४८ ॥ पूर्व स्त्रीसंभोग चिंतनवर्जन ब्रह्म० ।
 ४९ ॥ अति सरसआहार वर्जन ब्रह्म० ।
 ५० ॥ अति आहार करण वर्जन ब्रह्म० ।
 ५१ ॥ अंग विभूषावर्जन ब्रह्म० ।
 ५२ ॥ अणसण तपोरूप चा० ।
 ५३ ॥ ऊणोदरी तपो रूप चा० ।
 ५४ ॥ बित्तसंखेव तपोरूप चा० ।
 ५५ ॥ रसत्याग तपो रूप चा० ।
 ५६ ॥ कायकिलेस तपोरूपचा० ।
 ५७ ॥ संलेखणा तपोरूप चा० ।
 ५८ ॥ प्रायश्चित्ततपो रूपचा० ।

- ५८ ॥ विनय तपोरूप चा० ।
 ६० ॥ वेयावच्चतपो रूप चा० ।
 ६१ ॥ सिञ्जायतपो रूप चा० ।
 ६२ ॥ ध्यानतपो रूप चा० ।
 ६३ ॥ उपसर्ग तपो रूप चा० ।
 ६४ ॥ अन्त ग्यान संयुक्त चा० ।
 ६५ ॥ अन्त दर्शन संयुक्त चा० ।
 ६६ ॥ अन्त चारित्र संयुक्त चा० ।
 ६७ ॥ क्रोधनिग्रह करण चा० ।
 ६८ ॥ माननिग्रह करण चा० ।
 ६९ ॥ मायानिग्रह करण चा० ।
 ७० ॥ लोभनिग्रह करण चारित्रेभ्यो नमः ।

॥ॐ॥ इति सित्तर चारित्र भेदाः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ इस रौतसे (७०) नमस्कार करै । (खटा हो के) अन्नत्यू ससि एणं (इत्यादि कहै) (७०) लोगसके का उसग्न करिके । एक लोगस कहै । (पीठे) पूर्वोक्त करणी सब करै । इति अष्टम दिवस विधिः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ नवम दिवस विधिलि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (ॐ ह्रीं यमो तवस्स) इस पदको (२) हज्जार गुण नो करै । तपपदके उज्ज्वल वर्ण (इसीसे) तंदुलका आविल करै । पचास भेद तपपदको चिंतवके नमस्कार करै ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ तपपदके (५०) भेदलि० ॥ॐ॥

१ ॥ जावत कथक तपसे नमः ।

- २ ॥ इत्वर तपभेद तपसे नमः ।
- ३ ॥ बाह्यजणोदरी तपभेद तपसे नमः ।
- ४ ॥ अभ्यंतर जणोदरी तपभेद तपसे नमः ।
- ५ ॥ द्रव्यतप वित्तोसंखेप तपभेद तपसे नमः ।
- ६ ॥ ज्ञेयतप वित्तोसंखेप तपभेद तपसे नमः ।
- ७ ॥ कालतप वित्तोसंखेप तपभेद तपसे नमः ।
- ८ ॥ भावतप वित्तोसंखेप तपभेद तपसे नमः ।
- ९ ॥ कायकिलेस तपभेद तपसे नमः ।
- १० ॥ रसत्याग तपभेद तपसे नमः ।
- ११ ॥ इंद्रो कषाय जोग विषयक संलोयता तपसे नमः ।
- १२ ॥ लोपशुपंकादि वर्जितस्थान अवस्थित संलोय तप० ।
- १३ ॥ आलोयण प्रायश्चित्त तपसे नमः ।
- १४ ॥ पद्मिकमण प्रायश्चित्त तपसे नमः ।
- १५ ॥ मिथ प्रायश्चित्त तपसे नमः ।
- १६ ॥ विवेक प्रायश्चित्त तपसे नमः ।
- १७ ॥ उपसर्ग प्रायश्चित्त तपसे नमः ।
- १८ ॥ तप प्रायश्चित्त तपसे नमः ।
- १९ ॥ भेद प्रायश्चित्त तपसे नमः ।
- २० ॥ मूल प्रायश्चित्त तपसे नमः ।
- २१ ॥ अणवस्थित प्रायश्चित्त तपसे नमः ।
- २२ ॥ पारंक्षिप प्रायश्चित्त तपसे नमः ।
- २३ ॥ ग्यान विनयरूप तपसे नमः ।
- २४ ॥ दर्शन विनयरूप तपसे नमः ।
- २५ ॥ चारित्र्य विनयरूप तपसे नमः ।

- २६ ॥ गुर्वादिक मनविनयरूप तपसे नमः ।
 २७ ॥ वचनविनयरूप तपसे नमः ।
 २८ ॥ काय विनयरूप तपसे नमः ।
 २९ ॥ उपचारक विनयरूप तपसे नमः ।
 ३० ॥ आचार्यवेयावच्च तपसे नमः ।
 ३१ ॥ उपाध्याय वेयावच्च तपसे नमः ।
 ३२ ॥ साधु वेयावच्च तपसे नमः ।
 ३३ ॥ तपस्वो वेयावच्च तपसे नमः ।
 ३४ ॥ लघुसिख्यादि वेयावच्च तपसे नमः ।
 ३५ ॥ गिलाण साधु वेयावच्च तपसे नमः ।
 ३६ ॥ श्रमणोपासक वेयावच्च तपसे नमः ।
 ३७ ॥ सिष वेयावच्च तपसे नमः ।
 ३८ ॥ कुल वेयावच्च तपसे नमः ।
 ३९ ॥ गण वेयावच्च तपसे नमः ।
 ४० ॥ वायणा तपसे नमः ।
 ४१ ॥ प्रव्रजना तपसे नमः ।
 ४२ ॥ परावर्त्तना तपसे नमः ।
 ४३ ॥ अनुप्रेक्षा तपसे नमः ।
 ४४ ॥ धर्माकथा तपसे नमः ।
 ४५ ॥ आर्त्तध्यान निवृत्त तपसे नमः ।
 ४६ ॥ रोद्रध्यान निवृत्त तपसे नमः ।
 ४७ ॥ धर्माध्यान चिंतन तपसे नमः ।
 ४८ ॥ युक्तध्यान चिंतन तपसे नमः ।
 ४९ ॥ बाह्य उपसर्ग तपसे नमः ।

५० ॥ अर्धंतर उपसर्ग तपसे नमः ।

॥३॥ इति पंचासत् तपभेदाः ॥३॥

॥३॥ इस रीतसें (५०) नमस्कार करै । (खड़ा हो के) अन्तर्धू ससि एणं (इत्यादि कहै) (५०) लोगसके काउसग करिके । एक लोगस कहै । (पीठे) पूर्वोक्त करणी करै । इति नवम दिवस विधिः ॥३॥

॥ अथ तपस्या ग्रहण करणें कीं गुरुके पास जाणेंकी विधि लि० ॥

॥३॥ प्रथम शुभ दिन शुभ घड़ी देखके । अन्ना वस्त्र आभूषण पहरै । लिलाटके तिलक करै । दोव । सरसुं । मस्तकमें धारण करै । हाथके मोली बांधके । अक्षत । सुपारी । औफल । नेवेद्य । यथाशक्ति रोकनाणो लेके । नवकार गुणतोथको । गुरुके पास जावै । द्वादशावर्त्त बांदणा करके । ग्यान पूजा करै । पीठे वज्रत प्रमोदवंत होके । गुरुके मुख सें उली तप ग्रहण करै (सो) तपस्या ग्रहण करणेंकी विधि आगे लिखी है ॥३॥ इति तपस्याग्रहण करणेंकी पौसाल जाणेंकी विधि ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ संक्षेप ज्ञजमणाविधि लि० ॥३॥

॥ ३ ॥ पंच वर्णके धान्यसें सिद्धचक्रको मंजून करै । सिद्धचक्रको के चौ तरफ तीन गठ चूड़ीके आकार बनावै पहिले गठमांहे । अष्टदल कमलके आकार नव पद स्थापन करै । पद (२) के वर्ण गुण प्रमाणै । रत्नादिक चढावे ।

(ओर) पंचवर्णके फूल । पंचवर्णके धान्य । नवनालेर प्रमुख के गोटा रंगके । जिसपदके जैसे वर्ण होइ (तैसे ही) रंग का गोला चढावै । पंच वर्णी (६) धजा चढावै । दूसरे वलयमें । सोले ओफल (अथवा) पुंगी फल चढावै । तीसरे वलयमें (४८) ठुहारा चढावै । नव निधानके ठिकाणें (६) नव वट्टा फल चढावै दश दिग्पाल । नवग्रह कों । पक्वान्न प्रमुख चढावै । इत्यादिक विधिसंयुक्त । सिद्ध चक्र स्थापना । घर देहरासर आगे करै । और जिनमंदिर मांहे । बाह्य मंत्रपै ५॥७ हाथ प्रमाणें मंत्राल रचना करै । विस्तारसें सब विधि गुरुके बचनसें करके । नव पदजी की पूजा पढ़ायके कलस ढालै । धवल मंगल गीतगान गावै । वालिल वजावै । (इसौ तरे) महामहोत्सव । उदारचित्तसें करै । मंगल दीप आरती प्रमुख करै । दूसरे दिन विसर्जन करै । इति संखेप सिद्धचक्र मंत्राल विधिः ।

॥३॥ अब (१०) में दिन गुरुके पास आके उली तप कों पारै । तप पारण की विधि आगे लिखी है । तथा उद्यापनमें ग्यान भक्तिके कारण । ६ पूठा । ६ बी टांगणा । ६ पुस्तक । ६ लेखण । ६ ठवणौ । नव जिल मिल । ६ रुमाल । ६ छोरा । ६ मिजासणा । ६ थापना । ६ चंद्र आ । ६ पूठिआ । ६ आरती । ६ कलश । ६ जापमाला । ६ मंदर । ६ प्रतिमा । ६ तिलक । ६ सुगट । (इत्यादिक) अनेक नव नव चीज वणावै । शक्ति न होय तो यथाशक्ती रोकनाणो चढावै । देव पदको देवपदमें देवे । गुरु पदको गुरु पदमें देवे । ग्यानपद को ग्यानखाते लगावे । इत्यादिक

यथाजोग्य शुभ ज्ञेय खरच करै । इति सिद्धचक्र संचेप
उद्यापनविधिः ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ प्रथम चैत्र मासमें पर्वाराधन स्वरूप लिखते
है ॥ॐ॥ चैत्रमास में । चैत्र सुद ७ (सें लेके) चैत्र सुद १५
पर्यन्त ९ दिन अति उत्तम है । (सो) अति उत्तमता का
कारण कहते है । बारै मासमें तीन अष्टाही महोत्सव
आते है । (जिसमें) । चैत्र आसोज के (२) अष्टाह महो
त्सव साखते है । चैत्र सुद ८ (सें) चैत्र सुद (१५) आ
सोज सुद ८ (सें) आसोज सुद १५ (यह) दोनुं मास
के (८) दिनों में । निम्नै सेती । चारुंनिकाय के
देवता इंद्र सब भेला होके । आठमा नंदीसर द्वीप
जावै (पुन्याहंर) कहते थके । अष्ट द्रव्यसें पूजन करै ।
गोत गान नाटकादिकसें अनेकतरे की भक्ति करै । पीठे
नवमें दिन । अरणे जन्मकुं सफल मानते ऊए । अरणे
देवलोक जावै । (इसी माफक) तोसरौ अष्टाह आसाह
चौमासे की (१४) पीठे । (४२) दिन जाणैसें संबहुरी पर्व
साचवणै को (८) दिन अष्टाह महोत्सव करै । प्रिणसा
खतो नही । कोई काल में चारुंनिकायके देवता एक
हु नहिं बी जाय सके । पहली पीठे कर लेवे । (इससें)
साखतो नही कही ॥ॐ॥ अब यह (९) दिनोंमें । (४)
पर्व सेवन करणे जोग्य है ॥ॐ॥ प्रथम नव पद जौकी
उली । इसी नव दिनुंमें विधिसंयुक्त करै । (सो) विधि
पूर्व लिखी है । इससें इहां न लिखी । यह सिद्ध चक्रमंडल

(ओ) नव पदजीको उलीके अधिकार (दसमा विद्या प्रवाद पुर्वसे) उद्धरण करके । भव्य जीवोंके अनन्त सुखप्राप्तिकी कारण । चवदे पूर्वधारक श्री भद्रवाङ्ग स्वामी जीने प्रसिद्ध किया । (इसी से) सब भव्य जीवोंके यह तप प्रमाण है । यह तपकों अपनी कृत्युक्ति लगायके । जो पुरस खंडन करते हैं । इसका अनंत संसार । भगवानका वचनसे मालुम होता है (शालोमे लिखा है) हे गोतम । अपनी कुटलताई से (जो) सुखको एक हरफ उत्थापण करेंगे (सो) अनंत संसार बढावेंगे । (सुख किसकुं कहते है) सुतंगण हर रइयं । तहेव पत्तेय बुद्धि रइयंच । सुय केवल्लिणा रइयं । अभिन्न दस पुविणा रइयं ॥१॥ (अर्थ) गणधरोंका रचा ऊवा (तेसेही) प्रत्तेकबुद्धिका रचा ऊआ । अतकेवलो चवदे पूर्वधारो का रचा ऊआ । संपूर्ण दस पूर्व धारी का रचा ऊआ को । भगवानने सुखकी संज्ञा कही है । इसीसे प्रमाण है ॥१॥

॥३॥

॥३॥ अथ अष्टापद उली करण विधि ॥३॥

॥३॥ इसी चैवमाससे सुद (८) से लेके । पूर्णमासी तक । (केइ भव्य जीव) अष्टापदजीकी उली करते है (जिसमे) पट्टिकमणा । देववन्दन । देवपूजा । इत्यादिक सब विधि नवपदजीकी उली तुल्य करै (इतना विशेष है) श्रीअष्टापद तीर्थाव ननः । (इसी पदको) २००० गुणनो (वा) बीस जाप करै । अरिहंत पद को १२ गुण को नमस्कार करै । १२ खोगखनो काउल्लग दारै । आं विल (वा) एकासणोको पञ्चक्खण करै । पीठे पूर्णमासी को

दिन। अष्टापदजी पर्वतकी स्थापना करके। विधिसंयुक्त (२४) भगवंत की पूजा करै (एसे) चैत्र। आसोज। (२) उलौ करणें से। (४) वरसमें। एक उलौ करणेंसे (८) वरसमें संपूर्ण होय। पीछे भक्तिसंयुक्त जन्ममणो करै गुरु भक्ति करै (साहसी बल्लुल करै (इत्यादि) विशेष विधि गुरु को मुख से जाण के करै ॥३॥ इति द्वितीय अष्टापद उलौ पर्वोधिकारः कथितः ॥३॥

॥ ३ ॥ (अब तीसरो पर्व)। चैत्र सुद १३ के दिन। श्रीमहावीरखामी को जन्म कल्याण भयो है (इसोसे) सब ठिकाणें। धर्मरागी पुरस। गुरुको मुखसे समझके जल जात्रादिक संपूर्ण। जन्मकल्याणकको महोत्सव करै। (एसेही) ऋद्धीवंत यावकों धर्मका उद्योत के खातर सब भगवंतके कल्याणक के दिन (जो) कल्याणक होय। उसीका महोत्सव करणा चाहियै। औसी शक्ति नहोय (तो) सासनके अधिपति। देवाधिदेव (श्रीमहावीर खामी के) च्यवन कल्याणकसे लेके। निर्वाण कल्याणक पर्यन्त। (जिस दिन) जो कल्याणक होय। उसीका महोत्सव पूजन करण चाहियै (इसी से) धर्मका उद्योत होय। श्रीसंवसे परम आणंद होय ॥३॥ इति शासनाधिपति जन्मकल्याणक पर्वोधिकारः कथितः ॥३॥

॥ ३ ॥ अब चैत्री पुनस पर्व के अधिकार (सामाचारी सतकानुसारे) लिखते है ॥ ३ ॥ प्रथम चावलके पुंजसे सेतुंजय पर्वतकों स्थापन करै (तिसपर) पट्टा रखके। श्री पुंढरीक गणधर (वा) श्रीकृष्ण देव खामीके बिंबस्थापन

करै । अक्षत मोत्यां करके पर्वतकों वधावै । केसर चंदन
 से पर्वतकों पूजे । सब ओसंव इकठे होके । पर्वतको । चौफेर
 तीन प्रदक्षणा देवै । पौठे पूजन सख करै (यथा) ॥३॥ दश
 बीस (२०) तीस (३०) चत्ता (४०) । पन्ना (५०) पुष्पदामेण
 लहई । चउत्थ ठठ अठ्ठम । दसम दुवालसम फलाइ च
 ॥ १ ॥ अब प्रथम (१०) प्रकार से पूजनके अधिकार लिख
 ते है ॥ ॥ एकाग्रचित्तसे । अष्टमंगलीक आगे रखके
 शुद्धोदक से मूलप्रतिमा को न्हवण करावै । पौठे ओसंव
 खनो होके । (१०) नमस्कार उच्चार पूर्वक । १० फूल
 (यथा) १० फूलमाला चढाके । प्रतिमाके १० तिलक करै ।
 (यथा शक्ति) सुपारी । नालेर (इत्यादि सब चीज उत्कृष्टसे
 दश २ ॥ जघन्ये नालेर १ सुपारी १० और फल फूल
 यथासंभव चढावै । धूप खेवै । कपूरकी आरती करै ।
 पौठे सिद्धगिरौ गुणगर्भित चैत्यबंदन करके । पांचशक्र स्त
 वे देव वांटे । १० खमा समण देके (श्रीसिद्धचोख पुंनरीक
 गणधराय नमः) इस पदकों १० बेर नमस्कार करै । पौठे
 (श्रीसेतुंजय पुंनरीक आराधनार्थं करोमि काउसगं) ।
 अन्नत्थु ससिं कहके । १० लोगसके कावसग्न करै । (इहां
 कोई आचार्य कहै) वज्रत उल्लव होय । बेला कम रहै ।
 (तब) एक लोगसको कावसग्न करै । १० जै तीके ठिकाणें
 १० गाथाको स्तवन कहै । पौठे अनेक प्रकारका वाजिल
 बजावै ॥३॥ इति प्रथम पूजाविधिः ॥३॥

॥३॥ (अब इसी तरै) बीस । तीस । चालीस । पचास
 यह च्यारोंपूजाके भेद जाण लेणा । (इतनाही विसेष है)

दूसरी पूजामें १० के ठिकाणें २० की विधि करै। तीसरी पूजामें १० के ठिकाणें ३० की विधि करै। चौथी पूजा में १० ठिकाणें सब विधि ४० की करै। पांचमी पूजामें सब विधि ५० की करै तथा सिद्ध जेव श्रीपुंढरीकाय नमः। इस पदको २००० गुणनो करै। उत्कृष्टसे पांचू पूजा में। जूदी २ घजा चढावै। जघन्यसे पांच पूजा किये पीठे १ घजा चढावै। यह तप। गुरुको सुखसे लेके। जघन्ये १ बरस। (बेसी हो सकै तो) ७ बरस। उत्कृष्टसे १२ बरस। विधिसंयुक्त तपस्या करै। गुरुको सुखसे उपदेस सुणें। संपूर्ण तप ऊयांपीठे। सिद्धगिरीको जालाकरै। ग्यान पूजा करै। गुरुभक्ति करै। साहमी बठल करै। (यह) चैत्रपून मको दिन। श्रीकृष्णभदेव स्वामीके। प्रथम गणधर श्री पुंढरीक जी। पांचकोटि साधूसाध अक्षयसुखको प्राप्त भये। (इसीसे) प्रथम श्रीभरथ चक्रवर्त्ति। चैत्रो पूनमको आराधन करके। श्रीपुंढरीक गणधर को प्रतमा स्थापन करके। (यह) चैत्रो पूनम पर्व प्रसिद्ध किया ॥ यह चैत्रो पूनम आराधन करणसे। इस भवमें अनेक सुखसंपदा प्राप्त होय। स्त्रियोंके पुत्र पुत्रादिक की बांठा पूरण होय। (और) आधि व्याधि सोग संताप सब दूर होय। परभवमें देवादिक ऋद्धिप्राप्त होय। जीणकमी होणसे अक्षय सुखको प्राप्त होय ॥ॐ॥ इति चैत्रमास पर्वधिकारः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ चैत्रो पूनम स्तवन लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (ढाल) पयप्रणमोरे जिनवरना सुपसाउलै।

पुंनरगिररे गाइसङ्गं सुभभाउलै । मतिसुरगिररे सहस
जौभ जो सुख ऊवै । किम ते नररे विमलाचलना गुण
तवै । (उल्लालो) किम तवै गुणगण एहगिरिना जिहां
मुनि सीधा वड्ड । गिररायना गुण ठे अनंता कहै जिणवर
सुख सङ्ग । नियजनम सफलो करण कारण केतला गुण
भाषियै । तिर यंच नारक तणी गतिना दुख दूरै राखियै
॥१॥ (चाल) जिन राजा रे पहिलो आदि जिनेसरु । तसु
नंदनरे चक्रवर्त्ति भरतेसरु । तसु अंगजरे पुंङरीक गुणगण
निलो । समदम रसरे विनय विवेक गुणे भलो (उल्लालो) गु
णभलो अनुक्रम आदि जिणवर पास संजम सिवपुरी । पुं
ङरीक गणघर प्रथम विहरै सुमति गुप्तते संचरी । पण
कोटि साथे विमलगिरवर सुगति पदवी पावए । सुदि चैत्र
पूनिम तेण ए गिरि पुंङरीक कहावए ॥२॥ (चाल) हिव
चैत्रो रे पूनिम पर्व सुहामणो । सेवुंजैरे आराध्यां फल
ऊवै षणो । मनसुद्धि रे आपणपैथानक रही । आराध्यां
रे याव पुन्य पामे सही (उल्लालो) ते पुन्यपामे दान तप जप
धर्म ध्यान मने धरै । वड्ड भाव भक्तै त्रिविध पूजा आदि
जिनवरनौ करै । भावना भावै तेण दिवसै प्रंच कोटि
गुणो फलै । अनुक्रमे ते नर सुगति पासौ सिद्ध सुंदर
ने मिलै ॥३॥ (चाल) दसवीसारे तीस चालीस पूजा कही ।
पन्नासारे आवक निरती सरदही । चउथ ठहुरै अट्टम
दसम दुवालसै । पूजा फलरे अनुक्रम ए सुऊ मनवसै ।
(उल्लालो) मनवसै पूज कपूर धूवै मासखमण फले वली ।
सामन्न धूवै पक्खनो फल जे करै मननोरली । हिव

पूजनौ विधि जेम गुरु सुख सुणी अठै परंपरा । तेमोह
 माया कपट ठंठी सुणो भवीयण सादरा ॥ ४ ॥ (ढाल)
 तंदुल रासि विमलगिर थापी । तसुजपरि पट्टादिक आपी
 प्रतिमा आदिजिणेसरकोरी । पुंठरीकनी थापीनिवेरी ॥ ५ ॥
 सेबुंज गिरिनें मनचिंतो जै । करमतणामल दूर करीजै
 मोती तंदुल करीय वधावो । तीन प्रदक्षिण पूजरचावो
 ॥ ६ ॥ मंगलीक पहिला तिहां आठ । करमबंध दूरै करि
 आठ । प्रतिमामूल सनात करेवा । जिनवरना गुणहोय
 घरेवा ॥ ७ ॥ ऊभाथई नवकार गुणंता । दस दस जैती
 तिलक करंता । मालापुष्प पुंगोफल ठोवो । मेरु भरण
 वर धूपछेवो ॥ ८ ॥ (ढाल) शक्र स्तव पांचे देववांटे ।
 जघन्यना वंदण पाप ठैदै । दसे नमस्कार करंत जैती
 राखी करो दृष्टि जिनेंद्र सेती ॥ ९ ॥ आराधिवा काजै
 काउसग । जिणें कीयै भाजै कर्मवग । लोगस उज्जोय
 दसेवखाणुं । वेला प्रमाणे अहि एगआणुं ॥ १० ॥ इणै
 प्रकारै धुर पूज एह । इसी परै बीजी चार तेह । दसां
 तणो दृष्टि तिहां गिणीजै । एकचित्त सूधे सुभ पुन्य
 कीजै ॥ ११ ॥ धजा तणो रोप तिहां करीजै । एकेक पूठे
 अथवा गिणीजै । मऊत्तरै आरति मंगलेवो । पठै प्रभुआ
 गलि तेकरेवो ॥ १२ ॥ (कलश) दूम करिय पूजा यथाजोगै
 संघपूजा आदरो । साहमी वज्रल करो भविका भव ससुद्र
 लीलावरो । संपदा सोहग तेह मानव ऋद्धि दृष्टि वज्रलहै ।
 थो अमरमाणिक सीस सुपरै साधु कोरति दूम कहै ॥ १३ ॥
 इति श्रीचैत्री पूनिमस्तवनम् ॥

॥ॐ॥ अथ नंदीसर द्वीप स्तवनलि० ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ नंदीसर वावन्न जिणालै । शाश्वता चौमुख
सोहै रे । ऋषभानन चंद्रानन वारषेण । वरधमान मन
सोहै रे (नं०) ॥१॥ आठमो द्वीप नंदीसर अदभुत । वलया
कार विराजै रे । तेहनें मध्य चिह्नं दिश शोभत । अंजन
गिरवरठाजै रे ॥२॥ (नं०) जोयण सहस चउरासी ऊंचा
ऊंचपणें अभिरामारे । मूलै पृथुल सहसदस जोयण ।
उवरि सहस दूक श्यामारे ॥ ३ ॥ (नं०) ते ऊपर प्रासाद
प्रभुना । अति उत्तंग उदारा रे । साधूजंघा विद्याचारण
वांदै विविध प्रकार रे ॥ ४ ॥ (नं०) चैत्यै चैत्यै दूकसो
चोवीस । बिंब संख्या सविदाखीरे । ध्यावो सेवो भविजन
भक्तो । सुध आगम करि साखीरे ॥ ५ ॥ (नं०) ऊंच पणें
सहस जोयण बहुत्तर । सो जोयण आयामारे । पिछल
पणें पंचास जोयणना । प्रभु प्रासाद सुठामारे ॥ ६ ॥ (नं०)
धनुष पांचसै आयत प्रभुनो । विविध रतनमय कायारे ।
जिन कल्याणक उल्लव करवा । सुरपति भगते आयारे ॥ ७
(नं०) अंजन अंजन चिह्नं गिर उवरि । चौमुख वावि
बिशालारे । वावि वावि बिच दूक दूक पर्वत । राजतरंग
रसालारे ॥ ८ ॥ (नं०) चौसठि सहस जोयण उत्तंगै ।
दस सहस सम पिछलारे । चिह्नंदिशि सोल सोहै दधि
मुख गिर । तिहां प्रासाद सुविमलारे ॥ ९ ॥ (नं०) वावि
वाविनै अंतर विदिसै । रतिकर पर्वत रूपा रे । दोय दोय
संख्या ए जगदीसै । कछा नही ए कृपारे ॥ १० ॥ (नं०) जोय
णसहस मान दस ऊंचा । दश दशसहस विमलारे । ऊल्ल

रिसम संठाण जगत गुरु । निश्चय ए निरधारा रे ॥११॥
 (नं०) ते ऊपर प्रासाद स्तोरण । अंजनगिरि परि माणें रे
 जिन प्रतिमानी संख्या तेहिज । श्रीजिनराज वखाणें रे ॥
 १२॥ (नं०) इम प्रासाद प्रभूना बावन । नंदीसर वरद्वीपे
 रे । द्रव्य भाव विध पूज करंता । मोह महाभद्र जोपै रे
 ॥१३॥ (नं०) प्रवचन सार उद्धार प्रकरणें । जोवाभिगमै
 जाणोरे । इम अधिकार ठै ग्रंथ अनेकै । इहां संका मत
 आणोरे ॥१४॥ (नं०) जिम सुरपति विरचै तिहां पूजा ।
 ते अनुभव इहां ल्यावो रे । ध्यावो जिम पावो परमात्म ।
 जैन चंद्र गुणगावो रे ॥ १५ ॥ (नं०) इति नंदीसर द्वीप
 स्तवनम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥॥॥ अथ नंदीसर तपस्याकरण विधिलि० ॥॥॥

॥॥॥ अथ शुभ दिन शुभ घड़ी गुरुके पास नंदीसर
 तप ग्रहण करै । नंदीसर द्वीपके चारु दिश तरफ पूर
 चैत्यकी अपेक्षाये । अमावसकी अमावस (पूर) उपवास
 करै । जिस दिन ज्यो माहाराजके नाम का उपवास
 होय । उसी नामको २००० गुणनो करै (सो लिखते है) ।

१ ॥ ऋषभाननजी सर्वज्ञाय नमः ।

२ ॥ श्रीचंद्राननजी सर्वज्ञाय नमः ।

३ ॥ श्रीवारषेणजी सर्व० ।

४ ॥ श्रीवर्द्धमानजी सर्व० ।

(यह) चार नामकों (४) बेर सुलटा (४) बेर उ
 लटा गिणें । अनुक्रमे (१३) उपवास करणेंसे एक उली
 होय । (४) उली करणेंसे यह तपसंपूर्ण होय । पीठे शक्ति

माफक उजमयो करै । नंदीसर दीप को मंजल बणावै ।
पूजा करावै । (इत्यादि महामहोत्सव करके) । ग्यान पूजा
करै । गुरुभक्ति करै । साहमी बल्लल करै । मंजल पूजा
की विसेष विधि गुरुके बचनसें जानके करै । इति नंदी
सर तपस्याधिकारः ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ वैशाख मासमध्ये पर्वीधिकार लि० ॥३॥

॥३॥ वैशाख के महिनेमें (मिती) वैशाख सुद ३ है
(सो) अक्षय तृतीया नामसें पर्व प्रसिद्ध है (इस दिन) श्री
ऋषभ देव खामीके । चारित्र ग्रहण कियां पीठे । बारैमा
सौका पारणा । सोमयश राजाके पुत्र । श्रीश्यांस कुमारजी
के हाथसें । इक्षुरस सेती ऊवा (उसी समय) उत्तमदान
के प्रभावसें । सब देवगण प्रमोदवन्त होके । सुगंध जलको
वर्षा ॥१॥ सुगंध पुष्पोंकी वर्षा ॥२॥ (१२॥) कोट सोनइयों
की वर्षा ॥३॥ आकास में अहोदानं ऐसें उदघोषणा ॥४॥
देव दुंदुभि बाजित ॥५॥ ऐसे पांच द्रव्यप्रगट किये । श्यांस
कुमारके जस तौन भुवनमें विस्तारण ऊआ । (उसदिनसें)
आहार देणेंकी विधि सबको मालुम ऊई । इस दान के
प्रभावसें श्यांस कुमार अक्षय सुख कीं प्राप्त ऊवा । (इसी
सें) अक्षय तृतीया पर्व श्रीसंवमें परममंगलकारी है ।
इस पर्वके आणसें । अष्ट वक्त्र आभूषण पहारके । भगवन्त
के मंदर आवै । अष्ट द्रव्यसें पूजन करै । स्नान । अष्टप्र
कारी । सतरभेदी । इत्यादिक पूजा करावे । पीठे गुरुके
मुखसें एकासणादिकके पंचस्त्राण करके । पर्वकी महिमा

सुणें । अपने घरमें मंगलीक भोजन तयार होखेसे । गुरु
को वह रायके । सब कुटुंब इकट्ठे होके जीमें । ओर
(जो) मंगल कार्य करणा होय (सो) इसी दिन करे । (इस
मासक) इस पर्वको जो भव्यजीव सेवन करेंगे । उसीके
तप तेज सदा बढ़ते रहेंगे । अलं विस्तरेण । इति अक्षय
तीज पर्वधिकारः ॥२॥ ॥॥ ॥॥

॥॥॥ अथ तृतीय ज्येष्ठमासाभ्यंतर पर्वधिकारः ॥॥॥

॥॥॥ ज्येष्ठ कृष्ण त्रयोदशी (१३) के दिन । (शोलसा)
श्रीशान्तिनाथ स्वामीके निर्वाण कल्याणक है । (इसीसे)
यह दिन बड़ा उत्तम है । सब ठिकाणें औसंब इकट्ठे
होके । विधि संयुक्त शान्ति पूजाका महोत्सव करावै । शान्ति
जल लेजाके । अपने घरमें ठीक । इस शान्ति पूजाके करे
खेसे । मारी । डेजा । (इत्यादि समुदाइक रोग) कभी श्री
संघमें व्याप्त न होय (अथवा) कोई आवक के घरमें
रोग चालो रहतो होय (वा) बहुत चिंता रहती होय
(तो) इसी दिन शान्ति पूजा का उत्सव कराना चाहिये ।
(इसीसे) आधि व्याधि ग्रहादिक को पौडा सब दूर होय ।
अनेक मंगल ऐणी प्रवर्त्तन होय ॥ ॥॥ इति ज्येष्ठवद
(१३) पर्वधिकारः । ॥॥ ॥॥ ॥॥

॥॥॥ अथ आपाढ मास मध्ये पर्वधिकार लि० ॥॥॥

॥॥॥ आपाढ सुद १४ के दिन । बीमासी १४ इस नाम
से पर्व प्रसिद्ध है (सो लिखते हैं) । (यथा) सामान्यकाल

स्यकपोषधानि ॥ देवाञ्चैन स्नातविलेपनानि । ब्रह्मक्रिया दान
तपोमुखानि । भव्या अतुर्मासक मंडनानि ॥१॥ (अर्थ) भो
भव्या एतानि सामायकादि धर्म कृत्यानि । चतुर्मासकस्य
मंडनानि अलंकारभूतानि विद्यन्ते ॥ अहो भव्यप्राणीजीवो
(यह) सामायक को आदलेको (जो) धर्म कृत्य है (सो) चौमा
सै को मंडन है । अलंकार समान है । (यथाशक्ति) यह
चौमासि पर्व में । कोइ जीव । सामायक । पडिकमणा ।
पोसा । करै । कोइ भगवान को मंदरमें । नानाप्रकारकी
पूजा करै । कोइ सीलबत पालै । कोइ सुपाव दान देवै ।
कोइ नाना प्रकारको तपस्या करै । जैसो धर्मकाम अणौ
शक्तिसे बण आवै (सो करै) इसमें विरोध नहीं । (पर) कोई
प्रकारसे धर्मका उद्योत करणा चाहियै । जिससे सब
श्रीसंघमें कतवाणमाला प्रगट होय । और चौमासी (१४)
के दिन । सब मंदर दरशन करने को जावै । पांच शक्र
सब देव पाँदै । पीठे गुरुको पास जाके । चौमासे पर्वका
व्याख्यान सुणै । सबचीजका प्रमाण करके । उपरांत सोग
न लेवै । सांऊ को चौमासी पडिकमणो करै । (इसी
मासक) कातो चौमासै । फागुण चौमासैको पिण सेवन
करै ॥ इति चतुर्मास पर्वाधिकारः कथितः ॥३॥

॥३॥ अब आवण मास मध्ये तपस्याधिकार कथ्यते ॥३॥

॥३॥ आवण मासमें कोइ भव्य जीव । मन्दाई
आदिक स्त्रियों में । नाना प्रकारकी पूजा करायके
चौमासै पर्वका उद्योत करते हैं । (इसी मासक) सब

ठिकाणें नाना प्रकारकी पूजा कराणी चाहिये । और बड़
त ठिकाणें की आवश्यकता । इस महिने में । कैई तरैको
तपस्या करै है । (जिसमें) उत्तम फलको दैणें वालो कैइ
तपस्या (विधिप्रपाक ग्रंथसे) उद्धरण करके । संखेपविधि
से इहां लिखते हैं ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ ठुठकर तपस्याविधि लि० ॥३॥

॥३॥ पुरिमड्ड १ । एकासण १ । नौवो १ । आंबिल १ ।
उपवास १ । (यह १ उली) इसी तरै पांच उली करै । तपो
दिन २५ । जजमणें (२५) । लाहू चढावै ॥३॥ इति इन्द्रि
जय तप ॥१॥ ॥३॥ एकासण १ । नौवो १ । आंबिल १ । उप
वास १ । (इसी तरै) उली चार करै । तपोदिन १६ । जज
मणें १६ लाहू चढावै ॥३॥ इति कषाय जयतपः ॥ २ ॥
॥३॥ नौवो १ । आंबिल १ । उपवास १ । (इसी तरै) उली
३ । करै । तपोदिन ६ । जजमणें (६) । लाहू चढावै ॥३॥
इति योगशुद्धि तप ॥३॥ ॥३॥ इकसार उपवास ३ । (अथवा)
एकांतर उपवास ३ । जजमणें ज्ञान पूजा करै ॥३॥ इति
नाणतप ॥४॥ ॥३॥ इकसार उपवास ३ । (अथवा) एकांतर
उपवास ३ । जजमणें स्नातपूजा करावै ॥३॥ इति दर्शनतप
॥५॥ ॥३॥ इकसार उपवास ३ । (अथवा) एकांतर उपवास (३)
जजमणइ । गोतम खामौकी पूजा करै । इति चारिततप ।
॥६॥ ॥३॥ अड्डम १ । ठड्ड १ । उपवास १ । एकासण १ । एकल
ठाणो १ । दत्ति १ । नौवो १ । आंबिल १ । (यह एक उली)
इसी तरै उली आठ करै । तपोदिन (८८) । जजमणें

रूपानो वृक्ष । सोनानो कुहानो करायके । ग्यान खाते देवै ॥ इति आठ कर्मसूत्रण तप ॥७॥ ॥ ॥

॥ ॥ भाद्रवा वदि चउथ से लेके । पनरै दिन पर्यंत (इकसार) एकासणा (अथवा) विआसणा करै । घर देहरा सर आगे (अथवा) अठ्ठै ठिकाणें कलश स्थापन करै । एक सुठो चावल सदा कलसमें भरै । संवत्सरीके दिन कलश ऊपरि नालेर रखके । महोत्सव पूर्वक मंदर लाके देव आगे रखे । स्नात पूजा करै । ज्ञान पूजा करै ॥ ॥

इति अक्षयनिधि तपः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीवासु पूज्य पूजा पूर्वक । रोहिणी नक्षत्र दिने । उपवास । नौवौ आबिल । सात वरस सात मास करै ॥ (श्रीवासु पुज्य खामौ सर्वज्ञाय नमः) ॥ इस पदको २००० गुणनो करै । गुरुके पास तवन सुणें (सो) तवन आगे लिख्यो है ॥ जजमणें ज्ञानके उपगरणसे । ज्ञानभक्ति । गुरुभक्ति करै ॥ ॥ इति रोहिणी तपः ॥ ॥ सुदपक्षके पांचमके दिन । अश्विनी । अंबिका । पूजा पूर्वक । पांच एकासणादिक तप करै । अंबिका देवी को बेस चढावै ॥ ॥ इति अंबिका तपः ॥ ॥ सुद

पक्षके इग्यारसके दिन । सिंहांत पूजापूर्वक । मोन संयुक्त उपवास करै ॥ ॥ इति श्रुतदेवता तपः ॥ ॥ सुद पक्षमें एकांतर । उपवास ८ । पारणें आबिल ८ । एवं दिन (१६) जजमणें ग्यानपूजा करै ॥ ॥ इति सर्वांग सुन्दरतपः ॥ १२ ॥ ॥ चैत्रमासि एकांतर उपवास १५ ॥ एवंदिन (३०) जजमणें सोनेको (अथवा) रुपैको वृक्ष । अनेक फल सहित चढावै ॥ इति सौभाग्य कल्पवृक्ष

तपः ॥ १३ ॥ ॥ प्रतिवा । बीज । तीज अनुक्रमसे पूनिस
पर्यंत १५ उपवास करै । जो तिथि भूलै सो तिथि और
करै । जजमणें एकसो बीस [१२०] लाट् मंदर चढावै ।
ज्ञात करावै ॥ इति सर्व सुखसंपत्ति तपः ॥ १४ ॥ ॥ वर
सातना चार मास (और) पोस । चैव । यह षट्मास टाल
के । ठोटी पांचम तप सुरू करै । अंधारी अजुआली पां
चम । मास पू लग् । एकासणादिक तप करै । जजमणें ज्ञान
पूजा करै । इति ठोटी पांचम तपः ॥ १५ ॥ ॥ सुटपांचमकों
पांच वरस पांचमास उपवास करै । उपवासके दिन देववां
दनादिकक्रिया करै । जजमणें पुस्तकादिक ज्ञानोपगण ।
प्रकाशन फल कलसादिक पांच चढावै ॥ सतर भेदों पूजा
करावै । साहमी बल्ल करै । इति ज्ञानपांचमौ तपः ॥ १६ ॥
॥ आस सुदि । प्रतिवा । बीज । तीज । चोथ । पांचमें । एका
सणादिक तप करै । असोगहृक्ष पूजापूर्वक देवआगे नेवेदा
चढावै । इसीतरै वरस ५ । तपकरै । जजमणें चावलसें ।
असोगहृक्ष लिखके पूजाकरै ॥ इति असोगहृक्ष तपः ॥ १७
॥ ॥ आसाठ वदि (७) श्रीविमलनाथ पूजा पूर्वक
उपवास ॥ आषण वदि (७) श्रीअनन्तनाथ पूजा पूर्वक
उपवास ॥ काती वदि (७) श्रीआदिनाथ पूजा पूर्वक
उपवास ॥ मिगसर वदि (७) श्रीमहावीर पूजा पूर्वक
उपवास ॥ पोसवदि ७ श्रीपार्श्वनाथ पूजा पूर्वक उपवा
स करै । ज्ञात करै । जजमणें । चावलसों लोकनाथ वणाके
साते राज सात पावनों करिके । तिस ऊपरि सिद्धिदेव
(तिसकों) सोनें रत्नोंको सुकट चढावै ॥ इति सुकटसप्तमी

तपः ॥१८॥ ॥ आसोज सुदि ८सें लेके । दिन ८ तांई एका
सणादि तप करै । आठ प्रकारकी पूजा करै । नेवेदा च
ढावै । पहिले वरस अष्टापदनी एक पावनी । इसी तरै
आठेवरसे आठ पावनी । अष्ट प्रकारी पूजा पूर्वक
आराधियै । जजमणें अष्टापद पूजा करावै । पकवान फल
सब चउवोस चढावै ॥ इति अष्टापद पावनी तपः ॥१९॥
॥ सुदपक्षके ८ आठमके दिन । उपवास (अथवा) आंबि
ल (८) करै । जजमणें दूधका कटोरा भरके । आठ लाल
देव आगलि चढावै ॥ इति अष्टत आठमि तपः ॥२०॥ ॥

॥ ॥ बदपक्ष (अथवा) सुद पक्षके दशमके दिन । दश
उपवास । [अथवा] बीस एकासणा करै । जजमणें अखं
मित घो धार पूर्वक तीन प्रदक्षिणा देवै ॥ इति अखं
दशमी तपः ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ बदपक्ष (अथवा) सुद पक्षके ११ इग्यारसके
दिन । सिद्धांत पूजा पूर्वक । एकासणा । नौवौ । आंबिल ।
(वा) उपवास ११ करै । जजमणें ११ अंगकी पूजा करै ॥
इति औ इग्यारअंग तपः ॥ २२ ॥ ॥ ॥

॥ सुद पक्षके १४ चउदस के दिन । एकासणादि
(१४) तप करै । जजमणें ग्यानपूजा करै । चवदप्रकारके
पकवान प्रमुख चढावै ॥ इति १४ पूर्वतपः ॥ २३ ॥ ॥

॥ पांच अष्टत तेला । मास ६ में करै । (प्रथम तेलै)
सिखगण पारणो । (दूसरै तेलै) सौरको पारणो । (तीस
रै तेलै) लापसीको पारणो । (चौथै तेलै) लाडुको पारणो ।
(पांचमे तेलै) खीरको पारणो । सर्वपारणें प्रथम साधने

विहराको पारणो करै ॥३॥ इति पंचाशत तैला तपः ॥
 २४॥॥ अष्टम १ । एकासणो १ ॥ अष्टम १ । एकासणो १ ॥
 अष्टम १ । एकासणो १ ॥ ए सोटो रलोत्तर तपः ॥२५॥॥
 आबिल २४ करकै जजमणें रुपानो चक्र मंदर चढावै (तो)
 सदा जय होय । विणज जो पारमें लाभ होय । जगडै जीत
 होय । इति धर्म चक्र तपः ॥२६॥॥ उपवास ५ व्यासणां
 ५ । एकांतरै करै । इति पांच महाव्रत तपः ॥२७॥॥ उप
 वास १ । एकासण १ । नीवी १ । आबिल १ । व्यासणो १ ॥
 उपवास १ । एकासणो १ । नीवी १ । आबिल १ । व्यासणो १ ।
 एवं दिन १० । पूनम से सब करै । पारणै साधू पण्डिताने
 ग्यान पूजा करै ॥३॥ इति दालिद्र हरण तपः ॥२८॥॥
 एकेंद्रिये उपवास १ । त्रैलोक्ये ठड्ड १ । त्रैलोक्ये अष्टम १ । चौरिं
 द्रिये दशम १ । पंचेंद्रिये द्वादशम १ । ठड्डायें चतुर्दशम
 १ । तप करै । जजमणें सुखनीसें ली ६ बीमावै ॥ इति
 ठड्डाय आलोचन तपः ॥२९॥॥ नीवी (आठ) निरंतर
 करै । इति सासुसुखतपः ॥३०॥॥ आबिल (आठ) निरंतर
 करै ॥ इति सुसरसुख तपः ॥३१॥॥ ठड्ड (पांच) करै ॥
 इति पुली सुख तपः ॥३२॥॥ अष्टम (पांच) करै ॥ इति
 वेढा सुख तपः ॥३३॥॥ उपवास (आठ) एकांतर करै ॥
 इति भर्तार सुख तपः ॥३४॥॥ नीवी (पांच) निरंतर
 करै । इति जेठ सुख तपः ॥३५॥॥ एकासणा (पांच)
 निरंतर करै । इति देवर सुखतपः ॥३६॥॥ ठड्ड ५ ।
 एकासणा पांच । एकांतर करै ॥ इति पिता माता सुख
 तपः ॥३७॥॥

॥ ॐ ॥ इत्यादिक कोई तरैकी तपस्या बज्जत ठिकारणें को आविका करै है। (इसी से) सब आविकाके उपगार्य शास्त्रोंसे। उद्धारण करके। संखेप विधिसें इहां लिखी है। बेसी सक्ति होय (तो) पूजा। साहमौ बहल। तीर्थ जावा। (इत्यादिक) सातुं शुभखेलोंमें। अण्णाधन खरच करै। धर्मका उद्योत करै। इस तपस्या को प्रभाव से। (इस भवमें) संसार संबंधी दुखदालिद्र दूर होके। सब कुटं बमें सुख संपदा होय। (परभवमें) देवादिक ऋद्धि प्राप्त होय। (किं वज्जना) इति छुट कर तपस्या विधिः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ भाद्रवमासमध्य पर्व्याधिकारलि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ भाद्रवमहिनेमें। मिति भाद्रवसुद ४ (तथा) कोई मतके अपेक्षायें ५ तिथकों। संबहरी नाससे पर्वप्रसिद्ध है। (प्रथम इस संबहरी पर्वकी महमा कहते हैं) (जैसे) जगत्में अनेक मंत्र है। पर नवकार मंत्र समान कोई मंत्र नहीं (१)। तीर्थोंमें सेतुं जय समान कोई तीर्थ नहीं (२)। पांच दानमें। अभयदान। सुपावदान। समान कोई दान नहीं (३)। गुणमांहे विनयगुण (४)। व्रतमांहे ब्रह्मव्रत (५)। नियम मांहे संतोष नियम (६)। तपमांहे उपशम तप (७)। दर्शनमांहे जैनदर्शन (८)। जलमांहे गंगाजल (९)। अलंकार मांहे चूड़ामणि (१०)। ज्योतषी मांहे चंद्रमा (११)। तेजवंत मांहे सूर्य (१२)। तुरंग मांहे पंचवल्लभ किसोर (१३)। नृत्यकलावंत मांहे मोर (१४)। गज मांहे औरावण (१५)। दैत्यमांहे रावण (१६)। वनमांहे

नन्दनवन (१७) । काष्ठमांहे चंदन (१८) । साहसौक मांहे
विक्रमादित्य (१९) । न्यायवंत मांहे श्रीराम (२०) । रूप
वंत मांहे काम (२१) । सती मांहे सीता (२२) । सुगंध
मांहे कस्तूरी (२३) । वस्तु मांहे तेजनतूरी (२४) । वा
जिवमांहे मंभा (२५) । स्त्रीमांहे रंभा (२६) । धातुमांहे
खर्ण (२७) । दातारमांहे कर्ण (२८) । गौ मांहे कामधेनु
(२९) । वृक्ष मांहे कल्पवृक्ष (३०) । जलमांहे अमृत (३१) ।
स्नेहमांहे धृत (३२) । (इत्यादिक) सब वस्तु में एक एक चीज
उत्तम होती है । (इसी माफक) सब पर्वों में उल्लास रा
जाधिराज श्रीसंबल्लरी पर्व (दूसरो नाम) श्रीपर्युषणा पर्व
को । भगवंत श्रीमहावीर स्वामीजीने उत्तम वर्णन कियो
॥ॐ॥ (अब श्रीपर्युषणा पर्व आनेसे) (प्रथम) श्रीसाधुके क
रवा योग्य धर्मलक्ष कहते है ॥ॐ॥ संबल्लरी प्रतिक्रमण
करै ॥१॥ लोचकरावै २ । तैलैका तप करै ३ । सब संदरोसे
भगवंतकी भाव स्तवना करै ४ । सब ओसंधसे खमावै
५ । यह पंचकारणके वास्ते श्रीतीर्थ कर गणधरोनि श्री
पर्युषणा पर्व प्रवर्त्तन किया ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अब शुद्धआवक संबल्लरी पर्व आराधन करणेको
आठदिन अष्टाही महोत्सव करै (सो) कल्पलता शास्त्रसे लि
खतेहैं ॥ॐ॥ प्रथम श्रुतज्ञानकी भक्ति करै । कल्पसुख जी
को विधि संयुक्त अपने घर लेजावै । रातौ जागरण करा
वै । (प्रभात समय) नगरके सब ओसंधको निमंत्रण करै ।
यथायोग्य सत्कार सन्मान करै । पीठे पुस्तक ग्राहक पुरष
सबसे उत्तम वस्त्र आभूषण पहारकै । सुगट ठक चामर

(इत्यादिक सहित) साख्यात इन्द्र माहाराजको रूप बनाके
 हाथी ऊपर (अथवा) पालखी ऊपर बैठे। अष्टमंगलीक
 रचित घालमें पुस्तक धरके। अपने दोनुं हाथमें घाल
 रखे। दोनुं तरफ पुरष अन्ना बल आभूषण पहरके। चम
 रटाले। अनेक प्रकारके वाजिल वाजते ज्ञये। दान देते
 ज्ञये। नानाप्रकारके श्रुतज्ञानके गुण वर्णन करते ज्ञये
 नगरमें प्रदक्षिणा तुल्य फिरके। गुरुके पास आवै। गुरु
 पिले खाता होके। विनय संयुक्त पुस्तककीं नमस्कार करके
 आगे रखै। श्री संघके आज्ञासें वाचना पूर्वक वाचै ॥१॥
 नगरमें सब ठिकाणें अमारि पढ़हो कोरावै। दूसरो अपने
 बचनसें (तथा) द्रव्यसें। कसाई। धोबी। भद्रभुंजा (इत्या
 दिक) सबके आरंभ होझावै ॥२॥ सुपात्र दान देवै ॥३॥ बि
 दाम सुपारी नालेरादिककी परभावना करै ॥४॥ श्रीवीत
 राग देवकी उदार भक्तिसें पूजा करै। चौदसके दिन। सब
 छुरीके दिन। चतुर्विध श्रीसंघ इकट्ठे होके। सब मंदर
 दरसख करणें को जावै ॥५॥ सचित्तका परिहार करै ॥६॥
 ब्रह्मचर्य पालै ॥७॥ चउत्य। ठठ। अठमादिक। तप करै ॥८॥
 अपने २ वित्तके अनुसारै जन्म कल्याणक को महोत्सव
 करै ॥ ९ ॥ अठ पहरी चौ पहरी पोसो करै ॥ १० ॥
 संबहरी प्रतिक्रमण करै ॥ ११ ॥ निशल्प होके सब श्रीसं
 घसें खमावै ॥ १२ ॥ पारणेंके दिन पोसह पणिकमणें वाले
 साधमी भाइयोंकी भक्ति करै ॥ १३ ॥ गुरुभक्ति करै ॥ १४ ॥
 संबहरी दान देवै। साहमी बहल करै ॥ १५ ॥ इस विधि
 संबुद्ध (यह) कल्पसुख एकचित्त सुणनेसें आराधन करनेसें

आठ भवमें सिद्धि स्थानकों प्राप्त होय । (और) केइ उत्तम जोव । अत्यन्त शुभ भाव रखके । अष्टमादिक तप करिके युक्त कल्पसुखजीकों वाचते है । और सुणनेवाले प्रमाद निद्रा बिकथा छोड़के । अष्टमादिक तप करके युक्त । इकषि त्तसें शुद्ध भाव रखके । इकवीस वेर सुणते है (सो) पुरष देवगतिकों प्राप्त होके । तीसरै भव सिद्धि स्थानकों प्राप्त होते है ॥ ॐ ॥ इस पर्युषण पर्वके महोत्सव (जो) भव्यजोव करते है । (सो) धन्य है । धर्मके प्रभावोंक है । अपणें लक्ष्मी से धर्मका उद्योत करै है । उसी पुरषों को नमस्कार है ॥ ॐ ॥ (अब कल्पसुख जीके महात्म कहते है) । यह कल्पसुख नवमा पूर्वसे उद्घरण किया ऊवा । दशानुतस्कांधका आठमा अध्ययन है । सब श्रीसंघके मंगलके कारण । श्रुतकेवली । श्रीभद्रबाहु स्वामी प्रसिद्ध किया । यह कल्पसुखके अनन्ते विषय है । (जैसे) सब नदीको बालूके जितने कण होय (तिससें पिण) एक सुख के अनन्ते विषय है । इस कल्पसुखके महात्म (जो) देवाचार्य । हजार जीभ करके कहै (तो पिण) महात्मके एक अंस कह सकते नहीं । ऐसा इस पर्वका महात्म जानके (जो) भव्यजीव शुद्धभावसे सेवन करेंगे (सो) अनेक तरै से ऋद्धि वृद्धि सुख सौभाग्य को प्राप्त होंगे । परभव से देवादिक ऋद्धिपायके सुक्तिसुख को प्राप्त होंगे ॥ ॐ ॥ इति पर्युषण पर्वाधिकारः ॥ ॐ ॥ ६ ॥

॥ ॐ ॥ अथ आश्विनमास मध्ये पर्वाधिकारलि० ॥ ॐ ॥

प्रातसमें देवतावोंके आते जाते बचन सुणके । श्री गौतम
खामीकों केवलज्ञान उत्पन्नहुवो । (दूजके दिन) सुदर्शन
बैन । अपणें भाई नंदवर्द्धन राजाकों घरमें बुलायके जिमाया
शोक दूर करायो । जिससें भाईबीज प्रवर्त्तन हुई । इसीमें
यह दीवाली पर्व बड़ा उत्तम है । इस दीवालीके रात
(जो) गुणनो करै (सो लिखते हैं) ॥१॥ ॥२॥ ॥३॥

१ ॥ श्री महावीर खामी सर्वज्ञाय नमः ।

२ ॥ श्री महावीर खामी पारंगताय नमः ।

३ ॥ श्री गौतम खामी सर्वज्ञाय नमः ।

॥ इस एक२ पदको ५००० गुणनो करै । उपवास करै ।
राखी जागर्य करै । निर्वाणके समय अष्ट द्रव्यसें बाल
भरके मंदर जावै । रोसनी करै । निर्वाण कल्याणक की
आरती करै । स्तवन बोलै । निर्वाण कल्याणक अधिकार
सुणें । गौतम रास सुणें । (इत्यादिक) उदार चित्तसें सब
ठिकाणें दीवाली पर्वका उल्लव करना चाहिये ॥१॥

॥१॥ अथ निर्वाण आरती लि० ॥१॥

॥१॥ जय जगदीसर अति अलवेसर । बीर प्रभुराया ।
पतित उधारण भव भयभंजण । बोधबीज दाया । (जय२
जिनराया । आरतिकरुं मनभाया । होय कंचनकाया) ॥१
(ज०) ॥ खलीकुंड नगर अति सुंदर । सिद्धारथ राया ।
सुदि आसाढ ठठके दिवसै । विसला कुक्षआया (ज०) ॥१॥
जवदै सुपन देखी अति उत्तम । निज प्रीतम भाषै । सरब
भेद सङ्ग निजै करने । जिन गुखरस चाखै (ज०) ॥२॥ चैन

सुदौ तेरस दिन उत्तम । सज्ज ग्रह उच्चपावै । जन्म लेइ दिस
कुमरी सज्जना । आसन कंपावै ॥३॥ (ज०) उल्लव कर जावै
निज धानक । इन्द्र सज्ज आवै । मेरु सिखरपर आव मन्हो
ल्लव । करि आनंद पावै (ज०) ॥४॥ वसुधारा दृष्टोकर सज्ज
सुर । निज धानक जावै । सिद्धारथ करै जन्म मन्होल्लव
अचरज सज्ज पावै (ज०) ॥५॥ कंचन वरण तेज अति दीप
त । हरिलंठेन ठाजै । कुल इखागु अंग सज्ज लक्षण । ससि
ज्युं सुख राजै (ज०) ॥६॥ दान संबल्लर दे प्रभु लेवै ।
चारिख सुख दाई । मार्गसौख दसमी बढ पचौ । उत्तमं तर
पाई (ज०) ॥७॥ बार वरंस ठवस्थ पणामे । दुक्कर तप पा
लै । माधव सुद दसमी के दिनकुं । दोख सज्ज टालै (ज०)
॥८॥ केवल पाय सबौसुर संगै । पावा पुर आवै । गुणगण
लंछत देसना देकै । संघे सज्ज पावै ॥९॥ भूमंजल बिच बज्ज
तजीवकुं । अविचल सुख देवै । नर सुर इन्द्र सबौमिल पूजै
जगमें जस लेवै (ज०) ॥१०॥ चरम चौमासि पावापुरि कर
कै । अंत समय जाणौ । हस्ति पालकी शुक्ल सालमे । सोलै
पहरबाणी (ज०) ॥११॥ पर्यंकासन ठव तपस्या । इक चित
गुणधामौ । कार्तिक कृष्ण अमावसकै दिन । सिक्कमला
पामौ (ज०) ॥१२॥ इन्द्रादिक निर्वाण मन्होल्लव । करि प्रभु
गुण गावै । देवमुखै गणधर गुरु गोतम । सुखनें पठतावै
(ज०) ॥१३॥ वीतराग गुण मनमें धारी । अनित्यभाव भावै ।
केवल ग्यान प्रगट ज्ञय ततखिण । सुर नर गुणगावै (ज०)
॥१४॥ पंच कल्याणक सासन पतिकी । आरति ज्यो गावै ।
सिवसुख लक्ष्मी प्रधान मिलै जब । मोहन गुण पावै (ज०)

॥१५॥ इति पंच कल्याणक आरती संपूर्णम् शुभंभवतु ॥

॥ॐ॥ अथ निर्वाण कल्याणक स्तवन लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ मारग देसक मोक्ष नोरे । केवल ग्यान निधान
भावदया सागर प्रभूरे । पर उपगारी प्रधानोरे ॥१॥ (वीर
प्रभु सिद्ध यथा) । संघ सकल आधारो रे । हिव इण भरत
मां । कुण करस्यै उपगारो रे ॥२॥ (वीर प्रभु सिद्ध यथा) ।
नाथ विह्वणी सैन्य जूरे । वीर विह्वणो रे संघ । साधै कुण
आधार थीरे । परमानंद अमंगोरे ॥ ३ ॥ (वीर०) ॥ मात
विह्वणा बालज्युरे । अरहो परो अथनाय । वीर विह्वणा
जोवनारे । आकुल व्याकुल थायैरे ॥४॥ (वी०) ॥ संसय छेदक
वीरनोरे । विरह ते केमखमाय । जे दौठे सुख ऊपजै रे ।
ते विरु किम रहिवायो रे ॥५॥ (वी०) ॥ निर्यासक भव समु
द्रनो रे । भव अटवो सत्यवाह । ते परसेसर विण मित्यारि
किम वाधे छुझाहोरे ॥६॥ (वी०) ॥ वीर थकां पिण श्रुततणो
रे । ऊं तो परम आधार । हिवणा श्रुत आधारठै रे । एह
जिन आगम सारोरे ॥७॥ (वी०) ॥ इण काले सव जीवठे रे ।
आगमथी आनंद । ध्यावो सेवो भविजना रे । जिन पद्मिमा
सुख कंदो रे ॥८॥ (वी०) ॥ गणधर आचारज मुनीरे । सड
नें इणपरि सिद्ध । भवभव आगम संगथीरे । देवचंद्र पद
लीघो रे ॥ ९ ॥ (वी०) ॥ इति निर्वाणकल्याणक स्तवन ॥

॥ॐ॥ इति दीपमालिका पर्ववाधिकार ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अब दूसरो कार्तिक महिनेमें काती सुद पंचमी ।

(सो) ग्यानपंचमी नामसे पर्व प्रसिद्ध है । (स दिन) सब

भव्य जीवोंको ज्ञानको विशेष आराधन करणो चाहिये । ज्ञानके समान संसारमें उत्तम पदार्थ कोईबी नहीं । सब तत्वमें ज्ञान समान कोई तत्व नहीं । मोक्ष मार्ग साधन को ज्ञान समान कोई उपाय नहीं । इस ज्ञान पंचमीको आराधनसे अनेक दुष्ट कर्म बिल्वेद होय । गुं गापणो मुख पणो वक्रपणो (और) कोटादिकके रोग सबदूर होय । (अनुक्रमे) ज्ञानावरणी कर्मके जय होणेसे पांचों ज्ञान प्रगट होय । जैसे वरदत्त गुणमंजरीके । रोगादिकके सब उपद्रव दूर होके । मनोरथ पूर्ण भए । उसी माफक (जो) ज्ञान पंचमीके आराधन करेंगे । उसीके मनोरथ पूर्ण होंगे ॥ ॐ ॥ अब गुरुके पास जाके ज्ञानपंचमी को देव वंदन विधि करै (सो लिखते हैं) ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ प्रथम पवित्र स्थानकै । चौकी पड़े ऊपर ग्यान को स्थापन करै । तिस आगे पांच साधिया करै । फल फूल प्रमुख चढावै । पांच वत्तीको दीपक चढावै । अगर कपूरनो धूप खेवै । पूजा पढके । वास क्षेप कपूरसे ग्यान पूजा करै । यथा शक्ती । रोकनाणो चढावै । (तथा) पूठा पिटांगणादि चढावै । (अब ज्ञानपूजा लिखते हैं) ॥ ॐ ॥ नमंति सामंत महीवनाहं । देवाय पूयंसुविहेय पुर्वि । भक्तीय चित्तं मणिदामहं । मंदार पुष्पं पसवेहि नागं ॥ १ ॥ तद्देव सद्वा मणि मुक्तिहं । सुगंधपुष्पेहि वरंसिहं । पूयंति वंदंति नमंति नागं । नागसलाभाय भवखयाय ॥ २ ॥ यह पूजा पढके ज्ञान पूजा करै । इसी तरै द्रव्य पूजा करके पौठे भावपूजा करै (सो लिखते हैं) । १ खमासमण

देके । इरिया वही पन्निक्मे । लोगख कहै । (वैसकै) मुह
पत्तौ पन्निखेहै । अणुजाणह । मेमि उगगहं (इत्यादिक) दो
वांढणा देवै । पौठे पांच खम समण देके । ज्ञानको नम
स्कार कहै ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ ज्ञानको नमस्कार लिख्यते ॥३॥

॥३॥ सकल वस्तु प्रतिभास भानु निरमलसुख कारण ।
सम्यग्दर्शन पुष्टहेतु भव जलनिधि तारण । संयम तप
आनंद कंद अन्त्याण निवारण । मार विकार प्रचार ताम
तापित जिन तारण ॥१॥ स्यादवाद परिणाम धर्मपरणति
पन्निबोहण । साङ्ग साङ्गणी संघ सर्व आराधन मोहण ।
मोह तिमर विध्वंस सूर भिव्यात्व पणासण । आतमशक्ति
अनंत सुद्ध प्रभुता परगासण ॥२॥ मति श्रुति अवधि विसुद्ध
नाण मणप्रज्जव केवल । भेद पचास ज्ञायोपशमिक एक
ज्ञायिक निरमल । दोय परोक्ष प्रथम तिहां दुगपरतत्त्वदोस
तः । सकल प्रतत्त्व प्रकास भास ध्रुव केवल अपरमित ॥३॥
धर्म सकलनो मूल सुद्ध विपदी जिन भासै । बाहिर अंग
प्रधान खंघ गणधर सुप्रकासै । शाखा शीनिर्युक्ति भाष्य
प्रतिशाखा दोपै । चूरण टीका पलपुष्प संशय सब जीपै ॥४॥
पंचांगोसार बोध कह्यो जिन पंचम अंगे । नंदो अनुयोग
द्वार शाख मानो मन रंगे । वीरपरंपर जीत अनुभव उप
गारी । अभ्यासो आगम अगम निरुपम सुख कारी ॥५॥
मोह पंकहर नीरसम सिद्धांत अबाधै । देव चंद्र आशा
सहित नय भंग अगाधै । ए श्रुतज्ञान सोहामखो सकल

मोक्ष सुखकंद । भगतै सेवो भविकजन पामो परमानंद ॥६॥
 ॥॥ इति ज्ञानस्तुति ॥॥ (इत्यादि) नमस्कार कहिके
 णमोत्युणं जावंति चेदयाइ० । जावंति केवि साह० ।
 नमोर्हत्सि० (कहके) प्रणसुं श्रीगुरु पाय० । (इत्यादि) ज्ञान
 के स्तवन बोलै । जय वीरराय० कहै । वंदण० अनत्यु०
 कहके । एक नवकारनो काउसग करै । युई कहै ॥॥

॥॥ अय युई लि० ॥॥

॥ ॥ देविंद वंदिय पणहि पखुविवाणि । नाणाणि
 केवल मणोहि मईसुयाणि । पंचावि पंचम गई सिय पंच
 मीए । प्रया तवो गुणरचाण जियाणदिंतु ॥ १ ॥ यह
 स्तुति कहके । (ज्ञान आराधना निमित्त) करेमि काउ
 सग) तसुत्तरौ । अनत्यु० कहके । १ लो गखनो काउसग
 करै (पारके) बोधा गाध० (इत्यादि गाथा पढ़के) । पौठे
 अभिणिवोहियनाणं । सुयनाणं चैव उहिनानां च । तह
 मणपज्जवनाणं । केवलनाणं च पंचमयं ॥ १ ॥ यह गाथा
 कहके । इहामि खमा० । ओमतिज्ञानाय नमः ॥१॥ औ
 स्तुतिज्ञानाय नमः ॥२॥ औअवधिज्ञानाय नमः ॥३॥ औ
 मणपर्यवज्ञानाय नमः ॥४॥ समस्त लोकालोक भास्कर औ
 केवलज्ञानाय नमः ॥५॥ (इसी तरै) पांच नमस्कार करै ।
 धिरता होय तो (५१) ज्ञानके गुणांकों नमस्कार करै
 (सो) पूर्वे नवपदजी के गुणनेमें लिखा है । उसी माफक
 करै । पौठे (उ हीं णमो नाणस्स) इस पदको २००० गुण
 नो करै । कम धिरता होय तो (५) जाप करै । ज्ञान
 पंचमोका व्याख्यान सुणें । धिरता होय तो) इग्यारै

अंगको सिञ्जायों पढै (वा) सुणें (सो) इग्यारै अंगको
सिञ्जायों लिखते हैं ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ प्रथम आचारांग सिञ्जाय लि० ॥३॥

॥३॥ (ढाल हठीलानी) पहिलो अंग सुहामणो रे ।
अनुपम आचारांगरे । (सुगुण नर) वीर जिनदै भाषियोरे
लाल । उववाई जास उवंगरे (सु०) ॥१॥ बलिहारीए अंगनौरे
लाल । जं जाउ वारंवाररे (सु०) विनयै गोचरी आदरै रे
लाल । जिहां साधुतणो आचाररे (सु० बलि०) ॥२॥ सुयखंध
दोय ठै जैहनारे । प्रवर अध्ययन पचवीसरे (सु०) उहै सा
दिक जाणियै रे लाल । पिच्यासी सुजगीसरे (सु० ब०) ॥३॥
हेतु जुगतिकर सोमतारे । पद अङ्गार हजाररे (सु०) अक्ष
रपदने ठेहडै रे लाल । संख्याता ओकार रे (सु० ब०) ॥४॥
गमा अनंता जेहमारै । बलि अनन्त पर्यायरै (सु०) । बस
परित्ततो छै इहारे लाल । यावर अनन्त कहाय रे (सु०
ब०) ॥५॥ निबड निकाचित सासतारे । जिनप्रणीत ए भाव
रे (सु०) सुणतां आतम जलसैरे लाल । प्रगटै सहिज खभा
वरे (सु० ब०) ॥६॥ सुगुण आवक वारू आविका रे । अंगै
धरोय उल्लास रे (सु०) । विधिपूर्वक तुमे सांभलो रे लाल ।
गीतारथ गुरु पासरे (सु० ब०) ॥७॥ ए सिद्धांत महिमानि
लोरे । ऊतारै भव पाररे (सु०) । विनयचंद्र कहै माहरै
रे लाल । ए हिज अंग आधार रे (सु० बलि०) ॥८॥ इति
आचारांग सिञ्जाय ॥१॥ ॥३॥ ॥३॥

॥ॐ॥ अथ सुयगङ्गांग सुत सिञ्जाय लि० ॥३॥

॥ॐ॥ (ढाल रसीयनी) । धोजो रे अंग तुमे सांभलो ।
मनोहर श्रीसुगङ्गांग (मोरा साजन) । बिणसै तेसठ पाखं
ढौ तणो । मतखंडो धर रंग (मो०) ॥१॥ मौठीरे लागै
वाणी जिन तणी जागै जेह थोरे ग्यान (मोरा सा०) । ए
वाणी मन भाणी माहरै । मानुं सुधारे समान (मोरा०)
(मौठी०) ॥२॥ रायपसेणी उवांग ठै जेहनो । एतो सुव
गंभीर मो० । बड्ढ्युत अरथ जाणै सङ्ग । चोर नौर
धनुर तौर (मो०मौ०) ॥३॥ एहनारे सुयखंभ दोय ठै ।
वलि अध्ययन तेवीस (मो०) ॥ उद्देसा ससुद्देसा जिहां
भला । संख्यायै रे तेवीस (मो०मौठी०) ॥४॥ नय निक्षेप
प्रमाण भखा । पद ठत्तौस हजार (मो०) । संख्याता
अक्षर पद मांहे । कुण लहै तेहनो रे पार (मो० मौ
ठी०) ॥५॥ गमा अनंता पर्याय वलौ । भेद अनन्त
जिणमांहि (मो०) । गुण अनन्त तस परित्त कछ्छा । थावर
अनन्ता जेमांहि (मो०मौ०) ॥६॥ निबद्ध निकाचित जेसा
सयकता । जिणपन्नत्तारे भाव (मो०) । भाषीरे सुंदर
एह प्ररूपणा । चरण करण नोरे जाव (मो०मौठी०) ॥७॥
कटोयै भगत जुगत ए सुवनी । निहचै लहीयै रे सुक्ति
(मो०) । विनयचंद्र कहै प्रगटै एह थौ । आतम गुणनीरे
शक्ति (मो०मौठी०) ॥८॥ इति श्रीसुयगङ्गांगसिञ्जायः ॥२॥

॥३॥ अथ (३) ठाणांग सुत सिञ्जाय लि० ॥३॥

॥ॐ॥ (ढाल) आठ टकै कंकणो लीयोरी (एहनी) ॥३॥

॥ लोजोअंग भलो कछोरे । (जिनजी) नामे औठाणांग ।
 (मोरो मन मगन थयो) । हारे देखो भाव । हारे जीवा
 जीव स्वभाव (मो) ॥१॥ सबल जगत करी ठाजतो रे ।
 जि० । जीवाभिगम उपांग (मो०) । एह अंग सुऊ मन
 वस्यो रे । जि० ॥ जिम कोकिल दल अंव (मो०) ॥२॥
 गुहिर भाव कर जागतोरे ॥ जि० ॥ आजतो एह आलंब
 (मो०) । कूट सेल सिखरी सिलारे ॥ जि० ॥ काननमें बलि
 कुंठ (मो०) ॥३॥ गह्वर आगर द्रह नदी रे ॥ जि० ॥ जेह
 में अठै रे उदंड (मो०) । दशठाणा अतिदोपतारे ॥ जि०
 गुणपर्याय प्रयोग (मोरो०) ॥४॥ परित्त जेहनी वाचनारे ।
 जि० ॥ संख्याता अनुयोग (मो०) । वेष्टशिलोक निजुत्तसुं
 रे ॥ जि० ॥ संगहणो पडिचित्त (मो०) ॥ ५ ॥ ए संज सं
 ख्याता जिहारे ॥ जि० ॥ सुणतां उलसै चित्त (मो०) ।
 सुयखंध दूक राजतो रे (जि०) । दश अध्ययन उदार
 (मो०) ॥६॥ उद्देसादिक वीस ठैरे । (जि०) पद बहत्तर
 हज्जार (मो०) । रागी जिन शासन तणो रे ॥ जि० ॥
 सुणो सिद्धांतवषाण (मो०) । विनय चंद्रकहै तेज वैरे । जि०
 परमारथराजाण (मो०) ॥ ७ ॥ इति औठाणांग सुव सि
 ञ्चायः ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अध (४) समवायांग सुव सिञ्चाय लि० ॥३॥

॥३॥ (ढाल) थारा महिलां ऊपरमेह ऊरोखे कोयली
 (एहनी) ॥३॥ चौथो समवायांग सुणो औता गुणी हो
 लाल । सुणो० । पन्नावणा उपांग करी सोभावणी हो लाल

करी सो० । अरघ मागधी भाषा साखा सुरतणी हो
 लाल । साखासु० । समकित भाव कुसुम परमल व्यापी घणी
 हो लाल । पर० ॥१॥ जीव अजीवनें जीवाजीव समास
 यी हो लाल ॥ जीवा० ॥ लहीयै एह्यी भाव विरोध
 कांड नयी हो लाल । वि० । भांगा तीन खसमयादिकना
 जाणीयै हो लाल । यादि० । लोक अलोकनें लोकालोक
 वखाणीयै हो० । लो० एक थकी ठै सत समवाय प्ररूपणां
 हो लाल । रुम० । कोप्ता कोप्ता प्रमाणक जीव निरूपणा
 हो० । जी० । बारसविह गणि पिटक तणी संख्या कही
 हो०त० । सासता अरथ अनंतकि ठै एहना सही होलाल
 । ठै०॥३॥ सुय खंध अध्ययन उद्देशादिके भला होलाल ॥
 । उ० । संख्यायें एक एक प्रत्येकै गुणनिंला हो० । प्रत्ये० ।
 पद एक लाख चोमाल सहसते उत्तरा हो० । स० । पदने
 अग्र उदय संज्ञाता अक्षरा हो० । सं० ॥४॥ भाष्य चूर्णि
 निर्युक्ति करी सोहैं सदा हो०करी० । सुणतां भेद गंभौर
 बिपत न होय कदा हो० । विप० । जेहनमावै अंगकि
 अन्तरगतिहसी हो० । अन्त० । जलवरसंते जोर कुणन
 ऊवै खुसी हो० कुण० ॥५॥ जाग्यो धरम सनेह जिणंदसुं
 माहरो हो० । जिखं० । तजिया शाल मिथ्यात सूख
 पाखो खरो हो० । सु० । जिम मालतो लही भृंग करीने
 नविरहै हो० । करी० । ईश्वर शिरसुरगंग तजी परि नवि
 वहै हो० । तजी० ॥६॥ एप्रवचन निग्रंथ तणो जुगतै वप्नो
 हो० । तणो० । साकर सेलप्री द्राप थकी पिण मीठप्री
 हो० । थकी० । सुं कहीयै बड़वात विनयचंद्र दूम कहै

हो० । वि० । एहना सुगने भाव ओता अति गहगहै हो०
ओता० ॥७॥ इति श्रीसमवायांग सुवसिष्ठाय संपूर्ण ॥४

॥३॥ अथ (५) भगवती सुवसिष्ठाय लि० ॥३॥

॥३॥ 'ढाल पंथोडानी' । पंचम अंग भगवतो जालीयै
रे । जिहां जिनवरना वचन अथाह रे । हिमवंत परबत
सेती नीकत्यारे । मानुं परतिख गंगप्रवाह रे (पां०) ॥१॥
सूरपन्नत्तौ नामे परगजो रे । जेहनो ठै उद्दाम उवांगरे ।
सुल तणो रचना दरीयाजिसो रे । मांजिला अरथ ते सज
ल तरंग रे (पं०) ॥२॥ इहां तो सुयखंध एक अति भलो
रे । एक सो एक अध्ययन उदार रे । दश हज्जार उद्देशा
जेहना रे । जिहां किल प्रष्ण ठप्तीस हज्जार रे (पं०) ॥३॥
पद तो दोयलाख अरथे भझा रे । ऊपरि सहस अठासी
जाण रे । लोकालोक स्वरूपनी वर्णना रे । विवाह पन्न
त्तौ अधिक प्रमाण रे (पं०) ॥४॥ करियै पूजा अने परभाव
नारे । धरियै सदगुरु ऊपरराग रे । सुखियै सुल भगवती
रागसुं रे । तो होय भव सागरनो त्याग रे (पं०) गोतम
नामे द्रव्य चढाइयै रे । सम्यक् ज्ञान उदय होय जेसर
कोजै साधु तथा साहमी तणीरे । भगति युगति मन आ
णो प्रेम रे (पं०) ॥५॥ इण विधिसुं एह सुल आराधतां रे
इण भव सीजै वंछित काज रे । पर भव विनय चंद्र कहै
तेलहै रे । मोहन सुगति पुरीनो राज रे (पंच०) ॥७॥
इति श्रीभगवती सुल सिष्ठाय सं० ॥५॥ ॥३॥

॥ॐ॥ अथ (६) ज्ञातासुख सिद्धाय लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (ढाल) कितलखलागा राजा जीरै मालियै । (ए देशी) । ठहो अंग ते ज्ञाता सुख बखाणियै जी । जेहना ठै अरथ अधिक उहं ड हो । म्हारा सुखज्यो धरिनेह सिद्धांत नी वातप्रौजो । अवणै सुखतां गाढो रस अपजै जी । मधुर तातर्जित जिम मधु खंज हो (म्हां०) ॥१॥ जंबूदौव प्रनत्ती उपंगठै जेहनो जी । इण मांहे जितपूजानी विधि जोर हो म्हं० । अर्चिक सुणि परम शांतिरस अनुभवै जी । चर्चिक सुणि करै सम सोर हो (म्हां०) ॥२॥ नगर लहान चैत्य वनखंज सोहामणो जी । समवसरण राजाना मातनै तात हो (म्हां०) । धरमाचारज धर्मकथा तिहां दाखवौ जी । इहलोक परलोक ऋद्धि विशेष सुहात हो (म्हां०) ॥३॥ भोग परित्याग प्रवज्या पर्यवाजी । सुख परिग्रह बारू तप उपधान हो (म्हां०) । संलेहण पखखण पादप्रोगमन ताजी । स्वर्गगमन शुभकुल उत्पत्ति हो (म्हां०) ॥४॥ बो धिलाभ वलितंतते अंतर्धिया कहीजी । धर्मकथाना दोयठै खंध हो (म्हां०) । पहिलाना उगणीस अध्ययन ते आज ठै जी । वोजाना दशवर्ग महा अनुबंध हो (म्हां०) ॥५॥ जंठ कोटि तिहां सबल कथानक भाषिया जी । भाष्या बलि उगणीस उद्देश हो (म्हां०) । संख्याता हजार भला पद एहना जी । एह थकी जायै जमति कलेष हो (म्हां०) ॥६॥ विनय करै जे गुरुनो बज्ज परै जी । तेहनें श्रुतसुख तां ब ऊफल होय हो (म्हां०) । ते रसिया मन वसिया विनय चंद्रने जी । सो मांहे मिलै जोयां एकवै दोय हो ।

(म्हां०) ॥७॥ इति श्री ज्ञाताधर्म कथाङ्क सिष्ठायः ॥६॥

॥३॥ अथ (७) उपासकदशा सुवसिष्ठाय लि० ॥३॥

॥३॥ (ढाल विठियानी) । हिवै सातमो अंग ते सांभ
खो । उपासक दशानामें चंगरे । अमणोपासकनो वर्णना
जसु चंदपन्नत्ती उपांगरे ॥१॥ मन लागो मोरो सुवधी ।
एतो भव वैरागत रंगरे । रसराता ज्ञाता गुण लहै । पर
मारथ सुविहित संगरे (म०) ॥२॥ इय अंगै सुवखंध एक
है । अध्ययन उद्देश विचार रे । दश दश संख्यायें दाखव्या
पद पिय संख्यात हजार रे (म०) ॥३॥ आणंदादिक आ
वक तखरे । सुणतां अधिकार रसाल रे । रस लागै जागै
मोहनौ । ओता जवनें ततकाल रे (म०) ॥४॥ ओता आ
गलतो वाचतां । गीतारथ पामें रीऊ रे । जे अर्द्ध दग्ध
समजै नही । तेहसुं तो करवौधीज रे (म०) ॥५॥ दश
आवकतो इहां भाषिया । पिय सुव भण्यो नही कोथ
रे । ते माटै शुब आवक भणौ । एक अरथनी धारणा
होय रे (म०) ॥६॥ साची होव ते ग्रहपौथे । निसंक
पणें सुजगोसरे । कविविनय चंद्र कहै खं यवो । जो कु
मती करखै रीसरे (म०) ॥७॥ इति श्री उपासक दशाङ्क
सिष्ठायः ॥ ७॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ (८) अंतगददशांग सिष्ठायलि० ॥३॥

॥३॥ (ढाल) वीर बखाणी राणी चेलयाजी । इस बाब
में ॥३॥ आठमो अंग अंतगद दशांगी । सुबो कतो

कान पवित् । अंतगद् केवली के थया जो । तेहनारे ।
 इहां चरित् (आ०) ॥१॥ कर्म कठिन दल चूरता जी ।
 पूरता जगतनी आस । जिनवर देव इहां भासताजी । सास
 ता अर्थ सुविलास (आ०) ॥२॥ सकल निक्षेप नय भंग थीजी
 अंगना भाव अभंग । सहज सुखरंगनी तल्पिकाजी ।
 कल्पिका जासु खंग (आ०) ॥३॥ एक सुय खंड इण अंग
 नो जो । वर्ग ठै आठ अभिराम । आठ उद्देश ठै वली
 जो । संख्याता सहस पद ठाम । (आ०) ॥४॥ आठमा अंग
 ना पाठमें जो । एहवो अठै रे मौठास । सरस अनुभव रस
 ऊपजै जो । संपदै पुण्यनीरास (आ०) ॥५॥ विषय लंपट
 गर जे ऊवै जो । निरविषयो सुण्या थाव । जिम नहाविष
 विषधर तणो जो । नागमंचें सुण्यां जाय (आ०) ॥६॥ अष्ट
 त वचन सुखवरसती जो । सरस्वती करोरे प्रसाव । जिस
 विनय चंद्र इण सुवना जो । ठुरतलहै अभिप्राय (आ०)
 ॥७॥ इति श्रीअंतगद् दशांग सिष्ठायः ॥ ८ ॥

॥१॥ अथ (२) अणुत्तरोवाई अंग सिष्ठायलि० ॥१॥

॥२॥ (ढाल नणदल विंदलीलै एहनी) ॥३॥ नवजो
 अंग अणुत्तरो वाई । एहनीरुच सुम्ननें आईहो । आवक
 सुख सुणो । सुख सुणो हित आणो । एतो वीतरागनी वा
 सी हो (आव०) ॥ १ ॥ जसु कल्पवतंसिकानामें । सोहै
 खंग प्रकामें हो (आ०) एतो आगमनें अनुकूल । मासुं
 मेरु शिखरनो चूला हो । (आ०) ॥१॥ एतो सुवनो नाम
 सुणीबै । तिम तिम अंतर गतिमीजै हो (आ०) । प्रगटै

नवलसनेहा । एह थी उलसै मोरी देहा हो (आ०) ॥३॥
 अणुत्तर सुरपद पाया । तेहना गुण दूधमे गाया हो
 (आ०) । नगरादिक भाव वखाण्या । तेतो ठडै अंगै
 आख्या हो (आ०) ॥४॥ इहां ऐक सुखखंघ वारु । विणव
 गर्वली मनोहाहू हो (आ०) । उद्देशा विणसनूरा । संस्था
 त सहस्र पद पूरा हो (आ०) ॥५॥ सुख सुणावुं अमे ते
 हने । सांचो अहा ऊय जेहने हो (आ०) ओताथी प्रीत
 लगावुं । निंदकने सुह न लगावुं हो (आ०) ॥६॥ जे सु
 णतां कैरै वकोर । तेतो माणस नही पिणढोर हो (आ०) ।
 कवि विनयचंद्र कहै सांचो । अत रंगै सज्जको राचो हो
 (आ०) ॥७॥ इति श्रीअणुत्तरो वाई सिञ्जायः ॥८॥

॥१॥ अथ (१०) प्रणव्याकरणांग सिञ्जायलि० ॥२॥

॥३॥ (ढाल) आधा आम पधारो पूज (एहनी) ॥४॥
 दशमो अंग सुरंग सुहावै । प्रणव्याकरण नामे । सुख
 कलपतरु सेवै ते तो । चिदानंद फल पामे । (आवो२ गु
 णना जाण तुमने सुख सुणावुं) । (टेक) ॥ १ ॥ पुष्पकली
 ज्युं परिसल महकै । गुरु परागने रागै । तिम चपांग
 पुष्पिका एहनी । जोर जुगति करि वागै । (आवो०) ॥२॥
 अंगुष्ठादिक जिहां प्रकास्या । प्रणवादिक अतिरुजा । तेहै
 अठोत्तर सत एतो । सुखमध्य मणि भूना (आ०) ॥३॥ आ
 अव द्वार पांच इहां आख्या । पांचे संवर द्वारा । महा
 संलवाणो मालहीयै । लवधि भेद सुखकारा । (आ०) ॥४॥
 सुख खंघ एकठै दशमे अंगे । पणयालीस अवजयणा ।

पणयालौस उद्देशवलीपद । सहस संख्यात नीरयणा (आ०)
॥५॥ जेनर सुतसुणें नही कानै । केवल पोषै काया । माया
मांहि रहै लपटाणा । ते नर इम हीन आया । (आ०)
॥६॥ सुत मांहि तो मारग दोय ठै । निश्चय नय व्यवहारा ।
विनय चंद्र कहै ते आदरियै । तजि मन सदन विकारा
(आ०) ॥७॥ इति श्री प्रणव्याकरण सुतसिन्हायः ॥१०॥

॥८॥ अथ (११) विपाकसुत सिन्हायलि० ॥९॥

॥१०॥ ढाल कलखानौ ॥११॥ सुणारे विपाक नृत अंग
दुग्यारमो । तजो विकथा दृष्टा जे अनेरौ । ललित उवांग
जसु प्रवर पुष्प चूलिका । मूलिका प्राप आतंक केरी (सु०)
॥१॥ असुभ किंपाक सम दुष्टतफल भोग्यौ । नरकमांगर
कथया जेह प्राणी । सुष्टतफल भोग्यौ स्वर्गमां जे गया ।
तास वक्तव्यता इहां आणी (सु०) ॥२॥ दोय अत खंधनें
वौश अध्यपन बलि । वौश उद्देश इहां जिन प्रयुजै । सहस
संख्यात पद कुंदमचकुंद जिम । बल्लल परिमल भ्रमर चित्त
गुंजै (सु०) ॥३॥ सरसचंपकलता सुरभि सज्जनें रुचै । अन्य
उपगारनी वृद्धि माटै । सुत उपगार तेह थी सबल जाणियै
जेहथी पुरुष सुख अचल खाटै (सु०) ॥४॥ बंधनै मोक्षना
बेचं कारण अठै । दुष्टतनें सुष्टत जोवो बिचारी । दुहातनें
पर हरी सुष्टतनें आदरी । जिन वचन धारियै गुणसंभा
रौ (सु०) ॥५॥ मकररे मकर निंदा निगुण पारकी ।
नारकी तथौ गति कांइ बांधै । नारकौ प्रकृत तजि सहज
संतोष भज । जाग नृत सांभली धरम धंधै (सु०) ॥६॥

सुखने दुख विपाक फल दाखव्या । अंग इग्यारमे बीत
रामे । चिरजयो वीरशासन जिहां सुव थी । कवि विनय
चंद्रगुण ज्योति जागै (स०) ॥ ७ ॥ इति ओविपाकसुख
सिञ्जायः ॥११॥ ॥३३॥ ॥३३॥

॥३३॥ अथ इग्यारै अंगकी वर्णनालि० ॥३३॥

॥३३॥ (ढाल वधावनौ) । अंग इग्यारहमेंथुण्या । (सहे
लीए) आज थया रंगरोलकि (स०) । नन्दोसुख मांहि एहनो
(स०) । भाष्यो सर्वनिचोल कि ॥१॥ (सहेलीए आज वधाम
णा) पसरौ अंगइग्यारनौ (स०) । सुऊ मन मंजप बेलकि । सौं
चू तेहरखै करी (स०) अनुभव रसनौ रेलकि ॥२॥ हेज घ
री जे सांभलै (स०) । कुंण वूढा कुण बालकि । तो ते फल
लहै फूटरा (स०) । खादे अतिहि रसाल कि ॥३॥ हरख
अपार धरो हीयै (स०) । अहम्मादावाद मऊारकि । भासक
रौ ए अंगनौ (स०) वरव्या जयकार कि ॥४॥ संवत
सतर पचावनें (स०) । वरषा ऋतु नभ मासकि । दशमौ
दिन शुदि पक्षमां (स०) पूरण थई मन आसकि ॥५॥
अजिन धर्मसूरि पाठवौ (स०) । अजिनचंद्र सूरौसकि ।
खरतर गठना राजीया (स०) तसु राजै सुजगौसकि ॥६॥
पाठक हरख निधान जी । (सहे०) । ज्ञान तिलक सुपसा
यकि । विनय चंद्र कहै में करौ स० । अंग इग्यारसिञ्जा
यकि (सहे०) ॥ ७ ॥ इति श्रीइग्यारै अंग सिञ्जायः ॥

॥३३॥ पुनः ज्ञानको स्तवनलि० ॥३३॥

॥ ३३ ॥ रागठमरौ ॥ मेरै रे मनमानै ज्ञानजरी ।
(मे०) परछपगारौ सुगुस्वतार्ई । पांचुं भेदेकरो । मति

श्रुति अवधि अवरमनपर्यव । केवलबोधवरी । (मे०) १ ॥
तपकर अग्नि मूसदंशनकौ । करमें धनलकरो । सक्रियसं
यम करता सुमिल । सिद्धरसानधरी । (मे०) २ ॥ पूरण
पुन्य मिली मोय सजनौ । सकलानन्ददरी । बालकहै अब
विसरतनाहीं । पलठिन एकधरी । (मे०) ३ ॥ इति पदम् ॥

॥३॥ पुनः आगम स्तवन लि० ॥३॥

॥३॥ श्रुत अतिहभलो । संवसकल आधारनसुं विभु
वनतिलो । (आंकणी) अरथै श्रीवीरजिगंद आख्यो । सुखै
श्रीगणधर गुरु भाष्यो । तदुभय यी जे सुनिवर राख्यो ।
१॥ (श्रु०) । जेह यी जगभाव सकल जायें । नय एकंत सुनि
जन नवितायें । निश्चिद व्यवहार ते मन आयें ॥२॥ (श्रु०) जि
हां अक उपपन्नै अतिरुता । ठठेद पदन्तानहिं कूटा । मू
लसुख नन्दी अनुयोगचूटा ॥३॥ (श्रु०) । जिहां निरयुगतो
सुखै सङ्गी । बलि भाष्य चूरणि टीका चङ्गी । पंचम अंगे क
ही पंचाङ्गी ॥४॥ (श्रु०) । जिहां साधु आवक मारग लहियै ।
सवेग पखौ बलि सरदहियै । ए त्रिण विन भवमारग कहि
यै ॥५॥ (श्रु०) । जेहनी अनुपेक्षा नित करियै । उपचारै दूषण
परिहरियै । आराध्यां निज अनुभव वरियै ॥ ६ ॥ (श्रु०) ।
जिन आगमना जे गुणगावै । शुद्धाशय जे मनमें ध्यावै ।
ते समा कल्याण सदा पावै ॥७॥ (श्रु०) ॥ इति आगमस्त०

॥३॥ इति ज्ञानपञ्चमी पञ्चाधिकारः ॥३॥

॥३॥ अत्र कार्तिक शोभासाधिकार लि० ॥३॥

॥३॥ कार्तिक महिने में मितौ कार्तिक सुद १४ के

दिन । सब मन्दिर दर्शन करनेको जाना । व्याख्यान सुनना ।
सामायकादिक धर्मग्रन्थ करना (इत्यादिक) सब अधिकार
पूर्व आसाढ चौमासे हुत्तय जानके कार्तिक चौमासेका
सेवन करै ॥ इति कार्तिकचौमासा सेवनविधिः ॥३॥

॥३॥ अथ कार्तिक पूर्णमासीके अधिकार लि० ॥३॥

॥३॥ प्रथम कार्तिक वद १ से सेवुं जरासंख्ये । नि
वी (वा) एकासण व्यासणादिक तप करै । दोनु टंक पति
व्रमणो करै । देव वंदनादिक करै । (ॐ ह्रीं श्रीसिद्धिचेल
अनन्तसिद्धाय नमः) इसी को एक जाप सदा करै । शक्ति
होय (तो) सिद्ध गिरी जावा करने को जावै । काती
पूजके दिन विस्तार संयुक्त सिद्धगिरीकी पूजा करावै ।
अष्टाही महोत्सव करै । विस्तारसे देववन्दनादिक विधि
करै (२१) बेर सेवुं जरासंख्ये । ॐ ह्रीं श्रीसिद्धिचेल अ
नन्त सिद्धाय नमः । इसी पदसे (२१) जैतो देवै । (कदास)
सिद्ध गिरी जायें को सक्तिन होय (तो) जहां सिद्धगिरी
का पटमंड्या होय । उहां महोत्सव संयुक्त दर्शन करने
को जावै । पूजादिक सब विधि करै । ठड भक्त करके (वा)
चतुर्थ भक्त करके (इस पर्वको) आराधन करै । गुरुभक्ति
करै । साहसो बहल करै । (इत्यादिक) विधिसंयुक्त सिद्ध
गिरीको सेवन करनेसे । सब असुभ कर्म विघ्न होके
मंगलमाला प्रवर्त्तन होय ॥३॥ (इस दिन) श्रीद्रावण
बारिखिल प्रमुख दशकोटि साधु सिद्धिस्थानक प्राप्त भए ।
जिससे इस दिन (जो) धर्मग्रन्थ किया ऊवा निरुद्ध

दशकोटि गुणा फलै । इस भरतक्षेत्रमें सिद्धगिरीके समान कोई उत्तम तोर्य नहिं । सन् उगणीसै तौसमें । चैत्नीपूज मकों जावा करते ज्ञए । सब भगवंतकै विंवोंके दरसन किये (जिसमें) वारे हजार । तीनसै । अट्ठावन (१५३५८) विंव ज्ञए । और वज्रत ठिकाणें चरणोंकी स्थापना है । अनन्ता साधु अणसण लेके परमपदकों प्राप्त भए हैं । इसी सें (जो) आसन भव्नी जीव हेगि (सो) सुद्वभावसे इस तीर्थको सेवन करेंगे । और (जो) सेवन करते हैं । उसी पुरुषोंकों नमस्कार है । उसी पुरुषोंके जीवतव्य धन्य है ॥

॥३॥ अथ सिद्धगिरौके स्तवन लिख्यते ॥३॥

॥३॥ (देशी गरवानी । ते दिन क्या रे आवसी है । (जोरे वहिनी) । जासुं सिद्धाचलनी जात (मोरी सहीयां) है । पाजै चढतां प्रेम सुंहे । (जोरे वहिनी) । गाइवै गुण अखियात । (मोरी सहीयांहे । तेदि०) ॥१॥ अद्भुत जं चो देहरो है । (जोरे वहिनौ) मूल नायक आदिनाथ । (मोरी सहीयां है) । भोली भगत भली परै है । (जोरे०) निरख्यां होय सनाथ । (मोरी० ते०) ॥२॥ नाही निरमल नीरसुं है । (जोरे०) पहिर खौरोदक चीर । (मोरी०) केसर भरीय कचोलनी है । (जोरे०) पूजसुं सुगुण सुवीर । (मोरी० ते०) ॥३॥ रूप्ती रायण ठांचनी है । (जोरे०) आदि जिगंद उदार । (मोरी०) तिहां जगनाथ समो सखा है । (जोरे०) पूरव नितानुं वार । (मोरी० ते०) ॥४॥ इण गिर वरिवै ऊपरा है । (जोरे०) । सीधा साधु अनंत । (मोरी०)

चौमासे रक्षा दोय जिनवर हे । (जोरे०) अजित जिणसर
 शांति । (मोरी० ते०) ॥५॥ चेलणा तलाई सिद्ध सिला हे
 (जोरे०) अद्भुत उलका जोल । (मोरी०) सिद्धवत्त सेलुं जे
 नदी वहै । (जोरे०) करियै नित रंग रोल । (मोरी० ते०) ॥६॥
 इण मंगर दीठां यकां हे । (जोरे०) ऊपजे परमानंद ।
 (मोरी०) गहिरौ गिरवर ठांहरी हे । (जोरे०) चाहै नित
 जिणचंद । (मोरी० तेदि०) ॥७॥ ॥ इति सिद्धाचल जी
 स्तवनम् ॥१॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पुनः ॥ ॥

॥ ॥ आज आपे चालो सहीयो सिद्धाचल गिर
 जइयै ॥ सुणि वहनौ ए गिरनी महिमा । आदिजिनंद इम
 भाषी । भरथादिक नरपतिने आगल । इंद्रादिक सज्ज सा
 खोरे (आ०) ॥ १ ॥ इण गिरवरियै काल अनंते । साधु
 अनन्ता सीधा । जनम मरणनां दुख ठोहीने । अमल अख
 यगुण लीधारे (आ०) ॥ २ ॥ इण गिर सनमुख पगला भरतां
 आतम खुद सुभावै । कोम भवारां प्रातिक कीधा । एकपल
 कमें जावै रे (आ०) ॥ ३ ॥ सासतो तीरथ ए सेलुं जो । जो
 तांलागै मीठो । तीन भुवनमें इण गिर तोलै । बीजो कीई
 न दीठो रे (आ०) ॥ ४ ॥ नीरंजनसुनेह धरोने । आगै
 डलंग करस्या । अद्भुत आदि जिनेसर निरखौ । प्रेम
 सुधारस प्रीस्यां रे (आ०) ॥ ५ ॥ पुहपसुगंधा लेइ पचरंगा ।
 हार सुगंधा गुंधौ । पहिरावौ प्रभु कंठै लहिस्यां । सिव
 मारगनी सूखीरे (आ०) ॥ ६ ॥ गहिर खरे जिनवर गुण
 गातां । जाव निनाणू करियै । मन गमती भमती विचभ

मतां । भव सायर निस्ततरियै रे (आ०) ॥७॥ पूर्वनिनाणू
वार प्रथम जिन । रायणहूँ खै आया । ते तीरथ सुभ भाव
फरसी । करियै निरमल काया रे (आज०) ॥८॥ लाभउदै
ए गिरवर लहियै । कहै दूम केवलनाणी । श्रीजिनचंदं सदा
हित वल्लल । प्रेम षणें चित आणीरे (आ०) ॥९॥ इति
सिद्धाचल जी स्तवनम् ॥१॥॥

॥१॥ (श्रीचंद्रा प्रभू प्राज्ञणोरे ए देशी) ॥१॥ नमोरे
नमो सेलुंज गिरौ रे । त्रिकरण शुद्ध लिकालरे । पाप पद्म
लदूरै टलैरे । तूटै करम जंजाल रे । (नमो०) ॥१॥ पूर्वनि
नाणू समोसखा रे । प्रथम जिनंद जगदौसरे । वावोसम
जिनवर विनारे । समो सखा तेवीसरे । (नमो०) ॥२॥
साधु अनन्त अणसण ग्रहीरे । सीधा एहिज ठोहरै । काल
आगामौ वलि सीऊस्यै रे । साधु अनन्ती कोटिरे (नमो०)
॥३॥ अनंत कल्याणक भूमि कारे । महिमावंत सहन्त रे ।
सासतो तीरथ ए सहोरे । अतिसय जास अनन्त रे (न०)
॥४॥ कोडि भवंतर जेकिया रे । पातिक विविध उपाय रे
सेलुंजै सनमुख चालतां रे । पगपगते सज्ज जायरे । (नमो)
॥५॥ धनदिन तेहिज जाणसुं रे । वहिसुं सेलुंज केरीवा
टरे । ठहरौ यथाविध पालसुं रे । संघ सहित गहिगाटरे
(नमो०) ॥६॥ पगपग उल्लव अतिषणारे । पग पग जाचक
दानरे । प्रेम भगति साहमी तणीरे । जीर्णोद्धार प्रधान रे
(नमो०) ॥७॥ धन ते गिर राय निरखसुं रे । वटती मंगल
मालरे । मणि मोतीयद्रवधावसुं रे । रजत सोवन भर
घाल रे (नमो०) ॥८॥ धन दिन ते गिर फरस सुं रे ।

करसुं पावन मोरी कायरे । भगति जुगति जुहारसुं रे ।
 नाभि नन्दन जिन रायरे (नमो०) ॥ ९ ॥ द्रव्य भाव करसुं
 सुदारे । पूजाविविध प्रकार रे । भावै भावना भावसुं रे ।
 करसुं सफल अवतार रे (नमो०) ॥ १० ॥ रतनलखौ भमती
 भली रे । देसुं ते घर बुद्धि रे । भव भव भ्रमण निवारसुं
 रे । लहसुं आतम सुद्धि रे । (नमो०) ॥ ११ ॥ विघ्न फरसण
 मनसाहरो रे । मोहि रह्यो दिन रातरे । पुन्य प्रबल थौ
 पामियो रे । उज्जलगिरि करौ जातरे (नमो०) ॥ १२ ॥
 नाथ धूलेवासुपसाय थोरे । कारज सगला सिद्धरे । कहै
 जिन हरष सूरौ सदारे । होय ज्यो मंगल दृढ़ रे (नमो०)
 ॥ १३ ॥ इति सिद्धाचल जी स्तवनम् ॥३॥

॥ ❀ ॥ पुनः ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ (देशी पंथोझानो) ॥ ❀ ॥ अंग उमावो मोने अति
 घणो । भेटवा विमल गिरंदरे । (पंथोझा) । नाभिरायाकुल
 चंदलो । जिहां वसै मरुदेवी नन्द रे । (पंथोझा) वहिलुं
 बोलैरे पंथो भूहारा वहिलुं बोलैरे ॥१॥ सेबुं जो ठै कित
 नीक दूररे (पंथोझा वहि०) । पालीताणो नगर सुहामणो
 रूझी ललिता सरनी पालरे (पंथोझा) । जिहां अंबलारे
 वडला घणा । ऊकरहौ चंपलारि झालरे (पंथोझा वहि०)
 ॥ २ ॥ धन ते पंखौ पारेवझा । सेबुं ज वसिया कैं सो
 ररे (पंथोझा) । जमाहो करीनें जे घररहै । मांगस नहीं
 ते होर रे । (पंथोझा वहिलुं०) ॥ ३ ॥ सेबुं ज वाटैं जो चाल
 तां । जौली जौली ऊझै खेहरे । (पंथोझा) । मैला थायै
 संवना कापझा । निरमल थायै देहरे । (पंथोझा वहिलुं०)

॥४॥ जं चो देहरो आदि नाथ रो । आगल चौक बिसाल
रे (पंथीदा) । जिहां मिलमिल वणा मानवी । गावै प्रभुगुण
मालरे । (पंथीडा वहिलुं०) ॥५॥ घस केसर भरवाटका ।
पूजै जिनवर अंगरे । (पंथीदा) । फूलाहं दोसोहै प्रभुसिर
सेहरो । दिवलानी जोति अभंग रे । (पंथीदा व०) ॥६॥
ए गिरवर दीठां साहरै । ऊपजै परम आनन्द रे । (पंथी
दा) मोनें भेटणरोजी कोझठै । प्रेम वणें जिनचंद रे ।
(पंथीदा व०) ॥७॥ इति सिद्धाचलजी स्तवनम् ॥ ४ ॥

॥ ❀ ॥ पुनः ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ जावानिनाणूं करियै विमल गिर (जावा०) ।
पूरवनिनाणूं वार सेबुंज गिर । ऋषभजिनंद समोसरियै
(विम०जा०) । कोझि सहस भव प्रातिक तूटै । सेबुंज सामे
द्रग भरियै । (विमल० जा०) ॥ १ ॥ चौथ ठडु दोय अडम
तपस्या । करि चढियै गिरवरियै । (वि०जा०) पुंझरीक पद
जपियै हरखें । अध्यवसाय सुभ धरियै (वि०जा०) ॥ २ ॥
पापी अभञ्जी निजरन देखै । हिंसक पिण ऊधरियै (वि०
जा०) । भूमि संधारीनें नारितणो संग । दूर थकी पर
हरियै (वि०जा०) ॥ ३ ॥ अकेल आहारीनें सचित्त परि
हारी । गुरु साथे पद चरियै (वि०जा०) पद्मिकमणा दोय
विष सुंकीजै । पाप पद्मल विषहरियै (वि०जा०) ॥४॥ कलि
काले ए तीरथमोटो । प्रवहण सम भवदरियै (वि०जा०) ।
उत्तम ए गिरवर सेवंता । पदम कहै भवतरियै । (विम०
जावा०) ॥५॥ इति सिद्धाचलजी स्तवनम् ॥५॥ इति कार्त्तिक
कमास पर्वाधिकारः ॥ ८ ॥

॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥

॥ अथ मार्गशीर्ष मास मध्ये पर्वधिकार लि० ॥

॥ॐ॥ मिगसर महिनेमें मितो मिगसर सुद ११ (सो) मोन इग्यारस नामसें पर्व प्रसिद्ध है। इस दिन दैढ़ सै कल्याणक जुये (सो लिखते हैं) जन्म। दिक्षा। केवलज्ञान यह तीन कल्याणक। श्रीमल्लिनाथ स्वामीके जुये। श्री अरनाथ स्वामीनें दिक्षो अंगीकार करी। श्रीनमिनाथ स्वामीनें केवल ग्यान उत्पन्न भयो। (एसें) इस भरतक्षेत्र में वर्त्तमान चौबीसीके पांच कल्याण ऊए (इसी माफक) पांच भरत। पांच ऐरवतमें चौबीसी के पांच२ कल्याण कमिलानेसें। पचास कल्याण जुये। अतीत। अनागत। वर्त्तमान कालके अपेक्षाये। दैढ़सै कल्याणक ऊए। इसी सें यह दिन वना उत्तम है (इस दिन) मोन संयुक्त उपवास करै। अठ पहरौ पोसो करके मोन इग्यारसको गुणनो करै। पोसहकी शक्ति न होय (तो) देसावगासी लेके गुण नोकरै। (एसें) इग्यारै बरसमें इग्यारै उपवास करै। और (जो) इग्यारस करने की इच्छा होय (तो) मासमें बढ। सुदकी। दोलुं एकादसी। इग्यारै बरस इग्यारै महिनां करै। यह तपस्या करतां इग्यारै अंग सुद्धभावसें सुणें। इग्यारै अंग लिखायके देवै। पढनें बालूके सहाज्य करै तपस्याग्रहण करनेको। पारनें को (गुरुके मुखसें) विधि करै। (समवसरण बैठा भगवंत०) इत्यादि इग्यारसको स्तवन पूर्वे लिख्यो है। सो पढै (वा) सुणें। पीठै उद्यापन में पेंतालीस आगमकी पूजा करै। यथासक्ति साहमी ब्रह्मल करै ॥ॐ॥ इति विधि।

॥३॥ अथ मोन एकादशौको गुणनो लि० ॥३॥

॥३॥ जंबूद्वीपे भरतक्षेत्रे
अतीत २४ पञ्च कल्या

एक नामः ॥३॥१॥

। प्रथम ।

४ । श्रीमहायश सर्वज्ञाय नमः ।

६ । श्रीसर्वानुभूति अर्हते नमः ।

६ । श्रीसर्वानुभूतिनाथाय नमः ।

६ । श्रीसर्वानुभूतिसर्वज्ञाय नमः ।

७ । श्री श्रीधरनाथाय नमः ।

॥३॥ जंबूद्वीपे भरतक्षेत्रे
वर्तमान २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥३॥२॥

२१ । श्रीनमि सर्वज्ञाय नमः ।

१८ । श्रीमल्लि अर्हते नमः ।

१८ । श्रीमल्लिनाथाय नमः ।

१८ । श्रीमल्लि सर्वज्ञाय नमः ।

१८ । श्रीअरिनाथाय नमः ।

॥३॥ जंबूद्वीपे भरतक्षेत्रे
अनागत २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥३॥३॥

४ । श्रीख्यंभु सर्वज्ञाय नमः ।

६ । श्रीदेवश्रुत अर्हते नमः ।

६ । श्रीदेवश्रुत नाथाय नमः ।

६ । श्रीदेवश्रुत सर्वज्ञाय नमः ।

७ । श्रीउदय नाथाय नमः ।

॥३॥ धातकीखंडे पूर्वभरते
अतीत २४ जिन पंचकल्या

एक नामः ॥३॥४॥

। द्वितीय ।

४ । श्रीअकलङ्क सर्वज्ञाय नमः ।

६ । श्रीसुभंकर अर्हते नमः ।

६ । श्रीसुभंकरनाथाय नमः ।

६ । श्रीसुभंकर सर्वज्ञाय नमः ।

७ । श्रीसप्तनाथाय नमः ।

॥३॥ धातकीखंडे पूर्वभरते
वर्तमान २४ पंच कल्या
एक नामः ॥३॥५॥

२१ । श्रीब्रह्मेन्द्र सर्वज्ञाय नमः ।

१८ । श्रीगुणनाथ अर्हते नमः ।

१८ । श्रीगुणनाथ नाथाय नमः ।

१८ । श्रीगुणनाथ सर्वज्ञाय नमः ।

१८ । श्रीगांगिलनाथाय नमः ।

॥३॥ धातकी खंडे पूर्वभरते
अनागत २४ जिन पंच
कल्याणक नामः ॥३॥६॥

४ । श्रीसंप्रति सर्वज्ञाय नमः ।

६ । श्रीसुनिनाथ अर्हते नमः ।

६ । श्रीसुनिनाथ नाथाय नमः ।

६ । श्रीसुनिनाथ सर्वज्ञाय नमः ।

७ । श्रीविष्टि नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ पुष्करार्द्धपूर्वभरते
अतीत २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥७॥

। प्रथम ।

- ४ । श्रीसुदु सर्वज्ञाय नमः ।
- ६ । श्रीव्यक्त अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीव्यक्त नाथाय नमः ।
- ६ । श्रीव्यक्त सर्वज्ञाय नमः ।
- ७ । श्रीकलाशत नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ पुष्करार्द्ध पूर्वभरते
वर्त्तमान २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥८॥

- २१ । श्रीअरण्यवास सर्वज्ञाय नमः ।
- १९ । श्रीयोगनाथ अर्हते नमः ।
- १९ । श्रीयोगनाथ नाथाय नमः ।
- १९ । श्रीयोगनाथ सर्वज्ञाय नमः ।
- १८ । श्रीअयोग नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ पुष्करार्द्ध पूर्वभरते
अनागत २४ जिन पंच
कल्याणक नामः ॥ॐ॥९॥

- ४ । श्रीपरमसर्वज्ञाय नमः ।
- ६ । श्रीशुद्धार्ति अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीशुद्धार्ति नाथाय नमः ।
- ६ । श्रीशुद्धार्ति सर्वज्ञाय नमः ।
- ७ । श्रीनिक्शे नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ धातकीखंडे पश्चिमभरते
अतीत २४ जिन पंच कल्याणक
नामः ॥ॐ॥१०॥

। द्वितीय ।

- ४ । श्रीसर्वार्थ सर्वज्ञाय नमः ।
- ६ । श्रीहरिभद्र अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीहरिभद्र नाथाय नमः ।
- ६ । श्रीहरिभद्र सर्वज्ञाय नमः ।
- ७ । श्रीमगधाधि नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ धातकीखंडे पश्चिमभरते
वर्त्तमान २४ जिन पंच
कल्याणक नामः ॥११॥

- २१ । श्रीप्रयच्छ सर्वज्ञाय नमः ।
- १९ । श्रीअक्षोभ अर्हते नमः ।
- १९ । श्रीअक्षोभ नाथाय नमः ।
- १९ । श्रीअक्षोभ सर्वज्ञाय नमः ।
- १८ । श्रीमहिसिंह नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ धातकीखंडे पश्चिमभरते
अनागत २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥१२॥

- ४ । श्रीआदिकारसर्वज्ञाय नमः ।
- ६ । श्रीधनद अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीधनद नाथाय नमः ।
- ६ । श्रीधनद सर्वज्ञाय नमः ।
- ७ । श्रीपौषनाथाय नमः ।

॥ॐ॥ पुष्करार्द्ध पश्चिमभर
रते अतीत २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥१३॥

। प्रथम ।

- ४ । श्रीप्रलंबसर्वज्ञाय नमः ।
- ५ । श्रीचारित्र्यनिधि अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीचारित्र्यनिधि नाथाय नमः ।
- ७ । श्रीचारित्र्यनिधि सर्वज्ञाय नमः ।
- ८ । श्रीप्रशमजित नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ पुष्करार्द्ध पश्चिमभर
ते वर्त्तमान २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥१४॥

- २१ । ओस्वामि सर्वज्ञाय नमः ।
- १६ । श्रीविपरीत अर्हते नमः ।
- १६ । श्रीविपरीत नाथाय नमः ।
- १६ । श्रीविपरीत सर्वज्ञाय नमः ।
- १८ । श्रीप्रसाद नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ पुष्करार्द्ध पश्चिमभरते
अनागत २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥१५॥

- ४ । श्रीभ्रमण्डित सर्वज्ञाय नमः ।
- ५ । श्रीभ्रमण्डित अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीभ्रमण्डित नाथाय नमः ।
- ७ । श्रीभ्रमण्डित सर्वज्ञाय नमः ।
- ८ । श्रीरिष भचन्द्र नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ जंबूद्वीपे ऐरवतक्षेत्रे
अतीत २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥१६॥

। द्वितीय ।

- ४ । श्रीदयांतसर्वज्ञाय नमः ।
- ५ । श्रीअभिनन्दन अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीअभिनन्दननाथाय नमः ।
- ७ । श्रीअभिनन्दनसर्वज्ञाय नमः ।
- ८ । श्रीरत्नेश नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ जंबूद्वीपे ऐरवतक्षेत्रे
वर्त्तमान २४ पंच कल्या
णक नामः ॥ॐ॥१७॥

- २१ । श्रीशामकाष्ट सर्वज्ञाय नमः ।
- १६ । श्रीमरुदेव अर्हते नमः ।
- १६ । श्रीमरुदेवनाथाय नमः ।
- १६ । श्रीमरुदेव सर्वज्ञाय नमः ।
- १८ । श्रीअतिपार्श्व नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ जंबूद्वीपे ऐरवतक्षेत्रे
अनागत २४ जिन पंच कल्या
णक नामः ॥ॐ॥१८॥

- ४ । श्रीनन्दपेणसर्वज्ञाय नमः ।
- ५ । श्रीव्रतधर अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीव्रतधरनाथाय नमः ।
- ७ । श्रीव्रतधरसर्वज्ञाय नमः ।
- ८ । श्रीनिर्वाणनाथाय नमः ।

॥ॐ॥ धातकीखंडे पूर्वएरवते
अतीत २४ पञ्च कल्या
णक नामः ॥ॐ॥१८॥

। प्रथम ।

४ । औसोदय सर्वज्ञाय नमः ।

६ । औतिविक्रम अर्हते नमः ।

६ । औतिविक्रम नाथाय नमः ।

६ । औतिविक्रम सर्वज्ञाय नमः ।

७ । औनारसिंह नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ पुष्करार्द्ध पूर्वएरवते
अतीत २४ जिन पंचकल्या
णक नामः ॥ॐ॥२२॥

। द्वितीय ।

४ । औसथाहिक सर्वज्ञाय नमः ।

६ । औवणिक् अर्हते नमः ।

६ । औवणिक् नाथाय नमः ।

६ । औवणिक् सर्वज्ञाय नमः ।

७ । औचदयज्ञान नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ धातकीखंडे पूर्वएरवते
वर्त्तमान २४ जिन पंच
कल्याणक नामः ॥ॐ॥२०॥

२१ । औखेमन्त सर्वज्ञाय नमः ।

१८ । औसन्तोषित अर्हते नमः ।

१८ । औसन्तोषित नाथाय नमः ।

१८ । औसन्तोषित सर्वज्ञाय नमः ।

१८ । औकाम नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ पुष्करार्द्ध पूर्वएरवते
वर्त्तमान २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥२३॥

२१ । औतमोकन्दन सर्वज्ञाय नमः ।

१८ । औसायकाक्ष अर्हते नमः ।

१८ । औसायकाक्ष नाथाय नमः ।

१८ । औसायकाक्ष सर्वज्ञाय नमः ।

१८ । औखेमन्त नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ धातकीखंडे पूर्वएरवते
अनागत २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥२१॥

४ । औसुनिनाथ सर्वज्ञाय नमः ।

६ । औचन्द्रदाह अर्हते नमः ।

६ । औचन्द्रदाह नाथाय नमः ।

६ । औचन्द्रदाह सर्वज्ञाय नमः ।

७ । औदिवाहित नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ पुष्करार्द्ध पूर्वएरवते
अनागत २४ जिन पंच
कल्याणक नामः ॥२४॥

४ । औनिर्वाण सर्वज्ञाय नमः ।

६ । औरविराज अर्हते नमः ।

६ । औरविराज नाथाय नमः ।

६ । औरविराज सर्वज्ञाय नमः ।

७ । औप्रथमनाथ नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ धातकीखंडे पश्चिम एर ॥ॐ॥ पुष्करार्द्ध पश्चिम एरवते
वते अतीत २४ जिन पंच अतीत २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥२५॥ कल्याणक नामः ॥ॐ॥२६॥

। प्रथम ।

। द्वितीय ।

- ४ । श्रीपुरुष सर्वज्ञाय नमः ।
- ६ । श्रीअवबोध अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीअवबोध नाथाय नमः ।
- ६ । श्रीअवबोध सर्वज्ञाय नमः ।
- ७ । श्रीविक्रमेन्द्र नाथाय नमः ।

- ४ । श्रीअश्वहृन्द सर्वज्ञाय नमः ।
- ६ । श्रीकुटिल अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीकुटिल नाथाय नमः ।
- ६ । श्रीकुटिल सर्वज्ञाय नमः ।
- ७ । श्रीवर्द्धमान नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ धातकीखंडे पश्चिम एर
वते वर्त्तमान २४ जिन पंच
कल्याणक नामः ॥ॐ॥२६॥

॥ॐ॥ पुष्करार्द्ध पश्चिम एरवते
वर्त्तमान २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥२६॥

- २१ । श्रीसुशान्त सर्वज्ञाय नमः ।
- १८ । श्रीहर अर्हते नमः ।
- १८ । श्रीहरनाथाय नमः ।
- १८ । श्रीहर सर्वज्ञाय नमः ।
- १८ । श्रीनन्दकेश नाथाय नमः ।

- २१ । श्रीनन्दिक वर्द्धमानाय नमः ।
- १८ । श्रीधर्मचन्द्र अर्हते नमः ।
- १८ । श्रीधर्मचन्द्र नाथाय नमः ।
- १८ । श्रीधर्मचन्द्र सर्वज्ञाय नमः ।
- १८ । श्रीविवेक नाथाय नमः ।

॥ॐ॥ धातकीखंडे पश्चिम एर
वते अनागत २४ जिन पंच
कल्याणक नामः ॥ॐ॥२७॥

॥ॐ॥ पुष्करार्द्ध पश्चिम एर
वते अनागत २४ जिन पंच
कल्याणक० ॥ॐ॥२७॥

- ४ । श्रीमहाश्वेन्द्र सर्वज्ञाय नमः ।
- ६ । श्रीअसौचित अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीअसौचित नाथाय नमः ।
- ६ । श्रीअसौचित सर्वज्ञाय नमः ।
- ७ । श्रीधर्मेन्द्र नाथाय नमः ।

- ४ । श्रीकलाप सर्वज्ञाय नमः ।
- ६ । श्रीविसोम अर्हते नमः ।
- ६ । श्रीविसोम नाथाय नमः ।
- ६ । श्रीविसोम सर्वज्ञाय नमः ।
- ७ । श्रीभारण नाथाय नमः ।

इति श्रीमौनि एकादशी गुणनो संपूर्णम् ।

॥ॐ॥ अथ विधि ॥ॐ॥ एकैक कल्याणक की एकैक माला गुणने से दैटसै माला होय (जो) भव्यजीव शुद्ध चित्तसे गुणेंगे (सो) अल्प भवसे अनन्त सुखको प्राप्त होंगे ॥ इति मार्गशीर्ष मास पर्वधिकारः ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ अथ पोष मास मध्ये पर्वधिकार लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पोष महिने में मितौ पोषवद १० (सो) पोष दसमी नामसे पर्व प्रसिद्ध है। इस दिन श्री पार्श्व नाथ स्वामीको जन्म कल्याणक है। इसीसे यह दिन श्री संघमें परम आनंदकारी है। इस दिन श्री पार्श्व नाथ स्वामीकी अधिकार सुणें। एकासणादिककी पञ्च कक्षाण करै। जहां श्री पार्श्व नाथ स्वामीके नामसे तीर्थ प्रसिद्ध होय। उहां यात्रा करणें को जावै। कदास जात्रा करने को न जाय सकै (तो) जहां श्री पार्श्व नाथ स्वामीको स्थापना होय। उहां महोत्सव संयुक्त दर्शण करने को जावै। जलजात्रादिक महोत्सव करके अष्टोत्तरी स्नान करावै (अथवा) पंचकल्याणक जौ की (वा) सतर भेदी पूजा करावै। रात्री जागरण करावै। तोरण बांधै। गीत गान नाटकादिकसे अनेक तरै के उत्सव करै। और जन्म कल्याणकादिक ॥ पांस जिनेसर जगति लोए ॥ बाणी ब्रह्मा वादनी ॥ इत्यादिक पार्श्व नाथ स्वामीके गुण गर्वित स्तवन पढ़ै। (वा) सुणें। इसी तरै इस पर्वको सेवन करनेसे। आधिव्याधि सोग संताप सब दूर होंगे। अनेक तरैसे ऋद्धि वृद्धि सुख सौ भाग्यको प्राप्त होंगे।

॥ॐ॥ अथ जन्म कल्याणकको स्तवन लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ श्रीचंद्रा प्रभु-जिनवर साहबसुणियो० (इस चालमे) । पोस दसम दिन पारस प्रभुको । जन्म भयो सुखदाई । (मे'वारी जावुं०) । कासी देस बणारसी नगरी । अखसेन कुल आई । (मे०) वांमाउर अवतार लिथो है ॥ सङ्ग जीवन गुण दाई ॥ (मे० १) ॥ एक सहस्र अद्भुत्तर लक्षण । अनुपम रूप सुहाई । (मे०) नील वरण ठवि तीन ग्यान युत । पार्श्व प्रभु बरदाई । (मे'वा० २। पो०) ॥ नरक जीव पिण क्षिण सुख पावत । दिस कुमरौ मिलआई । (मे०) सूतिका कर्मकरौ निजथानक । गई सङ्ग हरष भराई । (मे'वा० ३। पो०) ॥ आसन कंषित सङ्ग सुरवरना । देख ग्यान भेद पाई । कोप्ता कोप्ता देव देवांगना । मिल सङ्ग आगल धाई । (मे'वा० पोस० ४ ॥ सुरपति सक्र पंद्रव रूपै कर । मेरु सिखर ले जाई । (मे०) । सुखमहोन्नव अधिक आनंद से । बसुविध पूजर चाई । (मे'वा० ५। पो०) । बत्तीस बड़नाटक प्रभु आगल त ताथेई तान सुणाई । (मे०) सात तीन इकवौस भेद कर । मिट बचन गुण गाई । (मे'वा० ६। पो०) । इम उन्नवकर प्रभुको लोई । मातापास बैठाई । (मे०) । रत्नकुक्षि धार कतुं जगमे । तंसङ्ग सुर नर साई । (मे'वा० पोस०) ॥ ७। हरखधरी धनधान्य बह्विध । राजरिद्ध फैलाई । (मे०) नंदी सर अडाई महोन्नव । करि सङ्ग थानक जाई । (मे'वा० ८। पोस०) । अखसेन कुलकाम आचारै । जन्मउन्नव अ धकाई । ध्वजतोरण बाजिल बह्विध । मंगलध्वनि बरताई । (मे'वा० पोस०) ॥ ९। इम प्रभु जन्म कल्याणक दिवसै ।

मज्जसंघ हरख वधाई । (से०) लक्ष्मी प्रधान मोहन प्रमुसेवै
अहिनिस ध्यान लगाई । (से० वा० पो०) । १० । इति श्री
पोसदसमीको जन्म कल्याणक स्तवन संपूर्णम् ॥३॥

॥३॥ अथ श्रीगौडीपार्श्वजिन दृष्टस्तवनलि० ॥३॥

॥३॥ (दूहा) बाणी ब्रह्मावादनी । जागै जगविख्यात
पासतणा गुणगावतां । सुऊ सुख वस ज्यो मातं ॥१॥ नारं
गैअणहलपुरै । अहमदा वादै पास । गौडीनो धणी
जागतौ । सज्जनी पूरे आस ॥ २ ॥ सुभ वेला सुभदिन घनी
मज्जरत एकमंज्राण । प्रतिमा ते इह पासनी । थई प्रतिष्ठा
वाण ॥ ३ ॥ (ढाल) ॥३॥ गुणहि विसाला मंगलीक
माला । वामानो सुत साचोजी । धण कणकंचण मणि
माणकदे । गौडीनो धणी जाचोजी ॥४॥ (गु०) अणहलपुर
पाटण मांहे प्रतिमा । तुरक तणें घर ज्जंतीजो । अश्वनी भूमि
अश्वनी पौढा । अश्वनी वालि दिगूती जो ॥५॥ (गु०) जागं
तो जल्ल जेहने कहियै । सुहणो तुरकनै आपैजी । पासजिने
सर केरी प्रतिमा । सेवक तुऊ संतापै जो ॥६॥ (गु०) ग्रह
जठीने परगट कर जे । सेवा गोठीने देजे जी । अधिको
म लेजे उठो मलेजे । टका पांचसै लेजेजो ॥७॥ (गु०) नहिं
आपिस तो मारौस सुराजीस । मोर बंध बंधासैजी । सुल
कलव धन हय हाथौ तुऊ । लाठ धणी घर जासै जी
॥८॥ (गु०) मारग पहिलो तुऊने मिलसै । साहयवाह
जेगोटीजी । निलवट टीलो चोखा चेका । वस्तु बहै त
सुपोटी जी । ॥९॥ (गु०) ॥३॥ (दूहा) ॥३॥ मनमुंवीहो

तुरकडो। मानें वचन प्रमाण। बीबीनें सुहणा तणो। संभला
 बैसहिनाण ॥१०॥ बीबी बोले तुरकनें। बजा देव है कोइ
 अवसताव परगटकरो। नही तरमारै सोय ॥११॥ पाठ
 लीरात परोडैयै। पहली बंधै पाज। सुहणा माहेंसेठनें
 संभलावै जख राज ॥१२॥ (ढाल) ॥ एम कहौ यक्ष
 आयो राते। सारथ वाङ्गनें सुहणें जी। पासतणी प्रतिमा
 तुंलेजे। लेतो सिरमत धुणें जी ॥१३॥ (एम०) पांचसैटका
 तेहनें आपे। अधिको मा आपिस बारुजौ। जतन करी पुह
 चाट्टे थानकि। प्रतिमा गुण संभारै जी ॥१४॥ (एम०) तुऊ
 नें होसी बड़ फलदायक। भाई गोठीनें सुणजे जी।
 पुजीस प्रणमौस तेहनापाया। ग्रहउठीनें युणजे जी ॥१५॥
 (एम०) सुहणो देईनें सुरचालयो। अपनें थानक पड़तो
 जी। पाटण माहिं सारथवाङ्ग। हौडै तुरकनें जोतोजी
 ॥१६॥ (एम०) तुरक जातां दीठो गोठी। चोखा तिलक
 लिलाडै जी। संकेत पड़तो साचोजाणो। बोलावै वड़लाट्टै
 जी ॥१७॥ (एम०) सुऊ घरि प्रतिमा तुऊनें आपुं। पास
 जिणेंसर करीजो। पांचसैटका जो सुऊ आपै। मोलन
 मागुं फेरीजी ॥१८॥ (एम०) नाणो देई प्रतिमालेई। थानक
 पड़तो रंगैजी। केसरचंदन स्रगमद घोली। विधसुपूजा
 रंगे जी ॥१९॥ (एम०) गादौ रुनी रुनौ कीधी। ते माहि
 प्रतिमा राखै जी। अनुक्रम आव्यापरिकरमाहें। श्रीसंघनें
 सुरसाखै जी ॥२०॥ (एम०) उल्लव दिनर अधिकाथाये। सत्तर
 भेद सनावो जी। ठामर ना दरसन करवा। आवै लोक
 प्रभातो जी ॥२१॥ (एम०) (दुहा) ॥ इकदिन देखै अवध

सु। परिकर पुरनो भंग । जतनकरं प्रतिमा तणो । तीरथ
 अठै अभंग ॥२२॥ सुहणो आप्रै सेठने । थल अटवी उज्जाड ।
 महिमा थास्यै अति घणी । प्रतिमा तिहां पुहचाड ॥२३॥
 कुसल खेम तिहां अठै । तुज्जनें सुज्जनें जाणि । संका ठोडी
 काम करि । करतो मकरि संकाणि ॥ २४ ॥ (ढाल)
 ॥२५॥ पास मनोरथ पूराकरै । वाहण एक ठषभ जो तरै
 परिकरथी परियाणो करै । इक थलचढ बीजो जतरै ॥२५॥
 वारै कोस आव्या जेतलै । प्रतिमा नविचालै ते तलै ।
 गोठी मनह विमासण थई । पास भुवन मंजावूं सही
 ॥२६॥ आ अटवी किमकरं प्रयाण । कुठको कोइनदीसै
 पाहाण । देवल पास जिनेसर तणो । मंजावूं किम गरथै
 विणो ॥ २७ ॥ जलविन श्रीसंवरहस्यै किहां । सिलावटो
 किम आवै इहां । चिंतातुर थयो निद्रालहै । यक्षराज
 आवीनें कहै ॥२८॥ गुं हली ऊपर नांणो जिहां । गरथवणो
 जाणो जे तिहां । खस्तिक सोपारीनें ठाणि । पाहण तणो
 उल्लटस्यै खाणि ॥२९॥ श्रीफल सजल तिहां किल जूओ ।
 अमृत जलनौसरसो कूओ । खाराकूआ तणो इह सैनांण
 भूम पडो ठै नीलो ठाण ॥३०॥ सिलावटो सीरोही वसै ।
 कोटपराभवियो किसमिसै । तिहां थकी तूं इहां आण
 जे । सत्यवचन माहरो मान जे ॥ ३१ ॥ गोठीनो मनधिर
 थापियो । सिलावटैनें सुहणो दियो । रोगगमौनें
 पूरूं आस । पास तणो मंदिं आवास ॥ ३२ ॥ सुपन मांहे
 मान्यो तेवैण । हेम वरण देखाडो नैण । गोठी मनह मनो
 रथ ऊवा । सिलावटैनें गद्या तेडवा ॥३३॥ सिला वटो आवै

सरमो । जौमें खोरखांझ धृत चरमो । धनै घाट करै को
 रणो । लगन भलै पाया रोषणो ॥३४॥ धंभर कीधौ पूतली ।
 नाटक कौतिक करतो रली । रंग मंझप रलियामणो रसै ।
 जोतां मानवनो मन वसै ॥३५॥ नीपायो पूरो प्रासाद ।
 खर्गसमो मंडे आवास । दिवस विचारौ ईंढोषढो । तत
 खिण देवल ऊपर चढो ॥३६॥ शुभ लगन शुभ वेलावास
 पवासण बैठा ओपास । सहिमा मोटी मेरुसमान । एकल
 मिलवगने रहै वान ॥ ३७ ॥ वात पुराणी में सांभली ।
 तवन मांहि सूधौ सांकली । गोठौ तणा गोतरौया अठै
 याव करौने परने पठै ॥३८॥ (दूहा) ॥ विघन विद्धारण
 यक्ष जगि । तेहनो अकल सहप । प्रीत करै औसंधने ।
 देखांझ निजरूप ॥ ३९ ॥ गिरओ गौडौ पासजिन । आपै
 अरथभंजार । सानिध करै औसंधने । आस्था पूरणहार ॥
 ४० ॥ नील पलाणै नीलहय । नीलो थड असवार । मारग
 चूकामानवी । वाट दिखावण हार ॥ ४१ ॥ (ढाल) ॥
 वरण अढार तणो लहै भोग । विघन निवारै टालै रोग ।
 पवित थड समरै जे जाप । टालै सगला पाप संताप ॥
 ४२ ॥ निरधननइ धरि धन नो सूत । आपै अपुलीयाने
 पुव । कायरने सुरापण धरै । पार उतारै लखौ वरै
 ॥ ४३ ॥ दो भागोने दै सोभाग । पग विह्वलाने आपै पग
 ठामनहीं तेहने दौ ठाम । मन वंछित पूरै अभिराम ।
 ॥ ४४ ॥ निरघास्या ने दौ आधार । भवसावर ऊतारै
 पार । आरतोचनी आरत भंग । धरै ध्यान ते लहै
 सुरंग ॥ ४५ ॥ समस्यां साद दीयै यक्ष राज । तेहना मोटा

अथै दिवाज । बुद्धि हीरणे बुद्धि प्रकास । गूंगाने द्यौवचन
 विलास ॥४६॥ दुखियांने सुखनो दातार । भय भंजन रंजन
 अवतार । बंधन तूटै वेडी तणा । श्रीपार्श्वनाम अक्षर सम
 रणा ॥४७॥ (दूहा) श्रीपार्श्व नाम अक्षर जपै । विश्वानर
 विकराल । हस्त यूथ दूरेटलै । दुद्धरसीह सियाल ॥४८॥
 चोर तणा भयचकवै । विष अमृत उडकार । विषधरनो
 विष जतरै । संग्रामं जयजयकार ॥४९॥ रोग सोग दालिद्र
 दुख । दोहग दूर पुलाय । परमेसर श्री पासनो । महिमा
 मन्त्र जपाय ॥५०॥ ॥ॐ॥ (कडखानीचाल) २ ॥ॐ॥ उंजितुं
 उंजितुं उंज उपसम धरौ । ॐ ह्रीं श्रीं श्रीपार्श्व अक्षर जप
 तै ॥ भतने प्रेत जोटिंग व्यंतरपुरा उपसमै । बार इकवौस
 गुणंतै ॥५१॥ (उं०) दुद्धरा रोग सोगा जरा जंतने । ताव
 एकांतरा दुत्तपतैं । गर्भबंधन ब्रणं सर्पविघ्नू विषं । चालि
 का बालमेवा ऊखंतै ॥५२॥ (उं०) साइणी दाइणी रोहणी
 रंकणी । फोटका मोटका दोष जंतैं । दाढ उंदरतणी को
 ल नोला तणी । खान सौयाल विकरालदंतैं ॥५३॥ (उं०)
 धरणेंद्र पदमावती समरसोभावती । वाट आषाढ अष्टवी
 अष्टतै । लखमो लोडुंमिलै सुजस वेलावलै । सयल आस्था
 फलै मन हसंतैं ॥५४॥ (उं०) अष्टमहाभय हरै कान पौडा
 टलै । जतरै सूल सीसगभणतैं । वदत वरप्रोतसुं प्रीति
 विमला प्रभू । श्रीपास जिण नाम अभिराम मंतै ॥५५॥
 उंजितु ॥ ॐ ॥ इति श्रीगोपी पार्श्वनाथ जी द्वादश स्तवन
 समाप्तम् ॥ॐ॥ इति पोषमास पर्वणाधिकारः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ माघ मास मध्ये पर्वोधिकार लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ माघ महिने में मितौ माघ बदि १३ (सो) मेरु तेरस नाम से पर्व प्रसिद्ध है । (इस दिन) श्रीकृष्णभदेव स्वामीको निर्वाण कल्याणक है । (इसीसे) भगवंत माहा राज इसदिन कों उत्तम कहा । (इस दिन) चौविहार उपवास करै । रत्नामई पांच मेरु भगवानकी आगे चढावै । बीचमें १ बटो मेरु । चारुं दिस ठोटा मेरु । एसे पांचमेरु चढावै । ऐसी सक्ति नहोय (तो) सोनेके । चांदीके (वा) दूतके । मेरु करके चढावै । आगे चारुं दिश तरफ चार नंदावर्त्त करै । अष्टप्रकारो । सतर भेदो । पूजा पढायके । अष्ट द्रव्यसे पूजा करै ॥ॐ॥ पीठे । १ । श्रीकृष्णभदेव स्वामी पारंगताय नमः ॥ इसी पदको दो हजार गुणनो करै । और जो कोई तेरसके दिन पोसह करै (तो) पूजादिक सब विधि पारणके दिन करै । अतिथि संविभाग करके पारणो करै । इसी विध संयुक्त १३ तेरै बरस (अथवा) १३ तेरै मास तपस्या करै । पीठे शक्ति माफक बज्जत उद्युव से उद्यापन करै । तीर्थों की जावा करै । साहमी बज्जल करै ॥ इहां दृष्टांत कहतेहैं ॥ (जैसे) अयोध्या नगरीमें । अनन्तवीर्य राजा के पुत्र । पिंगल राय कुमर । गांगिल मुनीके पास । इस पर्वका अधिकार सुणके । तपस्या करी । तपस्याके करनेसे । सब रोग दूर जये । तपस्या पूर्ण होनेसे । तेरै १३ मंदर बनवाया १३ । रत्न मई । सुवर्ण मई । रूपैमई । प्रतिमा स्थापन करी ॥ १३ बेर संघ सहत तीर्थों की जावा करी । तेरै बेर साहमी बज्जल

किया । बद्धत प्रकारसे ज्ञान भक्ति करी । अंतमें सहसेन कुमरकों राज्य देके । श्रीसुव्रताचार्य समीपै दिक्षाग्रहण करी । अनुक्रमे चवद्वै पूर्वकों पढके । सब कर्मकों जय करके । अनन्त सुखकों प्राप्त हुवा । इसी का विस्तार संवन्ध । मेरु तेरसका बखाना सुणने से मालुम होगा । जो भव्य जीव इस पर्व की विधि संयुक्त सेवन करेंगे । (सो) इस भवमें परभवमें अनेक सुखकों प्राप्त होंगे ॥ॐ॥ इति माघ मास पर्व्याधिकारः ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ फाल्गुन मास मध्ये पर्व्याधिकार लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ फाल्गुन महिने में मितौ फाल्गुन सुद १४ (सो) तीसरै चौमासै की चौदस नामसे पर्व प्रसिद्ध है । इस दिन को सब कर्त्तव्य आसाठ चौमासै हुल्य करै । सो पूर्वे लिख्यो है ॥ ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ इहां विशेषहोली को अधिकार लिखते हैं ॥ॐ॥ अमण भगवंत श्रीमहावीर स्वामी वारै मासमें ६ ठ मोट का पर्व कहा । ३ तीन चौमासा । २ दो उली । १ पर्युषणा एवं ६ । (जिसमें) २ उली । १ पर्युषणा । यह ३ पर्व के अद्वाइ महोत्सवतो सब ठिकाणें भव्य जीव करते हैं । अर कार्तिक चौमासैके उत्सव प्राये बद्धत ठिकाणें होता है । पर कलकत्तै जैसा महोत्सव कोई ठिकाणें देखा नहीं । और फाल्गुन चौमासैके उत्सव सुर्शिदावादमें अज्ञा होता है । पर कोई महोत्सव में आज्ञाविरुद्ध जो काम होय (सो) प्रशंसनीक नहीं । एकतो भगवंतकी समोसरणके साथ ।

आज कालके। कई अमौर लोक। धूपकै ढरसें। खेहके ढरसें। आपतो जाते नहीं (निकेवल) दो चार असमज पुरुषोंने भेज देते हैं। पीठे बेपुरुष मदोन्मत्त हुए थके। कूदतां नाचतां भागतां। समवसरणकों उठाला देते ले जाते हैं। उसमें जितनी आसातना होती है। जितनो कर्मबंधता है। उसका भागौ हम नहीं ॥ भगवंत को धर्म विनय मूल १। दया मूल २। चारित्र्य मूल ३ है। (इस से) धन्य है। जिसके माता पिता (सो) विनय विवेकसंयुक्त शुद्ध भावसे। सब धर्मकार्य करके धर्मको उद्योत करै है। उसी पुरुषोंको नमस्कार है। उसी महोद्भवकी प्रशंसा है। (इससे) आत्माधी धर्मज्ञ पुरुष है (सोतो) शेषका चौमा सा पर्व जानके। सब ठिकाणें। भगवंतकै धर्मको उद्योत करते थके। शुभ ध्यानरूप अग्नीसें (अष्टकर्म रूपी) काट कों जलाके होली करते हैं। पीठे सुबोध जलसें स्नान करके अत्यन्त सुन्दरता कों प्राप्त होते हैं ॥ अब द्रव्य भावै दो प्रकारसें होलीके अधिकार कहणें को इष्टाये (प्रथम) द्रव्य होलीके अधिकार लिखते हैं ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ इस फाल्गुण मासमें चौदस पूर्णमासी के दिन जो अज्ञानो जौव विवेकसें विकल हुए थके। नीच जातके परंपराकों प्राप्त हुए थके। श्री जिनधर्मसें विकल हुए थके। लक्षण ठाणादिक जलायके अग्निमई द्रव्य होलि का करै है। महा उत्तम चौमासै पर्वका विराधन करै है। (दूसरे दिन) मलसुखादिकसें क्रीडा करै है। खोटा वचन बोले है। रासभ माये चटै है। अनेक जीवांको दुख

उत्पादन करै है। ऐसे जीव शुद्ध बीतराग देवकी आग्या
 ठोढ़के। भांन भरना के कुल परंपरा कों प्राप्त होते है
 मिष्टान्न भोजनका खाणा ठोढ़के। बिष्टाको भोजन करते
 हैं। दूध का पीणा ठोढ़के। जानते थके पिसाब पीते हैं।
 (ऐसे पुरुष) निकेवल कर्मोंके बंध सधन करके। नीच
 गतिकों उपार्जन करते हैं। अनर्थदंष्ट्रसे अनन्त भव संसा
 रकी स्थिति बांधते हैं। (इस वास्ते) आत्मार्यों भव्यजीवां
 कों। इस माफक। द्रव्य होली करनी उचित नहिं। (निके
 वल) भाव होली करनी उचित है ॥ बसंतके स्तवन बोलै।
 राखी जागण करावै। भगवान के मंदरमें पूजा करावै।
 महोत्सव निकालै। नाना प्रकारके नाटक करै। साहमी
 बल्लुल करै। साधमी भाई आपसमें नाना प्रकारकी क्रीड़ा
 करै। (आगै) राजा लोकबी बसंत षट्पु आने से सज्जन सं
 बंधी साथ। नाना प्रकारके। जल। चंदन। केसर। अनौर।
 गुलाल। इत्यादिकसे क्रीड़ाकरौ (सोतो) फेरबौ सालोंमें
 देखते हैं। पर यह मलमुवादिकसे खेलना। होली जला
 नी। पादमाण खाणा। भांन चेष्टा करनी। अपने धर्मकी
 मर्यादा। अपने कुलकी मर्यादा। सब ठोढ़के। भांन
 भरनाके गीदी बैठना। भांन भरनाके कुलकी मर्यादा
 करनी। ऐसी क्रीड़ा उत्तम पुरुषोंके (अर) जिनधर्म वाले
 भव्य जीवों के। कोई ठिकाण करनी कही नहीं। यह
 क्रीड़ा निकेवल महामिथ्यात्वो नीच पुरुषोंने चलाई ही।
 उसी पुरुषोंके देखादेख प्राये अज्ञानी जीव सबकोई कर
 ने कों लग गए। (देखो बड़ा आश्चर्य है)। जब मंदरजीमें

पूजादिक महोत्सवका काम होता है। उस बखत बज्जतकों फुरसत न होती है। (और जो कोई आते हैं)। उषोंकों स्वाविया होने में। अगाप्नो नाटक करने में। बप्नो लज्जा मालुम होती है। (अर होलीके दिन) माता पिता भाई वैन सबको लज्जा ठोप्नके। बज्जत दिल में खुसी होके पागलके माफक। उपानत खाते फिरते हैं। मन आवै ज्युं बोलते हैं। कोई बेश्यादिक का नाटक करायकै हज्जार बगसीस कर देते हैं। मनमें जानें हमने बप्ना नांव किया पर अहो भाइयो। इसमें तुमारा कुठ नाम नहीं है। निकेवल महा असुभ कर्म पैदा होते हैं। तुमारा कल्याण जवई होगा। ऐसी उमंगसें सब को लज्जा ठोप्न के। भगवान का उत्सव करो। रात्री जागरण करो। नाटक करो। धर्मका उद्योत करो। (इसी तरै) होली खेलो (सो) तुमारा इह भवबौ सुधरेगे। परभवबौ सुधरेगे। यह द्रव्य भावै दोनुं होलीका यथावस्थित स्वरूप लिखा है। इसमें आत्मार्यौ धर्मज्ञ पुरष तो देख करके प्रसन्न होंगे। यह खोटं मारग को बंध करने की प्ररूपणा रखेगे। (अर जो) महामूर्ख अज्ञानी जीव होंगे (सो) अपने खेलनेके वास्ते। सबी बातकोंबो कुयुक्ति लगायके ऊठ ठहरावेंगे। महारोस धारण करेंगे। (जैसे) कोईके पिताकों गाली देनेसें रोस उत्पन्न होय (इसी तरै) यह भद्र बंष्टा को निंदना देखकै महारोस धारण करेंगे। (अर जो) मध्यस्थ जीव होंगे (सो) ऐसा बोलेंगे। यह बात सच है। किसका पर्व है। किसका खेलना है। निकेवल

इसमें अनर्थ दंष्ट्र लगता है। पर हम इकेला क्या करें। सब भाइ बंध को खेलते देखके। हमसे रहा जाता नहीं। इससे खेलते हैं। (पर) यह घथा बंध होयतो अच्छी है। (इसो से) अहो देवानुप्रियो। सब ठिकाणें यह नीच खेल को छोड़को। उत्तम खेल खेलनेकी प्रवर्त्तना करो। जिस से तुमारा तप तेज सदा बढता रहै। सदा आनन्द रहै। यह बारै मास के सब कर्त्तव्य। हमने हमारो बुद्धिसे न लिखा है। 'किंतु' प्राचीन आचार्योंके व्याख्यान की पद्धति देखके। सब बालजन के उपगारको शुद्ध भाषामें प्रगट किये हैं (इसमें) आगम बिबद्ध उठो अब को कहनेमें आयो होय (तो) विकरण सुद्धे मिथ्यामि दृक्कष्ट देते हैं। और नीच कर्मके बंध छोड़ानेको। कठोर वचनबोला है (सो) बाचके। गुणको ग्रहण करना। पर रोस धारण न करना। हमारै तो शुद्ध नवकार मन्त्र गुणने वाले है (सो सब) परम मित्र है। सबके तप तेज बढते देखके हमारा चित्तमें परम आनंद होता है। और सब जीवा जोनिसे बेर बेर खमाते हैं ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ खमिय खमाविय में खमिय। सबह जीव निकाय। सिद्धह साख आलोयण। मज्झह बैर नभाय। सबे जीवा कम्मवसु। चवदह राज भमंत। तेमें सब खमाविआ। मज्झवितेह खमंत ॥ॐ॥ इति फाल्गुनमास पर्व्याधिकारः ॥

॥ॐ॥ अथ होली खेलनके विचार स्तवन लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (रागधमाल) ॥ॐ॥ होरी खेलियै नरबजरन

ऐ सोदाव । (हो०) दयामिठाई अति भलीरे । तपमेवा पर
घान । सील अधाणो अति भलौ (वारि) । संयम नागर
पान । (हो०) ॥१॥ लेखा मादल भाव फफरे । क्रोध खान
दोय ताल । पांच सुमतको अरगजो (वारी) । नवतत्व लेज
गुलाल । (हो०) ॥२॥ सुमता केसर घोलीयेरे । दसवाको
ठिरकाव । ग्यान पिचरको पकरकै (वारी) । सुगत वधू चिंत
लाय । (हो०) ॥३॥ ऐसा साज वनायकैरे । ऋषभदेव गुण
गाय । श्रीजिनचंद इम खेलतां । (वारी) । भवभव पातिक
जाय । (हो०) ॥४॥ इति पदम् ॥॥॥॥ — ॥॥॥॥

॥॥॥॥ (राग वसंत होरी तालयत्) ॥॥॥॥

॥॥॥॥ जय बोलोरे पासजिनेसरकी । (ज०) । मस्तक
सुगटसोहै मनमोहन । अंगीयां सोहै केसरकी । (जै०)
॥ १ ॥ विभुवन ज्योति अखंडित तनकी । स्याम घटा जैसी
जलधरकी । (जै०) ॥ २ ॥ बालपणमें अद्भुत ग्यानसुं ।
करणा कीधी विषधरकी । (जै०) ॥ ३ ॥ कमठ उनाय
वायज्युं वादल । जीतकरी अपने धरकी । (जै०) ॥४॥
मात वामा उयरे जिनजायो । राणी अश्वसेन नरेसरकी
(जै०) ॥५॥ आठ करम दल सबल खपाए । अणि चढा जे
शिवपुरको । (जै०) ॥६॥ कहै जिनचंद देरे प्रभु पारस ।
जैसो ठाया सुर तसकी (जै०) ॥७॥ इति पदं ॥॥॥॥॥॥॥॥

॥॥॥॥ (पुनः वसन्त । होरी) ॥॥॥॥ .

॥॥॥॥ मधुवनमें जाय मची होरी । (म०) । ग्यान
गुलाल अवीर उनावो । सुमता केसर रंमघोली । (म०)
॥ १ ॥ अस्त रूप धरम जिनवरकौ । सुदृढमा कहै कर

जोनी । (म०) ॥ २ ॥ इति पदं ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ (पुनः वसन्त होरी) ॥३॥

॥३॥ यादव मनमेरो हरलीयो रे । (या०) । संजम
दूती कान लगी जब । सिवनारी पर चितदीयो रे । (या०)
॥ १ ॥ तोरणयी रथ फेर चलेहो । नवभव नेह अलग
कीयो रे (या०) ॥३॥ मोह ठोठ गिरनार सिधाए । नेमि
जिणंदनें कहा कीयोरे । (या०) ॥ ३ ॥ तुमहो तीन भुवनको
साहिब । सुरनर कहै तुमे चिरंजीयोरे । (या०) ॥४॥ वार
वार मेरी वंदना जयज्यो । चंद कहै मनहरखीयो रे ।
(या०) ॥५॥ इति पदं ॥३॥४॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ (पुनः वसन्त होरी) ॥३॥

॥३॥ इक सुणलै नाथ अरज मेरी (इ०) ॥ १ ॥ इह
संसार गहरतर सिंधु । भमर पतत जिहां भवफेरी (इ०)
॥ २ ॥ क्रोधादिक बज्र मगर मज्ज है । ग्रहतु जंत नकरत
देरी । (इ०) ॥ ३ ॥ ऐसे जलधर पारकरो तौ । तारण
तरण विरुदतेरी । (इ०) ॥४॥ धरम जिनेसर जगपरमेसर ।
दूरकरौ दुखको बेरी । (इ०) ॥५॥ परम जमागुण दायक
लायक । अनुपम कीरति जगतेरी । (इ०) ॥६॥ इति पदं ॥

॥३॥ (पुनः होरी) ॥३॥

॥३॥ सांवरो सुखदाई जाकी ठवि वरणि न जाई ।
(आंकनी) । श्रीअश्वसेन वाभानन्दन की । कीरति निभुवन
ठाई । समेत सिखर गिर मण्डन प्रभु को । देख दरस हर
खाई । हृदय मेरो अति जलसाई (सांव०) ॥१॥ आज हमा
है सुरतर प्रगद्यो । आज आनन्द बघाई । तीन भुवन को

नायक निरख्यो । प्रगटी पूर्व पुण्याई । सफल मेरो जनम
कहाई (सां०) ॥२॥ प्रभुके सरस दरस विन पाये । भव भव
भटखोमें माई । अब तेरो चरण शरण चित चाहत ।
वाल कहै गुण गाई । प्रभुजी सेः लगन लगाई (सां०) ॥३॥
इति पदम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (पुनः रागिणी वसन्त) ॥ ॥

॥ ॥ नेना हरखाइ । आज तेरी मूरत निरखी (ने०)
भव भव सज्जित पाप करम सब । देखत दूर पुलाई । सु
सति वधारण कुमलि विदारण । ज्ञान विमल उलसाइ
(आज०) ॥ १ ॥ वामानन्दन अतिठवि सुन्दर । सहिमा
वरणी नजाई । दीन दयाल दया कर दीजै । आनन्दहरख
सवाइ (आ०) ॥२॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (पुनः होरी) ॥ ॥

॥ ॥ मनमोहन गजगतकी गामनी । आज चली
गिरनार कामिनी ॥ (म०) (आंकली) ॥ सुन्दर रूप वनाय
सखी सब । सिखरसेल जेसे चमके दामनी (म०) ॥१॥ नेम
प्रभुको व्याह मनायो । मोसे प्रीत लगाइ भामनी ॥ (म०)
तोरण आय चले मोह डोली । कौन चक मोपे काढी भा
मनी ॥ (म०) ॥२॥ मेन तजूंगो नव भव कैरी । प्रीत बनी
जैसी इंदु दामनी (म०) ॥३॥ राजुल पहली प्रीतम सेती ।
वाल कहै भइ सुगत भामनी (मन०) ॥४॥ इति पदम् ॥ ॥

॥ ॥ (पुनः होरी) ॥ ॥

॥ ॥ रङ्ग लग्यो गुरु ज्ञान । होरी चेतन खेलै ।
शील सुरङ्गी चीर रङ्गाये । पहिरै आप सुजान (हो०) ॥

पर नन्दिर तज अविचल लीजै । धर्म दया धर ध्यान ॥
 (हो०) ॥ हिल मिल आप परमरस चाखे । सुमत सखी
 पहिचान (हो०) ज्ञान गुलाल लाल रङ्ग लागे । सोमै अद
 भुत वान (हो०) कुमत अनौर उजाय जगतमें । बैठे शिव
 पुर यान (हो०) अनुभव राग मगन गुण गावै । तप जप
 सुन्दर तान (हो०) ऐसा खेल भविक जन धारै । वंठित
 पावै दान (हो०) इति पदम् ॥ ३३ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (पुनः होरी ताल बत्) ॥ ॥

॥ ॥ चिदानन्द खेलै फाग । हो हो होरी आई ।
 जन मृदङ्ग बजे तन मांहि । गावत आगम राग (हो०) ॥
 ज्ञान गुलाल सदा रङ्ग लागे । खेलत सुमत सुहाग (हो०)
 समकित केसर चौर रङ्गाछ । पहिरो मन बेराग (हो०) ॥
 लख चौराशी रामत ठांती । चारु गत सें भाग (हो०) ॥
 अविचल सुख पञ्चम गत पावै । योग बतन कर जाग ॥
 (हो०) ऐसा खेल भविक जन धारै । पावै भव दधि पार
 (हो०) । चेतनता सुष होय जगत में । समकित के रङ्ग
 लाग (हो०) ॥ ३४ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (पुनः होरी) ॥ ॥

॥ ॥ होरी आई मेरो मन भयो प्रसन प्रसन भयो
 प्रसन न न न हे (हो०) । ब्रज वनिता मिल नेम कुमर सङ्ग ।
 फाग रमत हियै हसन हसन हसनन ननहे (हो०) ॥ १ ॥
 बाजे तैताल मृदङ्ग जांऊ मफ । वीणा कौ धुनि जिम मेघ
 गरजन गरजन गरजन न ननहे (हो०) ॥ २ ॥ उगत गुलाल
 लाल भए बादल । हरि हलधर हियै हरखन हरखन हर

खन न ननहे (हो०) ॥ ३ ॥ सबल आधार चरण जिनजौको
सेवक कों नित दीजीयै दरशन दरशन दरशन न न नहे
(हो०) ॥४॥ इति पदम् ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (पुनः होरी) ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ होरी खेलो नेमसं धाय धाय । दुरजन की
लाज मेरो करै रे बलाय (हो०) ॥ ज्ञान गुलाल अबीर उ
ढावो । जसां करो रङ्ग लाय लाय (हु०हो०) ॥१॥ शील
संजम व्रत पान मिठाई । ध्यान धरुङ्गी में गाय गाय
(हु०हो०) ॥ २ ॥ अष्ट कर्म की खेह उढावो । ज्ञान हियेमें
लाय लाय (हु०हो०) ॥३॥ जगत चन्द की अरज बौनती ।
शरण गहीमें तेरी भाय २ (हु०हो०) ॥४॥ इति पदम् ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (पुनः होरी) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ मेरै षट्को गगरिया रङ्गसें भरी । सिव पुरकी
वात पूतुं कबकी खरौ । (मे०) परम जोत प्रभु सिद्धिसिला
पर । परमात्म निज ध्यान धरी । (सि०) ॥१॥ मोहन रङ्ग
भरो रङ्ग सिवपुर । अजर अमर पद सुखकरौ (सि०) ॥२॥
॥ॐ॥ इति पदम् । ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (पुनः होरी) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ मेनें देखी अनोखी होरी रे (मे०) सहसा
वनकी कुंजगलिनमें । अनुपम सोर मच्यो रौ (अ०) ॥१॥
यादवपति औनेमकुमरजो । सुमतासखी मिल गोरी (अ०)
॥२॥ सुमता केसर भर पिचकारो । मारत है वर जोरो ॥
(अ०) ॥३॥ ज्ञानगुलाल उटै अतिभारी । अबीर उटै भर
ऊरी (अ०) ॥४॥ कपूर कहै प्रभु मोकुं खेलावो । अरज

सुणौ इक मोरो (अ०) ॥५॥ इति पदम् ।

॥३॥ मङ्गल ॥३॥

॥३॥ मङ्गल राजै गिरनार । नेम पद मङ्गल है देवा०
मङ्गल राजिमतो पद पङ्गल । मङ्गल रह नेमि राय (ने०)
मङ्गल गणपति मङ्गल पाठक । सब तपसी विचसार (ने०)
मङ्गल धन धन्ना सुनि नायक । मङ्गल सब अन गार (ने०)
जय जय खेम कुशल गुरु जंपै । आनन्द धन अवतार
(ने०) । इति पदम् ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ मंगल कलश ॥३॥

॥३॥ इस मास द्वादश मध्य जे सङ्ग पर्व सेवन कार
नें । सङ्ग बालजन उपगार कारन शुद्ध भाषा सारनें ॥
संबत् रसानलनंदवसुधा भाद्र शित एकादशी । गुरु गन्ध
खरतर किलकिला पुर मोहन भाषा उपदिशी ॥ १ ॥ ॥३॥
इति द्वादशमास पर्वीधिकारः ॥३॥ १२ ॥ सं १६३६ ।

॥३॥ अथ द्वादश मास मध्ये प्रसिद्ध पर्वीधिकार
कथनानंतरं । सांप्रति मखिलजिन पंचकल्याणक स्वरूप
सुच्यते ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ जिस मासमें जितने दिन भगवंतके कल्याणक
केहै । सो सब भव्यजीवों के सेवन करने योग्य है । पर
कीण तिथकों क्या कल्याण कहै । सो जाण्या विना से
वन कर सकते नहीं । (और विशेष में) पंच कल्याणक
तपस्या करनेवाले भव्यजीवोंके अवश्य पंच कल्याणक
टीप गुणने विना काम चलता नहीं । इसीसे गुणनो करने

માપક વિધિ પ્રપાકસેં પંચ કલ્યાણક ટોપ સિંચતે હેં ॥

॥❧॥ અથ પંચ કલ્યાણક ટોપલિ ॥❧॥

(કાર્તિક કાષ્ણપક્ષે) ॥૫॥

(કાર્તિક શુક્લપક્ષે) ॥૨॥

- ૫ । ઓસંભવનાયજી સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩ । ઓસુવિધિનાયજી સર્વજ્ઞાય ॥
 ૧૨ । ઓપદ્મપ્રભજી અર્હતે નમઃ ૧૨ । ઓઅરનાયજી સર્વજ્ઞાય ॥
 ૧૨ । ઓનેમિનાયજી પરમેષ્ઠિ ॥ (માર્ગશૌર્ય કાષ્ણપક્ષે) ॥૬॥
 ૧૩ । ઓપદ્મપ્રભજી નાથાય ॥ ૧૦ । ઓઅરનાયજી અર્હતે નમઃ ॥
 ૩૦ । ઓવર્દ્ધમાનજી પારંગતાય ॥ ૧૦ । ઓઅરનાયજી પારંગતાય ॥

(માર્ગશૌર્ય શુક્લપક્ષે) ॥૪॥

૧૧ । ઓઅરનાયજી નાથાય ॥

- ૫ । ઓસુવિધિનાયજી અર્હતે ॥ ૧૧ । ઓમસ્તિનાયજી અર્હતે ॥
 ૬ । ઓસુવિધિનાયજી નાથાય ॥ ૧૧ । ઓમસ્તિનાયજી નાથાય ॥
 ૧૦ । ઓવર્દ્ધમાનજી નાથાય નમઃ ॥ ૧૧ । ઓમસ્તિનાયજી સર્વજ્ઞા ॥
 ૧૧ । ઓપદ્મપ્રભજી પારંગતાય ॥ ૧૧ । ઓનેમિનાયજી સર્વજ્ઞાય ॥

(પોષ કાષ્ણપક્ષે) ॥૫॥

૧૪ । ઓસંભવનાયજી અર્હતે ॥

- ૧૦ । ઓપાર્શ્વનાયજી અર્હતે ॥ ૧૫ । ઓસંભવનાયજી નાથાય ॥
 ૧૧ । ઓપાર્શ્વનાયજી નાથાય ॥ (પોષ શુક્લપક્ષે) ॥૫॥
 ૧૨ । ઓચંદ્રપ્રભજી અર્હતે નમઃ ૬ । ઓવિમલનાયજી સર્વ ॥
 ૧૩ । ઓચંદ્રપ્રભજી નાથાય ॥ ૬ । ઓશાન્તિનાયજી સર્વ ॥
 ૧૪ । ઓશીતલનાયજી સર્વજ્ઞા ॥ ૧૧ । ઓઅજિતનાયજી સર્વજ્ઞા ॥

(માઘ કાષ્ણપક્ષે) ॥૫॥

૧૪ । ઓઅમિનંદનજી સર્વજ્ઞા ॥

- ૬ । ઓપદ્મપ્રભજી પરમેષ્ઠિને ॥ ૧૫ । ઓધર્મનાયજી સર્વજ્ઞા ॥
 ૧૨ । ઓશીતલનાયજી અર્હ ॥ (માઘ શુક્લપક્ષે) ॥૬॥
 ૧૨ । ઓશીતલનાયજી નાથાય ॥ ૨ । ઓઅમિનંદનજી અર્હતે ॥
 ૧૩ । ઓઋપમદેવજી પારંગતા ॥ ૨ । ઓવાસુપુજ્યજી સર્વજ્ઞાય ॥
 ૩૦ । ઓત્રેયાંસજી સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩ । ઓવિમલનાયજી અર્હતે ॥

(પ્રાસુગુન કૃષ્ણપદ્મે) ॥૧૦॥ ૩ । ઓઘર્મનાથજી અર્હતે૦ ।

૬ । ઓસુપાર્શ્વનાથજી સર્વજ્ઞાય૦ । ૪ । ઓવિમલનાથજી નાથાય૦ ।

૭ । ઓસુપાર્શ્વનાથજી પારંગ૦ । ૮ । ઓઅજિતનાથજી અર્હતેનમઃ ।

૭ । ઓચન્દ્રપ્રભજી સર્વજ્ઞાય૦ । ૯ । ઓઅજિતનાથજી નાથાય૦ ।

૮ । ઓસુવિધિનાથજી પરમેષ્ઠિ૦ । ૧૨ । ઓઅભિનન્દનજી નાથાય૦ ।

૧૧ । ઓઋષભદેવજી સર્વજ્ઞાય૦ । ૧૩ । ઓઘર્મનાથજી નાથાય૦ ।

૧૨ । ઓઅેયાસજી અર્હતે નમઃ । (પ્રાસુગુન શુક્લપદ્મે) ॥૫॥

૧૨ । ઓમુનિસુવ્રતજી સર્વજ્ઞા૦ । ૨ । ઓઅરનાથજી પરમેષ્ઠિને૦ ।

૧૩ । ઓઅેયાસજી નાથાય૦ । ૪ । ઓમહિનાથજી પરમેષ્ઠિ૦ ।

૧૪ । ઓવાસુપૂજ્યજી અર્હતે નમઃ । ૮ । ઓસંભવનાથજી પરમેષ્ઠિ૦ ।

૩૦ । ઓવાસુપૂજ્યજી નાથાય૦ । ૧૨ । ઓમહિનાથજી પારંગતા૦ ।

(ચૈલ કૃષ્ણપદ્મે) ॥૫॥

૧૨ । ઓમુનિસુવ્રતજી નાથાય૦ ।

૪ । ઓસુપાર્શ્વનાથજી પરમેષ્ઠિ૦ । (ચૈલ શુક્લપદ્મે) ॥૮॥

૪ । ઓપાર્શ્વનાથજી સર્વજ્ઞાય૦ । ૩ । ઓકુંથનાથજી સર્વજ્ઞાય૦ ।

૫ । ઓચન્દ્રપ્રભજી પરમેષ્ઠિને૦ । ૫ । ઓઅજિતનાથજી પારંગ૦ ।

૮ । ઓઆદિનાથજી અર્હતે૦ । ૫ । ઓસંભવનાથજી પારંગ૦ ।

૮ । ઓઆદિનાથજી નાથા૦ । ૫ । ઓઅનંતનાથજી પારંગ૦ ।

(વૈશાખ કૃષ્ણપદ્મે) ॥૯॥

૬ । ઓસુમતિનાથજી પારંગ૦ ।

૧ । કુંથનાથજી પારંગતાય૦ । ૧૧ । ઓસુમતિનાથજી સર્વજ્ઞા૦ ।

૨ । ઓશીતલનાથજી પારંગ૦ । ૧૩ । ઓવર્હમાનજી અર્હતે૦ ।

૫ । ઓકુંથનાથજી નાથાય૦ । ૧૫ । ઓપદ્મપ્રભજી સર્વજ્ઞાય૦ ।

૬ । ઓશીતલનાથજી પરમેષ્ઠિને૦ । (વૈશાખશુક્લપદ્મે) ॥૮॥

૧૦ । ઓનમિનાથજી પારંગ૦ । ૪ । ઓઅભિનન્દનજી પરમે૦ ।

૧૩ । ઓઅનન્તનાથજી અર્હતે૦ । ૭ । ઓઘર્મનાથજી પરમેષ્ઠિ૦ ।

૧૪ । ઓઅનન્તનાથજી નાથા૦ । ૮ । ઓઅભિનન્દનજી પારંગ૦ ।

૧૪ । ઓઅનન્તનાથજી સર્વ૦ । ૮ । ઓસુમતિનાથજી અર્હતે૦ ।

- १४ । ओकुंघनायजी अर्हते० । १० । श्रीवर्द्धमानजी सर्वज्ञाय० ।
 (ज्येष्ठ द्वापरापक्षे) ॥६॥ १२ । श्रीविमलनाथजी पर० ।
 ६ । श्रीशेषांसजी परमेष्टि० । १३ । श्रीअजितनाथजी पर० ।
 ८ । श्रीसुनिखतजी अर्हते० । (ज्येष्ठ शुक्लापक्षे) ॥८॥
 ९ । श्रीसुनिखतजी पारंग० । ५ । श्रीवर्द्धनाथजी पारंग० ।
 १३ । श्रीशान्तिनाथजी अर्हते० । ९ । श्रीवासुपूज्यजी परमेष्टिने० ।
 १३ । श्रीशान्तिनाथजी पारंग० । १२ । श्रीसुपार्श्वनाथजी अर्हते० ।
 १४ । श्रीशान्तिनाथजी नाथाय० । १३ । श्रीसुपार्श्वनाथजी नाथाय० ।
 (आषाढ द्वापरापक्षे) ॥३॥ (आषाढ शुक्लापक्षे) ॥३॥
 ४ । श्रीआदिनाथजी परमेष्टि० । ६ । श्रीवर्द्धमानजी परमेष्टि० ।
 ७ । श्रीविमलनाथजी पारंग० । ८ । श्रीनेमनाथजी पारंग० ।
 ९ । श्रीनमिनाथजी नाथाय० । १४ । श्रीवासुपूज्यजी पारंग० ।
 (आवण द्वापरापक्षे) ॥४॥ (आवण शुक्लापक्षे) ॥५॥
 ३ । श्रीशेषांसजी पारंगताय० । २ । श्रीसमन्तिनाथजी परमेष्टि० ।
 ७ । श्रीअनन्तनाथजी परमेष्टि० । ५ । श्रीनेमिनाथजी अर्हते नमः ।
 ८ । श्रीनमिनाथजी अर्हते नमः । ६ । श्रीनेमिनाथजी नाथाय० ।
 ९ । कुंघुनाथजी परमेष्टिने नमः । ८ । श्रीपार्श्वनाथजी पारंग० ।
 (भाद्रवा द्वापरापक्षे) ॥३॥ १५ । श्रीसुनिखतजी परमे० ।
 ७ । श्रीचन्द्रप्रभजी पारंगताय० । (भाद्रवा शुक्लापक्षे) ॥१॥
 ७ । श्रीशान्तिनाथजी परमे० । ९ । श्रीसुविधिनारायजी पारंग० ।
 ८ । श्रीसुपार्श्वनाथजी परमे० । (आश्विन शुक्लापक्षे) ॥१॥
 (आश्विन द्वापरापक्षे) ॥३॥ १५ । श्रीनेमिनाथजी परमेष्टि० ॥
 १३ । श्रीमहावीरजी गर्भाप० । ॥३॥ इति पञ्चकल्याणक संपूर्णम्
 ३० । श्रीनेमिनाथजी सर्वज्ञाय नमः । ॥३॥ गर्भापहार षट्सप्ततिः ॥
 ॥ ३॥ इति पञ्चकल्याणक संपूर्णम् ॥ ३॥

॥ॐ॥ अथ पञ्चकल्याणक विधिः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ प्रथम शुभ दिन शुभ घण्टौ गुरुकै पास । पञ्च
कल्याणक तप ग्रहण करै । उपवास (वा) आबिल (वा) एका
सणा दिक्कथे पञ्चकल्याण करै । तीन टंक देव बंदन कर ।
प्रतिक्रमणो करै । (जिस दिन) जो माहाराजको कल्याणक
होय । उसीको १००० गुणनो करै । और (पास) जिनेसर
जगति लोए० इत्यादि पञ्च कल्याणक भावगर्भित स्तवन
पठ (वा) सुणै । जहां भगवंत के कल्याणक भूमि होय ।
(उहां) वद्दा महोन्नवसे संघ सहित जावा करने कों जावै ।
विधिसंयुक्त यावा करै । और सब भगवंतोंकै पञ्च कल्या
णकको उन्नव करै । (जो) शक्ति न हो (तो) शासन के
अधिपति श्रीमहावीर स्वामी के षट् कल्याणकका उन्नव
जहर करै ॥ ॐ ॥ अब २३ भगवंत की अपेक्षाये पांच
ओवीर प्रभुकी अपेक्षाये षट् कल्याणक संक्षेप उन्नव
विधि लि० ॥ ॐ ॥ १ ॥ चवन कल्याणक कों (परमेष्टिने
नमः) कहियै (इस दिन) चवद खप्पादिक की पूजा करा
यकै । चवन कल्याणक को उन्नव करै । होरा चढावै ॥ १ ॥
॥ ॐ ॥ २ ॥ जन्म कल्याणक कों (अर्हते नमः) कहियै (इस
दिन) जलयावादि महोन्नव करकै । अष्टोत्तरी स्नातादिक
करावै । वस्त्र चढावै ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ दिक्षाकल्याणक को
(नाथाय नमः) कहियै (इस दिन) समोसरण निकाल । अ
शोक वृक्षादिकके नीचै स्थापन करकै । दिक्षाको उन्नव
करै । घृत गुग्गु वस्त्रादिक चढावै । शक्तिमाफक दान
देवै ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ केवल ग्यान कल्याणककों (सर्वज्ञाय

नमः) कहीयै । (इस दिन) समोसरणमें भगवंतकों स्थापन करकै । आठ प्रातिहार्य प्रगट करै । नाना प्रकारके उल्लव करै । बल्ल आभूषण चढावै । सपेद्गोला चढावै ॥ ४ ॥ ॐ ॥
॥ ५ ॥ निर्वाण कल्याणककों (पारंगताय नमः) कहीयै । (इस दिन) निर्वाण कल्याणक के भावमर्भित उल्लव करै लाट् चढावै ॥ ५ ॥ ॐ ॥ (और) ठूठा गर्भापहार कल्याणकका उल्लव करणा होय 'तो' चवण कल्याणकके उल्लव समान करै ॥ ६ ॥ (इसौ तरै) सब कल्याणकके उल्लव करै । तपस्या पूर्ण होखे से । पंचकल्याणक जौकी पूजा करावै । गुरु भक्ति करै । साहमौ बल्ल करै । (इत्यादिक) विधि संयुक्त यह तपस्या (जो) भव्य जीव करेगे (सो) अनन्त सुख को प्राप्त होगे ॥ इति पंचकल्याणक तपस्याधिकारः ॥

॥ ॐ ॥ अथ पञ्च वासैको स्तवन लिख्यते ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ सीमंधर करज्यो मया (एदेशो) ॥ ॐ ॥ जंबूद्वीप सोहामणो । दक्षिण भरत उदार । राजग्रहो नगरी भली । अलिका पुर अवतार ॥ १ ॥ (श्री) सुनिसुव्रत खामी जी । समरंता सुख थाय । मनवंडित फल पामौयै । दोहन दूर पुलाय ॥ २ ॥ (श्री०) राज करै तिहां राजियो । सुमित्र नरे सर नांम । पटराणी पद्मावती । सौलगुणै अभिराम ॥ ३ ॥ (श्री०) आवण ऊजल पंनमे । श्रीजिनवर हरिवंस । माता कुचि सरोवरे । अवतरौयो रायहंस । (श्री०) ॥ ४ ॥ जेठपढम पक्ष अष्टमौ । जायो श्री जिनराय ॥ जनम महोल्लव सुर करै । विभुवन हरख नमाय (श्री०) ॥ ५ ॥ सामल वरण सोहा

मणो । निरुपम रूपनिधान । जिनवर लंठन काठवो । वीस
 धनुष तनुमान (श्री०) ॥६॥ परणी नारप्रभावती । भोगपुरं
 दर साम । राजलीला सुखभोगवै । पूरै बंठित काम (श्री०)
 ॥७॥ तव लोगांतिक देवता । आवि जंमै जयकार । प्रभु जा
 गुणवदि वारसै । लौघो संजम भार (श्री०) ॥८॥ शुभ फा
 गुणवदि वारसै । मनधर निरमल ध्यान । चार करम प्रभु
 चूरिया । पास्यो केवलम्यान (श्री०) ॥९॥ (ढालं२) ॥१०॥
 सुखकारण भवियण (एहनौ) ॥११॥ ततखिण तिहां मि
 लिया चलिया सुरनर कोटि । प्रभुना पदप्रकज प्रणवै वे
 करजोति । बेकरजोती मल्लर ठोति समवसरण विरतंत ।
 माणक हेम रूपमय त्रिगुणो ठव तय जलकंत । सिंहासन
 बैठा तिहां स्वामी चौविह धर्मप्रकासै । बार परखदा
 वैठी आगलि सुणै मन उलहासै ॥१२॥ तपनें अधिकारै
 पखवासो तपसार । पट्टिवा थी कौजै पनरह तिथ जदार ।
 पनरह तिथि कौजै गुरु सुख लौजै जिस दिन ऊवै उप
 वास । सोसुनिमुप्रत नाम जपौजै वांटी देव उलास । तप
 जजमणै रजत पालणो सोवन पूतलीचंग । मोदक थाल
 देहरै मूंकी जिनवर सुख सुरंग ॥१३॥ तप करियै निर
 न्तर अऊरव दर्शनो जेम । मलबंठित केरा सुखपानी जै
 तेम । पुख मित परिवार परं अति वल्लभ भरतार । जस
 कोरत सोभाग वंदाई महियल महिमा जाण । परभव
 सुगति फल लहौयै एतपनें प्रमाण ॥१४॥ धिर थापी चतु
 विध संघ तणो अधिकार । अखवन्त प्रसुख नगरादि करि
 या विहार । विहारं करौ प्रतिबोवै खंदक पंचसयां परि

वार । कार्तिकसेठ जितसत्रु तुरंगम सुव्रतनाम कुमार ।
तोस सहस वरस आज्ञाखो पालै जग दया सार । औस
स्नेत सिखर परमेसर पुहता सुगति मज्जार ॥ १३ ॥ इम
पंच कल्याणक युणिया विभुवन ताय । सुनिसुव्रत स्वामी
वीसमो जिनवरराय । वीसमो जिनवरराय जगत गुरु भय
भंजण भगवंत । निराकार निरंजन निरूपम अजरामर
अरिहंत । औजिनचंद्र विनय शिरोमणि सकल चंद गणि
सीस । वाचक समय सुन्दर इम पभणै पूरो मनह जगोस
॥ १४ ॥ इति पखवासा स्तवन संपूर्णम् ॥ ५० ॥ ॥ ❧ ॥

॥ ❧ ॥ अथ पखवासा तपविधि लि० ॥ ❧ ॥

॥ ❧ ॥ प्रथम शुभ दिन गुरुको पास तप ग्रहण करके
सुद (१) पद्मिवासे । पूर्णमासी तक । इकसार पनरै उपवास
करै । जो शक्ति न हो (तो) प्रथम सुद पक्षकी पद्मवा १
द्वितीय सुद पक्षकी दूज २ (एसें) अबुक्रमसे पनरै सुद
पक्षमे तपस्या पूर्ण करै । औ सुनिसुव्रत स्वामीके पंच
कल्याणक भावगर्भित तवन पढै । गुरुको संयोग होय
(तो) गुरुको पास सुये ।

१ ॥ औसुनिसुव्रत स्वामी सर्वज्ञाय नमः ।

॥ ❧ ॥ इसीको (२०००) दो हजार गुणनो करै । और
तपस्या ग्रहण करनेकी (तथा) देवबंदनादिककी विधि । पूर्वे
खुलासा लिख दीनो है । उसी सुजव बिबेकी जीव सब
तपस्या की विधि करै । विधि संयुक्त करने से उत्तम फल
मिलता है ॥ ❧ ॥ इति पखवासा तप विधिः ॥ ❧ ॥

॥ॐ॥ अथ दस पञ्चखाण स्तवन लिख्यते ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (दूहाः) सिद्धारथ नन्दन नमूं । महावीर भग
वंत । विगट्टै वैठा जिनवरू । परषट् बारमिलंत ॥१॥ गणधर
गौतम तिण समें । पूत्रे ओजिनराय । दस पचखाणकिसा
कह्या । कोयां कवण फल थाय ॥२॥ ढाल ॥१॥ॐ॥ सीमंघर
करज्योमया (एदेशी) ॥ॐ॥ ओजिनवर इम उपदिसै । सांभल
गोयम खाम । दस पचखाण कियां थकां । लहोयै अवि
चल ठाम ॥ (श्री० ३) ॥ नवकारसी १ । बोजी पोरसी ॥२॥
साढ पोरसी ३ । पुरमड्ड ॥४॥ एकासण ५ । नौवी ६ । कही
एकलठाण ७ । देवड्डि ॥ (श्री० ४) ॥ दात ८ । आंबिल ९ ।
उपवास १० । हो ॥ एहो ज दस पचखाण । एहना फल
सुण गोयमा । जू जूवा करूं वखाण ॥ (श्री० ५) ॥ रतन
प्रभा १ । शर्कर प्रभा ॥२॥ वालुक ३ । तीजी जाण । पंक
प्रभा ४ । तिम घूम प्रभा ॥५॥ तम प्रभा ६ । तम तम ७ ।
ठाम । (श्री० ६) ॥ नरक सात कही एसहो । करम कठिन
करजोर । जीव करम वस ते सही । उपजै तिणहो ज ठोर
(श्री० ७) ॥ ठेदन भेदन ताप्पना । भूख बिषा बलिवास । रोम
रोम पौप्ता करै । परमाहम्मी तास (श्री० ८) ॥ रात दिवस
खेववेदना । तिलभर नहीं जिहां सुक्ख । कोया करम जे
भोगवै । पामें जीव बज्जुक्ख (श्री० ९) ॥ इकदिनरौ नवकार
सी । जे करै भावविशुद्ध । सो वरस नरकनो आछखो । दूर
करै ज्ञानबुद्धि (श्री० १०) ॥ नित्य करै नवकारसी । ते नर नर
क न जाय । नर है पाप बलि पाठला । निरमल होवैजी का
व (श्री०) ॥१॥ॐ॥ ढाल २॥ श्रीविमलाचल सिरतिलो (एह)

नी चाल)॥३॥ सुण गोतम पोरसी कियां । महामोटो फल
होय । भावसुं जे पोरसी करै । दुरगति ठेदै सोय (सु० १२) ।
नरक मांहे जे नारकी । वरसें एक हज्जार । करम खपावै
नरकम । करता वज्जत पुकार (सु० १३ ॥ एक दिवसनी पोर
सी । जीव करै इकतार । करमहणें सहस एकना । निहचैसुं
गणधार (सु०) १४॥ दुरगति मांहे नारकी । दसहज्जार प्र
माण । नरक आय खिण एकमें । साढपोरसी करै हांण
(सु०) १५ ॥ पुरमठ करै नितजीवजे । नरके ते नविजाय ।
लाख वरस करमनें दहै । पुरमठ करम खपाय (सु०) १६॥
लाख वरस दस नारकी । पामें दुःख अनन्त । इतरा करम
एकासण । दूर करै मनखन्त (सु०) १७ ॥ एककोटि वरसां
लगे । करम खपावै जीव । नीवीय करतां भावसुं । दुरगति
हणै सदीव सु० १८ दसकोटि लौव नरकमें । जितरो करै
कर्म दूर । तितरो एकलठांणही । करैसही चकचूर (सु०)
१९॥ दात करंतो प्राणीयो । सो कोटि परमाण । इतरा व
रस दुरगति तणा । ठेदै चतुर सुजांण (सु०) २०॥ आंबिलनो
फल वज्ज कह्यो । कोटिौ एक हज्जार । करम खपावै इणपरै
भाव आंबिल अधिकार (सु०) २१ ॥ कोटि सहस दसवरस
ही । सहे दुख नरक मज्जार । उपवास करै इक भावसुं । तो
पामें सुगति मज्जार (सु०) २२॥ ढाल३॥३॥ केकेइ वरलाधो
(एदेशी)॥३॥ लाख कोटिौ वरसां लगे । नरके करतां रीवरे ।
(गोतम गणधारो) । ठट्टम तप करतां थकां । सहौ नरक
निवारै जीवरे (गो० २३) ॥ नरकेवरस कोटि लाखही । जीव
लहै तिहां दुःखरे । ते दुख अट्टमतप ज्जंती । दूरकरौपामें

सुखरे (गो०) २४॥ ठेदन भेदन नारकौ । कोप्ताकोप्ति वर
 सोइरे । कुगति कुमतिनें परहरो । दसमें एतो फल होइरे
 (गो० २५) नितफासू जल पीयतां । कोप्ता कोप्ती वरसनो
 पापरे । दूरकरै खिण एकमे । निश्चै होय निःपापरे (गो० २६) ।
 वलिय विसै फल कछो । पांचम करै उपवासरे । पासें
 ग्यांन पांचेभला । करता बिभुवन परकासरे (सु०) २७ ॥
 चवदस तपविधसुं करै । चवदह पूरव होय धाररे । इम
 अनेक फल तपतणा । करितां वलि नावैपाररे (सु० २८) ॥
 मन वचने काया करी । तप करै जे नर नाररे ॥ इग्यारै
 वरस एकादशो । करतां लहै भवपाररे (सु० २९) ॥ आठम
 तप आराधतां । जीव न फिरै संसाररे । अनन्त भवाना पाप
 यो । ठुटै जीव निरधाररे (सु० ३०) ॥ तप ऊंती पापी
 तस्या निसतरीयो अरजुन मालरे (सु० ३१) ॥ तपनाफल
 सुखे कया । पञ्चक्वाण तणा दस भेदरे । अवर भद पिणठै
 घणा । करतां ठेदै त्रय वेदरे (सु० ३२) ॥ ॐ ॥ कलशः ॥ ॐ ॥
 पञ्चक्वाण दसविध फल प्रख्या महावीर निण देवए । जे
 करै भवियण तप अखंडित तासु सुरपय सेवए । संवत्त
 विधिगुण अश्व शशि वलि पोससुद दशमी दिनें । पदम
 रंग वाचक सीसगणिवर रामचंद्र तपविधि भणें (सु० ३३)
 ॥ इति दस पञ्चक्वाण दृढ स्तवनं ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ १० पञ्चक्वाण तपविधिः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ यह दस १० पञ्चक्वाण के स्तवनमें । खुलासा
 दस पञ्चक्वाण के भिद (और) बला । तेला । पांचम । आठ

म। चौदश। (इत्यादिक) तपस्या करनेके फल। भगवंत औ
महावीर स्वामीके। बचन माफक। उत्तम पुरुषोंने रचना
करी है। (इसोसे) धर्मरागी पुरुष। इसी तवनको पढके।
तपस्या करनेमें आदरवंत होता है। और कोईके दश
पञ्चव्याण तप करनेकी इज्जा हो (तो) पहलै दिन। नव
कारसौ दूसरै दिन पोरसौ (इसी तरै) तवन सुजव १०
पञ्चव्याण तप। दस दिनमें सेवन करै। सदा तवन धुरै।
गुरुको संयोग न हो (तो) आप पढै। अंतमें पूजाशरावै
शक्ति माफक उद्यापन करै (इसी तपस्याके प्रसाद)
खोटी गतिको दूर करकै। अष्टौ गतिके बंध बांधै। महा
ऐश्वर्यवंत होय। भाग्यवंत होय ॥३॥ इति दश पञ्चव्याण
तप विधिः ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥ ३ ॥ अथ बीस थानक तवन लिख्यते ॥ ३ ॥

॥३॥ ओसिद्धाचल भेटियै (एदेशी) ॥३॥ बीस थानक
तपसेवीयै। घर करि सुभ परिणांस लाल रे। तीजे भव
सेव्योथको। बांधै तीर्थकर नाम लालरे (वी०) ॥१॥ तप रच
ना अधकी कहौ। ग्याता अंग मज्जार लालरे। सुण ज्यो
भवि तुमे भावसुं। किंचित करियै उचार लालरे (वी०)
॥२॥ सुविहंत गुरु पासै ग्रहै। बीस थानक तप एह लाल
रे। निरदूषण सुभमज्जरते। उचरीजै स सनेह लालरे (वी०)
॥३॥ अरिहंत १। सिद्ध २। प्रवचननसुं ३। सूरि ४। धिवर ५।
उवजाय ६। लालरे ॥ साधु ७। नाण ८। दंस ९। अरु ॥
विनय १०। नसुं उलसाय लालरे (वी०) ॥४॥ चारित्र ११।

वंम १२। क्रियापदे १३॥ तप१४। गोयम१५। जिण१६। ईस
 लालरे ॥ चारित्र१७। ग्यानने१८। गुंत१९। मणी॥ नमं
 तीर्थ२०। पदवीस लालरे (वी०)॥५॥ वीस दिवसमें एकही।
 पद गुणनो करमेव लालरे। अथवा दिन वीसांलगे। वीसे
 पद गुणमेव लालरे (वी०)॥६॥ एक अली षट्मासमें। पुरीजो
 नविहोय लाल रे। फेरनवी करणी पडै। पिठली निफल
 जोय लाल रे (वी०)॥७॥ ठट्ट अड्डम उपवाससुं। (अथवा
 देखी सक्ति लालरे। पोसहकर आराधियै। देवांदै निज
 भक्तिलाल रे (वी०)॥८॥ संपूरण पद सेवतां। पोसहरो
 नह्यौ जोग लालरे। तोही सात पदे सही। पोसह करियै
 संजोग लालरे (वी०)॥९॥ सूरि थिवर पाठक पडै। साधु
 चारित्र सुजांण लालरे। गौतम तीर्थपदे सही। सात थांन
 क मनमान लालरे (वी०)॥१०॥ पद पद दीठ करै सदा
 दोय दोय जाप हजार लालरे। पट्टिकमणो दोय टंकही।
 करियै पूजा सार लालरे (वी०)॥११॥ सक्ति सुजब तप
 कीजीयै। एक अली करो वीस लालरे। वीसां वीसौ चारसै
 तपसख्या कह्यै एम लाल रे (वी०)॥१२॥ जिसदिन जो पद
 तप करै। तिसके गुण चितधार लालरे। काउसग्य पर
 दक्षणा। सुखं भणियै नव कार लालरे (वी०)॥१३॥ जिस पद
 कीस्तवना सुणै। कीजै जिन पद भक्ति लालरे (वी०)॥१४॥
 मृतक जनम रिनु कालमें। कविधाख्यो उपवास लालरे।
 सोलेखै नहिं लेखवो। निकेवल तपजास लालरे (वी०)॥१५॥
 सावज त्याग पणो करै। सोकन धारै चित्त लालरे। सील
 आभूषण आदरै। सुखसुं बोलै सत्य लालरे (वी०)॥१६॥

जेठ आसाढ वैसाखमे । भिगसर फागुण मांह लालरे ।
 एषट् मासे मांहिने । व्रत ग्रहीये व्रत भाग लाल रे (बी०)
 ॥१७॥ तप पूरण ऊवां थकां । ऊजमणो निरधार लालरे ।
 कौजे सक्ति विचारने । उल्लव विवध प्रकार लालरे (बी०)
 ॥१८॥ बीस बीस गिणती तणा । पुस्तक पूठा आदि लालरे ।
 ग्यान तणो पूजा करै । सुं कौजे हठ वाद लाल रे (बी०)
 ॥१९॥ फलवधो नगरनो आविकाः । कौवी विध चितलाय
 लालरे । जनम सफल करवा भणी । ओहिज मोक्ष उपाय
 लालरे । (बी०) ॥२०॥ (कलस) ॥॥॥ इम वीर जिन वर तणो
 आग्या धार चित्त मजारण । सऊदेख आगम तणो रचना
 रचो तप विधसारण ॥ वसुनंद सिद्धि चंद्र वरसे चेव मास
 सुहं करु । सुनि केसरौ शशि गल्ल खरतर भणी स्तवना मन
 हर ॥ २१ ॥ इति बीस स्थानक तप स्तवनं संपूर्णम् ॥ ॥॥

॥॥॥ अथ बीस स्थानक तपकरण विधि लि० ॥॥॥

॥॥॥ तिहां प्रथम सुभ मङ्गलके दिन । नंदी स्थापना
 पूर्वक । सुविहित गुरुके समीप । बीस स्थानक तप विधि
 पूर्वक उबरै । एक उली दो माससे लेके (यावत्) ठम्मासे
 पूरी करै । (कदाचित्) ठम्मास मध्ये पूरी न कर सकै (तो)
 वा उली गिणती में नहीं । और नवी करणी पद । एक
 उलीके बीस पद है (तिहां) कोई बीस दिनमें । बीसों पद
 जुदा २ गिणें । कोई बीसों दिन में एकज पद गिणें । दूसरै
 बीसों दिनमें दूसरो पद । (ऐसे) बीसों पदकी बीस उली
 करै । तिहां पदाराधनके दिन प्रबल शक्तिवंत । अइम तप

करिकै आराधै । वीस अङ्गमें एकउली होय । (ऐसे, वीसउली (४००) अङ्गमें आराधै । और तिससे हीनशक्ति ठठ तप करकै आराधै । तिससे हीनशक्ति चौविहार उपवास करकै आराधै । तिससे हीन शक्ति विविहार उपवास करकै आराधै । तिससे हीन शक्ति आंबिल (तथा) विविहार एका सण करकै आराधै । तिहां शक्तिवान प्राणी । सब तपस्याके दिन अठ पहरी पोसह करै । (हीन शक्ति) दिन पोसह करै । वीसों पद पोसह सेतो आराधै (जो) पोसह शक्ति सर्व पद में न हो (तो) आचार्य पदै १ उपाध्याय पदै २ धिवर पदै ३ साधू पदै ४ चारित्र्य पदै ५ गौतम पदै ६ तीर्थ पदै ७ यह सात थानकै तो पोसहज करकै आराधै । तथा पि शक्ति न हो (तो) तिस दिन देसावगासिक करै । सावदा व्यापार ब्यजै । सो पिण नहोइ (तो) यथाशक्ति तप करी आराधै । अपणी हीनताभावै (तथा) मृतक जातक का सुतकमें उपवासादि तप न गिणै न जावै । स्त्रीयां पिण षट्ठ समय का तप न गिणै (तथा) तपके दिन पोसह सहित करै (तो) बहोत अयकारी है । सोन होसकै (तो) तपके दिन उभय टंक पङ्क्तिमण करै । तीन टंक देव बंदन करै । दो सहस्र (५०००) एक पंदका जप करै । ब्रह्मचर्य पालै । भूमि शयन करै । तपके दिन अतिसावदा आरंभ व्यापार न करै । असत्य न बोलै । सब दिन तप पदके गुण कीर्त्तनमें रहै । (तथा) तपके दिन पोसह करै । (तो) पारणें के दिन जिन भक्ति करके पारणो करै । (जो) तपके दिन पोसह नहो (तो) उसी दिन श्रीजिन भक्ति करै । करावै ।

भावना भावै । (तथा) तपकै दिन पदके गुण भेद प्रमाण
संख्याइं काउसग करै । (तावन्भाव) तङ्गुण स्वरण पूर्वक
खमासभण देई वंदना करै । उस पदका महिमा गुण
याद करके उदात्त स्वरै स्तवना करै । हर्षित रहै ।

॥ॐ॥ अब बीस स्थानक गुणनो और काउसगके
प्रमाण लिखते हैं ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ (गमो अरिहंताणं) (२०००) गुणनो । लोगस्स
१२ काउसग ॥ॐ॥ १॥ॐ॥ (गमो सिद्धाणं) (२०००) गुणनो ।
लोगस्स १५ काउसग ॥ॐ॥ २॥ॐ॥ (गमो प्रवयणस्स) (२०००)
दो हजार गुणनो । लोगस्स ७ काउसग ॥ ॐ ॥ ३ ॥ॐ॥
(गमो आयरियाणं) (२०००) दो हजार गुणनो । लोगस्स
३६ काउसग ॥ॐ॥ ४ ॥ॐ॥ (गमो धेराणं) (२०००) दो ह
जार गुणनो । लोगस्स १५ काउसग ॥ॐ॥ ५ ॥ॐ॥ (गमो
उवज्जायाणं) दो हजार गुणनो । लोगस्स २५ काउसग
॥ॐ॥ ६ ॥ॐ॥ (गमो लोए सव्वसाह्णं) २००० गुणनो ।
लोगस्स २७ काउसग ॥ॐ॥ ७ ॥ॐ॥ (गमो नाणस्स) २०००
गुणनो । लोगस्स ५ काउसग ॥ॐ॥ ८ ॥ॐ॥ (गमो दंस
णस्स) (२०००) गुणनो । लोगस्स १७ काउसग ॥ॐ॥ ९ ॥ॐ॥
(गमो विनयसंप्रसाणं) २००० गुणनो । लोगस्स १० काउ
सग ॥ॐ॥ १० ॥ॐ॥ (गमो चारिवस्स) २००० गुणनो । लो
गस्स ६ काउसग ॥ॐ॥ ११ ॥ॐ॥ (गमो बंभवयधारीणं)
२००० गुणनो । लोगस्स ८ काउसग ॥ ॐ ॥ १२ ॥ॐ॥
(गमो किरिआणं) २००० गुणनो । लोगस्स २५ काउसग

॥ॐ॥ १३ ॥ॐ॥ (यमो तवस्सोणं) २००० गुणनो । लोगस्स
 १५ काउसग्ग ॥ ॐ॥ १४ ॥ ॐ॥ (यमो गोयमस्स) २०००
 गुणनो । लोगस्स १७ काउसग्ग ॥ॐ॥ १५ ॥ ॐ॥ (यमो जि
 णाणं) २००० गुणनो । लोगस्स १० काउसग्ग ॥ॐ॥ १६ ॥ ॐ॥
 (यमो चरणस्स) दो हजार गुणनो । लोगस्स १२ काउसग्ग
 ॥ॐ॥ १७ ॥ ॐ॥ (यमो नाणस्स) २००० गुणनो । लोगस्स ५
 काउसग्ग ॥ॐ॥ १८ ॥ ॐ॥ (यमो सुअनाणस्स) २००० गुणनो
 लोगस्स १० काउसग्ग ॥ॐ॥ १९ ॥ ॐ॥ (यमो तित्थस्स) २०००
 गुणनो । लोगस्स ५ काउसग्ग करै ॥ॐ॥ २० ॥ ॐ॥ इति
 बीस स्थानिक गुणनो संपूर्णम् ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

इत्यादि विधिसंयुक्त बीसों उल्लोमें सब पदके उल्लव
 महोल्लव प्रभावना जजमणा पूर्वक करै । जिन साशन
 को उन्नतिके कारण करै । इतनी शक्ति न हो (तो)
 एक उल्लो (तो) विशेष उल्लवादि सहित करणी चाहिये ॥
 इहां विधि प्रपाक ग्रंथसें बीस स्थानक सेवनविधि संचोप
 मात्र लिखीहै (जो) गुरुको संयोग ऊय । तबतो विस्तारसें
 बीसों पदकी जूदी जूदी विधि । गुरुके मुखसें समझके करै
 जो गुरुका जोग न हो (तो) विवेक संयुक्त इस विधिकों
 देखके बीस स्थानक तप सेवन करै । बीस स्थानक तप
 पढै (वा) सुणें । बीस स्थानकजी की पूजा करावै । अपनी
 शक्ति माफक बीस बीस ग्यानोपगरण करावै । देव पदको
 देव खाते लगावै । ग्यान पदको ग्यान खाते लगावै । गुरु
 पदको गुरु खाते लगावै । सब तीर्थों की जाला करै ।
 साहमी बल्ल करै (इत्यादिक) द्रव्य भावै विधिसंयुक्त बुद्ध

भावसें (जो) भव्य जीव यह बौस स्थानक तपकों सेवन
करेंगे (सो) जिन नाम कर्मकों उपार्जन करकै। तीसरै
भव अनंत सुखको प्राप्त होंगे इत्यलंविस्तरेण ॥४॥ इति
बौसस्थानक तपउल्लौ विधि संपूर्णम् ॥५॥ ॥६॥

॥७॥ अथ रोहणी तप स्तवन लिख्यते ॥८॥

॥९॥ सांसेणदेवत सांमणीए। सुऊ सानिध कीजै ॥ भूलो
अक्षर भगति भणौ। समझाई दौजै ॥ मोटो तप रोहण त
णोए। जिणरा गुण गावुं ॥ जिम सुख सोहग संपदाए। वं
ठित फल पावुं ॥१॥ दक्षिण भरते अङ्गदेस ठै चंपानयरी
मधवा राजाराज करै तिण जोता बैरो। पाटतणी राणी
रुवणीए लखमी इण नामें। आठ पुत्र जाया जिणें ए मनमें
सुख पांमें ॥२॥ रोहणि नामें पुत्रकाए सबकुं सुखकारी।
आठां पुत्रां ऊपराए तिणलागै प्यारौ। वाघे चंद्र तणी
कलाए जिम पख उजवालै। तिम ते कुमरीधाय माय पांचे
प्रतिपालै ॥३॥ कुमरीरूपे रुवणीए घर अङ्गण बैठी। दौठी
राजा खेलतोए तिण चिंता पैठी। तीन भुवन विच एहवो
ए नहीं दूजौ नारौ। रंभा पउमा गवर गंग इण आगल
हारी ॥४॥ पुरष न दौसै कोइ इसो जिणनें परणावुं। आ
स्थां आगल साल वधे तिण चयन न पावुं। देस ना राज
वोए ततखिण तेझाया। सबल सजाई साथ करी नरपति
पिण आया ॥५॥ बीत सोक राजा तणोए ठै कुमर सोभा
गो। कन्या कै रौआखणीए तिण सेती लागी। ऊभा देखै
सकल लोक चढीया कोइ पाला। चित्रसेन रै कंठ ठवी

कुमरौ वरमाला ॥६॥ देव अने देवंगनाए जपैजयर कार ।
 रलियायत थयो देखने ए सारो संसार । करजोझी कहै
 लोक वखत कन्यारो जाझो । वीत सोकनो कुमर थयो
 सिर ऊपर लाझो ॥७॥ इम वीवाह थयो भलो ए दीया
 दांम अपार । वरि आया परणी करीए हरखो परिवार ।
 वीतसोक निज पुत्रभण्यो अपणो पाट दीधो । आपण संयम
 आदरी ए जगमे जस लीधो ॥८॥ डाल ॥ प्रभु प्र
 णमुं रे पासजिनेसर थंभणो (एदेशी) ॥ तिण नयरोरे
 चिलसेन राजा थयो । सुख मांहे रे केतलो काल वही ग
 यो । इण अवसररे आठ पुत्र ज्जवा भला । चढतै पखरे चं
 द जिसी चढती कला (उल्लाखो) चढती कलाहिव राय बै
 ठो पास बैठी रोहणी । सातमो भूमे कंत सेतो करै कौजा
 अति धणी । आठमो बालक गोद ऊपर रंगसुं रांणी लोयो
 पुत्रने प्रीतम आंख आगल देखतां हरखै हियो ॥९॥ (चाल)
 इक कामणरे गोख चढौ द्रष्टे पडौ । सिर पीटैरे दीनखरे
 रोवैखनौ । बूढा पणरे मनगमतो बालक सुं ओ । हं एक
 जरे तिण अधिकैरो दुखज्जवो । (७०) दुख ज्जवो देखो रोह
 णी हिव कहै इम प्रीतम भणी । एनार नाचै अने कूदै
 कहो किम मोटा धणी । एहवो नाटक आजतांइ में कदे
 देख्यो नहौ । सुजनें तमासो अने हासो देखतां आवै
 सहौ ॥१०॥ (चाल) इण वचनेरे रौसांणो राजा कहै । तं
 पापणरे परतणी पौझा नवि लहै । ए दुखणीरे पुत्र सुं ए
 तत्र फाट करै । जब वीतैरे वेदना जाणी जै तरै । (७०)
 जाणें तरै तं वात दुखनी गरव गहली कामनी । इम कहौ

राजा हाथ जाल्यो तेहना बालक भणी । सातमी भुंय
 थी तले नाख्यो तिसै हाहारवधयो । रोहणी हसतो कहै
 प्रीतम पुव नीचै किम गयो ॥११॥ (चाल) हिव राजारे पुव
 तणें सोकै करो । थयो सुरठितरे रोवै अति आख्यां भरी ।
 पढतो सुतरे सासणदेवत जाणियो । कञ्चन मदरे सिंहा
 सण वैसाणियो । (उल्लालो) वैसाणियो करजोढ आगै
 करै नाटक देवता । गोदीखिलावै के हसावै प्राय पंकज
 सेवता । जपनो भूपतिनै अचंभो देखी ए कारण किसो ।
 जो कोइ ग्यानी गुरुपधारै पूठियै सांसो ईसो ॥१३॥
 (चाल) चिंतवतारै चारितिया आया तिसै । राजा
 पिणर पुहतो वांढणनें तिसै । सुण देसनारै पूठै प्रसन
 सुहामणो । कहो खामीरे पूरब भव बालक तणो ॥
 (उल्लालो) बालक तणो भवभूप पूठै कहै इण पर केवली ।
 रोहणी राणीरो भवांतर अनें राजानो वली । श्रीगुरु
 पासे पाठले भव रोहणीतप आदख्यो । तप तणें सगते
 साधु भगते तुम्ह भवसायर तख्यो ॥१३॥ (चाल) कहै राजा
 रे किम रोहणितप कीजीयै । विधि भाषारे जिम तुम पासे
 लीजीयै । तब सुनिवररे विध रोहणरा तप तणी । इम
 जंपैरे चिखसेन राजा भली ॥ (चाल) राजा भणी विध
 एह जंपै चंद्र रोहण तप आवियै । उपवास कीजै लाभ
 लीजै भली भावना भावियै । बारमा जिनवर तणो प्रतिमा
 पूजियै मनरङ्गसु । इम सात वरसां लगे कीजै तजो आ
 लस अङ्गसु ॥१४॥ (ढाल) ३ ॥ वीरसुणो मोरो वीन
 तो (एचाल) ॥१४॥ तप करियै रोहण तणो । वली करियै

हो ऊजमणो एम । तपकरतां पातिकाटलै । तिण कीजै हो
 तपसेतो प्रेम ॥१५॥ (त०) ॥ देव जुहारौ देहरै । तिण आगै
 हो कीजै वृक्ष अशांक । गुणनो बारम जिन तणो । भलाने
 वज हो भरौयै सज्ज थोक ॥१६॥ (त०) ॥ केसर चन्दन चरचौयै
 कीजै आगै हो आठे मङ्गलौक । विधसुं पुस्तक पूजीयै । ते
 पांमैं हो शिवपुर तहतौक ॥१७॥ (त०) ॥ सेवा कीजै साधुनो
 वलि दीजै हो सुंह मांग्यादान । संतोषी जै साहमी । म
 नरङ्गे हो कर ३ प्रकवान ॥१८॥ (त०) ॥ पाटो पोथो पुंठणा ।
 मिस लेखण हो जिल मिल सुजगोस । नवकरवाली वींठ
 णा । गुरु आगै हो धरो सत्ताबोस ॥१९॥ (त०) ॥ चोथो
 व्रत पिण तिणदौनै । इम पालै हो मन आण विवेक । इण
 विध रोहणी आदरै । तेपांमैं हो आनन्द अनेक ॥२०॥ ॥
 (ढाल ४ धरम करो जिणवर तणो) ॥ ॥ इम सहिमा रो
 हण तणी । औग्यानी गुरु परकासैरे । चित्तसेनने रोहणी
 वासपूज्य तिर्थकर पासैरे ॥ २१ (इ०) ॥ इणपरि रोहणी
 आदरौ । ऊपर उजमणो कीधो रे । चित्तसेनने रोहणी
 मनसूधै संजम लीधोरे ॥ २२ (इ०) ॥ आठे पुले आदरौ
 दिख्वा बारम जिन आगै रे । वलि नानाविध तप तपे
 धरम तणो मत जागैरे ॥ २३ (इ०) ॥ करि अणसण आरा
 धना । लहि केवल सिवपद पायारे । जिनवाणी आणी
 हीयै । प्रभु चरणां चितलाया रे ॥ २४ (इ०) ॥ मनमोहन
 सहिमानिलो । भेतवियो सिवपुर गामीरे । मनमान्या सा
 हिव तणी । हिव पुन्ये सेवा पामी रे ॥ २५ (इ०) ॥ ॥
 कलश ॥ ॥ इम गरन दुग सुनि चंद्र वरसे (१७२०)

चोय आवण सुद भली । मे' कही रोहण तणी सहिमा
सुगुरु सुख जिम सांभली । वास पूज्य अमने' थया
सुप्रसन चित्तनी चिंता टली । श्रीसारजिन गुण गावतां ।
हिव सकल मन आस्या फली ॥ २८ ॥ इति रोहणी तप
स्तवन संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ रोहणी तपविधिः ॥ ॥

॥ ॥ शुभ दिन गुरुके पास रोहणी तप ग्रहण करै ।
रोहणी नक्षत्रके दिन उपवास करै । बारमा ओ वासु
पूज्य स्वामी का पूजन करै । आगै अष्ट मंगलीक रचना
करै । अष्ट द्रव्य चढावै । देव बंदनादिक करकै । धर्मोप
देश शुणै ॥ ॥

१ ॥ ओवासु पूज्य स्वामी सर्वज्ञाय नमः ।

इसी को (२०००) गुणनो करै । एसें सात बरस (यह)
तप करनेसे । सुख सौभाग्य बढैगा । विशेष अधिकार । यह
रोहणी तपका स्तवन सुणनेसें मालुम होगा (अलं विस्त
रेण ॥ ॥ इति रोहणी तप विधिः ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ ठग्यासी तप स्तवन लिख्यते ॥ ॥

॥ ॥ गोतम स्वामीरे बुध दो निरमली । आपो करिय
पसाय । महावीर स्वामी जे जे तप कीया । तेहनो कहिसुं
विचार (बलि २ बाहुं वीरजी सुहामणा) ॥ १ ॥ भावठ
भंजण सेयां सुख करै । गातां नवनिधि थाय । बारै बर
सां वीरजी तप कीयो । अनुवर तेरै जी पाप (ब०) ॥ २ ॥
बे करजोमी एहं बीनवुं । श्रीजिन सासन राय । नाम

लियांथी नव निघ संपजै । दरसण दुरित पुलाय (व०)॥३॥
 नव चौमासा जिनजीरा जांणियै । एक कियो ठम्मास ।
 पांचे ऋणा ठ वलि जाणीयै । वारै के को जौ मास (व०)
 ॥ ४ ॥ बज्जत्तर मास खमण जग जीपता । ठ दोमासी रे
 जाण । तोन अट्ठाई दो दो दो कीया । दो दोटमासी वखा
 ण (व०) ॥ ५ ॥ भद्र महामद्र सिवगति जाणीयै । उत्तम ए
 च्छना प्रकार । विचमे पारणो खामी नवि कीयो । नवि
 कीयो चौथो आहार ॥ ४ ॥ (व०) तिज्जं उपवासे प्रतिमा
 बारमी । कीधा वारै जी मास । दोयसै बेला जिन जी
 रा जाणीयै । इम गुणतीस विलास (व०) ॥ ५ ॥ तौनसै
 पारणा जिनजीरा जांणीयै । तीन गुणतीस प्रचास । एह
 मे खामी केवल पामिया । पांम्या सुगति आवास (व०)
 ॥ ६ ॥ (कलशः) इम वीर जिनवर सयल सुखकर अतही
 दुक्कर तप करी । संयम सुपाली कर्म टाली खामी सिव
 रमणी वरौ । सेवकप्रभणें वीर जिन वर चरण वंदित तुम
 तणा । संसार कूप पडंत राखो आपो खामी सुखवणा
 ॥ ७ ॥ इति ठम्मासी तप स्तवनं ॥

॥ ॐ ॥ अथ ठम्मासी तप विधिः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ शासनके अधिपति श्री महावीर खामी । सबसे
 उत्कृष्ट ठम्मासी तप किया । (इसीसें, इस कालमें संवयण
 बेल पराक्रम कै होनपणासें इकसार ठम्मासी तप न कर
 सकै (तो पिण) ठम्मासीके (१८०) उपवास करनेसें । जघन्य
 ठम्मासी तपकै फलकों प्राप्त होय । और देव वंदनादि

सब क्रिया करै । ठम्मासी तपका स्तवन सुणै । इस ठम्मासी तपकै स्तवनमे । सब तपस्या की संख्या कही है ।

१ ॥ यो महावीर स्वामी नाथाव नमः ।

इसो को (२०००) गुणनो करै । भगवंत श्रीमहावीर स्वामीके नामसे तीर्थ प्रसिद्ध होय । उहां जावा करनेको जावै । अनेकतरे से शुद्धभावना भावै । शक्ति माफक उद्यापन करै । इस तपस्याके प्रसाद लघुकर्मी होके अनन्त सुखको प्राप्त होय ॥ इति ठम्मासी तपविधिः ॥१॥

॥१॥ अथ वारै मासी तप स्तवन लि० ॥१॥

॥१॥ दानं उल्लट धरौ दीजौचै । (एदेशी) ॥१॥ विभुवन नायक तुं घणो । आदि जिणेसर देवरे । चौसठ इंद्र करे सदा । तुजपद पंकज सेवरे (वि०) ॥१॥ प्रथम भूपाल प्रभु तुं थयो । इण अवसरपणी कालरे । तुज सम अवसरन को प्रभु । तुं प्रभु दोन दयालरे (वि०) ॥२॥ प्रथम तोर्यंकर तुं सही केवल ग्यान दिनंदरे । धर्म प्रग्यापक प्रथम तुं । तुंही है प्रथम जिनंदरे (वि०) ॥३॥ अंतर अरिजे आतमतणा । काल अनादि धिति जेहरे । ते तप यत्तै तैं हणवा । आत्म वीरज गुण गेहरे (वि०) ॥४॥ ताहरो शक्ती कुण कह सकै । जे जनो अंत न पाररे । दादश मासनो तप कण्यो । तेह अपानक साररे (वि०) ॥ ५॥ ए उत्कट तप वरगत्या । आग ममे जिन राजरे । ते करवुं अति आकरुं । तप विना किम सरै काजरे (वि०) ॥६॥ तीनसै साठ उपवास ते । जे इण पंचम कालरे । अवसर आटरे क्रम विना । ते पिण

भवि सुविसालरे (वि०) ॥७॥ ए तप गुरुसुख आदरै । सास्त्र
तणै अनुसाररे । पत्रिकमणादिक भावथौ । सुह क्रिया मन
धाररे (वि०) ॥८॥ चित्तसमाधि सुभ भावथौ । जे धरै
ताहरो ध्यानरे । ते नर उत्तम फल लहै । बलिलहै, उत्त
मग्यानरे (वि०) ॥ ९ ॥ काल अनादि संसार मे । जग
मरण तणा दुखरे ते लह्या धर्म पायां बिनां । तप बिनां
किम ज्वै सुखरे (वि०) ॥१०॥ हिव लह्यो नर भव पुन्य
थौ । बलिलह्यो श्रीजिनधर्मरे । तत्त्वनी रुचिई सुजे । हिव
मिथ्यो मन तणो भर्मरे (वि०) ॥११॥ भवइ एक जिनराजनो
सरण हो ज्यो सुख काररे । कुरु कुरुदेव कुधर्मनो । मे
कीयो हिवै परिहाररे (वि०) ॥१२॥ दर्शन ग्यान चारित
ए । मोक्षमारग सुविसाल रे । भवइ जे सुज संपजै । तो
फलै मंगल मालरे (वि०) ॥१३॥ श्रीजिनसासन तप कह्यो ।
ते तप सुरतरु कंदरे । धनइ जेनर आदरै । काटै ते कर
मनो फंदरे (वि०) ॥१४॥ (कलशः) इम नाभिनन्दन जगत
वंदन सकल जन आनंदनो । मेथुण्यो धन दिन आजनो सुज
मात मरु देवी नन्दनो । संवत सुनेवा कास निधि शशि
नयर श्रीबालूचरै । श्रीजिन सौभाग्य सुरिंदके सुपसाय
विजयविमल वरै ॥ १५ ॥ इति श्री बारैमासी तप स्तवन
संपूर्णः ॥१॥ ॥१॥ ॥१॥

॥१॥ अथ बारैमासी तपविधिः ॥१॥

॥१॥ प्रथमतिर्थ कर श्री ऋषभदेव आमी उग्रह
बारै मासी तपस्या करी (इसीसे) भव्य जीव बारै मासी

तपस्याका भाव लायके (३६०) तीन सै साठ उपवास करै
जिस दिन ब्रत होय । उस दिन देववन्दनादि क्रिया करै ।
बारै मासी तपका तवन सुणें ॥

१ ॥ श्री ऋषभदेव स्वामी नाथाय नमः ।

इसीको (३०००) गुणनो करै । तपस्या पूर्ण होनेसे
सिद्ध गिरी जावा करनेको जावै । शक्तिभाफक उद्यापन
उल्लव करै । यह तपस्याके प्रसाद भव्य जीवोंके कभी
दुख दो भाग्य प्राप्ती न हो । सदा तप तेज बढती रहै ।
इति बारै मासी तपस्याविधिः ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ अथ अष्टात्रिंश लवधी तप स्तवन लि० ॥३॥

॥३॥ (दूहा) प्रणसुं प्रथम जिनेसर । सुद्धमने सुखकार
लवधि अठावीस जिन कही । आगमने अधिकार ॥ १ ॥
प्रण आकरणें प्रगट । भगवती सबमज्जार । पन्धवणा आव
सके । बाहु लवधि विचार ॥ २ ॥ आंवित्र तप कर उपजै ।
लवधां अष्टावीस । एहिब परगट अरथसुं । सांभलज्यो सुज
गीस ॥ ३ ॥ (ढाल) ॥३॥ सफल संसारनी ॥३॥ अनुक्रमे
हेव अधिकार गाथा तणें । लवधिना नाम परिणाम सरि
पा भणें । रोग सङ्ग जाइ जसु अंग फरसां सही । प्रथम
ते लवधि ठै नाम आमो सही ॥ ४ ॥ जासु मल सुत्र उषध
समा जाणीयै । वीथ विप्योसही लवधि वखाणीयै । ह्येषमा
उषध सारिखो जेहनो । तीजी खेलो सही नाम ठै तेहनो
॥ ५ ॥ देहना मैलथी कोट दूरै ऊवै । चौथो जल्लोसही नाम
तेहनो ठवै । केस नख रोमं सङ्ग अंग फरसै सही । रहै

नहीं रोग सबोसहो ते कहौ ॥६॥ एक इंद्रिय करौ पांच
 इंद्रिय तणा । भेद जाणें तिका नाम संभिन्नणा । वस्तु
 रूपौ सह जाणियै जिण करौ । सातमी लवधि ते अवधि
 ग्यानें करौ ॥ ७ ॥ (ढाल) आव्यो तिहां नरहर (एदेसी)
 ॥ ॐ ॥ हिव आंगुल अढीयै ऊणो मानुष च्चेच । संया
 पंचेंद्री तिहां जेवसय विचित्र । तसु मननो चिंतत जाणें
 थल प्रकार । ते ऋजुमति नामें अठ्ठम लवधि विचार ॥ ८ ॥
 संपूरण मानुष च्चेले संज्ञावंत । पंचेंद्रिय जे ठै तसु मन
 वातांतंत । सुखम परजाये जाणें सज्ज परिणाम । ए नव
 मी कहौयै विपुलमतौ सुभ नाम ॥ ९ ॥ जिण लवधि प्रभा वे
 उद्गौजाय आकास । ते जंघा विज्जाचारण लवधि प्रकास ।
 जसु वचन सरापै खिणमे खेद जाय । ए लवधि इग्यारमी
 आसी विस कहवाय ॥ १० ॥ सज्ज सुखम बादर देखै लोका
 लोक । ते केवल लवधि बारमौये सज्ज थोक । गणधर पद
 लहीयै तेरम लवधि प्रमाण । चवदम लवधि करौ चवदै
 पूरब जाण ॥ ११ ॥ तोर्यंकर पदवौ पांमे पनरमी लवधि ।
 सोलम सुखदाई चक्रवर्त्ति पदरिद्धि । बलदेव तणो पद ल
 हियै सतरमि सार । अड्डारम आखा वासु देव विस्तार ॥
 १२ ॥ मिसरी घत खीरै मेल्या जेह स्वाद । एहवी लहै
 वाणी उगणौ सम परसाद । भणीयो नवि भूलै सूख अरथ
 सुविचार । ते कृष्टिक बुद्धौ वौसम लवधिविचार ॥ १३ ॥
 एकै पद भणीयै आवै पद लख कोट । इक वौसमी लवधि
 पायाणु सारणी जोट । एकै अरथै करौ उपजै अरथ अनेक ।
 बावीसम कहौयै बौज बुद्धि सुविवेक ॥ १४ ॥ (ढाल ३) ॥

॥ॐ॥ कपूर ऊँ वै अति ऊजलोरे (एदेशी) ॥ॐ॥ सोलह देस
तणो सहीरे । दाहक सगत वखाण । तेह लवधि तेवीसमीरे
तेजोलेखा जाण ॥१५॥ (चतुरनर सुण ज्यो ए सुविचार) ।
आगमनै अधिकार । वारू लवधि विचार (च०) ॥ चवदह
प्रव धर सुनिवहरे । उपजन्ता संदेह । रूप नवोरचि
मोकलै रे । लवधि आहारक एह (च०) ॥१६॥ तेजो लेखा
अगनने रे । उपसम वा जलधार । मोटौ लवध पचवीस
मीरे । सीतो लेखा जाण (च०) ॥१७॥ जेण सगति सुं
विकुरवैरे । विविध प्रकारै रूप । सदगुरु कहै ठावीसमी
रे । बेक्रिय लवध अनूप (च०) ॥१८॥ एकणपावे आदमीरे
जोमावै केइ लाख । तेह अक्षोण महाणसौरे । सत्तावीस
मी साख (च०) ॥१९॥ चूरैसेन चक्कीसनो रे । संघादिकने
काम । तेह पुलाक लवधि कहीरे । अष्टावीसमी नाम (च०)
॥२०॥ तेज सौत लेखा बिज्जरे । तेम पुलाक विचार ।
भगवती सूत्रमे भाषियो रे । ए बिज्जने अधिकार (च०) ॥
२१॥ चक्रवर्त्त बलदेवनी रे । वासुदेव विण एह । आवस्यक
सूत्रे अठैरे । नहीं इहां संदेह (च०) ॥२२॥ पन्तवणा आ
हारनी रे । कलपसूत्र गणधार । तीन तीन इक २ मिली रे
वारू आठ विचार (च०) ॥२३॥ प्रण व्याकरणे कही रे ।
बाकी लवधां वीस । सांभलतां सुख ऊपजै रे । दोलत ऊँ वै
निस दीस (च०) ॥२४॥ ॥ (कलशः) ॥ संवत सतरै सै
ठवौसै मेरु तेरस दिन भलै । औनगर सुख कर लूण करण
सर आदि जिन सुपसावलै । वाचना चारण सुगुरु सांनिध
विजय हरष विलासए । औधर्म वर्द्धन तवन भणतां प्रगट

ग्यान प्रकास ए ॥ २५ ॥ इति (२८) लब्धि स्तवनं ॥

॥ॐ॥ अथ अष्टाईस लब्धि तप विधिः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (शुभदिन) गुरुके पास २८ लब्धि तप ग्रहण करै ।
अनुक्रमसे २८ उपवास करै । स्तवन सुणें । (जिस दिन) जो
लब्धी को उपवास होय । उसी लब्धी के नामको गुणनो
करै । तप पूर्ण होनेसे । शक्ति भाफका उद्यापन करै । यह
तपस्या करनेसे निर्मल बुद्धि उत्पन्न हो । सदा आनंद रहै
इति २८ लब्धि तपविधिः ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ अथ १४ पूर्व स्तवन लिख्यते ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ (ढाल) ॥ॐ॥ बेकर जोड़ी तांम (एदेशी) । जिनवर
औ ब्रधमान । चरम तिर्यंकर । प्रह ऊठी प्रणसुं सुंदा ए ॥
शुतधर श्रीगणधार । सूरिशिरोमणी । नमतां नव निधि
संपदाए ॥१॥ चवदै पुरब नाम । सूत्रै जूजूवा । बीर जिखंदे
भाजीयाए ॥ तेहिब सुगुल पसाय । वरणवसुं इहां । आ
गमसें जिम उपदिस्थाए ॥२॥ पहिला पूर्व उत्पाद १ । दूजो
अग्रायणी २ । वीर्यवाद ३ । तीजो नमुंए ॥ अस्ति नास्ति प्र
वाद ४ । सत्ता जाणौयै । नारगरयण ५ पंचम गिणुंए ॥३॥
छठो सत्यप्रवाद ६ । सत्तम आतम ७ । कर्म प्रवाद अहम
गिणोए ८ ॥ प्रत्याख्यान प्रवाद ९ । नामें नवम । विद्या प्र
वाद दसमो कह्योए १० ॥ ४ ॥ इग्यारम नाम कल्याण
११ । प्राणायु बारमो १२ । क्रिया विलास तेरम भणोए
१३ ॥ बिंदुसार इण नाम १४ । चवदै एकह्या । साख थकी
सें संग्रह्याए ॥ ५ ॥ (ढाल २) श्री विमलाचल चिरति

લો (એદેશી) ॥ સત્યાદપૂર્વ સોહામણો । કોટી પદ પરિ
માંણ । ષટ્ભાવ પ્રગટઠે તે જિહાં । લિપદી માત્ર વિનાંણ ॥૧
સર્વદ્રવ્ય પર્યય તણો । જીવ વિશેષ પ્રમાણ । દૂજો પૂર્ક અ
ગ્રાયણી । ઠિન્નુ લખ પદ જાણ ॥૨॥ પદલલ સત્તર જેહની ।
સંખ્યા પરગટ એહ । વીર્ય પ્રવલતા જીવની । ભાષી તીજે
તેહ ॥ ૩ ॥ ચૌથે પૂર્વે જે કયો । અસ્તિ નાસ્તિ પ્રવાદ । પદ
સંખ્યા સાઠ લાખની । સત મંગી સ્થાદ્વાદ ॥૪॥ ગ્યાનપ્રવાદ
પદ પંચમો । સુલે આણ્યો જોડ । સત્યાદિકપણ મેદસું ।
પદ સંખ્યા ઇક કોડી ॥ ૫ ॥ સત્યપ્રવાદ ઠઢોકડું । ભાષું
સત્યસ્વરૂપ । સંખ્યાપદ ઇગ કોડીની । ભાષી અગમ અનૂપ
॥૬॥ નિત્યાનિત્ય પ્રણો ઇહાં । આતમદ્રવ્ય સુભાવ । ઠઢીસ
પદ કોડી જેહના । સુલે આણ્યાં ભાવ ॥ ૭ ॥ કર્મપ્રવાદ
તણો હિવે । પ્રગટ પ્રણે અધિકાર । લાખ અસી પદ જેહ
ના । કોડી ઇગ નિરધાર ॥ ૮ ॥ નવમો પૂર્વ કડું હિવે ।
નામે પ્રત્યાસ્યાન । લાખ ચૌરાસી જેહવા । પદ સંખ્યા
ચિત આન ॥૯॥ અતિસય ગુણસંયુત મણો । સાધન સાધ્ય
નિદાંન । વિદ્યા અનુપમ સાતસૈ । કોડી દસ લખ જાન ॥૧૦
કલ્યાણ નામ ઇગ્યારમો । ઠઢીસ કોડી પ્રમાણ । જ્યોતિષ
શાસ્ત્ર વિચારણા । ચૌવીહ દેવકલ્યાણ ॥ ૧૧ ॥ પ્રાણાયુપદ
વારમો । ઠપ્પન્ન લખ ઇગ કોડી । પ્રાણ નિરોધન જે ક્રિયા
સાલે આણ્યો જોડ ॥૧૨॥ સ્થાયિક્ષાદિક જે ક્રીયા । ઠંદ
ક્રિયા સુવિસાલ । પદ સંખ્યા નવ કોડીની । તેરમી કિરિ
યા વિસાલ ॥ ૧૩ ॥ લોકસાર વિંદુ ચવદમો । નામે અરથ
નિહાલ । પદ સંખ્યા ઇગ કોડીની । લાખ પચવીસ સંભાલ ॥

लोक प्रत्यय देखण भणौ। संख्या गज परिमाण। सोलसहस
 अरु तीनसै। उरतयांसी जाण॥१५॥ पूरव संख्या एकही। गु
 णमालाथौ देख। आगै वृध जन सोधज्यो। बाकी देसविसे
 स॥३॥ (ढाल३) वीर जिणेसर उपदिसै (एचान्त)॥३॥ सुवे
 गुंथै गणधरा। अरथे अरिहंत भाषैरे। ते श्रुत ग्यान नमुं
 सदा। पाप तिमर जिमनासैरे॥१॥ (वाणौरे जिनंदनौ) सुण
 ज्यो चितहंत आणीरे। तत्व रमणता अनुसरै। संपूरण
 गुण खाणीरे (वा०)॥२॥ विषयकषाय तजौ करौ। ग्यान
 भगत उरधारौरे। विधि संयुत जिन मंदिरै। प्रमुखपास
 जुहारौरे (वा०)॥३॥ तप जप संयम आदरी। श्रीश्रुत
 ग्यान निधानो रे। सदगुरु चरण नमौ करौ। संवर जोग
 प्रधानोरे (वा०)॥४॥ अक्षत लेई अजला। गुंहली सुंदर
 कोजै रे। नांण दंसण चारिखनौ। ढिगली तौन धरौजै रे
 (वा०)॥५॥ चवद पूर्व व्रत इणपरै। सुगुरु संजोगै लेईरे।
 विधिसुं पुस्तक पूजियै। चित अति आदर देईरे॥६॥ (वा०)
 इम तप संपूरण थयां। अजमणो हिव कीजै रे। घरसारु
 धनखरचनें। नर भवलाहो लीजैरे (वा०)॥७॥ पृठा परत
 विटंगणा। पूरव नाम प्रमाणो रे। नवकरवाली कोथली
 लेखण ठवणी जाणोरे॥८॥ देहरै देवजुहारने। आरती
 मंगल कीजै रे। सनातन पूजा वलि साचवौ। तत्वसुधारस
 पीजैरे॥९॥ (वा०) इण पर तप आराधतां। दुरगति कारण
 ठेदैरे। चवदह रज्जु सिरोमणि। जौव अक्षय गति वेदैरे
 ॥१०॥ (वा०) तप आराधन विषभणौ। आगम वचने जो
 ईरे। भविष्य पिणतुमे आदरो। जसुं भव भ्रमण न होई

रे ॥११॥ (वा०) (कलशः) इमसयल सुख कर गन्न खरतर
तपै रविजिम क्रांतए । सौभाग्य सूरि सुखिंद इण पर
कह्यो पूर्ववृत्तंतए । संवत अठारै वरस ठिन्नूं नयर ओ
बालूचरै । ए तवन भणतां अवरण सुणतां सयलमन बंठित
फलै ॥१२॥ इति चवदै पूर्व स्तवनं संपूर्णम् । ॥॥

॥॥ अथ (१४) पूरब तपविधिः ॥॥

॥॥ चवदै पूर्वकी तपस्याको (१४) उपवास करै ।
(जिस दिन) जो पूर्वका उपवास हो । उसी पूर्वके नामसे
(२०००) गुणनो करै । स्तवन सुणें । इस तवनमें १४ पूर्वकी
नाम । और विधि सब लिखी है । उसी मुजब विवेको
जीव गुरुसे समझके करै । यह तपस्याको करनेसे ज्ञाना
वरणादि कर्मका क्षयोपशम होय । शुभ ज्ञानका उदय
होय । इति १४ पूर्व तपविधिः ॥

॥॥ अथ तिलक तपस्या स्तवन लिख्यते ॥॥

॥॥ (द्रुहा) ॥॥ सासण देवी सारदा । वांशी सुधारस
वेल । बालक हितभणी वगसियै । सुबुधि सुरंगौरैल ॥१॥
नवम अंग जिनपूजतां । मनलहि सुभपरिणाम । तप तिलकी
फल पामिये । दवदंतौ गुणधाम ॥२॥ (ढाल, ॥॥ वीर
जिणैसर उपदिसै (एदेशौ) ॥॥ कमला जिम कुं ङणपुरै । भुज
बल नरपति भीमोरे । पदमनी पदम सुवासना । श्वेतगज ख
भे नौमोरे (पदम०) ॥१॥ परतख्य फल ए पुन्यना । प्रसवीसु
ता पूरै मासैरे । दवदंतौ नाम दीपतो । गुणमणि बुद्धि प्र
कासैरे (प०) ॥२॥ चोसठ कला विचक्षणा । रूप गुणें क

रौ रंभारे । देव गुरु धर्म्म दीपावती । व्रतधारी दृढ बंभारे
 (प०) ॥३॥ प्रतिमा पूजै श्रीसांतिनौ । देवे दीधी विकालो
 रे । मात पिता प्रमोदसु । स्वयंवर वरमालोरे । (पद्मनी०)
 ॥ ४ ॥ उवजाया धिपथी निषदनो । नल लिखीयो निला
 मै रे । आनन्दसु पंथ आवतां । पूरव पुन्य उषा मै रे
 (प०) ॥ ५ ॥ मज्जमरयणौ तमभरी । मधु रव कुंत इहां
 वनमें रे । मणि भाले तेज दिनमणि । जाग्रत देखी अहो
 मनमै रे (प०) ॥ ६ ॥ ग्यानधारी गुरु कोइ मिलै । पूछेयै
 एह प्रसन्नो रे । कर्मवलै सुनि आवीया । परिसह जीत मद
 न्नोरे (प०) ॥ ७ ॥ पंच जीत पंचपालता । टालता दुसह स
 वलारे । संजम सुध संभालता । उद्यम सिव सुख कमलारे
 (प०) ॥ ८ ॥ (दूहा) ॥ मणि तेजै सुनि तरुये । रथ
 थकी स्त्रीभरतार । देवै तौन प्रदक्षिणा । विधसुं चरण जु
 हार ॥ ९ ॥ देसन सुण पावन थया । ग्यान सुधारस पाय ।
 को तप परभव तिल कहै । कहियै श्रीसुनिराय ॥ १० ॥
 (ढाल भरथनूप भावसुं ए (एदेशी) ॥ मधुरखरै सुनिवर
 कहैए । नाणी गुरु सुप्रसाय । दौपक सज्ज लोकनाए ॥ कर्म
 सुभासुम परभवै ए । इह भव फल निपजाय । करम गति
 वांकरीए ॥ ११ ॥ उहि नांण भव प्रागनोए । नृप सुणै निर
 मल भाव । समकित साहीयो ए ॥ धर्मवतीको नृपवधु ए ।
 जांख्योहे तत्व प्रस्ताव । साची जिन वाचनाए ॥ १२ ॥ चोख
 प्रमुख तप चूंपसूं ए । किरिया सुझ करी एह । भलै चित्त
 भावसुं ए ॥ नवांग पूजै तिलकसुं ए । चाढै जिन चोवीस ।
 रयण कंचण जड्याए ॥ १३ ॥ तिलक २ से पांमियो ए । सम

कित एह सतीस । जनम सफलो गिणें ॥ भगवन तपविधि
भाषीयै ए । नल कहै बोध वरीस । पौहर षट्कायनाए ॥
१४॥ आदिनाथ अरिहंतनाए । षट् उपवास कहीस । बिचौ
वौहारसुं ए ॥ चोष दोय जिन वीरनाए । अजितादिक बा
वीस । आणा गुरुसिर वहीए ॥ १५ ॥ प्रोषध तीस त्रीनै
थयाए । पूजन तिलक चढाय । तारक जगदीसनं ए । उ
द्यापन संघ भक्तिसुं ए । जन्म सफल नल राय । सूधमन
साधोयै ए ॥ १६॥ सुण वांणी समकित ग्रहैए । प्रथप्रणमौ
गुरु वीर । चित्त उमाहीयो ए ॥ इण पर जे भवि आदरै
ए । आयै चरम सरीर । मूल सुख सासतो ए ॥ १७॥ ॥
कलशः ॥ ॥ ॥ ॥ औसांतिदाता बिजगत्ताता भविक ध्याता
सुखकरा । इम सतीय साध्यो तप आराध्यो सुजस बांध्यो
शिव घरां । आगमे आखै सरीय साखै सुगुरु भाषै सुण
यथा । सुद्ध ध्यावै भविक भावै विजय विमल जिनवर कथा
॥ १८॥ इति तिलक तपस्या स्तवन संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ अथ तिलक तपस्याविधिः ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ शुभ दिन गुरुके पास । तिलक तपस्या ग्रहण
करकै । तीस (३०) उपवास करै । (प्रथम) श्रीकृष्ण देव
स्वामीके (६) ठ उपवास करै (जब)

१ ॥ श्रीकृष्ण देव स्वामी सर्वज्ञाय नमः ।

इस पदको (२०००) गुणनो करै । फेर श्रीमहावीरस्वामी
के (२) दो उपवास करै । (जब)

१ ॥ श्रीमहावीरस्वामी सर्वज्ञाय नमः ।

इस पदको (२०००) गुणनो करै । और श्रीअजितनाथ

स्वामीकों आदलेके (२२) बाईस भगवंतके (२२) उपवास करै

१ ॥ ओअजितनाथस्वामी सर्वज्ञाय नमः ।

इसो अनुक्रमसे बाईस भगवंतको गुणनो करै । (जिस दिन) जो माहाराजको नाम को उपवास होय । उसी नाम को २००० गुणनो करै । और सब विधि तवनमें लिखी है । उसी सुजब करै । इति तिलक तपस्याविधिः ।

॥ ❀ ॥ अथ सोलीयैको स्तवन लिख्यते ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ वीर जिनेसर भाषीयोरे लाल । सङ्ग व्रतमें सिरा ताज (भवि प्राणीरे) । कषाय गंजन तप आदरो रे लाल । इणयो पातिक जाय (भ०) कोठ वरस तप आदरै रे लाल । क्रोध गमावै फलतास (भ०) । मान करै जे प्राणियारे लाल । ते जगमें न सुहाय (भ०) ॥ २ ॥ व्रतमें माया आदरीरे लाल । स्त्री पणोपायो मल्लिनाथ (भ०) रूप पराव्रत कीया धरारे लाल । आषाढ भूति गणिका साथ (भ० ३ वी०) चार कषाय ठै मूलगारे लाल । उत्तम सोलै भेद (भ०) इम भ० २ भमतो थकोरे लाल । जीव पामै वड खेद (भ० ४ वी०) एकासण व्रत जे करै रे लाल । लाख वरस दुख हांणरे (भ०) नीवी व्रत दूजो कछा रे लाल । एधारो जिन वर वांण (भ० ५) आबिलनो फल बड कछोरे लाल । उपजै लबधि अपार (भ०) उपवास करतां भावसुं रे लाल । पा में भवनो पाररे (भ०) इम दिन सोलै तप करै रे लाल । पूरण एव्रत थाय (भ०) देव गुस पूजा करै रे लाल । तिणयो पातिक जाय (भ० ७) ए तप आदरथी करै रे लाल । मन

बंधित फल धाय (५०) नर सुर रिद्धि पिण भोगवैरै लाल
निच्चै सुगति जाय (५०८वी०) । इति कषाय गंजन सोली
यै को स्तवन संपूर्णम् ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ सोलियै तपका विधि लि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ क्रोध १ । मान २ । माया ३ । लोभ ४ । (यह ४
कषाय में) । अनंतान बंधियो १ । अप्रत्याख्यानियो २ ।
प्रत्याख्यानियो ३ । संजलणो ४ । (इस माफक) एकीक कषा
यको चार चार भेद करनेसे १६ भेद ज्ञय (यह) । १६ भेद
कषायको दूर करने को । प्रथम (एकासणो १ । निवौ २ । चां
बिल ३ । उपवास ४ । इसी अनुक्रमसे १६ दिन तप करै
स्तवन सुणें । तप पूर्ण होणेंसे । यथाशक्ति उद्यापन करै ।
इति सोलिया तपविधि: ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ (४५) पेंतालीस आगम तप विधि: ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ शुभ दिन गुरुके पास पेंतालीस आगम तप
ग्रहण करै । २ दूज । ५ पांचम । ११ इग्यारस । (इत्यादि)
ग्यान तिथिकै दिन । अनुक्रम से उपवास (वा) एकासणा
करै । जिस दिन जो आगम को तप होय । उसी आगम
को गुणनो करै । सिद्धांत लिखावै । सिद्धांत सुणें । पढ़ने
वालुंको सहाज्य करै । अपने शक्तिमाफक । सब ठिका
णें ज्ञानकी टट्टि करै । (प्रणमुं श्रीगुरुपाय०) इत्यादि
ज्ञानके स्तवन सुणें । ऐसे (४५) दिन तपस्या पूर्ण होने
से । पेंतालीस (४५) आगम की पूजा करावै । मंदर पो
सालमें ग्यानका उपगरण चढ़ावै । (इत्यादि) अत्यन्त खुसौ

होके (४५) आगमका आराधन करै । यह तपस्या को क
रने से । मूरखपणा दूर होके । शुद्ध आत्म ज्ञानको प्राप्ति
हो ॥ॐ॥ (अब (४५) आगमको नाम लिखते हैं) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ प्रथम द्वायारै अङ्गको गुणनो ॥ॐ॥

- १ ॥ श्रीआचाराङ्ग जी सुवाय नमः । ११
- २ ॥ श्रीसुयगद्गाङ्ग जी सुवाय नमः । १२।
- ३ ॥ श्रीठाणाङ्ग जी सुवाय नमः । ३।
- ४ ॥ श्रीसमवायाङ्गजी सुवाय नमः । ४।
- ५ ॥ श्रीभगवती जी सुवाय नमः । ५।
- ६ ॥ श्रीज्ञाताधर्मजी सुवाय नमः । ६।
- ७ ॥ श्रीउपासग दसाजी सुवाय नमः । ७।
- ८ ॥ श्रीअन्तगद्ग दसाजी सुवाय नमः । ८।
- ९ ॥ श्रीअनुत्तरोववाईजी सुवाय नमः । ९।
- १० ॥ श्रीप्रज्ञाकरण जी सुवाय नमः । १०।
- ११ ॥ श्रीविपाकजी सुवाय नमः । ११।

॥ॐ॥ अथ बारै उपाङ्ग नामः ॥ॐ॥

- १ ॥ श्रीउववाङ्गजी सुवाय नमः । १२।
- २ ॥ श्रीरायपसेणीजी सुवाय नमः । १३।
- ३ ॥ श्रीजीवाभिगमजी सुवाय नमः । १४।
- ४ ॥ श्रीपन्नवणाजी सुवाय नमः । १५।
- ५ ॥ श्रीजंबुद्वीप पन्नत्तीजी सुवाय नमः । १६।
- ६ ॥ श्रीचन्दपन्नत्तीजी सुवाय नमः । १७।
- ७ ॥ श्रीसूरपन्नत्तीजी सुवाय नमः । १८।

- ८ ॥ श्रीकप्पियाजी सुवाय नमः । १८ ।
 ९ ॥ श्रीकप्पवर्गसियाजी सुवाय नमः । २० ।
 १० ॥ श्रीपुष्पियाजी सुवाय नमः । २१ ।
 ११ ॥ श्रीपुष्पचूलियाजी सुवाय नमः । २२ ।
 १२ ॥ श्रीवह्नीदसाजी सुवाय नमः । २३ ।

॥ॐ॥ अथ ठ हृदको गुणनो ॥ॐ॥

- १ ॥ श्रीव्यवहारठेद सुवाय नमः । २४ ।
 २ ॥ श्रीटहत्कल्पजी सुवाय नमः । २५ ।
 ३ ॥ श्रीदसान्तुत्कंधजी सुवाय नमः । २६ ।
 ४ ॥ श्रीनिशीथजी सुवाय नमः । २७ ।
 ५ ॥ श्रीमहानिशीथजी सुवाय नमः । २८ ।
 ६ ॥ श्रीजीतकल्पजी सुवाय नमः । २९ ।

॥ॐ॥ अथ दस पयन्ना नामः ॥ॐ॥

- १ ॥ श्रीचोसरणपयन्नाजी सुवाय नमः । ३० ।
 २ ॥ श्रीसंधारपयन्नाजी सुवाय नमः । ३१ ।
 ३ ॥ श्रीतंदलपयन्नाजी सुवाय नमः । ३२ ।
 ४ ॥ श्रीचंदाविज्जिया सुवाय नमः । ३३ ।
 ५ ॥ श्रीगणविज्जिया सुवाय नमः । ३४ ।
 ६ ॥ श्रीदेवविज्जिया सुवाय नमः । ३५ ।
 ७ ॥ श्रीवीरपुवोजी सुवाय नमः । ३६ ।
 ८ ॥ श्रीगहाचारजी सुवाय नमः । ३७ ।
 ९ ॥ श्रीजोतिक्करंजी सुवाय नमः । ३८ ।
 १० ॥ श्रीमहापञ्चक्खणजी सुवाय नमः । ३९ ।

५०८ । मूलसुत्र नामः (घो) ११ गणधर तपस्याविधिः ।

॥ॐ॥ मूलसुत्रजी का नामको गुणनो ॥ॐ॥

- १ ॥ श्रीआवस्यकजी सुत्राय नमः । ४० ।
- २ ॥ श्रीउत्तराध्ययन जी सुत्राय नमः । ४१ ।
- ३ ॥ श्रीउषनिर्वृत्तिजी सुत्राय नमः । ४२ ।
- ४ ॥ श्रीदसवीकालकजी सुत्राय नमः । ४३ ।
- १ ॥ श्रीअनुयोगद्वारजी सुत्राय नमः । ४४ ।
- २ ॥ श्रीनंदीसुत्रजी सुत्राय नमः । ४५ ।

॥ इति ४५ सुत्रांका नाम (तथा) गुणनो संपूर्णम् ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ ११ गणधर तपस्या विधि लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ शुभ दिन गुरुको पास (११) गणधर तप ग्रहण करै । (११) दिन उपवास (वा) एकासयां करै । (जिस दिन) जो गणधर माहाराजको तप होय । उसी नामको (२०००) गुणनो करै ॥ॐ॥ अब (११) गणधरों का नाम लिखते हैं ॥

- १ ॥ श्रीइन्द्रभूति गणधराय नमः ।
- २ ॥ श्रीअग्निभूति गणधराय नमः ।
- ३ ॥ श्रीवायुभूति गणधराय नमः ।
- ४ ॥ श्रीव्यक्तभूति गणधराय नमः ।
- ५ ॥ श्रीसुधर्मास्त्रामौ गणधराय नमः ।
- ६ ॥ श्रीमंजित्त्वामौ गणधराय नमः ।
- ७ ॥ श्रीमौर्विपुत्रजी गणधराय नमः ।
- ८ ॥ श्रीअकंपितजी गणधराय नमः ।
- ९ ॥ श्रीअचलजी गणधराय नमः ।
- १० ॥ श्रीसेतार्द्रजी गणधराय नमः ।

११ ॥ श्रीप्रभवजी गणधराय नमः ।

॥ यह (११) गणधर । भगवन्त श्रीमहावीर खा
मी के पास अर्थ शुणको । सब सुखको रचना करनेवाले
भए । (इसी से, सब भव्यजीव । परम मङ्गल जानको । यह
तपस्या करै । शुद्ध भविसे गणधरपद आराधन करै ।
गोतमरास सुणै । पूर्ण होने से । गणधर माहाराजको
पूजा करै । आचार्योदिककी भक्ति करै । (यथाशक्ति) पर
मान्न भोजनसे साहमी बढल करै ॥ ॐ ॥ इति एकादश
गणधर तपविधिः ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ नवकार तपविधि लि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ शुभदिन गुरुक पास नवकार तप ग्रहण करै ।
जिस पदका जितना हरफ होय । इतनाइ उपवास करै
उसी पदको (२०००) गुणनो करै । (सो लिखते हैं) ॥

१ ॥ गमो अरिहंताणं । उपवास । ७ ।

२ ॥ गमो सिद्धाणं । उपवास । ५ ।

३ ॥ गमो आयरियाणं । उपवास । ७ ।

४ ॥ गमो उवज्जायाणं । उपवास । ७ ।

५ ॥ गमो लोए सब्बसाह्गं । उपवास । ६ ।

६ ॥ एसो पंच गमुक्काणो । उपवास । ८ ।

७ ॥ सब्बपावप्पणासणो । उपवास । ८ ।

८ ॥ मङ्गलाणंच सुवेमिं । उपवास । ८ ।

९ ॥ पदमंहवइ मङ्गलं । उपवास । ६ ।

॥ ॐ ॥ ऐसे नवकार संतका । ६८ उपवास करै । (किं

कप्पत्तर रे अयाण०) इत्यादि नवकार मंत्रका फलगर्भित स्तवन सुणें (सो) पूर्वे लिख्यो है। तप पूर्ण होनेसे। यथाशक्ति नवपदको उल्लव करै। (यह) नवकार मंत्र १४ पूर्वको सार भूत है। जो भव्यजीव शुद्धभावसे सेवन करेगे (सो) अनेक सुखको प्राप्त होंगे। इति नवकार तपविधि संपूर्ण ॥

॥ॐ॥ अथ सब तपस्या प्रथम गुरुके पास ग्रहण करै (सो) विधि लिख्यते ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (प्रथम) पू सायिया करै। (नमंत सामंत०) यह गाथा पठकै। शक्ति माफक ग्यान पूजा करै। इरियावही पद्मिक्कमें। एकलोगस्सको काउसग्ग करै। (पारकै) प्रगट लोगस्स कहै। नीचा वैसकै। सुहपत्ती पद्मलेहै। दो वांदणा देवै। स्थापनाजीकों खमासमण देई (भगवन्) असुक तप गहणत्थं चेइयं वंदावेह। (इसो कहकै) चैत्थं वंदन करै। णमोत्थुणं (इत्यादि)। अरिहंत चेइयाणं० (अनत्थ०) कहकै (४) थुइ कहै। चौथी गाथा कहकै। नीचा वैसै। णमोत्थुणं कहै। (जभा होकै) (श्रीशान्तिनाथ स्वामी आराधनार्थं करेमि काउसग्ग)। अनत्थु कहकै १ लोगस्सको काउसग्ग करै (पारकै) नमोऽर्हत् सिद्धा। कहकै ॥ॐ॥ श्रीमते शान्तिनाथाय। नमः शान्तिविधायिने। त्रैलोक्यसा मराधौस। सुकुटाभर्चितां ऊये ॥ १ ॥ॐ॥ यह थुइ कहै (शान्तिदेवता आराधनार्थं करेमि काउसग्ग) अनत्थु० कहै १ नवकारनो काउसग्ग करै। नमोऽर्हत् सिद्धा कहकै ॥ॐ॥ शान्तिः शान्तिकरः श्रीमान्। शान्तिं दिशतु मे गुरुः।

शांतिरेव सदा तेषां । येषां शांतिर्गृहे गृहे ॥ १ ॥ यह थुई कहै । पीठे श्रुतदेवता । जेव देवता । भुवन देवताको काउसग्न अनुक्रम सें करै । एक एक नवकारनो काउसग्न करकै । अपणी २ थुई कहै । पीठे (शासन देवताको काउसग्न १ नवकारको करै ॥ १ ॥ या पाति शासनं जैन । सदा प्रत्यह नाशनौ । साभिप्रेतसमृद्धयर्थ । भूयाद्वासनदेवता ॥ १ ॥ यह थुई कहकै (समस्त वेद्यावृत्तिकर आराधनार्थं करेमि काउसग्न) अनत्यु० एक नवकारनो काउसग्न करै । (पारकै) श्रीशक्र प्रमुखा यक्षाः । लिनशासन संस्थिताः । देवान् देव्यस्तदन्येपि । संघरक्षन्तवपायतः ॥ १ ॥ यह थुई कहकै । नीचा वैसै । समोत्थुणं कहकै । जयवौय राय ताई चैत्यवंदन करै । खमासमण देकै । भगवन् (अमुक तप ग्रहण्यं करेमि काउसग्न) एक लोगसको काउसग्न करै (पारकै) लोगस कहै । खमासमण देकै । ३ नवकार गुणें । फेर खमासमण देकै (इच्छकार भगवन् (अमुक तप ग्रहण्यं दंष्ट्रक उचरावो जी) (गुरु कहै उचरावेमो) । ऐसा कहै ॥ १ ॥ अहणहं भंति । तुम्हाणं समीवे । अमुकतवं उवसंपज्जत्ताणं विहरामि । (तंजहा) दब्बड । खित्तड । कालड । भावड । दब्बडणं अमुकतवं । खित्तडणं इत्थवा अन्नत्थवा । कालडणं जावपरिमाणं । भावडणं जावगहेणं नगहिज्जामि । ठलेणं न ठलिज्जामि । जाव सन्निवाएणं न भविज्जामि । जाव अखेणवा । केणइ रोगायंकादि परिणामवसेण । एसो मे परिणामो न परिवज्जइ । तावसे एस तवो । (अन्नत्थ) रायाभियोगेणं । वलाभियोगेणं । गणाभि

योगेण । देवाभियोगेण । गुरुनिग्राहेण । वित्तोक्तारिण ।
 अन्नत्यग्ना भोगेण । सहस्रागारेण । महत्तरागारेण । सब
 समाह्वित्तियागारेण वोसरामि ॥ जो तप ग्रहण करै
 उसी तपका नाम लेकै । गुरुको पास ३ वेर यह पाठ सुणै
 गुरु न हो (तो) थापनाचार्यजी समजै । तीन वेर यह पाठ
 पठै ॥ (पीठै गुरु कहै) हत्येण । सुत्तेण । अत्येण । तदुभयं
 सभ्मं धारिणीयं । चिरं प्रालणीयं । गुरुगुणेहिं बुद्धाहि
 नित्यारगपारगाहोहि । (ऐसा गुरु कहै) पीठै खमासमण
 देके (गुरु सुखै) पञ्चक्खाण करै । (अथवा) गुरु न हो (तो)
 आपसुखै करै । इति सब तपस्या ग्रहणविधिः संपूर्णम् ॥

॥ॐ॥ अथ सब तप पारण विधि लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ प्रथम ग्यान पूजा करके । इरियावहो प्रतिक्कमे ।
 (अमुक तप पारिवा० सुहपत्ती प्रतिलैहै) २ वां दणा देव ।
 इद्धाकारेण संदिसह भगवन् तुभे अद्धान् अमुक तर पारा
 वेह (गुरु कहै पारावेमो) इद्धामि खमासमणो० । इद्धाका
 रेण संदिसह भगवन् । अमुक तप निक्खवणत्थं कालसग्गं
 करावेह । (गुरु कहै करावेमो) अमुक तप पारणार्थं करेमि
 कालसग्गं । अन्नत्य कहकै । १ नवकारनो कावसग्ग करै
 स्तुति गाथा कहै । पीठै णमात्युणं कहै । (वैसकै) भगवन्
 अमुक तप करतां । अविधि आसातनार्थे करी । जो दूषण
 लागो होय । सो मन वचन कायायें करी मिद्धामि दुक्कं ।
 और ग्यान भक्ति द्रव्यसे भावसे किया (सो) प्रमाण फलदाय
 कहो ज्यो । (गुरु कहै नित्यारगपारगाहोहि) । पीठै पञ्च

क्याण करै (असुक्त तप आलोयण निमित्तं करेसि काउ संग्) अन्त्य कहै । ४ लोगसको काउसंग करै । प्रगट लोगस कहै । पीठे उपगरण पाव अन्नपानादिक से साधु भक्ति करै । अपने शक्ति बाफक । जैन विद्याध्यास कराखे बाले । विद्यागुरुकी भक्ति करै । साहमी बसूल करै । पहरा वणौ करै । पीठे जाचकाको दान सन्मान करै । इति सब तपस्या पारणैका विधी संपूरणम् ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ सूतक विचार लि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ पुत्र जन्म होखेसे १० दिन सूतक । पुत्री जन्म्यां दिन १२ सूतक । (और) जो स्त्रीको पुत्र होय । उस स्त्रीको एक मास को सूतक । पुत्र होते मरण पाये (तो) दिन १ सूतक । परदेसे बह्यु-होइ (तो) दिन १ सूतक । गाय भैंस । बोझी । सांठ । घर सांह व्यावै (तो) दिन १ सूतक । मरण जुवां कलेवर घर बाहर लेजाय । जहां तक सूतक । दास दासी अपनी नेष्टायें रहते । पुत्र पुत्र्यादिकका जन्म मरण हो (तो) दिन ३ सूतक । (और) जितना महिनाको गर्भ गिरै । तितना दिन सूतक । (अब) कोईको जन्म मरणका सूतक होखेसे १२ दिन देवपूजा न करै । (जिसमे) व्रतक को सूतकमे । घरका सूलकांधिया १२ दिन देवपूजा न करै । ऊर घरका तीन दिन देव पूजा न करै । (और) व्रतक ने ठूवा हो (तो) २४ पहर प्रतिज्ञमण न करै । (जो) सदाका अखंड नियम हो । (तो) समता भाव रखके संवर प्रणामे रहै । पर मुखसे नवकार मन्त्रकावी उच्चारण करै नहीं ।

५१४ । सूतकविचार (ओ) दिनप्रति १४ नियमका विचार ।

स्थापना जो की जाय लगावै नहीं । और जो सूतक को ठूँवा न हो (तो) आठ पहर प्रतिक्रमण न करै । भेसकै जब बच्चा होय । तब १५ दिन पीठै दूध पीणो कल्पै । गायकौ बच्चा होय (तो) १७ दिन पीठै दूध पीणो कल्पै । बकरौको दूध दिन ८ पीठै पीणो कल्प । (इत्यादि) संक्षेप सूतकका विचार इहां लिखा है । विशेष विचार शाळां तरसें जायना ॥३॥ इति सूतक विचार संपूर्णम् ॥३॥

॥३॥ अथ दिनप्रति आवक चवद्वै नियमका प्रमाण करै (सो) विचार लि० ॥३॥

॥३॥ सचित्त १ । द्रव्य २ । विगई ३ ॥ पाणहि ४ । तंगोल ५ । वस्त्र ६ । कुसुमेसु ७ ॥ बाहण ८ । सयण ९ । विलेखण १० ॥ बंध ११ । दिशि १२ । ज्ञाण १३ । भस्तेसु १४ । (अर्थः) ॥३॥ आवक नितप्रति नियम संभालै । दिनमें जो वस्तु अपने अंग खाते लगै । उसीका प्रमाण रक्खै । उपरांत त्याग करै । तहां प्रथम (सचित्त वस्तुको परिमाण करै) ॥३॥ मट्टी सर्व जाति । पाणो सर्व जाति । जल अग्नि वायु । वनस्पतीका छेदन भेदन । तरकारी सर्वजाति । फल सर्वजाति । परवल । तोरी । केला । खरबूजा । नींबू । चांव । नारींगो । जामूणि । कमल गड्डिका ठत्ता (इत्यादि) धारण प्रमाणै सचित्त परिमाण करै ॥ १ ॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ (दूसरा द्रव्य परिमाण) ॥३॥ तहां घात वस्तु को शली । (तथा) अपणो आंगुली विनां । जो वस्तु सुखमें दीजै । सो सब द्रव्यकी गिणती में आवै । नामांतर । खा

दांतर । खरूपान्तर । परिणामान्तर । द्रव्यांतर होणेंसे द्रव्यां
तर होइ । (यथा) गज्जं एक द्रव्य । तिसकी पतली रोटी ।
फोणा रोटी । वेढवा रोटी । वाटो । यह सब जूदा द्रव्य
कहियै । (इस प्रकारै) सब द्रव्य खाणेंसे आवै । भात
दालि । रोटी । मांझियो । पलेव । तरकारी सब जाति ।
पापन । खोचीया । लड्डू सब जाति । फोणी । घेवर । हेस
मी । खाजा । (इत्यादि समस्त द्रव्य परिमाण करै) । इहां
उत्कृष्ट द्रव्यको नाम ले रक्खै (तो) एकही द्रव्य कहियै ।
(जैसे) सेवैकी खोचनीका नाम लेकै रक्खै (तो) । अनेक
द्रव्य निःष्यन्न है (तोभी) एक द्रव्य कहियै ॥ ३॥ इति
द्रव्य प्रमाण दुसरा नियमः ॥ ३॥ ॥ ३॥ ॥ ३॥

॥ ३॥ (तीसरा विगय परिमाण नियमः) ॥ ३॥ (तहां)
दश विगयमें- चार महाविगयका तो त्याग होता है ।
(और ६ विगय) वृत् १ । तेल २ । मीठा ३ । दूध ४ । दही
५ । कढ़ाह विगय ६ । यह ७ विगय धारणा प्रमाण रखै ।
इति विगय नियमः ३ ॥ ३॥ ॥ ३॥ ॥ ३॥

॥ ३॥ (अथ चौथा पादवाणनियमः) ॥ ३॥ तहां । जूती ।
खंजाज । मोजा । अण्णा । इतना विराणा । ऐसे दिन प्रते
धारणाप्रमाण मोफलारक्खै ॥ ३॥ इति पाणहि नियमः ।

॥ ३॥ (पांचमा तंबोल नियम मध्ये) ॥ ३॥ पान (तथा)
बीजा । सुपारी । लवंग । इलायची । ठोठें बन्नी । जायफल ।
जावंलो प्रमुख सब खादिम वस्तु । किरियाणा प्रमुख सब
जात धारणा प्रमाण रक्खै ॥ इति तंबोल नियमः ५ ॥ ३॥

॥ ३॥ (ठठ्ठा वस्तु नियम मध्ये) ॥ ३॥ पोसाख २ । तथा ४ ।

ठूटा वस्त्र ५ । तथा ७ । मोकला रखवै । पोसाख १ मध्ये
पवना १ । जामो १ । कसरबंधो १ । धोतो १ । इकपट्टो उत
रासण १ । यह पांच वस्त्रकी एक पोसाख कहियै । असे
नही कर सकै (तो) ४० तथा ५० कपडा दिन मध्ये मोक
ला । पराया वस्त्र भूल चूकमे आवै (तो) जयणा ॥ ॥
इति वस्त्र नियमः ६ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (अथ सातमा फूल नियमः) ॥ ॥ तिहां गुलाब ।
चंपेली । वेला । केवडा । कैतकी । कुंद । मचकुंद । सेवती ।
हजारा । कमल (इत्यादि) सब फूलका धारणा प्रमाणे
परिमाण करै ॥ ॥ इति फूल नियमः ७ । ॥ ॥

॥ ॥ (आठमा वाहन नियमः) ॥ ॥ तिहां रथ । गादी ।
घुमवहिल । खडसल । कोच । पालकी । घोडा । हाथी । चो
पाला । खाना (इत्यादिक) सब थल वाहन जाति ॥ मोर
पंखी । बतक । घुमदोडा । लचकार । मगर । पनसोई । पल
वार । बजरा । (इत्यादि) सब नावजाति । सर्व तरता ।
फिरता । चरता । यह तीन प्रकारके वाहन धारणा
प्रमाणे राखै ॥ ॥ इति वाहन नियम ८ ॥ ॥

॥ ॥ (अथ शय्या नियमः) ॥ ॥ तिहां पिलंग । खाट ।
तखत । चौकी । पट्टा गद्दी । कुरसी । वनात । पट्टसुजनी ।
सेलुंजी । डूलोचा । चांदखी । सीतल पट्टी । सफ । चटार
सबजाति । दरखतकी ठालका चमडैकाकांवला । सुखमल ।
कारचोवी (इत्यादि) धारणां प्रमाणे शय्या प्रमाण करै ।
॥ ॥ इति शय्या नियमः ९ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (अथ दशमा विलेपन नियमः) ॥ ॥ तिहां । सरसों

का । राईका । आटैका । तेल । फुलेल । सब जातिका ।
केसर । चंदन । कपूर । कस्तूरी । रोल्ली (इत्यादि) सरौर
सुख वास्तै । (तथा) रोगादिकारणें उषधादिकका विलेपन
फोटां ऊपरि मलम प्रसुख । आंखिमें अंजन (इत्यादि)
अंगोपांगमें लगाणा (सो) विलेपन धारणा प्रमाणें परि
माण करै ॥३॥ इति विलेपन नियमः १० ॥३॥

॥३॥ (अथ ब्रह्मचर्यनियमः) ॥३॥ तिहां रात्रिकों (तथा)
दिनकों सूर्योदयेके दृष्टांत भोगादिक का प्रमाण करै ।
स्वप्नको मन वचनको जयणा ॥३॥ इति ब्रह्मचर्यनियमः ॥११

॥३॥ (अथ दिशि नियमः) ॥३॥ तिहां । पूरब १ । पश्चिम
२ । उत्तर ३ । दक्षिण ४ । अग्निक्वण ५ । नैऋतक्वण ६ ।
वायव्यक्वण ७ । ईशानक्वण ८ । अधोदिशि ९ । ऊर्ध्वदिशि
१० । यह दश दिशिकों अपने जाणैका प्रमाण करै । चिट्ठी
लिखणी । आदमी भेजणा । देशांतरकी चीठी वाचणी ।
तिसकी जयणा ॥३॥ इति दिशि नियमः १२ ॥३॥

॥३॥ (अथ तेरमा स्नान नियमः) ॥३॥ तिहां । आज
दिन मध्ये स्नान २ । तथा ४ । वेर मोकला । परंतु पाणी
का तोल रखै (तथा) ब्रजा प्रसुखका प्रमाण रखै । स्नान
एक मध्ये इतनो पाणी खरच करुं । अधिक नहौ ढोलुं ।
॥३॥ इति स्नाननियमः १३ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ (अथ चौदसा भात नियमः) ॥३॥ दिनमध्ये भात
सेर २ तथा ४ । दो वेर (तथा) चारवेर खाऊं । उपरांत
दुबिहार । (तथा) चौबिहार धारणा प्रमाणै रखै (तथा)
दिनमध्ये जल पीणै में आवै । तिसका प्रमाण रखै ।

तोलसें तथा मापसें ॥३॥ इति चौदह नियम भाषा ॥१४॥

समाप्तम् ॥३॥

॥३॥

॥३॥

॥३॥ अथ द्वादश व्रतग्रहण करण विधि लि० ॥३॥

॥३॥ प्रथम जिनभवन (अथवा) जिण प्रतिमा आगै ।
शुद्ध सपेद वस्त्र पहिरकै । चंदन केसरको तिलक करै ।
चावल चाटै । पीठै । अखंड तंदुल मुठ्ठि ३ थाल मध्ये रखै
तिन ऊपर नालेर रोकनाणो धरै । तीन प्रदक्षिणा देकै ।
इरियावहौ प्रतिक्रमै । (इच्छाकार०) सम्यक्ता सामाई आरो
हणार्थं चेइयाइ वंदावेह (गुरु कहै वंदावेमो) चैत्यवंदन
करै । बाम पासै चावलांको साथीयो करै । औफल धरै ।
पीठै गुरु वर्द्धमान विद्या अभिमंलत आवक मस्तकै वास
क्षेप करै । वर्द्धमान श्रुतीसें देववंदन करावै । पीठै सतरै
थूडमे नवकार १ एककी काउसग्न करै । पीठै शासन देवी
निमत्ते लोगस ४ काउसग्न करै । (पारकै) प्रगट लोगस
कहै । पीठै नमस्कार ३ गुणकै । सकस्तव कहै । नमोदत्
सिद्धा० कहकै । बज्रो स्तवन कहै । पीठै जयवीरराय क
है ॥३॥ इति नंदी विधिः ॥३॥ पीठै खमासमण देई ।
श्रुतसामायक । सम्यक्ता सामायक । आरोहणार्थं काउसग्न
करावेह (गुरु कहै करावेमो) पीठै सम्यक्ता सामाई आरो
हणार्थं करैमि काउसग्न । चार ४ लोगसको काउसग्न
करै (पारकै) प्रगट लोगस कहै । पीठै ३ वेर नवकार गुण
कै गुरुकै पास ३ वेर सम्यक्ता दंनक उच्चरै । गुरु पाठ बोलै
उसी की मनमे धारणा रखै (सो) लिखते हैं ॥३॥

॥३॥ (सुखं) (अहन्नं भंते) तुम्हाणं समीवे मिष्ठुत्ताउं पन्नि
 वमामि । सम्भत्तं उवसंपज्जामि । नोमेकप्पइ । अज्जप्पभिइ
 अन्नतीत्थिएवा । अन्नतीत्थिदेवयाणिवा । अन्नतीत्थि परिग्ग
 हिय अरिहंतचेइयाणिवा । वंदित्तएवा । नमंसित्तएवा । पु
 विं अणालित्तएणं आलवित्तएवा (तेसिं) असणंवा । पाणंवा ।
 खाइमंवा । साइमंवा । दाउंवा । अणप्पाउंवा । तेसिं गं
 धमस्साइं पेसिउंवा । (नन्नत्थ) रायाभियोगेणं । गणाभियो
 गेणं । बलाभियोगेणं । देवाभियोगेणं । गुरुनिग्गहेणं । वि
 त्ती क्तंतारेणं । तंचउविहं (तंचहा) दब्बड । खित्तउ । का
 लउ । भावड । तत्थ (दब्बड) दंसणदब्बाइं अहिगिच्च ।
 (खित्तउ) जाव भरह मच्चिउमखंडे (कालउ) जावज्जीवाए ।
 (भावड) जाव ठलेणं न ठलित्ज्जामि । जाव सन्निवाएणं नभ
 विज्जामि । जाव केणइउम्माइ वसेणं । एसो दंसण पालण प
 रिणामो नपरिवद्दइ । तावमे एसौ दंसणाभिग्गहो । अन्न
 स्थणा भोगेणं । सहस्सागारेणं । महत्तरागारेणं । सब्ब
 समाहिवत्ति आगारेणं । बोसिरइ ॥३॥ पौठे ङ्ग हीं श्रीं
 अहं नमः ॥३॥ ऐसे अक्षर श्यौगुरुकै पास हाथमे लि
 खाकै । जिनप्रतिमा कों वासत्तेप चढावै । नवकार पढतो
 थको ३ प्रदक्षिणा देकै (देव गुरु प्रते' वांदै) पौठे श्रुत सा
 मायिक धिरो करणार्थे । सत्तावीस उत्सासप्रमाणे । एक
 लोगसको काउसण करै । एक लोगस कहकै पारै ।
 पौठे सस्यक्तरूपी कल्पपट्ट पायकै । अति आनन्द से' ऐसा
 अभिग्रहं बचन बोलै ॥३॥ अरिहंतो महदेवो । जावज्जीवं
 सुसाज्जणो गुरुणो । जिन पन्नत्तंतत्तं । इय सम्भत्तंमए ग

हियं ॥ १ ॥ पौठे गुरु धर्मदेशना देवै । मिथ्यात्व वरजै ।
 नित्य चैत्यवंदन इतनी वेरकरुंगा । इतना नवकार नित्य
 गुणुंगा । फल केसरादि वर्षप्रते इतना चढावुंगा । ग्यान
 दर्शन चारित्रको भक्ति अर्थे इतनो द्रव्य खरचुंगा । सील
 व्रत इतनो पर्व तिथि पालुंगा । नित्य प्रचक्खणि इस माफक
 करुंगा । दिनकों नवकारस्यादि व्रत (तथा) रात्रीकों चउ
 विहार । त्रिविहार । दुविहार । प्रमुख । और । बावीस
 अभक्ष । बत्तीस अनंतकाय । विदल प्रमुख सब ठोदुंगा ।
 (इत्यादि) अपनो धारणा माफक सबवस्तुका प्रमाण । गुरु
 के सन्मुख करै । बारै व्रतका टीप सुणै । जिसमें लिया ऊ
 वा व्रतकों अतौचार न लगै ऐसा उपियोग सदा रखै ॥ ३ ॥
 इति सम्यक्कारोपण विधिः ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥

॥ ३ ॥ अथ प्राणातिपातव्रत दंष्टक लि० (१) ॥ ३ ॥

॥ ३ ॥ (अहन्नं भंते । तुम्हाणं समीवे । थूलग पाणाइ
 वायं संकप्पिउ निरवराहं प्रचक्खामि । जावज्जीवाए । एग
 विहं । एगविहेणं (अथवा) दुविहं । त्रिविहेणं । मण्णेणं ।
 वायाए । काएणं न करेमि । न कारवेमि । तस्स भंते । पट्ठि
 क्काममि । निंदामि । गरिहामि । अप्पाणं बोसरामि ॥ ३ ॥
 यह पहला व्रतका दंष्टक वार ३ उचरावै ॥ १ ॥

॥ ३ ॥ (अहन्नं भंते । तुम्हाणं समीवे । थूलगं सुसाइ
 वायं । जीहाल्लेयाइहेउअं । कन्नालौयं । गोवालौयं । भूमा
 लौयं । थापणमोसा । कूटसाखीयं । पंचविहं प्रचक्खामि ।
 दक्खिन्नाइ अविसए । दब्बउ । खित्तउ । कालउ । भावउ ।

द्व्युत्तुं सुसावायं । खित्तुत्तुं इत्यवा अणत्थवा । कालत्तुं
जावज्जीवाए । भावत्तुं जावगहेणं न गहिज्जामि । जाव
ठलेणं न ठलिज्जामि । अन्नेण केणवि रोगाइयं । एसो परि
णामो न परिवद्दइ । ताव अभिग्गह । दुविहं । तिविहेणं ।
अन्नत्थणा भोगेणं । सहस्सागारेणं । महत्तरागारेणं । सब्ब
समाहिवत्तियागारेणं वोसिरइ ॥ २ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (अहन्नं भंते तुम्हाणं समीवे । अदिन्नादाणं । खत्त
खणणाइयं । चोरंकारकरं । रायनिग्गहकारयं । सचित्ता
चित्तवत्थुविसयं पच्चक्खामि । दव्वत्तु । खित्तत्तु । कालत्तु । भा
वत्तु ॥ द्व्युत्तुं अदिन्नादाणं । खित्तत्तुं इत्यवा अणत्थवा ।
कालत्तुं जावज्जीवं । भावत्तुं जावगहेणं न गहिज्जामि ।
जावठलेणं न ठलिज्जामि । अण्णेण केणवि रोगाइयं । एसो
परिणामो न परिवद्दइ । ताव अभिग्गह । दुविहं । तिवि
हेणं । अन्नत्थ० सहस्सा० महत्त० सब्ब० वोसिरइ ॥ ३ ॥

॥ ॥ (अहन्नं भंते तुम्हाणं समीवे । उदारिय वैक्किय
भेयं । धूलमेज्जणं पच्चक्खामि । अहागहियभंगणं । दिवं
तिरित्थं । माणसियं । एगविहं । एगविहेणं । पच्चक्खामि ।
दव्वत्तु । खित्तत्तु । कालत्तु । भावत्तु ॥ द्व्युत्तुं मेज्जणं । खित्त
त्तुं इत्यवा अणत्थवा । कालत्तुं जावज्जीवाए । भावत्तुं ।
जावगहेणं न गहिज्जामि० । अन्न० सह० मह० । सब्ब० ।
वोसिरइ ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (अहन्नं भंते तुम्हाणं समीवे परिग्गहं पणुच्च ।
अपरिभियपरिग्गहं पच्चक्खामि । धणधन्नाइ नवविहवत्थु
विसयं । इत्थापरिमाणं उवसंपज्जामि । अहागहियभंगण

णं । (तंजहा) दव्वडं । खित्तडं । कालडं । भावडं । दव्वडणं ।
नवविहपरिग्गहं । खित्तडणं इत्यवा अन्नत्यवा । कालडणं
जावज्जीवं । भावडणं जावगहेणं । नगहिज्जामि० । अन्न०
सह० । मह० । सव्व० । वोसिरइ ॥५॥ ॥३॥

॥३॥ (अहन्नं भंते तुम्हाणं समीवे । दिशिपरिमाणं
पच्चख्खामि । (तंजहा) दव्वडं । खित्तडं । कालडं । भावडं ।
दव्वडणं । दिशिपरिमाणं । खित्तडणं धारणा पमाणं । का
लडणं जावज्जीवाए । भावडणं । जावगहेणं न गहिज्जामि
जाव ठले० तावअभिग्गह । अन्न० सह० मह० । सव्व० ।
वोसिरइ ॥ ६ ॥ ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ (अहणं भंते तुम्हाणं समीवे । भोगोवभोगये (भो
यणड) अनंतकाय वज्जवीया राइभोयणाइं परिहरामि ।
(कम्मओणं) पन्नरसकम्मादाणाइं । इंगालकम्माइयाइं । वज्ज
सावज्जाइं खरकम्माइयं । रायाभियोगंच परिहरामि ।
(तंजहा) दव्वडं । खित्तडं । कालडं । भावडं ॥ दव्वडणं भो
गोवभोगवयं । खित्तडणं इत्यवा अन्नत्यवा । कालडणं जा
वज्जीवाए । भावडणं जावगहेणं नगहिज्जामि० । अन्न०
सह० । सव्व० । मह० । वोसिरइ ॥७॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ (अहन्नं भंते तुम्हाणं समीवे । अन्नत्यदं पच्च
क्खामि । अवज्जणा । मापोपदेश । हिंसोपकरणदाणं प्रमा
दचरितं । चउज्जिहं अन्नत्यदं । जहा सत्तीए परिहरामि
(तंजहा) दव्वडं । खित्तडं । कालडं । भावडं ॥ दव्वडणं अ
न्नत्यदं । खित्तडणं इत्यवा अन्नत्यवा । कालडणं जावज्जी
वाए । भावडणं जावगहेणं नगहि० । अन्न० सह० मह० ।

सव० । बीसिरदू ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (अहन्तं भन्ते) तुङ्गाणं समीवे । सामादयं । पो
सहोववासं । देसावगासियं । अतिथिसंविभागवयं । जहा
सत्तीए पद्विज्जामि । इच्चयं सम्पत्तमूलं । पंचाणुवयं ।
सत्तिसिकत्तावयं । दुवालसविहं सावगधम् । उवसंपज्जत्ताणं
विहरामि । अन्नत्थणाभोगेणं । सहसागारिणं । महत्तरा
गारिणं । सब्बसमाहिंवत्तिथागारिणं । बीसिरदू । ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
साख । ठ ठं । ती । आर आगार सहित पालुं । ॥ १० ॥ ११
१२ ॥ ॥ इति आवकको संक्षेप बारैयत उचरावणविधिः ।

॥ ॥ अथ सुनिमालका लिख्यते ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ऋषभ प्रमुख जिणपाय युग प्रणमुं । सिवसुख
दायक मन उल्लास । पुं । ऋषीक औ गोतम आदिक । गण
धरगुरु मन कमल विकास ॥ १ ॥ (प्रहसम सूधासाधु नमुं
नित । भावै अमण सुगुरु भगवंत । नाम ग्रहण कर पाप
प्रखालुं । परमानंद सुमति विकसंत ॥ २ ॥ (प्र०) भरथ महा
मुनि प्रथम चञ्चोसर । बाहुबल उपसम भंजार । सूरयसा
दिक आठमुनीसर । पांथो विमलाचल भव पार ॥ ३ ॥
(प्र०) रिषभ वंस जै अनुक्रम ज्जवा । सुनिवर कोडी लाख
असंख । सीसेलुं जै सिवपुर सीधा । कल मल कालक सु
की कंख ॥ ४ ॥ (प्र०) सगर प्रमुख निरुपम नव चक्रवर्त्ति
साधु महाबल संथम सीह । अचलादिक बलदेव अष्टमुनि
राम रिषी सर नवम अबीह ॥ ५ ॥ (प्र०) श्रीप्रतिबुद्धि प्रमुह
ठह सुंदर । श्रीमल्लिनाथ पूरवभव मित । पङ्कता परम

उत्तोर सिवपुर । पाली श्रीजिन आण पवित ॥६॥ (प्र०)
 वंदुं विभु कुमार लबधि निधि । खंदग सूरनासीस सै पंच ।
 कार्तिक सेठ सुसाधु कीर्त्त धर । अमण सुकोसल व्रतनिर
 वंच ॥७॥ (प्र०) श्रियदुवंस अन्नोभ सुसागर । प्रमुख आठ
 अणगार प्रधान । औरहनेमि नेमि जिन बंधव । निरमल
 गुण गण रयण निधान ॥८॥ (प्र०) लाली मयालीनें उव
 याली । पुरस सेण वारसेण प्रमुन्न । संव अने अनिरुद्ध रिषी
 सर । सत्यनेमि दृढनेमि सुधन्न ॥९॥ (प्र०) कुमार अनीकज
 सादिक पट्सुनि । गुणगिरुवो श्री गजसुकमाल । दंडण
 रिष श्री थावचा सुत । सहस साधु संजम सुद्धपाल ॥१०॥
 (प्र०) (राग धन्याश्री) ॥ सहस अमणसुं सुक संयम धरो ।
 पंचसयांसुं सेलग सुनिवररो । सिद्ध थयाश्री पुंठर गिरवररो ।
 कुरुणाकर प्रणसुं संपद करो । (उल्ला०) संपद करो सम दम
 रिषीसर साधु सारण सोहण । अंतर प्रकासै तिमर नासै
 अविकजन मन मोहण । प्रत्येक वुद्धि प्रबुद्ध नारद मुनि प्रमु
 ख पेंतालण । दमदंत महारिष कुंजवारै साधु नमुं विद्धं
 कालण ॥११॥ (चाल) रंग रिषभदत्त रतन लय सुणी । समरुं
 देवामंदा साज्जणी । पांचे पांजव प्रणमुं सुनिपती । केस
 पणसी बोधक जिनमती । (उल्ला०) जिनमतो कालक पुल
 मेहल धिवर आणंद रक्खिओ । अणगारका सब धर्म भा
 ष्यो सोधि सिवपुर सक्खिओ । कालासवेसो पुल आतम अ
 रथं साधकं उपसमइ । श्रीपुंठरीक महासुनोसर प्रणमीयै
 सुभ संयसो ॥१२॥ (चाल) बंदुं बलकल चीरी केवलौ । श्री
 अमत्तो सुनिवर मनरलौ । श्रीकर कंडू दुमह नमि निमा

या । निज२ देसे नरवर श्रीजुवा । (उल्लालो) श्रीजुवा ए
 रिषभादि देखी थया वन बढरागोया । संजम सिरी भजि
 मोह निद्रा तजीय जोगै जागीया । प्रत्येक बुद्धा चार
 सिद्धा सिद्ध थया एकण समे । सुप्रसन्न चंद मुनिंद निरमम
 प्रेम प्रणसुं प्रहसमे ॥१३॥ (चाल) खंतै खुल्ल कुमार सुध्या
 ईयै । लोह्वासुनि चरणे लथलाईयै । कालउदाई प्रमुख
 महासुणी । संजम सुद्ध जयंती साङ्गणी (उल्लालो) साङ्गणी
 जाणी जग बखाणी परम पद सुख पामीया । श्री अमण
 भद्र सुभद्र सुंदर अचल आतम रामीया । श्रीसुप्रतिष्ठ
 यतीस सुव्रत साधुसुव्रत सेहरो । चारिव रिष गुणवंत
 गोभद्र गरुआ गरिमा सागरी ॥१४॥ (चाल) सिरी
 सिव राय रिषीसर बंदोयै । दसारण भद्र नसुं दुख
 ठदीयै । अर्जुन माली सुख संजम धरो । सुदढ प्रहारी
 सिवरमणी वरो । (उ०) सिवरमणी वरो श्रीकुरगद्गू क्षमा
 वंत प्रसिद्धउ । वलि चार उग्रविहार तपसी सहत सुविह
 तसिद्धउ । कोटिन्न दिन अनै सेवाली पनर सतक तिप्पो
 चरा । गोतम प्रबोधत सिद्ध पुहता नसुं चरण करणा धरा
 ॥१५॥ (चाल) गरुआ श्रीगुणसागर गाईयै । प्रथवी चंद्र
 प्रणम्यां सुख पाईयै । खंद कुमार सदा अभिनंदीये । नमिह
 अरहमिल मन आणंदीये । (उ०) आणंदीये मेतार्य मुनिवर
 भगतिस्सुं समरी करी । षट्प इलापुल चिलापुल रुगापुल
 हीयै धरी । श्रीइंद्रनाम नियंथ निर्मम धर्मरुचि धर्मांगि
 रो । तेतलौपुल सुबुद्धि बोधितसु जितसल मुनीसरो ॥१६॥
 (चाल) उदयर कर जगि२ जस तणो । अमणसुदंसणसील

सुहावणो । श्रीचन्द्रयसुत आर्द्रकुमारए । चित्तचतुरनर
 चित्तचमकारए । (७०) चमकार सार सुजात रिषवरदेव
 सानिधजसधणी । गंगेय गिरुवो गुणगाजे सुजिनपालत
 हितधणो । श्रीधर्मघोष सुसीस धर्मरुचि साधु श्रीजिनदेव
 ए । ओकपिलरिष हरिकेस वलिसुनि नित नसुं निरलेव
 ए ॥ १७ ॥ (चाल) जति जयघोष विजयघोषै जुठ । सेवुं सुत
 धर ओदेवलसुठ । श्रीइखुकार नृपति कमलावती । राणो
 मृग सुप्रोहित सुभमतो । (७०) सुभमतो जेहनीं जसा
 भार्या पुव दोय वखाणोयै । ए ठडलेई चारि चारिव सु
 गति पुहता जाणोयै । जलिय सुनीसर साधु संजम धर्मरुचि
 महाव्रती । निग्रधनाथ अनाथ वंदुं समुद्रपालसु संयती ॥
 १८ ॥ (चाल) कुम्भापुव नसुं केवल कलयौ । विधसुं सीतल
 सिवकमला मिल्यौ । धन३ धनो सुरगिरघोरए । वीर प्रसं
 खौ तपगुण वीरए । (७०) औवीर दिक्खित श्रीसुवांज भद्र
 नंदकुमारए । आदिक दसेरिष चरिय जेहनां सुख धिपांक
 उदारए । श्रीचंद्ररुद्र सुसीसखंदग विमानिधि कहीवैइण
 कलै । कुरुदत्तसुत तीसग सरोरुह रिष नम्यां आस्त्राकलै
 १९ ॥ (चा०) अंगप्रसुख रिष च्यारे आदरी । विधिसुं संजम
 सिद्धि वधू वरी । अमै कुमार सुनि अभयं करो । हल्लविहल्ल
 सु आतम हितकरो । (७०) हितकरो दयावर भेषसुनिवर
 नंदपेण आराधीयै । सुनिखलनै सर्वाभुमति समर सिवसुख
 साधीयै । श्रीसीहसाधु अने उदायन चरम राज रिषीस
 रो । ओसालभद्र सुधन सुनिवर समरतां मज्जल करो ॥
 २० ॥ (राग धन्वासरी) ॥ २० ॥ भद्र वैरागी वरनसुं ।

जुगवर जंवूसामि । प्रभव सिव्य भव परगतौ । सुजस जसो
 भद्र खाम ॥ २१ ॥ (महामुनीसर नित नमुं जी । नामें घर
 नवनिह । वाधै रिह सख्ख) ॥ २२ (म०) ॥ जग संभूति वि
 जै जयो । भद्रवाज्ज हतभद्र । जग जोगीसर जागतो । मुनि
 वर ओथूलभद्र ॥ २३ (म०) ॥ भद्रवाज्ज खामी तणा । चारि
 सिव्य मुनिराय । सौत परीसह जिण सच्चा । साखा १ आ
 तम काज ॥ २४ (म०) ॥ अज्ज महागिर जांणी थै । अज्ज
 सुहत्थि विसाल । संप्रति नृप पट्टि वोहीयो । ओअ
 वंतो सुकमाल ॥ २५ (म०) ॥ आरिजसांमि पसंसीयो । अ
 ज्जसुभद्दमुनीस । अज्जमंगु महिमानिलो । सींहगिरीस मु
 णीस ॥ २६ (म०) ॥ धन गिरि थिवर महामुनो । ओवय
 र खामि मुनिराय । अरहदिण मनिअपहख्यो । भद्रगुप्त ।
 निरमाय ॥ २७ (म०) ॥ वयरसेन विद्यावरु । ओरत्तत गुस
 दत्त । पुसमिव गुण गह गहै । प्रभु दरवलका पत्त ॥ २८
 (म०) ॥ विंजसाधु सुविधइ भख्यो । ओ ठांणिल सुमहिइ ।
 सुव अरव रतनें भख्यो । खमासमण देवइ ॥ २९ (म०) ॥
 पंचमकाल महामुनी । ओदुपसै सूर दयाल । सुइक्रिया
 खरतर सहो । जिन आग्या प्रतिपाल ॥ ३० (म०) ॥ इम पन
 रं कर्मभूमी जिके । ऊआ ऊखै अनंत । वर्त्तमान ओसाधु
 जी । रतनघई गुणवंत ॥ ३१ (म०) ॥ ब्राह्मो सुंदरीराय नै ।
 साऊणो चंदन वाल । आदिक सौलवतो सतो । तिकरण
 सुहत्थिकाल ॥ ३२ (म०) ॥ संवत सोल ठत्तीसए । ओविम
 लनाय सुरमाल । दिजा कल्याणक दिनें । गुंधी ओमुनि
 माल ॥ ३३ (म०) ॥ रिणोपुरै रलोया मणो । ओसौतल

जिण चंद । सूरविजै राजै सदा । संघ अधिक आणंद ॥ ३४
 (म०) ॥ ओमति भद्र सुगुरु तणें । सुपसायै सुखकार ।
 चारित संघ वखाणौयै । सदा २ जयकार ॥ ३५ (म०) ॥
 मनहर श्रीमनिमालका । गुणगण परमलपूर । कंठवह
 उत्तम जिक्के । पामे' सुखभरपूर ॥ ३६ (क०) ॥ महामुनीसर
 गावतां । सुरतर सफल समान । अष्ट महा सिध घर फलै ।
 सदा २ कवयाण ॥ ३८ (म०) ॥ इति मुनिमालका संपूर्ण ॥

॥ ❧ ॥ द्विज्जिन स्तवनलि० ॥ ❧ ॥

॥ ❧ ॥ वरतमान चोवीसौवंदु' । मन सूघै नितमेवरौ
 माई । ऋषभ अजित संभव अभिनंदन । सुमति पदम प्रभु
 सेवरीमाई ॥ १ ॥ (वर०) श्रीसुपार्श्व चंद्रप्रभु प्रणसु' । सुवि
 ध सीतल अथांसरी माई । वासपूज्य विमल अनंत धरम
 जिन । सांतिकुंथु परसंसरी माई ॥ २ ॥ (व०) अरजिन मल्लि
 अने सुनि सुव्रत । नमि नेमि पास जिणंदरी माई । चोवी
 समा श्रीवीर जिणसर । प्रणसु' परमाणंदरी माई ॥ ३ ॥
 (ब०) ॥ ढाल २ ॥ प्रहसम सुधा साधु नसु' नित (एहनी) ।
 नित नित अतीत चोवीसी नमीयै । जेहना नाम प्रगड ए
 जाण । केवलन्यानीने' निरवाणी । सागर महाजस विमल
 वषाण ॥ ४ ॥ (नि०) सर्वानुभूति औधर दत्त जिनवर । दामो
 हर सुतजा श्रीसांसि । सुनिसुव्रत सुमति सिवंगति जिन ।
 श्रीअस्ताग नेमौसर नाम ॥ ५ ॥ (नि०) अनल जसोधर तेम
 छतारथ । श्रीजिनेसर सुधमति सुजगीस । सिवकरसंदन
 संप्रतिनामे' । वंदीजै जिनवरचोवोस ॥ ६ ॥ (नि०) (ढाल ३)

सफल संसारनी) ॥३॥ जे भविष्यंति अनागए कालए । तेह
चोवीस प्रणमीस बिज्जं कालए । प्रथम महाराज अणक
तणो जीवए । श्रीपदमनाम प्रणमीस सदीवए ॥१॥ वीरनोपि
तरौयो नाम सुपासए । जूसी जिन बीय सुरदेव सुप्रकासए
कोणिक सुत उदाई नरिंदए । तीसरो तेह सुपास जिणंदए
॥२॥ सिध्द श्रीवीरनो पोडुलो साधए । चोथो स्वयंप्रभु नां
मआराधए । दृढायुष जीव सिद्धांतमें जाणीयै । पंचम सर्वा
नुभूति प्रमाणीयै ॥३॥ कौर्त्त इण नाम इक जीव कहीजीयै
देवश्रुत तेठो खामिस लहीजीयै । संप्रभावक जस्यै उद
यजिण सातमो । आणंदनो जीव पेठाल जिण आठमो
॥४॥ सुनंदनो जीव ते नवम पोडुल जिणं । सतक आवक
शतकौर्त्त दसमो भणुं । देवकी जीव सुनिसुवत इग्यारमो ।
सत्यकी जीव ते अमम जिण बारमो ॥५॥ वासुदेव जीव नि
कषाय जिन तेरमो । बलदेव जीव निपुलाक चवदम नमो ।
पनरमो निरमम देव सुलसाकही । रोहणी जीव चित्रगुप्त
सोलम सही ॥६॥ समाध जिन सतरमो आवका रेवती ।
अठारमो शदाल जीव संवर जिनपती । दीपायन जीव यशो
धर उगणीसमो । कृष्ण कोइ जीव ते विजय जिनवीसमो
॥७॥ मल्लि इकवीसमो जीवनारद तणो । देव षावीसमो अं
बज आवक भणुं । तेवीसमो अमर जीव अनंत वीरजनमो ।
स्वात बुध जीवते भद्र चोवीसमो ॥८॥ एह आगाम चो
वीस जिण जाणीया । प्रवचन सार उद्धारथी आणीया ।
केई परसिद्धने केई अप्रसिद्ध कछ्या । साल अनुसार घी
साच कर सर दछ्या ॥९॥ (ढालइ) ॥ आज नहेजोरे

दीसै नाहलो० ॥३॥ विहर मान जिण बीसै वंदीयै । महा
 विदेह विख्यात । सीमंधर युगमंधर बाहुजी । श्रीसुबाहु
 सुजात ॥६॥ (वि०) स्वयं प्रभु रिषभानन अनंत वीरजी । सूर
 प्रभु तेमविसाल । वज्रधर चंद्रानन चंद्रबाहुजी । भुजंग ई
 सर नेम भाल ॥७॥ (वि०) वैरसेन महाभद्र नमुं वली ।
 देवयसा यसो रिद्ध । अठौ दीपमें विचरै आजए । नाम ली
 यै नव निद्ध ॥८॥ (वि० ठाल४) ॥३॥ रे जीव जिन ध्रम को
 जीयै० ॥३॥ चार तीर्थकर सासता । इणहीज अभिधान ।
 ऋषभानन चंद्रानन । वारिषेण वर्द्धमान ॥९॥ (च्या०) अठ
 कोटि ठप्पन लाखसुं । सत्ताणुं हजार । चउसैठयासी दे
 हरा । बिहुं लोक मज्जार ॥१०॥ (च्या०) नवसै पणवीस को
 टीया । बिंव तैपण लाख । सहस अठावीस चारसै । अ
 ठासी भाख ॥११॥ (च्या०) छिन्नूजिणवर नामए । समखां
 सुखदाय । प्रणय्यां पाप मिटै परा । समकित सुध धाय ॥
 १२॥ (च्या०) ॥३॥ कलसः ॥३॥ इम बिण चौवीसी बीस वि
 हरमान चौजिण सासता । संघुण्यां सतरैसै बयांलै अधि
 क आण्णी आसता । जिन रतन चिंतामणि तणी परि प्र
 बल वर्द्धित पूरण । ग्रहसमै विकरण सुद्ध प्रणमै सदा जिन
 चंद सूरए ॥१३॥ ॥ इति श्रीविण चौवीसी बीस विहर
 रमान चौजिण सासता एवं छिन्नूभगवंत नाम स्तवनं ॥

॥३॥ अथ उपधानतपवर्णन स्तवनलि० ॥३॥

॥३॥ श्रीमहावीर धरम परगासै । बैठी परषद
 बारजी । अमृत वचन सुणी अति मीठा । पामे हरष

अप्रारजी ॥ १ ॥ सुणो २ रे आवक उपधान वह्यां विन ।
 किम सूँ नवकारजी । उत्तराध्ययन वज्जुत अध्ययने
 एह भण्यो अधिकार जी ॥ २ (सुणो) ॥ महा निसीध सिद्धांत
 मांहे पिण । उपधानं तप विस्तार जी । अनुक्रम सुद्धपरंपर
 दीसइ । सुविहित गह्व आचार जी ॥ ३ (सु०) ॥ तप उपधान
 वह्यां विन किरिया । तुह्व अलप फल जाण जी । जे उपधान
 वह्या नरनारी । तेहनो जनम प्रमाणजी ॥ ४ (सु०) ॥ तप
 उपधान कछो सिद्धांते । जो नवि मानै जेह जी । अरिहंत
 देवनी आण विराधै । भसस्यै भव २ तेह जी ॥ ५ (सु०) ॥
 अघडा घाटसमां नर नारी । विण उपधाने होय जी । कि
 रिया करतां आदेस निरदेस । काम सरै नछी कोइ जी ॥
 ६ (सु०) ॥ इक धेवरनें खांनै भरीयो । अति धणो सौटो
 घाय जी । एक आवक उपधान वहै तो । धन २ ते कह
 वाय जी ॥ ७ (सु०) ॥ (ढाल) ॥ नवकार तणो तप
 पहिलो वीसइ जाण । इरियावहीनो तप वीजो वीसइ
 आण । इण विज्जं उपधाने निस्सइ नाण मंढाण । वारै उप
 वासे गुरु मुख बेवे वांणि ॥ ८ ॥ पेलीसइ लौजो खमो त्युणं
 उपधान । विण वायण उगणीस तप उपवास प्रधान ।
 अरिहंत चेई तप चोयोचोकइ एह । उपवास अठाइ वाण
 एक गुण गेह ॥ ९ ॥ पांचमो लोगस तप अठ्ठावीसइ नाम ।
 साढादनरह उपवास वायण विणटाम । पुक्खरवरदी
 तप ठहो ठकइ सार । साढावरण उपवास वांण एक सुवि
 चार ॥ १० ॥ सिद्धाणं बुद्धाणं सातमो उपधान माल । उपवास
 वारै इक चौविहार ततकाल । एक वाणिकरै वलि गुरुसुख

सरस रसाल । गह्वनायक प्रासै पहरै माल विसाल ॥११॥
 माल पहरण अवसर आणी मन उठरंग । घर साहू वारू
 खरचै धन बड़ भंग । अति उल्लव कीजै राती जोगो दिल
 खोल । गीतगान गवावै पावै अति रंग रोल ॥१२॥ ❀ ॥
 (ढाल) ॥ ❀ ॥ ए साते उपधान । विधसों जे वहै । ते सूधी
 किरिया करै ए । खिण नकरै परमाद । जीव जतन करइ ।
 पुंजि २ पगला भरै ए ॥१३॥ न करै क्रोध कषाय । हन २
 हसै नही । मरम कीहनो नवि कहै ए । नाणै घरनोमोह ।
 उत्छाष्टी करै । साधु तणी रहणी रहै ए ॥१४॥ पड़रसी
 म खिञ्जाय । करपोरसि भणौ । ऊँचै खरबोलै नहीं ए ।
 मनमांहे भावै एम । धन २ ए दिन । नरभव मांहि सफल
 सहै ए ॥१५॥ जेसा ते उपधान । विधसेती वहै । पहिरै
 माल सोहावणीए । तेहनौ किरिया सुद्ध । बड़ फलदायक ।
 करम निर्जरा अति घणी ए ॥१६॥ परभव प्रामै रिद्ध । देव
 तणा सुख । वलीसवड नाटक प्रतै ए । लाभै कौल विलास
 अनुक्रम सिव सुख । चढतौ पदवौ जे चढै ए ॥१७॥ ❀ ॥
 (कलशः) ॥ ❀ ॥ इम वीरजिणवर भुवण दिणयर मात विस
 ला नंदणो । उपधानना फल कहै उत्तम भवियजण आणं
 दणो । जिणचंद जुग परधान सदगुरु सकल चंद मुनीसरो ।
 तसुसीसवाचक समय सुन्दर भणै बंठित सुख करो ॥१८॥
 इति सात उपधानं गर्भित औमहावीर खामौ दृढ़ स्तवन
 संपूर्ण ॥ ❀ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

❀ ॥ (यह) स्तवनमे उपधान तप करनेकी सब विधि
 है । इसी सुजब विवेकी जीव करै । और उपधान तप ग्रहण

(तथा) माला पहरण विधि इहां न लिखौ है (सो) सुझ
गरुके पास । विधि प्रपाक ग्रंथसें जानकै करै इति
तत्वं ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ अथ राग रागिणी स्तवन लि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (राग कल्याण) ॥ ॐ ॥ (६)

॥ ॐ ॥ टुक निजर महरदी करणाहो ॥ टु० ॥ मेहुं अघम
पापकी मूरत । मेरा दोस न घरणा हो ॥ (टु०) १ ॥ अष्ट भव
नको प्रीत हमारी । नवमे भव निरवाहना हो ॥ (टु०) २ ॥
रूपचंद भगतनकी वीनती । आवागमण निवारणा हो ॥
(टु०) ३ इति पदम् ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ पुनः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ लोक चवदके पारे किनारै । पूरण ब्रह्मका वासा
है । (लो०) पेंतालीस लाख जोजनकी सिद्धा । फिटक रतन
उजासा है । निरमल जोत विराजै साहिब । ग्यान ध्यान
परकासा है ॥ (लो०) १ ॥ पंच वरण की धजा फरकै । क्या
कहुं अजब तमासा है । नाथ निरंजन नाम तुमारो । उर
नको क्या आसा है ॥ (लो०) ३ ॥ चोसठ इन्द्र खडे वाकेदारे ।
खिजमत बंदा खासा है । रूपचंद कहै नाथ निरंजन । च
रण कमलका दासा है ॥ (लो०) ३ ॥ इति पदम् ॥

॥ ॐ ॥ पुनः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ सवो सखि वन ठन (सवी०) ठाढे नाभ नृपत जुके
द्वारे आगै । (स०) रिपभ कुमरको जनम भयो है । मङ्गल
मुख्य उचारैरौ ॥ (स०) १ ॥ ताल रुदक रवाव मधुरी धुनि

वीणा वाजै सुरतारे । नाचत हावभाव करौ राजत । ता
नलेत सुरतारेरी ॥ (स०) १ ॥ सुरवनिता मिल गाढ़ वधाइ
मोतौयन चोक सवारे । जगबंधव जगप्रतिकुं निरखत ।
आनंद हर्ष अपारेरी ॥ (स०) ३ ॥ इति पदम् ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ पुनः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ हो जितेने दरस परवारीयां (हो०) तुम विन
भव मे भटकंदा । अब मेंदौ ओर निहारौयां ॥ (हो०) १ ॥
अष्ट करम मेंदौ लार लगे है । उनकुं वेग विमारौयां । च
रण सरणगहे आण तु साढ़ै । रूपचंद गुणगारीयां ॥ (हो०)
२ ॥ इति पदम् ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ पुनः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ हारि म्हांरा रिषभा जिणंदने गजरो चढांच रे
(म्हां०) चंवेली चंपा गुलाब ल्याच रे । जाईजुई भोगरो
मालती । विधगुंथावु रे ॥ (म्हां०) १ ॥ अगर चंदन अक्षत
नै वेद्य लाच रे । धूप दौप फलसुगंध पुण्य पावु रे ॥ (म्हां०)
२ ॥ इष्ट धरम आदिनाथ भाव भावु रे । रिषभ दास पूरो
आस गुण गावु रे ॥ (म्हां०) ३ ॥ इति पदम् ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ पुनः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ मन लीनो हमारो जिन चरणा रे । पोत जल
धि भव तरणारे ॥ (म० टेर) ॥ आदि पुरस जगतारणनि
सुण्यो । कर्म विकट धन हरनारे ॥ (म०) १ ॥ नाभि तात
मरु देवौ माता ॥ नंद ऋषभ सुप करनारे ॥ (म०) २ ॥
सत्यादिक प्रगट न जग तत्पर । कुमतांगन दलटरनारे ॥
(म०) ३ ॥ सारंग हृग शशिवदन मनोहर । अंग कनक धम

बरनारे ॥ (म०) ४ ॥ श्रीजिन हंस सुरीसर जंघै । जिन
समरण दिल धरनारे ॥ (म०) ५ ॥ इति श्री ऋषभदेव
स्तवनम् ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ (राग जिंजोटी) ॥ ॐ ॥ (२)

॥ॐ॥ अजित अजित जिन ध्यान । (म्हारै मनरे) (अ०)
(टेरः) ॥ जितसलु विजयाको नंदनरे । वंदन लय युतग्यान ।
(म्हा०) १ ॥ लिङ्गं जग तारन टारन अव कोरे । वारुं तन
धन ज्यांन ॥ (म्हा० अ०) २ ॥ जिन वचनामृत पान करो
जै रे । केवल निरमल ग्यान ॥ (म्हा० अ०) ३ ॥ श्रीजिन
हंस सूरि प्रभु पाए रे । निवृत पुरिं दरग्यान ॥ (म्हा० अ०)
४ ॥ इति श्रीअजितनाथ स्तवनम् ॥ ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ पुनः ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ यह अरजी मोरी सहियां । मोहितारलोगह
बहियां । (य०) मैं नाहि जानुं सहियां (य०) । मैं तारण
तरण सुखो ठै । मैं यातें सरणो गह्वीयां । इन तैं उवा
रलहियां ॥ (मो० य०) २ ॥ इन करमनकै वस होवकै । मैं
भट क्यौ चिङ्गंत सहियां । मैं नाहि जानुं सहियां ॥
(य०) २ ॥ हित करकै दास निहो रै । कर जोनि पदि ऊं
पइयां । सिव देति क्युं न सहियां । (मो० द०) ३ इति ॥

॥ॐ॥ (राग काफ़ी) ॥ॐ॥ (५)

॥ॐ॥ मुजरो भानी लौजै हो गोप्नीराव अरज चुणी
नें म्हारो ॥ (मु०) १ ॥ किरपा काज करी सेवगनें । दिलभर

दरसण दीजै हो ॥ (गो०) २ ॥ तुं अविनासी अंतरवसीयो
 दूजो दिल न पती जै हो ॥ (गो०) ३ ॥ गुणनिध गवतौ
 दरसण दीजै । सकल करम दलढीजै हो ॥ (गो०) ४ ॥ रूप
 विविध कहै मो मनप्रभणे । प्रह जटी प्रणमी जै हो ॥
 (गो०) ५ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पुनः ॥ ॥

॥ ॥ तुमैना प्रभु दूख दिल बसणावे । तेना तो गुण
 सुर गावंदाहो ॥ (प्र०) १ ॥ संतके सागर गुणके आगर ।
 जोही धावै सो पावंदाहो ॥ (प्र०) २ ॥ तुमहो तत्वज्ञान
 के दाता । भविजन ताप मिटाव दाहो ॥ (प्र०) ॥ कहै नि
 नचंद ऐसे प्रभुमेरे । चरणकमल चित लावंदाहो ॥ (प्र०)
 ३ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पुनः ॥ ॥

॥ ॥ हम जानतहै तुम तारोगे । (हम०) नाभिराय
 मरुदेवो को नंदन । मेरी ओर निहारोगे ॥ (हम०) १ ॥
 आदि जिनेसर अन्तरजामो । खासी कठुन विचारोगे ॥
 (ह०) २ ॥ जगजौवन जगतारक तुमहो । एही विरुद संभा
 रोगे ॥ (ह०) ३ ॥ श्रीजिन सौभाग्य सुरिंदकुं साहिव । भ
 वजलमार उतारोगे ॥ (ह०) ४ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पुनः ॥ ॥

॥ ॥ पंथीना पंथ चलैगो । प्रभु भजलै दिन चार ।
 (पं०) ऊठोकाया ऊठोमाया । ऊठो सब परवार ॥ (पं०)
 १ ॥ बालपणमें खेल गमायो । जौवन मायाजाल ॥ (पं०)
 २ ॥ बूढापण आयो धरम न पायो । पौछे करत पुकार ॥

(पं०) ३ ॥ क्या ले आयो क्या ले जासी । पापपुण्य दोय ला
र ॥ (पं०) ४ ॥ दया नया कर पास एवंतौ । अब तेरो
ही आधार ॥ (पं०) ५ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पुनः ॥ ॥

॥ ॥ तेवीसमा जिनराज । जोद्री थांहरै कौन जुद्री गो
(ति०) अखसेन तात वामादेवी माता । तं तारण संसार
॥ (जो०) १ ॥ कमठ विद्वारण नागकुं तारण । संभलाव्यो
नवकार ॥ (जो०) २ ॥ विविध कुसल कर जोद्रीनें वीनवै ।
भव २ देज्यो दीदार ॥ (जो०) ३ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (राग खंभायचौ) ॥ ॥ (२)

॥ ॥ कैसें काज सरै महाराजा विन (कैसे०) भृमत २
लख चौरासीमें । सुख दुखसें जीया रलत फिरै (म०कै०) ।
ए रिपु कर्मवैरौ भटकावै । जाहीसें मेरो प्राण मरै ॥ (म०
कै०) २ ॥ जो जीव सुखकी वंठा चाहै । प्रभु सेव्यां सें सब
काज सरै ॥ (म०कै०) ३ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पुनः ॥ ॥

॥ ॥ राजरी वधाई वाजै ठै (महा०) । सरणाई सिरै
नोचत वाजै । धनज्युं गाजै ठै ॥ (महा०) २ ॥ इन्द्राणी मिल
मङ्गल गावै । मोतीयन चोक पुरावै ठै ॥ (महा०) २ ॥ सेव
ग प्रभु जीसें अरज करै ठै । चरणारी सेवा प्यारी लागै
ठै ॥ (महा०) ३ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (राग अनाणो) ॥ ॥ (१)

॥ ॥ मोतिनकी माला जिनगल सोहै । (मोति०)

मस्तक मुगट सोहै मनमोहन । कुंठल लागत वाला ॥
 (जि० १) ॥ भजोरी भजो तुम लोक सहिरके । नहीय भजै
 सो काला । माखकपर प्रभु सहिर करे तो । अपणा विर
 द संभाला ॥ (जि० २) ॥ इति पदम् ॥ ❀ ॥

❀ ॥ (राग सोरठ) ॥ ❀ ॥ (४)

॥ ❀ ॥ रहे तुम आज क्युं जीवन दुराय ॥ (रहे०) ॥
 जीय जीवन सखीयनमे प्यारी । हारौ हाहा खाय ॥ (र०)
 १ ॥ अविरत धुंषट पट उवारी । अनुभव मुख निरखाय ।
 एते परभी मान न मेलै । मूलै व्याज बंढाय ॥ (रहे०) २ ॥ भव
 परणित परिपाक इतै पर । आई धाई माय । अति आयह
 सब ग्यान सारकुं । लीने कंठ लगाय ॥ (रहे०) ३ ॥ इति पदम्
 ॥ ❀ ॥ पुनः ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ हेमाय वांकली करमगति जांयनां कही । वितत
 अर वनत कठु औरै । हौनहार सो होय रही ॥ (हेमाय
 वां०) १ ॥ सकल साज सजीवौ व्याहनकुं । राजुलकों तब
 चाह भई । सुनी नेम गिरनार सिधाए । वदन विलख सुर
 जाय रही ॥ (हेमाय वां०) २ ॥ सीता सतीयोही पति
 भगता । जानत सकल मही । ऊठो दोसदियो जब बध
 पति । पावक कुंठमे धीज दही ॥ (हेमाय वां०) ३ ॥ जायक
 सबष्टी अणक राजा । निज सुत कोणक बंधठई । सुध बुध
 विसरगई नरपतकी । आपणकी अपधात लही ॥ (हेमाय वां०)
 ४ ॥ ठिनमे रंक ठिनकमे राजा । अकल कथा किम जाण
 कही । उलट पलट बाजी नटसौको । नवल सरबमे व्यापर

हो ॥ (हिमाय वां०) ५ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ पुनः ॥

॥ ॥ रूहांनुं प्यारो लागै ठै जी । थारो चपदेस ।
(रूहां०) ॥ ग्यान जगावण औगुण भेटण । संसय रहै न
लेस ॥ (रूहां०) १ ॥ मोहतिमिर दुख दूर करनकुं । भगत
वढावत हेत । चंद फतै नित एही चाहै । समकित सुखको
खेत ॥ (रूहां०) २ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ पुनः ॥

॥ मेरो पीया पर संगरमत है । में कैसे मनावूँ री
(मे०) । सोतन संग रैन दिन रमतां । मांहि न बुलावै री
(मे०) ॥ १ ॥ हाहा करत सषी पईयां परतंज । कोईपौया
मिलावैरी । बिरहानल अति दुसह पीया विन । कोन बुजा
वैरी (मे०) ॥ २ ॥ सुमता संग ले अनुभव आयो । सब परठसु
नावैरी । ग्यान सार प्यारो दोउं हिलमिल । सोरठ गावै
री (मे०) ॥ ३ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ (राग सोरठ मलार) ॥ (३)

॥ वरषित वचन ऊरीहो (सुगुरु मेरे) (व०) श्री
श्रुत ग्यान गगन तैं जमटौ । ग्यानघटा गहरौ हो (सुगुरु
मेरे व०) ॥ स्याद बाद नय विजुरी चमकित । देखत कुमति
नरी । अथ विचार गुहर धुनि गरजित । रहत न एक
वरी हो ॥ (सुगुरु मे०) ॥ १ ॥ अज्ञानदी चढी अति जोरै सुइ
सुभावधरी । सुभर मछौ सुमता रससागरे । समकित
भूमि हरी हो ॥ (सुगुरु मेरे) ॥ २ ॥ प्रगटे पुन्य अंकुरे चिह्न

दिस । पाप जवास जरी । चातक मोर पपइया भविजन ।
बोलत भक्तिथरी हो ॥ (सुगुरु मेरे व०) ४॥ दया दान व्रत
संयम खेतौ । भविका कसांन करी । हरष चंद सुर नरसिव
सुखकी । सहज सुभाव फली हो ॥ (सु० व०) ५॥ इति पदम् ॥

॥ ❧ ॥ पुनः ॥ ❧ ॥

॥ ❧ ॥ या घरी में रंग बन्यो है म्हारै । (या०) तत्वा
रथकी चरचा पाई । साधरमौको संग (व० या०) १॥ श्री
जिनराज दयानिधि भेटे । हरष भयो अंग अंग । असी
विष भवई मां है मिलीयो । धर्मप्रसाद अभंग (व० या०) २॥
इति पदम् ॥ ❧ ॥ ॥ ❧ ॥ ॥ ❧ ॥

॥ ❧ ॥ (राग मलार) ॥ ❧ ॥ (२)

॥ ❧ ॥ चिऊं डरवहरिया वरसै (आलीरी) । अब घर
घर घन गरजै ॥ (चि०) ॥ नेम प्रभु गिरनार सिधाए । दे
खणकुं जीयातरसै ॥ (चि०) १॥ दादुर मोर सोर सुन अब
गो । नयनभए घन करसै ॥ (चि०) २॥ दुंढत दुंढ सकल वन
वनमें । कवड पीयानां दरसै ॥ (चि०) ३॥ सोइ सफल जा
लेंगे सजनी । दिवसघरी जिन फरसे ॥ (चि०) ४॥ इति ।

॥ ❧ ॥ पुनः ॥ ❧ ॥

॥ ❧ ॥ मोरवा पपइया बोले पीउई घनमें । नेम पीया
रहे सहसावनमें ॥ (मो०) ॥ निस अधीथारी कारी बीजुरी
मरावै । दूजो विरह आकुल भई तनमें ॥ (मो०) १॥ फिर
मिर बरषत गरजत दादुर ॥ सोरकरत रहे नदीयां रनमें ।
(मो०) २॥ आणंद ए सम देखण चाहै । राजुल भई है

वैराग्य छिनमें ॥ (मो०) ३ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (राग विहाग) ॥ ॥ (२)

॥ ॥ समज नर जीवन थोरो । थोरो थोरो थोरो ।
(स०) ॥ पल २ आयु घटत छिन छिन ही । गलत जात जै सें
उरो ॥ (स०) १ ॥ या तनको तोही न भरोसो । छिन मासो
छिन तोरो । जो कठ करै सो अवही करलै । पुन परहौ
जिम जोरो ॥ (स०) २ ॥ तन धन आदि सकल सामग्री । ग
रज २ धनधोरो । रूपचंद विसनाको बांध्यो । जान बूझ
भयो भोरो ॥ (स०) ३ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पुनः ॥ ॥ ॥

॥ ॥ मत कर मान गुमान । योवन धन ठगहै । (म०)
बेलूकीभैंत उसको मोती । कोई धनी कोई पलहै ॥ (यो०
म०) १ ॥ नदियां गहिरौ नाव पुराणी । तारण हारा जि
न है । रूपचंद कहै नाथ निरंजन । आखर जंगल घर है ॥
(यो०म०) २ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (राग माह) ॥ ॥ (१)

॥ ॥ निसदिनजोउं थारी वाटनी घर आवोनी ढोला ।
(नि०) सुऊ सरिखा गुऊ लाख है । मेरै हूँही अमोला ।
(नि०) १ ॥ जोंहरी मोल करै लालन का । मेरा लाल अमो
ला जिसके पटंतर को नहीं । उसका क्या मोला ॥ (नि०) २ ॥
कोन सुनें किसपै कड़ । किस मांजुंखोला । तेरे सुखदीठे
टलै । मेरै मनका जोला ॥ (नि०) ३ ॥ मीत विवेक कहै

हि तू । सुमतां सुन बोला । आणंदधन प्रभु आवसी । से
ऊझी रंगरोला ॥ (नि०) ४ ॥ इति पदम् ॥ ❀ ॥

❀ ॥ (राग जैवती) ॥ ❀ ॥ (१)

❀ ॥ आज तो हमारे भाग वीर प्रभु आए है (आ०)
चंदनां खझी दुवार चित्तसें करै विचार । देखत दीदार
होये हरष भराये है ॥ (आ०) १ ॥ आज मेरी आसफली ।
अलौ मेरे रंगरली । विकरी आतमकली । प्रभुपाव पाए
है ॥ (आ०) २ ॥ धनदिन आजमेरो गयो सब कर्मऊरे ।
सुकुत बज्ज तेरो भगवान दिख भाए है ॥ (आ०) ३ ॥ सिद्धा
रथ राय नंद सोहत सरद चंद । कहै जिनचंद चित आ
नंद वधा ए है ॥ (आ०) ४ ॥ इति पदम् ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

❀ ॥ (राग परज) ॥ ❀ ॥ (१)

❀ ॥ वावरो रे आज मनबो मारो ॥ (वा०) ॥ आप रं
गीला वाकी सेज रंगीली । और रंगीली वाको सांवरो
रे ॥ (आ०) १ ॥ आपन आवै वारो न लिख भोजै । प्रीतकर
न कुं उंतावरो रे ॥ (आ०) २ ॥ अनंद धन पीया निगवर
आवै । मिठगबो मोह संतावरो रे ॥ (आ०) ३ ॥ इति पदम्

❀ ॥ (राग जंगलो) ॥ ❀ ॥

❀ ॥ ऋषभविहारी धारी तो ठवि न्यारी ॥ (रि०) ॥
प्रथम तीर्थ कर प्रथम जिनेसर । प्रथम यतीयत धारी हो
॥ (रि०) १ ॥ धनुष पांचसै मान मनोहर । काया कंचन
बानी हो ॥ (रि०) २ ॥ नाभिराय मरुदेवीको नंदन । वाप

रजौया कुरवानी हो ॥ (रि०) ३ ॥ युगला धरम निवारण
स्वामी । प्रभुतो पर उपगारी हो ॥ (रि०) ४ ॥ केवल पाय
प्रभु सुक्ति सिधाए । आवागमन निवारी हो ॥ (रि०) ५ ॥
आनंद धन प्रभु, एती वीनती । तुम पर जाउं बलिहारी हो
॥ (रि०) ६ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पुनः ॥ ॥

॥ ॥ सुण मन हो न हार नटरी रे ॥ (सु०) ॥ चित
कतु उर विचारत है नर । उरही उरवने रे ॥ (सु०) १ ॥
ऊपर वाज पारधीनीचै । चिद्रियां कैसै वचै रे ॥ (सु०) २ ॥
होनहार वस नस्यो है पारधी । सर सौचांण भरै रे ॥ (सु०)
३ ॥ होत पदारथ भावौ भइया । क्युं जगचाह धरै रे ॥
(सु०) ४ ॥ उदय करमगत देख जगत की । जिनवर क्युं न
भजै रे ॥ (सु०) ५ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पुनः ॥ ॥

॥ ॥ संहियोरी मिलचालो प्रभु पूजन काज ॥ (स०)
समवसरन विच आप विराजै । वीरनाथ माहाराज ॥
(स०) १ ॥ अणक भूप चेलणा राणी । भक्ति करत हैं आ
ज ॥ (स०) २ ॥ निज निज द्रव्य लीयै पुरके जन । उमंग
उमंग सुभ साज ॥ (स०) ३ ॥ वे प्रभु दीनदयाल जगतके ।
हितकर धर्म जिहाज ॥ (स०) ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (राग कैहरवो) ॥ ॥ (२)

॥ ॥ मनवा जिणंद गुण गायरे ॥ (म०) ॥ याजिनजी
के दरस सरस ते । दुखदोहग मिट जायरे ॥ (म०) १ ॥

सुगुरु वचन पर तीत मानले । आतमसुं लय लायरे ॥
(म०) २ ॥ भव२ में तो कुं सुखदाई । आनन्द बंठित पाय
रे ॥ (म०) ३ ॥ इति पदम् ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ पुनः ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ चालो देखोरी मधुवन को रात्र (चा०) वामानं
दन पासजिनेसर । सिरपररे वाके चवर ढोलाय ॥ (चा०)
१ ॥ तारण तरण जिनेसर लखके । भेटै सङ्ग भवि चित सुख
पाय ॥ (चा०) २ ॥ गङ्गा दरस उमाहोलागो । कवफरसुं
वाके मन वचकाय ॥ (चा०) ३ ॥ इति पदम् ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ (राग घाटो) ॥ ❀ ॥ (२)

॥ ❀ ॥ मेरो मन वसकर लीनो । जिनवर प्रमुपास ।
(मे०) १ ॥ अखीयां कमल पांखनीयां । सुख सुन्दर जास ।
(मे०) १ ॥ काने कुंजल दोय ऊलकै । ससि सूरज सम भास
(मे०) २ ॥ नीलवरण तनु सोहै । विभुवन परकास ॥ (मे०)
३ ॥ प्रभु तुम सरण रहौने । समरुं सासोसास ॥ (मे०) ४ ॥
लालचंद अरज सुणीने । पूरो बंठित आस ॥ (मे०) ५ ॥
इति पदम् ॥ ❀ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ पुनः ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ राखुं रे हमारा घटमै । जिनराज नाम तेरा ॥
(रा०) ॥ जागै प्रभाव मेरा । अग्यानका अघेरा । भागा
भया उजेरा ॥ (रा०) १ ॥ सूरति तेरौ रागै । देख्यां विभाव
त्यागै । अध्यात्म रूप जागै ॥ (रा०) २ ॥ सुद्रा प्रमोदकारी ।
चपभेस जु तिहारौ । लागत मोहि प्यारी ॥ (रा०) ३ ॥

लैलोखनाय तुम ही । हम है अनाप गुन ही । करियैस
नाथ हम ही ॥ (रा०) ४ ॥ प्रभुजी तिहारी साखै । जिन
हर्ष सूरि आखै । दिलनां ऊया ही राखै ॥ (रा०) ५ ॥ ॥
इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ (राग ठुमरी जंगलौ) ॥ (३)

॥ सुणो सुजाण नेमजी । हारे मैं खजौ पुकारं
नेम तूं ही तूं ही तूं ही । (सु०) । अरज करत जं मैं पदयां
परतजं । इतनी अरज मेरी बांनो सुजाण (नेमजी) हां
मैं खजौ ॥ १ ॥ बिन अवगुण क्युं तजो मेरे साहिब ।
सहिर निजर मोपैं आणो सुजाण (नेमजी) ॥ २ ॥ हरष
चंद नेमो राजेसर । जं भवइ को चरो सुजाण (नेमजी)
॥ ३ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥ पुनः ॥

॥ तेरै दरख को चाह लग्यो । सखीखान वरख बत
लाजा रे (ते०) । वनमैं जाय प्रभु दिक्षा लौनी । हमकुं
लार लगा जारे (ते०) ॥ १ ॥ जाय चढे प्रभु गिरनार ऊपर
अव कैसे विसराजा रे (ते०) ॥ २ ॥ चैन विनै वहै धनइ राजु
ल । प्रभु चरणां चित लावजारे (ते०) ॥ ३ ॥ इति पदम् ॥

॥ पुनः ॥

॥ धारै सुखझारीहो वारी राज । धारीठवि वरणी
न जाय (धां०) सौस सुगट सोहै सिरटीको । कानि धारै जं
फल सोभाय (धां०) ॥ १ ॥ मोहन गारी सूरत सारी । देख्यां
म्हारी मनझो लोभाय (धां०) उरछित नैन अथ निरखत

है । थांसुं प्रभु प्रीतलली लगाय (थां०) ॥२॥ भवस पास
जिहंदजी की सेवा । ऐसी म्हारै दिलडैमै चाव (थां०) ।
वालक है तुमही प्रभु मेरे । म्हारै प्रभु तुमही सहाय ।
(थां०) ॥३॥ इति पदम् ॥ ॥३॥ ॥०॥

॥३॥ (राग काफ़ी काननौ) ॥३॥

॥३॥ ऐसी विधतैनै पाईरे । कतु करणी करजा (ऐ०)
उत्तम नर भव जैन धरम रुचि । सुगुरु सेवा सुख दाईरे ।
जसु पातक ऊरजा (ऐ०) ॥१॥ हिंसा जूआ ऊठ परलिया
परिग्रह मद फल चोरीरे । घट जायगा दरजा (ऐ०) ॥२॥
तप जप संयम सौलदान कर । आनंद सुमति सुहाई रे ।
भव जलनिधि तर जा (ऐ०) ॥३॥ इति पदम् ॥ ॥३॥

॥३॥ (राग कालंगनो) ॥३॥

॥३॥ मोहि अपनो कर जाणो प्रभुजी ॥ (मो०) ॥ मे
मतिहीण महा हठवादी । सो तुमतै नहीं ठानो । राग द्वेष
अरु मोह महामद । वाघो खोट खजानो ॥ (प्र० मो०) ॥१॥ ए
रियु कर्म पड़ो सुऊ केनै । किसविध ठूटै पानो । कुमति
कदा ग्रह मांहि जलूऊो । ज्युं मदपान वथानो ॥ (प्र०)
२ ॥ ऊं भववासी तूं सिववासी । जानें सकल जिहानो
विरुद लाखीणो साम संभारो । तो हिव किस चित तां
णो ॥ (प्र०) ३ ॥ भक्ति सदाई सिवसुख दाता । संभवनाथ
कहानो । श्रीजिन सौभाग्य सूरिनै निजवर । दौजै सुख
प्रधानो ॥ (प्र०) ४ ॥ इति पदम् ॥ ॥३॥ ॥३॥

॥ॐ॥ (राग भैरवी) ॥ॐ॥ (४)

॥ॐ॥ नेम जिह्म जी सैं आखल्लो । मोरी रैन दिवस
नित लगरहीरे ॥ (मो० ने०) ॥ पहली आय उन दोस्ती की
नी । ले पौठे ठिठकाय दर्ई रे ॥ (ने०) २ ॥ प्रसुवन पर प्रभु
दया करीनै । सिवरमणीनें वर लेई रे ॥ (ने०) २ ॥ कोइ
भविक रसना कर दोस्ती । रत्न विमल पद पाय लई रे ॥
(ने०) ३ ॥ इति पदम् ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पुनः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ आज प्रभु तेरै चरण लाग । मिथ्यातनींद में
खोई रे ॥ आ० ॥ दरसण कर परसण भयोमेरे । आनंद
चित अव पोई रे ॥ (आ०) १ ॥ तुम विन ओर न कोइ मेरै
देख्यो बिभुवन जोई रे ॥ आ० २ ॥ दास तुमारो करत
वीनती । तुम प्रभु भव भव होई रे ॥ (आ०) ३ ॥ॐ॥ इति
पदम् ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पुनः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ रात गई अब प्रात होन भयो । क्या सोवे जि
या जागरे (रा०) दोय घड़ी तनको अब रह्यो । ऊठ धरम
में लागरे ॥ (रा०) १ ॥ जिनवाणी उर बीच धारलै । ऊर
भरम सब त्यागरे ॥ (रा०) २ ॥ आणंद सुगुरु वचन हित
मानो । ए सुषो सिव मागरे ॥ (रा०) ३ ॥ इति पदम् ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पुनः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ तुम विन दीनानाय दयानिध कोन खबरलै मेरी ।
(तु०) भ्रमति फिह्यो संसार जगतमें । मेटो भवनी फेरी ।
(तु०) २ ॥ भव के प्रभु तुम जगनायक । राखो सरणों ते

री । उदय आसरो पकड़ो तेरो । सरन ग्रहीमें तेरी ॥
(तु०) ३ ॥ इति पदम् ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (राग विभास) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ भोरभयो अब जाग वावरे ॥ (भो०) कोन पुन्य
ते नर भव पायो । क्युं सूतो अब पाय दावरे ॥ (भो०) १ ॥
धन वनिता सुत तात आतकी । मोहमगन एह विकल भा
वरे । को दून तेरो तू नही का को । इह संजोग अनादसु
भाव रे ॥ (भो०) २ ॥ आरज देस उत्तम गुरु संगत । पाई
ते पुन्य प्रभाव रे । ग्यांनसार जिनमारग लाधो । क्युं
मूबै अब पाय नावरे ॥ (भो०) ३ ॥ इति पदम् ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (राग षट्) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ जागरे सब रेन विहानी (जा०) उदयो उदयाचल
रवि मंजल । पुन्यकाल क्युं सोवै प्रानी ॥ (जा०) १ ॥ क
मल खंज वन वन विकसानी । अजुवन तेरी द्रग उवरानी ।
चेतन धर्म अनादि तुमारो । जग संगतसें सुध विसरानी ।
(जा०) २ ॥ तुम कुल होय अबस्ला पद्वै । नौद सुपन ए
जग नौसानी । आतम रूप संभार आपणो । कव तुमारे
वर कुमती घरानी ॥ (जा०) ३ ॥ सुध बुध भूली निरुपम
रूपकी । तातै षट वध होत कहानी । निश्चै ग्यान स्वरूप
तुमारो । ग्यांनसार पद निज रज धानी ॥ (जा०) ४ ॥
इति पदम् ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (राग वेलाउल) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ सांवरो सलणो सखी मेरे मन भावनो । रूप दे
खाय मेरो मन ललचावनो ॥ (सां०) १॥ तीरणसुं रथ फेर
चले प्रीया । ना जालुं ए काहिको सुसावनो ॥ (सां० २ ॥
नव भव नेह निवाहो नेम तुम । याहीते कहा वदन दुरा
वणो । आनंद राजल याकी प्रीत कपटकी । भयो प्रीया
सुगत सखीको पावनो ॥ (सां०) ॥ इति पदम् ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (राग ललित) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ आज ऋषभ घर आवै (देखो माई आ०) । रूप
मनोहर जगदानंदन । सबहीके मन भावै (दे०) ॥१॥ केई
सुगता फल थाल विशाला । केई मणि माणक ल्यावै । हय
गय रथ प्रायक केईकन्या । लेप्रभु वेग वधावै (दे०) ॥ २ ॥
श्रीश्रेयांस कुमर दानेसर । इक्षुरस दान वहिरावै । उत्तम
दान अधिक अमृत फल । साधुकीरत गुण गावै । (दे०) ॥३
इति पदम् ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (राग रामकलौ) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अंगण कलप फलयोरी । हमारै माई (अं०) । ऋ
द्धि वृद्धि सिद्धि सुख संपति दायक । श्रीशान्तिनाथ मिलयोरी
(ह०) ॥ १ ॥ केसर चंदन मृग मद धोली । माहि वरास
मिलयो री । पूजित श्री शान्तिनाथजी की प्रतिमा । अलग
उदेग टल्योरी (ह० अं०) ॥२॥ सरणै राख कृपाकर साहिब
ज्युं पारियो पतयोरी । समय सुंदर कहै तुम्हारौ कृपा

से। ऊँरहिखुं सोहिलो री (ह० अ०) ॥३॥ इति पदम् ॥

॥ॐ॥ पुनः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ ऊठोनें मोरा आतमराम । जिन मुख जोवा ल
इयै रे ॥ जिनजीनो दरसण ठै अति दोहिलो । ते किम
सोहिलो जाणो रे । वार २ मानव भव एहवो । जुझवो
सुसकल टाणो रे ॥ (ऊ०) २ ॥ चार दिवसनो चटको मट
को । देखोनें मतराचौ रे । विनसी जातां वार न लागै ।
काया घट ठै काचो रे ॥ (ऊ०) २ ॥ अनन्तगुण भरिगो हे
जिनवर । पूरव पुण्यै पायो रे । एहनें देखी दिलमे आ
नन्द । करतुं सदा सवायो रे ॥ (ऊ०) ३ ॥ हीरो हाथ अमो
लक आयो । मूढ हिवै मति गमजो रे । सहज सलूणा
पास जिहंद जीसुं । राजो ऊँय चित रम ज्यो रे ॥ (ऊ०) ४ ॥
मन मानीता माहरा आतम । करजे सुखत कमाई रे । लाभ
उदय जिनचंद्र लहीनें । वरतुं सिद्ध वधाई रे । (ऊ०) ५ ॥ इति

॥ॐ॥ (राग कीदारी) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ भज मन नाभि नन्दन देव (भ०) ध्यान मुनौजन
आगि धारै । सुर नर करत है सेव ॥ (भ०) १ ॥ चक्रौ भूप
ति वट्टे सुरपति । वासुदेव बलदेव । नमत ब्रह्मा रुद्र मारद ।
सेस मणिधर सेव ॥ (भ०) २ ॥ असरन सरन है विसद जाको ।
भक्तिबल भव । राजसिंह प्रभु कृष्णम सिरपर । नाथ है
नित मेव ॥ (भ०) ३ ॥ इति पदम् ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (ताल ठुमरी) ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ आवोनेम रह जावो सदन । हम कोन संतावो

रे (आ०) व्याहन आए सऊके सजन । पसुवन को सुन ।
देख रुदन । गिरनारि चले निज छात्रि वतन । तक सीर
वत्तावोरे ॥ (आ०) १ ॥ पूनम जैसे चंद्रवदन । मनमोहन
मूरत-स्याम वरन । मेरे नीकी लगी नव भवकी लगन ।
मती ठेह दिषावो रे (आ०) ॥२॥ संयम दूती लागी अरण
प्रभुकुं सिखाये नीकी भवन । सब ऊठे पट्टैगे कोल वचन
रथ फेरि न जावोरे (आ०) ॥३॥ कपूर कहै प्रभुजीकी चरण
राजुल मन वैराग धरन । लेऊं दोन नेम जिनजीकी सरण
सिरपुर तो बतावोरे (आ०) ॥४॥ इति श्रीनेमिनाथस्तवन
संपूर्णम् ॥ ❀ ॥ ॥ ❀ ॥ ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ (खेमटा ताल दादरा) ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ अधम जगकाम भये आगीवान । हे ना निकला
सुखसे कभी भगवान ॥ यार नहीं देखा समो सरणा । किया
भवदधिमें उदर भरणा । दोनजोलेते प्रभुसरणा । दूर दुख
होते जनम सरणा । बैठ भव वरमें लगाया नहीं ध्यान ।
राज सिवपुरमें ऊँचा अपमान । दूरो अब देखके काल खग
वान ॥ हि० ॥१॥ नाम जो जिनके दान देते । तो आठुं मद तुम
सें दूर रहते । यारजो जिनके चरण सेते । ती सषी सुमता
कों तुमें देते । रहे तप जपमें सदा जोसूर । वरैवो भव भव
अगम सुख भूर । करै कपूर करम चकचूर । देखा जिन
नूर ऊँचे दुख दूर । करो भव पार सुनो महरवान ।
नानि० ॥२॥ इति जिनपद स्तवनम् ॥ ❀ ॥ ॥ ❀ ॥

॥ॐ॥ (राग मौलु) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ आयो सही अब जाऊं कहां सरणागत कों
सरणागत तेरौ । 'आ०' तोहू समान मिल्यो नहीं कोई ।
ढूँढ फिखो धरती सब हेरौ ॥ (आ०) होय दयाल महा
प्रभुजी अब । आन भई तुम से भट भेरौ ॥ (आ०) १ ॥ दास
कल्याण करै वीनती सुन । पारसनाथ सुपारस भेरौ ॥
(आ०) ३ ॥ इति पदम् ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (राग खाम्बाज) ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ धनै२ पल२ दिन२ निस दिन । प्रभुको समरण
करलैरे । (व०) प्रभु समरण सब पाप कटतहैं । अशुभ करम
सब हरलैरे ॥ (व०) १ ॥ मन वच काय लगी चरणन नित
ज्ञान हियेमें धर लैरे ॥ (व०) २ ॥ दोलत राम प्रभु गुण
गावै । मनबंधित फल वरलैरे ॥ इति पदम् ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ शिखरगिरी स्तवन ॥ॐ॥

॥ॐ॥ तुमतो भले विराजो जी । सांवलिया महाराज
शिखरपर भले विराजो जी । तेरै घाटे चौको लागै । आ
वक जाण न पावै । ऊकम कियो औपासजिनेसर । बांह
पकड़ लेजावै ॥ (तु०) १ ॥ ऊंचा नींचा परवत सोहै । त
लै भिलन का वासा । पैर पैर पर सिंह धनूकै । जिहां
लिया तुम्ह वासा ॥ (तु०) २ ॥ टूंक टूंकपर धजा विराजै ।
जालरकै ऊणकारै । जालरकैऊणकार सेती । वाजे अ
विचल वाजा ॥ (तु०) ३ ॥ दूर देशधी थावौ आवै । पूजा
आण रचावै । अष्टद्वय पूजामे लावै । मनबंधित फलपा

वै ॥ (तु०) ४ ॥ सुर नर सुनिवर वंदन आवै । सहा परम
सुख पावै । चंदखुसाल चरणको सेवक । हरष हरष गुण
गावै ॥ (तु०) ५ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥ पुनः ॥

॥ ॥ शिखर गिरेंद्र जुहारो । निज प्रातिक दूर
निवारो रे ॥ (भविचां सि०) ॥ इण सम तीर्थ न कोई । सैं
देखा सऊ जग कोई रे ॥ (भ० सि०) १ ॥ वीस जिनेसर आ
या । इहां मुक्ति पुरी सुख पाया रे ॥ (भ०) ॥ कोना को
नी सुनि सोधा । जिहां अजर अमर पद लीधा रे । (भ०)
वीस चरण जिन सोहै । भविजन चालक मनमोहै रे ॥ (भ०)
२ ॥ ध्रुव मठ मंदिर ठाजै । जिहां पास प्रभु सहाराज रे ॥
(भ०) ३ ॥ पावन तीरथ एहवो । इहां संसय धरवो न केहो
रे (भ०) ॥ तीर्थ आसात न टालो । भविजन ठहरौवत पालो
रे ॥ (भ०) ४ ॥ नर भव लाहो लीजै । इण तीरथ लहिमा कौ
जै रे (भ०) । सद्य उगणीस ते तीसै । अगहन सुदि पंचमी
दीसै रे ॥ (भ०) ५ ॥ दूगल गोल जुहावै । भवि चंद गोविं
द गुण गावै रे (भ०) । जावा करौ मनरंगै । चंद शिखर
भणै अति चंगै रे ॥ (भ०) ६ ॥ इति शिखरगिरि स्तव ॥ ॥

॥ पुनः ॥

॥ ॥ सांवरिया जैसे वणै तैसे तारो ॥ (दूख
चालमे) ॥ सांवरियामे दीठो दरस तिहारो । मेरी भव
भव बाधा टारो (सां०) अखुसेन नंदन जगवंदन । जगबंधव
जगप्यारो । नीलवरण द्युति श्रीजिनवरवी । वामा उद
र अवतारो ॥ (सां०) १ ॥ कसठ विहारण जिय खुस का

रण । तारण तरण निहारो । अलख अगोचर अगम अ
रूपी । निर्यामक सत्यवारो ॥ (सां०) २ ॥ सिखर गिरी मं
दन जिनवरजी । अद्भुत महिमा वारो । करजोद्री
दोउं दीनतौ करत है । बुधसिंह अरजी धारो ॥ (सां०)
३ ॥ इति पदम् ॥ ❀ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

❀ ॥ पावापुरी स्तवन लि० ❀ ॥

❀ ॥ चरम प्रभु सरज हमारी धारो । मेरी आवाग
मन निवारो (च०) (आंकली) ॥ सिद्धारथ कुल जनम लियो
है । लिसला उदर अवतारो । सुरगण कोट मिली सुरगि
र पर । सुख महोद्वेग सारो ॥ (च०) १ ॥ वसुविध पूज
रचत जिनवर कौ । सफल करत अवतारो । जय २ शब्द
करत सुर नरवर । जय २ जगदाधारो ॥ (च०) २ ॥ बाल
अवस्था अतुल बली प्रभु । सहजा अतिसय वारो । दिक्षा
ले प्रभु केवलपायो । शोसंघ आनंदकारो ॥ (च०) ३ ॥ लुं
दर सूरत मोहनौ मूरत । नाथ निरंजन प्यारो । सीस
सुगट सोहै अति हृदर । गल मोतियन को हारो ॥
(च०) ४ ॥ समवसरत अद्भुत महिमा । देखत नयन
ठारो । भविजन चालक अति हरषावै । खामी नाथ नि
हारो ॥ (च०) ५ ॥ चरम चोमासी पावा पुरि में । बंधी
जग हितकारो । सोलै पहर लग अडग देसना । पदनिरवा
ण पधारो ॥ (च०) ६ ॥ काल अनन्त भयो भव वनमें ।
कहत न आवै पारो । अब तो प्रभुको सरण ग्रही में ।
कवड न छोड़ुं लारो ॥ (च०) ७ ॥ दूगड गौले इन्द्र चन्द्र

सुत । चंद्र गोविंद भ्रमकारो ।। जावा करी प्रभुकी उठ
रंगै । जनम छातारथ मारो ।। (च०, टा०) सय उगणौ ते तीस
मनोहर । अगहन दसमी उजारो । सिषरचंद प्रभु सिव
सुख दायक । पूरव पुन्य जुहारो ॥ (च०) ६ ॥ इति पदम् ॥

॥॥ वैराग्य लावणी लिख्यते ॥॥

॥॥ जब तन दोली है इह मल्ली । काया मंगलकी ।
सासो खास समर लै साहिब । आउ घटे दिलकी ॥ १ ॥
(खबर नहीं है) जुगलें पलकी । सुकत करणा हो सी कर
लै । कुण जाणै कलकी (ख०) तारामंजल रवि चंद्रमा ।
सवही चलाचल की । दिवस च्यारका चमत्कार है । बीज
लियां भलकी ॥ (ख०) २ ॥ यो जुग है सुपनै की माया ।
उस बूंद जलकी । बिनस जावतां वेरन लुगै । दुनियां जा
य खलकी ॥ (ख०) ३ ॥ हंसाया देहो में जब लैग । खुसी है
मज्जल की । हंसा ठांन चलया जब देहो । मिटिया जङ्गल
की ॥ (ख०) ४ ॥ मनमावत तन चंचल मल्ली है
बलकी । सदगुरु अंकुस दीया अनकौ सातां भई सलकी ॥
(ख०) ५ ॥ मात पिता सुत बंधव भाई । सब जन सुतलब
की । काया माया सबे कारसी । ए तेरै कब की ॥ (ख०)
६ ॥ ऊठ कपट कर माया जोझौ । कर वातां ठलकी ।
बोझकी गांठ बंधौ सिर तेरे । कैसें होय हलकी ॥ (ख०)
७ ॥ देवधरम साहिब को समरण । ऐ वातां धलकी ।
राग द्वेष ऊपजै नही जिनकुं । वीनती अखेमलकी ॥ (ख०)
॥ इति लावणी संपूर्णम् ॥॥ ॥॥

॥३॥ पुनः ॥३॥

॥३॥ अरजं हमारौ सुखौ दीनपति । कौन भांति तिर
 शां । हम दुखी फिरत संसार चतुरंगति । सो तुमसै निर
 ना ॥ (अ०) १ ॥ घोराघोर नरक कै भीतर । नाना दुख भर
 ना । मारन तापन छेदन भेदन । अर देख धरनां ॥ (अ०)
 २ ॥ कबहुँ तिरयंच येनि पायकै । गलै पौस परना ।
 ब्रुवा टपा अर सीत छपणता । मार मार करेनां ॥ (अ०)
 ३ ॥ देव बिभुन पायकै सुंदर । देख देख जुंरना । जब
 मालो सुर जावण लागी । सोच कियै मरनां ॥ (अ०) ४ ॥
 मनुषा जनम पायकै भटक्यो । कळं नांही धिरनां । सा
 हिव तुम सरणागत राखौ । जनम सरण करेनां ॥ (अ०) ५ ॥
 इति लावणी सं० ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥

॥३॥ सुक्ति जाणेंकी डिगरी ॥३॥

॥३॥ (हुंहा) तिर्थङ्कर महावीरने । कौसल गणधर सांजे ।
 कानून प्रख्या है दया । सब जीवन हित कांज ॥१॥ दाने
 सील तप भावना । असल खुलासा सार । जिनपुरसां धा
 रण किया । मोहचा सुगति मज्जार ॥२॥ चवदै सहस साधु
 जबा । आर्या ठत्तीस हजार । लाखों आवक आवका ।
 पाया अब जल पार ॥३॥ (चाल चीर रंऊ का ख्यालकी) ।
 ॥३॥ सेरो अदालत प्रभुजो कीजिये । जिन सासननायक मुग
 ती जाणें की डिगरी दीजिये (जि० टेर) खुद चेतन सुदई
 बना है । आठुं करम सुदाला । दावा रखता सुगति मारग
 का । घोखा देजाय टालाजो (जि०) ॥१॥ तप काणंद इष्टाम

लिया । तलवांणां पिमा बिचारै । सिगुंयै ध्यानं मज
सुंन वनांकर । अरजी आन गुजारी जी (जि०) ॥२॥ मे
जाता था सुंगति मारगमे । करसुंने आवेरा । घोखा दे
कर राह भुलाया । लुंठ लिया सब ढेराजी (जि०) ॥३॥ वो
हत खराब किया करसुंने । चौरासीकै मांहीं । दुख अनं
ता पाया मेने । अंत पार कठु नांहीं जी (जि०) ॥ ४ ॥
सच्चे मिलै वकीलकानूनी । पंच महावत धारी । सुल देख
मसोदा कीना । तवमें अरजी ढारी जी (जि०) ॥५॥ पांचे सु
मती तीन गुप्तीए । आठुं गवा बुलावो । सील असेसर बंदा
चौधरी । उसकुं पृठ मंगावो (जि०) ॥६॥ अरजी गुजरी चे
तन तेरी । ऊवा सफीना जारी । हाजर आवो जुवाब लिखा
वो । लावोसावूती सारीजी (जि०) ॥७॥ आठुं मुदाले हां
जर आए । मोह सुग त्यार बुलाये । च्यारकषायर आठे मद
कुं । साथ गवाई मे लाए लौ (जि०) ॥८॥ (टेर) ॥९॥ (मुदा
लैकी) ॥१०॥ जिनसासन नायक । ऊंठा दावा है चेतनजीव
का । (जि०) हमने नहीं भखाया इसकुं । ए हमरै धर
आया । करजा लेकर हमसे खाया । ऐसा फरेव मचाया
(जि०) ॥ ६ ॥ विषयभोग में रमिया चेतन । घाटा नफा न
जाना । करजदार जब लारै लागा । तब लागा पिस्ताना
जी (जि० ऊ०) ॥१०॥ हाजर खदे गवाह हमरै । पृठि
यै हालजु सारा । बिनां लिवां करजा चेतनसे । कैसें करे
किनागजौ (जि०ऊ०) ॥११॥ (टेर) ॥१२॥ चेतन कहै सतावो
मांहीं । सुन सासन सिरदार । इमानदार है गवा हमरै ।
जाणें सब संसार जी । (जि०मे०) ॥ १५ ॥ में चेतन अनाथ

प्रभूजी । करम फरेबोभारी । जीव अनंते राह चलतकुं ।
 लूट चौरासीमें मारी जो (जि०) ॥ १३ ॥ बनें पंढर इण
 लुटे । ऐसा दम बतलाया । धरम कहा डर पाप कराया
 ऐसा करज चढायाजी (जि० मे०) हिंसा मांहीं धरम बता
 या । तपस्या सेतो ढिगाया । इंद्रिय सुखमें मगन करी
 ने । ऊठा जाल फैलाया जो (जि० मे०) ॥ १५ ॥ ऐसा करो
 इनसाफ प्रभूजी । अपील होन नपावै । हकरसी चेतनकी
 होवै । जनम मरण मिट जावैजो (जि०) । ग्यान दर्शन करी
 सुनसंफो । दोनुं कुं समजाया । चेतनकी ढिगरी करदीनी ।
 करसुं का करज बताया जो (जि०) ॥ १७ ॥ असल करज जो
 या कर्मोका । चेतनसेती दिलाया । सुध संजम जद करी
 जमानत । आगैका सृध मिटाया जी (जि०) ॥ १८ ॥ आखव
 ठोम संबरको धारो । तपस्यासे चितलावो । जलदी करज
 अदा कर चेतन । सीधा सुगतिको जावो जी (जि० मे०)
 ॥ १९ ॥ सुध संजम जद करी जमानत । चेतन ढिगरी पाई ।
 फागुणसुद दसमी दिन मंगल । सन् उगणीसै अठारि जो
 (जि० मे०) ॥ २० ॥ इति श्रीवीरप्रभु बीनती संपूर्णम् ॥ ॥

॥ ॥ अथ अनुभव पद ढिगरी लि० ॥ ॥

॥ ॥ साहब अदालतपर बैठ । श्रीपारस प्रवीण अैन
 उत्तम चलाए है । सील है सिरदार और दान है दरोगा
 जाकै दयारूपि वारण सत्तआवगण पर आए है । ग्यान
 है चपरासी ताको लग्यो है मोहोसल ताकी मानजामनोमें
 श्रीजिनवरजी लिखाये है । रोसको रसुम और कमीसेन

लगे कर्मनकुं मोहकुं म्याद इस तार लटकाए है ॥१॥ बैठकै
लिखैगा जब जीवकी जुवानबंदी तबके कुठ खाल जबाब
सत्तगुरनें वताए है । ठोऽ कारसाजी पायो पकड़गे अरि
हंत जीको अनुभवपद पायवैकी डिगरी कराय लाए है ।
अब तो दरकास मैनें करी है तुमारै पास साहब जिनरा
ज अरज मेरी सुणलीजीयै ॥ अष्टकर्म आठुं जाम करत है
कारसाजी साहब बुलाय इनकुं पिसे भान कौजीयै ॥ १ ॥
में तो झं गरीब मेरी करैगा उकौली कोन पारस प्रवीण
मेरी मिसल आज कौजीयै । हारं तो हाजर हजूरहीमे
रह्यां करूं जीतूं तो लगाय जुगल चरननमें लौजीयै । अब
तो फरीयाद नाथ करी है तुमारै पास मेरी दाद दीजीये
तो रावरी वप्ताइ है । सुनसबकी बात ओर सामलत अदा
लतकी अबतोमें अफिलमांन अरजौ लगाई है । ऊठू मूठ
कारसाजी करत है पांच तीन साचो मत जैन जाकी अन
अधिकाई है । मेरे ही पांच लोक मोहीकों ऊठावत
है जातै में ग्वाही ओजिनराजकी लिखाई है । ठोऽ
कारसाजी पायो पकड़गे अरिहंत जीको अनुभवपद पाय
वैकी डिगरी कराय लाए है ॥२॥ इति अनुभवपद पाणें
की डिगरी संपूर्णम् ॥३॥ ॥४॥ ॥५॥

॥३॥ श्रीकुंथु जिनालय प्रतिष्ठा स्तवन ॥३॥

॥४॥ दादा चिरंजीवो (इस चालमें) । आज हर्षभयो
निभुवन नायक कुंथु जिनेसर भेटिया ॥ (आ०) प्रभु मस्तक
सुगट विराजैठै । रवि जिस कुंठल युगठाजैठै । गुणसगला

अंग समाजैठै (आ०) ॥१॥ प्रभु चौतीस अतिसय धारक
 ठै । बांणीना गुण विस्तारक ठै । सज्ज देवेन्द्र जिणना पाय
 कठै (आ०) ॥२॥ प्रभु सिंहासण पर सोहै ठै । जसु ठव
 चामर सिर होवै ठै । भवियणना मनकुंभोहै ठै (आ०)
 ॥३॥ प्रभु ध्यानें जे होय रंग राता । ते पांमे नवनिधि सुख
 साता । अवसाने सुक्तिपुरी पाता (आ०) ॥४॥ प्रभु कुगुरु
 कुदेवकुं मे ध्यायो । जब काल अनादी दुखपायो । अबतो
 तुम सरणे जं आयो (आ०) ॥५॥ प्रभु बिरुध तुम्हारा चित
 धरने । भव भय ढालो सुनिजर करने । जिस जगमे
 सज्ज जस तुम वरने (आ०) ॥६॥ संवत् उगणीसै इकतीसै ।
 जैठ उखल दसमी मन हीसै । करी चैत्य प्रतिष्ठा सुभ
 दीसै । (आ०) ॥७॥ प्रभु आज सफल भयो दिन मेरो ।
 रवि निम प्रगट्या बौकानेरो । सज्ज आनंदकारक संघ तेरो
 (आ०) ॥८॥ जिन हंस सूरीखुर माहाराजा । थाप्या अति
 सय घर जिनराजा । गुरु लक्ष्मीप्रधान सेवणकाजा (आ०)
 ॥९॥ इति विक्रमपुर मध्ये श्रीकुंथुनाथ जी चैत्यप्रतिष्ठा
 स्तवनम् ॥❧॥ ॥❧॥ ॥❧॥

॥❧॥ श्रीशीतल जिन स्तवन ॥❧॥

॥❧॥ (श्रीसंखेसर पासजिनेसर (इस चालमे) ॥❧॥
 श्रीशीतल जिणचंद अनंत गुणाकर । महा गोप महामा
 हण जगपति सुख कर । जगगुरु जगदाधार सरण तोरै
 सदा । रहतां खपनमे दुख पांसुं नहीं जं कदा ॥१॥ तूंही
 चिदानंद देव तूंही सुजगुरु अठै । तूंही तात तूंही मात

तुंही बंधवजठै । कांस धेनुं चिंतामणि सुरतव तुं सही
अक्षय सुख दातार तुंही पाथो मही ॥ २ ॥ तुम नामें
अनसिद्ध नवेनिध पाइयै । दिन २ बढतो तेज कीरति जग
भाइयै । इंद नरिंद सह्र वस होय तुम सेवतां । उल्लव
आनंद होय सह्रगुण कैवतां ॥ ३ ॥ तप जप संजम भार
कठू नहीं वणसकै । वज्रल कर्मकै जोर चित्त नहिं रहसकै
जो आतम गुण ग्यान प्रगट होय माहरो । तो पांडुं सज्ज
भेद छिनकमें ताहरो । बल्ला विष्णु महेश जाणुं सुजसा
रषा । बीतरागतुं देव करीमें पारषा । दीनदयाल दया
निधि सिवसुख दीजियै । मोहन निजगुण पाय एही जस
लीजियै ॥ इति जगन्मंथन श्रीशीतलजिन स्तवनं ॥ ॥

॥ ॥ पुनः ॥ ॥

॥ ॥ (श्रीसंखेसर पास०) (और) नदी जसुनाकै तीर
उठै दोय पंखिया । (म्हारा लाल उ०) इस चालमें ॥
॥ ॥ हठरथ नंदानंद पुरण अतिसय घरू । बदन कम
लको तेज देखी ठिपै दिन कछ । अंग उपांग लक्षण
दीसै सज्ज दीपता । रूपै सुर नर इंद सह्रकुं जीपता
॥ १ ॥ सुगट कुंजल गलहार बाजू बंध सोहता । घस्रस्थ
ल श्रीवत्स तिलक मनमोहता । ठव चासर भामंजल गुण
सज्ज फरसता । अणियाला दोय नेव अमौरस वरसता
॥ २ ॥ देव भुवन जिम चैत्यवण्यो वज्र भाव सें । देखी प्रफु
ल्लित होय सह्र गुण दावसे । अनुपम महमा देखि चित्त
अति मोहियो । आनंद अधिक अपार हिय में सोहि
यो ॥ ३ ॥ कुरुर कुदेव कुधर्ष सेव्यो वज्रकालमें । मोह

मिथ्यातकै जोर प्रद्यो बह्जालमें । पूरण पुन्य हिव जोग
 प्रभु दरसण मिलयो । भवभय संकट दुक्ख सह निश्चै टल्यो
 ॥ ४ ॥ तारण भवजल मांहि शीतल प्रभु जाणियो । तुम
 गुण अपरंपार हिया में पिठाणियो । सिवसुख लच्छी प्र
 धान सेवक बट्टी भणी । मोहन प्रभु सुख कंद मिलै शीतल
 घणी ॥ ५ ॥ इति किलकिलासंज्ञण श्रीशीतलनाथजी स्तवनम् ॥

॥ ❀ ॥ ताल ठुमरी ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ वीर प्रभु तेरी दोस्तीमें । मेरी सुमता सखी मेह
 रवान भई रे (बी०) आप नहीं आवै बोधा पठावै । तेरी
 सुरत् कुरवांन भई रे ॥ (बी०) १ ॥ शासन नायक एही अ
 रज है । दीजै दरस वट्टी वेर भई रे (बी०) आस दासकी
 पूरन कीजै । चरण शरण लपटाइ रहै रे (बी०) ३ ॥ इति
 पदम् ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ पुनः ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ जिन जीसें मोरी० (इस चालमें) ॥ ❀ ॥ सदा
 सहाई शान्ति जिनेसर भवदुख दूर गमाय (भलांजी भला
 भव०) । विश्वशेनके कुलमें सुरतर । अचिराके नंद कहाय
 (भ०) । जनम भूलि हथणा पुर जाके । ऋग लंठन सुख
 दाय (भ० ॥ १ ॥ स०) ॥ तीस अधिक दस बहुष प्रमाणें ।
 काया कंचन सोभाय (भ०) कुरबंस कुल लाख बरस
 स्थित । केवल ग्यांन बरदाय (भ० ॥ २ ॥ स०) गर्भ यकां
 प्रभु शान्ति करी जब । शान्तिनाथ पद पाय (भ०) भव भव
 भमतां शरणे आयो । अवतो करियै सहाय (भ० ॥ ३ ॥ स०)

ज्युं पारेवा ऊपर तुमने। करुणा अधिक कराय (भ०) पर
तिख प्रभुपुर किल किलामे। सज जन बांछित दाय (भ०
॥४॥ स०) सुक्तिकमल कहै शिवसुख दायक। संकट दूर पु
लाय (भ०॥ ५ ॥ स०) इति किलकिला मंजन श्रीशांति
नाथजी स्तवनम् ॥४॥ ॥४॥

॥४॥ पुनः ॥४॥

॥४॥ प्रभुजीको महमा अजब बनौजी सारो मनप्रो
लियो रे लोभाय। (भलां जी भला मन प्रोलियो रे लो
भाय जी)। विश्वसेन अचराजीके नंदा। शांतिनाथ मन
भाय (भ० प्र०) मस्तक सुगट काने युग कुंजल। उर अं
गियां रहौ ठाय (भलां० प्र०) १ ॥ मोहनी सूरत सोहनी
सूरत। सज जनकुं सुखदाय (भलां० प्र०) नाम ग्रहण कर
तां जिनजी को। सुरगण प्रदौ सज प्राय (भलां० प्र०) २ ॥
इत उपद्रव दुख सज टालै। नितप्रति मंगल थाय (भ०)
सुक्तिकमल कहै सुरतर दरिखा। मनबंछित फल दाय
(भलां० प्र०) ३ ॥ इति द्वितीय शांतिनाथजी स्तवनम् ॥४॥

॥४॥ अथ काती महोन्नव बधाई लि० ॥४॥

॥४॥ रथ चढ जादु नंदन आवत है। (इस चालमे)
॥४॥ आज नगरमे हरख बधाई। समवसरण प्रभु आवत है।
(आ०) धरम जिनेसर जग परमेसर ॥ शांति सूरत मनभाव
त है (आ०) ॥१॥ अनुपम रयण जप्ती उर अंगियां। सुगट
कुंजल मन भावत है (आ०) ॥ २ ॥ ठल चामर भासंजल
दीपत। नवसर हार सुहावत है (आ०) ॥ ३ ॥ सरदशशि

सुख कमल विराजत । रविजिम तेज फैलावत है (आ०)
 ॥४॥ नर नारी सज्ज अंग आभूषण । लुल लुल सीस नभा
 वत हैं (आ०) ॥५॥ मणि सुगता फल अन्नत श्रीफल ॥ भर
 भर घाल बघावत हैं (आ०) ॥६॥ वीणा ब्दंग ताल कंसा
 ला । मधुर धनी गुण गावत हैं (आ०) ॥७॥ सज्जपुर इन्द्र
 धजा अति दीपत । विविध बाजित सुहावत है ॥८॥ (आ०)
 इत्यादिक आलंकार बज्जविध । कहतां पार न आवत है ॥९॥
 (आ०) कार्तिक सुद पूनम दिन उल्लव । देख सज्ज सुख
 पावत है (आ०) ॥१०॥ धन्यभाग कलिकत्ता पुरमें । मोहन
 प्रभु गुण गावत है । (आ०) ॥ ११ ॥ इति कलिकत्ता पुरमें
 कार्तिक महोत्सव गुण वर्णन श्रीधरमनाथ स्वामी बघाई
 संपूर्णम् ॥ ---॥❖॥ ॥❖॥ ॥❖॥ ॥❖॥

॥❖॥ अथ शासन नायक बघाई ॥❖॥

॥❖॥ (किसरियाने भगवान्को लोक० इस चालमें ॥❖॥
 हमारै आज आनंद बघाई । प्रभु बीरचरण सुखदाई ।
 (हमारै आज आनंद बघाई) ॥ सिद्धारथ नंदन जगवंदन ।
 विसला मात कहाई । ज्यौ कुंठमें जन्म लियो है । सुर
 नर आवै धाई (ह०आ०) ॥ १ ॥ कंचन वरण अधिक तन
 सोभत । लंछन व्याघ्र सुहाई । तीन ग्यान संयुत प्रभु कहि
 यै । भवियणकुं सुखदाई (ह०आ०) ॥२॥ किवल पाय सबी
 सुरसंगै । पावा पुरमें आई । समवसरण विच देसनादेतां
 परखदा बार बनाई (ह० आ०) ॥३॥ भूमंजल विच बज्जत
 जीवजुं । अवजल पार लंघाई । चरम चौमासि पावा पुरि

करकै । सिवपुर पंथ सिधार्ई (ह० आ०) ॥४॥ चौरासी लख
जोनीमें फिरतां । काल अनादि गमाई । पुन्य संयोगे प्रभु
तुम भेद्या । पातिक दूर पुलाई (ह० आ०) ॥ ५ ॥ तारण
तरण भगतिजन बल्लल । सिवरमणी बरदाई । लक्ष्मी प्रधान
सेवै कर जोती । मोहन कहै सुखपाई (ह०) ॥६॥ इति
शासननायक बघाई संपूर्णम् ॥७॥ ॥७॥

॥७॥ अथ आवकको करणी लि० ॥७॥

॥७॥ आवक तूं ऊठे परमात । चारवती ले पिठली
रात । मनमें समरे अिनवकार । जिम लामै भवसायर
पार ॥ १ ॥ कवण देव कवण गुरुधर्म । कवण हमारै
ठै कुलकर्म । कवण हमारै ठै व्यवसाय । एहवो चिं
तवजे मन मांह ॥ २ ॥ सामाइक लेजे मनशुद्धि । धरम
तणी घरी हियनै बुद्धि । पानिकमणो कर रयणी तणी ।
पातक आलोए आपणो ॥ ३ ॥ काया सगति करे पच्चखा
ण । सूधी पाले जिनवर आण । भण जे गुण जे तवन
सिजाय । जिण ऊंतो निसतारौ थाइ ॥ ४ ॥ चौतारे नित
चउदै नेम । पाले दया जीवै तां सोम । देहरै जाय जुहा
रे देव । द्रव्यत भावित कर जे सेव ॥ ५ ॥ पोसाले गुरु
वंदन जाय । सुणे वखाण सदा चितलाय । निरदूषन सूऊ
ता आहार । साधाने दीजे सुविचार ॥ ६ ॥ साहमी ब
ल्लल करि जे घणा । सगपण मोटा साहमी तणा । दुखी
या हीणा दीना देष । करि जे तास दया सु विसेष ॥ ७ ॥
घर अनुसारै दीजे दान । मोटांसूं मकरे अभिमान । गु

रनै सुख लेजे आखणी । धरम न मेलहे एका घटी ॥ ८ ॥
 वाहुसुद्ध करे व्यापार । उठा अधिकानों परिहार । मभरे
 केहनी कूनी साष । कूनासोंस कथन मत भाष ॥ ९ ॥ अ
 नंतकाय कहियै वत्तीस । अभक्ष वावीसे विसवा वीस । ते
 भक्षण न करी जै किमैं । काचा कवलाफल मत जिमैं ॥ १० ॥
 रात्रीभोजननो बड़ दोष । जाणीनैं करिजे संतोष । साजी
 साबू लोहनें गुली । मधु घाहणी मवेचे वली ॥ ११ ॥ व
 लि मकरावे रंगण पास । दोषण घणा कछा ठैतास ।
 पाणी गल जे बेबे वार । अणगल पौधां दोष अपार ॥
 ॥ १२ ॥ जीवाणीनां करे जतन । पातक ठोनी करिजे
 पुन । ठाणां इंधण चूल्है जोय । वावर जे जिम पाप न
 होइ ॥ १३ ॥ घृतनीपर वावर जे नीर । अणगल नीर मधो
 ए चीर । वारै व्रत सूधा पाल जे । अतीचार सगला टाल
 जे ॥ १४ ॥ कहिया पनरै करमा दान । पाप तणी पर ह
 रि जे खान । सीस म लेजे अनरथ दंढ । मिथ्या मैल मभ
 रिजे पिंढ ॥ १५ ॥ समकित सुद्ध हीयनै राख जे । बोल
 विचारीनें भाष जे । उत्तम ठामे खरचे वित्त । परउप
 गार करे शुभचित्त ॥ १६ ॥ तेल तक्र घृत दूधनै दही ।
 उगघाटा मतमेले सही । पांचे तिथ मकरे आरंभ । पाले
 सील तजे मनदंभ ॥ १७ ॥ दिवस चरम कीजे चउविहार ।
 च्यारे आहार तणौ परिहार । दिवस तणा आलोप पाप ।
 जिम भाजै सगला संताप ॥ १८ ॥ संध्या आवस्यक साच
 वे । जिनवर चरण सरण भव भवे । च्यारे सरणां दृढ
 करि रए । सागारी अणसण ले सुए ॥ १९ ॥ करे मनोरथ

मन एहवा । जाऊं तीर्थ सेलुं जे जेहवा । समेत सिखर
आबू गिरनार । भेटोस कवळुं धन अवतार ॥२०॥ आवक
कौ करनी ठै एह । एहथी थायै भवनो ठेह । आठे कर
म पट्टै पातला । पापतणा ठूटै आमला ॥२१॥ वारू लहीयै
अमर विमान । अनुक्रम पावै सिवपुर धान । कहै जिन
हर्ष षणै ससनेह । करणी दुखहरणी ठै एह ॥ २२ ॥ इति
आवककै अहनिशि कर्त्तव्य संपूर्णम् ॥॥ ॥॥

॥॥ श्रीपार्श्वजिन स्तवन लि० ॥॥

॥॥ सुण अर दासा सुगुण निवासा । अमचीपूरो प्र
भु आसाराज (सु०) देख उदासा अपणा दासा । दीजै कठु
क दिलासाराज ॥ १ (सु०) ॥ चाटो चटको भव मांहे भ
टको । नाच्यो मे विघ नटको राज (सु०) हिव लन हटको ।
आपसुं अटको । लागुं प्रभुपाय लटको राज ॥ २ (सु०) ॥
ते हम टाली सुगत संभाली प्रीत असे हीज पाली राज
(सु०) एक हथाली वाजै ताली । वात अचंभा वाली राज ॥
३ (सु०) ॥ ते उपगारी पास तुम्हारी । सेवामे विघ सारी
राज (सु०) तत्व विचारी मन सुध धारी श्रीधर्मसी सुख
कारी राज ॥ ४ (सु०) ॥ इति श्रीपार्श्वजिन स्तवनम् ॥॥

॥॥ अथ चौपड खेलन विचार स्तवन लि० ॥॥

॥ ॥ (राग सोरठी) ॥ ॥ अरे माहरा प्राणीया
(चतुर नर) चौपड द्रव्यविध खेलरे । असुभ करम मलजा
रकै (च०) । जाजम कर वैराग रे । वप्रीय विठायत वैस

जो (च०) । जहां नहीं कुमतिको लाग रे (अरे०) ॥ १ ॥
 दानसील तप भावना (च०) ॥ चौपड एह पसार रे । आठ
 दाव एक बोल में (च०) ॥ आठुंई करम निवार रे ॥ २ ॥
 (अरे०) देव गुरु धर्म तीनुं भला (च०) । पासा एही जाण
 रे । अवसर कर हाथे लीया (च०) ॥ उज्जल लेखा आण रे
 ॥ ३ ॥ दरसण ग्यांन चारिब भला (च०) तीनुंई गुपती वि
 चार रे । नव तत्व सात हिरदे धरो (च०) । एसब सोला
 सार रे ॥ ४ ॥ (अ०) पडा अठारै रहणदे (च०) पोवारा ब्रत
 धार रे । दस लक्षिण दस धरम है (च०) । हितकर हीये
 विचार रे ॥ ५ ॥ (अ०) षट्काया ठकानीपनी (च०) हिरदै
 दया विचार रे । पुन्य उदै पंजनी पनी (च०) पंच महा
 ब्रत धार रे ॥ ६ ॥ (अ०) चार तीन काणा पडा (च०) । सा
 तुंई विसन निवार रे । जे दुरगति दायक सही (च०) ।
 वाघे अनंत संसार रे ॥ ७ ॥ (अ०) चिडंगति वाजी लग
 रही (च०) दुख सझा भरपूर रे । करमकटै सुख उपजै
 (च०) रतनसागर कहै सूर रे ॥ ८ ॥ (अ०) इति श्रीचौपड
 खेलन हित उपदेस सिञ्जाय संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ सेबुंज खेलन विचार स्तवन लि० ॥ ॥

॥ ॥ सेबुंज खेल खिलारी । सब समझ देख सेबुंज
 की घात । लख दोउं दल अपने परायै की जात । काज
 विध कर मोह बादस्याहकों मात । जब जाणुं ताय चतुर
 खेलन खिलार (हे से०) ॥ १ ॥ आठुं कर्म प्रियादे आगे ऊक
 तेही आवै । काम क्रोध गज चलत थंभत नहिं थंभै । लोभ

जंठ च्याहूं खूंटकी मरोह चल ध्यावै । मान मायाके
 तुरंग चाल चपल दिखावै । मिथ्या सत सो वजीर वीर
 वाकै ढंग ठाहो । वाकै मारवैकों दल अपनो संभार (हे
 से०) ॥१॥ तेरो ग्यान सो वजीर वीर तेरे ढंग ठाहो ।
 आठों अंग समकितके पियादे हलकारो । त्याग सांढिया
 सवार पर सांढियां को झारो । सत्य वचन तुरंगसुं तुरंग
 निवारो । क्षमासील दोय फील राखो दलकै अगाही ।
 परदल कर झारो छिन में संहार (हे से०) । जप तप सत
 व्रत याकै घेरै चिह्नं डर । जब वाकै चलणें की काइ रहै
 नइं ठोर । जब तेरी होगी जीत दूजो हारैगो खेलारी ।
 जब सुजस को तेरैसिर वधैगो मोह । ठाहो इंद्र धरणिंद्र
 तोरै ढोलैंगे चवर । तेरो भजन भजैगौ गुण अगाह (हे
 से०) ॥३॥ इति सज्जनपुरषोंकै सेवुं ज खेलन विचार
 संपूर्णम् ॥

॥॥ अथ श्रीमहावीर खामीको पारणो लि० ॥॥

॥॥ (दुहा) ॥॥ श्रीअरिहंत अनन्त गुण । अतिसय
 पूरणगाव । सुनि जे ज्ञानी संयमी । ते कहौवै उत्तम पाव ॥
 १ ॥ पाव तणी अनुमोदना । करतौ जीरणसेठ । आवक
 अच्युतगति लहै । नव ग्रैवेकांहेठ ॥१॥ दस चउमासा वीर
 जी । विचरत संयम वास । वेसालापुर आवीया । इग्यारमी
 चौमास ॥३॥ ढाल एकधर घोडा हाथीया जी (एहनी)
 ॥॥ चौमासी एह इग्यारमी जी । विचरत साहस धीर ।
 वेसालापुर बाहिरै जी । आव्या श्रीमहावीर ॥ १ ॥ (जगत्

गुरु विसला नन्दन जी । भलैमे' मेघा श्रीजिनराय । सखी
 री चौक पुरावो आय । मेरै भाग अनोपम थाय ॥ (ज०) २॥
 बलदेवनो ठै देहरौ जी । तिहां प्रभु कावसगा लीष । पञ्च
 कड़ाण चउमासनो जी । खामी एतप कौष (जग०) ॥ ३ ॥
 जीरणसेठ तिहां रहै जी । पालै आदक धर्म । आकारै ति
 णं उलखा जी । जाणै श्रीजिन सर्म ॥ (ज०) ४॥ आज अठै
 उपवासीवा जी । खामी श्रीवधमान । काटिह सहौ प्रभु
 जीम स्यै जी । सैं हथ देखुं दान ॥ (ज०) ५॥ सदा सेठ इस
 चैतवै जी । होसी सफल सुऊ आस । पञ्चमास गिरतां ध
 कां जी । पूरीघई चउमास ॥ (ज०) ६॥ सामग्री आहारनी
 जी । जीरण कौष तयार । प्रभुनो मारग देखतो जी । बैठो
 घरनै बार ॥ (ज०) ७॥ घरि आवै ठै प्राङ्गण जी । निङ्गत्या
 एकएवार । प्रभुजी कान प्रधारसी जी । मै निङ्गत्या वारंवा
 र ॥ (ज०) ८॥ पीठै करिखु मारणौ जी । जूं प्रभुनै प्रदिला
 म । होय मनोरथ एहवो जी । तोय विनवरसै आभ ॥ (ज०)
 ९॥ अवसर ऊठा गोचरै जी । श्रीसिद्धारथ पृत । वेसाला
 पुर आवतां जी । पूरण वरेय पङ्क्त ॥ (ज०) १०॥ मिथ्यात्वी
 जाणै नहीं जी । जंगरु तीरथ एइ । चेन्नीने कहै एहवो जी
 काइका भित्ता देह ॥ (ज०) ११॥ चाटुभरनै बाकुला जी । प्र
 भुनै आणी दीष । जीरागी तेही लीया जी । तिहां प्रभु मा
 रणो कौष ॥ (ज०) १२॥ देव बजावै दुंदुभी जी । जय बोलै
 करजोति । हेम दृष्टिहई तिहां जी । लटौवारह कोति ॥
 (ज०) १३॥ कहौ सेठ हम्हेखु दौयौ जी । कीयौ मारणो वी
 र । लोकां प्रते' इस कहै जी । सैं वैराई क्षीर ॥ (ज०) १४॥

राजादिक मज्ज एकहैं जी । धन धन पूरण मेठ । जंघै क
रणी तैं दरी जी । अघर नह्नु तुज हेठ ॥ (ज०) १५॥ जीर
ण मेठ सुगै तवै जी । वाजित दुंदुभी नाद । अन्नत कीयो
किछां पारणो जी । मनमे घयो विप्रवाद ॥ (ज०) १६॥ छं
जगमे अभागोयो जी । मेरै नाया सांस । कल्पवृक्ष किस
पामीवै जी । मान मंगल ठाम ॥ (ज०) १७॥ जेता मनोरथ
मे कोया जी । तेता रज्जा मनसाहि । निरधन जिस जिस
चिंतवै जी । तिम तिम निरफल थाहि ॥ (ज०) १८॥ स्वामी
तिहां कीयो पारणो जी । कीयो अनेध विचार । आया पा
म संतानीया जी । तिहां सुनि केवल धार ॥ (ज०) १९॥ वे
सागापुर राजीया जी । लोकास्यु आगंद । राय प्रभु पृठे
तिहां जी । सुशुद्ध चरण अरविंद ॥ (ज०) २०॥ मेरै नगरमे
को अठे जी । जीवपुन्य जसवंत । कहै केवली आजतो जी
जीरण मेठ मरंत ॥ (ज०) २१॥ राय कहै किण कारगै
जी । जीरण सेठ मरंत । दान दीयां जिनवीरनें जी । पूरण
ते जसवंत ॥ (ज०) २२॥ राय प्रभु कहै केवली जी । पूरण
दीनो दान । हेमदृष्टि फल तेजनें जी । अवरन कोई प्रमा
ण ॥ (ज०) २३॥ देवलोकां तिण बारमे जी । जीरण घातयो
बंध । प्रिया दान दीना लख्यो जी । उत्तम फल संबंध ॥ (ज०)
२४॥ जलौ एक सुर दुंदुभी जी । लो न मुगं तो कान । ल
कि तो जीरण तो सहो जी । केवल अविचन ठाम ॥ (ज०)
२५॥ राजा जीरणनें दीयां जी । अधिक मान सम्मान । सु
ख नगरमें घाजोयो जी । लोपो पुन्य प्रमाण ॥ (ज०) २६॥
दान दीयां सुपावनें जी । ते निरफल नहि जाय । पावदान

अनुमोदतां जी । जीरण जिम फल थाय ॥ (ज०) १७ ॥ इस
जाणी अनुमोदनाजी । दान सुपाव रसाल । दान देवै सुपा
वनें जी । तेहनें नमे सुनिमाल ॥ (ज०) १८ ॥ इति श्रीम
हावीरखामीको पारणो संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ सब पापादिक आलोयण स्तवन लि० ॥ ॥

॥ ॥ बेकरजोडी बीनवूं जी । सुणि खामी सुविदीत ।
कूट कपट मूंकी करीजी । वात कड आपवीत ॥ १ ॥ (छपा
नाथ सुऊ बीनती अवधार) तुं समरथ बिभुवन धणी जी ।
सुऊनें दुत्तर तार ॥ (छ०) २ ॥ भवसायर भसतां थकां जी ।
दीठा दुःख अनन्त । भाग संयोगे भेटौयो जी । भय भंज
ण भगवंत ॥ (छ०) ३ ॥ जे दुख भांजे आपणो जी । तेहनें
कहीये दुःख । परदुख भंजण तूं सुण्यो जी । सेवकनें दो सु
क्ख ॥ (छ०) ४ ॥ आलोयण लोधां पखै जी । जीव रुलै संसार ।
रूपी लच्छणा महासती जी । एह सुणो अधिकार ॥ (छ०) ५ ॥
द्रुसम कालें दोहिलोजी । सुधो गुरु संयोग । परमारथ प्री
ठै नही जी । गदर प्रवाही लोग ॥ (छ०) ६ ॥ तिण तुऊ आ
गलि आपणा जी । पाप आलोज आन । माय वाप आग
लि बोलतां जी । बालक केही लाज ॥ (छ०) ७ ॥ जिन धम
रुद्ध कहै जी । थापै अपणी वात । सामाचारो जू जूई जी
संसय पट मिथ्यात ॥ (छ०) ८ ॥ जाण अजाण पणै करो
जी । बोलया उत्तमूव बोल । रतने काग उजावतां जी । हा
खो जनम निटोल ॥ (छ०) ९ ॥ भगवंत भायो ते किहां ओ
किहां सुऊ करणी एह । गजपाखर खर किस सहै जी । स

धल विमासण तेह ॥ (छ०) १० ॥ आप प्रहसुं आकरो जी
 जाणै लोक महंत । पिण न करुं परमादीयो जी । मासाह
 स दृष्टांत ॥ (छ०) ११ ॥ काल अनंत मै लह्या जी । तीन र
 तन ओकार । पिण परमादै पाद्रिया जी । किहां जई करुं
 पुकार ॥ (छ०) १२ ॥ जाणुं उद्वष्टी करुं जी । उद्यत करुं
 अ विहार । धीरज जीव धरै नहीं जी । पोतै बह्म संसार ॥
 (छ०) १३ ॥ सहज पद्यो सुज आकरो जी । नगमे रूजीवा
 त । परनंद्या करतां धकां जी । जायै दिनने रात ॥ (छ०)
 १४ ॥ किरिया करतां दोहिली जी । आलस आयै जीव ।
 धरम पखै धंधै पद्यो जी । नरगै करखै रोव ॥ (छ०) १५ ॥
 अण्डांता गुण को कहै जी । तो हरषुं निस दीस । वो
 हितसीख भली कहै जी । तो मन आयुं रीस ॥ (छ०) १६ ॥
 वाद भणौ विद्या भणौ जी । पर रंजण उपदेस । मन संवेग
 धखो नहीं जी । किम संसार तरेस ॥ (छ०) १७ ॥ सूत्र सिद्धांत
 वखांणतां जी । सुणतां करम विपाक । खिण एक मनमांछि
 ऊपजै जी । सुज मरकट वैराग ॥ (छ०) १८ ॥ विविधरू क
 रि ऊचरुं जी । भगवन्त तुह हजूर । वारवार भांजुं वलौ
 जी । ठूटकवारो दूर ॥ (छ०) १९ ॥ आपकाजि सुख राचि
 तां जी । कौधा आरंभ कोट । जयणा न करी जीवनी जी
 देव दयापर डोट ॥ (छ०) २० ॥ वचन दोष व्यापक कह्या
 जी । दाख्या अनरथ दंढ । कूट कपट बह्म केलवी जी । व्रत
 कौधा शतखंड ॥ (छ०) २१ ॥ अण दोषो लीजै बिणो जी ।
 तोहो अदत्तादान । ते दूषण लागा घणाजी । गिणतां नावै
 ग्यान ॥ २२ ॥ (छ०) चंचल जीव रहै नहीं जी । राचै रम

लौ रूप । काम विटंण सौ कङ्ग जी । ते तूं जाणै सहप ॥
 २३॥ (कृ०) माया ममता में पड्यो जी । कौधो अधिको लोभ
 परग्रह मेख्यो कारमो जी । न चढी संयम सोभ ॥ २४ ॥
 (क०) लागा सुऊनै लालचै जी । राखी भोजन दोष ।
 मै मनमूक्यो माहरो जी । न धख्यो धरम संतोष ॥ २५ ॥
 (क०) इण भव पर भव दूह व्याजो । जीव चौरासौ लाष ।
 ते सुऊ मिथ्यामि दुक्कंजी । भगवंत तोरौ साष ॥ २६॥ (क०)
 करमा दांन पनरै कछ्याजी । प्रगट अढारै पाप । जेमै की
 धा ते सहजी । बगसई माई बाप ॥ २७ ॥ (क०) सुऊ आ
 धारठै एतलो जी । सरदहिणाठै सुड । जिन धम मीठो जग
 तमें जी । जिस साकरनै दूध ॥ २८ ॥ (क०) रिषभदेव तुं
 राजीयो जी । सेवुं जगिनि सिणगार । पाप आलोया आप
 णाजी । करप्रभु मोरी सार ॥ २९ ॥ (क०) मर्म एह जिन
 धर्मनो जी । पाप आलोयां जाय । मनसुं मिथ्यामि दुक्कं
 जी । देतां दूर पुलाय ॥ ३० ॥ (क०) तुं गति तुं मति तुं धणौ
 जी । तुं साहिब तुं देव । आणधरुं सिरताहरी जी । भवई
 ताहरी सेव ॥ ३१ ॥ ॥ (कलशः) ॥ ॥ इम चढीय सेलुं ज
 चरण भेद्या नाभि नन्दन जिनतणा । करजोडि आदि
 जिणंद आगै पाप आलोया आपणा । औपूज्य जिनचंद
 सूरि सदगुरु प्रथम शिष्य सुजस वणै । गणि सकल चंद
 सुसीस वाचक समयसुंदर गणि भणै ॥ ३२ ॥ इति आलो
 यणागर्भित औपूज्यभदेवस्वामी स्तवनं ॥ ॥

॥०॥ अथ भव के पापकर्म दुर करणों पद्मावती
की सिन्हाय लि० ॥०॥

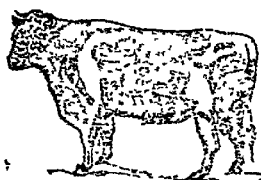
॥०॥ हिवै राणी पद्मावती । जोवरासिखसावै । जाण
पणुं जगदोहिलो । इणवेला आवै ॥१॥ (ते सुऊ मिह्नासि
दुक्कण) । अरिहंतनी साप । जेमें जीवविराधिया । चउरासी
लाप ॥२॥ (ते०) सात लाप प्रथवोतणा । साते अप्पकाय ।
सातलाप तेऊकायना । सातेवल्लौ वाय ॥३॥ (ते०) दस प्रत्ये
कवनस्यति । चउदह साधारण । विति च उरिंद्री जीवना
वेवेलाप विचार ॥४॥ (ते०) देवता तिरयंच नारकी । चार
प्रकासी । चउदह लाप मनुष्यना । एलापचउरासी ॥५॥
(ते०) ॥ इण भव परभव सेविया । जे पाप अठार । विप्रिध
करिपरिहृक् । दुरगति दातार ॥६॥ (ते०) हिंसा कीधी जी
वनी । बोलया मिरपावाद । दोष अदत्तादानना । मैथुन उन
माद ॥७॥ (ते०) परिग्रह सेल्यो कारिमो । कीधो क्रोध
विसेप । मान साया लोभसे कीया । वलि रागने द्वेष ॥
८॥ (ते०) कलहकारी जीव दृहव्या । दीधा कूना कलह ।
निन्दा कोधी पारको । रति अरति निसंक ॥९॥ (ते०) चा
नी खाधी चैतरे । कीधो धांपण मोमो । कुगुरु कुदेव कु
धर्मनो । भलो आखो भरोसो ॥१०॥ (ते०) पाटकीनें भव
से किया । जीवना बधवात । चिन्तीमार भव चिन्तकला
माखा दिनराति ॥११॥ (ते०) माठीगरभव माठना । ऊ
ग्या जलवास । धीवर भील कोलीभवे । गृग माग्या पास
॥१२॥ (ते०) काजी मुझाने भवै । पटी मंख कठोर । जीव
अनेक जे किया । कीधा पाप अघोर ॥१३॥ (ते०) कोटवा

लनें भवमे' किया । अकराकर दंष्ट्र । बंदिवांन मराविया ।
 कोरनाठनी दंष्ट्र ॥ १४ ॥ (ते०) परमाधरमीनइ' भवै ।
 दीधा नारकी दुक्ख । ठेदन भेदन वेदना । तादण्णा अति
 तिक्ख ॥ १५ ॥ (ते०) कुंभारनें भवमे' कीया । निम्माह'पंचा
 ल्या । तेलौ भव तिल पीलौया । पापी पेट भराय ॥ १६ ॥
 (ते०) हालीनें भव हल खड्या । फाड्या पृथवी पेट । सूड नि
 दान घणा किया । दीधा बलघचपेट ॥ १७ ॥ (ते०) मालीनें
 भव रोपिया । नानाविध वृक्ष । मूल पत्र फल फूलना । ला
 गा पापना लक्ष ॥ (ते०) १८ ॥ अधोवाद् अंगमी । भद्या
 अधिकाभार । पोटी जंठ कौडा पडा । दया नावीलिगार ॥
 (ते०) १९ ॥ ठै'पाने' भव ठेतखो । कीधा रांगणि पास ।
 अग्नि आरंभ कीया घणा । धातुरवाद अभ्यास ॥ (ते०)
 २० ॥ सूरपणें रण ऊऊतां । माख्या मांससट्ठ । मदिरा
 मांस भक्षा घणा । खाधा मूलनें कन्द ॥ (ते०) २१ ॥ खाण
 खुणावोधातुनी । पाणी जलंच्या । आरंभ कीधा अति व
 णा । पोतै पापज संच्या ॥ (ते०) २२ ॥ अंगार कर्म किया
 वली । धरमेंदव दीधा । सुंसलेई वौतरागना । कूनाको
 सज पीधा ॥ (ते०) २३ ॥ विल्ली भव उंदर'लिया । गोली
 ई हत्यारी । मूढगमार तणें भवै । मे'जू'लीख मारी ॥
 (ते०) २४ ॥ भाद्र भूजातणें भवे । एकन्द्री जीव । ज्वारि चि
 णा गड'सेकिया । पादंता रीव ॥ (ते०) २५ ॥ खांण पी
 सण गारना । आरंभ अनेक । रांधण इंधण आगिना ।
 कीया पाप उदेग ॥ (ते०) २६ ॥ विकथा चार कीधी व
 ली । सेव्या पंच प्रमाद । दूष्ट विद्योग पद्यां किया । रोदन

विषवाद ॥ (ते०) २७ ॥ साधु अनें आवक तणा । बत लेई
भागा । मूल अनें उत्तर तणा । दूषण सुऊ लागा ॥ (ते०)
॥ २८ ॥ साप विनु सिंह चीतरा । शिकराने शमली ।
हिंसक जोव तणे भवै । हिंसा किधी सवली ॥ (ते०) २९ ॥
सूआवजै दूषण घणा । बलि गरभ गलाव्या । जोवाणी
ढोल्या वणा । सीलवत अंजाव्या ॥ (ते०) ३० ॥ भव अनंत
भसतां थकां । कौया कुटंब संबंध । त्रिविध करि बोसरुं ।
तिणसुं प्रतिबंध ॥ (ते०) ३१ ॥ इण भव परभव इण परै ।
कीधा पाप अखल । त्रिविध करि बोसरुं । कहुं जनम
पवित ॥ (ते०) ३२ ॥ राग वैराद्री जे सुणे । एवीजी ढाल ।
समय सुन्दर कहै पापधी । छुटै ततकाल ॥ (ते०) ३३ ॥
इति श्रीआलोचन सिद्धाय संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पापकृत्यकौ आलोचन श्रीसंघकों
सदा करणी चाहिये ॥ ॥

॥ ॥ आलोचन करते ऐसे तिर्यं च पिण
देवलोक कों प्राप्त होते है ॥ ॥

॥ ॐ ॥ सकल गुणगरिष्ठान् सत्तपोभि र्वरिष्ठान् ।
 शम दमय मनुष्यांश्चारुचारिण निष्ठान् । निष्किल जगति
 पीठे दर्शितात्प्र प्रभावान् । मुनिप्र कुशलसूरीन् स्थापया
 म्यत्र पीठे ॥१॥ ॐ श्रीं श्रीं श्रीजिन कुशलसूरिगुरो अ
 वावतरावतर स्वाहा ॥१॥ ॐ श्रीं श्रीं श्रीजिनकुशलसूरि
 अत्र तिष्ठ ठः ठः स्वाहा ॥२॥ इति प्रतिष्ठापनं ॥२॥
 ॥ ॐ ॥ ॐ श्रीं श्रीं श्रीजिनकुशल सूरिगुरो अत्र मम सन्नि
 हितो भव वषट् ॥३॥ इति सन्निधौ करणं ॥३॥ ३ ॥

॥ ॐ ॥ अथ अष्टप्रकारी पूजा ॥४॥

॥ ॐ ॥ (दृष्ट्वा) गंगाजल तिम नृवलवलि । तीर्थोदक
 भरपूर । कलशभरी गुरु चरणपर । ढालै तस दुखदूर ॥१॥
 ॥ ॐ ॥ (ढाल) देशीसूरती महीनांनी ॥२॥ गंगाजल अति
 निरमल अमल सुकमलै पूर । खीरोदधि वरदधि ज्यौं उ
 ज्जल जलभरपूर । तेह उदकवलि तीर्थ नीर भरि कलश
 सनूर । गुरुचरणे जे ढालै ढालै दुःखदूर ॥१॥ ॐ श्रीं
 श्रीं श्रीजिनकुशलसूरिगुरु चरणकमलेभ्यः जलं निर्वपामि
 ते स्वाहा ॥३॥ इति जलपूजा ॥४॥ ॥४॥

॥ॐ॥ चंदन पूजा ॥ॐ॥

॥ॐ॥ वावन्ना चंदन अंगर । वस कीसर धन सार ।
चरचै जे गुरु चरणनै । पासें जै जैकार ॥१॥ (ढाल) ॥ॐ॥
मलयागर तिस अंगर चंदन बलिकैसर सार । कस्तूरी
अतिगंधै पूरी वस धनसार । कुसल सूरि गुरुचरणे चरचै
चढ़तै भाव । सकल रोग तन सोग हरै बलि जघता भाव
॥२॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं श्रीनिन कुसलसूरिगुरुः चरण कम
लेभ्यः चंदनं निर्वपामि ते स्वाहा ॥२॥ इति चंदन पूजा ॥

॥ॐ॥ पुष्प ॥ॐ॥

॥ॐ॥ केतकि चंपक फूल यी । पूजै जे गुरुपाय । तसु जस
सूर उदै ज्यै । अपजस तिमिर नसाय ॥१॥ॐ॥ (ढाल) ॥ॐ॥
चंपक केतक मखवो दमन सेवती फूल । जाई जूई भोगरो
मालती तेम उमूल । कमल गुलाब चंबेली बेली परनल
पूर । गुरुचरणे जे होवै होवै जस ज्यूसूर ॥ २ ॥ ॐ ह्रीं
श्रीं श्रीनिनकुशलसूरिगुरुः चरणकमलेभ्यः पुष्पं निर्वपा
मि ते स्वाहा ॥३॥ इति पुष्पपूजा ॥३॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अक्षत ॥ॐ॥

॥ॐ॥ उज्जल ज्यो शशि अंकविण । खंडित नहीं वि
शाल । अक्षत गुरुचरणे ठवै । तसु घर मंगल माल ॥१॥
॥ॐ॥ (ढाल) ॥ॐ॥ सरल सुगंधित तंदुल उज्जल नल उत्
पन्न । ज्युंवर मोती आभा झंती उज्जलवन्न । ललघोई
ससमोई साई अक्षत नय्य । खस्तिक कुशल वधावै पावै
मंगल भव्य ॥ २ ॥ ॐ ह्रीं श्रीं श्रीनिन कुशलसूरिगुरुः
चरणकमलेभ्यः । अक्षतं निर्वपामि ते स्वाहा ॥३॥ इति

॥ॐ॥ दीपं ॥ॐ॥

॥ॐ॥ कंचन मणिमय रत्ननौ । दीवी कर घृतपूर । वा
ती मौली सूत धर । करौ प्रदीप सुनूर ॥ १ ॥ॐ॥ (ढाल)
॥ॐ॥ कंचन घटित जटित गति नानाविध नवरत्न । दीवी
अतिकारीगर कौवी अधिकै यत्न । घृतपूरी ससनूरी मौ
ली वाती जोय । दीप करै गुरु आगै ज्योत उद्योती होय
॥ २ ॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं श्रीजिनकुशलसूरिगुरुः चरण कम
लेभ्यः दीपं निर्वपामि ते स्वाहा ॥ॐ॥ इति दीपपूजा ॥५॥

॥ॐ॥ धूपं ॥ॐ॥

॥ॐ॥ बावन्ना चंदन अगर । सेल्लारस वनसार । धूपै
जे गुरु धूपयो । तस धर रिधविसतार ॥ १ ॥ॐ॥ (ढाल) ॥ॐ॥
अगर चंदन सेल्लारस ठांठ ठांठौ मेल । कपूर काचरी
वलि वनसारै मृगमद भेल । धूप अडंग करौ गुरु धूपै च
ढते चित्त । ते नरवित्त सुमारग पांसै नव नव नित्त ॥ २ ॥
॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं श्रीजिनकुशलसूरिगुरुः चरण कमलेभ्यः
धूपं निर्वपामि ते स्वाहा ॥ॐ॥ इति धूप पूजा ॥ ३ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ नैवेद्यं ॥ॐ॥

॥ॐ॥ साल दाल पेकवान धन । अंजन नव नव भांत ।
नेवज गुरु आगल ठवै । क्षुधा दोष उपसांत ॥ १ ॥ॐ॥
(ढाल) ॥ॐ॥ पेठा मगद सेवइया लाफू मोतीचूर । खाजा
ताजा लापसौ दोठानै घृतपूर । पिस्ता दाष विदाम तुहा
रा पिंमखजूर । गुरुचरणे जे ढोवै भोग लहै भरपूर ॥ २ ॥
॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं श्रीजिनकुशलसूरिगुरुः चरण कमलेभ्यः
नैवेद्यं निर्वपामि ते स्वाहा ॥ॐ॥ इति नैवेद्य पूजा ॥ ३ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ फलं ॥ॐ॥

॥ॐ॥ श्रीफल शीताफल सदा । फल पूंगीफल लेय ।
ढोवै जे गुरुचरणपर । तसु उत्तम फल देय ॥ १ ॥ॐ॥ 'ढा
ल) ॥ॐ॥ श्रीफल शीताफल नारंगी दाप्तम दाष । खरबू
जा तरबूज जंभेरी पाकी साख । करुणा कवला केला नींबू
फनस सफार । गुरु चरणे फल ढोई फल पामै श्रीकार ॥
२॥ ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं श्रीजिन कुशल सूरि गुरुः चरणकम
लेभ्यः । फलं निर्बपामि ते स्वाहा ॥ॐ॥ इति फलपूजा ॥ ८॥

॥ॐ॥ अर्घं ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (अथ कलश) द्रुहा ॥ॐ॥ इम जिनकुशल सुरिंदनै ।
पूजै अष्ट प्रकार । तसु घर नवनिधि संपजै । पुतादिक परि
वार ॥ १ ॥ भट्टारक खर तर गठै । श्रीजिन लाभसुरिंद
रत्नराजसुनि भमरपर । सेवै पद अरविंद ॥ २॥ तासुचरण
रजकरणसमो । ग्यान सार बुद्धिमंद । श्रीसद्गुरु पूजा रची
सोधोकविजन हृद ॥ ३ ॥ॐ॥ इति श्रीजिनकुशल सुगुरुणां
अष्ट प्रकारी पूजा ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ लव अष्टप्रकारी पूजा लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ सुरनदी जल निर्मल धारया । प्रबल दुष्कृत दा
ष निवारया । सकल मङ्गल बंठिन दायकं । कुशल सूरिगु
रोच्चरणांयजे ॥ १ ॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं श्रीजिन कुशल सूरिः ।
चरण कमलेभ्यो जलं० ॥ॐ॥ अथ चंदन पूजा ॥ॐ॥

॥ॐ॥ मलय चंदन केसर वारिणा । निखल जाड्यरुजा
तप हारिणा । सकल० ॥ १ ॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं श्रीजिन कु

शल सूरि गुरुः चरण कमलेभ्यो चंदनं॥ॐ॥ ५ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ पुष्प पूजा ॥ॐ॥

॥ॐ॥ कमल केतकि चंपक पुष्पकैः । परिमला हृत षट्
पद वंदकै ॥ सकल० ॥ ३ ॥ ॐ ह्रीं श्रीं श्रीजिन कुशल सूरि
गुरुः० ॥ॐ॥ पुष्पं यया० ॥ ३ ॥ ॐ॥ अथ अक्षत पूजा ॥

॥ॐ॥ सरल तंदुल कैरित निर्मलैः । प्रवर मोक्षिका-
पुंजवदुच्चलैः । सकल मङ्गल० ॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं० । अक्षतं
यया महेखाहाः ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ अथ नैवेद्य पूजा ॥ॐ॥

॥ॐ॥ बज्र विधैश्चरुभिर्वटकेय कैः । प्रवर मोदक पुंजसु
खर्जकैः । सकल मङ्गल० ॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं० । नैवेद्यं यया
महेखाहाः ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ अथ दीप पूजा ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अति सुदीप्तमयै खलु दीपकैः । विमल कंचन भा
जन संस्थिते । सकल मङ्गल० ॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं० । दीपं
यया महेखाहाः ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ अथ धूप पूजा ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अगर चंदन धूप दशांगजै । प्रसरिता खिल दिक्षु
सुधुमकैः । सकल मङ्गल० ॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं० । धूपं यया
महेखाहाः ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ अथ फल पूजा ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पनशमोचसदा फलकर्कटैः । सुसुखदैः किल श्रीफल
चिर्मटैः । सकल मङ्गल० ॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं० । फलं यया म
हेखाहाः ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ अथ अर्घ पूजा ॥ॐ॥

॥ॐ॥ जल सुगंध प्रसून सुतंदुलैः । अरु प्रदीपक धूप फ
लादिभिः । सकल० ॥ॐ॥ ॐ ह्रीं श्रीं श्रीजिन कुशल सूरि०
अर्घं० खाहा ॥ॐ॥ इति श्रीदादाजीकी लघु अष्टप्रकारी
पूजा संपूर्णम् ॥ॐ॥

॥ॐ॥ अथ सदगुरुणां आरती लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ पहली आरती दादाजीकी कीजै । दुखदोहग
सब दूर हरीजै । (जैजै सदगुरु आपतौ कीजै । श्रीजिन
कुशल सूरि समरीजै । (जै जै०) ॥ १ ॥ बीजी बीज पदंती
धारा । भयवारण तूँही सुखकारा (जै०) ॥ २ ॥ तीजी पर
चा पूरकतीरी । दूर हरौ सब दुर्मति मेरी ॥ (जै०) ॥ ३ ॥
चौथी सुगलपूत लिय दायक । सुखर ज्जकम धरै ज्युं पा
यक ॥ (जै०) ॥ ४ ॥ पांचमी पांच नदी जिण तारी । संव स
कलनौ संकट वारी ॥ (जै०) ॥ ५ ॥ छठी थांभौ वज्र विदारी ।
विद्या पोथी परगट कारी ॥ (जै०) ॥ ६ ॥ सातमी चौसठ
जोगण साधी । सूरमंत सुरनै आराधी ॥ (जै०) ॥ ७ ॥ इण
विध सात आरती कीजै । मनवंडित संपति फल लीजै ॥
(जै०) ८ ॥ जैन लाभ खरतर गणधारी । सदगुरु चरण
कमल बलिहारी ॥ (जै०) ९ ॥ इति श्रीदादेजौकी आर
ती संपूर्णम् ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ श्रीदादाजीको स्तवन लि० ॥ॐ॥

॥ॐ॥ विलसै कटि स्रष्टि मिलौ । सुभयोगै पुण्यदशा
सफलौ । जिन कुशलसूरि गुरु अतुल बलौ । मनवंडित आ
पै दादौ रङ्गरली ॥ १ ॥ मङ्गल लौल समे विपुला । नव नवय
महोन्नव राजयला । सुपसायै गुरु चढतीकला । सुकलीणी
पुववती महिला ॥ २ ॥ सवही दिन थायै सबला । सदा
स कपूर तणाकुरला । हय गय रय पायक बज्जला । कल्लो
ल करै मंदिर कखला ॥ ३ ॥ वीँऊँ चनर निसाण धुरै ।

નરવૈ દરવાર ખાના પુહરૈ । જય જય કરજોતી જચરૈ ।
 સાંનિદ્ધ ગુરુ સવ કાજ સરૈ ॥ ૪ ॥ સરસા મોજન પાંન સ
 દા । દુઃખરોગ દુકાલ ન હોય કદા । અવિચલ ઝલટ અંગ
 સુદા । ગુરુ કૂરમ દ્વિટિ પ્રસન્ન સદા ॥ ૫ ॥ ધમ ધમ માહલ
 નાદ ધુમે । વત્તોસે નાટક રક્ષ રમે । પ્રગચ્છો પુણ્ય પ્રતાપ
 હમે । સવલા અરિયણ તે આય નમે ॥ ૬ ॥ તનુ સુખ મન
 સુખ ચૌર તને । પહિરૈ વેલાડલ હોય રને । ધ્યાવો કુસલ
 ગુરુ એક મને । જુંભક સુરમંદિર મરે ધને ॥ ૭ ॥ તત્તલિ
 ણ ધણ ધંચ્યો આવૈ । કરિ સ્યામવટા મેહ વરસાવૈ । તિ
 સૌયાં તોય તુરત પાવૈ । જલદાતા લિંગ સુજસ ગાવૈ ॥
 ૮ ॥ લહિચ્છાં જલ કલ્લોલ કરૈ । પ્રવહણ ભવસાયર મઝિ
 નરૈ । બૂનંતા વાહણ જે સમરૈ । તે આપદ નિચ્છૈ સું ડવ
 રૈ ॥ ૯ ॥ ખાન ખાન ખાનગ પ્રહાર વહૈ । સોદામનિ જિમ
 સમ સેલ સહૈ । કુસલ ૨ ગુરુનામ કહૈ । તે સેમ કુસલ રિ
 ણમઝ્જ લહૈ ॥ ૧૦ ॥ યુંમ સકલ પરચાપુરૈ । ઔનાગપુરૈ
 સંકઠ ચુરૈ । મંગલોર અધિકૈ નૂરૈ । દેરાવર ભય ટાલૈ દૂરૈ
 ॥ ૧૧ ॥ વીરમપુર વાને સુધરૈ । ધંભાદતપુર વીક્રમ નયરૈ ।
 જિણચંદ સૂરિ પાટૈ પ્રવરૈ । જસુ કૌરતિ મહિમંતલ પસ
 રૈ ॥ ૧૨ ॥ પૂરવ પશ્ચિમ દક્ષિણ આગૈ । ઉત્તર ગુરુ દૌપેસૌ
 ભાગૈ । દહ દિશિ જન સેવા મંગૈ । ઔચરતર ગઘ્ઘનૌ મહિ
 મા જાગૈ ॥ ૧૩ ॥ પુર પદ્મ જનપદ ઠામે । ગાર્દૈ કુસલ
 નયર ગામે । પૂજૈ જે નર દિતકામે । તે ચક્રવર્તિ પદવી
 પામે ॥ ૧૪ ॥ ઔજિનકુસલસૂરિ સાલૈ । સેવક જનને સુલિ
 યારાલૈ । સમચ્છાં ગુરુદરણ દાલૈ । ઔસાધુ કૌરતિ પા

ठक भाषै ॥ १५ ॥ ॐ ॥ इति श्रीदादाजी स्तवनं ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ श्रीजिन दत्तसूरजी उत्पत्ति स्तोत्रलि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ सिरि सुयदेव पसाय करे । नुह श्रीजिनदत्त
सूरि । वंदिसु खरतर गठरयण । सूरि जेम गुण पूरि ॥
१ ॥ संवत् इग्यारै वरसै । वृत्तीसै जसु जन्म । वाठिग मंवि
पिता जणणो । बाह्मि देव सुरम्भ ॥ २ ॥ इकतालै जिण
वद्द गहिय । गुणहत्तरै जसु पाट । वद्दसाखां वदि ठठ्ठि
दिन । पद्द प्रणमै सुरथाट ॥ ३ ॥ अंबद सावद्द करलि
हिय । सोवन अत्तर अंब । जुगप्रधान जगपयदियोए । सि
रि सोहै पद्दि विंब ॥ ४ ॥ जिण चउसठ्ठि जोगिण जणिय ।
जित्तपाल बावन्न । साइख्ख णाइख्ख विज्जुलिय । पुहविह
नामनयन्न ॥ ५ ॥ सूरिमंत वलकर सहिय । सादिय जिम
धरणिंद । सावद्द साविय लक्ख इग । पद्दि वोहिय जिण
विंब ॥ ६ ॥ अरि करि केसरि दुइदल । चउविह देव निका
य । आण नलोपै कोई जुगे । जसु प्रणमै नरगाय ॥ ७ ॥
संवत् वार इग्यारसमे । अजयमेर पुर ठाण । इग्यारसि
आसाठ सुदि । सगिपत्तन सुह णाण ॥ ८ ॥ श्रीजिनवल्लह
सूरि पण । श्रीजिनदत्त सुणिंद । विम्वहरण मङ्गल करण ।
करो पुण्य आणंद ॥ ९ ॥ इति श्रीजिनदत्तसूरिज्येष्ठकं ॥

॥ ॐ ॥ श्रीजिन कुशल सूरजी उत्पत्ति स्तोत्रलि० ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ रिसह जिणोसर सो जयौ । मंगलकलि निवा
स । वासव वंदिय पयकामल । जमसङ्ग पूरै आस ॥ १ ॥

॥ॐ॥ (चौपई) ॥ॐ॥ चंदकुलंवर पूनिम चंद । वंदो श्रीजिन
 कुशल सुखिंद । नाम मंत्र जसु महिम निवास । जोसमरै
 तसुपूरै आस ॥ २ ॥ मरुमंजुल समियाणो गाम । धण कण
 बांचण अति अभिराम । जिहां वसै जीवहागर मंत्र । जैत
 सिरी तसुधरणी कलल ॥ ३ ॥ असु तेरै सै लीसै जन्म । सै
 तालै सिर संयम रक्ष । पाटण सतहत्तरै जसु पाट । नि
 व्यासियै तसु सुरगैवाट ॥ ४ ॥ अलंजुल सरगै पायाल ।
 अचिराचिरजुग दूण कलिकाल । प्रभु प्रताप नविमानै
 सोय । लै नविनयणे दीठो जोय ॥ ५ ॥ निरधन लहै धन
 धन सुवन्न । पुन्नहीण पामै बड पुन्न । असुखी पामै सु
 षसंतान । एकनना करतां गुरु ध्यान ॥ ६ ॥ प्रभु समरण
 आपद सज्ज ठलै । सयल सांति सुखसंपत्ति मिलै । आधि
 व्याधि चिंतासंताप । ते ठंजौ नवि मंजै व्याप ॥ ७ ॥ पाप
 दोष नवि लागै तिहां । प्रभु दरसन उत्कण्ठा जिहां ।
 सेवतां सुरतरुनी ठांहि । निजै दालिद्र भेटै बांहि ॥ ८ ॥
 विस हर विस नर विस नरनाह । भूत प्रेत ग्रहव्यंतर
 राह । प्रभु नामै जेन करै पीठ । भाजै भावठ भव भय
 भीठ ॥ ९ ॥ रोग सोग सवि नासै दूर । अंधकार जिम ऊ
 नै सूर । सूरष फीटी प्रमित घाय । प्रभुपसाव दुख दुरिय
 पुलाय ॥ १० ॥ दिन दिन जिन सासन उद्योत । तिहां अठै
 भव सायर पोत । सा सदगुरुमै भेज्यौ आज । रत्नीय रंग
 सौधा सवि काज ॥ ११ ॥ (ढाल) ॥ आज घर अंगण
 सुवतर फलियौ । चिंतामणि कर कमलै मिलियौ । उदयो
 परमाणंद घरे ॥ १२ ॥ आज दीहजें धनै गिणियौ । जुगप्रव

रागेंस जोमें युणियो। चंद्रगच्छ सहिमा निलोए ॥ १३ ॥
 काई करो पृथिवी पतिसेवा । काई सनाओ देवी देवा । चिंता
 आंखो काई मने ॥ १४ ॥ वार वार ए कवत भणीजे । श्रीजिन
 कुशलसूरि समरीजे । सरै काज आयास विणे ॥ १५ ॥ संवत
 चवद इन्द्रासी वरसै । सुलका वाहणपुर में मन हरसै ।
 अजिय जिलेसर वरभवणै ॥ १६ ॥ कौयो कवित ए संगल
 कारण । विघन हरण सज्ज पाप निवारण । कोई मत संसो
 धरो मने ॥ १७ ॥ जिनसे सेवै सुर नरराया । श्रीजिन कुशल
 सुनीसर पाया । जयसागर उवजाय युणै ॥ १८ ॥ द्रम
 जो सदगुरु गुण अभिनंदै । कटि सख्यै सो चिरनंदै । मन
 वंछित फलसुख जवो ए ॥ १९ ॥ इति दादाजो श्रीजिन
 कुशल सूरजी उत्पत्ति विचारगर्भित परम मङ्गलीक श्लोक
 संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ अथ श्रीजिन कुशल सूरजीको ठंड लि० ॥ ॥

॥ ॥ समस्त माता सरस्वती । कुमारी करजोत । क
 वि माता कवियण तणा । पूरै वंछित कोत ॥ १ ॥ कुशल
 कारण जग कुशल गुरु । दायक वंछित देव । अहनिधि तो
 उलग करै । सुर नर सारै सेव ॥ २ ॥ पुर पहण गांमै प्रगट ।
 जग रुगलै जस वास । पुरावदी तौ पालियै । वसैचु दादौ
 वास ॥ ३ ॥ ठंडमोती दांस ॥ ४ ॥ दादो वासदियै दौलत ।
 वधै ठव ठाया सेवक वित्त । वधारै मांस दिसो दिसवान ।
 धरै इक चित्त जिके गुरुध्यान ॥ ४ ॥ पूनिम पूनिम पूजे
 पास । नवा नवा नेवज वार निपाय । चंपावलि कौनकि

च उल्लगो । वीकाणवांन वाघतो । सुथान ध्यानसावतो ॥
 १७ ॥ प्रभावना रिणीपुरै । नौसाण वाजतां घुरै । नागोर
 नाम दीपतो । दाखव देवजीपतौ ॥ १८ ॥ तोरण तेम सोह
 ए । जगत्त मन्त्रमोहण । सरूप मेहतै सही । अपार लक्षि
 जां लही ॥ १९ ॥ सहिम्मा मालपूरतो । लाहोर दुक्खं चूर
 तो । कला अनेक आगरै । ठत्तीस पौनऊलरै ॥ २० ॥ दा
 दारी करंत सेव । हिंदआं तुरकां देव । सदा शुद्ध सांगा
 नेर । जालमी करंत जेर ॥ २१ ॥ अमरसरै अनेक । राख
 तौ जु ठोमै टेक । मालपुरै मज्जिमान । खान खान सेव
 थान ॥ २२ ॥ ब्रह्माणपुरै राजरौत । जै तारणें जगज्जीत ।
 सोजित सुख सद्दयं । वेनातटे विरुद्दयं ॥ २३ ॥ खेजल्लै
 खरो सदा । बाहल मैस संपदा । जोधाण जुगल्लतरा ।
 जुगति देस देसरा ॥ २४ ॥ वीरम्मापुर तिमरौ । करंत नृत्त
 अम्मरौ । जालोर जैत सिंधरी । खंभायते खराखरी ॥ २५ ॥
 प्रगट् आप पाटणें । सूरत सुक्ख सांघणें । अनत्त तेज अ
 हम्मादा । समझलोर सर्वदा ॥ २६ ॥ साचोर भुज्ज सासतो
 तुरत्त शत्रु वासता । उदैपुरै जुईमरै । सेवावे कोटले
 गुरै ॥ २७ ॥ गुरु सदा उदौ करै । एकांत ध्यान जो धरै ।
 भमंत भाण जेतली । कीरत्त कोट ते तली ॥ २८ ॥ (दूहा)
 ॥ २९ ॥ कला अनेकां कुसल गुरु । समस्यां होय हजूर । अलगी
 टालै आपदा । जिम अंधारै सूर ॥ ३० ॥ (कलस) सूर तेज
 जिम नूर । दूर आपट् भय टालै । सावौतां ज्यु मयाकरी
 सेवक नित प्रतिपालै । मनवंडित सा वाप । कुसल गुरु का
 नित दाता । पुनिम पूजै पाय । रहै जै ध्यानें राता । सुम

सादे सोम सुंदर सुगुरु । अभय सोम उलंग करी । प्रगटि
 यौ धंभ पाली पुरे । विजे सिंध लीलावरी ॥ ३० ॥ ॐ ॥ इति
 श्रीजिन कुशलसुरजी कीं सब स्थानक नमस्कार ठंड
 संपूर्णम् ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (गग जैतसरी) ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ सहार्ई मेरै श्रीजिन कुशल गुरु ॥ कुशल करण
 कलि मांहे प्रगथो । खरतर गल्लवह (स०) बावनो चंदन
 रुगमद भेली । पूजो प्रेमभर ॥ (स०) १ ॥ चिंता चूरण
 विघ्न विप्रारण । दालिद्र दूर हह ॥ (स०) २ ॥ दिन दिन
 साहिब चटितै वाने । ध्यावो ग्यान धरू (स०) वाजै जेहना
 जसना वाजा । ठावो ठामै जरू ॥ (स०) ३ ॥ संबत् अठार स
 मे अणसठै । रिगसर मास थिरू (स०) संव सहित श्री
 सदगुरु भेटै । श्रीजिन हर्ष सरू ॥ (स०) ४ ॥ गांव गजालै
 चरण नमंता । तूठो कल्पतरू (स०) पाठक श्रीविद्याहेमग
 लीनै । उदय रतन करू ॥ (स०) ५ ॥ इति दादाजी स्तवनम् ॥

॥ ॐ ॥ देशीकी चालमें ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (दादा चिरंजीवो सेवक जन सुखदाई दरसन
 सदा देवो । दादौ दीनदयाल सदा दाता । दादौ समखां
 आपै सुषसाता । दादौ जगनायक जगगुरु आता (दा०) ॥
 १ ॥ दादौ परचा जगसगलै पूरै । दादौ सेवकना संकटचूरै
 दादौ दुरित हरै सज्जनी दूरै (दा०) ॥ २ ॥ दादा अलगांभी
 जाली आवै । दादौ देषीनेते सुख पावै । म्हांरा दादाजीनी
 जोडै कोई नावै (दा०) ॥ ३ ॥ दादौ राज नगर मांहे राजै ।

जिहां सुजस नगारा नितवाजै । दादौ ठोमालां सेहर
 ठाजै ॥ ४ ॥ (दा०) दादा घस केसर सूकन धोलौ । हाथे
 लेई सोत्रन कचोलौ । पूजो दादाजीनै मिल टोली (दा०)
 ॥५॥ दादौ आरतियां आरति ठालै । दादौ सेवगजननै
 प्रतिपालै । दादौ जिनशासन नित उजवा । लै ॥ ६ ॥
 (दा०) दादौ महिमावंत महाराजा । दादौ राजै खरतर
 गह्वराजा । दादौ समस्यां सफल करै काजा (दा०) ॥ ७ ॥
 दादौ कुसल सुरिंद बह्मगुण धारी । दादौ परतिख सुर
 तर अवतारी । जाऊं दादाजीनी ज्ञं बलिहारी ॥ ८ ॥
 (दा०) दादौ श्रीजिन चंद सुरिंद पाठै । दादौ गानै गुणि
 ग्रण गद्गदादै । जसु थान सोहै जगधिर थाठै (दा०) ॥ ९ ॥
 दादा महिर निजर सुऊ परिकरियै । दादा आरतिपीठा
 दुख हरियै । दादा जिम जग जय कमलावरियै (दा०) ॥ १० ॥
 दादा सेवगनै सानिध करज्यो । दादा दुसमणनै दूरै हर
 ज्यो । जिणचंदना मन वंछित फल ज्यो (दा०) ॥ ११ ॥ इति
 दादाजी स्तवन ॥ ॥ ॥

॥ ॥ पुनः ॥ ॥

॥ ॥ (आषाढै भैरुं आवै इस चालमे) ॥ गानै जिनकु
 शलगमालै । सेवकनां संकट ठालै हो गा० ॥ १ ॥ परतिखगुरु
 परचा पूरै । सेवकनी चिंता चुरै हो (गा०) ॥ २ ॥ ठतरौ
 नितरी ठबिठाजै । विचमें धिर धुंभ विराजै हो (गा०)
 ॥ ३ ॥ ऊलरे आबौ मिल आवै । दादौ जी दीठां सुखपावै
 हो (गा०) ॥ ४ ॥ केसर घुस भरिय कचोलौ । मांहें बलि
 मृगमद धोलौ हो (गा०) ॥ ५ ॥ पूजौ पग नीर पछालौ । गावो

गुण गीत रसाला हो (गा०) ॥ ६ ॥ दादोजी दुखियां सुख
 देवै । निरधनियां निम्नधन देवै हो (गा०) ॥ ७ ॥ हय हाथी
 स्थपति बडला । गुरुनामें पामें कमला हो गा० ॥ ८ ॥ स
 कजासुत सुंदर नारी । पामें परिकर सुखकारी हो (गा०)
 ॥ ९ ॥ अलगांधी रोग गमावै । गुरु पूज्यां बंझित पावै हो
 (गा०) ॥ १० ॥ पावै गुरु तिसियां पाणी । तिणवेला जलधर
 आणी हो (गा०) ॥ ११ ॥ ग्रहगोचर जेहर जंजालै । पीता
 ऊवै आलै मालै हो (गा०) ॥ १२ ॥ बाजै जगजसना बाजा
 राजै खरतरमञ्च राजा हो (गा०) ॥ १३ ॥ जसु जैज सिरी
 वरमाता । जीवहागरमंलि विख्याता हो (गा०) ॥ १४ ॥ संवत
 सतरै सै इक्यासी । कातो पुनिम परकासी हो (गा०) ॥ १५
 सज्ज संव सच्चित सुविलासै । अधिके हर हेत उल्लासै हो
 (गा०) ॥ १६ ॥ इम याव करी आणंदै । जिन भक्ति जती
 सर वंदै हो (गा०) ॥ १७ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥

॥ ॥ (राग धन्यासरी) ॥ ॥

॥ ॥ आयो आयो जी समरंता दादो जी आया । सं
 कट देख सेवक कुं सदगर । देरावरते ध्यायी जी समरंतां
 (दा०) दादा वरसै मेहनै रात अंधेरी । वायपिण सबलौ
 बायो । पंच नदी हम बैठे बेनौ । दरीयै हो दादा दरी
 यै चित्त मरायो जी ॥ (स० दा०) २ ॥ दादा उच्च भली पो
 हचावण आयो । खरतर संव सवायो । समय सुंदर कहै
 कुशलर गुरु । परमानन्द सुख पायो जी । समरंतां ॥ ३ ॥
 ॥ ॥ इति पदम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ॐ॥ (राग लज्जरी) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ भाया भक्तिसुं पूर रहो रे । दुरजन सब दूरह
रो रे (भा०) मेरे मनमें भक्ति वैरागी । चित्त परणित ल
गनसुं लागी । मोरी भाग्यदसा अब जागी ॥ जीया हो ॥
(भा०) १ ॥ सब सज्जन मिलकर आवो । गुरुचरणे चोक
पूरावो । बलि अक्षत धवल वधावो (जीया हो) ॥ (भा०) २ ॥
गुरु सहिमावंत सवाई । गुरुनाम सदा सुखदाई । गुरु
सेव्यां पाप पुलाई (जीया हो) ॥ (भा०) ३ ॥ वस केसर भर
कै कचोली । माँहै ऋगमद कुं कुम घोली । गुरु पूज रहो
भरजोली (जीया हो) ॥ (भा०) ४ ॥ श्रीजिनहर्षसूरी सर रा
जा । वाजै जग जसना वाजा । सत्य रत्न करै सुभ काजा
(जीया हो) ॥ (भा०) ५ ॥ इति स्तवनम् ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ (राग कीरवो) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ कुशल सुरिंद गुरु पूजो भवि कितसुं (कुश०)
केशर चंदन कपूर अरगजा । भाव धरी करो पूजा चित
सुं ॥ (कु०) १ ॥ मोगरा लालगुलाब मालती । मनसुध माल
करै भवि कितसुं ॥ (कु०) २ ॥ अक्षरण सरण परमगुरु
सेवा । धरम ध्यान धरो आतम कितसुं ॥ (कु०) ३ ॥ सेव
गजन प्रतिपाल जगत्गुरु । आसा पूरै गुन वरु दत्तसुं ॥
(कु०) ४ ॥ ध्यान सुधारै ग्यानवधारै । रूप रंग द्वै दित
हित मतसुं ॥ (कु०) ५ ॥ कुशल सुरिंद गुरु सानिध कारी ।
परतिष्ठ परचापूरै सतसुं ॥ (कु०) ६ ॥ श्रीजिनहर्ष सदा
सुविलासी । सत्यरत्न सुख एही ठतसुं ॥ (कु०) ७ ॥ इति

॥ॐ॥ (राग देवश्री चलत) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ आज करोरे उज्वाह । श्रीजिनकुशल सरिंद आगे ।
 (आ०) आआठी वेलानै छ आछो दाव । इण आछी वेल
 क्यूं करो लाज ॥ (आ०) १ ॥ विविध प्रकार पूजो मनरंग ।
 हिल मिल गावो साजन संग (आ०) घूष दीप करो नैवेद्य
 सार । फुल वारीनो नहीं जिहां पार ॥ (आ०) २ ॥ अजत
 श्रीफल ढोवै कोह । पुत्र कलत्र पामैं संपदा तेह ॥ (आ०) ३ ॥
 सुर नर नारी जमा करै जोड़ । कौण करै म्हांरा दादा
 जीनोहोड़ ॥ (आ०) ४ ॥ श्रीखरतर गह्वरपति सिरदार । रा
 जा राणा सेवै इकतार ॥ (आ०) ५ ॥ महिर निजर करो
 श्रीगुरराज । कुशल सुरिंदगुरु गरीब निवाज ॥ (आ०) ६ ॥
 श्रीजिनहर्ष करै उज्जरंग । सखरलन मन ग्यान उमंग ॥
 (आ०) ७ ॥ इति स्तवनम् ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (राग बंगाली घाटो) ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ मे' निरख्या गुरु महाराज । ठतीयां हर्षभरी
 (मे०) अमल अनन्तगुण आगहरे । समता रसनो घाम ।
 परम परम परमात्मा रे । बंछितदायक खांम ॥ (ठ०मे०)
 १ ॥ करुणानिध गुरु दोलती रे । सेवक जन प्रतिपाल ।
 भविजन भक्तौ भावसुं रे । ल्यावै भर भर धाल ॥ (ठ०मे०)
 २ ॥ केसर चंदन कुंकुमारे । भरीय कचोली हाथ । पदम
 ण आवै मलपती रे । पूजै सहोयर साथ ॥ (ठ०मे०) ३ ॥
 कुशल सूरिसर साहिवारे । श्रीजिनचंदसूरि पाट । बलि
 हारी जिन कुशलनी रे । गाजै घणुं गहि गाट ॥ (ठ०मे०)

४ ॥ अष्टसिद्धि सानिध करै रे । सुखसंपूरण सार । श्रीजिन
न हर्ष सूरौ सहरे । सत्यरतन सुखकार ॥ (७० में०) ५ ॥
इति स्तवनम् ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ (राग प्रभातो) ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ चरणकौ चरणकौ चरणकौ । वारी जाउं गुरु
राय चरणकौ (वा०) श्रीजिनदत्त सूरौसर सदगुरु । सफल
घन्ती सेवा चरणकौ ॥ (वा०) १ ॥ प्रथम मङ्गल गुरुरायकौ
सेवा । अमुभः करम सब हरणकौ ॥ (वा०) २ ॥ दालिद्रभंज
ण अरि सब गंजण । पग पग सानिध करणकौ ॥ (वा०)
३ ॥ मोह नहीं परवाह अनेरी । सरनग्रही हूँ चरणकौ ॥
(वा०) ४ ॥ श्रीजिनहर्ष तुम चरणां को दासा । आसापू
रो सुखः करणकौ ॥ (वा०) ५ ॥ इति दादाजी स्तवनम् ॥

॥ ॐ ॥ पुनः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ कुशलगुरु अब मोहि दरसण दीजे । (अ०) त्रैसौ
भांति करो मेरे सदगुरु । ज्युं मन मूढपती जै (कु०) ॥ १ ॥
जलदातार विरुद्ध अकृतरस । अवन अंजलि भर पीजे ।
सुरतक सम दरसण विनदेखां । कहो नयण किमरीजै
(कु०) ॥ २ ॥ परम दयाल कृपाल कृपानिधि । इतनी अरज
सुलीजै । परम भगत जिनराज तुमारो । अपनो करवाणी
जै (कु०) ॥ ३ ॥ इति स्तवनम् ।

॥ ॐ ॥ पुनः ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ कुशल गुरु कुशल करो भरपूर । सेवक जन
मन वंछित पूरण । समस्यां होय हजूर (कु०) ॥ १ ॥ पर

मदयाल पेम रस पूरण । असुभ हरण भये दूर । संघ उदो
कर सदगुरु मेरा । वीनवै श्रीजिन चंदसूर (कु०) ॥२॥ इति ॥

॥ ❀ ॥ (देशीकी चालमें) ॥ ❀ ॥

॥ ❀ ॥ सदगुरु पूजन जावयां । महेतो कुशल सूरिंद
गुण गायां हे माय (स०) । श्रीफल भेट चढावयां ।
महेतो चरणारी पूज रचायां हे माय (स०) ॥१॥ मारुदेस
में सोभता । नगर वीकाणै राजै हे माय । गांम गफालै
दीपता । ज्यांरी महीयल महिमा ठाजै हे माय (स०) ॥२॥
समस्यां संकट चूरता । कुसल करण अवतारी हे माय ।
सुखदायक श्रीसंघनै । परतर गठ अधिकारी हे माय (स०)
॥३॥ दूर देसांतर थी घणा । हिल मिल यात्री आवै हे
माय । लुल२ सीस नमावता । संत सुजस मिलगावै हे माय
(स०) ॥४॥ सऊ सिणगार मनोहर । ठम२ पाय ठमका
वै हे माय (स०) । तनमन प्रांण लोभावती । गौरी मंगल
गावै हे माय (स०) ॥५॥ विठुढां साजन मेलवै । अनमीपा
य नमावै हे माय । मनरा मनोरथ पूरवै । पर बल लख
मी ल्यावै हे माय (स०) ॥६॥ विषमी वेलावाटमें । समस्यां
सांनिध आवै हे माय । भूषां भोजन मेलवै । तिसियां नीर
मिलावै हे माय (स०) ॥७॥ यात्री आवै नितनवा । थान
आगल थिर थाट हे माय । सीरणीयां नित सांमठी । गावै
गुण गहगाट हे माय (स०) ॥ ८ ॥ कुसल सूरिंद गुरु आ
गलै । भविमिल भावना भावै हे माय । चंदफतै सुनि नित
नमें । परमानंद सुख पावै हे माय (स०) ॥९॥ इति ॥ ❀ ॥

॥ॐ॥ पुनः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ आयो सज्ज श्रीसंघ आसधरे । गुरु मौन गह्यां का
हो केम सरे । दरसण वहिलो सदगुरु दाखो । निज सेव
क ज्ञाण महिर राखो ॥ १ ॥ इह विषमौ वेला आयवखी ।
केहवी करीयै तुज अरज घणी । अलगाठो तो वेगाआवो
हिव ढील घडी भर न करावो ॥ २ ॥ तं सदगुरु खरतर ग
ठ साचो । कोई न जाणें तुमने काचो । इण संकटमें आल
स न करो । दादा दुसमणनें दूर हरो ॥ ३ ॥ काई चूक
पत्नी सदगुरु हमसुं । तो जिम कहिस्यो तिणपरि खमसुं ।
पिण हिवणां हठ थे मति तांणो । निहचै पोतानो कर जां
णो ॥ ४ ॥ आया सज्ज मिलकर अठां लगे । पाठा किम जा
वां इणें पगे । इणपरि गुरु सुणीयै अरज इसी । हिव सब
कों मेलो करीय खुसी ॥ ५ ॥ जिन कुशल सूरौसर जगचा
वो । अणायतकर वेगा आवो । अगला विरुद ते अजुवालो
परघल निज ठोरु प्रतिपालो ॥ ६ ॥ गुणगाम गजालै ए
गायो । सुणतां सदगुरु वेगो आयो । राजौ ऊय सगलारं
गरली । जिनचंद्रनी आस्था सफल फली ॥ ७ ॥ इति पदं ॥

॥ॐ॥ (ताल ठमरी) ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ सदा सहाई कुसलसुरिंद गुरु द्यो दौलत गुरु
रायजी (सदा०) । खाई न खूटै खरची न तूटै । दिन२ वधे
सवाय जी (स०) ॥ १ ॥ सकजा सुत अर सुन्दर नारी । सुभ
परिकर सुख दायजी (स०) । मिल समागम सुजसवधारण
नित प्रति हरष उझाहजी (स०) ॥ २ ॥ राजा परजा पाय

नमैं सह । गुरु समरण सुपसाय जी (स०) दोषी दुसमण
 नृपभय पट्टियां । सदगुरु करय सहाय जी (स०) ॥३॥ वि
 षमी विरियां संकट पट्टियां । समखां आवै धाय जी (स०)
 भूखां भोजन तिसियां पांणी । निरधनियां धनदाय जी
 (स०) ॥४॥ संघ सकलने द्यो सुख साता । जिम कौरत जग
 थाय जी (स०) । थांनक थिरता पर घल भोजन । पग पग
 कुसल सहाय जी (स०) ॥५॥ अभय महा सुखदाई सद
 गुरु । नवनिधि बंठित थाय जी (स०) । सुमति सवाई नित
 घर संपद । दान विसाल लहाय जी (स०) ॥६॥ इति०
 ॥०॥ पुनः ॥०॥

॥०॥ जिन कुसल सुरिंद गुरु सदा नमो (जि०) ॥ सुख
 संपति रिद्धि सिद्धि सब हाजर । देस देसांतर काई भमो
 (जि०) ॥१॥ वाट घाट अरु विषमी विरियां । विघन बुराई
 दूर गमो (जि०) ॥२॥ अह निसि नांम मंत्र उरधारो । सु
 गुरुचरण चितरमो रमो (जि०) ॥३॥ इक मन ध्यावो वं
 ठित पावो । विपत व्यथा सब दमो दमो (जि०) ॥४॥ अभय
 महासुख संपति पावो । सुथिर थांनक थिति जमो जमो ।
 (जि०) ॥५॥ इति दादाजी पदं ॥०॥ ॥०॥

॥०॥ ठवपतो थारै पायनमे जी । सुरनर सारे सेव ।
 ज्योति थारो जग जागती जी । दुनियामे परतिख देव ॥१॥
 ऊंतो मोहि रह्यो जौ म्हांरा राज । दादरे दरवार (ऊ०)
 केशर अंबर केवटो जी । कस्तूरी करपूर । चांपो चंदन
 राय चंबेली । भक्ति करूं भरपूर (ऊ०) ॥२॥ पांगुलियाने

पाव समापै । आंधलीयानें आंख । रूपहीणानें रूप देव
।दो । पंख हीणानें पांख (जं०) ॥३॥ चंदपाटो धर सा
हिवो जी । श्रीजिनकुशल सूरिंद । आठ पोहर धानें उ
लगै जी । रंग धरै राजिंद (जं०) ॥४॥ इति पदम् ।

॥ ॐ ॥ सदगुरु जी सुणो मोरी अरजी (स०) पहिली
काम कीये बह तेरे । अपणा विरुद विचारी । पल पल
चूक परी सदगुरु जी । मैं सुतलवका गर जी ॥ (स०) १ ॥
ध्यान हुमारो कबहु न ध्यायो । पूजा करी नहीं तेरी ।
तोई सेवक बंठित पूछा । आही धारी सर जी ॥ (स०)
२ ॥ निश्चै सेती तुम गुण गावै । तुरत कटत दुख वेत्ती ।
भक्त उधार कहावत जगमें । ताहै करत जं अरजी (स०)
३ ॥ और देव कुं में नहीं ध्याउं । सरणगही मैं तेरी ।
दूर धकी में भेटण आयो । विपत दिसर सब तरजी ॥
(स०) ४ ॥ कुशल गुरुका में हूं सेवक । लोक जाणें सब को
ई । जमा रतनकी वीनती सुण कै । दरसण दीयो सद
गुरु जी ॥ (स०) ५ ॥ इति स्तवनम् ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ होरीकी चालमें ॥ ॐ ॥

॥ ॐ ॥ होरी खेलो नेम सैं धार (इस चालमें) ॥ ॐ ॥
सदगुरुकी चरण चित लाय लाय । जिनदत्त सूरिंद गुरु
करो रे सहाय । (सद०) वावन धौर अनै वलि चौसठ । जो
गणि वसकीनी हर्ष लाय । विद्या पुस्तक सोवन अच्छर ।
धामो वज्र विप्रार पाय (सद०) ॥१॥ सुलतानमें पंच घोर

महाबल । पंच नदी साधो चित्तलाय । द्रव्यादिक बड़ पर
चा पूरक । गुरु समखां सब दुख जाय (सद०) ॥२॥ गुरुको
नामसैं अत्रसिद्धि नव निधि । गुरु गुण गावो सबही धाय
श्रीजिन सौभाग्य सूरि सुगुरु पर । महिर करो गुरु मुख
दाय (सद०) ॥३॥ इति श्रीजिनदत्त सूरिजी पदं ॥

॥ॐ॥ पुनः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ नेम स्थायसैं कहियौ मोरी (इस चा०) गुरुपूज
रचो रे सुग्यानी । भली हीयै भक्ति भरानी (गुरु०) । श्री
जिन कुसलसूरी सर साहिब । खर तर गल्ल राजानी । देस
देस मैं थानक गुरुका । सोभा जगपहिचानी । सदा रवि
तेज समानी (गु०) ॥१॥ केसर चंदन मृगमद भेली । चरणों
री पूजरचांनी । धूप दीप वलि आगै ढोवो । बड़बिध पुष्प
चढानी । भला फल भेट धरांनी । (गुरु०) ॥२॥ वाट घाटमैं
परचा पूरक । हाजर होत सहानी । श्रीजिन सौभाग्य
सूरि के साहिब । बंठित काज करानी । सदा गुरु महिर ल
खानी (गुरु०) ॥३॥ इति पदम् ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ कैसे कैसे अवसरमें गुरु राखी लाज हमारी ।
(कैसे०) मोकुं सबल भरोसा तेरा । चंदसूरि पटधारी ।
(कै०) ॥१॥ तुम विन और न कोई मेरे । या जगमें हित
कारी । मेरा जीवन हाथ तुमारै । देखो आप विचारी ।
(कै०) ॥२॥ आगै तो कई बेर हमारी । चिंता दूर निवा
री । अब की विरियां भूल मती जावो । सदगुरु परउप
गारी (कै०) ॥३॥ अबकै आप लाज गूजरकी । रखीयै गुरु

जसधारी । मेरै कुशल सूरिंद गुरु तेरा । वना भरोसा
भारी (कै०) ॥४॥ इति पदम् ॥ॐ॥ ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (राग प्रभाती) ॥ॐ॥

॥ ॐ ॥ श्रीजिन कुशल सूरीसर साहिव । तुमहो पर-
उपगारी (श्रीजि०) । खरतर गन्ध नायक गुणलायक । जि-
नचंदसूरि पठधारी (श्री०) ॥१॥ संत उधारण सुजस वधा-
रण । भौद्र भंजन अति भारी । नाम तुमारो कुशल करण
जग वारी जाउं वार हजारौ (श्री०) ॥२॥ जगवन्धल तुम
ही हो जगद्गुरु । कर्णानिधि करतारी । कहै जिनचंद
मेरे हो सदगुरु । हमहै सरण तुमारी (श्री०) ॥३॥

॥ॐ॥ पुनः ॥ॐ॥

॥ॐ॥ श्रीगणधर गुरु कुशलसूरिंद कै । चरण कमल
परिवारी । (श्री०) केसर चंदन अक्षत कुंकुम । जलभर
कंचन ऊारी । देवक आगै मंगल दीपक । फूल धरुं फूल
वारी । (श्री०) ॥१॥ एसी भांति करुं विध पूजा । आनकै
चित्त द्रुततारी । राज कहत मेरे परम गुरु कौ । बेर बेर
बलिहारी (श्री०) ॥२॥ इति पदम् ॥ॐ॥

॥ॐ॥ (रेखता) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ कुशल गुरु देखकै दरसन । मेरा दिल होत है
परसन । जगतमें या समो कोई । न देखा नयन भर जोई
॥१॥ विरुद भूमंडलै ठजे । फरसतां पाप सज्ज भाजे । पूज
तां संपदा पावै । अचिंतौ लब्धि परआवै ॥२॥ इकै सुख गुण
कहुं कैंता । सुजै विज्ञान नह्नीं एता । खालचंदकी अरज

सुन लीजै । चरण की सरण मोहि दीजै ॥३॥ इति पदम् ॥

॥ॐ॥ (राग कहरवो) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ कुशल गुरु दरशण दीजै हो (कु०) खरतर गल्ल
पति कुशल सुरिंद गुरु । सुऊपर महिर घरीजै हो (कु०)
॥१॥ पतित उधारण विरद तुम्हारो । इतिनो अरज सुणी
जैहो (कु०) ॥२॥ आधि व्याधि अरु दोषी दुसमण । ए सब
दूर हरी जै हो (कु०) ॥३॥ खेम रतन सेवक कुं निस दिन
सदगुरु सानिध कीजै हो (कु०) ॥४॥ इति पदम् ॥ॐ॥

॥ॐ॥ वंसी हमारी दीजै (इस चालमें, पूजो भजो रे
भाई । गुरु महिमा योत सवाई (पू०) । रूग मद केसर
चंदन अरचो । सुंदर पुष्पचढ़ाई (पू०) ॥१॥ तन मन वस
कर ध्यान हीसै धर । जिन दत्त जपो वरदाई (पू०) ॥२॥
मविका जीव मिल गुरु गुण गावो । वाकै सदगुरु होत स
हाई । (पू०) ॥३॥ श्रीजिन सौभाग्य सूरि सुगुरु मेरे । निस
दिन हर्ष वधाई (पू०) ॥४॥ इति पदम् ॥

॥ॐ॥ (ढाख) ॥ॐ॥ मल्लण ल्यावै फूलफा (एदेशी) ॥
॥ॐ॥ ऊंतो अरज करुं करजोदनै जी । म्हारो अरज सुणो
सहाराज । (सदगुरु) विरद घणा ठै राज राजी । सूरि सक
ल सिरताज (स०) सुनिजर जोय जो साहिवा । थारे राव
ल राणा राजबीजी । थारा पुनिम पूजै पाय (स०) ॥ १ ॥
केसर अजरज कुंकुमां जी । काई रूगमद रहीं महिकाय

(स०) (सुनिजर जोव जो साहिवा) ॥ ३ ॥ थारै घुमलारै
आगल घुषराजी । दुलत चमर गजढाल (स०) कारण सेवै
कामनी जी । काई निरख करै जो निहाल (स०) (सुनि
जर०) ॥ ३ ॥ थारी ठावी ठोमै थापना जी । काई उद
यापुर आवेर (स०) महिमा भली गुरु मेमते जी काई
सालूमै बाली सांगानेर ॥ (सदगु० सु०) ॥ ४ ॥ थारी ज्योति
षणी गुरु ङिगमिगै जी । काई वधतौ गढ वीकाण (स०)
आसा पूरण आवज्यो । येतो देरावररा दौवाण । (स० सु०)
॥ ५ ॥ म्हारौ वीनतमो भलै मानिज्योजो । काई दादाजी
दौन दयाल (स०) कुसल सदा कविराजरै । काई पाटोधर
प्रतिपाल ॥ (स० सु०) ६ ॥ इति पदम् ॥ ॥

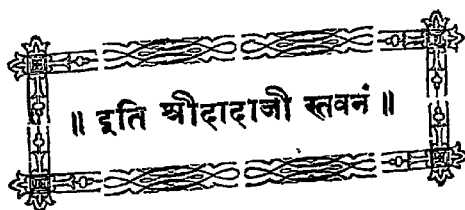
॥ ॥ (लावणीकी चालमे) ॥ ॥

॥ ॥ सदगुरुजी म्हारा सरणें आयां की लज्या राख
ज्यो (स०) पतित उधारण विरुद सुणीने । आयो तुमरै
पास । अब मनबंधित पूरो माहरा । ए हीज दिलकी आ
स जी ॥ (स०) १ ॥ काम क्रोध मद लोभ तनौ ने । तज
दियो सब संसार । नवपदनो इक ध्यान धरीने । पाया स
ऊ गुणपार जी ॥ (स०) २ ॥ देश देशमें घुंभ विराजै । पर
चा जग विज्ञात । इण कलु मांहे सुरतस सरिखा । प्रगट
रह्या साख्यात जी ॥ (स०) ३ ॥ चिंतालखि और कामधेनु
सम । माहरै तुं हीज देव । आण धरुं सिरता हरी (सिरे)
करुं तुमारी सेव जी ॥ (स०) ४ ॥ मात पिता बंधव तुं ज
गमें । हितकारी गुरुराय । राजा राणा सऊ जग मांहे ।

सैवै तुमरा पाय जी ॥ (स०) ५ ॥ आज प्रभु तुम चरण प
साये । सीधा बंठित काज । लक्ष्मी प्रधान तुमारा दरसण ।
मोहन गुणका राजजी ॥ (स०) ६ ॥ इति लावणी संपूर्णम् ॥

॥ॐ॥ (राग कहरवो) ॥ॐ॥

॥ॐ॥ आजकी घट्टी म्हारै हरष बघाई । गुरु दरसण
पायो सुखदाई ॥ (आ०) १ ॥ गुरु जग नायक बंठित दाय
क । गुण गण लंछत सज्ज मन भाई ॥ (आ०) २ ॥ उत्तम
धर्म प्रभाव करीने । जैनो कुलकी रीत देखाई ॥ (आ०) ३ ॥
गुरु परतक्ष सज्ज संघ सुखदायक । देश देशमे प्रगट रहा
ई ॥ (आ०) ४ ॥ धन दिन आज सफल थयो माहरै । सुर
तरु सम मिलियो फलदाई ॥ (आ०) ५ ॥ बंठित पूरण सं
कट चूरण । सज्ज भवि मात पिता बरदाई ॥ (आ०) ६ ॥
कलिकत्तापुर मंजुन साहिब । कुशल करो मोहन गुणदाई
॥ (आ०) ७ ॥ इति पदम् ॥ॐ॥

॥ इति श्रीदादाजी स्तवनं ॥

॥ अथ खरतर गच्छ समाचारी ॥

॥ ❀ ॥ जो प्रतिपदा १ तिथी कम हो (तो) प्रतिपदा १। का षष्ठ्यवसान व्रत। पिठली अमावस्या (३०) तिथियों का है। ८ अष्टमी कम हो (तो) अष्टमीका व्रत सप्तमी ७कों करै। और (जो) १४ चौदस कम हो (तो) १४ का उपवास। अमावस (वा) पूनम कों करै (इसका कारण) यह दोनुं तिथी समान है। 'जैसे' चौदस बड़ी तिथि है। (तैसें) अमावस पूनमवो चिरंतन पक्षीका दिन है। इसी से यह दो दिन बड़े हैं। यह दो दिन में उत्तम भव्यजीव यथा शक्ति पोसह पट्टिकमणादि धर्मकृत्य करै। पारणें उत्तर पारणें धर्मका उद्योत करै। (इहां विशेष कहते हैं)। इस समय में जैनी पत्नी प्रसिद्ध नहीं। मिथ्यात्वी के पत्नी से देखकै सब तिथी गिणनेमें आती है। और इस पत्नीका कुछ प्रमाण नहीं। हर कोई तिथि कम हो जाती है। इसी से (जो) चौदस कम हो (तो) उपवास (ओ) पक्खी पट्टिकमण (निस्संदेह) पूनम १५ (तथा) अमावसकै दिन करै। पर तेरस चौदस के वितत्यकों न करै। और जो बेला करै तथा हरी ठोमै (तो) यह दोनुं दिनमानें ॥❀॥ अब कोई

बैर संबञ्जरी की चौथ कम हो (तो) पंचमों ५ के दिन संबञ्जरी पट्टिकमण करै । परतीज ३ के दिन कदापि का लै न करै । औरजो चौथ ४ दो होय (तो) पहली चौथ संबञ्जरी करै । औरबी कोई तिथ दो हो (तो) पहली तिथ मान्यनी कहै । दूसरी लुंन तिथी रह्यो । (दूसरी यह प्रमाण है) साठ ६० घन्टी की अखंन तिथी ठोमकै ! घन्टी अघ घन्टी को (दूसरी) तिथी कोण मानें । (इहां कोई कहै) अणें उदय तिथी मानें है । सूर्य जगै इहां तक कोई तिथी हो (तीवी) उस दिन उसी तिथ कों मानें है (इसी से) जो दूसरी तिथ अघ घन्टीवी हो (तो) मानणें में क्या दोष है । (इसका उत्तर) जो पहलै दिन तीज मानी है (और) तोज ३ के दिन चौथ बज्जत घन्टी भुगतै गा । तो पिण उस दिन तीज मानी जै गा । (इसीतरै) चौथ के दिन सूर्य जगै (इहां तक) घन्टी अघ घन्टी बी चौथ हो (तो) चौथ ४ मानी जै गा । (पर) जो तिथी दो होय । उस में तो पहली तिथ सूर्य उदय अस्त दोनु में रह्यो इसी से पहली तिथ ठोमकै दूसरी तिथ करणायुक्त नहीं । (और) कार्तिक मास बढै (तो) पहलै कार्तिक चौमासो करै । फाल्गुण बढै (तो) दूसरै फाल्गुण चौमासो करै । आसाढ बढै (तो) दूसरै आसाढ चौमासो करै ॥ आसाढ चौमासै को १४ चौदस सें । पचासे दिने चौथकों संबञ्जरी पर्व करै । चौथ कम हो (तो) ५ पांचमके दिन संबञ्जरी करै । आवण । भाद्रवो । आसोज । बढै (तो) पांचमासी चौमासो करै । जो आवण मास बढै (तो) दूसरै आवण

सुद ४कों संबधुरी करै । पर चौमासै की चौदशसें पचास दिन उल्लंघकै संबधुरी पर्य कदापि कालै न हो । यह कल्पसुख जी कै पहली समाचारी में प्रसिद्ध पाठ है । और चौमासै में आषाढ । भाद्रपद । आश्विन । यह तीन मास बढै सो पंचमासी चौमासो करै । (और) मास दो हो (उस में) पहला मासका कृष्णपक्ष । (दूसरै मासका) शुक्लपक्ष । (ऐसे) एक मास में जो कल्याणक तिथी हो । उसीका व्रत पञ्चक्वण करै । बीचका ३० दिन लुप्त जाण ना । यह सोस दिन में कल्याणकादिक के व्रत पञ्चक्वण न हो सकौ । इसी से बिबेकी जीव सब तिथीका विचार स मऊकै व्रत पञ्चक्वण करै तो व्रतभंग कभी नहो । यह तिथीका परमाण श्रीहरिभद्र सूरजी माहाराजकै किया ऊवा । तत्त्वतरंगणी ग्रंथमें प्रसिद्ध है (सो) इहां किञ्चित् लिखते हैं ॥ॐ॥

॥ॐ॥

॥ॐ॥ तिहि पदणे पुव्व तिही । कायवाजुत्त धम्मक ज्ञेय । चाउहसी विलोवो । पुन्नमिय पक्खि पणिक्कमणं ॥ १ ॥ तत्थेव पोसह विही । कायवा सव्वगेहि सुह हेज्ज । नज्ज तेरसीइ कीरइ । जल्ला नाणाइणो दोसा ॥ २ ॥ सूरुदय पणियावि । तेरसीं ज्जंति न पक्खियं जुज्जा । चाउम्मा सिय करणे । एसविही देसिअ समणा ॥ ३ ॥ तिहि बुद्धी ए पुव्वा । गहिया पणि पुन्न भोग संजुत्ता । इयरावि माण णिज्जा । परंघोवन्ति तत्तुल्ला ॥ ४ ॥ ॐ ॥

॥ॐ॥ (तथा) ज्योतिषकरं पण्डितके इदं कथितमस्ती

॥ॐ॥ लुट्टि सहिया न अट्टमि । तेरसि सहिया न पक्खिया

होई । पण्डितै सहिया न कयावि । इइ भणिया वीयरणि
 ण ॥ १ ॥ अट्ठमि दिनंमि पायं । कायवा अट्ठमीय पा एण
 कइयावि सत्तमंमि । नवमी ठट्ठी न कायवा ॥ २ ॥ पनरस
 म्मिय दिवसे । कायब्बं पक्खियं तु पाएण । चाउहसेवि क
 इया । नज्ज तेरसि सोलसमे कहवि ॥ ३ ॥ ॥॥ इति
 ओखरतरगच्छ शुद्ध सामाचारी संपूर्णम् ॥॥ ॥॥

॥॥ अथ खकुल प्रकाशणम् ॥॥

॥॥ हिव कही माहरो कुल प्रकासुं अहो भवियण
 तुम सुणो । कोरंटगच्छे चंद्रकुल अरु वयरि शाखा चित
 भणो । गुण गण जिनेसर सूरि गुज्जर बिरुद पायो गुण
 करी । सोजयउ खरतर गच्छ मोहण प्रगट सज्ज भविहित
 धरो ॥ १ ॥ ॥॥ ॥॥ ॥॥ ॥॥

॥॥ गुरु गच्छ खरतर तेज दीपै विक्रमपुर सो है
 सही । जिनहंस सूरौसर तणें पद चंदसूरी जिन मही ।
 गणधार लक्ष्मीप्रधान पाठक नमुं मन उल्लास ए । वज्र
 रत्नसंग्रह किलकिलापुर किया मोहन भासए ॥ २ ॥ ॥॥

समाप्तोऽयं रत्नसागरः प्रथमभागः

